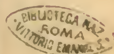

4
9-A
6
34 MK
42

Deest 1m fol. cum icone auctoris
V. al° exempl. L. 3. A. 19

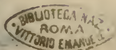

Coll. Bibingiensis ... Jo. Gem...
[struck-through handwritten line]

C

V

¶Tabulæ finis.

¶ Francisci Calui Iambic. cui interroganti Echo respondet.

Quis auctor est? Stoa est Stoa hæc refert? refert.
Nunquid Poetas hoc libro facit? facit.
Formare Vates dic Rogo potest? potest.
Offert ne primum uatibus caput? caput.
Late Poetis omne iter Docet. docet.
An alter est hic uersibus Maro? Maro.
Quid dicis? an supereminet Lino? Lino.
Lesboa forte uel Chelis iacet? iacet.
Herbam inter omnes floridam tulit? tulit.
Hunc ergo uatem iam fugit nihil: nihil.
Omnes libello hoc uincit & præmit: præmit.
Iter ad Poesim fulgidum est satis? satis.
Est ergo liquido istoc opus sacrum. Sacrum.

¶ P. Rogerii Sacci patricii Papiensis ad Hieronymum Fratrē ocu lissimum endecasyla

Hæc frater cape scripta Quintiani.
Si raptim fieri Poeta gestis.
Nam cum Pierides manu abluissent
Sacro in flumine membra Quintiani:
Non uatem modo protinus crearunt:
Fingendi sed ei bonos Poetas
Concessere modum: iugum bicorne
Ne mox plurima uiseret Caterua.
Non ergo tibi nunc erit necessum
Musarum Aonios adire montes.
Sed si uis fieri Poeta primum
Hæc frater cape scripta Quintiani.

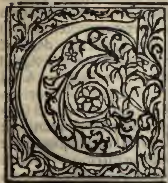
¶ B. Linguii ad Stephanū Faciardum adulescentē ornatiss.

¶ Hæc noua sunt: quid? non ne prius sunt tradita? nunquā.
Et cur? Quisq; parum nouerat: Ergo noua.

¶ Hieronymi Castellii Sacerdotis Minitiani. Ad Sigismundum Merulam municipem suum.

Dicas: si curæ est folium recitare Sibyllæ:
Est Stoa Romanæ gloria prima Togæ.

¶ Ad Spectatissimos. Adulescētes. D. Antonium: & Iafredum Carolos Magnifici Delphinatus & Mediolaneñsiū Præsidis Iafredi Caroli filios Ioannis Francisci Quintiani Stoæ Poetæ Laureati. Epistola.

Olutanti mihi penitiore indagatu: intimoue scrutinio sacrosanctum Platonis dictum: ac circūforaneum illud Antoni: & Iafrete coruscantes littera rū lampades: ingeniatiq; adulescētes nullum. s. sibi solum natum: uoluntaria ultroneaque: ac spontanea accessit opinio: ut non solum inter musarum sanctissima ambulacra cōponēdo decus priuatim consequerer: set ut etiā publice edendo aliquibus si non summe: saltem medioxime prodessem.

Qum in humana uita nihil rutilantius: nil illimius: limpidiusue sit: q̄ in homines hominis arte uti: & officio. Quo circa ab adulescentiæ meditullio aliqd pclari radiosiq; opis (quantum ætas patie batur) orditus sum effigiare. & qa fauente Camœnali academia: phœbeo numine: mineruali seminario: entheo spiritu tū uorio tū prorso charactere in lucē fauorabiliter pdiere. Multi noīs mei intercutanei fauissores: & nr̄æ phamæ uocalissimi buccinatores: ningibus lr̄ap̱ stimulis: aculeatis cohortationū cotibus: mucronatis excitationū spiculis sæpius cōtuderunt: ut aliquā positis grauio ibus musis excuderē: ut dispalesceret: syllobometriā & id merito assequi posse fidenter existimabant: qa in Syllabis quotidianū nobis esset negocium: ac peculiare. Asseuerātes ab Athenis noctuas: a Sabœis thura: ab imēso nili gurgite Crocodilos nō iniuste posse exoriri: & emitti. Et nō tantū ut mea: pruriuigilisq; nr̄is adquisita promulgarē: set etiam ab aliis ut pote incuriosis omissa enotarē. Quorū petitiōi dū audire nō reluctarer. Rurestri detētus lenocinio (nā ruri eram: & ne sine linea ptermitteret dies: laboriosum opus tādē plurimis noctisurgiis: diuieiuniisue pfeci. pfecto mox ope dignum duxi si labores: ac elucubratitiones in scrinii nr̄i latebris paululum oblitescerēt: magnæ nobis fore utilitati. Verebar nā.q; tale opusculum sine alicuius ideletili titulo posse tuto edi & publicitus. Hinc aliop̱ grauitatē: rugosumq; rimabar supcilium: illinc aliquop̱ dissenraneā uolūratē: & patēs dissidiū: inde nōnullop̱ refractariuʒ: ac dissentiēs studiū trutinabar. Quapropter apud me defectū: & tāq̄

Ruri eram dū cōposui

cine factum stetit opusculum. Nolebā aūt militi cylindrū: aut rhō bū delegare: nec tutelæ astronomi armamētaria ullo pacto credere. Soleo quippe opera homini dedicare: ut inter hominem & opus mutua sit cōiugatio: & media dispositio. Vnde quū nullos huic dicationi idoneiores iuenerim: cōstitui adulescentes optumi tale uobis offerre munusculum. Vos nāq̧ noui litteraꝶ cultores ualidissimos: oratoriæ artis: ac poetices non expertes. Quid ideo dignius? quid consonius q̄ syllabas sub syllabaꝶ cultoribus emittere? Quid politiusq̄ instrumēta entheata syllabohistoribus cōmēdare. Aliud denuo nec minus ansam suggessit: quū parēti æquales uos fore nemini sit dubiū. Parentē habetis Magnificum Iafredū Carolū Delphinatus & Mediolanii præsidē: doctoꝶ amantissimū: munificū: beneuolū: charitū milite. quo adnuente iustitia erigit: quo fauēte seruant leges: quo abnuente nullū rite efformatū emergit iudiciū. Quis cū pre uestro? doct. simi semp hoies. qui cōmessatores? poetæ multiiugi. in eius mēsa quid euolitat? litteraꝶ nomē. noui ꝑcul dubio noui. Me nāq̧ ipsius habuit mensa: patebant ianuæ. me recitare aut præmeditata: aut extemporranea iussit sæpiusculæ. Quid taceam Illum a secretis famigerabilem? cui quantum debeam non est dictu facile. Quid sileam. M. Antonium Cademustū hominem polihistora? Hos semper habet: hos quot horis uidet. quid morer? an hæc Parentis uestri dignitatis est coniectura? quum. R. Stephanus Poncherius parrisiorum diuinus antistes: omnium patronus sedem Mediolanii inūxerit nobilissimā. iam habenis utor ad uos transuolo: qui admodū adulescentes uirorū obiistis negocia. estis adeo studiosi: ut uobiscū natū: & moriturū uideat studiū. o dignā Patre ꝑgeniē. O patrē ꝑgenie dignū: cuius tot: & tātæ effulgurant uirtutū dotes: ut satius tacendū q̄ parū dicendū diiudicē. Transeo affabilitatē: modestiā: humanitatem: qbus oēs ad amorem allicitis qd uidi testari possum: nullos. s. a me hacten⁹ agnitos. q magis amicos attrahāt: obseruētq̧. ꝑtermitto sedulitatē: qua uos ita studium amplectimini: ut freno magis: q̄ calcaribus idigeatis. iā oscito quū nfas recepturi estis epographias: quas nec iniuria tumultuarias implūmes exsuccas adpellaueritis: quorum ingenii tanta est ubertas & iudicii sal: ut Liuium flaccidum exinanitum dixeritis. P. Nasonē uacuū: elūbem: eneruē nominaueritis. Quid igit paruū hoc opus caluū: exossum: euiratū certe. Esto. Scio nō muneris inelegantiam set dantis gratiā inspectū iri. est opus rurestre ut pote ruri fabricatū: quo si minus uestrū expleuero: & lectoꝶ animū. tamē quāto mihi opus labore fuerit ꝑspicietis. nō hic alienis (ut aiunt) inlisto ue-

Iafredus carolus.

In mēsa Iaf. caroli habitus q

Stephanus pōcherius.

Rigiis:nõ alienis progredior plantis.Hic syllabæ non diffusiles: & a nullo aliorum tactæ ita ĩseruntur:ut uix quicquid(citra iactãtiã) scribere oẽs potuerint ac poterunt nasciturum existimem.iuxta illud Grammaticorum apicis.Quãto iuniores tãto perspicaciores. Nihilominus erit nõ ĩcognitum me ab aliis excerpsisse:quod diffiteri nõ ĩsurgam.Ii precipue aut de poetica:aut de pedibus: uel de metris:uel de syllabis græco latinoq; idiomate disseruere ante me adamussim oculatissimi. Apud græcos nãq; Heliodorus: philoxenus:Thrasimach⁹:Naucrates:Gorgias:Ephorus:Isocrates: Theodectes: Aristoteles:Theodorus bizantius:Theophrastus:Hieronymus:Ephestion. Apud latinos uero Ennius nõ poeta ille:sed posterior:Cicero:Sosipater:Varro:Quintilianus: Eusebius: Ruffinus: Charisius:Scaurus:Firmianus:Cælius.Sisenna:Albinus:Helenus: Asper: Flauianus:Caper:Aruntius:Plinius:Euanchius:Iuba:Pompeius:Terentianus:Seruius:Priscianus:Sergius.M.Capella: Diomedes.C.Bassus:Probus:Victorinus:Donatus:Mallius Theodorus:uel ut alii Theodoricus:Beda:Fortunatianus:Donatian⁹: Cẽsorinus:Augustinus:Iouius Pontanus.Perotus:Omnibonus:Strabo:Politianus.Papias:Petrus crinitus:Maturantius.& eius simia Valla siculus:Mancinellus:Sulpitius:Nicolaus ferretus:Teutonicus innominatus auctor.Francisc.Niger. Georgius Valla. Aelius Antonius Nebrissen.Scifaldus Cantalicius.Barzisius Brixianus. Alexander.illius malleus Nestor.huius simia Pylades Brixianus. Alexandri interpretes quattuor quos nominare non est cura.Ioã. Lamola:Socco:Grillus: Andreas:Iacobus sentinus:Martinns carmelita: Ascensius badius.Io.Sinthenius: Vestucius: Archangelus Besutius:Ioan. Pastranensis: Benedictus philologus: Rhalmundus:Cremonensis:Robertus gaguinus.R.uolateranus.Sunt & hodie qui & olim nominabũtur:ut Aldus Manutius:Domitius phœnix frater meus:Iouinianus.F.Caluus.Quorum si quis recte scripta uiderit de me si non summum aliquod tamen proferet iudicium.Litterarũ nõ enũciantur uires:quas ita enotaui:ut & me palemonis profitear militem.Syllabarum absit mẽtio non tabernaria quas ita in opusculum meũ:& pẽriculatius trãstuli:ut mille & octigẽtas ab aliis omissas uos ipsi ĩtueri potueritis. Nõ enumero pedũ multitudinẽ ac eorũ p me effigiata nomina. Recẽseãtur penitiora auctorũ diuersa loca.quæ ãte me apud oẽs extiterũt atrata.& icognita.Hæc ĩserui ut floridi⁹.mltiiugiusue hoc haberet enchiridiũ Insup errorũ tãta indeprecabilis impatibilisq; enotat manus.ut q̃ antiquos tã neotericos plegisse q̃uis mediocriculũ fateant & inui

Grãmaticorũ apex.

Græci scriptores.

Latini ante me scriptores.

Quintiani sedulitas.

Dixi qđ ſe/ferí nõ; qđ cõtenderi.

di. Dixi(ut Varro ait) qđ ſenſerim: nõ qđ cõtuederim. quicquid a u tem ab oíbus poetis a generalibus regulis diſſonū: refractarium: diſſentaneū: repugnax: reiectaneum: inueniſſem: ſtatim curioſitate mira nõ formicino: teſtudineoue: ſet grallatorio calamo ĩ hoc op⁹ transferebam. ℭ Feci qđ potui: potui qđ uolui. Liuidi emergūt ut mihi detrahant. ſuo iure detrahāt: nõ facient tñ quin meū non ſit proterminatū nomen. multa edidi plura editurus: & plurima. Nõ

Quítiani facilitas.

ne pluſq̃ carminum ſex millia nr̃o₄ edita? Non ne & diecula ſola octingentos deducere uerſiculos: & mille: qui me experti ſunt: noue re? Quot tragœdiæ? Quot comœdiæ? quot ſatyræ a me nr̃æ luctã tur egredi? Quid epigrammata: Monoſylla: Diſticha ĩ Vale. Maxi

Quintiani opera.

mū: dubitationū uolumina: de mulieribus opa: panegyricos: oro nes: fabulas: epiſtolas: odas: Ludouici Regis uitam: miraculo₄ li bros ethnico₄: Endecaſyllaba: Syluas: & Heracleam: Belluūue Ve netum: & Orphea: aliaq₃ ſexcenta enumerẽ? Nõ ne tertiū & uigeſi mum agens annum Patris ueſtri munere publicus plauſibilr au ctoratus ſum profeſſor? Non ne ab inuictiſſimo Galliarū Rege Lu

Quiætate publice ce perim pro fiteri

douico corona decoratus ſum Laurea? an id factum ſine honoris adminiculo? ut qđ pauci in ſenectute: & ſenio aſſequuntur: ego in quintæ olympiados limbo Poeta fuerim Laureatus. Hoc adepti fuimus munere ſemper auguſti Ludouici Gallia₄ regis: ac deorū

Ludouicuſ galliarum rex.

optumi: & Reuerentiſſimi Iacobi Euraldi heduẽſis Epiſcopi auſpi cio: quẽ ſemper amandū Semp honorandū(ſic dii uoluiſtis) habe bo. Set quid Tranſeo. R. Protoñ. Raimondum Morilioneū thoſo

Quítian⁹ poeta lau.

Iacob⁹ he. duẽſis ep̄s

Ralmõdus morlione us.

lanū Mecœnatem meū: ac nunq̃ ſine honoris p̃fatione noiandū? q adeo me diligit ut oíbus ſit miraculo. ſcitis quo uirtutum cumulo efloreſcat: qua hūanitate inferiores amplexet? qua gratia(ſi q ſunt) maiores ſuſpiciat: de quo latius ac uberãtius ſcriberẽ niſi uos abſq₃ fucato cognoſceretis animo. Iam iam rabiem euomant nugigeru li Quintianomaſtices. quorū principẽ ſcitote Phinea: quo circa ſæ

Phineus q̃ lis.

piſſime nominatim in eum me inuehi nõ mirabimini. Inſurgit cla mat indignatur. aliquando latrans inſonat: inſonans inſanit: inſa niens furit. ter mecum diſputationis gratia congreſſum ita contri uit: ut nunc licet abſens nomen formidet meum. formidantẽ in tri uiis: ac uictum quæritantem permittamus. Suſcipite ergo Antoni & Iafrede ueſtris dicatū opus nominibus: ut ſi aliquando tenebrio num dẽtes cõtremiſcat: ueſtro tutū ſe præferat auxilio. Valete lit terarum culmina. Datum Ticini a Parthenopeo partu poſt unam cum dimidia annorum chiliada anno undecimo ultimo Iunii.

¶Auctorum nomina quorum suffragio hoc opus extruximus.

¶Atteius capito.
Aristoteles.
Archilochus.
Apollonius grām.
Apolloniꝰ rhodiꝰ.
Anthiochenus.
Antonius ruffus
Asinius gallus.
Augustus.
Albinus.
Alphenus iuriscōs.
Accius.
Afranius.
Alcinius.
Aemilius macer.
Acron.
Asper grammaticꝰ
Asconius.
Augustinus.
Apuleius platon.
Apuleiꝰ grāmaticꝰ
Ausonius.
Architrenius.
Ambrosius.
Anticlaudianus.
Apronianus.
Archias.
Alphius auitus.
Albertus magnus.
A græcius.
Arator poeta.
Aureliusaugurellꝰ
Antoniꝰ īperator.
Aldus manutius
Abstemius
Ascensius badius.
Antonius nebriss.
Alexander.
¶Boethꝰ q falso
boetius.
Berosus.
Beda.
Barzisius.
Baptista pius.
Baptista plautius.
Baptista ægnatius.
Blondus.
Bn̄dictꝰ philologꝰ
¶Callimachus.
Caluus.
Callimachꝰ Rom.
Cato.
Cicero.
Catulus.
Cornelius gallus.
Cornelius.
Cornelius seuerus.
Cheroboschꝰ græ.
Columella.
Cornelius tacitus.
Caper.
Claudianus.
Censorinus.
Cornutus.
Calpurnius siculus
Cæsius bassus.
Cyprianus.
Celsus.
Cōstātinus lascar.
Codrus urceus.
Carolus aretinus
Cremonensis.
Cilenius.
Callepinus.
Cantalicius.
Constātinus fan.
Christoph. lādinꝰ.
¶Domitiꝰ marsus
Dionysius cosm.
Damasus.
Diomedes grāma.
Donatus.
Diodorus siculus.
Donatus melior
Donatianus.
Domitius cald.
Diōedes uidalotus
¶Ennius.
Eutropius histo.
Egnatius poeta.
Eutropius grāma.
Eustathius.
Eusebius.
¶Furius antias.
Furius bibaculus.
Fabius pictor.
Festus pompeius
Flauius uopiscus.
Fortunatus.
Fortunatianus.
Fulgentius.
Frāciscꝰ petrarcha
Franciscus philel.
Franciscus niger
¶Gellius.
Gneus matius.
Germanicꝰ cæsar.
Grillus.
Gildas.
Geminius.
Galeotus.
Georgius merula.
Georgius ualla.
¶Homerus.
Heluius cinna.
Herodianus histo.
Hesiodus.
Hostilius.
Herodianꝰ grāma.
Horatius.
Hilasius.
Hermolaꝰ barbarꝰ
Hieronymus diuꝰ
Hieronymꝰ auāctꝰ
¶Iulius cæsar.
Iulius firmicus.
Iulius capitolinus.
Iulius montanus.
Iosephus.
Iuuenalis.
Interp̄s strabonis.
Interpres laertii.
Isidorus.
Iuuencus.
Iustinus.
Iunianus.
Iacobus crucius.
Iulianus.
Iacobus sentinus
Ioānes britannicus
Ioānes boccatius.
Ioānes pastranus.
Ianus parrhasius
Ioānes genuensis.
¶Laertius Dioge
Liciniꝰ caluus (nes
Lucretius.
Licinius imbrex
Laberius.
Lucanus.
Lucillius.
Lactantius firmi.
Lampridius.
Lutatius.
Liuius androni.
Liuius pataui.
Licentius.
Laurētius Vallā
Lexici auctor.
Lancilotus curius.

Lydius Rhauen.
Laurétius lippius.
❡Menander.
Mecœnas.
Mirsilus lesbius.
Mālliꝰ q̄ & malliꝰ.
Martialis.
Massurius sabinus
Metrodorus.
Modestinꝰ iuriscō.
Malliꝰ theodorus.
Macrobius.
Manethō ægyptiꝰ
Museus.
Moscopylus grā.
Martianus capell.
Methastenes psa.
Macer p̄hus.
Marullus.
Martinus carmel.
Mancinellus.
Marinꝰ becichéus
Mombritius.
Maturantius
❡Nigidius.
Nævius.
Nemesitanus.
Nonius marcellus
Nicolaus perottus
Nicoleos homeri interpres.
Nicolaus ferretus.
Nestor.
❡Orpheus.
Ouidius.
Oppianus.
Omnibonus.
❡Porcius licinius
Pindarus.
Pompeuis.
Pythagoras.

Possidonius.
Pausanias.
Phocylides.
Plinius secundus.
Plinius cæcilius.
Plutarchus.
Petronius.
Propertius.
Porphyrio.
Phocas
Plautus.
Philon.
Persius.
Prudentius.
Pōponius iuriscōs.
Probus.
Priscianus.
Palæmon.
Proba falconia.
Paulus.
Paulinus.
Papyrianus.
Prosper.
Pindarꝰ Ausonius.
Publius syrus.
Placidus grāmati.
Pogius.
Plato.
Paccuuius.
Procopius.
palladius.
politianus.
pōponius lætus.
pontanus.
pylades
philippꝰ beroaldꝰ.
paulus diaconus
papias.
petrus crinitus
paulus marsus.
petrus marsus.

palladas.
phileticus.
picus mirand.
petrus helia.
pulex.
platina.
ponticus uirūnius
❡Quadrigarius.
Quintus cattulus.
Quintus curtius.
Quintilianus.
❡Rabirius.
Rhēnius fannius.
Ruffinus.
Raphael regius.
Romulus.
R.uolateranus.
Robertꝰ gaguinꝰ.
❡Scaurus.
Sempronius.
Sabinus poe.
Stephanus.
Sueuius.
Serenus lyricus.
Seneca.
Seneca tragicus.
Suetonius.
Statius.
Silius.
Sidonius apollina.
Scaurus.
Strabo.
Solinus.
Sedigytus.
Salustius.
Spartianus.
Seruius
Sergius.
Serenus physicus.
Sinthenius.
❡Terentius.

Terentius uarro.
Theocritus.
Tiberius donatus.
Triuellius pollio.
Tullius laurea.
Tyro.
Thō.pīdari iterp̄s.
Tibullus.
Tertullianus.
Ticida.
Theodorus gazes.
Terentianus.
Tortellius.
Tiphernas.
❡Vergilius.
Velleius celer.
Vgannius.
Vlpianus iuriscōs.
Verrius grāmat.
Verrius poeta.
Valerius maximꝰ.
Valerius flaccus.
Victorinus.
Vrbanus grāmat.
Valerius æditiuus.
Vitruuius.
Vouianus.
Varro attacinus.
Valgius ruffus.
Varius poeta.
Vbertinus cler.
Varro.
Valfredus.
Varinus.
Vgutio.
Vrbanꝰ bellunēsis
Vulcatius gallic.
Valla siculus.
❡xenophon.
❡zarotus.
❡Auctoruꝫ finis.

Quod potius ad utilitatem q̄ ad ostentationem hoc opus sit cō positum & primo hic se Auctor excusat.

Onclamati defunctorū manes: sacrosanctæ uiuētium academiæ: litterat. ss̄mi ac famigeratiores gymnasiarchæ. eruditionis plena iuuentus. denudato capite: submissisue genibus: & admotis labro digitis supplex depræcor: ut erroribus: quos aliorū sparsim: farti: agminati: & iugiter enotaui uīæ nō offendāt aures: uel uidēdo nō succrescat nausea. Non .n. fuit mei institutum cum laruis luctari: aut in mortuos insurgere: aut eorum: qui ingenii sui tot reliquerūt monimēta nomen obfuscare: neq; Synchronorū anthracino colore phamā candicantem obtenebrare. Indignum nāq; cēseo aliis oppressis se extollere: ad astra euehere. Me non coegit ostētatio: sed utilitas: non uirulēta rabies: set cōferens sedulitas. an aliqbus hæc adulabit opinio? Quintianū. s. qui doctos diligit: nulli detrahit: sincere uiuit: has ut liuorē expuat edidisse Epographias? non certe. & qui norunt cōfitebunt me nūq̄ alienos affectasse: aut labores lancinasse. Vita cassos: & fato finamus functos. Nā illi meis laudibus minime laudant: neq; uitupio nostro uituperant. Coæuos set longe maiores natu: & auctoritate me correxisse qs succenseat? q; Baptistæ Pio sæpius nō hæream id uitio non dandum esse persuadeo. quē magis miror quā Piū? Pium inquam meū extollo: quo typhi meādros: & auctorū supo cyaneas. huius stylum nō tm̄ laudo. set & ēt æmulari cōtēdo: quē pphani nō admittūt. O duras ceruices ubi est eruditio nisi in meo pio? Hic me efformat: me fabricat. an ergo uirosis incessam hunc aculeis? q; Iani parrhasii penitus nō admittā snias uel ipse illaudatū nō adscribet. Ianum amo uelut lraꝝ examē: ac eloquētiæ uastissimū pelagus. q; Ioā. Britannicum arguā nulli īfandū diiudico: quē si odii causa cōfodere: ac mucrone lrario dissecarē uel Persis adnuentibus graue plecterer. eo q; in ingratitudinis uitiū īcurrerē. fuit. n. Præceptor meus & municipalis ē nr̄. qd Aldū utriusq; linguæ reparatorē aliquādo minus teneā qs uitupet? certe nullus quū in eo oīum auctorū effulgeāt manes. Franc. Maturantius: Ferretus. Crucius & hispani illi cæteriue a me districti cōqueri poterunt: quos ueluti antesignanos sp hēo: quoꝝ nō tm̄ dānaui: set adfatim reieci snias. boni igit Lector cōsules si i hos cōsurgā. qd. n. Iuuenis acyros: & uir lraꝝ rudimenta eruditus mineruabus nocuerit uexillariis? & hoc unū scias idubitāter uelī me uigesimū adhuc nō attigisse ānū. quū istd op⁹ effigiaui. mox in

Baptista pius.

Ianus parrhasius.

Ioā. britān.

Aldus

Maturāti⁹

Frā. ferret⁹

Iac. crucius

Qua ætate hoc op⁹ cō posui.

ſcriniis delituit donec multis ſtimulãtibus ĩ publicũ ediderĩ.ꝗ ng ua aliquãdo iter ſerã nõ dubites:Hoc nãq; fecit recens recognitio ac nup ĩpoſita extrema manus.Igiť humãiſſime lector utilitati po tius ꝗ̃ oſtentationi hoſce qualeſcũq; labores noſtros adſcribes.

❡Set quia paſſim græcas inuenìemus dictiones haud ĩdecens du xi ſi græcas hic ſubiicerem litteras mox diphthongos & uocaliu3 uim adponerem.lege tandem hæ ſunt.

a.	.u.	.g.	.d.	.e.	.z.	.e.lõgũ uel.i.	th.	i
.α.	.β.	.γ.	.δ.	.ε.	.ζ.	.η.	.θ.	ι.
.c.	.l.	m.	.n.	.x.	.o.breue.	p.	.r.	.s.
.κ.	.λ.	.μ.	.ν.	.ξ.	.ο.	.π.	.ρ.	.σ.
.t.	.y.	phi	chi	pſi	.o.longum.			
.τ.	.υ.	.φ.	.χ.	.ψ.	.ω.			

❡Vocales longæ ſemper.η.ω.❡Vocales breues ſemper.ε.ο.
❡Vocales ancipites ideſt quæ ad placitum ponuntur.α.ι.υ.
❡Diphthongi græce quas proprias dicunt ſunt ſex.

.æ.	.au.	.i.	.eu.	.i.	.u.
.αι.	.αυ.	.ει.	.ευ.	.οι.	.ου.
			.yi.	.o.longum	

Sunt & aliq adiungentes. .υι. .ωι.ſet ſunt iter ĩproprias.Impropriæ auté diphthongi ſunt αι.ηι.ωι.υι.ωυ.ηυ.

❡Ad lectorem Auctor.

❡Quæ deuoratæ barbarorum uentribus
Voraginoſis:noſtra ad uſq; tempora
Infecta late barbariſmis ſtridulis
Nuper iacebant:Romulorum ſyllabæ
Tuentur ecce ſigna linguæ perdita.
Iam iam puellæ uirgines libethrides
Arces amabunt ire per ſaturnias.
Nanq; hos libellos hic ut auctor edidit
Vireſcit omnis ſyllabarum quantitas.
Sic fit polito ſyllabarum tramite.
Sacrata pallas ibit in poemata.
Tun quæris iſtum condidit quis tramitem?
Oſtendo:primæ iambícorum litteræ
Arctim ligentur:conditorem uideris.

Jo. Frācisci Quintiani Stoae Poetae Laureati de syllabarū quātitate. Epographia Prima.

Prohoemium.

VVM MVLTIIVGAM ac uariegatam maiorum sæpius cogitassem sentētiam. Quorum alii (ut refert Gellius) pandectas: alii miscellanea alii noctes: quidā antiquarū rerū: alii cornucopiæ: alii memorabilium: alii obseruationū: qdam dubitationum: alii adnotationū: nōnulli diatribas: alius rerū non uulgarium: ille syluarum: quidā polihistoris libros inscripserūt, uisum est hoc opus. Epographiarū non minus scite q̄ idonee: ne absq; titulo in oīum pdiret manus: adpellare. ea potissimū ductus causa: q̄ huiusce libri studiosos ad camœnalē mensum & ad musarū cōpagem aditu facili transituros opinarer. Præsertim quū apud cæteros hæc ars aut confusanea: aut fallax: uel claudicās haberet metrica. Vnde difficulter: ac intestino: intercutaneoue sudore adulescētes sacrosanctam syllabarū potuissent excerpere frugem. Quocirca ut quærētibus desit labor: studiosis flacescat tediū: curiosis absit scopulus: in hoc opus: quicqd ad artem pertinere rebar Metricam: transtuli. Primitus nāq; quorūdam triuialium labeculis: & fece mucida ita effundebātur syllabæ: ut satius: digniusue perpenderem: si eorū solifugæ niues fuissent atramentum. Nā & errores ad se trahebant ueluti ferrum magnes: & ut in adagio est κα<ι>κίας νεφος. i. cæcias nubes. & si cui mox tituli ampullata: ansataq; uidebitur ostentatio: ut totius operis concinnem perseuerantiā inspiciat: exhortor. In recessu enim magis q̄ in fronte recipiendū existimabit. Iccirco ut res dictis: & dicta rebus inter se luculēter cōcordēt: aliqd de Poetica primum exordiemur: ut mox qcqd liminaris pollicet pagina: id posticum operis cōprobet Calcispicium.

Margin notes: Tituli plurimi. — Niues atramentum. Prouerbiū

Poetica philosopia.

Poete morũ magri.

ℂ De poetica. Cap. I.

Oeticam artẽ apud priscos philosophiam adpellitatam auctores referunt. Qua ab ineunte ætate (ut Strabo ait) uiuendi modus: uitæ dispositio: affectuum series ac uicissitudines phisiologice disponebantur. Hac enim rectæ uiuendi uiæ: salubres animæ rationes: gerendæ administrandæq; res: culti & elegantes mores: instinctus: affectiões rerum ordo ordinis gradus: graduum uenustates dignosci consuerũt: ut q̃ cũ delectatiõe fieri possent ac iucũditate adgredi nõ allucinaret̃: quapropter nõ absq; cã Poetas mo℞ magr̃os noĩauit antiquitas. Antiqtas inq̃: quũ semp poeticã fuisse arbitrer. astipulante philosopho℞ philosopho Aristotele: cui: quo sub tpe poetica hũerit principiũ: necesse fuit addubitare. Ex quo nec imerito q̃ huic arti incubuerint cæteris antiquiores extitisse legimus. q̃ñqdem summus oĩum machina℞ Motor. & re℞ nõ inficiandus Opifex ab ipsis mũdi (ut ita dicã) unguiculis mystica sua p poetas recensenda: decãtãdaq; demãdauit. Quo circa (ut Geographus ait Strabo) græcanicos adulescẽtes poeticis cognitũ initiari disciplinis: utpote q̃ tãq̃ theologice nõ merã uoluptatẽ: set defecatam ac illimẽ moderationis grãm cõtinerent.

Philosopho℞ philosophus.

Poete oĩb⁹ antiqores.

ℂ Unde Poetica. Cap. ii.

Poetica uñ

Muse uñ.

Aĩa mũdi iuppiter.

Pastorium ludicrum.

Mãtuanus homerus.

Orpheus

Quintiani opus.

Poetica melica.

Poete melodici.

Poete melici.

Melopius:

Melodes.

Sappho.

Oetica aũt a furore cœlico: & diuino: entheoq; suffimine puenire dr̃: quẽ a musis: & musas ab altitonanti Ioue oriri cognouimus. quo annuente oẽs cœlo℞ uoluũtur uertigines: elementa mutuo nexu solidant̃. Uñ non abre mundi aĩam ab aliquibus dici utiq; rimabundus intueor. Quibus auxilians in pastorio ludicro Mantuanus Homerus concinit. Ab Ioue principium musæ. Iouis omnia plena. quod latius nos Orpheos libro primo diximus. Set & Theocritus in theog. Ab ioue sunt uates felix quem deniq; musæ Obseruant &c. Qua ratiõe motus Peripatheticus ille inquit Iouem cœlum ueluti cytharam tenẽtem: cœlestem efficere Harmoniam. Præterea sciendum est a Censorino cognominari melicã: ueluti legitimam musicã ac modulatam. Uñ omnes Poetas melicos accõmodo dicemus epitheto: qd̃ Cicero & Stephanus & Ausonius & gellius testant̃: unde ẽt melicũ uel melodicum poetam græci melopion nuncupant: & poetriam sappho melodẽ: & Simõides ob amœnitatem a græcis dr̃ γλυκιφοῶυς q; dulcia canebat: hæc ex Pio nr̃o: & ne aliquos imittere hæc dixisse uolui: q̃ tanq̃ plagiarii surripiunt: nec illis tribuũt per quos pfecerint.

ℂ Poetices origo. Cap. iii.

Anc aũt a thracib⁹ cũ musica uenisse i.x. testat̃ Strabo: cuius originẽ apud Babylonios aliqui prio suis mandarũt monimẽtis. Græci apud se prius fuisse ĩdubitato aũ tumãt iudicio. Non deesse auctores a Nẽbrotho exortã affirmãtes uidimus: quorũ opinionẽ nõ tantum taxamus ut nugatoriã: quãtũ minus uere locutos fuisse cõtẽdimus. Parcant babyloniũ: cedãt græci: ingeniis suopte floreant: tñ (qd eorũ pace dixerim) ad excogitãdã hãc diuinã: ac gẽmascẽtẽ Poeticã aptissimum idõneũue nõ ꝓtulerũt ingeniũ. Et si ab iis minime: quãto minus a Gigãte barbaro: infido cœlestis curiæ cõtẽptore inuentã existimauero? Nos uero potius Omnipotẽti rerum artifici acceptum referemus: qui moderatam mundi machinam certa ratione & metri Harmonicã dispositione regit: & ordinat. Quod edocens Pythagoras in cœlestibus terrenisq rebus ait esse Harmoniã. uerba insup Diodori bibliotheces suę. vi. iisce astipulant̃ dicẽtis. Musis a patre concessam lraꝝ inuẽtionẽ carminũq: quã poetices dicem⁹ rõnẽ. Hanc exercuisse primũ hæbreos: qui multo ante græcoꝝ poetas fuere: sacre testant̃ lræ. A qbus Phemonoen exercuisse dixerim. mox post Phemonoen. xxvii. ãnis floruerũt Orpheus: Linus: Herculis magistri. Homerus: Hesiodus multo iuniores bello Troiano. ante Homerum Philemon: Thamyris: Amphion: Dimodetus: Phœnius: Sibylla: Epimenides cretensis: Aristeus prõconessus: Asbolenus cẽtaurus: Isans: Euclius cyprius: Orius samius: Prouethida atheniensis: apud Romanos uero tardius Poetica exculta est. Nã referente. M. Catone ab urbis principio Poetæ contẽptui hẽbant̃: & uulgo crassatores noiabant̃. Vñ mirari nõ est. si. M. fuluio nobiliori uitio datũ est. q is consul quũ esset: in ꝓuinciã ætholiã. Qu. Ennium secũ duxisset. Set primũ: q Romæ poetices studium intulerit: fuisse Liuiũ Andronicũ cõsono ore cõspiranterq: oẽs testant̃: quã auxerũt Qu. Enni⁹. M. Plautus: Næuius: Paccuuius. Accius, & Lucillius: & notandũ est (Pausania teste) quandam Beo uatem pythiã ꝓfessam fuisse primitus poetã quẽdã Olenum extitisse.

Poetices origo. — Poeticæ quis inuẽtor. — Cui litterarũ inuentio referatur. — Quis primũ poeticã exercuerit. — Phẽmonoe. — Poete post phemonoen. — Liuius andronicus. — Poeticam q auxerũt. — Beo uates pythia. — Olenus prim⁹ poeta.

¶ Quid sit poetica: & quid differat a poesi: & poemate. Cap. iiii.

Oeticæ artis fictæ ueræq narratiõis cõgruẽti rhytmo uel pedemetrica structura cõpositæ diffinitionẽ eẽ Diomedes scribit. qd & Varro dixit. ¶ Distat autẽ a Poesi: & poemate: q poetica est ipsa ars. unde delirãt dicẽtes poetriã Hora. quũ poetria sit fœmia: sicut psaltria ut apud Terẽtianũ Or hæc eadẽ pclara poetria sappho Poesis ẽ signatiuũ & cõtext⁹ corpusue totius pacti opis: ut Aenæis Metamorphosis. Cuius tria

Poetices diffinitio. — Poetica. — Aliquorũ error. — Poetria. — Poesis genera.

genera Fortunatianus scribit.s.actiuum narratiuum & cõiũctiuũ:
Poema de quibus ipsum legito. ℭ Poema(ut ait Possidonius)est dictio nu
merosa:seu metrica:siue aptissima operosæ orationis speciem exce-
dens:ut Maxima tellus:iouis æther.uel Poema diuinarum huma-
narumq; rerum inuẽtionẽ cõplectens. ℭ Præterea memoriæ man
Laus i uersificatione. dandũ est Poema esse narrationem numeris:& uersibus cõnexam.
Poeticam aũt facultatem in uersificatiõibus fingẽdis dici:sup qua
Vituperiũ in uersificatione. te legito & Nouiũ Marcellũ. ℭ Poematum mox uersificatiões lau
danť grauis:plena:æqualis temperata:subtilis:circũspecta:florida
& uenusta:qbus cõtrariæ sunt tumida:dissoluta: exilis:fucosa.hæc
ex Fortunatiano. ℭ Præterea auctore Cæs.basso.Spés poetices lati
Spés poeti. latinę. næ sunt hæ.Dactylica:Epigráma:Iambica:Lyrica: Tragœdia:Sa-
tyra:Prætextata:Comœdia:Tabernaria:Attellana: Rhythmoni-
ca:Mimi:licet inferius latius disceptauerimus. De tribus poetices
characteribus Seruium legito:& Lancilotum curium lib.ii. quáq;
paulo inferius aliqua nec spernenda recensebuntur.

ℭ Quid inter poeticam:& cæteras disciplinas. Cap. v.

Cæterarũ quoq; disciplinaꝝ (quod & Cicero ꝑ Archia
innuit)humana diligentia:doctrina:pceptis:& arte:co-
Poeticã nõ facile assequimur. gnitiões adquiri in dies facile:& procliuiter dignosciť.
ℭ Poeticam uero facultaté nisi diuinitus inspiret furor
quẽq; nõ posse asseq maloꝝ é opinio:aut q; sciẽtias fere (ut Strabõ
geograph.primo auctor est)in se omnes continet: aut qa nisi qs in-
Poetica omnes facultates cõtiet sudauerit:aut diuini:& furentis numinis pticeps fuerit non nãcisci
mur.Quod innuens sacratissimus Plato ait multa Poetas mystica
decantare quæ quidem & ipsi decedente furore uix intellegant.In-
Poema cuius inuẽtũ. super mellifluus ostendit illi quosdá ineptioris ingenii a furore cor
ripi.insinuans fere præclarum opus ac poema non hominis inuen
Poetica. tum:set deoꝝ esse immortalium.mox teste Aristotele Poetica ma
Historia. gis uniuersalia.Historia uero singularia pertractat.

ℭ De poeticæ artis speciebus. Cap. yi.

Poeticæ species. Poeticæ artis species tres esse docti referũt. ℭ Actiuam
siue imitatiuam græcis δραματικην uel μιμητικην
dictam. Enarratiuam siue enunciatiuam : quæ græco-
rum εξηγεματικη uel επαγγελτικη dicitur uocabulo.
Dramatice. Tertiam communem uel mixtam quam græci κοινην uel μικτην
nominant. ℭ Dramatice est:in qua solæ agunt personæ nulla au-
Exegematice ctoris interlocutione ut in tragœdiis comœdiisue. ℭ Exegemati-
ce est:in qua solus poeta loquitur citra personarum elocutionem:
Micte. ut in carminibus Lucretii. ℭ Micte est:in qua & poeta & personæ

eloquuntur. ut in Ouidii metamorphosi: qđ opus concatenatum adpello: quia perpetua ac recta serie omnes cōcatenatæ sunt fabulæ: sup qbus nostrū distichorum iam editū extat Opusculū: & qa sub iis multæ militant spés idoneum duxi eas breuiter recensere.

¶ De speciebus dramatices. Cap. vii.

DRamaticen multas hře spés apud græcos haud ignotū est. s. Tragicam: Comicam: Satyricā: Mimicam. apđ nos Palliatam: Togatam: Prætextam: Tabernariam: Atellanam: Planipedem. ¶ Tragœdia est heroicæ conditiōis in aduerso statu compræhensio. cuius subiectum & materia sūt dolores: lachrimæ: odium: cædes: uenena: incendia: amaritudines: erūnæ: cordolia: singultus: suspiria: filiorum disiecta mēbra: domorum infortunia: Furiarum concitationes: & ut hoc nřo concludā pentametro Insidiæ: arma: doli: uis: furor: ira: neces. Propterea iābica rabie feruescit carmen tragicum. Ideo Archelao petenti ut Euripides de se Tragœdiam scriberet: Euripidē respōdisse aiunt ab eo exorādū: ne quid accideret quod dignum tragico eēt carmine: & dicit απο του τραγου και τις ωδης hoc est ab hirco: eo q donaretur eo aīali tragici carminis Poeta. Vnde refragabilis uates Horatius. Carmine qui tragico uilem certauit ob hircum. uel quia (ut alii referunt) q hiscus uinearum hostis est: & ob hoc alterno hoc carminis genere decantato Libero patri sacrificabant: uel a τρυγα: idest fece: inungebant enim ora fecibus ante usum personæ. In hac aūt flouert apud græcos Aeschylus: Sophocles: Euripides: Arion: Phrynicus: Ion: Acheus: & Philadelphi: Ptolomæi temporibus septem fuere tragici: quos a stellarum consimili claritate nominarūt Pleiadas. s. Homerus non ille magnus: set cuius Homero uocabatur mater: nam & Homeros octo fuisse Archilochus testatur græcus auctor: quod & tangit in æquiuocis Xenophon. Sositheus: Lycophron: Alexander: Anciades: Soliphanes: Philiscus. apud Romanos Pacuuius: Ennius: Vatrius: Ouidius maxime a Quintiliano: Cornelio tacito: & Tertuliano laudatus: post quos Seneca: in quo genere & nos præsertim in Christi horrendo exitio. ¶ Comœdia est priuatæ ciuilisq; conditionis sine ullo uitæ periculo. & dicta est απο του κομοιν. sunt enim comæ rusticorum conuenticula. Iuuentus enim attica circum pagos progredi solebat: & quæstus causa tali uti carminum genere uel dicitur απο του κομαζειν: quod est commessatum ire. nam solenni adposito die lasciuientibus choris hoc carmen cōcinebāt. Huic ppriū fuit. xxiiii. adhibere saltatores: sicut Tragœdiæ. xv. In comedia autem sunt concessi amores: pharetrati

Cōcatenatum opus. Oui. meta. Distichorum in ouidiū opus nřm. Dramatices spés. Tragœdia. Tragœdie subiectū. Archelaus. Euripides. Tragœdia unđ dicit. Irrefragabilis uates horatius. Tragici. vii pleiades. Homero mulier. Comœdia Come. Comœdia unde. Saltatores comici. Saltatores tragici. Comediarū materie

cupidines:senum trahaces ac morosæ tenacitates: iuuenum furtiuæ amationes:meretricum lupatæ fraudes:seruorum dolosæ technæ:Lenonum prælibata scrutinia: parasitorum profunda uoracitas:sodalium opportunæ opitulationes:militū insurgentes ac gloriosæ cristæ:matrum indulgentiæ:Patruorum inhibitiones:legito etiam Apuleium lib.Floridorum.iii.In hac floruere Susarion:Nulus:Eupolis:Aristophanes:Cratinus:Plato (non philosophum dico)Pherecrates:Menander:Philemon:Philestion:Epicarmus:Magnes:Crates:Phrynicus.apud nostros Cœcilius. Plautus: Neuius: Licinius:Attil.s:Terentius:Turpilius:Trabea: Luseius: Ennius: de quorum palma Sedigyti extant carmina. In comœdiis primo Romani usi sunt galeris nō personis. Personis autem primus usus est præcipuus hystrio Roscius gallus:eo φ esset indecorus: & oculis obuersis.Set multa ac plura in libro de metris discurremus.

Poete comici. Personarū usus. Rosci⁹ gallus.

Satyrica.

¶Satyrica apud græcos fuit fabula:in qua: non ut tragici poetæ reges heroasq́: set satyros pene rusticos induxerunt,. res grauitate dignas iocis lusibusq́ immiscentes.Satyrarum genuinum fuit tot: quot tragici:habere saltatores:qui lusus risusq́ cum luctibus immiscerent in hac Pratinas excelluit:apud nos aliud Poematos genus satyra est:quod Lucillius inuenit:maledicum: ad omnium uitia carpenda.post illum Varro attacinus:mox Horatius secutus ē: inde persius:exin Turnus de quo mentionem Sidonius facit: mox Iuuenalis:de quo Acron super Horatio loquens ait.deniq́ si Iuuenalis non scripsisset nemo isto esset melior:& reuera Iuuenali: quē Satyrographum adpello:non immerito palmam docti tribuunt: quorum opinionem in nostro latinorum iudicio affirmamus.

Saltatores satyrici. Iuuenalis laus. Satyrographus. Iuuenalis satyricis melior.

Mimus

¶Mimus est sermonis gestusq́ cuiuslibet imitatio nulla adhibita reuerentia:unde mimum quasi imitatorem dicimus: & quum alia quoq́ poemata idem faciant:tamen quasi priuilegio quodam nomen possedit:quia communiter id retineat.Mimum scripsisse Sophrona quendam referunt:quem adeo adprobauit Plato: ut moriens eius poema sub capite habuisse dicat.

Mimus uñ Sophronis poema sub capite platonis.

Palliata.

¶Palliata: quæ a græcis in latinum uersa est:usus primum est Liuius Andronicus:quem Cecilius:Plautus:& alii plures secuti sunt.

Togata. Togati q.

¶Togatæ fabulæ dicūtur:quæ perscriptæ sunt secundum mores: & habitus hominū togatorum.idest Romanorum:quia uterentur togis:uelut palliatas græcas dicimus fabulas a græcorum habitu.Togatarum tot:quot palliatarum:species sunt. Nam aliæ prætextæ: aliæ Tabernariæ: aliæ attellanæ: aliæ planipedes nominantur.

Prætextæ.

¶Prætextæ; quæ & prætextatæ:sunt quia fere regum:aut magistratuum:qui prætexta

utuntur facta compræhenduntur. ¶ Tabernariæ dicuntur: quia non regum: sed uilium personarum: eo quod tabulis tegerentur: acta designabant. ¶ Attellanæ ab attella oscorum ciuitate ubi primum cœperunt: dicuntur argumenta dictaq; iocularia continentes. ¶ Planipedes græci dicũtur mimi: mimographi quoq; & mimologi a Firmico Iulio horum fuere cynœdologi: Ityphali: diceli stæ: & alii plures: ideo a latinis planipedes: quia planis idest nudis in proscœnium actores introibant: non ut tragici cum cothurnis: nõ ut comici cum soccis. Togata igitur prætexta similis fuit tragœdiæ. tabernaria comœdiæ: attellana satyricæ: Planipes mimo. sed de his hactenus: quum apud cæteros latior sit lectio. tamen etiam Rhyntonicæ quædam erant (Donato teste) a Rhyntone uilissimo nugatore tarentino. sed a Pio repræhenditur: quum rhyntonicas abiectas uiles: humiles: interpretatur ex sententia Columellæ: qđ nostris adulatur auribus.

Prætextis qui utanẽ. Tabernariæ. Attellanæ. Planipedes Mimi Mimographi. Mimologi Cinedologi. Ityphali. Dicelisłe. Planus. Cothurnꝰ tragici. Soccus comici.

¶ De speciebus exegematices. Cap. viii.

Exegematice tris species tantum continet. s. angelticen: Historicen: didascalicen. ¶ Angeltice in qua morales continent sententiæ: ut Phocylidis libellus: Horatii epistolæ: Probi opusculum: quod uulgo Catoni perperam tribuunt. ¶ Historice qua genealogiæ: & alia describũtur fabulamenta. ut Ouidii metamorphosis. Hesiodi theogonia. ¶ Didascalice est: qua rerum natura aut de syderibus scribiẽ. ut Lucretii carmina: Varronis: & Macri: qui duo sm aliquos non dicũtur poetæ: sed Epopœi: sicuti omnes sine figmento aliquid explicantes.

Rhyntonicæ. Rhynton. Donatꝰ reprehensus. Angeltice. Hystorice. Didascalice. Poete qui. Epopœi q.

¶ De speciebus mictes. Cap. ix.

Icte has habet species Heroicam siue epicam: Lyricam a Cicerone melicam dictam: elegiacam: Dithyrambicã: Iambographam: Epigrãmatographã: Hymnographã. Asmatographã: Epithalamiographã Monœdã: Georgicam: Buccolicam: Epos: Rhapsodiam. ¶ Heroica siue epica est: in qua poetæ magnifico grauiq; dicẽdi gñe: ac heroico carmine fabulas allegoricas necnõ delectas: facũdiãq; singularem describũt. Præcipui apud græcos hi. Homerus: Hesiodus: Panysis: Antimachus: Pisander: apud Romanos Vergilius: Cornelius: Seuerus: cui secundum locum daremus (Quintiliano teste) si ad exemplar primi libri bellum siculum perscripsisset. Lasciuus quidem Ouidius in heroicis: & nimium sui amator ingenii: sed si quis bene rimeẽ multiplicem structurã Nasoni ueniam dabimus. Hos secuti sunt Lucanus. Statius. Valerius Flaccus & alii. ¶ Lyrica siue melica in qua

Heroica. Epica. Cornelii seueri laus. Ouidius lasciuus. Lyrica. Melica.

Chor⁹ lyricus. uario carminũ genere utuntur uates. Horum chorus quinquaginta uiris in circulum ſtantibus cõſtabat:poemataq; lyricoꝝ canẽtibus:& hæc in uictoꝝ feſtis:quibus bos dabat̃ præmiũ. Vnde qdã eos inceſſens comicus Taurophagos noĩauit. ℂ Elegiaca in q̃ poetæ lamẽtationes hexametro pẽtametroq; uerſu decantant. Græcorum hi præcipui Callimachus:Philetas:Mimermus. apud nos Tibullus:Propertius:Ouidius:Gallus. & dr̃ elegus ab ἐλεῶ.i. miſereor. nã mortuis elego accinebant Romani. Cicero de legibus conſtrui uetat Sepulchrum altius q̃ quinq; diebus abſoluerint: nec e lapide excitari prius nec imponi: q̃ qd̃ capiat laudẽ mortui inciſam nec plus quattuor uerſibus: quos elegos Ennius adpellat. Hoc carminis genus romani dixerunt Næniã. ℂ Dithyrãbica ĩ qua poetæ fere iidẽ ſunt: qd̃ lyrici: niſi ꝙ aliquanto plura cõplectant̃. primũ ꝙ cũ tauro tripodẽ dono accipiebant: mox ꝙ eoꝝ poemata ad Dionyſiũ: nõ ad eos qui in agonibus uicerant: cõpoſita canebantur. fuerunt ſane lyrici poetæ.x. Steſichorus: Ibicus: Bacchilides: Anacreõ: Pĩdarus: Simõides: Alcman: Alcæus: Sappho & Corynnæ binæ mulieres. Hos aũt nõ tm̃ lyricos: ſet etiã muſicos fuiſſe dixit Fortunatianus. Dithyrambici autem qui & Cyclici dicti: Arion Mythemneus: Laſſus: Hermioneus: nec non Philoxenus cytherius. at lyricorum principem omnes eſſe referunt Pindarum: & nulli imitabilem ſi Horatio credimus. ℂ Iambographa in qua poetæ ad conuicia proni iambicis utuntur carminibus: ut Archilochus: Ananias: Hipponax: apud nos Catullus poetarum leno: & Horatius. ℂ Epigrãmatographa in qua uates militant: ſtatuas: coloſſos: donaria: & id genus alia laudantes: & etiam uituperantes. ut Simonides iunior: Palladeus: Agathias: Homerus qui plura ſcripſi epigrãmata. apud nos Martialis: Claudianus: Auſonius. ſet ut eruditorum iudicium eſt. Nullus adhuc latinorum cultum ẽdidit epigramma ideſt præ ſe ferens illam tranſmarinam uenerem. tamen legito A. Gellium lib. xix: cap. ix. qui ponit quædam Valerii æditui: Portii Licinii: & Quinti Catulli carmina: quibus mundius: uenuſtius: limatius: preſſus: græcum latinumue nihil reperiri quicquam putat. ℂ Hymnographa in qua poetæ deorum laudes ſcribunt. ut Homerus Orpheus Callimachus. ſcripſerunt & Chriſtiani hymnos deum unicum: ac uerum ſotera.i. ſaluatorem laudantes. ut Ambroſius Sedulius Prudentius. ℂ Aſmatographa in qua uates muſicas odas ad lyrã barbiton citherã ſambycã & ad alia id genus multiiugo carmĩe: cãtionibuſq; accinebãt. ut Demodocũ phœacẽ Martis & Veneris fabulã cecinisſe referunt. Automedem phœmiũ ithacẽſem. Floruere

Marginal notes: Chor⁹ lyricus. — Taurophagi. — Elegiaca. — Sepulchrũ quale. — Nenia. — Dithyrãbica. — Lirici poete. — Muſici poete qui & lirici. — Cyclici. — Pindarus — Iãbographa. — Poetarum leno catul. — epigrãmatographa. — Epigramma nullũ cultum latinum. — Hymnographa. — Aſmatographa.

sane ut nunc uulgo cantores:q de q̃uis re cãtilenas(quas uulgo cantiões & latine dicimus)uernacula lĩgua fabricarũt.ut Dãtes:Petrarcha:& nr̃a ætate plures:quos:nisi eorum uigeret phama:enumerare cõtẽdere. ¶ Epithalamiographa in q̃ poetæ nuptiarum solẽnitates cõcinunt.ut Hesiodus de Peleo & thetide:Theocritus de Menelao & Helena:Ptolomeo & Berõice.apud nos Catullus de Peleo & thetide.Claudianus de nuptiis Honorii. ¶ Monœda ĩ qua unicã personam insignẽ cũ fabulamento poetæ describunt.apud latinos rari.apud græcos Theocritũ Biõis interitum lugere referunt. ¶ Georgica in q̃ auctores heroico carmine agriculturæ precepta cõplectunt.ut Hesiodus apud græcos:apud nos Vergili⁹: qđ geographũ opus adpello:q̃ seriũ dixit Apuleius. ¶ Bucolica in q̃ poetæ lingua utunt rustica.hoc carmẽ primũ Daphnin cõposuisse nõnulli arbitrant:quẽ secuti sunt Bion:& Theocritus:quẽ nr̃ imitat⁹ est Maro:cui Calpurnius & Memesianus successerunt:quis nã buccolici fuerit ĩuẽtor carmĩs refert Georgius Valla lib.xxxviii.ca.iii. ¶ Epos est q̃n poetæ heroico uersu diuinas res heroicas hũanasq̃ cõpræhẽdũt.in quo genere primus apud nos digne scripsit Liuius Andronicus:q Romanoꝝ gesta octo & decẽ libris enarrauit: q & Annales dicti:& dr̃ παρα το επα τολισ ο qm̃ hoc uersu uerba mutuo rñdẽt. ¶ Rhapsodia est poem̃a aliq̃ portiũcula discretũ diuulsumq̃:& dr̃ παρα το ρα πτειν q̃ uersus ĩ unũ Volumẽ cõtexant. Vel q̃ olim Homerici p̃tes carmĩs in theatralibus circulis cũ baculo p̃nũciabãt. Et q̃a circa Poeticã uersamur nõ absonũ erit: si oẽs poetas latinos noĩatim & breuiter subiiciã.licet in nr̃is Triumphis carmine heroico fabricatis oẽs ẽt recensuerim.aliquos Pet. Crinitus in unũ cõgessit.De Poetis uero apud græcos scripserunt Zeno cythieus & Aristoteles.apud nos.M.Varro: & Vulcatius Sedigytus:quorum opera temporum iniuria conciderunt.

Cãtilena. Cantio. Epithalamiographa. Moneda. Georgica Serium Vergilii opus. Geographũ uergilii opus. Buccolica Epos. Annales. Rapsodia. Triũphos Quint.cõposuit. Quis de poetis scripsit.

¶ Poetæ Latini. Cap. x.

In nãq̃ apud Romãos floruerũt poetæ. Liui⁹ Andronicus romanus epicus.i.heroicus.T.Liui⁹rom. tragicus: quẽ Liui⁹salinator libertate donauit:de quo Liui⁹.vii. de bello punico.Quint.Enni⁹teste Eutropio tarentin⁹: uel ut alii Rudin⁹ heroic⁹.Plaut⁹Sarsinas comic⁹.Gn.Næui⁹ campanus comicus.Stati⁹Cæcili⁹Mediolanẽsis comic⁹.M.Paccuuius brũdusin⁹tragic⁹.L.Accius rom.tragic⁹.Terẽti⁹ Chartaginien. comicus. Lucilius ex arũca urbe Ausoniæ satyricus.Titinius rom. rogataꝝ scriptor:Hostili⁹ rom.annaliũ fabricator.Qu.Fabi⁹Lucull⁹rom. epic⁹.Galbi⁹Bassus rom.satyricus. Sext. Turpilius rom. comicus.

Liuius andronicus. T.liuius. Ennius. Plautus. Neuius. Cecilius. Paccuuius Chartaginienlis. Accius.

Lydius Rhauen.
Laurētius lippius.
¶ Menander.
Mecœnas.
Mirsilus lesbius.
Mālliꝰ q̄ & malliꝰ.
Martialis.
Massurius sabinus
Metrodorus.
Modestinꝰ iurisc̄ō.
Malliꝰ theodorus.
Macrobius.
Manethō ægyptiꝰ
Museus.
Moscopylus grā.
Martianus capell.
Methastenes psa.
Macer p̄hus.
Marullus.
Martinus carmel.
Mancinellus.
Marinꝰ becichēus
Mombritius.
Maturantius
¶ Nigidius.
Næuius.
Nemesianus.
Nonius marcellus
Nicolaus perottus
Nicoleos homeri interpres.
Nicolaus ferretus.
Nestor.
¶ Orpheus.
Ouidius.
Oppianus.
Omnibonus.
¶ Porcius licinius
Pindarus.
Pompeuis.
Pythagoras.

Possidonius.
Pausanias.
Phocylides.
Plinius secundus.
Plinius cæcilius.
Plutarchus.
Petronius.
Propertius.
Porphyrio.
Phocas.
Plautus.
Philon.
Persius.
Prudentius.
Pōponius iurisc̄ōs.
Probus.
Priscianus.
Palæmon.
Proba falconia.
Paulus.
Paulinus.
Papyrianus.
Prosper.
Pindarꝰ Ausonius.
Publius syrus.
Placidus grāmati.
Pogius.
Plato.
Paccuuius.
Procopius.
palladius.
politianus.
pōponius lætus.
pontanus.
pylades
philippꝰ beroaldꝰ.
paulus diaconus
papias.
petrus crinitus
paulus marsus.
petrus marsus.

palladas.
phileticus.
picus mirand.
petrus helia.
pulex.
platina.
ponticus uirūnius
¶ Quadrigarius.
Quintus cattulus.
Quintus curtius.
Quintilianus.
¶ Rabirius.
Rhēnius fannius.
Ruffinus.
Raphael regius.
Romulus.
R. uolateranus.
Robertꝰ gaguinꝰ.
¶ Scaurus.
Sempronius.
Sabinus poe.
Stephanus.
Sueuius.
Serenus lyricus.
Seneca.
Seneca tragicus.
Suetonius.
Statius.
Silius.
Sidonius apollina.
Scaurus.
Strabo.
Solinus.
Sedigytus.
Salustius.
Spartianus.
Seruius
Sergius.
Serenus physicus.
Sinthenius.
¶ Terentius.

Terentius uarro.
Theocritus.
Tiberius donatus.
Triuellius pollio.
Tullius laurea.
Tyro.
Thō. pidari iterp̄s.
Tibullus.
Tertullianus.
Ticida.
Theodorus gazes.
Terentianus.
Tortellius.
Tiphernas.
¶ Vergilius.
Velleius celer.
Vgannius.
Vlpianus iurisc̄ōs.
Verrius grāmat.
Verrius poeta.
Valerius maximꝰ.
Valerius flaccus.
Victorinus.
Vrbanus grāmat.
Valerius æditũus.
Vitruuius.
Vouianus.
Varro attacinus.
Valgius ruffus.
Varius poeta.
Vbertinus cler.
Varro.
Valfredus.
Varinus.
Vgutio.
Vrbanꝰ bellunē̄sis
Vulcatius gallic.
Valla siculus.
¶ Xenophon.
¶ Zarotus.
¶ Auctorũ finis.

Quod potius ad utilitatem q̃ ad ostentationem hoc opus sit cō positum & primo hic se Auctor excusat.

Onclamati defunctorū manes: sacrosanctæ uniuē tium academiæ: litterat. ss. mi ac famigeratiores gymnasiarchæ. eruditionis plena iuuentus. denu dato capite: submississue genibus: & admotis la bro digitis supplex deprecor: ut erroribus: quos aliorū sparsim: farti: agminati: & iugiter enotati ursæ nō offendāt aures: uel uidēdo nō succrescat nausea. Non .n. fuit mei institutum cum laruis luctari: aut in mortuos insurgere: aut eorum: qui ingenii sui tot re liquerūt monimēta nomen obfuscare: neq; Synchronorū anthra cino colore phamā candicantem obtenebrare. Indignum nāq; cē seo aliis oppressis se extollere: ad astra euehere. Me non cogit ostē tatio: sed utilitas: non uirulēta rabies: set cōferens sedulitas. an ali qbus hæc adulabit opinio? Quintianū. s. qui doctos diligit: nulli detrahit: sincere uiuit: has ut liuorē expuat edidisse Epographias? non certe. & qui norunt cōfitebunt me nūq̃ alienos affectasse: aut labores lancinasse. Vita cassos: & fato finamus functos. Nā illi me is laudibus minime laudant: neq; uitupio nostro uituperant. Coæ uos set longe maiores natu: & auctoritate me correxisse qs succen seat? q Baptistæ Pio sæpius nō hæream id uitio non dandum esse persuadeo. quē magis miror quā Piū? Pium inquam meū extollo: quo typhi meādros: & auctorū supo cyaneas. huius stylum nō tm laudo. set & ēt æmulari cōtēdo: quē pphani nō admittūt. O duras ceruices ubi est eruditio nisi in meo pio? Hic me efformat: me fabri cat. an ergo uirosis incessam hunc aculeis? q Iani parrhasii penitus nō admittā snias uel ipse illaudatū nō adscribet. Ianum amo uelut lrarū examē: ac eloquētiæ uastissimū pelagus. q Ioā. Britannicum arguā nulli īfandū diiudico: quē si odii causa cōfodere: ac mucro ne lrario dissecarē uel Persis adnuentibus graue plecterer. eo q in ingratitudinis uitiū icurrerē. fuit .n. Præceptor meus & municipa lis ē nr. qd Aldū utriusq; linguæ reparatorē aliquādo minus teneā qs uitupet? certe nullus quū in eo oīum auctorū effulgeāt manes. Franc. Maturantius: Ferretus. Crucius & hispani illi cæteriue a me districti cōqueri poterunt: quos ueluti antesignanos sp hēo: quoq; nō tm dānaui: set adfatim reieci snias. boni igit Lector cōsules si i hos cōsurgā. qd .n. Iuuenis acyros: & uir lrarū rudimenta eruditus minerualibus nocuerit uexillariis? & hoc unū scias idubitāter ueli me uigesimū adhuc nō attigisse ānū. quū istd op⁹ effigiaui. mox in

Baptista pius.

Ianus parrhasius.

Ioā. britān.

Aldus

Maturāti⁹

Frā. ferret⁹

Iac. crucius

Qua ætate hoc op⁹ cō posui.

ſcriniis delituit donec multis ſtimulátibus ī publicū ediderī.ꝙ no
ua aliquádo iter ſerá nō dubites:Hoc nāqꝫ fecit recens recognitio
ac nup īpoſita extrema manus.Igiť humāiſſime lector utilitati po
tius q̄ oſtentationi hoſce qualeſcūqꝫ labores noſtros adſcribes.
❡Set quia paſſim græcas inueniemus dictiones haud īdecens du
xi ſi græcas hic ſubiicerem litteras mox diphthongos & uocaliū
uim adponerem.lege tandem hæ ſunt.

a.	.u.	.g.	.d.	.e.	.z.	.e.lōgū uel.i.	th.	i
.α.	.β.	.γ.	.δ.	.ε.	.ζ.	.η.	.θ.	ι.
.c.	.l.	m.	.n.	.x.	.o.breue.	p.	.r.	.s.
.κ.	.λ.	.μ.	.ν.	.ξ.	.ο.	.π.	.ρ.	σ.
.t.	.y.	phi	chi	pſi	.o.longum.			
.τ.	.υ.	.φ.	.χ.	.ψ.	.ω.			

❡Vocales longæ ſemper.η.ω.❡Vocales breues ſemper.ε.ο.
❡Vocales ancipites ideſt quæ ad placitum ponuntur.α.ι.υ.
❡Diphthongi græcæ quas proprias dicunt ſunt ſex.

.æ.	.au.	.i.	.eu.	.i.	.u.
.αι.	.αυ.	.ει.	.ευ.	.οι.	.ου.
			.yi.	.o.longum	
Sunt & aliq adiungentes.			.υι.	.ωι.ſet ſunt iter	

īproprias.Impropriæ auté diphthongi ſunt αι.ηι.ωι.υι.ωυ.ηυ.

❡Ad lectorem Auctor.

❡Quæ deuoratæ barbarorum uentribus
Voraginoſis:noſtra ad uſqꝫ tempora
Infecta late barbariſmis ſtridulis
Nuper iacebant:Romulorum ſyllabæ
Tuentur ecce ſigna linguæ pérdita.
Iam iam puellæ uirgines libethrides
Arces amabunt ire per ſaturnias.
Nanqꝫ hos libellos hic ut auctor edidit
Vireſcit omnis ſyllabarum quantitas.
Sic ſit polito ſyllabarum tramite.
Sacrata pallas ibit in poemata.
Tun quæris iſtum condidit quis tramitem?
Oſtendo:primæ iambſcorum litteræ
Arctim ligentur:conditorem uideris.

Io. Fräcisci Quintiani Stoae Poetae Laureati de syllabarũ quãtitate. Epographia Prima.

Prohoemium.

VVM MVLTIIVGAM ac uariegatam maiorum sæpius cogitassem sentẽtiam. Quorum alii (ut refert Gellius) pandectas: alii miscellanea alii noctes: quidã antiquarũ rerũ: alii cornucopiæ: alii memorabilium: alii obseruationũ: qdam dubitationum: alii adnotationũ: nõnulli diatribas: alius rerũ non uulgarium: ille syluarum: quidã polihistoris libros inscripserũt, uisum est hoc opus. Epographiarũ non minus scite q̃ idonee: ne absq; titulo in oĩum pdiret manus: adpellare. ea potissimũ ductus causa: q̃ huiusce libri studiosos ad camœnalẽ mensum & ad musarũ cõpagem aditu facili transituros opinarer. Præsertim quũ apud cæteros hæc ars aut confusanea: aut fallax: uel claudicãs haberet metrica. V nde difficulter: ac intestino: intercutaneoue sudore adulescẽtes sacrosanctam syllabarũ potuissent excerpere frugem. Quocirca ut quærẽtibus desit labor: studiosis flacescat tediũ: curiosis absit scopulus: in hoc opus: quicqd ad artem pertinere rebar Metricam: transtuli. Primitus nãq; quorũdam triuialium labeculis: & fece mucida ita effundebãtur syllabæ: ut satius: digniusue perpenderem: si eorũ solifugæ niues fuissent atramentum. Nã & errores ad se trahebant ueluti ferrum magnes: & ut in adagio est κεκιας νεφος.i. cæcias nubes. & si cui mox tituli ampullata: ansataq; uidebitur ostentatio: ut totius operis concinnem perseuerantiã inspiciat: exhortor. In recessu enim magis q̃ in fronte recipiendũ existimabit. Icciro ut res dictis: & dicta rebus inter se luculẽter cõcordẽt: aliqd de Poetica primum exordiemur: ut mox qcqd liminaris pollicet pagina: id posticum operis cõprobet Calcispicium.

Tituli plurimi.

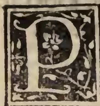
Niues atramentum.

Prouerbiũ

De poetica. Cap. I.

Poetica philosophia.

Poete morũ magr̃i.

Oeticam artẽ apud priscos philosophiam adpellitatam auctores referunt. Qua ab ineunte ætate (ut Strabo ait) uiuendi modus: uitæ dispositio: affectuum series ac uicissitudines phisiologice disponebantur. Hac enim rectæ uiuendi uiæ: salubres animæ rationes: gerendæ administrandæq; res: culti & elegantes mores: instinctus: affectiões rerum ordo ordinis gradus: graduum uenustates dignosci consuerũt: ut q̃ cũ delectatiõe fieri possent ac iucũditate adgredi nõ allucinareẽt: quapropter nõ absq; cã Poetas mor̃ magr̃os noĩauit antiquitas. Antiqtas inq̃: quũ semp poeticã fuisse arbitrer. astipulante philosophor̃ philosopho Aristotele: cui: quo sub tpe poetica hũerit principiũ: necesse fuit addubitare. Ex quo nec imerito q̃ huic arti incubuerint cæteris antiquiores extitisse legimus. q̃ñgdem summus oĩum machinar̃ Motor. & rex nõ inficiandus Opifex ab ipsis mũdi (ut ita dicã) unguiculis mystica sua p poetas recensenda: decãtãdaq; demãdauit. Quo circa (ut Geographus ait Strabo) græcanicos adulescẽtes poeticis cognitũ initiari disciplinis: utpote q̃ tãq̃ theologice nõ merã uoluptatẽ: set defecatam ac illimẽ moderationis gr̃am cõtinerent.

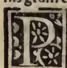
Philosophor̃ philosophus.

Poete oĩb⁹ antiqores.

Unde Poetica. Cap. ii.

Poetica uñ Muse uñ.

Aĩa mũdi iuppiter.

Oetica aũt a furore cœlico: & diuino: entheoq; suffimine puenire dr̃: quẽ a musis: & musas ab altitonanti Ioue oriri cognouimus. quo annuente oẽs cœlor̃ uoluũtur uertigines: elementa mutuo nexu solidant̃. Vñ non abre mundi aĩam ab aliquibus dici utiq; rimabundus intueor. Quibus auxilians in pastorio ludicro Mantuanus Homerus concinit. Ab Ioue principium musæ. Iouis omnia plena. quod latius nos Orpheos libro primo diximus. Set & Theocritus in theog. Ab ioue sunt uates felix quem deniq; musæ Obseruant &c. Qua ratiõe motus Peripatheticus ille inquit Iouem cœlum ueluti cytharam tenẽtem: cœlestem efficere Harmoniam. Præterea sciendum est a Censorino cognominari melicã: ueluti legitimam musicã ac modulatam. Vñ omnes Poetas melicos accõmodo dicemus epitheto: q̃d Cicero & Stephanus & Ausonius & gellius testant̃: unde ẽt melicũ uel melodicum poetam græci melopion nuncupant: & poetriam sappho melodẽ: & Simõides ob amœnitatem a græcis dr̃ γλυκύποδος q; dulcia canebat: hæc ex Pio nr̃o: & ne aliquos imittere hæc dixisse uolui: q̃ tanq̃ plagiarii surripiunt: nec illis tribuũt per quos pfecerint.

Pastorium ludicrum.

Mãtuanus homerus.

Orpheus Quintiani opus.

Poetica melica.

Poete melodici.

Poete melici.

Melopius: Melodes. Sappho.

Poetices origo. Cap. iii.

Poetices origo.

Hanc aűt a thracib⁹ cű musica uenisse i.x. testať Strabo: cuius originē apud Babylonios aliqui prīo suis mandarűt monimētis. Græci apud se prius fuisse īdubitato aűtumāt iudicio. Non deesse auctores a Nébrotho exortā affirmātes uidimus: quorű opinionē nō tantum taxamus ut nugatoriā: quātű minus uere locutos fuisse cōtēdimus. Parcant babyloniī: cedāt græci: ingeniis suopte floreant: tű (qd eorű pace dixerim) ad excogitādā hāc diuinā: ac gēmascentē Poeticā aptissimum idoneűue nō ꝓtulerűt ingeniű. Et si ab iis minime: quāto minus a Gigāte barbaro: infido ꝗ cœlestis curiæ cōtēptore inuentā existimaueros? Nos uero potius Omnipotēti rerum artifici acceptum referemus: qui moderatam mundi machinam certa ratione & metri Harmonica dispositione regit: & ordinat. Quod edocens Pythagoras in cœlestibus terrenisqꝫ rebus ait esse Harmoniā. uerba insuꝑ Diodori bibliotheces sue. vi. hisce astipulanť dicētis. Musis a patre concessam lraꝝ inuētionē carminűqꝫ: quā poetices dicem⁹ rōnē. Hanc exercuisse primű hæbreos: qui multo ante græcoꝝ poetas fuere: sacre testanť lræ. A qbus Phemonoen exercuisse dixerim. mox post Phemonoen. xxvii. ānis floruerűt Orpheus: Linus: Herculis magistri. Homerus: Hesiodus multo iuniores bello Troiano. ante Homerum Philemon: Thamyris: Amphion: Dimodetus: Phœmius: Sibylla: Epimenides cretensis: Aristeus proconessus: Asbolеus cētaurus: Isans: Euclius cyprius: Orius samius: Prouethida atheniensis: apud Romanos uero tardius Poetica exculta est. Nā referente. M. Catone ab urbis principio Poetæ contēptui hēbanť: & uulgo crassatores noīabanť. Vñ mirari nō est. si. M. fuluio nobiliori uitio datű est. ꝙ is consul quű esset: in ꝓuinciā ætholiā. Qu. Ennium secű duxisset. Set primű: q Romæ poetices studium intulerit: fuisse Liuiű Andronicű cōsono ore cōspirāterqꝫ oēs testanť: quā auxerűt Qu. Enni⁹. M. Plautus: Næuius: Paccuuius. Accius, & Lucillius: & notandű est (Pausania teste) quandam Beo uatem pythiā ꝓfessam fuisse primitus poetā quēdā Olenum extitisse.

Poeticæ quis inuētor. — *Cui litterarű inuentio referatur.* — *Quis primű poeticā exercuerit.* — *Phemonoe.* — *Poete post phemonoen.* — *Liuius andronicus.* — *Poeticam q auxerűt.* — *Beo uates pythia.* — *Olenus prim⁹ poeta.*

¶ Quid sit poetica: & quid differat a poesi: & poemate. Cap. iiii.

Poetices diffinitio. — *Poetica.*

Poeticæ artis fictæ ueræqꝫ narrationis cōgruēti rhytmo uel pedemetrica structura cōpositæ diffinitionē eē Diomedes scribit. qd & Varro dixit. ¶ Distat autē a Poesi: & poemate: ꝙ poetica est ipsa ars. unde delirāt dicētes poetriā Hora. quű poetria sit fœmia: sicut psaltria ut apud Terētianű Dr hæc eadē ꝑclara poetria sappho Poesis ē signatiuű & cōtext⁹ corpusue totius ꝑacti opis: ut Aenæis Metamorphosis. Cuius tria

Aliquorű error. — *Poetria.* — *Poesis genera.*

genera Fortunatianus scribit.s.actiuum narratiuum & cõiũctiuũ:
Poema. de quibus ipsum legito. ¶ Poema(ut ait Possidonius)est dictio nu
merosa:seu metrica:siue aptissima operosæ orationis speciem exce
dens:ut Maxima tellus:iouis æther.uel Poema diuinarum huma
narumq; rerum inuẽtionẽ cõplectens. ¶ Præterea memoriæ man
Laus ĩ uer dandũ est Poema esse narrationem numeris:& uersibus cõnexam.
sificatione. Poeticam aũt facultatem in uersificatiõibus fingẽdis dici:sup qua
Vituperiũ te legito et Nouiũ Marcellũ. ¶ Poematum mox uersificatiões lau
in uersifica dant grauis:plena:æqualis temperata:subtilis:circũspecta:florida
tione. & uenusta:qbus cõtrariæ sunt tumida:dissoluta:exilis:fucosa.hæc
ex Fortunatiano. ¶ Præterea auctore Cæs.basso.Spẽs poeticẽs lati
Spẽs poeti. næ sunt hæ.Dactylica:Epigrãma:Iambica:Lyrica:Tragœdia:Sa
latinæ. tyra:Prætextata:Comœdia:Tabernaria:Attellana:Rhythmoni
ca:Mimi;licet inferius latius disceptauerimus. De tribus poetices
characteribus Seruium legito:& Lancilotum curium lib.ii. quãq̃
paulo inferius aliqua nec spernenda recensebuntur.

¶ Quid inter poeticam:& cæteras disciplinas. Cap. v.

Cæterarũ quoq; disciplinarũ (quod & Cicero ꝑ Archia
innuit)humana diligentia:doctrina:p̃ceptis:& arte:co
Poeticã nõ gnitiões adquiri in dies facile:& procliuiter dignoscit.
facile asse ¶ Poeticam uero facultatẽ nisi diuinitus inspiret furor
quimur. quẽq̃ nõ posse asseq maiorũ ẽ opinio:aut ꝙ sciẽtias fere (ut Strabó
geograph.primo auctor est)in se omnes continet:aut qa nisi qs in
Poetica o sudauerit:aut diuini:& furentis numinis pticeps fuerit non nãcisci
mnes facul mur.Quod innuens sacratissimus Plato ait multa Poetas mystica
tatescõtict decantare quæ quidem & ipsi decedente furore uix intellegant.In
Poema cu super mellifluus ostendit illi quosdã ineptioris ingenii a furore cor
ius inuẽtũ. ripi.insinuans fere præclarum opus ac poema non hominis inuen
Poetica. tum:set deorũ esse immortalium.mox teste Aristotele Poetica ma
Historia. gis uniuersalia.Historia uero singularia pertractat.

¶ De poeticæ artis speciebus. Cap. vi.

Poeticæ Poeticæ artis species tres esse docti referũt. ¶ Actiuam
species. siue imitatiuam græcis δραματικην uel μιμητικην
dictam. Enarratiuam siue enunciatiuam:quæ græco
rum εξηγεματικη uel επαγγελτικη dicitur uocabulo.
Dramati Tertiam communem uel mixtam quam græci κοινην uel μικτην
ce. nominant. ¶ Dramatice est:in qua solæ agunt personæ nulla au
Exegema ctoris interlocutione ut in tragœdiis comœdiisue. ¶ Exegemati
tice ce est:in qua solus poeta loquitur citra personarum elocutionem:
Micte. ut in carminibus Lucretii. ¶ Micte est:in qua & poeta & personæ

eloquuntur.ut in Ouidii metamorphosi: qđ opus concatenatum adpello:quia perpetua ac recta serie omnes cõcatenatæ sunt fabulæ:sup qbus nostrũ distichoꝝ iam editũ extat Opusculũ:& qa sub iis multæ militant spẽs idoneum duxi eas breuiter recensere. Cõcatenatum opus. Oui.meta. Distichoꝝ in ouidiũ opus nrm.

¶ De speciebus dramatices. Cap. vii.

DRamaticen multas hr̃e spẽs apud græcos haud ignotũ est.s.Tragicam:Comicam:Satyricã:Mimicam. apđ nos Palliatam:Togatam:Prætextam:Tabernariam: Atellanam:Planipedem. Dramatices spẽs. ¶ Tragœdia est heroicæ conditiõis in aduerso statu compræhensio.cuius subiectum & materia sũt dolores:lachrimæ:odium:cædes:uenena:incendia:amaritudines:ærũnæ:cordolia:singultus:suspiria:filioꝝ disiecta mẽbra: domoꝝ infortunia:Furiaꝝ concitationes:& ut hoc nr̃o concludã pentametro Insidiæ:arma:doli:uis:furor:ira:neces. Propterea iãbica rabie feruescit carmen tragicum. Ideo Archelao petenti ut Euripides de se Tragœdiam scriberet:Euripidẽ respõdisse aiunt ab eo exorãdũ: ne quid accideret quod dignum tragico eẽt carmine; & dicit̃ ἀπὸ τοῦ τράγου καὶ τῆς ᾠδῆς hoc est ab hirco:eo ꝙ donaretur eo aĩali tragici carminis Poeta. Vnde refragabilis uates Horatius. Carmine qui tragico uilem certauit ob hircum.uel quia(ut alii referunt) ꝙ hiscus uinearum hostis est:& ob hoc alterno hoc carminis genere decantato Libero patri sacrificabant:uel a τρύγα: idest fece: inungebant enim ora fecibus ante usum personæ.In hac aũt flouerẽ apud græcos Aeschylus:Sophocles:Euripides: Arion: Phrynicus: Ion:Acheus:& Philadelphi: Ptolomæi temporibus septem fuere tragici:quos à stellarum consimili claritate nominarũt Pleiadas.s. Homerus non ille magnus: set cuius Homero uocabatur mater: nam & Homeros octo fuisse Archilochus testatur græcus auctor: quod & tangit in æquiuocis Xenophon. Sositheus: Lycophron: Alexander:Anciades:Soliphanes: Philiscus. apud Romanos Pacuuius:Ennius:Varrius: Ouidius maxime a Quintiliano: Cornelio tacito:& Tertuliano laudatus:post quos Seneca: in quo genere & nos præsertim in Christi horrendo exitio. Tragœdia Tragœdie subiectũ. Archelaus Euripides. Tragœdia unĩ dicit̃. Irrefragabilis uates horatius Tragici.vii pleiades. Homero mulier. ¶ Comœdia est priuatæ ciuilisq; conditionis sine ullo uitæ periculo. & dicta est ἀπὸ τοῦ κωμοῖν. sunt enim comæ rusticorum conuenticula. Iuuentus enim attica circum pagos progredi solebat: & quæstus causa tali uti carminum genere uel dicitur ἀπὸ τοῦ κωμάζειν:quod est com messatum ire. nam solenni adposito die lasciuientibus choris hoc carmen cõcinebãt.Huic ꝓpriũ fuit.xxiiii.adhibere saltatores:sicut Tragœdiæ.xv.In comedia autem sunt concessi amores:pharetrati Comœdia Come. Comœdia unde. Saltatores comici Saltatores tragici. Comediarũ materie

cupidines:fenum trahaces ac morosæ tenacitates: iuuenum furti-
uæ amationes:meretricum lupatæ fraudes:seruorum dolosæ tech
næ:Lenonum prælibata scrutinia: parasitorum profunda uoraci-
tas:sodalium opportunæ opitulationes:militũ insurgentes ac glo
riosæ cristæ:matrum indulgentiæ:Patruorum inhibitiones:legito
etiam Apuleium lib.Floridorum.iiii.In hac floruere Susarion:Nu-
Poete comici. lus:Eupolis:Aristophanes:Cratinus:Plato(non philosophum di-
co)Pherecrates:Menander:Philemon:Phileſtion:Epicarmus:Ma-
gnes:Crates:Phrynicus.apud nostros Cœcilius. Plautus: Neuius:
Licinius:Attil..s:Terentius:Turpilius:Trabea: Luſeius: Ennius:
Personarũ usus. de quorum palma Sedigyti extant carmina. In comœdiis primo
Romani usi sunt galeris nõ personis. Personis autem primus usus
Rosci⁹ gallus. est præcipuus hystrio Roscius gallus:eo q̃ esset indecorus: & ocu-
lis obuersis.Set multa ac plura in libro de metris discurremus.
Satyrica. ¶Satyrica apud græcos fuit fabula:in qua: non ut tragici poetæ
reges heroasq̃:set satyros pene rusticos induxerunt,. res grauitate
Saltatores satyrici. dignas iocis lusibusq̃ immiscentes.Satyrarum genuinum fuit tot:
quot tragici:habere saltatores:qui lusus risusq̃ cum luctibus im-
miscerent in hac Pratinas excelluit:apud nos aliud Poematos ge-
nus satyra est:quod Lucillius inuenit:maledicum: ad omnium ui-
tia carpenda.post illum Varro attacinus:mox Horatius secutus ẽ:
Iuuenalis laus. inde persius:exin Turnus de quo mentionem Sidonius facit: mox
Iuuenalis:de quo Acron super Horatio loquens ait.deniq̃ si Iuue-
Satyrographus. nalis non scripsisset nemo isto esset melior:& reuera Iuuenali: quẽ
Satyrographum adpello:non immerito palmam docti tribuunt:
Iuuenalis satyricis melior. quorum opinionem in nostro latinorum iudicio affirmamus.
¶Mimus est sermonis gestusq̃ cuiuslibet imitatio nulla adhibita
reuerentia:unde mimum quasi imitatorem dicimus: & quum alia
Mimus quoq̃ poemata idem faciant:tamen quasi priuilegio quodam no-
Mimus uñ men possedit:quia communiter id retineat.Mimum scripsisse So-
Sophronis poema sub capite platonis phrona quendam referunt:quem adeo adprobauit Plato: ut mo-
riens eius poema sub capite habuisse dicat. ¶Palliata: quæ a græ
cis in latinum uersa est:usus primum est Liuius Andronicus:quem
Cecilius:Plautus:& alii plures secuti sunt. ¶Togatæ fabulæ dicũ-
Palliata. turq̃ quæ perscriptæ sunt secundum mores: & habitus hominũ to-
Togata. gatorum.idest Romanorum:quia uterentur togis:uelut palliatas
Togati q. græcas dicimus fabulas a græcorum habitu.Togatarum tot:quot
palliatarum:species sunt. Nam aliæ prætextæ: aliæ Tabernariæ:
aliæ attellanæ: aliæ planipedes nominantur. ¶Prætextæ; quæ &
Prætextæ. prætextatæ:sunt quia fere regum:aut magistratuum:qui prætexta

utuntur facta compræhenduntur. ¶ Tabernariæ dicuntur : quia non reguni:sed uilium personarum : eo quod tabulis tegerentur: acta designabant. ¶ Attellanæ ab attella oscorum ciuitate ubi primum cœperunt:dicuntur argumenta dictaq; iocularia continentes. ¶ Planipedes græci dicūtur mimi:mimographi quoq; & mimologi a Firmico Iulio horum fuere cynœdologi:Ityphali:dicelistæ:& alii plures:ideo a latinis planipedes:quia planis idest nudis in proscœnium actores introibant:non ut tragici cum cothurnis:nō ut comici cum soccis. Togata igitur prætexta similis fuit tragœdiæ.tabernaria comœdiæ : attellana satyricæ : Planipes mimo. set de his hactenus:quum apud cæteros latior sit lectio . tamen etiam Rhyntonicæ quædam erant(Donato teste)a Rhyntone uilissimo nugatore tarentino. set a Pio repræhenditur : quum rhyntonicas abiectas uiles:humiles:interpretatur ex sententia Columellæ ; qđ nostris adulatur auribus.

Prætextis qui utanť. Tabernariæ. Attellanæ. Planipedes Mimi Mimographi. Mimologi Cinedologi. Ityphali. Dicelistæ. Planus. Cothurnꝰ tragici. Soccus comici. Rhyntonicæ. Rhynton. Donatꝰ reprehensus.

¶ De speciebus exegematices. Cap. viii.

Exegematice tris species tantum continet.s. angelticen: Historicen:didascalicen. ¶ Angeltice in qua morales continenť sententiæ:ut Phocylidis libellus:Horatii epistolæ:Probi opusculum:quod uulgo Catoni perperam tribuunt. ¶ Historice qua genealogiæ:& alia describūtur fabulamenta.ut Ouidii metamorphosis.Hesiodi theogonia. ¶ Didascalice est:qua rerum natura aut de syderibus scribiť.ut Lucretii carmina:Varronis:& Macri:qui duo fm aliquos non dicūtur poetæ: set Epopœi:sicuti omnes sine figmento aliquid explicantes.

Angeltice. Hystorice. Didascalice. Poete qui. Epopei q.

¶ De speciebus mictes. Cap. ix.

Micte has habet species Heroicam siue epicam : Lyricam a Cicerone melicam dictam:elegiacam:Dithyrambicā Iambographam:Epigrāmatographā: Hymnographā. Asmatographā:Epithalamiographā Monœdā : Georgicam:Buccolicam:Epos:Rhapsodiam. ¶ Heroica siue epica est: in qua poetæ magnifico grauiq; dicēdi gn̄e:ac heroico carmine fabulas allegoricas necnō delectas:facūdiáq; singularem describūt. Præcipui apud græcos hi.Homerus:Hesiodus:Panysis : Antimachus:Pisander:apud Romanos Vergilius:Cornelius: Seuerus : cui secundum locum daremus(Quintiliano teste) si ad exemplar primi libri bellum siculum perscripsisset. Lasciuus quidem Ouidius in heroicis:& nimium sui amator igenii:set si quis bene rimeť multiplicem structurā Nasoni ueniam dabimus.Hos secuti sunt Lucanus. Statius. Valerius Flaccus & alii. ¶ Lyrica siue melica in qua

Heroica. Epica. Cornelii Seueri laus. Ouidius lasciuus. Lyrica. Melica.

ſane ut nunc uulgo cantores:q de q̃uis re cãtilenas(quas uulgo cantiões & latine dicimus)uernacula ligua fabricarũt.ut Dãtes:Petrarcha:& nr̃a ætate plures:quos:nisi eorum uigeret phama:enumerare cõtẽdere. ¶ Epithalamiographa in q̃ poetæ nuptiarum ſolẽnitates cõcinunt.ut Heſiodus de Peleo & thetide:Theocritus de Menelao & Helena:Ptolomeo & Berõice.apud nos Catullus de Peleo & thetide.Claudianus de nuptiis Honorii. ¶ Monœda ĩ qua unicã perſonam ĩnſignẽ cũ fabulamento poetæ deſcribunt.apud latinos rari.apud græcos Theocritũ Bιõis interitum lugere referunt. ¶ Georgica in q̃ auctores heroico carmine agriculturæ precepta cõplectunt.ut Heſiodus apud græcos:apud nos Vergili⁹: qd̃ geographũ opus adpello:q̃ ſeriũ dixit Apuleius. ¶ Bucolica in q poetæ lingua utunt ruſtica.hoc carmẽ primũ Daphnin cõpoſuiſſe nõnulli arbitrant:quẽ ſecuti ſunt Bion:& Theocritus:quẽ nr̃ imitat⁹ eſt Maro:cui Calpurnius & Memeſianus ſucceſſerunt:quis nã bucolici fuerit ĩuẽtor carmĩs refert Georgius Valla lib.xxxviii.ca.iii. ¶ Epos eſt qñ poetæ heroico uerſu diuinas res heroicas hũanaſq; cõpræhẽdũt.in quo genere primus apud nos digne ſcripſit Liuius Andronicus:q Romano℞ geſta octo & decẽ libris enarrauit: q & Annales dicti:& dr̃ ϖαρα το εϖω το λεγω qm̃ hoc uerſu uerba mutuo rñdẽt. ¶ Rhapſodia eſt poema aliq̃ portiũcula diſcretũ diuulſumq;:& dr̃ ϖαρα τὸ ῥαϖτειν q̃ uerſus ĩ unũ Volumẽ cõtexant. Vel q̃ olim Homerici ptes carmĩs in theatralibus circulis cũ baculo ꝓnũciabãt.Et qa circa Poeticã uerſamur nõ abſonũ erit: ſi oẽs poetas latinos noĩatim & breuiter ſubiiciã.licet in nr̃is Triumphis carmine heroico fabricatis oẽs ẽt recenſuerim.aliquos Pet. Crinitus in unũ cõgeſſit.De Poetis uero apud græcos ſcripſerunt Zeno cythieus & Ariſtoteles.apud nos.M.Varro: & Vulcatius Sedigytus:quorum opera temporum iniuria conciderunt.

Cãtilena. Cantio. Epithalamiographa. Moneda. Georgica. Serium Vergilii opus. Geographũ uergilii opus. Buccolica. Epos. Annales. Rapſodia. Triũphos Quint. cõpoſuit. Quis de poetis ſcripſit.

¶ Poetæ Latini. Cap. x.

In nãq; apud Romãos floruerũt poetæ. Liui⁹ Andronicus romanus epicus.i.heroicus.T.Liui⁹rom. tragicus: quẽ Liui⁹ſalinator libertate donauit:de quo Liui⁹.vii. de bello punico.Quint.Enni⁹ teſte Eutropio tarentin⁹; uel ut alii Rudin⁹ heroic⁹.Plaut⁹Sarſinas comic⁹.Gn.Næui⁹ campanus comicus.Stati⁹Cæcili⁹Mediolanẽſis comic⁹.M.Paccuuius brũduſin⁹tragic⁹.L.Accius rom.tragic⁹.Terẽti⁹ Chartaginien. comicus. Lucilius ex arũca urbe Auſoniæ ſatyricus.Titinius rom. rogata℞ ſcriptor:Hoſtili⁹ rom.annaliũ fabricator.Qu.Fabi⁹Lucull⁹rom. epic⁹.Galbi⁹Baſſus rom.ſatyricus. Sext. Turpilius rom. comicus.

Liuius andronicus. T.liuius. Ennius. Plautus. Neuius. Cecilius. Paccuuius. Chartaginienſis. Accius.

Terentius. Gn.Mattꝰrom.mimographꝰ:Afraniꝰrom.comicus.Fabiꝰ Dorse
Lucilius nus rom.comicus.M.Attiliꝰrom.tragicus.Qu. Trabeas rom. co-
Afranius micus.G.Aglius rom.comicꝰ.Liciniꝰ Imbrex rom. comicus. Qu.
Atilius. Nouiꝰrom.attellanaꝝ scriptor.Lucet.Ch itus rom.heroicꝰfuit &
Aquilius alius Lucretius comicus:quē Fulgētiꝰcitat:q & quēdā Succiū no-
Licinius minat comicū.Callimachꝰrom.heroiꝰantiquꝰ. M. Cornutꝰ rom.
pōponius. satyricꝰEgnatiꝰrom.heroicꝰ.Vganius ro.epicꝰ. Pōponiꝰ Bononi
Laberius. ensis atellanaꝝ scriptor.D.Laberiꝰrom.mimographus.Qu.Catu
Catulus. lus rom.epigrāmatariꝰ.Qu.Atta rom. togataꝝ scriptor. Publius
pub ius. natiōe syrus mimographꝰ.Portiꝰ Licinius rom.epigrammatarius.
Licinius Vale.Aeditiuus rom.epigrāmatarius.Catullus Verunen.epigram
Catullus matarius.Cor.Licinius caluus iābicus rom.Q .Cornificius rom.
Cornificiꝰ epigrāmatarius.C.Heluius cina rom.epigrāmatariꝰ.M. Furius bi
Bibaculꝰ. balculus Cremonēsis iābicus.P.Terentius Varro atacinus:q oriun
Terē. uar. dus ab atace uico ꝓuinciæ Narbonensi uel abatace fluuio: ut aliis
placuit heroicus.C.Ticida ro.epigrāmatarius. Furius Antias rom.
annaliū scriptor heroicus.L.Iulius calidius rom.heroicus. Tullius
Antias. Laurea rom.epigrammatarius.¶Post hos eruditiores nati.P.Ver
gilius Maro Mantua.heroicus.Horatius Flac. uenulinus lyricus
Vergilius. T.Valgius ro.elegus.Albius Tibul.rom.elegus.Fulgentius quoqꝫ
Horatius. alium Tibullum Flac.comicum citat:sic Memorē tragicum:Ruti
Tibullus. liū geminiū tragedi opiū.M.Mallius:qui & Manillius: rom. heroi-
cus.Gn.Cornelius gallus foroiuliēsis elegus. Sextus Aurelius pro-
Gallus. pertius Mœuanius elegus.L.Varius romanus tragicus.C. Mecœ-
propertius nas ethruscus elegus.P.Ouidius naso Sulmonensis elegus. Qu.Va
Ouidius. rus Cremonensis elegus.Iunius Columella rom.heroicus.Palladi-
us Rom.elegus.Cassius Seuerus Parmensis elegus. Domitius Mar
Mōtanus sus rom.epigrāmatarius.Iulius Montanus rom. heroicus.C. Ger-
Macer. māicus Cæsar heroicus.Cæsius Bassus ro.lyricus. Aemilius Macer
Seneca. Veronensis heroicus.C.Rabirius rom. satyricus.L. Anneus Sene-
ca hyspanus pr̄ia Cordubensis tragicus.C.Asinius gallus rom. epi
persius. grāmatarius.A.Persius flaccus uolateranus satyricus.Cornelius Se
Lucanus uerus ro.heroicus.M.Anneus Lucanus Hispa.pr̄ia cordubensis he
Getulicus roicus.Pomponius secūdus rom.tragicus. Gneus getulicus epigrāma
tarius.Sextilius Hæna hyspañ.prima cordubēsis heroicus. Seleius
Sabinus Bassus ro.heroicus.Clodius Sabinns ro.elegus.C. Pedo Albino ua
nus rom.epigrāmatarius.Gildas Britānus elegus:sed magis epigrā
Statius matarius.Vulcatius sedigitus ro.iābicus.Statius Papinius Neapo
Silius. litanus heroicus. Silius Italicus hispa. heroicus.C. Valerius Flac.
Valeriꝰfla. Setinus Patauinus heroicus.D.Iun. Iuuenalis Aquinas satyricus.

Aruntius Stella patauinus elegus. M. Valerius Martialis hisp. Bilbili natus epigramat. Sentius Augur ro. epigrammata. Vestricius Spurina ro. lyricus. Voconius Victor ro. epigramat. L. Paulus passienus ro. uel umbrius eleg. T. Annianus ro. fescenninographus. M. Marullus ro. mimographus. Au. Serenus ro. lyricus. Vergilius ro. com. mimiãbographus. Ruffus. F. auienus ro. heroicus. Alphi⁹ Auitus ro. iãbic⁹. Septimius natione afer hymnograph⁹. T. Calpurni⁹ siculus buccolicograph⁹: aliũ a Fulgẽtio Calpurniũ comicũ cẽtari iuẽio. q & Sutriũ noiat comicũ. Pindar⁹ Ausonius heroic⁹. Aurel. Olymp. nemesian⁹ carthagiñ. buccolicogr. Mau. Terẽtianus chartagin. iãbicus. Cl. Claudianus Alexãd. ex ægypto heroic⁹. D. Ausonius Gal. Burdegalen. epigrãma. Damasus hispan. hymnogra. Iuuẽcus hispan. heroicus. Aur. prudentius cle. ro. & ut docti censent hispan. heroi. Pontius Paulinus burdega. heroi. Licenti⁹ Hipponen. heroicus. Venãtius honori⁹ fortũat⁹ Rauẽnæ erudit⁹ heroic⁹. Faustus Gal. uaffates: & ut aliq Lugduneñ. heroi. C. Sol. sidonius Apolinaris burdegalẽ. sed ut ipse ait Aruern⁹ heroi. Boeth⁹ Seuerin⁹ ro. lyricus. Mart. Capella heroi. chartagi. Petronius arbiter ro. satyricus. Sedulius ro. heroi. Arator ro. hero. Prosper Aqtanicus epigrã. Architrenius Gal. heroi. Lactãtius Fir. elegus. Rhẽnius Fan. ro. heroicus. Proba Falconia ro. centronographa: q̃ nouum & uetus ex Vergilii uersibus contexuit instrumentum. Sueuius ro. heroicus

Iuuenalis
Martialis
Calpurni⁹
Serenus
Ruffus. f.
Terẽtian⁹
Claudian⁹
Ausonius.
Iuuencus.
Prudenti⁹.
Licentius.
Fortunat⁹.
Sidonius
Petronius.
Mar. cap.

¶ Neoterici ẽt aliq sunt: quoꝝ nec spnẽda legunt carmina ut Dãtes Florẽtinus heroicus. Frãc. Petrarcha Florẽ. heroicus. Io. Boccatius certaldus heroicus: quẽ magis oratorẽ dicendũ censeo uernaculũ. Carolus Arretinus heroicus. Maffeus Vegius laudensis: & ut latinius loquar Pompeio politanus heroicus. Frãc. Philelphus Mediolan. heroicus. Iouius Pontanus Neapolitanus heroicus. Michael Marullus Constantinopolitanus epigrammat. qui duo meo quidem iudicio antiquis comparãdi sunt. Angelus Politianus Florenti. heroicus. Io. Picus Mirandulanus heroicus. Callimachus ro. elegus. Ansel.m⁹ nepos Parmensis tragic⁹. Aureli⁹ agurellus iambic⁹. Pacificus ro. elegus. Io. Baptista carmelita Mantuanus heroic. Pãphilus Saxus mutinensis epigrammatographus: & plures alii: quos posteritati comẽdandos prætermitto: dii faxint ut Brixianæ urbi sim honestamento: quum & nunc. Ipse aliquod toto nomen in orbe geram. set de his hactenus.

Neoterici
Dãtes flo.
Petrarcha
Io. boccatius orator uernacul⁹.
Põtanus.
Marullus
Politianus
Anselmus.
Aur. aug.

¶ Quãtũ amati poetæ primitus fuerint. Cap. ii.

Poete diuini.

Ere diuini habendi sunt poetæ: quos ingeniorum fons Homerus apud omnes honoris esse demonstrauit par-

Ingeniorũ fons homerus.

ticeps. Vnde antiquis sub seculis eos non tantum muneribus: sed
etiam amoris uinculo reges condecorarunt. Proh dedecus ingens
dedecus: quum aliqui Platonis more ex urbibus eiiciendos autu-
ment. illud nephandum ostentantes Homerum uelut insanientem
quinquaginta drachmis ab atheniẽsibus mulctarum. & lacedæmo
nios Tyrreum mentis impotem dixisse: & archilochi uersus e ciui-
tate exportari iussisse: taceant obsecro donec pro poetis nostra eda
tur apologia: set interim uideant quo honore antiqtus habiti sunt
auidite io ac animaduertite poetaꝝ cacomastiges. Quis enĩ tã ue-
strum myops est: & exoculatus: qui Archelao macedonũ regi con-
tubernalẽ fuisse nõ legerit Euripidẽ? Anacreonta Polycrati samio
rum tyráno? Hieroni syracusis Aescylũ & Simõidẽ? Nõne teste Pli.
Menãder a qbusdam regibus p legatos nauimq; petitus ẽ? L. plotiũ
Mario: Terentiũ Lælio familiares fuisse q ignoret est nullus. Nõne
Decius Bru. eo quod eẽt pclarissimi uir ingenii adamauit Accium
Nõne Scipioni fuisse Ennium charissimum in orõne p Archia te-
stat Cicero? ciuitate Theophanẽ mitileneũ donauit Põpeius. Titũ
Liuiũ tragicũ ob ingenii meritũ a Liuio Salinatore: cuius liberos
erudiebat libertate donauit. Cherilũ i alexãdri oblectamẽtis fuisse
nullus it inficias. quem coluit Augustus præter Vergiliũ? Horatio
quis diuitias obtulit? Mecænas. Antoninus ad diuitias extulit Op
pianum. Statium laurea Domitianus: Ausoniũ consulatu donauit
Gratianus. Dãtẽ Florenti. sicelidum rex honorauit aragonẽsis Fæ-
dericus. Frãciscũ Petrat. Ioãnes galliaꝝ rex coluit munificẽtissim⁹
& nõ tm̃ uiuẽtes: set ẽt fato fũctos in honore habiti fũt uates. Ale-
xãder cognomẽto magnus referẽte Pli. libros Homeri: quẽ uiaticũ
dicẽs cũ ense noctu sub puluinari tenebat. Si plutarcho credimus.
Darii scrinio cõtinuisse legit: q & homeꝝ q̃ti faceret (Flauio uo-
pisco referẽte i uita Probi) apud Achillis sepulchrũ demõstrauit: de
quo nostrũ tale carmẽ ẽ: qđ nõ minus delectabit quã placebit. lege

Viderat immensum tumulum armipotentis Achilli.
  Magnus Alexander quum stetit: & gemuit.
Sic ait. argolici felix o phama triumphi:
  Cui licuit tantæ dicier ore tubæ.
Quæ tua dardanios dixit fera bella per hostes:
  Et tua bellaci tela cruenta manu.
Te tantum illiaco laudauit dextera bello
  Dixit & in minimum pelias hasta diem.
Set grauis altisono resonat tuba homerica bombo:
  Vnde eris in totas uiuus olympiadas.

Cõtra poe tas.
Pro poetis
Archelaus rex.
Euripides.
Anacreon.
Polycrates
Hiero.
Aescylus.
Simonid.
Menander
L. Plotius.
Terẽtius
Accius.
Ennius.
Theophra nes.
T. Liuius.
Cherilus.
Vergilius.
Horatius.
Oppianus.
Statius
Ausonius.
Dantes.
Petrarcha.
Hõerici li.
Alex. i poe tas fuerẽtia
Epigrãma nrꝫ đ alex.

reuera poetaꝝ propitius fautor fuit Macedo: qui & euersis Thebis
Pindari uatis parci iussit penatibus. Set ad Homerũ reuertar: quo
dum careret grámaticus quidam ab Alcibiade pugno percussus é
Atheniense. Præterea Spartiano teste Aelius uerus Rom. impera-
tor Ouidianos amores noctu cõtinuisse repertus est. ꝙ nisi cineres
poetarum ingeniosissimi amore prosecutus fuisset amatorios libel
los pertractasset nunq̃. Quid de alio dicẽdum iudicauero? qui Pla
tonem poetarum Mantuanum Homerum adpellauerit. & ut om-
nibus maiori sit admirationi: præcipitati in mare Hesiodi corpus
ad litus retulerunt delphines: cuius & interfectores tẽpestate obru
ti fuerunt. & apud Sarmatas gentem barbarã publica impensa Na
soni Ouidio constitutũ fuit sepulchrũ. Nonne poetis & ipsos deos
propitiabiles beneuolosq; fuisse testatur Plinius? si quidẽ ab oracu
lo Archilochi interfectores reprehensi sunt, mox & tanquã delitias
suas Sophoclem Liber pater sepeliri demandauit: qui & bachantes
in arbores cõmutauit ciconas: eo ꝙ Orphea uatem celeberrimum
trucidassent. Iam transeo Simonidem: qui diuino admonitu bis ab
exicio liberatus est scilicet & a maris & triclinii infortunio. Præte
reo ꝙ Antipatri Sidonio poetæ dii concesserint. Non referam quo
amore honoreue me Iacobus Euraldus heduensiũ ꝓsequatur eps.
Quintianum inter familiares suos primum nominat Stoæ fauet
uelut frater essem. quæ in me cõtulit enumerarem bona: nisi apud
oẽs patẽs esset cõmerciũ. at iã restat ut qd sit Poeta recenseamus.

Quid sit Poeta & de eius officio. Cap. xii.

POetam solum sapiẽtem noĩari solitũ oĩs asseuerat poste
ritas: cuius doctrinaꝝ oĩum scaturientem cognitiõem
multi assignãt: ut Musæo: Lino: Orpheo: Homero: Pin
daro: Hesiodo: attribui uidemus. Quáobrem diuinum
adpellat Plato ꝙ quasi aliquo deoꝝ dono: atq; munere comẽdatus
mortalibus uideat. sanctum Ennius noĩat: ꝙ nõ hũana: set diuina
tẽtare: atq; eo quo nisi ducẽte deo puenire nõ é copia: pgere cogno
scit. Vñ Hora. non minus scite q̃ uere ait: dices húc esse poetã Inge
nium cui sit: cui mens diuinior: osq; Magna sonaturũ dic noĩs hu-
ius honorẽ. Istis ĩ primo tuscu. germana loqtur oratoꝝ achilles Ci
cero dicẽs poetã graue plenũq; carmẽ aliquo mẽtis instinctu effun
dere. sil'r ĩgeniosissimus uatũ Ouidius Naso regionalis opis. iiii. Im
petus ille sacer q uatũ pectora nutrit. Idẽ amatoriæ doctriæ. iii. Est
deus in nobis: sunt & cõmercia cœli. Sedibus æthereis spiritus ille
uenit. Qui si altius intonasset fere altitonãti Ioui poetã præposuis
set; & quis melius potuisset exprimere? Phineu qd euomis? te poetã

Alcibiad.
Grãmatic⁹ percussus.
Pindarus.
Aelius Ro. imperat.
Ingeniosissimus poetarum.
Plato poetarum.
Hesiodi corpus.
Ouidii sepulchrum.
ꝓpitiabilis
Archilo.
Sophocl.
Orpheus.
Simonid.
Antipater sidonius.
Iacob⁹ uraldus eps.
Poeta sol⁹ sapiens.
Poeta omniscius.
Poeta diuinus.
Poeta scũs.
Poeta qs.
Achil. oratoꝝ cicero
Regionale ouidii op⁹.
Amatoria ouidii doctrina.
ꝯ phineũ.

dicis & proterminas: eo q̃ uno haustu: & spiritu uini uas meri sgurgites: uis poeta conspici? primo quale sit Poetæ officium discito.

Poete officium

¶ Poetæ quale officiũ esse debeat nõ minus eleganter q̃ decenter scribit Horatius: Aut prodesse uolunt: aut delectare poetæ: Aut simul & iucunda: & idonea dicere uitæ: aliud poetæ officium ab Isidoro æthimol. viii. ponitur: ut sub fabularũ delectabili nube: & iucundo fictionum cortice: aliquid ueræ naturæ: ac philosophiæ deprahendat. Iccirco ait Aristoteles fabulã tãquã animã esse poematis. Quod ẽt in genealog. docet Bocchatius. Hic obiter non insulsum erit si Poetã prorsaicũ Apuleiũ: & Historiopiũ poetam Lucanum adpellari admonuerim. Hæc dixisse uolui ut floridior: magisq̃ multiplex hæc prima habeatur Epographia.

Fictionum cortex

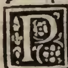
Fabula aĩa poematis.

Poeta prorsaicus

Poeta historicus.

Poetica licentia.

¶ Quid sit Poetica licentia. Cap. xiii.

Oeticã licentiã usurpari a quibusdã triuialibus: & umbraticis uidimus. Quorũ sua tanti demẽtia est ut cõtra regulas rationes: artẽq̃ progredi concessum esse opinẽtur. Poetica aũt licentia est ut si solutionibus utamur sæpius: si collisiões aliqñ nõ admittamus: si unũ ꝓ quolibet ponamus ligno: ut est apud Macrobiũ. si uocalẽ longã uocali sequente breuiemus: si derelictis grãmaticoꝝ nugis latũ iter capessamus quo ad differentias. Nõ aũt est licentia poetica in syllabis aberrare: stilum euertere: humilia extollere: superba deprimere: cõnectẽda dissoluere: dissoluenda uincire: solida exinanire: cassa roborare: lugubria hilarare: gaudia lugentibus uerbis recensere: alte incipe: depressius define re. set dementiã potius dicam bacchicam. Hei non possum quin uices doleam. Scribimus indocti: doctiq̃ poemata passim. ut Venusinus. ait Quæ carmina hodie in lucẽ prodeunt? in iis nullus sensus: hic nulla carminis ratio: nullus ordo: lepores nulli: nulla scientia: nil litterario dignũ comercio: oẽs licentiosi: in oĩum ore licẽtia semper: nõ expers loquor. & carminibus indulgeo indulgeboq̃ Si uiuere nobis Fata diu dederint. testari asseueranter Iouẽ possum lapideum me adhuc carmẽ non deduxisse claudicans nisi impressoꝝ sint labeculæ: an propter carminum paucigraphiam? nõ certe. quũ me & diecula sola mille uersiculos cõponere: qui experti sunt: nouere. hic supersedeo: quum nihil turpius sit quã seipsum extollere. me extollant plura edita: ac edenda uolumina: quibus non solum hominum gratiam: set adepti sumus immortalitatem. inposterũ scripta non durabunt forte: edidi tamen tanq̃ duratura. de poetica licentia in libro de metris latius diximus: & scitu nec indignũ est nõ semper Maronẽ licentiæ temeritatẽ amasse: ut ex Macrobio legimus

Vices doleo.

Iuppiter lapideus

Auctoris gratia.

Vergilius nõ amat licentiam.

Poeticæ et licentiæ Strabo primo greograph. meminit.

¶ Quid inter Poeticá & metricam arté differat. Cap. xiiii.

ARtis poeticæ mores: stilú: iter: affectus: ordiné: Poeta ut seruet documentú est: ut pôt uideri apud Horatium: nõ aút penitus carminis rõnem ut male sensit Mancinellus alioqui exquisitissimus. unde uellicatur a Scauro apud Senecam Ouidius metamorphoseon. xiii. q minus præcepta serua uerit eo q minorem non esse uirtutem scire definere q̃ loq: innuat. Sút enim Ouidii uerba in præallegato libro ubi ait de tumulo Polyxenæ: quú polyxena esset adducta Achillis imoláda tumulo Hecuba inquit. cinis ipse sepulti In genus hoc sæuit. poterat esse contentus (Ait Scaurus) adiecit tumulo quoq sensimus hosté: neq hoc contentus adiecit Acacidæ fœcunda fui. Vbi si uelimus gementis matris naturam rimari: & affectum. potius Ouidio q̃ Scauro adhæ rebimus. quod latius in nostris dubitationibus disputauimus. uerumtamen in affectu ut in tristi quum uideatur ludere a Seneca dánatur metamorpho. i. ubi de diluuio loquitur: quem & in dubitationibus excusabo: aut excusare uiriliter conabor. Præterea a Donato in eunuchum dánaẽ Maro: & negligens habetur. quum post occisum mezentium nõ facta noctis mentióe statim intulit. Oceanú interea surgens aurora reliquit. utinam Donatus ipse suggillator nõ esset negligentior. quis nãq putet mane uenisse: aut uétũ nisi prius nox abierit? placet ideo ut legas Seruium. primo cõmétario ubi Virgilius ait. Et iam finis erat. q. i. æ. s. Ideo lector hæc adnotasse uolui ut circa hæc artem uersari cognosceres poeticam. de qua etiam Seruius. mox quantum in poesi ars ualeat Enniano uel notum est defectu: q ab Ouidio dicitur Ennius ingenio maximus arte rudis. notú insuper illud Vergilii est: quú Enniú præ manib⁹ haberet interrogatus qd faceret: íquit se auũ ex Enniano stercore colligere. ¶ Ars aút metrica est: in qua metrorum genera: & syllabarũ demõstraẽ quátitas. ut apud Terentianú: Seruiú: Probum: Victorinum. Capellá uideri pôt. Itaq omissa arte poetica metricá exequemur: & primo de pede: sine quo ícedere ars metrica pculdubio impos est: quia eo carmine & nũeri incedere uidenẽ: sicut gressu pedibus ue aĩaĩia ingrediunẽ.

Ars poetica. — Mácinell⁹ male sentit — Ouidi⁹ uellacatus. — Ouidi⁹ defensus Scauro nõ hereo. — Ouidi⁹ dánatus. — Vergilius damnaẽ. — Vergilius defendiẽ. — Contra donatum. — Ennius sine arte. — Ennii stercus. — Ars metrica.

¶ De pede. Cap. xv.

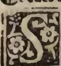
PEdem subleuationé esse: ac positioné duarũ ampliusue syllabarũ spacio cõpræhensam Diomedes diffinit: aut pes est metrica syllabarũ cõstructio: & numeri prima pgressio per legitimos & necessarios sonos iuncta cũ certa temporum obseruatione: & nisi duæ: aut plures deueniant syl-

Pedis diffinitio.

labæ quæ arsim:& thesim: aut ecõtrario faciant pes nullo pacto dici potest. ¶ Pedum aũt alii bisyllabi:alii trisyllabi:alii duplices: ut adpellant Donatus & Cæsius Bassus. quos tamẽ aliqui neoterici tetrasyllabos uocãt:nõ desinũt insup q̃ addũt pẽtasyllabos: nos uero ẽt hexasyllabos.i.sex syllabaꝝ ad põem⁹.: quos lector hic subiicio.

¶ Pedes bisyllabi numero quattuor:tẽpoꝝ.12. Cap. 16

Spõdeus. Põtificius.

Spondeus.l.l.ut musas:qui & põtificius dicit:nomẽ trahit απο της σπονδης hoc est a libatiõe. nam in templis spondaica carmina componebant: ne libantes sonum abominosæ audirent uocis.uel ut duabus longis symphoniis propitia deorum uolũtas solidaretur.ex quo Numa Pompilius Ro.rex ariolationis potens dum diuinaret hunc pedem nominauit Pontificium:qui & spondaico melo utebatur patrios placans ĩdigetes.

Numa põpi.ariolator.

Trocheus. ¶ Trocheus.l.b.ut nympha alio noĩe choreus: chordax:conon:rutilius dicit απο του τροχου hoc est a rotatu.nam uolubiliter incedit modulatio trocheis contexta. uel παρα το τροχαζειν.idest a discursu:q̃a discurrentes in sacrificiis deoꝝ uterent. Aurunci hunc rutilum adpellarũt:quia in bello reducta dextra cũ clamore tela iam uibrata iaciebãt.Hunc ẽt mercurio dicatũ aliqui affirmãt:qui impetu longo:& mira festinatiõe in breuem gressum finire dr.

Trocheus mercurio dicatus.

Iambus. ¶ Iambus.b.l.ut ceres.alio noĩe daunius uel gradarius dicitur παρα το ιαμβιζειν.hoc est a cõuiciis. q̃ maledici hoc utant carmine.uel a Iambe puella:quæ hoc uersu lacerata laqueo turpiter suũ oppetiit diem:uel a Iamba Niobes ancilla:quæ lassam quærendæ proserpinæ fatigatiõe cererem apud dominam hospitio susceptam hoc carmine laudauit:uel dicit iambos quasi τριαμβος a triumphatore Dionysio:cuius laudes tali melo prosequebãtur:dicitur & gradarius eo quod sit Marti dicatus:quia iniens pugnas telum torquebat.Nam hi qui iaculantur breui accessu in extensum passum progrediuntur. Hunc prisci apuli daunium adpellarunt a duce suo Daunium q̃ graduali pugna duos dimicare constituit ut dextero assequente paulum sinistroq̃ progrediẽte pede gradus firmaretur.

Iãbe puella.

Daunius dux.

Pyrrhichi⁹ ¶ Pyrrhichius.b.b.ut dea:quem dibrachum: bibreuem: tripudiãtem:cinesiam:ægeona:pariambum:nominamus: dicitur απο της πυριχης.idest a saltu militari.uel a Pyrrho Achillis filio: qui citis modulationibus bis breuiter prominentem clypeum genibus incumbens:& terrore illo in hostem ferebatur. uel quia primus uictoria potitus eo metri genere laudatus est: uel dictus est pyrrhichius παρα τον πυρσον. hoc est a flamma q̃ mobilitatis tripudio acies flammarum imitaretur.

Pyrrhus. Achi. fili⁹.

¶ Pedes

¶ Pedes trisyllabi numero.8.temporum.36. Cap. xvii.

Dactylus.l.b.b.ut clodius cui herous & politicus nomen est:dr ἀπὸ τοῦ δακτύλου translatione articulorum: q in digyto sunt:nã ut in digyto longũ primũ articulum sequentes scimus eẽ breues:sic in dactylo uidemus. uel ab idæis phrygiæ populis:qui iouem puerulum:& eius uagitum ænea uasa concutientes similis pedis cõpositione psonantes celauerunt. unde illos populos dactylos adpellamus:a qbus iste pes merito po tuerit trahere nomẽ. ¶ Tribracus.bbb.ut qm̃.qui & tribreuis:bra chisyllabus:pigmon:choreus:trochichus:trinocheus:& ut Cice.in oratore ait Trocheus dr.quasi τρίβραχεα.i.tribreuis.& dicit cho reus quia coreis eius compositio conuenit. ¶ Amphimacrus. lbl. ut litteræ quem creticum:phasceninum:amphimeron:mensalem: nominamus dicitur ὅτι ἔχει δύο μακρὰ ἀμφὶ τὴν βραχεῖαν a binis scilicet protensis:quibus ab utraq; parte correpta continetur.& mi rari non est q dicatur creticus pes:quia Cretes saltantes eo utebantur uersu. ¶ Bacchius.bll.ut fugabunt.cui etiam œnotrius: pariãbus:tripodius saltans nomen est dicitur ἀπὸ τῆς βάκχης: quia a bacchantibus conuenienter componebatur.uel quia dithyrambicorum carmen:quod in honorem Dionysii magna ex parte talib⁹ constabat pedibus. ¶ Palimbacchius.llb.ut orator.qui & antibac chius:lauus:saturnius:altibreuis:proponticus:thessaleus:dicit πα ρα τὸ παλιν καὶ βακχεῖον q illi sit contrarius. ¶ Amphibrachus. bl.bquem etiam messit en.stolan:ianium:scolium:utrinq; breuem nominamus:dicit ὅτι ἔχει δύο βραχεῖα ἀμφὶ μακρὰν a binis breuibus.s.quibus utrinq; longa continetur. ¶ Molossus.lll.ut anchi ses alio nomine Hippius:channius : uertumius:extensi pes: dicitur. qui molossi ad bellum procedentes huius concinata compositione utebantur.uel quia hoc constabant pede odæ:quas in Iouis delubro canebant in memoriam Molossi filii Pyrrhi & Andromaches a quo festa molossia dicta sunt.dicitur quoq; Hippus ἀπὸ τοῦ ἵππου hoc est ab equis qa equestri pugnæ conueniens apto melo modulabatur. ¶ Anapestus.b.b.l.ut curios.qui etiam antidactylus dicitur ὅτι ἀνάπαλιν ἀντίχρονον ῥυτὸν δάκτυλον: quia recurrens sono reciproco dactylum repercutit.

Dactylus. Tribrach⁹ Amphimachrus. Bacchius. Palimbacchius. Amphibrachus. Molossus. Anapestus

¶ Pedes duplices seu quadrisyl.nũero.16.tẽpo℞.96. Cap. xviii

Dispondeus.llll.ut oratores dicitur : quod duplici spondeo constat. ¶ Diiambus blbl.ut oppacitas dicit qd' duplicem iambum contineat. ¶ Antipastus bllb.ut redemptoris dicitur παρὰ ῥαντισπασιν: quia iamb⁹ &

Dispõdeus Diiambus Antipastus

trocheus ex quibus componitur contrarii sũt. ℭ Ionicus maior.i. ἀπὸ μείζονος: llbb ut sermonibus. ℭ Pæan primus lbbb ut imperium. dicit ab inuentoris nomine. uel quod hoc metro laudes apollinis canerentur quas Pæana uocant: unde & Pæan aliquando dicitur apollo. ℭ Pæan secundus blbb. ut imaginis. ℭ Epitritus prim⁹ blll. ut reductores: ab aliquibus etiam hippius nominatur & dicitur quoniam hic pes ex spondeo constat: qui quattuor habet tempora & iambo uel trocheo tantum tria habentibus: quaternarius uero numerus ad ternarium relatus sesquitertiam proportionem seu rationem facit: quæ græcæ ἐπίτριτος dicitur. ℭ Epitritus tertius llbl. ut uestigiis. ℭ Pæan tertius bblb. ut amaryllis. ℭ Pæan q̃rtus bbbl. ut alacritas. ℭ Epitritus secundus lbll. ut proditores. ℭ Epitritus quartus. lllb. ut oratoris. ℭ Ionicus ἀπὸ ἐλάσσονος: hoc est a minore bbll. ut animosos. ℭ Choriambus lbbbl. ut historiæ: & dicitur ꝙ ex choro & iambo compositus sit. uel ꝙ in choris apud ueteres celebratissimus fuerit. ℭ Ditrocheus lblb. ut quintianus. & dicitur etiam dichorus: catatrocheus. ℭ Proceleusmaticus bbbb. ut ariete & dicitur παρὰ τὸ προκελεύστιν: idest ab hortatione & iussu nautico: ad quem ob uelocitatem aptissimum intuemur. Quos si quis uelit latius Diomedis & Donatiani euoluat uolumina. sed de eorum compositionibus Cæsium bassum legito & quum Diomedes pentasyllabos adiunxit sic & nos iungemus: quos in impressis Diomedis codicibus non omnes inuenies ad scriptos. & adnotes uelim pentasyllabos & Hexasyllabos pedes uocari Hetroplicos. eo ꝙ uariorum pedum combinatione nascũtur: nam ἕτερος dicitur uarius, ideo ne uario uerborum utamur anfractu prosequemur.

[Margin: Ionic⁹ maior. Pæan primus. Pæan secũdus. Epitritus primus. Epitritus tertius. Pæan tertius. Pæan q̃rt⁹ Epitritus secundus. Epitritus quartus. Ionic⁹ minor. Choriãb⁹. Ditroche⁹ Proceleumaticus. Diomed. restitutus. Heteroplici pedes q.]

ℭ Pedes pentasyllabi numero. 32. temporum. 240. Cap. xix.

ℭ Mollossospondeus	lllll.	ut	argumentatores.
Paraprieros	lbbbb	ut	composuimus.
Simplectos	llbbb	ut	ætas hominis.
Molossopyrrhichios	lllbb	ut	frumentaria.
Calotibos	llllb.	ut	collaudabamus.
Antiperiodicus	lblbl.	ut	multitudines.
Messobraches	llbll.	ut	existimantes.
Molossoiambos	lllbl.	ut	consulatus est.
Hippobraches	lblll.	ut	tela deponunt.
Bacchichoricus	llblb.	ut	desiderandus.
Chorodactylus	lblbb	ut	tullus armiger.
Chorobachius	lbbll.	ut	tela capessunt.

Strophus	lbbbl.	ut	instituerant.
Anticyprios	lbllb.	ut	exhiberetur.
Doriscus	lbblb.	ut	imperitabat.
Amabæos	libbl.	ut	colles superi.
Antamabæos	bbllb.	ut	loca muniti.
Iambocreticus	bllbl.	ut	reipublicæ.
Cyprios	blbbl.	ut	amore dei.
Antistrophos	blllb.	ut	recognouere.
Iambodactylus	bllbb.	ut	is indoctior.
Pariambodes	blblL	ut	manus reponunt.
Dochimos	bblbl.	ut	humiles deæ

Qui a Quintiliano Ciceroneue cõstare dicit bllbl.qd Cæsius ait.

Periambus	blbbb.	ut	diu fletimus.
Aegeoscolius	bbblb.	ut	bonus homerus
Messomacrus	bblbb.	ut	deus affuit.
Periodicus	blblb.	ut	amaritudo
Pyrrhichio anapestus	bbbbl.	ut	agilior est.
Dassios	bbbll.	ut	per ea præceps
Diphios	bblll.	ut	populabundi.
Probraches	bllll.	ut	in armis mortes
Hiortius	bbbbb.	ut	mulieribus.

Georgius ualla mancus.

¶ Hic aduertendum est apud Georgium Vallam mancos esse pedum ordines scilicet pentasyllaborum:quem errorem cui adscribam aut impressori(quod non faciam)aut ei qui minus diligens fuit:ad fatim dubius sum. ¶ Insuper Hexasyllabos pedes numero esse.64.nulli inficias euut:quorum nomina(quod equidem scierim)nullus latini græciq; idiomatis efformauit præter Franciscum nigrum cuius antequam illius opus uidissem:scitissimo(quoad poteram)adpellaueram nomine.quod multi(ut ita dicam) Quintianissantes ad probare possent.hoc erit maleuolis cordolio. q noua ausus fuerim effigurare nomina.suo iure dirumpantur. Susq; deq; facio modo doctis candidissimisq; eruditioribus placeam.quos ne succenseant oratos uelim:si minus idoneis nomina dederim uocabulis. forte post me emergent ingeniosiores aliqui(quod precor) qui idoneiores inuenient dictiones:quum facile sit inuentis addere.iam nostro marte inuenta prosequamur licet & aliquando Frãcisco Nigro in aliquibus concordem.iã lector accipe numero. 64. temporum.576.cap.20.

Dimolossus	llllll.	ut	uestros oratores.
Epimachrus primus	lbbbbb.	ut	crede facilius.

Latiopigmeon	llbbbb.	ut	culmis gracilibus.
Protomessos magnus	lllbbb.	ut	dixerunt leuia.
Dispondegeos	llllbb.	ut	firmamentum maris.
Epibraches sextus	lllllb.	ut	oratorum palma.
Trichoreus	lblblb.	ut	quintianus auctor.
Didactylus	lbblbb.	ut	imperitabimus.
Messopyrrhichius	llbbll.	ut	uegrandis iason.
Antidiscolios	lbllbl.	ut	dardanorum manus.
Epibraches secundus	lbllll.	ut	turbines uentosos.
Chanioanapestus	lllbbl.	ut	flectentes numeros.
Thessalocreticus	llblbl.	ut	pellas molestias.
Saturnioanapestus	llbbbl.	ut	formidine dei
Dactyloscolios	lbbblb.	ut	illia resecta.
Dithessaleus	llbllb	ut	torpore cedente.
Creticodactylus	lbllbb.	ut	strider horror niuis.
Heroocreticus	lbblbl.	ut	gratia quintiæ.
Heroochanius	lbblll.	ut	crimine conflato.
Amphimacrobacchius	lblbll.	ut	fama longa forti.
Epibraches quintus	llllbl.	ut	firmamentum cadens
Creticolatius	lblllb.	ut	clara uirtus fulget.
Creticochoreus	lblbbb.	ut	hercules meruit.
Propontidactylus	llblbb.	ut	infida prælia.
Amphimeroanapestus	lblbbl.	ut	cura nutrit apes.
Molossoscolius.	lllblb.	ut	instrumenta cuncta.
Dactylænocrius	lbbbll.	ut	crimina reseruans.
Epibraches quartus	lllbll.	ut	terris imperantes.
Messoproceleumaticus	lbbbbl.	ut	historia monens.
Epibraches tertius	llblll.	ut	feruent maris fluctus.
Dactylolatius	lbbllb.	ut	thura deis grata.
Latiostola	llbblb.	ut	exercitus omnis.
Anapestocreticus	bbllbl.	ut	rutili milites.
Bacchioanapestus	bllbbl.	ut	canentes homines.
Epimacrus tertius	bblbbb.	ut	meruit libya.
Oenocripoponticus	bllllb.	ut	adulantes tolle.
Epimacrus quartus	bbblbb.	ut	cereris est manus.
Pariambodactylus	bllbb.	ut	bonos tollit deus.
Choriofesceninus	bbblbl.	ut	numerat hic boues.
Diiambocordax	blbllb.	ut	deo reducente.
Anapesto bacchius	bblbll.	ut	fugit imperantes.
Amphibrachohippius	lblll.	ut	necabit armatos.

Scolioanapestus	blbbbl.	ut	iasonis auos.
Epimacrus quintus	bbbblb.	ut	abiete pugnat.
Ianiodactylus	blblbb.	ut	cupidinosior.
Oenocritrocheus	bllbbb.	ut	camilli galea.
Bacchioscolius	bllblb.	ut	reformans iulus.
Stoloparyambus	blbbll.	ut	meros bibe potus.
Pyrrhichoriambos	bblbbl.	ut	graciles uiduæ.
Pariiambáphimeros	bllibl.	ut	fetus cæsar domás.
Anapestolatius	bbllib.	ut	fluuiorũ murmur.
Anapestoscolius	bblblb.	ut	reboans leæna.
Chorothessaleus	bbbllb.	ut	agere præbenda.
Epimacrus secundus	blbbbb.	ut	mala muliere.
Discolius	blbblb.	ut	atlantiadesq;.
Messospondeus	bbllbb.	ut	cacodemon malus.
Dibacchius	bllbll.	ut	cothurni nitentes.
Stolofescenninus	blblbl.	ut	lebete candido.
Epimacrus sextus	bbbbbl.	ut	arietibus hoc.
Antilatiopigmeon	bbbbll.	ut	pariete lapso.
Choriocanius	bbblll.	ut	facilior perses.
Anapestochanius	bbllll.	ut	modularunt uates.
Epibraches primus	blllll.	ut	inextricosæ res.
Ditribrachus	bbbbbb.	ut	tenuia preme.

¶ Vltra autem istos pedes statim soluta sequetur oratio:set iã pedum accidentia adgrediamur.

¶ De pedum accidentibus. Cap. xxi.

Accidentia pedũ sex esse pueri nõ ignorãt.s.arsim:thesim numerum syllabarum:tempus:resolutionem:figuram: metrũ addit Diomedes:ego rationem & Syzigiã:aliqui etiam basim adiiciunt. ¶ Arsis ut Priscianus. Mart. Capella:Sergius:& omnes uniter testantur:est eleuatio quæ pedem incipiens inter tres syllabas cõputatur. ¶ Thesis est positio uel uocis remissio:quæ pedem finiens nisi inter duas syllabas esse non potest quia duobus ictibus arsis & thesis quærenda est:& ut facilior sit cognitio:hic quidem omnium consensus est: arsim primam esse partem dictionis.thesim ultimam. Vnde Isidorus æthimo.iii.cap.xix. inquit arsim esse uocis eleuationem idest initium:thesim positionẽ idest finem. ¶ Numerus syllabarum est compræhensio uocum pedem facientium:quia unusquisq; pes proprias habet syllabas.nam pedem alii bisyllabi:alii trisyllabi:alii duplices uel mixti seu tetrasyllabi: alii Hetroplici idest pentasyllabi & hexasyllabi de quibus

Arsis. Thesis. Numerus syllabarũ.

Tempus superius est facta métio. ¶ Tépus est qa quũ in pede erit longa syllaba διχρονος est. idest bitéporea. si autem breuis μονοχρονος est idest unius tpis. temporum græci alia eurithma alia rhythmoida alia arythma dicunt. Eurythma quæ concinnum ordinem custodiunt. Rhythmoida quæ compositionem non respuunt: set exigui

Resolutio sunt examinis. Arythma quæ nullam habent cõcinnationé. ¶ Resolutio in pede fit quum pes pro pede põitur ut í h o: (teste Seruio) Aedificant sectaq; intexunt abiecte costas. nam ibi solutio est spondei in pceleumaticũ. alias í anapestũ ut Fluuioꝝ rex eridanus. alias í dactylũ ut Arma uiꝝ tabulæq;: & troia gaza per undas ubi alii qui diu quæritarũt ubi ná sit hæc spõdei solutio in dactylum. quũ

Seruii locus. etiam dactylus in quacunq; Hexametri sede poni possit præterq̃ in sexta. Lector intende lœtaberis. Diomedes grammaticorum ful-

Grámaticoꝝ fulmé men inquit. Heroicũ hexametrũ initio sex spondeis compositum texuere deinde soluta spondei altera sylla ba sine temporis dãno dactylum summit hæc ille. & quia dicat Seruius solutionem in anape-

Heroicũ carmen stum: aut in proceleumaticum fieri. est quũ dicat Diomedes Heroicũ adpellari quoties in. i. iii. iii. & . vi. spõdeus ponitur sede. mox spõdeos resolui in dactylos. similiter apud Prisc. de. 12. carminibus inuenies. Sergiᵘ quoq; ait legitimũ uix eé dactylũ in heroico set factũ ob solutionem. Sunt & aliqui qui dicant resolutionem esse quum

Figura una pro duabus: p una duæ ponunť syllabæ. ut auctor est Beda uñ etiá diæresim: & synæresim dicimus. de quibus late inferius tracta-

Ratio bitur. ¶ Figura é: qua indicamus in pede unáquáq; syllabã si longá

Conditio hoc mõ —— si breué isto ◡ si ancipité hoc pacto ⏑ quáq̃ alii

Proportio. figuram q̃ pedes sint simplices: aut duplices: aut heteroplici nomi-

Dactylica ratio. nát. ¶ Ratio quá alii conditionem siue proportioné adpellant: est quũ pedé partimur in tria: quod in orato. ait Cicero. ut necesse sit

Iábica rõ pedis partem aut æqualé esse alteri parti: aut altero tanto: aut sesq̃

Pæanica ratio. maioré esse. ita ut dactylus sit æqualis: ideo dactylica dicitur ratio. duplex iambus igitur iambica é ratio. sesquipæan. iccirco pæanica

Aequa rõ ratio nominatur. Set exéplo oém rem patefaciemus: dicimus igiť

Dupla rõ dactylũ rationé habere æquã: quũ constet prima longa: & duabus

Sesqualtera ratio breuibus: ecce quod bina tépora binis comparanť: sic in spõdeo & pyrrhichio. exin dicimus Trocheũ habere rationé duplá quia duo

Sescupla tépora uni comparanť: sic in iambo. Sesqualtera uel sesculpla ratio

Sesqui tertia ratio. est in duobus & tribus téporibus ut in bacchio ex breui & duabus longis constante. ecce ibi quinq; esse tépora in quibus duo tribus

Epitrita ratio. cõparanť. sesquitertia uel epitrita ratio est in tribus & in q̃ttuor ut in epitrito primo ex breui & tribus cõstante. ecce ibi septé esse tpa

in quibus tria quaternis cōparanť:& ut paucis absoluā: quando in pede aliquo paria uidebis eē tēpora erit æqua rō:si imparia usq; ad tria erit dupla:si ipara usq; ad quinq; erit sesquialtera: si usq; ad septem erit sesquitertia ratio. Sunt qui triplā adiungant: & superbipartientē tertias:epitetartā:& sesquiquintā. Tripla ratio est quoties arsis unū tempus & thesis tria cōtinet tēpora ut in amphibraco: quē nonnulli pedē nō esse autumant ea ratione quā in poetica sua dixit Valla Georgius. Superbipartiens tertias rō est quoties in pede arsis tria tēpora:thesis uero quinq; cōtinet ut in antyciprio. Epitetarta seu sesquiquarta est quoties in pede arsis quattuor thesis quinq; habet tempora ut in messomacio. Sesquiqnta rō est qñ ī pede arsis sex tempora:thesis quinq; cōtinet ut in caniocretico:& hæc sunt in heteroplicis pedibus. ℭ Syzygia autem ex uariis pedibus in unum collecta cōclusio uel cōiugatio dicitur. nam inuenta est pp dictiones ultra quattuor syllabas:quæ diuiduntur diuidentis arbitrio ut si uelimus diuidere ædificatio oportebit per duos dactylos aut per coriambū & pyrrhichiū:& est sciendū quū Syzigia similes iungit pedes Tautopodiam:si diuersos Dipodiam dici. Vnde Franciscus niger minus uere locutus est:quū dipodiam cum syzigia inter partes qualitatis pedū enotet. Syzigiam tamen inter pedum accidentia non poni Domitius Quintius phoenix frater meus innuit in sua metrobasi:cōferenť duo fratrum signa:licet ipse uigessimū & primū adhuc nō tetigerit annū:& trutinabuntur Doctiores an illi:an mihi qui nuper quintū & uigessimū perfeci annū sit assētiēdū. ℭ Basim esse pedis positionē scimus dici:quæ in epitritis pæanibusq; tantum attenditur. quā potius inter subaccidentia ponerem. nunc de metro dicendum est.

Tripla rō. Supbipartiens tertias ratio. Epitetarta seu. Sesqquarta ratio. Sesqquinta ratio. Syzigia. Tautopodia. Dipodia. Frā. nigro nō hereo. Domitius quītius frater meus. Quintiani stoæ ætas. Basis.

ℭ De metro & eius origine. Cap. 22.

Etrum:qd græco idiomate:latino mensionē dicimꝰ(ut Diomedi placet)est pedū iūctura finita numero: & mō. uel ut Donatianus ait est cōceptio certis & legitimis pedibus expedita:dicitur etiam Versus quia cōcinnis flexibus molliter euoluatur. Versus autem est partium cōgrua ordinatio:pedum ornata copulatio consona specie normam exhibens metricam:uel est compositio pedum ordine statuto modos cōpositiones:sublationesq;:conseruans. latius Diomedem legito. dicitur & Carmen quod fit cantibus aptū:nō autem a carmēta ut aliquorum fuit opinio. nam anteq̄ mulier illa esset. erat: & fuisse carmen manifestum est. ℭ Metrum deinde tripliciter auditur. Bioticon quod est in usibus conuersationis humanæ. quale est carmen

Metrū qd Mensio. Versus q̄re. Versus qd Carmen. Aliquorū error. Bioticon metrum.

Poeticum metrum | Horatii seculare. ¶ Poeticum quod a poetis per uerba: ac uersus figurat: quod et ipsum quattuor modis intellegimus. primo per temporis spacium: ut in syllaba aut longa aut breui. secundo per syllabarum numerū: quū pes aut bissyllabus: aut trisyllabus aut duplex ponitur. tertio per qualitatem pedum quia certis conficitur pedibus. Vnde dactylica spondaica. quarto per pedum numerū: quia aut hexametrū aut pentametrum &c.

Cōmune metrum. | ¶ Cōmune quod est musicæ rationis: siue disciplinæ: cuius species apud Lancilotū Curiū poteris legere.

Metri origo. | ¶ Metri originē omnipotenti attribuimus deo: qui ut superius diximus coelestē efficit Harmoniā. usos fuisse hebræos antiquitus metris legimus. Iis Caimū Abelunq; primos fratres ac Abrahamū superatis hostibus deo sacrificasse nemini dubium est. Nonne auctore Iosepho (siue mauis Iosippo) antiquitatis iudaicæ. 2. Moses hebræorum imperator maximus: qui fathiscentibus aquis mare rubrum trāsgressus fuisset: diuino adflatus numine Hexametrum carmen in dei gratiarum actione effigiauit ac edidit? Nonne Dauid: & ut aliqui Dauidus: ille rex eodē teste antiquitatum. 7. a præliis expeditus uario hymnos metro cōposuit: alios dimetros alios trimetros: alios quinquemetros? nōne Solomonis & Hysaiæ uersibus edita: & lege poetices condita extant uolumina? non ne Idomeneus Iob: quem iobum dicerem: uolumen quod admirantur oēs numeris in textum posteris dereliquit? Sed de iis hactenus: quia latius in una quadā nostra iam impressa oratione de poetices laudibus disseruimus. iā ad metrorum genera transeamus.

(Margin: Caimus · Abelus · Abrahamus · Moses. · Dauid · Dauidus · Solomon · Hysaias. · Iob. · Iobus. · Orationes edidit quintianus.)

¶ De metrorum generibus. Cap. 23.

Metrorū genera · Numeri. | Etrorum: quos latine Censorino teste nūeros uocamus: quia in numerum cōgesti sint pedes: plura esse dicūtur genera: quæ ut ait Seruius uel a rebus: quas scribimus: noīa accepere: ut heroicū: qđ est hexametrū: licet Moses primitus usurpauerit: & quia Homerus cæteriq; heroū gesta hoc metro scriptitare soliti sunt heroicū dicimus quo et carmine ante Homerum Apollinis oracula reddebant. tñ sciēdū est aliqñ oracula soluta orone (ut in. 9. testatur Strabo) relata primitus. quocirca Cicero de diuinat. 2. Pyrrhi tēporibus Apollinem desiisse uersus facere scribit. ¶ Vel a pedibus ut iābicū: a freqntatore ut asclepiadeū (fuit. n. Asclepius nō inuentor sed frequētator Donatiano teste) a cultoribus ut phaleciū si Fortunatiano credimus: a pedū nūero ut pentametrū. ideo eorum genera. 8. eē ait Seruius: cui Donatianus astipulat dicens pæanicum & proceleumaticū inter generalia nō poni. nouē Priscianus & Fortunatianus: quos seqt Angelus Politianus eē dicunt: scilicet Iambicū Tro

(Margin: Heroicum unde · Oracula uersu edita · Oracula soluta reddita orone · Asclepius · Metrorū genera.)

chaicũ Dactylicũ Anapesticũ Choriábicũ Ionicũ a maiore Ionicũ a minore Antipasticũ Pæanicum addidit Seruio omittenti Priscianus. Cęſ.uero Baſſus Tonos cõiũctis in unũ Ionicis adglutinauit. ſet de his plura in libello de metris dixim⁹.in quo mira metrorum genera enumerauimus:adeo ut nũero ſint qngẽta & ſeptuaginta: ſic lector quotidie inſudo ut ꝑſim:& non ſim Hemerobius qd aĩal quo die naſcitur eo ſuum oppetit diem:ſi Plinio credimus.

¶ Quot metro accidant. Cap. 24.

Metro accidere octo ex auctorib⁹collegiſ.ſ.gen⁹ : ſpeciẽ : cõpoſitionẽ:cæſurá:Siſtema:colõ:magnitudinẽ: figurá: & depoſitionẽ.alii:adulante minime opinione nr̃a:Siſtema omiſerũt:quos:ſi ꝑpẽdiſſent:icurioſitatis nõ pœniteret.Sũt & aliq nec ſpernẽdi adiũgẽtes mẽſurá:ordinem:adpellationẽ:ſymphoneſim:modũ:harmoniá:quæ oia breuiſſime explicabo. ¶ Gen⁹ i metro dicim⁹:quũ uniforme ẽ ut dactylicũ:& iábicũ:pẽtametrũq; elegiacũ ut apud Capellá Lápridiũq; leges.unĩ Fortunatianũ miror dixiſſe pẽtametrũ p ſe ſeorſum ac ſolitariũ:ñ poſſe carmẽ facere:aliqñ tñ metra diuerſa uidem⁹copulari ut dactylica cũ anapeſticis:hexametra cũ pẽtametris:qd tetigit Ouid. põti.3. Adpoſui ſenis te duce qnq; pedes.ut ẽt dicem⁹in ſiſtemate inferius:ſet de.18.generis partib⁹ad geratim in lib.de metris diximus.¶ Spẽs metri qualitas ẽ:quá in qbuſdá generibus diuerſam uidem⁹ ut ſub anapeſtico pĩdarica:alcmanica: ſimonidica : & differt a qualitate. ná Qualitas in metro eſt:qua intellegimus utrũ pricipale ſit an deriuatũ.de finita & infinita triplici qualitate latius ĩ libro de metris unde nec uideñ aberrare qualitatẽ inter metri accidẽtia ponẽtes. ¶ Cõpoſitionẽ:quá iũcturá dicũt:referũt eſſe quum uerſus ex diuerſo metro ꝗ genere copulañ ut apud Horat.uideri eſt Scribere uerſiculos amore perculſum graui.ẽ.n. ſemignaria pentemimeris heroica cũ dimetro iábico.ſet de cõpoſitione uniformi & diformi: & de diadica triſema: triadica tetraſema : & tetradica hexaſema adſatim in lib. de metris diſſeruim⁹.¶ Cæſura in metro eſt: quum in hexametro decoras terminationes facimus : græci hanc comá: latinoꝗ aliqui ſectionẽ nominãt:& dr̃ teſte Donatiano coma quaſi trũca pars mẽbri a corpore amputata.Sunt aũt quattuor. Primá pentememerim:(teſte Priſciano)uel ſemiquinariam dicimus.quum poſt primos duos pedes ſyllaba orationis partem terminans reperitur ut.In noua fert animus mutatas.d.f.Secundæ heptememeris eſt nomen:quæ poſt tres pedes ſuperantem reddit ſyllabam orationis partem finientem ut Arma uirunq; cano.t.q.p.a.o. Tertia tro-

Seruius omittit Quitian⁹ librum de metris cõpoſuit.

Quingẽta &.lxx. metra.

Hemerobius.

Metri accidentia.

Aliorum defectus

Genus.

Fortũatianũ miror.

Species.

Qualitas.

Cõpoſitio. Iunctura.

Ceſura. Coma.

Sectio.

Pentemeris.

Semiquinaria.

Heptememeris.

Trochaica chaica noiatur:q & catatriton:quũ post duos pedes trocheus oronẽ Catatritõ. pficit ut. Dulce meũ misere dom⁹.l.e.i.Quarta ẽ bucolica ubi post Buccolica qttuor pedes syllaba i partẽ oronis delinẽs iuenit ut Cogere donec oues stabulis nũeꝝ.q.r.placuerit forte si Pontani uerba iseruerim dicentis apud poetas in tertius 5.7.9.syllabis cæsuras iueniri.quas Tritime- Tritimemerim:pẽtememerim heptememeri: Enneamemeri noia metis. mus.in qbus breuis syllaba aliqñ elõgat.nulla haspiratiõe sequen Enneame te.in.3.Lucan.Dũ sanguis ierat.licet is lõgum dicemus qnta Epo metis. graphia.ir.5.Tibullus Te canit agricola magna quũ uenerit urbe in.7.Vergil.& furiis agitat amor & conscia uirtus in.9.Catul.I.u. u.iã dicet hymeneus:quãqꝫ sit hic aspiratio.& aduerte in metris di metiendis duas correptas ꝑ una ꝑducta accipi.qd si meritus fue Carmen si ris in supioribus iuenies exemplis.Hic aduerte lector insonoꝝ ẽẽ ne cæsuris. carmen:quũ nullæ sint cæsuræ ut hoc in nro in exẽpli ostẽtationẽ Sidera cœ.ũ:messes tellus: carbasa pontus. reperiri apud Maronẽ aliqñ nõ ignoro ut in.12.Magnanimi iouis ingratũ ascendere cũ bile.qd ibi affirmat Seruius.nã heptememeris: quã hĩc crediturr in synalipham cadit.de hoc ait Terentianus Rarũ concedã fieri non posse negabo.ubi aduerte si Pontani uera sniã est reperiri tritime merim(nodo aduertas tẽpora.)ex quo affirmauerim uel posito pi Seruiũ ad gnore nullum absqꝫ cæsuris reperiri carmẽ.nisi quælibet dictio su uertito. um faciat pedem ut est in exẽplo nostro:quod superius diximus.& unũ ut admonea me cogit scilicet apud Seruiũ cõmentario.12.legi Sistema. heptememerim in synaliphã cadere:quũ ipse melius diceret in ecly psim.set de cæsuræ partibus quattuor fatri i libro de metris. ¶ Si Colum. stema est metroꝝ collectio:aut duoꝝ aut pluriũ similium:uel dis similiũ.dissimiliũ aũt in elegia:nã post heroicũ ponimus pentame trũ.Similiũ ut est saphicũ phalecium. ¶ Colon metro accidit: qã i certas integras orationis partes separatur uersus.ut defecisse iuuat sua.ecce post tres pedes nihil remanere: & aliquãdo in duob⁹ pedi Comma. bus liberis(teste Sergio)ut apud Horatiũ Terruit urbem:& dicitur colon teste Donatiano quasi a corpore abscissum integrũ mẽbrũ: & differt a Cõmate:qa cõma dicitur:quãdo post duos:uel post tres Periodus. pedes sequitur syllaba orationis partẽ terminans ut diximus latius ubi de cæsuris.Periodus autem plena sententia est Beda teste: un de ait Probus:ex litteris syllabas:ex syllabis pedem:ex pede coma: Magnitu ex comate uersum:ex uersu colon ex colo nasci periodon. ¶ Ma do. gnitudo in metro dicitur quum syllaba naturaliter breuis longa tur. ut Terrasqꝫ tractusqꝫ maris: alii magnitudinem definunt di Figura. centes fieri causa finalium. ¶ Figura metro accidens: est ordo: &

series inter se nõ tantum pedum:ue℞ etiã dictionũ metrorũq℞. 32. figuras hexametro posse recipi Priscianus & Diomedes testantur: quarum cognitionem multos latentem satiáter patefaciemus. Hexametro.nãq℞ carmini sex accidere pedes & infantissimis cognitũ est. in quo propter figuras tantum habentur quinq℞: quia in sexto nusquã reperitur pedis diuersitas. ut inferius uidebitur. Ideo quotiescũq℞ hexametrũ habebit quinq℞ spondeos: aut quinq℞ dactylos: tunc duæ erunt figuræ quia quinq℞ dactylos aut quinq℞ spondeos recipit. Exẽplo apertius demonstrabitur. Ennianũ est carmen. Olli respondit rex albai longai. hoc est unius figuræ carmensqa quinq℞ sunt spondei. Vergil. Pandit interea domus oĩpatentis olympi. Sic .n. legit nõ oĩpotentis ut habent passim codices: quia ex quinq℞ dactylis est: unam figurã continet. aut hexametrũ ex quattuor dactylis & spondeo: aut ex quattuor spondeis & dactylo cõstabit: & tunc numerabuntur figuræ. 10. ut Tytire tu patule recubans sub tegmine fagi. ecce hic quinq℞ figuras. In hoc luctantes uentos tempestatesq℞ sonoras. ecce huic carmini esse. 5. figuras ꝑpter quattuor spõdeos & dactylũ. aut hexametrũ est ex tribus dactylis cum duobus spondeis: aut ex tribus spondeis cũ duobus dactylis. ubi uiginti numerantur figuræ ut Arma uirũq℞ cano portentososq℞ cometas. ecce q duo spondei inter tres dactylos decem faciunt figuras. Conticuere omnes intentiq℞ ora tenebant quod carmen decẽ figuris cõstat: quia duo inter tres spondeos sunt dactyli. ideo si oẽs nũerabis triginta duas numero cognosces. Ille autem uersus qui unius est figuræ Monoschemasticos dr̃ q quinq℞ pentaschemasticos. qui decẽ, decaschemastichos adpellabit ut affatim edocet Diomedes. Præterea earum talis cognitio est (teste Prisciano) opus esse hoc lector aduerte. ut quibus & quot pedib⁹ unaquæq℞ sedes seruiat disponamus: & numerũ duplicemus. quẽ singulæ priores sedes ad pedum numerũ accipiunt. exẽplo obscurã rẽ angulatim dealbabimus Heroicũ carmẽ in prima sede dactylũ & spõdeũ põt admittere silr & i scda. ideo bis duo q̃ttuor faciũt. in tertia item sede duos accipe potest pedes duplicet in hoc numerus bis q̃ttuor octo reddũt. in q̃rta silr sede duos capit duplicemus numerum bis octo faciũt. xvi. in .v. etiam sede duos postulat pedes duplicet numerus bis sexdecim. xxxii. reddũt: & scitu dignũ est per dactylos maiores: per spondeos minores figuras Diomede teste adpellemus. Quare in. vi. sede figuræ non numerent inferius enotabimus. ¶ Depositionem esse cuiuscunq℞ metri definẽtiam Syllabographi oẽs edocent. Sunt igitur q̃ttuor. Acatelectica quũ uersus unusq̃sq℞ integer est: ut Nec fonte

Carmẽ ex sex figuris

Vergilii locus.

Monoschemasticos.

Penthaschemasticos.

Figuræ maiores.

Figuræ minores.

Depositio

Acatelectica.

Hypcatelectica | labra pro lui caballino. Hypercatalectica est quũ una aut duæ abũdant syllabæ ut Oẽ adeo genus in terris hominumq; ferarũq;. Catalectica quum tm̃ una deficit syllaba: ut mea renidet in domo lacunar. Brachicatalectica est quũ ut sit perfectũ metrum pes unus deficit ut apud Plautũ sunt. Hic nõ inmerito quare in heroico pes ultimus in bisyllabum desinit usum est ponere: ne obsit sequẽti qn celeriter currat doctissimus scribit quidam. ℂ Mensura metrorũ ẽ quum debitum pedum quoad poeticæ regulæ damus numerũ. nã carminũ aliud monometrũ: aliud dimetrũ: quodã trimetrũ: aliud tetrametrum: aliqua pentametra: alia Hexametra. & non mireris apud Plautum ex octo pedibus inueniri carmina: quia metra iambica Trochaica & anapestica duplicibus pedibus cõputant: ascenduntq; usq; ad tetrametrũ, unde monometrũ iabicũ dr̃ quod duobus: trimetrũ qd̃ sex cõstat pedibus. ℂ Ordo in metro ẽ cuiuscũq; membri dispositio ẽm finitã uel infinitam carminis qualitatem. nã metrorũ aliud monocolon: aliud dicolon distrophon: aliud dicolõ tetrastrophon: aliud tricolon tetrastrophon: ut apud Hora. sunt.

Catalectica. Brachicatalectica. Quare heroici pes ultim⁹ bisyllabus. Mensura. Ordo.

Adpellatio ℂ Adpellatio in metro est quũ uarie nomina sumat. nam aliud ab accidentibus ut elegiacum: aliud a locis ubi cani consueuerit ut atellana: ab inuentoribus ut saphicum: a diis quibus dicatum sit ut Pythiũ: a mẽsura ut monometrũ: a pedum structura ut anapesticũ a syllabarũ numero ut endecasyllabũ: a poetis frequenter utentib⁹ ut simonidiũ. ℂ Symphonesis est quũ duæ syllabæ scandendo in unam coeunt cuius quinq; partes differerem nisi sparsim in. 2. epograph. docuissem: & latius in libro de metris. ℂ Modus in metro ẽ quum pedum in carmine dispositio eius naturã ostendit. cuius sex partes sunt. f. catalectica: schematica: asynarche: synchemenos: zeugmenos: & parragoge de quibus in libro de metris ad geratim disseui. ℂ Harmonia est quia metra musicæ partem continent: set harmoniam ad poetas pertinentem in duas diuidi scimus partes: scilicet in instrumentalem & uocalem. instrumentalis est quæ uersatur in cythara lyra barbyto & cæteris id genus. uocalis in uoce cõsistit: cuius quinq; species & omnia præcedentia abundãter in opere metrico diximus. Set iam scansionem adgrediamur.

Symphonesis. Modus. Harmõia. Instrumentalis harmonia. Vocalis harmonia.

ℂ De scansione. Cap. xxv.

Scãsio qd.

Cansionẽ metro inseri nulli dubiũ censemus: quam sic diffinitio. Scãsio est metri ꝓpria in pedes singulos dimẽsio: disiunctioq;: qua ueluti per gradus scalas ascendimus: ita per pedes omne metimur carmen. Quæ scãsioni accidant uberius pinguiusq; paulopost narrabimus: qa prius de

litteris aliqua tradēda officio duxi.& primo de eaꝝ ꝓlatiōe uersibus edita:quos quo ad potui facilimos ut legeres lector hic adposui. Hos admodū adulescēs olim lusi: In libello tñ nr̄o monosyllaborū ēt inuenies ut in fine sint elementa carminum.

ℂDe prolatione litterarum. Cap. xxvi.

A sub directo memorabilis oris hiatu est.
B simul inclusis profertur utrinq; labellis.
C linguam ad pulsos compellit adusq; molares.
D cogit superos linguam contingere dentes.
E paulum pressa profertur gutture lingua.
F labrum inferius superis cum dentibus urget.
G damus extremum quum tangit lingua palatum.
H oritur tractis quum uentus faucibus halat.
I linguam impellit collidi dentibus imis.
K fauces formant media cum parte palati.
L facit extremum contingens lingua palatum
M quum fit pressum premitur per utrunq; labellum.
N lingua adpulsa collidit littera dentes.
O uenit exoritur quum spiritus ore rotundo.
P datur eruptis ter littera quinta labellis.
Q fit in adpulsu quum stringimus ora palati.
R facit ut supero crispetur lingua repulsu.
S quum fit peragit colliso sibila dente.
T linguam impulsu contactis dentibus exit.
V facit os strictum:sic promula labra fatigat.
X reddit quicquid.c.atq;.s.formare uidemus.
Y apprehensis labris procedere iustum est.
Z sepulchrales imitatur concita dentes.

ℂLitterarum numerus. Cap. xxvii.

litteræ qb⁹ utimur latiæ(si Diomedi credim⁹) sunt tres &.xx.si Pliniū Papyrianūq; sequemur.xviii. dēptis.y.&.iii.græcis.K.&.q.supuacaneis.licet alii referant ad scitas esse:quia apud græcos sequente uocali ponitur.K.& apud nos.Q..ut.κοιρανος quirinus.κοιντιανος Quintianus.κοιντιλιανος Quintilianus.H.non est littera. Alii Donato adherentes tantūmodo putāt esse.xvii.litteras siquidem ex tribus &.xx.una haspirationis nota est.h.una duplex.x.dux superuacaneæ.K.&.q.licet in scd̄a arte Donatus.q.nō superuacaneā dicat.qd̄ in prima arte dicit:duæ græcæ.y.&.iii.Priscianus insup antiqssimoꝝ exemplo ait esse.xvi.sed additas a Claudio & Augusto duas scilicet.f.x. Diomedes tñ

Lr̄arum numerus.
k.&.q.superuacanee
y.&.iii.græce
k.apud græcos.q.apud nos..

Atomos littera. Nicostrata Elementũ in littera. Altitudo Latitudo Lõgitudo

usu cõi locut⁹ ẽ.& sciẽdũ ẽ lr̃am solã ñ hr̃e (Sergio teste) a quo soluat̃ & iõ lr̃a a Philosophis Atomos dr̃.& itẽde Nicostratã carmĩis Euãdri mr̃em iuẽisse.xvi.mox a græco admissas eẽ aliqs ut.k.x.y.z.Sũt pterea aliæ græcoꝝ duplices ut ph.ch.th.sc3.φ.χ.θ.scias deniq3 elemẽtũ in lr̃a. tripartite diuidi.s.altitudine latitudine lõgitudine.h3 qdẽ lr̃a altitudinẽ in pnũciatiõe:latitudinẽ in spiritu: longitudinẽ in tẽpore:hoc est aut alte:aut late:aut lõge audiri dicit Priscianus uel alius q fuerit auctor operis accentuum.

¶De earam potestate. Cap. xxviii.

Litteraꝝ nũerũ & uocalib⁹:& cõsonãtib⁹ ipleri grãmatici edocẽt.¶Vocales ãt qnq3 sunt.a.e.i.o.u.tñ i usu quoq3 ob græcaꝝ dictionũ orthographiã.y.admittit̃ ut lycophron.ω.addit Beda.iõ septẽ sũt.& añq ulteri⁹ pgrediamur uerba Nigidii:q̃ ienarrata Aul⁹ reliqt gelli⁹.li.xix.cap.ult. declarandaᷓ cẽsemus.nec aberũt maleuoli q mihi detrahant q:q̃. A.gelli⁹ reliqrit:patefacere enitar ac audeã.Ille nãq̃ tãq̃ ignarus non omisit: sed (ut ipsi⁹ uerbis utar) ad exercẽdã legẽtiũ itẽtionẽ abiecit:iõ Nigidii uerba recitent̃. A.&.O.semp pricipes sunt.i.&.u.semp subditæ. E. & subdit & pit.in euripo pit:& subditi æmilio.si qs.putet.u.pire i his uerbis ualeri uenoni uolusi aut.i.in his iãpridẽ ic cur iocus iucũdus errabit.qd ex lr̃æ quũ peunt ne uocales qdẽ sunt. pfecto Nigidii uerba reliqt obscura Gel.sed ego (iã agit̃ qnquẽniũ) primus tã q̃ ex hespio pomario sensum erui.hic adpono.Nigidi⁹ i cõmẽtariis suis:quos grãmaticos inscripsit:quũ de natura lr̃aꝝ:qs uocales dicũt grãmatici:dissereret.ea q̃ dixim⁹ scripsit a.& o.sp pricipes sunt s.uocaliũ in diphthõgis ut æ.œ.i.&.u.semp subdũt ut ei heu.e.pit .in euripo:subdit i æmilio pp diphthõgũ.nã uides i eu & in æ ppõni & postpõi.alioq nisi i diphthõgis itellegas Nigidii uerba pcipies nũq̃.nã in uen⁹ & iuno.i.&.u.pcedunt sed ut ıngt ille cõsonãtes fiũt.lõ in diphthongis.s.in una sola syllaba uel posito pignore pbauerim id fieri:exẽpla accipe æneas œdipus dædalus cœpit ecce hic pire.a.&.o.hei euge theseu ecce hic subdi.i.&.u.Euripus æmili⁹ ecce hic præit & subdit.e.Hic & Donati regulã reponendã cõcinne diiudico dicentis nullã lr̃am uocalẽ geminatã posse syllabã facere. Ergo dicẽdũ ẽ antiquoꝝ more dauos seruos ceruos p dauus seru⁹ ceru⁹.sed hoc fieri pp accusatiui pluralis discretionẽ idẽ Ael⁹ scribit.quẽ in hac regula arguẽdum cẽseo.nã in dii diis iis ẽ syllaba. licet duplex sit uocalis.nisi uelit dr̃e ex duab⁹ apud poetas unã tantũ fieri syllabã.¶Consonantes autem pter has qnq3 oẽs alias adpellamus:q̃ & in mutas & liqdas,& semiuocales diuidunt̃. de qbus legi

Nigidii uerba enarrata.

A.&.o. pricipes. I.&.u.subditę. E.subdit & preit. Ex gellio uerba enartata.

Donati regula.

Donat⁹ arguitur.

Consonantes.

to Sergii cōmētariū in Donati artē primā. oīs cōiter consonans cū uocali facit syllabam præter.q.nam antiqui Q. stos custos scribe bant.reperitur ēt syllaba absq; uocali ut St. apud comicos : de qua in secunda Epographia latius dicemus:& quia uocalis quæq; seq̄n tibus consonantibus quāta fit scitu difficillimum est: ut ita dicam paret a paro paras.a.ante.r.breuiat:a pareo pares longatur: dignū duxi si super singulis aliqua nec insipida enarrauero. Q stos. St syllaba sine uocali

¶ De. A. Cap. xxix.

A Monosyllaba dictio ubiq; ꝓductionem recipit Vergil. Tityre pascentes a flumine reiice capellas. sequentibus consonantibus anceps ut labor nomen breuiat : tabes long.sequente uocali corripit.Ouid.meta.xiii.Portib⁹ insidis exterruit ales aelo:quā dictionem p diphtongū Papias falso scribit:nisi in aliqbus noībus græcis:quæ in.ii.epograph. inuenies communis aliquando est muta sequentibus & liquida.Hilasius do cui quis cultus in agris . Vouianus A syluis ad agros ab agris. a.p. u.apud græcos media est:& apud nos in troades in.yi.aspice Epo graph.ubi de ambiguis fit mentio: quod sit bitemporea apud græ cos uel illo Homeri quinto illiados . patet αρες αρες βροτολοιγε μιαιφονε τειχεσιπλητα. & Martialis insinuat.ix. Et quos ares ares decet sonare.Quod quum memini offertur.Seruianum illud. q; scilicet in nominibus propriis syllabæ possint poni scribentis arbitrio. cui poetæ classici reclamando non astipulantur.Ouidius autem poetarum ingeniosissimus ult.de ponto ad Tuticanum scri bens ait. Papie non horreo. Ares ares. Seruii regu la falsa.

Quo minus in nostris ponaris amice libellis
 Nominis efficitur conditione tui.
Lex pedis officio:fortunaq; nominis obstat.
 Quaq; meos adeas est uia nulla modos.
Et pudeat si te qua syllaba parte moretur
 Arctius adpellem:Tuticanumq; uocem.
Et potes in uersu Tuticani more uenire
 Fiat ut e longa syllaba prima breuis.
Aut ut ducatur quæ nunc correptius exit:
 Et sit porrecta longa secunda mora.
Non ego si uitiis ausim corrumpere nomen
 Ridear:& merito pectus habere neger?
 ¶ Et alia in epistola ad eundem ait.
Hæc tibi mittuntur:quem sum modo carmine questus.
 Non aptum numeris nomen habere meis.

Serui⁹ marius. Quod si uera esset Marii(Marium enim nō maurū adpello Seruiū) opinio. Tuticanum ad placitum ponere nō timuisset ingenioꝝ: in geniū Naso. legat insup Epigrāmatarius. l. ix. de earino. Set tu sylla ba cōtumax repugnas. Dicūt eari non tñ poetæ. Set græci quibus est nihil negatum. Et quos ares ares decet sonare. unde si uerus eét Seruius ea Martialis dixisset nunq̄. Insuper Terentianus inqt. Nec tanta in metris uenia conceditur uti. Iccirco opinionem Bedæ pe nitus non admitto dicentis auctoritatem & necessitatem aliquan do metrum uiolare. quod si uerum esset Ouidius & Martialis mi nime exhorruissent. non eo tamen inficias aliquando in mediis fie ri syllabis: quando quattor essent breues syllabæ & una longaret. tamen & hoc raro ut facias admonuerim: quia si penitus esset Be dæ uera opinio Horatius ser. i. non timuisset dīe equiturium. unde ait Mensuri oppidulo quod uersu dicere non est. sic & Lucilius sa ty. yii. seruorum est festus dies hic. Qué plane hexametro uersu nō dicere possis super his uberius legito epograph. yi. cap. iii.

Serui⁹ mari⁹ nō maurus. Ingeniorū ingenium. Ouidius. Bedæ non hereo.

¶ De E. Cap. xxx.

Monosyllaba similiter longatione gaudet. Vergil. Vix e conspectu. sic in compositiōe ut enumero ex quo Pru dentium miror errasse dicentem Robur eneruatum. g. s. l. p. sequēte uocali breuiat nisi in aliqbus græcis: quæ uidebimus. sequentibus consonantibus anceps ponitur ut repo lō gatur: repente breuiatur. In græcis quádo uertimus. ı. in. e. longat. ut θηβη thebe. muta cum liquida sequēte ambigua est ur pharetra. aliqñ in seorsus seorsuȝ abiicit. e. Lucre. na. 5. Et seorsum mare uti secreto humore pateret. Idem. Seorsus item pueri. s. q. æ. i. In deorsū aliquando longatur. Lucre. ii. Pondera quantū inest deorsum cun cta ferantur. Idem in eodem atq; atra quæq; deorsum. ecce hic bre uiari. qñ in hac dictione coit. Idem. i. quoniam p̄mere omnia deor sum. In uerbo anteo abiicitur. Lucre. iiii. Montibus anteire & solē &c. aliquando non. Ausonius gangeticus anteit ales. In præpositio ne. De quo pacto. e. inueniat inferius dicemus. in dehinc deinde de inceps. e. in scansione aliquando non sonat: ut apud poetas iuenies Hoc etiam dignum est in quiesco uerbo. e. correpte proferri qđ in nuit Gellius. l. 6. cap. xy. noctium atticarum.

Prudentii error. Seorsum Deorsum. Anteo. Dehinc. Deinde Deinceps. Quiesco e. breui profertur.

¶ De I. Cap. xxxi.

Monosyllabæ longatio inhæret. Iuuena. I nunc & uen tis. a. c. d. sequente muta cum liquida ambigua est ut li bri. alias anceps ut bibo ibo. sequente uocali breuiarur ut iola. exceptis qbuſdā græcis: quæ inferius dicemus.

similiter

Similiter in uerbo fio longatur de quo in.ii.epogr.differemus. ¶I. positam inter duas uocales esse duplicem cōsonantem testant oēs ut aio.uñ errauit Sedulius primo.Hoc matheus aiens hominē generaliter implet:quanq̄ alii Sedulio adherentes perperam credunt theus esse diphthongum:& ut troia maior: licet sit breuis primā il lam positione longam reddit.Iccirco antiquissimi usq; ad Cicerōis tempora Maiia Pompeiius scribebant:& aduertēdum q̄ si opus ut fiat positio necesse est:ut ille duæ uocales inter quas erit.i. uim suā seruent.aliter.i.non esset duplex:ut in uiola uiolētia.nā in iis.u. nō seruat uim.pro simplici tamen reperit inter uocales uim seruantes set dūtaxat in compositis ut biiugæ quadriiugæ q̄d' testat Gellius lib.xix.capite.viii.& teste Prisciano aliquando duo.ii.in.i. longum soluunt ut bigæ quadrigæ.quod aliquando.i.in cōpositione p̄ simplici habeat exemplis adprobo.Mart.i.Gestatus biiugis regulus.e. e. Auson.Vel cisio triiugi si placet insilias.Hic discendūest in troia si substantiuū est sub regula militare.Ouid.Troia iacet.Si uero adiectiuum.i.uocalis habet.Vergi.primo:& troia gaza p undas. ubi diu ante me incognitum fuit quid dicat Seruius.Seruii uerba ut lector non hæsites oculis obiicienda censuimus. ait ille quum p̄uinciam dicimus:& principale est nomen:& breuis est tro:quando aūt nō est pricipale:& deriuatiuū est:& longa est tro: ut Troius æneas. proculdubio hæc phœbadū interpraetationibus egentia multi existimant.Set uix amusos Quintianus reserabit.ibi Seruiū interpolatum & eruditi præceptores mei quondam cogitarunt:non aduertentes Seruium de natura ibi differere.est scitu dignum Iota apud græcos esse uocalem semper.quod:si Seruio credimus. Vergi.fecit in troia.quum ait Arma uirūq; cano troie. ubi in.iii. sede dactylus est.sic Seneca in troa.Misit in festos troiæ ruinis. est enim carmē saphicum trocheo spōdeo dactylo & duobus trocheis cōstās.Præterea Diomedes ēt in troia tro. breuiari edocet. similiter in achaia.i. uocalis reperitur.Ouid.A.q.d.quam pauper achaia nostra est.ideo naturaliter locutum esse Marium aduertito.Insurgent alii dicētes apud latinos semper longari:taceant obsecro: quū apud nos sæpi⁹ duplex fiat:ut patet in aio aiebas.ubi.i.duplex cōsonans est. Hora. Aiebas mecum.in ait omnino uocalis est: qa non sequit uocalis altera. ¶I.in genitiuis in duo.ii.terminatis scandēdo abiicitur Vergil.E.d.æ.capitolii immobile saxum. & aliquando scnant dupli ces modo carmen patiatur.Ennius.Aspicite o iuuenes senis ennii imaginis umbram. ¶I.etiam in compositis ob scansionem aliquādo abiicitur ut in semiuncia semiambustus semihominis semiani

[Margin: I.iter duas uocales. | Sedulius errat. | Aliquorū error. | Maiia. Pōpeiius | Quo mō .i. positionē faciat. | Ii duplex i unum .i. | Troia ī syllaba. | Seruii uerba enarrata. | I.apud græcos uocalis semper. | Scitu dignum. | Genitiuus in duo.ii. | I.in cōpositis.]

I. m ? sim plex modo duplex Curius. I. duplex in unum. Ouidius emaculat⁹ Ei pnomē Hei inter iectio. Cui mono syllab. Prisciani regula. Grāmaticorum auriga. Priscianū ñ admitt. Cui bisyllabū. Prudētius defendit. Cui ultia breui Spōdaizal re. Cui ex duabus breuibus. Ianus prhasius defecit

mis. Pers. breuis ut semiuncia recti. Columella. xi. Quamuis semihominis uesano. g. f. Silius. ii. Semiambusta iacet. n. d. p. Lucan. iiii. Semianimes traxere feras. ¶ I. modo esse simplicem: modo duplicē scribunt Nigidius & Curius. nos quoqꝫ. in. ii. epogra. ubi de præpositione exuberanter dicemus. ¶ I. quandoqꝫ duplex in unum coit: ut dii diis iisdem. Horati. Dii bene fecerunt. Ouidi. metamor. xiii. N. u. a. quāquam iisdem fauerit armis. in aliquibus cōdicibus ē mēdum: ubi non fauerit set faueat pꝰperam legitur. Ei pronomen bisyllabum est: hei interiectio monosyllaba. Aliqui tamen referunt ei pronomen aliquādo esse monosyllabum ut apud Lucretium. yi. Scilicet & fluuius qui uisu maximus ei est: licet alii aliter legāt. Cui datiuus unam facit syllabam. Verg. æneí. primo. Cui pater intactā dederat. p. q. i. & aliqui hoc merito affirmant fieri. eo ꝙ Priscianus. libro. xiii. in ius reddentia dicat genitiuum nomina datiuum genitiuo una syllaba minorem facere ut illius illi nullius nulli: sic cuius cui. set dicat grammaticorum auriga an similis in nullius & cuius sit genitiuus rei litterariæ uel expers diceret nunꝗ: suopte scribat ego fidem meam non obstrinxerim. quum idem cæsariensis apud Albinum dicat cui bisyllabum reperiri. Albini carmina ne me finxisse aliquis credat uitupero ac carptor subiungam. Hæc sunt Romanarum Historiarum primo. Ille cui terras capitolia celsa triumphis Sponte deum patuere cui freta nulla repostis. ex hoc Prudentium errasse contendunt dicentem Tarraco intexit cui fructuosus. ubi cui bisyllabum est. &. i. breuiatur. super quo nec tacuit Ianus parrhasius nostri temporis latinitas. Quid obloquuntur isti cœnipetæ triuiales? an uelint a prudentio alia exempla subdam? Martialis primo. Set norunt cui seruiunt leones. est enim carmen phalecum ubi post spondeum dactylus est. Idem. yiii. Drusorum cui contigere barbæ. Martia. capella primo de nup. Et compar studio set cui terreus. est enim asclepiadeum ubi set cui dactylus est. Præterea apud Terentianum maioris in hoc Martiana (ut credo) fidei tale carmen est. Verum ut cuiqꝫ est proximitas loci sorori. est carmen sotadicum ex duobus a maiore Ionicis & tribus trocheis. Similiter teste Beda ait Paulinus. Conscia seruicii quod gesseris & cui tādem set, posset uersus spondaizare: sicut etiam illud Iuuenalis. Cantabat propriis in montibus & cui non tunc. mox ait Probus cui constare ex duabus breuibus. ergo & Prudētius sine errore militat. hæc omnia Ianus parrhasius alioqui litterarum parens digerere debuisset. dicant aliqui in cui monosyllaba dictione an. u. an. i. sit uocalis. qd sentiam accipe. Crediderim. u. eē uocalem Catul. Cui ego quasi ca-

dem totidem mox deprecor illi. in quo carmine si.i.in cui esset uocalis nullo pacto scandi posset carmen: alii neoterici tamen faciunt ut.u.&.i.ambæ elidátur sequēte uocali ut in hoc. Cui imperium in felix est erit ille sibi: est autem carmen a Iulio capitolino allegatum in uita Opilii macrini. ¶ Huic quoq; frequētius monosyllaba est dictio. Ouid. metamorph. 13. Huic date &.o.s.f.m. Stat. syl. primo disyllabam fecit Lætus huic dono uideas.d.t.n. superest igitur ut Prisciani quam diximus in cuius & in huius non admittas regulá. Beda ut admirer ciet dicens huic bisyllabum reperiri ambabus breuibus apud Paulinū. Quū subito aut illis corda hostibus aut huic ora. quod quum posset spondaizare neutiquam edocuero. In pompei uultei Cai aliquando. idest absq; synæresi facit syllabam: aliquá do non. ¶ I. similiter in naiades & pleiades facit modo trisyllabas modo quatrisyllabas dictiones contra Tortellium dicentem in naiades. a. in penultima modo elongari & modo corripi. Vergil. Optima naiadum. Ouid. metamorpho. 3. Naiades ideis. e. f. a. heu quantum fallitur Arretinus. nam ubiq;. a. ante. d. breuiatur. in illo enim Vergilii optima naiadum naia est dactylus. & ut firmiori adprobem exemplo Horatii carmen affero. Mirari lubet o naiadum potens: quod carmen recipit spondeum dactylum cum una syllaba: mox duos dactylos. Similiter in pleiades. Ouidius pleiades incipient. h. r. p. Idem iungitur ut phama est pleiadesq; pa. ri. ubi si pleiades non esset quadrisyllabum nomen pentametrum scandi posset nunquam. sic apud Senecam in med. Et densi latitant pleiadum greges. ubi si pleiadum quadrisyllaba non esset dictio asclepiadeum non staret carmen: aliqui tamen dicunt posse in tertio esse spondeum pede: quia cum dactylo temporibus cōuenit. referant quicquid uelint me nō habebunt municipalem: quia meræ sunt nugæ. ex quo crediderim quádo naiades & pleiades sint trisyllabæ dictiones. i. esse duplex nostrum. quádo sunt q̄trisyllabæ esse græcorum iota. de quo superius diximus. contra tamen Tortelliū iá adnotationes cōposuimus. similiter in rhodopeius phœbeius & similibus. i. uocalis est. ¶ I. demū in dictionis principio sequēte alia uocali consonans est. ut iuno iuppiter. exceptis quibusdá nominibus propriis ut iulus iesus ioánes iapetus iason iacobus. dicam qd sentiam non quod contendam: crediderim in nominibus ꝓpriis primitiuis uocalem esse. in deriuatiuis consonantem: ut in iuppiter a iuuando: uel ut recens occurrit opinio. nam si apud græcos erit iota apud latinos. i. uocalis erit. in dictionibus uero mere latinis sequente uocali erit consonans. Claudian. Nec laceres uersus

Cui monosyl. quam uocalé habeat.

Huic monosyl. é dictio.

Huic ꝓnomen.

Huic bisyllabum.

Beda frustratorius.

Tortellii error.

Naiades in syllaba.

Pleiades in syllaba

Quintian⁹ in tortel. I ánotatiōes cōposuit.

I. quando consonás.

Tortellii error. dux iacobe meos. Ouid. pagaseus iason. cuius dictionis quū memini Tortellii succurrit error: cuius insantissima hec uerba sunt. sane in hac dictione iason ponit .i. littera a poetis modo uocalis: modo consonans græco more: ut Ouidius in duobus uersibus utrūq; obseruauit: quū ait met. 7. Vt sine amore licet quid enī cōmisit iason. Quem nisi crudelē nō tangit iasonis ætas. nam in primo uersu est

Tortellii aliꝰ error. uocalis in secundo consonans ille hactenus. Quo præceptore usus es Tortelli? in secundo enī quā in primo .i. uocalis proculdubio ē. similiter in dictione iaspis eadem myops es erroris nebula. ais aūt in iaspide .i. litterā aliquādo uocalē esse. Iuuenalis. præclara illic lau

Romulus qdam. Romuli error. datur iaspis. aliquando consonantem. Vergilius. 4. stellatus iaspide fulua. immo uocalis ubiq; est: forte es secutus Romulum illum: qui Aesopi apologos uorso stylo in latinū uertit: qui & ipse errori obnoxius est. quum in iaspide .i. fecerit consonantē nisi uelimus excusare breuiasse tu .i. uocali sequente. Inuenies insuper alia nomina propria in quibus .i. uocalis erit quoq; lectio auctorum plurima te

Iota pumilio. faciet compotem. Vnum restat adnotem Cecilium quendam referente Papyriano nanū quendā seu pumilionem iota nominasse: quod ex Platonica ratione acceptum est. Nam Plato in cratyllo ait

Iene .i. ire iota ad tenuia quæq; per omnia maxime penetrantia esse. Iccirco iene idest ire progrediq; per .i. litteram initiat: mox rimandum ē .i.

I. uocalis aliqñ loco cōsonantis uocalē aliquādo esse consonantis loco ut in iazyges super quo uideto in. 3. epogr. ubi de .e. ante .t. fit regula.

De. O. Cap. 32.

O Monosyllaba dictio longatur. Ouidius o utinā tunc. q. l. c. p. aliquādo sequente uocali corripit. Vergil. Te corydon o alexi. n. m. c. c. sequente cōsonante anceps ut dorycius doris. sequēte muta & liquida ambigua ut probrū.

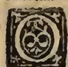
Aliquorū opío falsa. in cooperio duo .oo. in unū coniungi non desunt qui autument. ut apud Lucretium. 5. Per terras amnes ac oppida cooperuissent. ego magis dicerem fecisse proceleumaticum. nam omnino .o. breuiatur. Idem. 5. quæ possint forte coperta. Iuuencus. 4. Nec quondam

Proinde in scansione. cooperta canens. n. u. p. Aliquando .o. collisionem patitur in proinde. Vergili. 11. Proinde tona eloquio. f. t. m. q. t. Lucret. 2. Proinde colore caue. c. f. r. tamen aliqui dicunt pro exclusionem pati.

O. ī au uertitur. Florꝰ mox flaurus. Au pro. o ¶ Et hic scito latinos .o. in au uertere: unde pro coro & cote caurum & cautem dicimus. Iccirco quum Florus grāmaticus hoc disfereret. mox flaurus appellatus est. sic au pro .o. ut austrum ostrum & aliquādo .o. a diphthōgo au breuiatur ut in orichalco quasi aurichalcho. Quidam antiquorum annularem orbicularē dixere qđ

rotundum fit uelut annulus. ab hac littera ouare dictum putant a uoce militum.

❡De. V. Cap. 33.

Monosyllabū reperitur nusquam. & si consonantibus iungis anceps est: ut iugū iuger. sequente muta & liquida ambigue ponitur. In principio autem posita alia sequente uocali cōsonans efficitur ut uinum uenus. si inter duas uocales ponitur item ut uiuo uiuidus. item quum in fine est post. l. & . r. sequente alia uocali aliquando consonans est: ut uoluo soluo sylua larua aruum. quæ tamen aliquando propter metrū fit uocalis. Catul. Quod zonam soluit diu ligatam. Idem Condita quin uere pectoris euoluam. Ouidi. Nunc quoq; te saluo persoluēda mihi. Idem in priappeis: quod opus omnino Ouidii esse in dubitationibus affirmabimus. Pallorem maciēq; laruualem ubi laru trocheus est. Aliquando. u. uocalis fit consonans. Lucil. Quod tu id maluisti. Sil. 6. Cætera sinuatis glomerat per pectora gyris. Lie. 7. Ducit sinuato captiuum. a. l. l. Idem. x. Sinuatur coxæq; sedet. m. u. quod uerū est. & ni. u. esset consonans in sinuatus carmen claudicaret. sic & apud Lucretium Lanigeræ pecudes & equorum duellica proles: & si bellica posset legi. ❡ V. post. s. alia uocali sequente modo est uocalis: modo consonans. uel ut alii dicunt suam uim perdit. Stat. theb. primo. quas nox iopina sualit. Horatius ser. i. furesq; feræq; suetæ. Ouidi. ad Liuiam Ille genus sueuos acre indomitosq; sicambros. Ennius annal. 7. Ductis fidelis suauis homo facundus suoq;. V. similiter post. g. & . q. sequente alia uocali uim amittit ut in lingua loquor. sic post. u. ut uua uuidus. Hic Donatū argui opæ erit præcium dicentem. u. inter. q. & uocalem litteræ uim amittere. quia tam leuiter effertur ut uix sentiri queat. nam ea ratio non est: sed testibus Sergio & Pompeio. est quia ante se habet alteram consonantem. Ideo non est consonans: non est uocalis: quia sequitur. alia. Hos duos non tam intellexit Beda q̄ intellegere minime curauit. ait Beda quum dicimus astum non ne eodem modo dicemus. t. non esse consonantem: quia præcedit altera cōsonans. s. Hic Beda allucinatur non intellegens quid sibi uelint Sergius & Pompeius Donati interpretes. ego sic enarro. quum dicant. u. non esse consonantem: qa præcedat alia consonans est: ꝓpter positionem. nam in aqua si. u. esset consonans a longaretur positione: quod aliquando. u. post. q. non uideatur uim habere ullam non inficias eo: ut dicemus ubi de. q. littera differemus. Præterea Donatus ait digamon aliquando. u. litteræ adscribi quū sibi ipsi præponitur ut uulgus quod non admittitur: nam digamus ita se habet ut dempta ni

O. annularis.

Ouare us

V. monosyl. non reperitur

V. quando cōsonās.

Oui. opus priappea&

Laruualis.

q̄drisyl.

V. post. s.

Suetus in syllaba.

V. post. g. q. & . u.

Donat⁹ arguitur.

Beda incuriosus.

Sergi⁹ & Pōpeius Donati īterpretes.

Donat⁹ arguitur.

Digamus

hil nomini adimat ut uelena helena.& si ita esset ut ait Aelius posse mus dicere ulgus quod non dicitur(teste Sergio)in suadeo.u.uim amittit.Palladius.13.Persuadet moris tetrum mutare colorem.& omnino teste Seruio suadet bisyllabum est:si uero trisyllabum reperitur solutionem idem esse dicitur.

Vlgus nō dicitur. Suadeo in syllaba.

¶De.η.græca uocali. Cap.34.

Vocalis lōga semper apud græcos:quæ nostro idiomati.e.sonat & longatur ut θηβη thebe.unde Sidonius apollinaris repræhēditur quod breuiauerit diastema in penultima:quum scribatur apud græcos per.η.tamē q̄a sæpius in hanc incidemus litteram plurima a nobis nō fiet mētio. aduertas nihilominus uelim.η.in nominatiuo longā aliq̄n in e breuē in obliqs uerti ut αηρ aer aeris αιθηρ æther ætheris sic fit aliquādo in ω ut πυρακμων pyracmon pyracmonis.

Sidonius repħendit

¶De.ω.idest.o.lōgo apud græcos. Cap.35.

Apud græcos ꝓtendit̄.uñ nō mirum si.o.monosyllaba apud nos lōgatur Homer.μηνιν αειδε θεα πηληιαδεω αχιληοσ dixi tamen aliquando sequēte uocali breuiari. Vergili.Te corydon o alexi nihil.m.c.c.Et cognitu dignum est quādoq̧ apud poetas ω quæ ωīno in primitiuo lōgat̄.in patronymico breuiari Ouid.meta.7.E q̄bus eionides cephalus:ecce o breuiari in primitiuo longā.Idē in eodē proles eionia syluis.& sic apud Ouidium legi testat̄ noster Parrhasius referēs græco hoc fieri exemplo.¶In hac dictione Ioānes uideo multorū sententiā.inter quos est Bapti.Pius antiq̄tatis uas:argutiarū area:q̄ probe & fideliter de hac dictione edissertauit. reperit̄ aliq̄n trisyllaba dictio correpta syllaba.o.ut usus est Politianus.aliquando quadrisyllaba ut apud Metrodoꝝ αυτον ιωαννην οι ερον οτεδε ξατο θεσμοσ.sic Iuuencus Vnus ioannis quærebat.alio mō usus est Sidonius Apol. nunc te iubet ire ioannes:quem Hermolaus corrigit super hoc in cast.Plinianis.Trisyllabum fecit Prudētius in apoth.producta syllaba io.Ioannis magni celebris:dicam tamen quod sentio.semper quadrisyllabum &.o.producta poni admonuerim.set nūc ad alias litteras transeamus:quas consonantes dicunt.

Ioānes in syllaba.

Sidonius ab hermolao corrigitur.

¶De consonantibus. Cap.36.

Onsonantes in.9.mutas:& semiuocales.6.diuidi triuiales etiam edocent:de quarū potestate Priscianū Tortellium.M.Capellam Curiū Vallā legito.nos omissis aliq̄bus opportunas nostro opi ꝓcurremus sed anq̄ ultra ꝓcedam operepretiū est ut q̄libet cōsonantem esse ημιχρονον.i.me

Mutę.9. Semiuocales.6.hemichronos q̄libet cōsonans.

dium habere tēmpus edoceam:quod latius alias differemus.

ℭDe. F.

FHaberi pro muta sequente liqda Diomedes īnuit: & q̄ cōem reddat syllabā ut apud Verg.crineq̄ flagrātē.cui aduersans reclamo:quū.q̄.p se breuiet:& si ueꝝ eēt q̄d Diomed.ait.M.quū ante.n.liqdā ponit̄ in ītegra dictio ne muta dici posset:qm̄ mutæ offō fungit̄.nā ut ait Macro.græcorū more Vergili.posuit lib.9.Nec licio genitore minor:nec/fratre mnesteo:sed de hoc noīe in.6.uideto epogra.cap.i.& dixi in ītegra dictione:qa si eēt cōpositū nomē a dictiōe ab.m.n.īcipiēte uocalis supior posset breuiari:nō pp.m.n.sed iure p̄cedētis dictiōis ut cacō nestor.i.malus p̄cus:nā caco p se in cōpositione.o.breuiat.uberius legito in.6.epographia ubi de polymnia sit mētio.atq̄ inibi lexici auctoris fœdū leges errorē dicētis in polymnia.y.breuiari propter m.& sequentes litteras:copiosum hoc reddā opus ac florulentum: ut aliis(quod aiunt)progredi minime uideat pedibus.

Diomedi reclamo. Lexici auctoris error

ℭDe. G. Cap.37.

GQuā prīo īuenit Romæ Spurius Carbilius grāmatic⁹: Carbilii q prius uxorē abdicauit libertus: quū prius.c. p.g.oēs uterent̄ si Plutarcho credimus:non se offert ut de eo quo ad syllabas recēseā.sed ut a cōi neotericorum annutu errorē eliminē.est sciēdū apud latinos nō repiri dictionē a.g.īcipiētē sequēte.u.&alia uocali.Iccirco errāt qui dicūt gualfredū guielmū quū dicēdū sit o ualfrede o uielme o uido. Vannū ēt dicimus quē Guarinū seipse noīauit.cur fecerit ille uideat.Rūpat̄ Maleuolus Phineus:& euanescat:p nihiloq̄ hēat̄.ut lr̄a de q̄ nunc fiet mentio.

G.lrē īuentor. Sp.carbili⁹ C.pro.g. utebantur Error publicus eliminatus. G.in pricipio dictionis cum.u. sequēte u o cali ñ repit̄

ℭDe.H.aspirationeq̄. Cap.38.

HQuā Grillus in libro d̄ accētibus flatilē dixit:apud poetas nullā hr̄e uim cōstat:quis neotericoꝝ aliq hr̄e dispu tēt:eo q̄ Donatus dicat.h.īterdū cōsonantē esse:& q̄ sequente.H.sæpius p̄cedens syllaba breuis elōgatur.ut ui tiose semper apud Sedulium:quia nimia usum esse uidemus licentia.Dicant hi an aliquando apud poetas nō sequente.h.breuis nō reperiatur longa:hæsitabunt certe:immo si sequeretur.h.non esset propter aspirationem:sed propter cæsuram.Luctabuntur insuper: quia Maro collisionem non fecerit Post habita coluisse samo hic.i. a.hoc non est propter.h.sed similiter alibi usus etiam est:quem dardanio anchisæ.sic & Ouidius Castori amycleo:& amycleo polluci. Insurgent insuper:quia.h.sequente uocali non sinat præcedentem abiici uocalem : quibus quomodo respondeam in secunda

H.nulli⁹ ē uis flat ilis lr̄a.H. Sedulius licētiosus. Aliquorū opīo falsa.

Aspiratio graeca in.s. apud nos. S.sibilus non lra. H.qre non est littera. Martia. capella emaculatus. Apulei9 ille gráma. nõ classic9

uideto epographia.capitulo.26.enotato tñ hasspirationẽ graecam in.s.latinũ pmutari ut ἕξ sex:ἑπτὰ septem:ἕρπυλλον serpillũ iure optimo.nã.s.Mesalla sibilũ non litteram dicebat.&.h.ideo plerisq; non est littera quasi affines sibi cedant.Haec littera inducit mẽdum esse in impressis Martiani capel.codicibus ubi lib.3.de communibus ait syllabis.secundus modus quum correpta uocalis in unam definit consonantem sequente.Ν.est enim longa terga fatigamus hasta.impressores myopes penitus figura litterae decepti loco.Η.posuerunt.Ν.& ita quid uelit Capella & pueris erit notissimum.de hac Pontanus in libello de aspiratione ubertim & polite disputauit & Apulei cuiusdam grammatici ad satim obscuri circũfertur libellus in quo de aspiratione uocalium set perperam edisertatur apud graecos scripsit Cherobosschus.

De liquidis & quare liquidae. Cap.39.

At priusq̃ liquidas adgrediamur nõ inuenustum erit aliqua nec situ facilia:nec auditu rudia praetexere.quũ minus apd̃ triuiales cognita minimeq; ĩtellecta hoc ĩ opere sparsim & passim aperire polliciti saepe fuerimus.nostra ideo intererit quae liquidarũ sit cõditio:& cur eis tale inditũ sit nomen fideliter edocere.Liquidae auté propriae appellitantur.q̃ liquescant idest penitus a dictione collidantur abiiciantur ue.ut in hoc exemplo.Nate patris summi qui tela typhoea temnis.r.littera scandẽdo in dictione patris eiiciatur uelut patis diceretur eo quod liquescat.r.idest lubrico defectu ad nihilũ redigat.&haec est ratio. Nam unaquaeq; consonans medium tempus continet.unde quum patris lõgatur hoc fit.q̃a.a.naturaliter breuis unius est temporis.t.&.r.alterius:quae quidẽ duo tẽpora lõgae accidunt syllabae.&nulla longa fit syllaba nisi duobus eã metiamur tẽporibus:& si in hac dictione patris scãdendo.r.non elideretur quando breuiamus. breui (quod non possumus)duo syllabae daremus tempora. ex hoc quando uocalis naturaliter correpta est sequente una tantum cõsonãte unius cũ dimidio tẽporis est:quod tẽpus cũ dimidio longam mini me reddere põt syllabam.unde nõ mirum est si positione lõga fiat syllaba.nã uocalis natura breuis unũ tẽpus & sequentes duae consonantes alterũ cõtinent.ideo reuera protẽditur syllaba:& sciendum est ubi sit positio uocalẽ precedentem natura esse breuẽ:sed longa n positionis:quã dixi:ratiõe.sic est sequẽtibus.x.&.ȝ.q̃a una quaeq; istarũ uno constat tẽpore quũ duplices sint cõsonantes.haec a prophanis ĩtacta Domitius frater meus ut enotarẽ ĩpulit:quod latius in sua dicet metrobasi:nunc dicamus de lris quae reuera siũt liqdae.

Ligdae cur dicantur. Cõsonans q̃q; mediũ tẽpus hẽt. Positio q̃re longam dat syllab. Vocalis ante põnẽ natura breuis Quare.x.&.ȝ p̃cedẽtem faciũt longam.

¶De.L.&.R.liquidis. Cap.40.

L Et.R.liquidas(quæ & hudæ quibusdam dicuntur)cum mutis iunctas in eadē dictione cōmunes reddere syllabas poetarū exemplis patet.& notandum est si syllabæ naturaliter erunt breues sequente muta & liquida longationi & breuiationi adhærebūt.si uero naturaliter erunt longæ unq̃ breuiationē sūment.qđ nō adnotauit Tortelli⁹ ubi de.R.littera fit mētio: quū adnotare debuisset.ut patet pa naturaliter breuis est:in patris & longaē & breuiaē.in matris nunq̃.a.breuiaē: qa in mater natura ꝓducitꝰ:& licet.r.in matris collidereē nil qđē referret qa absq̧ duabus litteris tot etiā sunt tēpora:quibus ac quot una constat longa syllaba.Hic adsint eruditi.huc doctorū turba transuolet hæreo hæreo.quū Lucretii.lib.4.tale lego carmen. Propter enim q̃ quod morbi est quum corpus ægrotat.ecce in ægroto.e. breuiari muta sequente &liquida.licet ueniat ab æger qđ scribitur per diphthongū ab αεργος idest segnis:& longaē Iuuenalis saty.4. A uitiis æger solaq̧ libidine fortis.uel diciē ut uult.Pompe.ab αια ξω uel a uoce doloris αι αι.Mox testibus Plinio & Solino Gellio & Nonio agrippa diciē quasi ægri partꝰ:& Manilius breuiauit astrō. primo Miles agrippa suæ uenerisq̧ ab origine proles.quare id fiat humanissime lector.me nescire ingenue fateor. Vnum hoc mihi adscribas ꝙ fuerim primus qui animaduerterit.Iam triennium est quo id obseruasse me testari potest Ioan.Baptista Moranus noster sectator:& qui me uelut numen collit ac obseruat.Nō deerunt forte qui post me hoc dissoluāt iugum unicuiq̧ enim meliori me subdam sententiæ:tamen quid super hac re melius proferam in breui arte legito ubi de Heroici speciebus differo.Præterea Nestor ille inter litteratos non postremus nec medius in Sulpitium inuehitur: ꝙ dixerit aratrum naturaliter.a.longare medium : quum breuiet: quia græci per omicron scribant αροτρον.& nitiē auctoritate cuiusdam triuialis:& rancidi poetæ exemplo:qui Sidonium potius habere debeat tutorem dicentem Diuersas aratro uias cucurrit.est āt carmen phal.in quo post spondeum sequitur dactylus. Hic est ille Sidonius multi nominis poeta:quem classicum teneo licet ut inferius dicemus a b Hermolao Barba.damnetur.Nicolaus ferretus decipitur dicens Claudianum & Sidonium fuisse synchronos:quum Claudianus per multos annos hūc antecesserit.immo Sidonius de Claudiano mentionē facit.set repetatur iter.quum itaq̧ apud græcos per omicron scribaē:& apud Sidoniū breuietur Sulpitii non adhærebo sniæ tm̄mō lōgari dicētis:qa ab aratū aratu:& nisi eēt græ

Liqdæ cū mutis i scāsione.
Hudæ lræ.
Tortel. incuriosus.
Quitianꝰ. heret.
Aegroto pría breuē.
Agrippa.
Ingenue fateor.
Baptista moranus.
Ars breuis opusculū nostrum.
Nestor cōtra.
Sulpitium
Aratrū in syllaba.
Nestor incuriosus.
Sidonius apollinaris
Nicol. fer. decipitur.
Claudia.& Sidonius non coeuē.

ca dictio Sulpitiũ habere municipalẽ. hem qd oblitus sum? aliud ꝑfecto succurrit: nec minus uersificatoribus idoneum: quod hoc est nunqd sequẽte muta & liqda poterimus breuiare deriuatũ: in quo lra primitiui demaṯ. ut ita dicã ambulacrũ lauacrũ iuolucrũ simulacrũ: ecce in his lrãm primitiui .t. abiici. & .c. substitui: qa a lauatũ ambulatũ iuolutũ simulatũ ueniũt. id mehercle mltos iãdiu anxit: set tu lector meo qdẽ iudicio sẽp elõgato: quũ oĩno liqda mutæ iũcta nusq̃ lõgã breuiabit: rẽ oẽm supius uidimus. ¶ At qa de liquidis tractatui finis addẽdus ẽ: hoc solo calcem pficiemus. R. aliqñdo (teste Beda) solutionẽ pati: qa antiq cũ .R. lra uocalẽ uolebãt ꝑferri: ut in hoc: magno celauerat argumẽto: ut dicerẽt aruguméto: qa in qnto pede sit dactylus. ad id cõprobandũ Prisciani est regula dicentis in mentum noĩa seruare anteriorẽ uocalẽ q̃tã hẽbũt sua ꝑterita in penultĩa: ut ita dicã instrũm lõgat stru: qa ab istruxi & stru ẽt lõgaṯ. indumentũ breuiaṯ: qa ab indui. quãq̃ aliq indumẽtũ lõgãt ut in .4. uidebiṯ Epograph. & si antiq nõ dixissent arugumẽtũ pentasyllabũ qñ ab argui Cæsariensis regula eẽt penitus a penu lrario & camœnali academia explodẽda. Illud adde .L. apud Plautum litterã suspẽsum aliquẽ significare: ait eni quã ex me unã faciã lrãm lõgam: idest ut me suspẽdã: qa suspẽdiosi manibus & collo ligatis pedibusq; pãsis .L. uidenṯ facere. Insup scias .R. lra heroicã signari grauitatẽ: ut dixit Papyrianus quã caninã eẽ lram Donatus ait. Lucilius Irritata canis ꝙ .r. quam plurima dicat: Hanc autem inuentam ab Appio Claudio testatur Põponius. libro primo digest. græci etiã loco duorum ρ ρ σ ponebant ut pysos pyrrhos.

R. cũ uocali ꝓferrebatur. Arugumẽ tũ pẽthasy. Prisciani regula. L. suspẽsi notã hẽt. Plau. locus R. grauitatẽ signat heroicam. R. canina lra. R. lrẽ iuentor. Appius. Claudius. S. loco duorũ .rr. ponebant.

¶ Quomodo ꝑferanṯ trisy. dictiones muta & liqda seq̃nte. Ca. 41

Uia de liqdis dixim⁹ nr̃a itererit triuialiũ Barbarismos adfatim obrũdere. Multi eni utpote lrãrũ exptes i hũc icidũt scopulũ: q trisyllabas & q̃drisyllabas dictiões legẽdo prorsaicæ: quũ sequaṯ muta & liqda ꝑferre nesciant, ut tenebræ salebræ pharetræ. aduertãt iuuenes talia ñ noĩa iterloquẽdo ꝑferẽda eẽ breuia. & si i carmĩe lõgãṯ. uñ Terẽtian⁹ dicẽs Liuiũ Androñ. in penul. carmĩs heroici posuisse breuẽ syllabã ꝑfert hos Liuii uersus Bal the⁹ & reuocet uolucres i pectore sinus. Pressaq; iam grauida crepitẽt ubi terga pharetra. ecce ꝙ inuit pharetra i media nãliter breuiari. iis errorib⁹ sacerdotes idoctos sæpi⁹ iuenio obnoxios. Hui qd mĩserisli nãq; sacerdotes (eruditos excipio) doctioꝝ obtrũdũt aures: q i ꝙ uerba nesciant exprimere ne dũ bñ eloq̃ lras cõtẽnũt: sacra fastidio hñt. Hoꝝ qd est studiũ lenociniis icũbere: crines coaptare: aleas ptractare, Bacchanalib⁹ indul

Barbarismus qdam ꝑpulius. Penultĩa heroici breuis. In idoctos sacerdotes

gere.hem si ituræ nostro sacris initiarent:nunq̄ indoctos diuinis mi steriis adscriberem sint suopte Barbari. nos Augustino audientes desinemus.& quod incœpimus perficiemus.

¶De .M. Cap.42.

Aliquando liquidam reperiri idest scandendo abiici au ctorum lectio cōprobat.Horat.Forma captiuæ domi num tecmessæ.est autem saphicū in quo num te est tro cheus.M.quoq̄ quanta sit difficillimū scitu dicit Plini us:ut latius in.5.epogr.ubi de.m.finali agemus:& hoc est qa sequē te uocali abiicitur:sequente cōsonante est positio:in fine carminis est ad placitū ut ait Seruius in centimetro:& ut aiūt Quintilianus & Cicero in oratore postrema syllaba breuis an longa sit ne in uer su quidem refert:unde etiam Fortunatianus ait nihil iteresse an no uissima uersus syllaba sit longa an breuis.& memoria tenēdum est apud antiquos.c.cum.m.iuxta nunq̄ positum.ex quo Alcumenam non alcmenam dicebant:quod apud Plautum inuenies.

M.liqda.

Vitia carminis ad placitum.

C.cū.m. iuxta apd antiquos nūq̄.

¶De.N. Cap.43.

In iis p̄positionibus in & con aliquādo longari:& quan doq̄ breuiari Cicero in primo pfecti orato. Priscianus & Seruius scribunt.naturaliter autem elongātur si com ponantur cū dictione ab.f.aut.s.incipiente ut insula in fula.si cum aliis naturaliter breuiantur ut indoctus cōtorqueo:qd Cicero hoc dixerit legito.A.gelliū.l.2.cap.17.q̄ Seruius innuat le gito in primo cōmentario super cōstitit hic arcūq̄.m.c.q.s.¶N.p̄ terea nullam sequente uocali collisionem pati idē ait Marius.Quā litteram apud auctores aliquando esse inuenies liquidā:idest scan dendo in eadem dictiōe elidi.Petronius Atq̄ urbana progne.quæ. c.g.s.Idem Et baccis redimita daphne tremulæ.q.c.Ouidius. Ad mandata prognes & agit.s.u.s.i.Lucreti.Nil tamen esse signi mix tas.p.c.Vergi.S.currētem illigneis potare.c.u.Auson. Quid refert cornix an ideo ante cycnum.Martial.sic pernitiosus ichneumon. Idem nuda lacœna cycno.quod etiam uolens Priscianus in primo comprobare ait.m.&.n.post mutas positas communē reddere syl labam.quod diuersorum confirmatur auctoritate tam græcorum q̄ latinorum Ouidi.met.x.Piscosamq̄ gnydon.g.q.a.m.quasi uelit innuere.q̄.breuiari propter.g.&.n.in quem errorem manifestariū puerilemq̄ Priscianum Tortellium cæterosq̄ neotericos incidisse miror.uelim dicat Grāmaticorū triumuir quid referat an.g.&n.se quat.q̄.quū.q̄.naturaliter breuiet:& quū nō sit in eadē dictiōe ut i cycn⁹.qd cōuenit.q̄.cū gnydo:nihil certe.nō ignoro tñ Prisciani

In in sylla ba con in syllaba

N.collisionē n̄ patit.

N.liquida

Prisciani error.

Tortellii & aliorū error idem.

Robertus decipitur. uerba secus a Roberto gaguino accipi qui & ipse decipitur. Iccirco non possum non mirari Probum dicenté.g.&.n.in diuersa dictióe breuem posse lōgam facere syllabā.ut si dicas Ruta gnate facis Nicolaus ferretus ait Talia flāmato breuiari.a.pp.f.&.l.set fallitur.nā etiam Beda ait nunq̄.n.in diuersa dictione posse elōgare ideo hi nō longabitur propter.n.litteram nec breuiabitur syllaba. Hic nulla te teneat admiratio cur posuerim Nicolai ferreti errorem ita enim opus fuit ad maiorem affectum. Phineus obloquetur forte. set ut obloquenti me obiiciam alium censebo errorem. Georgius Valla tā græce q̄ latinæ rei peritissimus in commētariis in Iuuenalē suis infantario admodum errore lapsus est. ait auté ille in hac dictione signabit pp.g.&.n.i.uocalem breuiari. Proh Iuppiter hercæ in q̄s affanias.& meras nugas tam celeberrimi:& eloquétes incidunt uiri! Versus nāq; satyrici hic est. Horum ego non fugiam conchylia? me prior ille Signabit fultusq; toro meliore recūbet? deceptus grauis uir:& alioq oculatus rebat carmé satyrici finire ut signabit eēt ultima carminis dictio:quū sequētis sit prima uersus. Signabit fultusq;.t.m.r. Ve3 ne erroribus cōcludamus. Quid Nigidius de hac lra.N.senserit ex.A.Gellio recitabimus.uerba Gellii.19.lib.cap.ul ti.sunt hæc. Inter lras.n.&.g.est alia uis.ut in noie anguis angaria & anchoræ increpat & icurrit & igenuus. In oibus aūt iis nō uerū.N.ponit:sed adulterinū:nā N.nō eē līgua idicio est.nā si ea lra eēt.lingua palatū tāgeret.ubi mancū esse Gelliū asseuero:& ita legēdū existimo. Inter lras.n.&.g.&.c.est alia uis.qđ exéplis cōiicere possumus.nam si.N.simpliciter ꝓtuleris erit uis alia:q̄ in dictione sequēte.g.&.c.nō inuenies.si placuerit Quintiano acceptū referet: q quotidie quoad potero enitar aliqua ex pte horreo lrario ꝓdesse exéplaria emēdādo:distinguendo:ac enotādo:qđ.M.Valerium Probum uetustatis amatorem factitasse legimus.quum ueteres negligi: ac gloria fraudari animaduertisset. Set quis erit nunc probus Probus? quis id audebit? quum nostri Impressores seculi ob pecuniæ famé myopes:ob iscitiam cæci sint & lusciosi:quorum incuria boni corrūpunt libri:fidanf uolumina. Ii nāq; calcotypi(eruditos excipio)cæcutiétes cognoscuntur.quos si meum eēt e terris eiicerem: eorumq; artem funditus euastarem:aut doctissimum(quem adpellant)correctorem acciperent:& non modo litteras inuertūt:set addunt syllabas:dictiones contaminant:monstra iterpollant magno cum auctorum dedecore. Hæc dixisse uolui ut Aldum manutium meum extollerem utriusq; linguæ reparatorem:qui adeo auctores restituit:instauratq; ut eorum animas imbibisse uideat. Dii faxint

Probum mirer. Nico.fer. fallitur. Geor.ualle error. Quid Nigidius d.n. lra senserit. A.gellius restitutus. Valerius probus. Contra impressores. Aldi manu[tius].

ut Aldus nr̃ diu uiuat: nã & hoc ipsum oẽs expetunt olympiades: uiuet semp: interea ad alia pertransibimus.

Quid.ph.sonet. Cap. 44.

Ideo multos non spernendæ eruditiōis dubitare an ph. habeat sonum quem.f.teneat: aut.p. ut ita dicam apher illud.a. an ponat ante.f. aut añ.p. Nos & olim dubitauimus: imo errauimus quũ sonum.f. usq̧q̧ putauimus hẽre. nũc resipiscẽtia quadã: quã metanoeã dicit Ausonius: excitus proculdubio asseuero tenere sonũ litteræ.p. qa antiquitus scribebant dictiones mõ cũ.p. modo cum ph. ut scropa scropha. calpurnius calphurnius. præterea ait Seruius aphricam dici quasi apricam licet in penultima permutet syllaba. imo expressius dixit Festus Põpe. uenire ab αγευφρικης apricus. unde ẽt putat aphrica appellari. mox aspicito. 4. epogr. ubi de. a. ante. n. quũ dissero illud marmor Mediolaniense de Quintiano quodã mentionẽ facere. ubi inuenies Semphroniæ per ph scriptũ & nos dicimus semproniam: qđ nõ est tabernariũ. ƥterea & latini aliqñ p ph. scribunt: q̃ græci p.p. tñ enotant ut Διιπυλη deiphyle υψιπυλη hypsiphyle.

Ph quid sonat. Ausonii locus. Apric⁹ uñ. Aphrica unde.

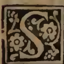
De.Q. Cap. 45.

Sequente. u. atem alia uocali (nõ. n. aliter inuenies) facit illud. u. nõ eẽ uocalẽ neq̧ cõsonãtẽ ut superius uidim⁹. tñ aliqñ (meo quidẽ iudicio) aliquã quãuis minimã consonãtis uim hẽre dr̃: quũ ƥcedẽtes syllabæ. q. &. u. in eadẽ dictione sint ambiguæ. Lucret. Quæ calidũ faciãt aquæ tactum atq̧ uaporẽ. Idẽ Crassaq̧ cõueniũt liqdis & liqda crassis. Idẽ calor ignis liquor aq̃ꝫ. Idem Liqdus hũor & uberib⁹. f. o. g. sup quo uersu Georgius errat Valla dicens primã syllabã eẽ breuẽ: quũ sit longa ea: quã dixi: rõne: uideto ẽt ĩ arte breui ubi de heroici specieb⁹ fit mẽtio. & scito nullã aliã cõsonãtẽ nisi adiũcta uocali posse syllabã facere præter. q. nam antiqui qstos custos scribebant. similiter in æreis tabulis hoc repertum esse legimus pequniam. Vnde Licinius Caluus nihil esse. q. dicebat q̃. c. &. u. itidẽ. K. Ex hoc nõ imerito. q. &. K. superuacaneas diximus litteras. Phineus marcidus: & nulli æris oblatrabit. oblatret tantũ uti ab omnibus abiiciat ut aliquãdo littera de qua dicturus adgredior.

Q. nisi ab⁹ sequentib⁹ uocalib⁹ nõ iueit. Q. ƥcedẽtẽ uocalem ambiguã facit. Geor. ualla error. Q. sine uocali. Q. stos. Pequnia. Q. nil aliud ẽ q̃ c. &. u. K.

De.S.&.T. Cap. 46.

De qua littera scribens Messalla eloquentissimus orator (Quintiliano teste) librũ integrũ impleuit: & quam non litteram set sibilum appellitauit: in uersu apud priscos collisionẽ passam esse nulli incognitũ est. Hostilius

Messalla de.s. librũ scripsit. S. non lra. S. collidit. S. sibilus.

annal.prino Sæpe græges pecuũ ex hibernis pastibus pulsi.Egnati
us de reꝝ natura pmo Roscida noctiuagis astris labẽtibus phœ
be Lucil. Venimus o socii & magnã pugnauimus pugnã.Quadri
garius Maiore in spacio ac diuersius iubebit̃.ire.Ennius Mercuri⁹
Nestoris error. iouis neptunus uulcanus apollo Idẽ.12.Omnes mortales uictores
cordibus uiuis.Lætantes uino curatos sonus repẽte. In campo pas
Aliqui dã nantur. sim mollissimus pertulit acris. Idem Egregius cordatus homo ca
tus helius sextus. Idem interea fugit albus iubar hyperionis cur
sum:super quo carmine Nestor decipitur dicens diæresim fieri in
iubar quum putet scandi ut albiu sit dactylus qñ dicendum est al
biu ut.u.remota.s.breuietur. Alcinius longe erit a primo quisqs
Probus errat. secundus erit.Catul.Tũ dabis suppliciũ.Aliqui tamen referunt.S.
in talibus non collidi:sed sequentem litteram:ut in hoc. tu dabis
S.collisa ꝑcedẽs lfa breuis. supplicium:scandas tu dabis uppliciũ:quam opinionem explodito
ꝑ illud Sueuii hoc genus arboris in platis finibus grais.quo in car
mine oporteret.g.&.r.collidi sic in Aeditui uersu.Aut hymber cœ
lo candidus ꝑcipitans ubi.p.&.r.essent collidẽda.Probus uero:ubi
de metaplasmo:refert in isto.Nam fierẽt iuuenes subito ex infanti
bus paruis posse,scandi ex infantibns paruis:inuens in quinto pede
esse spondeũ & ti longari.b.&.p.positiõe.quod nõ adprobo:quia si
illud Catulli tu dabi suppliciũ scanderetur tu dab supplicium car
S.in soluta orone collidebatur. men pẽtametrũ claudicaret.ideo tm̃.S.abiici in his fixim teneto.&
nõ spernendũ est semp qñ.s.collidit̃ præcedentẽ uocalẽ corripi.Lu
cillius Nũc põtes tyberios duo ĩter captos catillo.Quod ueteres ẽt
S.sequente uocali abiicitur. in soluta orone in oĩbus terminatis in us cõsonãte sequente fecisse
ait Cicero.ut omnibus princeps dignu loco idest oĩbus princeps &
dignus loco.aliqñ sublata.S.uocalis lõga breuiatur ꝑpter seqñtẽ
S.quare figurã cõtortã habeat. uocalem Iuuenalis.quũ possis honestius illic. Horat. sterilisq; diu
palus aptaq; remis:ita ut in possis & palus extrema.s. abiicitur.&
nõ ĩmerito cõtortã accepit figurã quia serpẽtinum reddit sonũ eo
ꝙ serpẽtes spina uolubiles se torqueãt. aliquãdo abiiciebatur cum
S.cũ uocali collidit̃. superiori uocale.Ennius annal.vii.Contentus atq; beatus scitusq;
secũda loquẽs in.& sic legito apud Gelliũ hoc carmen lib.12.ca.4.
Carmen in gel. emendatum. Vergi.Inter se coisse uiros & decernere ferro. ubi Seneca tñ legit
cernere.qđ ita sit legito Seruiũ.2.comen.super eo uersu.limĩa tecto
S.liquida nunq̃ in eadẽ dictiõe. rum mediũ.q.i.p.h.¶ S.liquidã fuisse idest collidi in una dictiõe ꝑ
cedẽte muta posse nusq̃ crediderim.quũ ẽt Donatianus(nisi aucto
rẽ mentiat̃ opus)uel sic Fortunatianus(ambos teneo classicos) po.
nit tantũ mõ liqdas.l.m.n.r.Donat⁹ uero ait sequẽte.s.semiuocalẽ
& liqdã posse facere syllabã cõm Hinc nõ possũ cõtinere risũ quũ

aliqui Diomedem taxent dicentem.S.aliqñ uim hře liqdæ:ut Ponite spes sibi quisq; suas:& apud Lucil.infantibus ꝑuis. opinátes Diomedem hoc dře quasi bus corripiaꝛ.qa.s.liqda sit sequente.p.dicát mihi an liquida:an muta debeat præcedere.ꝑfecto muta ut pris libri:si uero liqda mutá ꝑcederet ét arpos breuiari posset qđ nó inueniꝛ.Iõ apud Lucilhú.s.abiiciꝛ.ꝑterea ut retulimus ait Donatus.s.semiuocalé cú liqda posse cõem reddere syllabam. set & hunc penitus Donatum non admitto:qa exemplú nó ꝑfert in eadé dictione.quo ꝑlato fidé adhibuerim.Set ut reuertamur absq; temporis distitio innuimus Diomedé dře.s.uim hře liquidæ eo q; collidaꝛ ut infantibus ꝑuis.sed quo ad primú exéplú illú nó admitto. ná ponite oío .e.breuiaret & si minime.s.sequereꝛ illud adnotandú existimes st.ut inferius narrabimus sine uocali fuisse syllabam.mox cognitu aptú est inter duas uocales lógas aut prima lóga existéte sæpius antiquos.s.geminasse ut caussa dessignator.qđ & í aliis lřis fecisse nulli dubium est:ut Paullus Sallustius. Victorinus tñ ait nullas quodá tpe geminatas litteras.ut Lucullus.Set supra quá erat geminatióe opus hác adnotabát figurá.Ͻ. idé inqt.c.&.m. iuxta minime antiquos po uisse ut alcmena illi alcumena.tñ post illú Cæsar dirupit moré.Item.s.p.r.ponebant ut fusius furius.filř & ꝑ.r.ut a.rhamnúte rhánusius.℄ T.mutá longari & breuiari in fine docet Capella.

Diomed. neq; intellectus.
Donatú ñ admitto.
Diomed. defendiꝛ.
St.syllab.
S. geminabaꝛ.
Ͻ. in geminandis adnotabaꝛ.
S.ꝑ.r.
S.pro.r.
T. ábigua.

℄ De.X. Cap. xlvii.

X (ut aliq referút)q; ꝑ dup'ici poniꝛ.ideſt q unú contineat tps Diuo Augusto impante quedá Sylutú ludi magém addidisse nouimus. eo tpe quo.z. litteram q pro duplici.ss. poniꝛ inuentam dicunt.X.iõ duplicem cõsonantem adpellamus qñ ꝑ.g.s.&ꝑ.c.s.substituimus.Antiq enim ducs qa a duco: regs qa a rego ꝑ dux & rex scribebát.x. aliqñ natura lóga est ut pax lux rex uox. aliqñ positióe ut fax nex nix nux nox exitiú.ut in.v.epog.ad fatim declarabimus.ubi de.x.in fine dictióis.q; dicat sergius.x.cõem reddere syllabá naucifacio.ait ille esse lógam.ut nox ruit ænea.breué: ut conduxit littora xerses.Sergi responde an sint in eadé dictione. immo littora ra breuiat ob regulam.& in exemplo Nox ruit ænea licet esset breuis quo modo dignosceretur sequente propter.r. posi tione.Set Probus aliud idoneius attulit exemplum Nox erat.Quá ideo habemus teste Beda propter græcas dictiones.simili errore cæcutit Nicolaus ferretus in hoc tumidum super æquora xersem.dicens.x.pro simplici haberi.quasi uelit innuere ra nisi esset.x. simplex non posse breuiari:quod a doctis adprobari non uidemus & ne tam cito destituatur littera. dicamus quare ab.i. in prolatióe

X. unius é téporis.
X. a quo inuenta.
X.qñ íuéta
Z.qñ íuenta.
X. ꝑ.c.s. & ꝑ.g.s.
Serg.bis falliꝛ.
X. pp græcas hémus dictióes.
Nico.ferreti.error.
x. qre ab.i. incipit.

incipit. Eutropius scribit unam duplicem. x. esse: & ideo ab. i. incipere quia apud græcos in. i. definit ut. ξ. xi. Hac deniq; littera Quintiliano teste tam carere potuimus q̃ si non quæsissemus: quod & innuit Sergius. & quia. z. duplex item est peruerso ordine de ea littera dissēramus.

X. carere potuimus.

¶De. Z. Cap. 48.

Pro duplici haberi & unius esse temporis grāmatici præcipiunt: quoniam antiquitus patrisso ꝑ patrizo dicebāt aliquando pro simplici haberi: idest tantū medio cōstare tempore Beda admonet: proferens illud Iuuenci. Et gaza distabat rerum possessio fulgens. Prudētius quoq; in amart. Set gens pherezea sagittis. Triuiales instruunt in perizoma. 3. pro simplici haberi. quid. Baubantur feces murcidæ: non ne peri idest circum præpositio græca omnino breuiatur? & si. 3. duplex est. Antonius Nebrissensis alioqui eruditus legit perisoma taxans le gentes perizoma quare id faciat ipse uiderit. Scio apud græcos reperiri περιξωμα: idest perizoma & περισωμα: idest perisoma: nam primum uenit a ξωμα: idest cingulum & potest dici omne quod circū cingit: secundum uenit a σωμα: idest corpus & dici potest uestis. Vnde Hieronymus in instrumento ueteri & fecerunt perisomata idest inuolucra quædam pro uestibus. super hac littera an Diomedi: & Martiano capellæ astipuler in. 2. uideto epogr. ubi de positione differo. Huius inuentio litteræ quando fuerit paulo supra adnotauimus. Hoc non est prætereundum fuisse damnatam ab Appio claudio eo quod dentes mortui dum exprimitur imitet: quod etiā diximus in litterarum prolatione.

Z. duplex. Z. unū tēpus hēt. Z. mediū tēporis esse aliquādo. Triuiales errant. Antōii nebrissensis icuria. Perizoma Perisoma ξωμα σωμα Geneseos locus Z. a Claudio dānata

¶De. Y. Cap. 49.

Y Palamedis littera uel ut alii Pythagoræ: quam eruditi ia: indocti phia appellant: inter uocales habendam censemus. ad scribendas dumtaxat græcorum dictiones ut lycophron. quæ aliquando apud nos in. u. uertitur ut μαρσύπιον marsupium: & aliquando non mutatur teste Verio flacco ut labyrinthus. q̧ re uera. y. in. u. uertatur innuit Plautus in argumento Amphitruonis. nam si omnia Plauti argumenta accipias. primasq; litteras carminum simul iungas uidebis nomen fieri comœdiæ: quod difficillimum puto. Hanc lugubrem adpellatam Seruius & Vrbanus scribunt grammatici. Itaq; lugubri relicta littera: tandemq; diis fauentibus ducta ad umbilicum prima secundam exordiemur Epographiam. hæc est: attende lector. « xit iam exit.

Y. a quo inta. Ia. Phia. Y. in. u. Plauti argumēta nomen fabulę habent.

Jo. Fracisci Quintiani Stoae Poetae Laureati de syllabarũ quãtitate. Epographia secunda.

¶ Prohemium.

Vum ex litteris: quas primã materié uocis humanæ idiuiduam dixit Apollonius: exorianť syllabæ: ex syllabis dictiones: & ex dictiõibus fiat or̃o. nõ dissentaneũ fuit lr̃is syllabas subiũxisse. conabor nãq; incõniuenti cura: oculata diligẽtia: defecato studio concinnes adaptare trãsitus. ut inter uiã & diuerticulum nullũ omissi itineris uideať dissidium. A capite enim ad humerorũ cõpaginẽ: nõ ad pedis uestigiũ inaudita ꝑgrediar trãgressiõe. ut nõ solũ hoc nostrũ Opus flosculis: ac gemeis reb⁹ floreat: set ẽt oportunis neruis: & nexibus nõ dissonis cõpactũ uideať. en ecce emergũt Syllabæ. de syllabis disserã. studiose itẽde.

Syllabæ ex litteris. Dictio ex syllabis. Oratio ex dictiõibus

¶ Quantum referat syllabas nouisse. Cap. I.

Vum itaq; syllabaꝝ sese offerat diffinitio nõ possuꝫ qn aliqua prius intertexã. qbus nõ tm̃ iuuenũ allicianť animi. set quorũdã puicax disrũpať cõtumacia. q quum minus lr̃aꝝ elementa pcipiant nec syllabaꝝ qdẽ mẽsiones ꝑcurẽt. Heu quo se nostrũ uergit æuũ? quo peruenimus? Oẽ in barbariã studiũ cadit. Vbi nũc rei latinæ studiũ? ubi uerboꝝ pcæpta concinnitas? ubi dictionũ seruata series? Hem qd referã? quũ hodie tot & tãti oratores (ne dicã aratores) suggestus ascẽdãt: uerba insipida effutiãt: barbarismos euomãt. nõ refero orõnũ enerues nexus: sellularias inuẽtiões dispositiões q;: qñ nõ dicere prõptũ est: quũ tot sint: set cõqueror uerba ꝑperã effusa trãsco cõcionatores (ut aiũt) sacerdotes triuiales leguleos philosophos qui nr̃a hac tẽpestate an breues an longæ sint syllabæ (ah malũ) ne manum qdem uertunt.

Oẽ in barbariam studiũ cadit.

O latium o sohiæ quondam domus inclyta phœbo
Gloria romulidum: ferus omnia barbarus hostis
Abstulit: ausonioq; opici dominanť in orbe.

An ignorant hi fæcis proretæ nil pronunciatiõe pulchrius nil magis eloquẽti facundia uoluptificũ. adsint ciboꝝ multimoda genera ad geratim cũmulata: pluriiugæ aceruatim cõgestæ dapes: quas nisi bñ cõcinnauerit Apiti⁹: facile ut diobolares despiciá ꝗsquilias. Sic aliqs sit Isæo torrentior: Cicerone uberior. Salustio eloquẽtior. Liuio candidior. Plinio doctior. Quintiliano Tonantior: & absq; syllabaꝝ mensu suum negociũ enũciet: ꝑfecto nec hortulanis placebit: quoꝝ olera sine cõdimento nil sapiũt: & nimiũ putent. O fustibus sanandá stultitiá autumantũ apud Poetas solũ: nõ penes oratorẽ seruádá musarũ cõpaginẽ: qd me retinet? uix inhibeor qn linguam furcillis eradicẽ: aut pugno malas edẽtem. legát obsecro qd

Plauti uerba.

Lydus in bacchidibus dixerit Plautinus: cuius hæc uerba sunt. Tu librũ legeres si uná peccauisses syllabá fieret corium tam maculosum q̃ est nutricis pallium. qd igit̃ istoꝝ coriũ? quũ nõ uná set sexcentas delirantes ꝓnuncient syllabas: fiat maculosum? at fenestratum ut neqdem cribris sit idoneum. Quid insup noster dicat Apu-

Apulei uerba.

leius floridoꝝ primo diu noctuq; rimenť: qui hæc sacrosancta nõ minus uere quam scite retulit. Quis enim uestrũ unũ mihi solœcismum ignouerit? qs uel uná syllabá barbare ꝓnunciatá donauerit? hei mihi si receptioris fidei auctor Apuleius in una hæsitat. qd hi in centum millibus? Huc huc pædagogi cæteriq; pueroꝝ doctores transuolẽt: hoc enitanť ut adulescentes instruant: rectos lraꝝ edoceát tramites. Vosq; adulescentes oẽs oĩ studio conemini syllabas accentusq; imbibere: qbus in latino eloquio nil clarius est expetibi-

Syllabæ qd faciát.

liusq;. syllabæ nãq; linguam erudiũt: sermonem adaptant: rusticitatem abigunt: barbariá expellũt. Hæ ꝓculdubio sunt qbus oro consonat: uerba cantilant: dictiones exultát. Istæ deniq; doctis habiles: indoctis opportunæ: mediocribus idoneæ: oẽm leniunt suauitatẽ. Hæc acrius dixisse uolui ut apud me nil indecentius fore existimes q̃ hosce audire blaterantes. Set iam ad diffinitionem eũdum est.

De syllaba. Cap. 2.

Syllaba quid.

Syllaba unde.

Yllabam (ut grámaticorum diffinitio est) comprahensionem esse sub uno accẽtu: & solo spiritu patet. & dicit̃ απο του συλλαμβανειν τα γραμματα eo ꝙ conglutinet litteras ac complectatur: uel dicitur ꝙ iunctis litteris sonum simul accipientibus informetur. quodq; temporis sit capax. Et sciendum est syllabas suũ habere elementum: quod produ-

Elemẽtũ litterarum

Elemẽtũ syllabarũ.

ctionem dici ait Priscianus. Set inter litterarum elementum & syllabaꝝ hoc distat: ꝙ litterarum elementa sunt ipsæ ꝓnunciationes. Syllabaꝝ uero sunt ipsæ ꝑductiones. Mox cognoscẽdũ est nullam

syllabã plus tribus consonantibus iuxta se positis(ut in primo Priscianus ait)cõtinuare posse: & usq; ad sex litteras posse ascendere. Aldus tamen Manutius utriusq; linguæ reparator ad septem scribit ut Striglx:qua dictione utitur Vitruuius:set adnotes apud barbaras uoces plus tribus consonantibus syllabã iuxta se positis cõtinuare posse:ut lintprandus: lege Paulum diaconum.syllabæ tres esse partes Martianus Capella.3.demonstrat.scilicet iuncturam fastigium & longitudinem.de quibus ipsum legito. Omnis demum syllaba a uocali non a consonante fit.Inueniri tamen.St.syllabam sine uocali superius demonstrauimus:quæ uox silẽtium persuadet. Nam Verrius longus ait inuentos esse quosdam: qui & sine uocali putent syllabas fieri.aduertimus nãq; apud comicos St.pariter scriptas litteras:ut apud Plautum inuenies:quod & adnotauit Pius fidus interpres.emaculato igitur.Pomponium lætum in suis grammaticis institutionibus ubi ĩpressorum errore ist pro.st.scriptum inuenies. ¶Syllaba quoq; in omnes potest desinere uocales:& in has consonantes.c.l.m.n.r.s.t.x.ut ara mare gummi sermo cornu lac mel donum nomen pater flos caput dux.In.b.sunt indeclinabiles ut ab in.d.unum est nomen dauid quod barbarum est:ut ẽt nagidi in.6.legito epograph.& præpositiones aliquæ:& aduerbia quædã ut ad haud.In.g.nisi apocopatũ ut uesperug:quod erat in solis puluinari iuxta ædem quirini:quod uesperuginem accipimus. legito Quintilianum In.p.est uolup apud Ennium: quod referemus in quinta epograph.In.h.sunt etiam ut uah larth latius uide in.5.ubi de.H.in ultimis fit mentio. ¶Syllabarum formas primo a Linceo cui nomen Leneus fuit seruatas fuisse apud nonnullos inuenies. Vnde Isidorus æthimol.primo.cap.15.ait Linceum Dionysium syllabarum omnium singulas formas aptissimas fecisse: & ob id statua honoratum idem affirmat auctor.

¶Syllabæ accidentia. Cap. 3.

SYllabæ octo accidunt. ¶Tenor quem fastigium nos: græci προσῳδίαν adpellãt.& est triplex.acutus:grauis: & circũflexus. Acuto nãq; uox tollitur:quam grauis deprimit.aspice Priscianum & cæteros:q; tenor pro accentu accipiatur Vellius Celer innuit: ut uideri inferius põt:sed latius diximus & nos in libro de accentu nr̃o:ubi cõtra Quintilianũ aliq̃ nec spernenda dixim⁹. ¶Spiritus q; duo sunt scilicet lenis & asper. Asper ubi pauciores uocales sunt cum.r.littera ut scrobs: auctor Plinius. uel.l. ut puls. Lenis est ubi uocales duæ sunt ut deus musa. Varro(Diomede teste)ait syllabarum alias asperas ut tunc

Syllaba quot cõsonantes hr̃e potest.
Aldus contra Prisci.
Striglx.
Sylle tres partes.
St.sylľa absq; uocali.
St.silẽtiũ innuit.
Põponius emaculat⁹
Vesperug.
Volup.
Liceus primo sylla. formas seruat
Linceus statua honoratus.
Tenor.i. accentus.
Quĩtian⁹ librũ de accentu composuit.
Spiritus.
Syllabaꝝ diuersitas.

erux trans. Lenes ut lana lima. Proceras quando plurisyllaba dictio in longam finit ut facilitas. Retorridas quae mutam extremā habent ut hic hæc hoc ac. Barbaras ut gaza. Querulas ut hymnus xenon. Duras ut igitur. Molles ut ædes. ¶ Tempus quod a metricis atomum dicitur syllabæ accidit. nam omnis syllaba aut longa: aut breuis: aut communis. & si longa: uel ut ait Quintilianus porrecta: est διχρονος idest duo continens tempora. si breuis μονοχρονος idest temporis unius. quum autem longam enunciamus tantum temporis conteritur quantum in duarum breuium prolatione. Si communis unius est cū dimidio: quod pficitur uniuscuiusq iudicio: nec est mirum nam in patris quando pa longatur est positio qa. a. unius est temporis. t. & . r. alterū conficiunt. qñ uero breuiatur. r. liquida colliditur: & tunc est unum tempus cū dimidio: nam quæq cōsonās medii temporis est. Syllaba nāq apud metricos (Donato teste) semipes dr. ut ī cæsuris pētememere & heptememere: q̄s & in primo æneī. uersu reperimus Arma uirūq cano. itē Arma uirūq cano troiæ. Quam uaria sint apud græcos tempora diximus ubi de pedum accidentibus facta mentio est. ¶ Numerus quia Prisciano auctore non minusq̄ unius: nec plus q̄ sex litterarum apud latinos inueniri potest. Licet ille septem inuenerit litterarum. ¶ Sistole quum syllaba naturaliter longa corripitur: ueluti est apud Laberium Voluerunt multi effugere pauci potuerunt. in quo senario erunt in carminis fine iambus est. & ut in Eunuchi prologo Terentius emerunt dixit media breui si Donato credimus. similiter Vergilius. tulerunt fastidia menses. ¶ Ectasis quum syllabam natura breuem protrahimus. Stati⁹ theb. 2. Apparet ut celsum crebris arietibus urbis. Sic apud nos Facundusq comes comites in itinere dicit. hinc Maturantio penitus non hæreo dicenti ectasim esse apud Ouidium metamorpho. 6. uitam dederitis in undis: quū non sit. Discas Phineu præceptore Quintiano. Nam si præteritum est subiunctiui longatur. si futurum breuiatur. ergo differentiæ cā præteritum longamus. Ennius Non mi aurum posco non mi præcium dederitis. Ouid. Vtilis hæc nobis si dederitis erit. Idem Consulis & limen contigeritis erit. Idem meta. 2. Videritis stellas illic ubi circulus axem. ecce ibi breuiari ea qua dixi ratione. sic Lucretius nat. 1. Quas ob res ubi uiderimus nil posse creari. & ne me nugiuendulum opineris auctoritatem Seruii demonstrauero dicentis cōmentario. 6. super hoc. Namq ut supremam falsa inter gaudia noctem Egerimus nosti ri metri necessitate longam corripuit: qd etiam ait Probus. Præterea Diomedes ait futurū subiunctiui in

Tempus atomum

Quare cōmunis syllaba unius cū dimidio tēporis est.

Syllaba semipes.

Numerus.

Sistole

Ectasis.

Maturantius refellit.

Scitu pulcherrimū.

prima & in secūda persona pluralis numeri syllabā corripere:quā
differentiæ(ut puto)causa præteritum(ut ait)perfectum producit.
Probus tamen dissentit dicens in subiūctiuo oium cōiugationum
in præterito perfecto & futuro primas & secūdas penultimā lōga Probus a
re pluralis numeri personas:ut apud Catullum.Dehinc quum mil Diomede
lia multa fecerimus.quod si Georgius sciuisset Valla in idem uer dissentit.
bis cōmunem eē dixisset nunq̄. sit quoquomodo Maturantius fal
litur.¶Diæresis:quæ & Dixeusis: est quum una syllaba in duas se Georgio
paratur.Ennius Arbustum fremitu syluai frōdosai. Vergilius Au ualle ñ he
lai in medio .l.p.b. pro syluæ frondosæ aulæ: tamen inferius ibi reo.
diphthongum esse edocere conabimur: & si in ai non in ae Io. la Dieresis.
nuensis diæresim fieri contendit.¶Synæresis est quum duæ sylla Dixeusis.
bæ in unam contrahuntur.ut est apud Varroné.Quū cœlesti deie
ctum fulmine phæthon.& quoties fit in carminis fine nō oportet Synéresis
ut sequens a uocali incipiat uersus. Vergilius nec cura peculi. se
quitur eni.Quāuis multa meis. Quid sentiam de iis dicētibus fur
tumq; pmethei:esse synæresim hic non ab re fuerit enúciare:quos Aliquorū
errori obnoxios dīiæ nō uerebor.in quorum suffragio Seruius est error.
æglogā.6.super hoc. Aut ut mutatos teri mutauerit artus. ait ille Seruius in
teri pro terei p synæresim ut superius furtumq; promethei:pfecto constans.
Marius incōstans est. & uersipellis:& ut pronius secundum me(ut
Valerius ait)herbā ac litem des:uerba eius p oaui. quæ in.viii.inue
nies cōmentario.Omnia aút quæ in eus diphthongum exeunt ho
die apud maiores in es exibant. ut nereus neres tydeus tydes: & ge
nitiuū in is mittebāt ut neris.tydis: sʒ quia plerūq; in latinitate.s.
detrahitur.i.littera remanet:ut est illud nato te filia neri.ergo fur
tūq; promethi similiter:nā aut in neri quod in teri debuisset dicere
aut e regione.uel ubiq; ponendum erat Tortellius risum ciet in di Tortelli
ctione Tydides dicens Seruiū quum referat in eus diphthongum error.
nomina apud maiores in es exisse ut nereus neres tydeus tydides
innuere q̄ tydides nō fit p̄tronymicū set principale.Quid ais Arre Seruius a
tine?an cōtaminas Seruiū? na Seruius dat exempla ut nereus neres uitio defē
Tydeus tydes non autem tydeus tydides ut perperam legis.Regu sus
lam: quam dedit Seruius :confirmat grauis grāmaticus Asper. Et
quia de nominibus in eus diphthongū fit mētio:hic admoneo nō Seruius nō
esse audiendū Seruium super hoc.Iam ualidā illionei nauem: di audiēdus.
centem ibi esse datiuū pro genitiuo ita ut legatur illioni.Quid re
feram quanta moueat uertigine sensum.Ego uero genitiuum esse
propter regulā quā nuper recitaui: aut ei esse in.i.uersam dixerim Seruii er
& quia nuper Seruio reclamauimus succurrit eiusdem quādo uno ror.

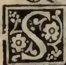
Mi bládé tis aduerbi um. auulso non deficit alter) nõn minoris secordiæ error. legitur nanq; in.vi. Vergilii: O uirgo noua mi facies ubi ita Seruius dicit Sciendũ esse pronomen mi nunq̃ in synæresi uenire: ne blandientis incipiat aduerbium esse: & licet aliqui huius loci nitantur exemplo non procedit uel quia unum est exemplum: uel quia blandientis esse potest aduerbium: hæc ille. Quid ais Serui? tui proculdubio me pœnitet: quum mortuaria infantissime loquaris. ego uero mi pro mihi reperiri asseuero. itaq; non unum erit exemplum. Ennius Non mi aurũ posco non mi precium dederitis. Ouidius meta. ix. Nec mihi cẽtauri potuer̃ resistere nec mi Arcadiæ uastator aper Horat. ego met mi ignosco mæuius inquit Iuuenalis saty. x. Non dubium magna est fornacula pallidulus mi Brutidius. m. a. m. f. o. a. Vergilius. 6. & mi genus a ioue summo. apud quos mi idest mihi accipiẽdum est. Præterea scito teste eodem Mario præhensus & nehemens modo duarum: modo trium esse syllabarum: quod uatum auctoritate comprobatur: Modestinus Impositumq; patrem collo dextraq; præhensum. & nõ credas in Vergiliũ argumenta esse Ouidii: set esse Modestini iurisc. hæc obiter dixi ut ab exẽplo℞ nõ amouear ꝓposito Ouidius met. xii. R. q. c. trahit̃ noua nupta præhensis. Idẽ pont. iii. Officiũ nemo q̃ rephẽdat erit. ecce hic præhendit trisyllabum. Idẽ met. xiii. C. t. c. deprahẽsus ulysses ecce præhẽsus dua℞ syllabarum. Pruden. Præceptor uehemens eundo firmat: est autẽ phalecum carmẽ ubi post spondeum est dactylus: & q̃a aliæ primæ: aliæ mediæ: aliæ ultimæ sunt syllabæ tribus in sequentibus epographiis oẽs digessimus. nũc restat ut qũo prima dignoscatur syllaba recenseamus.

Mortuaria loqui.

Mi ꝓ mihi

Præhẽsus. Vehemẽs. Argumẽta in Vergili. sunt Modestini.

¶ Quot modis primæ dignoscuntur syllabæ. Cap. 4.

Syllabas cuiuscũq; dictionis primas octo modis dignosci uno ore testantur omnes. nos modis nouem uel posito pignore differemus scilicet diphthongo: præpositione: positione: compositione: deriuatione: uocali ante aliam: Regula: exemplo: simplici aut duplici similium litteraℛ cõiũctiõe: hoc nulli ante me uiderũt: nec adnotarũt: & prio.

Oĩum in curia.

¶ De diphthongo. Cap. 5.

Diphthongus (si Probo credimus) est quãdo sunt duæ uocales simul iunctæ. Diphthongos esse quattuor latini idiomatis Priscianus cæteriq; affirmant: & dicũtur quasi habeant duas phthõgos idest uoces. Præter quattuor diphthongos: quæ & pueris sunt cognitæ antiq̃ alias tres hẽbant. s. ai. ei. ou. uetustissimi autem more græco ai pro æ scribebant ut aulai musai aquai. ei pro. i. ut ueia uia puerei pueri. Sic apud Vergiliũ

Diphthongus unde. Phthõgus Ai pro ae. Ei pro i. Ou pro u.

antiquitatis amantissimum furias aiacis oilei. Idem. Iam ualidam il lionei naué i.f.a. Idem furtūq; pmethei. super qb⁹ supra rettuli nec spernéda cōtra Seruiū. Terētianus uoluit hác eé qntam:qa eitur scri bédū putauit p itur. sic oueis p ouis. omneis p oís pluraliter dixit. Ou in u. ut fouri furi. uñ non desunt q upilio p opilio dici edoce ant. Illud addendū est antiquos Vocalé pducendá geminasse ut fee lix uiirtus: & quia latius apud aliquos de diphthōgis habere poteris nos prius seiugatis: quæ operi nostro inserenda iudicatum est: repo nemus. set prius ex supioribus felix sine diphthongo scribi edisces.

Vocalis lōga gémina batur.

Felix sine dipht.

De Ae diphth. Cap. 6.

Ae dipht.

AE scribi & non proferri proletarii sciunt. quæ diphthon gus in scansione longatur: ut æneas. aliquando sequen te uocali in compositis breuiat. Vergilius St. d. a. sudib⁹ ue pustis. sic in pire pesse. quá longauit Martianus Cap. primo Præoptare caret s.q.p.a.n.e. Breuiat etiá qñq; in diuersa di ctione sequēte uocali cōtra Seruiū nisi in eadé dictiōe dicenté. Ver gilius georg. i. Glauco: & panopeæ & inoo melicertæ. quod carmé apud quosdam in scansione difficile est. ideo hoc scanditur pacto Glauco: & pano:pææ &:ino:o meli:certæ. inferius uideto ubi de sy nalæpha fit mentio. Priscianus in perhi. (nisi auctorem mentiatur opus: nam aliqui dicunt translationem Dionysii non esse Priscia ni set cuiusdam Rhemnii fanii: tamen semper Priscianum adle gauero) Nunc magno nobis sunt insulæ ore canendæ. Idem Con tinuoq; iacent gymnasiæ has baleares. Vergilius. Insulæ ionio in magno: & si non nulli Terentiano audientes ibi pedem esse uolunt creticum: qui cōstat prima & ultima longa: media uero bre uí. Quandoq; æ remanet longa ac nō abiicitur Vergilius. V. m. n. f. neq; aoniæ aganippe. Ex quo multi decipiūtur putantes in aliqua dictione finalem diphthongum sequente uocali non abiici: qui bus aduersatur Vergilius. Dardanidæ infensi. m. c. s. p. Reperi tur sæpius Ac diuidi Ouidius metamorpho. primo successit ae nea proles. Horatius car. 3. Inclusam danaen turris aenea. est au tem carmen asclepiadeum. Vergilius quod suauis cantat aeden. Vnde multi rusticitatis Fornaculæ: litteratum expertes bubsequæ proclamāt Calpurniū Siculū (ita adpello non Calphurniū: quamq̄ & dici pōt propter regulā: quá dixi in prima epographia ubi de ph. disserui) errasse q; dixerit ægloga. 6. Si dirus superet uocalem aedo na bubo: set uersus inuersus est. sic nāq; legendum præcipimus Vo calem superet si dirus aedona bubo. sic etiá Nemesianus ægloga se cunda. Vocalem longos quæ ducit aedona cátus. hoc enim modo

Seruio ad uersor.

Rhemnius fanius.

Ae sequēte uocali breuiatur.

Ae sequēte uocali non abiicitur & longatur.

Multi deci piuntur.

Ae diuidi Calpurni⁹

Aliquorū nugas ta xo.

Calpurnii uersus ex cultus.

Nemesia ni carmen reformatū

Ouidius a uitio defẽsus.
d3 legi quod uidit Diomedes uidalotus iterpres: nõ aũt ut in tritis codicibus est. Vocalem longos quæ nõ ducit ædona cantus. reformabis ẽt Ouidii carmẽ: qđ hoc est. Nõ hæc æonides nõ filia phasias ætæ. legito non filia phasis aete. Pro hac diphthongo ai posuisse ueteres: paulo supra uidimus ut siluai albai. In hac dictione iudai
An bene Georgius ualla.
cum diuiliam esse diphthõgum ait Georgius Val. quũ Iuuenalis dicat sati. 15. Iudaicũ edisceũt. ita ingt ille diuisit diphthõgũ ut qui in hebraicũ ꝑ hebræo: achaicũ ꝑ achæo sic iudaicũ ꝑ iudæo: an uero dixerit alioꝝ sit iudicio fidẽ meã nõ obstrinxeri. in hoc scio syllaꝝ structũ refractariũ esse: & exẽploꝝ dissidium. Petat aliqs an apud
Ai diphth. i genitiuo. Ae in datiuo.
antiquos genitiuus & datiuus singulares primæ declinationis uno & eodẽ notaref mõ. Huic rñdet Nigidius q. A. Gellio teste ꝑcipit in genitiuo scribi p ai ut huius terrai. in datiuo aũt p æ ut huic terræ: ex hoc apparet cognitos per scripturam fuisse casus. Quærẽtes alii an æ & œ sint ex una lra: aut ex duabus: risũ incutiũt, quũ nulli dubiũ sit quin sint duæ quod adprobat Martialis. Næuia sex cya
Tortellii error.
this septẽ iustina bibaf. tamen i ꝓlatiõe in unã coeunt. Hic Tortellii errores usum est ponere dicentis phaetusa scribi per diphthongum quũ nulla sit diphthõgus. nam est quadrisyllaba dictio: ut infra adnotabitur. A uia quoq3 discedit in dictione Danaen scribens
Eiusdẽ error.
cum æ diphthõgo enotari. quũ scri per sit trisyllaba dictio ut late diximus in adnotatiõib⁹ cõtra ipsum. Delirat i sup quũ scribat Pa
Eiusdẽ error.
siphen cogitãs trisyllabam: quũ quadrisyllaba sit dictio: Martialis Vobiscũ europe uel ꝓba paliphe. aliter minime posset scandi uersus. Sulpitius quoq3 edocet aliquando poetas per synæresim ex duabus syllabis unam facere ut Fixerit æripedem ceruam ꝓ æripedem ego uero Vergiliũ dico absq3 sinæresi dixisse: quia æs bisyllabũ nõ
Sulpitius aliqui lapsitant
est sed monosyllabũ. Ideo in exemplo lapsitat: cuius & alii sunt municipales: nisi forte uelint adpellare ceruam æripedem uelocẽ: qđ aerios idest leues hẽat pedes. nos melius qli æris pedes habentẽ ut hẽbat cerua quã cœpit Hercules. nõ ignoro tñ Lucretium. lib. i. dixi se. Tum glacies aeris flãma deuicta liqſcit ubi aeris bisylla fit di
Vergilii locus.
ctio. sic & Ausonius. Vincunt æripedes ter terno nestore cerui: ubi ab aere uenit æripes.

De œ diphth. Cap. 7.

œ
Oe aliqñ diuiditur.

E scribẽdã & nõ ꝓferẽdã oẽs edocent: ut phœnix. & ꝓ lõgaf: q diphthõgus aliqñ diuidif Lucreti⁹. 4 Si qs forte mãu ꝓmere: & siccare cœpit. qđ idẽ fieri apđ græcos Priscian⁹ testaf: & sciẽdũ ẽ aliqñ œ diuidi & o lõgari Seneca in troa. Quæ sub œtæ latebrosa syluis. i quo saphico œ spõ

deus

de⁹ est:qđ in œte fit diphthõgus Ouidi⁹edocet Esse deos dixit pq; altam saucius œten.sic Sidonius œta thraces equi boues hiberæ. Quãdoq; oi ĩ œ uerti legim⁹.ut euboicũ eubœũ. œ ñ ẽ ĩ phaethõ te ul'æ ut ierudite dicit Tortel.qđ mlti scitu difficillimũ eẽ referũt quũ apđ Ouidiũ legi posset disyllabũ & trisyllabũ: s3 accipiat exẽ plũ quo uiso phætõ eẽ trisyllabã cognoscẽt dictionem Martial.5. Deucaliõ ul'si nõ placet hic phaethõ.ii eni nõ eẽt trisyllab.carmẽ ñ staret.sic in phætusa licet teste Quintil.P. Varro dixerit p synere sim:q̃cõplexionẽ dicim⁹Quũ te flagiãti deiectũ fulmine phæthõ. sic Manilius.i.Phæthõthẽ prio curru p signa uolãtẽ. uideto Variñũ de diphthõgis.in mæotis & gæometer aliqñ seq̃nte ãnuẽte uocali corripit diphthõg⁹:ut alias dicem⁹ & memoriæ dãdũ ẽ œ apđ antiquos positã p e. p u ut.coerauerũt curauerũt.p.i.ut ex monumẽtis ait.R.uolateranus & antiquis uoluminibus ut Soloe p Soli. — Oi in oe Tortelii error. Synereſim complexionẽ dicim⁹. Oe pro.u. Oe pro.i.

De au:eu:& ei. Cap. 8.

AV:eu:& ei(teste Beda)pterimus ut audio euge Heu mõ monosyllaba est Vergil.Heu furiis accẽsa feror. mõ bi syll'a teste Seruio.2.comẽt. Vergil.Ehu q̃ pigui macer ẽ ẽ mihi.t.i.a.eritq; scribẽdũ hoc pacto q̃do erit bisyllaba Ehu.Ei apđ græcos.i.sonat & aliqñ(teste Theodoro Gaza)ei ĩ aliqb⁹ uerbis ẽ quoq; deriuatũ p i.scribit: & nõnũq̃ syll'a corripit ut λείβω libo λίβανος nomen montis Dionysius in perhig. ϰαὶ τέσσερσι οἶο πεπάλυομεν οὐ λίβανοιο Au aliqñ separ. Catul Verbosa gaudet uenus loq̃la.idẽ si linguã clauso tenes in ore: sunt aũt carmina phalec.q̃bus post spõdeũ dactylus est.Eu sequente uocali nõ abiicitur Sedulius. Non tonitrus potuit christum seu angelus ullus:& quũ iualida sit Sedulii auctoritas:Ouidiũ subiicimus Heu ubi pacta fides.Idem Heu ubi nunc fastus.Idem met.3.Iterabat uocibus heu heu alii tñ uolũt in iis exemplis ehu bisyllab.legi. Nam & Plinius lib.de grãmatica ait multas esse dictiones bisyll'as & monosyll'as qđ retulit Seruius.2 cõmẽtario.Sed quũ aliđ Ouidii carmẽ plego uideo eu abiici. At tu si q̃ pie lynceu ẽ tibi cura sororis:in quo ẽ uerbũ posset abiici. alios cõsule sufficit scias me noua repire multa& qđ sentiã oculis obiicere.Ei diphthõgũ eẽ supius ui dimus.nã quũ scribimus tydei orphei.e.& i. nõ sepamus sed cõiunctim enunciamus:ne qntam potius q̃ secundã declinationẽ significet:q̃ dũtaxat in græcis utimur:qñ ĩ latinis hæc nõ sit diphthõg⁹ Catull⁹ oĩbus ẽ thesei dulcẽ p.a.uel ẽ qđ ait Serui⁹.antiq̃t⁹ platũ eẽ theses thesi: quẽ auctorẽ priusq̃ omittã nõ possum quin errorẽ eius anotẽ dicẽtis Vergiliũ pp ὁμοιοτέλευτον istam detraxisse:in hoc — Au eu ei. Heu. Ehu. Ei ĩ.i.breue. Au separ. Sedulii auctoritas inualida Eu nõ abiicit sequẽte uocali. Eu abiicit sequẽte uocali. Ei. Seruii error.

T.r.d.atq; immitis achilli.ego magis dicerem ibi esse declinationē
Achilleus — græcā ut achilleus achillei ei in.i.uersa: qđ apud Horatiū inuenies
Heu peruicacis ad pedes achillei.ubi ei bisyllaba ē dictio.sic & Au
Vlyſſeus. — sonius Set neq; pelliden terrebat achillea chiron.similiter ulysseus
Ei diuidit — ulyssei apud Horatiū est.iccirco discas aliqñ ei segregari ut ēt apud
Maniliū astron.2.Persei & andromedæ pœnas matreq; dolentem
Seneca Sparsus cruore caucasus promethei ubi thei iambus est un
Baptista — de obiter cognoscas qñ aliqua segregatur diphthōgus breuiari pri
pius errat. — mā uocalē illius diphthōgi:quā & longari iuenio.Iuuenal.Perq; tu
um pr̄ ægæi neptune tridētē. Pius uero Baptista in cōmēt.Plautina
ait ulyssei dictū a Plauto ut diei:qa in utroq; pducta ē penultima.quī
Regula — si bñ rimatus fuisset id dixisset nūq̄:quū apud Plautum & naturalī
pulcherri- — ulyssei & achillei pēultimā corripiūt:ceu uidim⁹ ī supiorib⁹ exēplis.
ma. — dicēt fortasse lrāȝ curiosi cur discretim istæ ponant diphthōgi. q̄
in laus & orpheus sit:in nicolaus & cæreus minime. Aduerte lector.
Diphth.in — ¶ Nā si in uocatiuo ratā & solidā inuenies diphthōgū in illis dictio
uocatiuo p — nibus diphthōgus est ut uocatiuo o laus.o orpheu.si uero diphthō
manet. — gus nulla in uocatiuo fuerit:ne in noīatiuo quidē esse poterit ut Ni
colaus nicolae cæreus cæree.ecce diphthōgi sonū corrūpi.& ne ru
diores hæsitent o nicolae nō est diphthōgus:quū æ scribat tātū: nō
Prudentii — pferat:in nicolae aūt enūtias.Hāc regulā concinnaui marte pprio
errores — admodū adulescēs:licet apud unū inueneris:quē auctorē eo tēpore
duo. — nō dū audiuerā:ne dū legerā.hāc regulā si uidisset Prudentius nō er
rasset.putans mattheus & chananeus habere diphthongū quum o
Thimo — matthee o chananee in uocatiuo faciāt. Carmīa Prudētii sunt hæc
theus i syl — in apoth.Latrāti obsistit matteus rabieq; fefellit.Idē in amart.Sur
laba. — git in auxilium chananeus atq; agmina dēsat.& si aliq̄ in primo uer
su excusare falso tentant:qa matthe⁹ uenit a theos qđ in penultima
Tortellii — breuiat ut Timothe⁹ nō aūt lōgat ut perperā uulgo pferūt.set ipse
error. — dicerē mattheū scribēdū eē duplici.tt.& in.e.diphthōgū fieri & qa
Amphia — de erroribus circa diphthōgos mentionē fecimus aliquos Tortellii
raus pen — errores percurremus.Amphiaraus contra ipsum profertur in fine
thasyl. — Ouid.pont.3.Notus humo mersis amphiaraus eqs.ubi si legas am
Tortel.er- — phiareus cum diphthōgo ut præcipit:scandi non potest uersus. Si
rores duo — donius. Nec quos amphiaraus aut melampus. est carmen phal.
Pyreneus. — spondeum dactylum & tres continens trocheos. Pyreneus & phi
Phineus. — neus hæ duæ dictiones contra eundem cum eu diphthongo enun
Typhoeus — tiantur Ouidius met.5. Vergineas mentes dirusq; ante ora pyrene
Tortel.er- — us. Idem. 7. Phineus uisus erat iuuenes.q.a.c. sic in Typhoeus er
ror. — rauit idem Tortellius dicens in secunda habere diphthongū cū sit

In ultima.ſ.eus:quod uatum comprobatur auctoritate.Ouidius faſtorum quarto.Alta iacet uaſti ſuper ora typhoeos ætna.Idem faſt.i.Quas quoties perflat ſpirare typhoea credas.ubi neſcio quæ ſaniloqua Cõſtātius fanēſis:& Paulus marſus effutiunt. Quid condoles arretine?nõ ne ēt in dictione Pētheus nugas blattis dicēs in accuſatiuo facere pētheũ uel pēthea.Statius Pentheūq; trahens. Hui qd ſcribis?an apud Statiũ pētheũ ſubſtātiuũ eſt an adiectiuũ? adiectiuũ certe.Typhim & aurigam habes Priſcianũ eadē dicentē:cum tuo pceptore oblitefcas apud Statiũ ita legit Pētheūq; trahēs non dũ te phœdimus æquo.Bacche genus.quæ uerba(ſi recte memini) habētur thebaidos.li.2.ubi pētheũ adiectiuũ eſt nõ ſubſtātiuũ.hæc adnotaſſe uolui ut ſimili errore cæcutiētē Georgiũ adnotarē uallã. A me ſtipulabit aliqs an in accuſatiuo hoꝝ noīum in eius diphthõgo terminātiũ:eũ ſit diphthõgus:aut ſit diſſyllaba dictio: reſpõdeo diphthongũ eſſe pculdubio:qd exēplis cõproba uero Sidonius Orpheum uiſere q quotidiana.eſt uerſus phal.ubi orpheũ ſpõdeus eſt: Hæc ut uerſificatoribus cõſulerē dixiſſe uolui:iã ad alia trāſeamus.

Cēſtātii ſanēſis error Pauli marſi error. Priſciani Tortel.q; error. Statii loc⁹ Georgii ualle error Eu dipht. in accuſatiuo noīum in eus diphthong.

¶ De præpoſitione. Cap.9.

Ræpoſitioni cõpoſitæ quāta per ſe fuerit tāta inhæret ſyllaba ut.A.quia producitur:in compoſitione ſimiliter elõgat ut amito auello. ¶E lõgat.ita in euado.ex hoc Prudentiũ miror in hoc carmine cate. Quē petrã loqt doctor egregius eſt enim carmē Aſclepiadeũ ubi doctor e:dactylus eſt. ideo.e.breuiat contra regulã & naturã.& licet.g.&.r.ſequantur tñ nõ põt breuiari.mox etiã in ea dictione lapſus eſt longans gre in dictione egregius:quod alias dicemus. ¶De in compoſitione producitur quia etiã natura pducta per ſe eſt:ut deduco dedo deditus. ſi ſequat uocalis breuiat.Horatius.ut ſpecioſa dehinc miracula pmat.Vergilius iis unda dehiſcens.aliquando ſequente uocali lõga permanet Ennius annalium.13. Annibal audaci dum pectore dehortatur.In deerit deeſt deeram deero longa eſt facta ſynæreſi.Ouidius met.primo Deerat adhuc ſimiliter in deinde & deīceps:in quibus tamen aliquando breuiatur. ¶ Præ ſimplex & compoſita longatur ut præpono.ſi uocalis ſequat breuis eſt Vergilius ſudibuſue præuſtis:ſic ĩ præire præeſſe præacutus.Ouidius met.7. Quos ubi uiderunt præacutæ cuſpidis haſta.aliquando longa remanet Statius theb.6.uacuus dño præiret arion Vergilius.Nec tota tamen ille prior præeunte carina.hic oĩno præ longari edocet Victorinus ut fiat ſynalepha. Hunc non immerito arguit Beda eo q ſynalepha non fiat in media dictione: Bedæ ideo inhærendum admo-

A ppoſitio E ppoſitio Prudētiũ miror. Prudētius labitur. De. Præ. Victorin⁹ arguitur.

nuerim· Alii defendunt Victorinum dicentes in hoc aluearia uimine texta fieri synalephā: hi & ipsi decipiuntur: nā synalephā adimit præcedentem non subsequentem uocalē. Iccirco ibi dixerim forte synæresim fieri: uel quod Vergilius in aluearia usus fuerit antibacchio pro dactylo ut Bedæ sententia est. Victorinum aliter excusandum (si excusari cōpos est) censerem scilicet Vergilium in ꝑunte fecisse: quod in deerat fecit Ouidius uidelicet facta synæresi. hoc legentum iniunxerim iudicio: tamen melius in ꝑunte breuiari prædicendum est ut etiā apud ouidiū reperitur. Et uenit stella nō præeunte dies. ubi nisi præ corripiatur scandi non posset uersus Maturantius præterea alioqui exquisitissimus inquit in iis quæ composita nō sunt: & diphthongum nō habēt plerūq; corripi ut preciū premo. sed quid ad Rhombum (ut dī) ideo incaute ea adposuit. si mentio fit de præ ꝑpositione: ꝑpositioni inopportuna inseruit & īterpollauit: quod & Georgius Valla fecit: tamē minor incuria est sequētium magnos duces. nam & Seruius & Beda eruditissimi prius posuere. cur id sit factum ipsi uiderint. ¶ Se composita producitur ut seduco nisi a uocali incipiēte ut seorsum. in hac dictione tamen. e. abiici aliquādo in scālione in prima diximus epographia: licet aliqui: quod nō improbo. o. uelint colidi. ¶ Di ꝑpositio longatur ut diligo. ex hoc miror illum multiugæ eruditionis examen meū corculum: meas delitias dicentē similem diligit sibi quisq; ualere. quē in talem incidisse errorem non persuadeo. Set dicent aliqui me durissimum adgredi pondus si omnium errores recenseam: uelim hi sciant: hoc me nō adgredi quum apud quosdam neotericos poetas tot syllabaꝝ errores inueniantur ut centum uix contineri possent uoluminibus: tacitos prætereo ne caninā exercere rabiē dicar: interim caueto dum ꝑsequar. breuiatur tamē a græco in dilema: apud nos in disertus & dirimo. quod Io. Pastranēsis & aliqui minime adnotarunt. ¶ Ad: Ab: Ob: si cum dictionibus a consonante incipiētibus socientur longationem postulant ut adduco absum obdo. si uero a uocalibus correptæ sunt ut adesus abesus obintro. Si uero cum iacio componantur modo longantur: modo curtantur: quū longantur: per duplex ii scribimus ut adiicio abiicio obiicio. si aūt corripiūt ꝑ simplex. i. notari ꝑcipit Seruius. q alio in loco sup iis ait ad ab ob corripiūt quū crescēdo; dissyllabū reddūt ut adit obit. indñter ponunt quū trisyllabū faciūt ut adicit obicit. ꝑducunt tñ mō quū tetrasyllabū ex se reddūt ut adiicio abiicio obiicio: qd etiā dicit Beda. ¶ In & sub: ea regula: qua ad ab ob contineto. ¶ Con & in si cū dictōibus ab. s. aut. f. icipiētibus cōponāt lōgato: alr breuiant

Victorinꝰ falso defensus.

Synalepha ꝑcedētē adimit uocalem.

Victorinꝰ excusatur

Maturantius īcautꝰ

Georgius ual. īcautꝰ

Seruius & beda incauti.

Se prepositio

Di prepositio.

Vnum miror

Neotericos poetas aliquos nō taxo.

Io. pastranēsis incuria.

Ad.

Ab

Ob

Seruii regula.

In

Sub

Con

In

uiant teste Ciceroē:sed naturaliter loqt.ubiq;.n.apud poetas lōgā tur seq nte cōsonāte. ¶ Re cōposita corripit ut repono: nisi refert qñ significat utile ē:aut distat. Iuuenal. Quid refert q̄ta siccum iecur a.i.licet & aliqñ corripi in.6.dixerim Epogra.qñ cōponit cum iacio silr est.ut in supiorib⁹.aliq tñ hāc faciūt discretionē:q̄ si hæ re piant breues.s.ad ob ab in re sub.cōponant ab ico icis:si uero lōgæ a iacio:& merito tūc geminandū ii.qa a iacio pp i.& a.cōuersam in cōpōne[illegible] i.Quoq; dñiam nō tm̄ dāno,q̄ uitupo:qm̄ ico icis primā lōgat:ut legere poteris epog.3 & lati⁹ habes apud. A.gelliū. lib.4. cap.17.in retulit reperit recido relatus repulit reliquus reduco quāta re fit in.6.dicemus epogr. Re licet cōponat cū dictione a duab⁹ consonantibus incipiente tñ breuiat. Lucanus phar.2. Prænestina suos cunctos simul ense resciffos.licet aliq legāt recisos. longat etiam. Ouid.meta.2.& si rescindere magni. ¶ Pro aliqñ breuiatur ut professus:aliquando longat.ut produco. A. gellius.li.2. cap.17. & Pylades municipalis noster:Georgiusq; ualla uberi⁹ dixerūt. Hæc nomina tamen breuiatur ꝓpheta ꝓnepos ꝓfugus procella proteruus ꝓfanū ꝓfundū profatus profusus ꝓfestus ꝓfecto probatus:lōgant illa proficio prodeo proluo prouoluo proficio profligo. profectus ꝓcuro profusus ambigue hæc tria ut in.2.leges epogr.

Re.

Aliqui dānantur.

Pro

¶ De positione. Cap. 10.

Positiōe lōgari syllabā nemini dubiū est:& oportet ut uocalis:q̄ positiōe fit lōga naturalr̄ sit breuis: & hoc pacto fit lōga.nam quæq; cōsonās dimidio cōstat tpe. uocalis breuis unius est tpis:duæ cōsonātes alteri⁹:iō duobus tpibus fit lōga syllaba. fit autem positio Diomede teste.7. modis: octo dixit Asper:& pluribus innuit in editione prima Donatus:ipsos legito. ¶ Primo. quum correpta uocalis in duas definit consonantes ut Est in secessu longo.l.i.p. ¶ Secundo.quum duæ consonantes sequuntur ut Arcis romuleæ. ¶ Tertio.si definat in duplicem litteram ut Nox ait. ¶ Quarto.si una quæq; dictio in consonantem terminet dictione sequente a consonante incipienti:ut dixitq; & præ lia uoce diremit. ¶ Quinto.si sequens a duplici incipiat ut axis mezentius quod improbatur a Beda: quia inquit in diuersa dictione si breuis esset uocalis & sequeretur.a.z.incipiens dictio: non posse longari ut memorosa zacynthos. ipsum legito. sic apud Lucanum tumidum super equora xersem. Iccirco absq; dubio huic adhærebis sententiæ: q̄ si aliqua dictio in breuem uocalem terminet. sequente littera duplici non longatur. ¶ Sexto. si dictio definat in unam consonantem:& excipiatur a uocali consonā

Pō quot mōis fit.

Beda cōtra Diomedē.

Bede opinio placet.

tis loco posita.u.uel.i.ut At iuno. At uenus. ¶ Septimo quum cor repta uocalis desinet:& interposita.i.excipiatur a uocali : ut Troiaq; nunc stares.est ideo quod diximus in prima epographia ad enodandum griphum Seruii examinandum tamen est si una in uocalem breuem desinat dictio:nunq̃ illam uocalem produci licet sequatur a duabus cōsonantibus incipiens dictio:quod paulo supra dixim⁹.

Maturantius fallit̃.

Horatius non fastidisse Strabonem.tamen Maturantius opponit propter illud.Fontesq; fluuios: & in aliis q̃plurimis : qui si uidisset Seruii opinionem:quam in.5.recitabimus epographia:talia posteris mandasset nunq̃.Nihil.autem refert q; sequens dictio seu a duabus consonantibus:seu a duplici littera incipiat:si præcedens sit in fine breuis.Ex hoc non possum non mirari Diomedem: Capellā: Victorinū & aliquos dicentes in hoc nemorosa zacynthos,sa breuiari:quia aliquando.z.duplicis uim perdat.omnino licet haberet uim sa semper breuiaretur.Et si id comprobare uoluissent in eadē dictione exemplum adducere debuissent.set copiosius in.6. referetur:ubi de cōmunibus differemus syllabis.similiter Nicolaus ferretus inquit.Gibbus,& acre malum sæpe stillātis occelli.e. longari p pter.st.non enim sæpe:set semper apud Iuuenalem legitur.ideo decepτus me finat progredi.nisi forte uelit cunctari obiiciens Terentianum:quem sequitur:dicentem dictionem ab.s.& alia consonante incipientem posse breuem uocalem elongare.ut Vnde spissa coma.Ecce stagna madent. An bene Terentianus dicat alii uiderint. mea quidem sententia non admittendum censeo.

Diomedē capellā & Victor miror.

Nicol. fer. decipitur. Iuuenalis locus.

An bñ Terentianus.

¶ De compositione. Cap. II.

Cōposita quædam a simplicib⁹ dissona.

Ompositio cognosci primam syllabam semper iducit ut si te lateat quanta sit po in pono.in compositione p̃pono cognoscis accentu demōstrante.in cōpositis nāq; tanta est syllaba:quātā in simplicibus uidemus esse: nisi in quibusdā paucis Nubo nu lōgat pronuba & innuba breuiatur. Ouid.Pronuba Tisyphone.Idem & innuba laurus.In cōnubiū nu. uariatur quod in sexta docebimus. In iuro iu longatur : in peiero deiero breuiatur.in dico dicis longatur:in fatidicus falsidicus & similibus breuiatur:in sopitus so longatur:in semisopitus breuiatur Ouid.Semisopita manus. Agnitus & cognitus itidem breuianť in media a simplici longo:qđ est notus.infio & suffio a fio lōgo ēt breuianť si Barzisio credimus.ambitus ta tū.lōgať in penultima a breui simplici.& q̃a de cōpositiōe partē subiuimus:quāta sit syllaba in aliquibus græcis cōpositis enarrabimus. ¶ A protos cōposita producunť quādo græce scribiť p o ut Proteuaus.Ouid.Protesilae ca-

Protos in cōpositiōe.

dis & primum significat ut ꝓmartyr.ideſt martyrũ primus.tñ in uenio aliquos ꝓmartyré breuiare:& hæc eſt rõ:quia aliter in car mine poni nõ põt hexametro:ſet placeret magis ut to longaretſ car mine annuente q̃ pro breuiaretſ. Non mireris tñ me in theonabaſi ꝙ dixerim.Quot teſtes diuini operis ꝓmartyr agyrtes.eſt autem procælium carmé:de quo in arte breui dicemus ubi de heroici ſpe ciebus fiet mentio:& ne aliquis diu q̄d theonabaſis ſignificet ſcire immoretur.uiſum eſt breuiter q̄d de chriſto rerum opifice compo ſuerim ac ediderim interſerere.iam triennium eſt quo Theoandro geniti.i.dei hoiſq; natiuitas. Theoádrothanatos.i.dei & hoïs mors Theoanaſtaſis.i.dei reſurrectio. Theoanabaſis.i.dei aſcenſio: in lu cem noſtra ꝓdiere opera:quæ q̃m plauſibiliter ab oïbus releguntſ Theocriſim.i.dei iudicium ꝓpediem editurus non ſupprimam.

Quitianũ nõ mireris Theoádro geniti. Theoádro thanatos. Theoana ſtaſis. Theocriſ. Mache in cõpoſitiõe.

¶ A mache in compoſitis ma corripitur Vergil. Hectoris andro mache.& pugnam ſignificat ut antimachus ideſt contra pugnam. ¶ Ab ariſtos compoſita ideſt optimus a.breuiant. Oui. Iunxit ari ſtides.Iuue.Siquis ariſtotelem. ¶ A monos ideſt ſolus compoſita mo breuiant. Vergil.6.A.ſ.a atq; arce monœci.licet in monychus longetur. ¶ A cratos corripiunt cra.Lucil. Villicum ariſtocratem mediaſtinum atq; bubulcum.audio tñ neotericorũ eruditiſſimos Socratem media longa pronunciare Sidonii forſan auctoritate ni xos.Quas atomos uocat ipſe leuis ſocratica poſt hunc. Adducunt inſuper exemplum Cornelii galli. Socratem palmam promeruiſſe ferunt.riſu diſrumpor & cachinabili plauſu quatior: quum cogi tent illa carmina:quæ ſub fragmento circũferuntur: eſſe Galli ue teris poetæ & maronis Synchroni.parcat eorum iudicium. dicam q̄d ſentiam.nam uel poſito grandi pignore diſputauerim il ud op⁹ nõ eẽ alicuius claſſ.ci ne dũ Galli.præſertim quũ ſæpius in eo clau dicátes inueniã uerſus.Nõ deſunt referétes illa carmina a quodam Maximiano fuiſſe cõpoſita.Hác nr̃am opiõné cõprobabũt docti.i 6.tñ aſpice epogr.& cratos robur ſignificat. ¶ Ab hecaton.i.cétũ he.& ca.breuiãt.Iuuena .exiſtunt q ꝓmittunt hecatombé. ¶ A po ly po.& ly.breuiatſ.Ouid.Iãq; tuos pectis raſtris polypheme capil los.& ſonat apud nos multũ:uñ aliqui pulydamas non polydamas legunt:alii ẽt polydamas legi inſinuant:nos alias q̄d ſentim⁹ diſcur remus. ¶ A philos ideſt amor breuiantſ Ouid.iterum uidere philip pi.aliquando longantſ neceſſitate urgente metri ut philoſophus:& rũc ꝑm ali quos.l.duplicatſ. ¶ A phagos compoſita breuiantſ. ideſt comedens ut lotophagi. ¶ A theca longantur ut bibliotheca. ¶ A doros ideſt donum longantur. Vergilius. Nam polydórus.

Ariſtos in cõpoſitiõe. Monos in cõpoſitiõe. Cratos in cõpoſito. Galli nõ eẽ quod repiſ fragmétũ. Maximia nus. Hecatõ in cõpoſito. Poly. in cõ poſ. Philos in cõpoſi. Phagos in compoſi. Theca in compoſi. Doros ni compoſi.

Cacos in comp. ego. ¶ A cacos idest malus breuiant. Iuue. saty. 7. Scribendi cacoethes & in æ.c.s. ¶ A lycos idest lupus breuiantur. Ouid. notus feritate lycaon. ¶ A chir idest manus ambigue ut poteris exemplis cognoscere. Martia. Chirurgus fuerat n.e.u.d. Idem porrigit hæc chiragra est. ¶ Ab hyper idest supra breuiantur. Iuuena. Exul hyperboreum s.d.a.a. ¶ Ab epi idest supra similiter breuiant. Marti. scribens epigrámata chartis. ¶ A genos idest genus breuiātur. Auson. diogenes cynicus. unde ille Petrus a barbaris cultus tanq̄ iuppiter (ut in multis) errauit dicens Scripsit origenes q̄ non tenebrosa fuerunt. Hūc corrigo uelut rācidū & indoctū poetā. Nā petr⁹ ille neq̄ a me admittit: neq̄ admittet unq̄. ¶ A stratos idest exercitus stra breuiāt Martia. Cōuiua philostratus undis. ¶ A batis idest ambulans breuiant. Iuuenal. Augur schœnobates. ¶ Ab agathos idest bonum corripit Auson. cœnasse agathoclea regem. ¶ A telos cōposita idest finis breuiant. Iuuenal. Si quis aristotelem s.u.p.e. unde errant aristotilē dicētes p i. non per e. blaterēt q̄cq̄d uelint Andreas carmel. & eius æmuli ita Varinum pferre solitū dicētes: qd' si ita ē & ipse errauit: qd' nō credo. ¶ A pyr in aliq̄bus lōgat: & in aliq̄bus breuiat Martial. Barbara pyramidū. Ouid. Flāmasq̄ imitāte pyro po. & ignis apd' nos dr̄. ¶ A bi & tri breuiant ut trisulcus bicornis Auson. tn̄ lōgauit. Et trifatidicæ nomē cōe sibyllæ. Alia succurrūt: quæ breuitatis cā omitto. ad alia ergo transgrediamur.

Lycos in compos. Chir in cō posi. Hyper in compos. Epi in cō posito. Genos in compos. Vni⁹ error Stratos in cōposi. Batis in cō pos. Agathos in cōpos. Telos in compos. Aliquorū error.

¶ De deriuatione. Cap. 12.

Deriuatione itē q̄ta sit syllaba cognoscit: ut si primitiua uox lōga sit. deriuatiua lōgat. ut donum donatio. & aduerte in uerbis si eadē lr̄a seq̄tur uocalē in deriuato: quā in primitiuo uidebis: tūc deriuatiuū primitiui regulā sequet: ut moueo ī mouēdus o. ante u. breuiat. si uero alia seq̄tur lr̄a pmutabit syllaba: ut mobilis momētū momē apud Lucretiū: sed ī ueniunt q̄dā: q̄ licet eueniāt a lōgis tn̄ breuiant: & q̄dā a breuibus: quæ lōgant.

Pyr in cō posi. Bi in compos. Tri in cōp. Deriuatio.

¶ Deriuata breuia q̄ primitiuis lōgis. Cap. 13.

Dicax a dico dicis. plagiarius a plaga q̄q̄ Beroaldus uelit a uerbo græco πλαγιάζω. i. in obliquū uerto: qd' nō admitto stabilis a sto. titulus a tutādo. aceruus ab aggere q̄si aggeruus: sodalis a suadeo. sagax a sagio. anus ab annis. coma a como. uir a ui. uirt⁹ a uiro teste Cicerōe. femur a fœmina omasū ab omie. bubulcus a bub⁹. oculus ab occulo. acerb⁹ ab acer. fatuus a fatū. ligula a līgua. genui a gigno. potui a possū. posui a pono licet & posui ptulerit ueteres. Dom⁹ a doma: qd' tectū dr̄ & p ω. apud græcos scribit. sopor & soporo a sopio. uadū a uado. arista ab

Philippū beroaldū nō admitto. Aggerus. Posui.

arco

areo. Lucerna a luceo: uel ut alii a lychno. quater a quattuor. farina a farre. disertus a dissero. fragor & fragilis a frango. dux ducis a duco. ofella ab offa. Niphates a νείφειν quod per diphthongum scribitur. aqua ab æquitate. mamilla a mamma. fides a fio ꝙ fiat. siquidem a si & quidem. nato natas a no. odiũ ab odi: alii uolunt ab odio quo uerbo utuntur Victori. & Seruius. unde & oditur apud Tertullianum est. Lotium a lotum. curulis a curru. manus a munio. uitiũ a uito: uel a uintio ut uult uictorinus uirosus secũdũ aliquos a uirus apud Lucil. saty. 7. uenio ad uitulã atq; uirosam. utit́ ẽt Seren⁹. set magis a uiro deductũ dicerẽ. nã uirosæ mulieres dicuntur uirorũ adpetentes latius uideto in. 3. Epogra. cap. 3. cætera poetaꝶ multiplici lectione inuenies. Aliqui ẽt: iter quos est Nestor & Sulpitius: sigillũ & tigillum dicunt a signo & tigno. Hoc non dixerim ipse ꝑsertim quũ in tigno & signo. g. & .n. ambiguam faciãt syllabã. ideo merito breuiant́ ut cumulatius in. 6. dicemus epographi. Virosus. Lucilii & Sereni locus Aliquorũ incuria. Nestoris incuria Sulpitiiq;. Tignum. Signum.

ℭ Deriuatiua longa a primitiuis breuibus. Cap. 14.

Tubera a tumeo. humanus ab humo: uel hoĩe. sedes a sedeo: licet sedile oĩno breuietur. staturus a statũ. tegula a tego. uitupero a uitiũ & paro. feriũ a fine & risu. ut uult Marcellus. gradiuus a gradu. ut ait Festus: tñ ambigue ponit́. laterna a lateo. seculum a sequendo uel: ut uult Varro a sene uel a seco. rapũ a rapio. lex legis a lego legis secũdũ aliquos: set potius a lego legas dici existimo & tunc syllaba suũ seruaret mensum. Iucundus a iuuo: nõ a ioco ut male Maturãtius sentit. Sulpitius ait a iuuo & tamẽ incuriose posuit in regula o. ante. c. quum scribat́ iucundus. binus a bis. trinus a ter. totus a tot. rex regis a rego. denus a decem. nonus a nouẽ. uox uocis a uoco. uena a uenio. uomer a uomendo. iumentũ a iugãdo testibus Marcel. Varrone. & .A. Gel. lib. 20. cap. 1. super qua dictione corrigitur Sulpitius a Nestore: ꝙ dixerit a iuuo. Nestoris ĩcuriam tamẽ taxamus cum & Sulpitius Lactãtium & Columellã auctores habeat. casus a cado. latus a tuli. uires a uireo. nequã a nequeo. remus a remoueo. caseus a coacto. sumen a sue. liquitur a liqueo. uigĩti a bis & decem. iugerum a iugo. rete a retineo. petus a petendo. humor ab humo. secius a secus. Vergili. non secius ac rotat ensem: alqui tñ segnius legunt. aliud exẽplũ addam Silii pun. 6. A. c. nõ secius undiq; dextram: quãq̃ Philologus setius per. t. scribit: & a secus uenire inficiatur. Lictor a ligando si Valgio credimus Ruffo. fomes & fomẽtum a foueo. ceritus a cerere. feralis a ferendo: uel ꝙ antiqui (si Domitio credimus) mortem feram dixerunt. pedor a pede. mobilis a moueo monychus a monos. alia plu- Maturãti⁹ male sẽtit. Sulpitii incuria. Iucundus Sulpitius. defendit́. Nestoris incuria.

rima apud poetas inuenies. Et memoriæ tenendum est aliqua bre uiari in prima positione: in possessiuo uel patronymico longari ut Stoa stoicus: Priamus priamides. ad auctores confugias: quia sylla barũ ars potius auctoritate q̃ regulis dignoscit: et intende omnes syllabographos erraffe: quum etiam iunior longari a iuuene no tent: quum iunior non a iuuene sed a iune exoriatur. latius legito l. 3. epogra. ubi de. u. ante. n. fit mentio.

Syllabæ auctoritate magis q̃ regulis.
Syllabographorũ error.

¶ De uocali ante aliam. Cap. 15.

Ocalis ante aliã in latinis dictionibus breuis est. ut deus melius. excipito fio quũ fit bisyllabũ ut fies fiã fiet: & ut testatur in accẽtu Prisci. (mõ Priscianũ illud redoleat opus) nulla est alia latina dictio ubi. i. ante. o. lõgetur: nisi in hoc uerbo fio. si uero polisyllabũ erit nisi. r. sequatur. e. itidẽ lõgatur ut fiebã fiebas fiebamus. sequẽte autẽ. r. breuiatur ut fierẽ fieri. quod nõ tetigit Maturãtius. tñ teste Donato i fieri si lõga ptulit Ennius. sic nõ audiendus erit Prudẽtius: qui duplici labitur errore dicẽs. Hippolytus fiat ergo agitet turbetq; iugales. & alio in loco. Cur uestri memor ut fiã rogatus. in qbus fiat & fiã prima breui falso enunciauit. Partes egisset suas Ianus Parrhasius si hæc adnotasset. ut multa alia in Sedulio fecit & Prudentio. Excipiuntur quoq; quæ uocalẽ ante aliam longam habent ut ae r dius dia dium. Orpheus in argõ. τισίφουs τε καὶ αλληκτο καὶ δῖα μεγαιρα: licet teste Seruio comment. xi. uideatur a δῖοσ uenire quod breuiatur. ideo deriuatio a principali dissentit ut est etiam chius chia chium: quum chios bre uietur. & ut alia multa superius de deriuatione dicta. demuntur ẽt alia quæ breui dicam compendio: cæus cæa clio pierius zoilus stoicus troilus troia troius taygetus laertes æacus gæometra æolus la geos cyane cyaneæ læander cæix aloeus mæander typhoeus mæõ pæan pæon pæas æas phæax mœotis ægea thyas diana amalthea achelous herous: obliqui a minos: & heros enyotros trois: & ea quæ in laus nomina propria terminant ut menelaus nicolaus Heliotropium Scœneis ubi aliquando ei in i. uertitur. Sidon. Tradit Scæneida ter cadente ponte. est autem carmen phalecum. longantur etiam aliquando accusatiui in penultima a nominibus in eus diphthongum. ut Illionea petit apud Vergilium: & Cephea apud Germanicum. qui accusatiui breues etiã reperiuntur ppter doricos: ut dicemus infra. Producitur itidẽ iob: & quædã in aon ut didymaon aon chaon lycaon amichaon imaon lapythaon partaõ chremetaõ pharaon qđ nomen ambigue repio. similiter longantur in ael ut michael raphael. Quædã in ion ut ixion echion pandion orion arion

Fio in sylľa
Maturãtii incuria.
Fieri pría longa.
Prudẽtii errores duo.
Ianus parrhas. nõ adnotat.
Noĩa ĩ laus.
Noĩa in aon.
Noĩa ĩ ael.
Noĩa ĩ ion

amphyon hyperion.io pro filia inachi ſet ambigue inuenio: quod cæteri non uiderũt terminata in ia ut thalia argia magia & a mantia cõpoſita ſecũdũ aliquos ut gæomantia elegia pedia lãgia deida mia lampia hyppodamia laodomia lebadia legito Priſcianum.2. ſi plura deſiderabis.ſimiliter quædam in ius ut ſperchius arius lycius darius:quia per ει ſcribuntur.aliquando tamen ει in i. conuertitur ut apud Lucretium δουρεια δουρια δαρειος δαριος.Vnde nõ miraberis apud Sidonium breuiari dicentem.Et primum darii tumultuantes.& adnotes etiam breuiaſſe da quam ſyllabam inuenies longam apud auctores receptæ fidei.in.6.legito Epograph.Longantur ſimiliter quædam in oius ut acheloius.in eius ut rhodopeius phœbeius.ſet aduerte in iis i proferri ut uocalis:aliquando nuſquam eſt ut in exemplis comprobabimus.Item in aia ut panchaia achaia.quædam finietia in penulti.in ει apud græcos quæ diphth. in e.longam apud nos uertitur(teſte Seruio) ut galathea cytherea alexandrea medea deiopea calliopea penelopea ſpondeus alpheus æneas trocheus.ut ait Terentianus: qui innuit contra Seruium ει apud græcos non ſtatim apud nos in.e. uerti. ſet græcos prius ει uertere in η & mox η uerti in e apud nos quod placet. Vnum eſt ꝙ quæ apud græcos per η aut per α ι & ο ι & per omnes diphthongos ſcribantur. apud nos eſſe longa:ut iudæa meliboeus boeotia. non boetia ut imperite Tortellius & Neſtor ſcribunt. utiq; latius in exemplis referetur.Quedam ſimiliter in ous ut myrtous leſbous & multa alia:quorum auctorum plurima te compotem faciet lectio.nam auctoritate magis habentur eæ ſyllabæ: q̃ regulis. Quando æ in ai uertimus a longa eſt:ut muſai albai.nã in hoc nos imitari græcos ſcribit Pontanus.ſic quãdo diphthõgus aliter diuidiť ut threicius threiſſa.Inuenitur etiã præteritũ in ui diuiſas peunltimam elõgare:Ennius.5.annal.Annuit ſeſe mecũ decernere ferro: quãq̃ melius lego:Annuit & ſe ſe mecum decernere ferro.¶Ouid. Lucis egens aer n.s.f.m.ſunt qui taxent Sidonium ſuper hoc nomine:ꝙ dixerit.Hunc ætrem paniterq; deos ſic autumat ortos. ignorãtes ſyneresim ibi eſſe:quod multi græculi ne dicam(ut Pius ait)græculi eunt inficias: quum.α. in.η.uel i aliquando coeat ut patet in αηρ hoc in loco. Horat.& dia poemata pango. Vergil. E.u.p. cæo enceladoq; ſororem.Ouid Cingitur ægeo nomine cæa mari.Idem Si nunq̃ uenerẽ cous pinxiſſet a.Idẽ.Non mihi ſunt uiſæ clio cliuſq; ſorores.Idem Pierus has genuit.Idem Zoile nomen habes.Iuuenal.Stoicus occidit baream d.a.quod magnum eſt:quum Stoa breuietur: quia apud græcos per ομικρον. ideſt per o. breue ſcribitur

Aliorum ſ curia.
Noia in ia.
Noia i ius
Nomia in oius & in eius.
Noia ĩ aia
Seruii regula.
Terẽtian⁹ a ſeruio diſſentit.
Tortellii & neſtoris error.
Nomia in ous.
Syllabæ magis exẽplo q̃ regula note.
Annuit penult. lõga.
Sidonius defendiť.

Stoa cur cognomen meum. — & qa i Stoæ mētionē īcidim⁹ multis:q̄re Stoa cognomēto noiēr:stipulātibus r̄ndebo.Olim dum adulescēs adhuc litteris īcūberē(absit iactantia)tāta mei apud oēs uidebat̄ spes:ut ī oīum ore illud frequēs esset μουσων στοα idest musa℞ porticus & testudo. Nam qd

Quicquid dico uersus est. — conabar dicere uersus erat.qd̄ & nunc oēs testant̄.id nomen tantæ inter socios fuit assuctudinis ut nunq̄ deciderit:neq̧ decidet: dum spiritus hos reget artus.set repetatur iter. Vergil.amissis troilus armis.Luca.inculta iuuentus Taygeti.Ouid.Nam mihi laertes.p.e.a.

Tortellii error. — i.hic nō immerito quid de hac dictione male sentiat Tortellius recensendū est uerba cuius hæc sunt:Notandū est non solum laertes trisyllabū īueniri:set ēt bisyllabū:quod in patronymico apud Ho-

Horatius bis emaculatus. — ratium car.primo adnotauimus.Sic enim antiquissimos contextus cōperimus.Non tu laertiadē exitiū tuæ.est aūt uersus asclepiadeus: alii uolūt ab eo uersu ut tu dictio abiiciatur:remaneatq̧. Non laertiaden.& ita ꝓculdubio Tortelli legēdū est: q inferius scribis apud

Ouidius defensus. — Ouidiū reperisse quale Horatii est hoc:set deciperis legendo Ouidii illud met.xii.Laertiadæq̧ fuit tantæ fiducia laudis.Tibi audirē

Tortellius decipitur. Nestor fallitur. — Arretine si ita legeret̄.leges iō.Laerteq̧ fuit.t.f.l. Hæc adnotasse libuit:ut nō tantū tibi:set & Nestori:cuius a te stat opinio: reclamarem.Georgius quoq̧ Valla simili labecula contaminatus est legēs illud Horatii.O mi laertiade quicqd dicā.aut erit:aut non: quasi ae

Geor.ual. fallitur. — ibi sit una tm̄ syllaba:tu legito O laertiade. q.d.a.e.a.n. Hos non correxi quasi negans id non posse fieri:sed doleo:quū nesciant ido-

Iuuenalis emaculat⁹ — neum suæ opinionis inuenire exemplū:antiquos interpollant codices.Propert.iudex sedet æacus urna.Iuuenal. Grammaticus rhetor

Nestor contra Geor. uallam. — gæometra pictor aliptes:in quo carmine Georgius Valla a Nestore repræhendit̄:ꝙ legat gæometres:quū legēdū sit gæometra:quia gæ apud græcos elongatur & per ω σ α ι ω scribat̄ cuius sententiæ

Georgius ualla defenditur. — nos adhæremus.Et quid si legatur gæometres synæresi facta ut in illo Ausonii:Vel quot iuncturas gæometrica forma fauo℞. ubi si desit synæresis nullo mō scandi pōt.& nil est qd̄ possit detrahi ut in gæometres gæometra:tn̄ quorūdā occurrit opinio ut gæ diphthōgus breuietur ꝑp uocalē.qm̄ Sidonius ait in phaleco carmine.Non hic quū gæometricas ad artes.& alibi.Tractator gæometra musicusq̧.ubi nisi gæ breuietur uersus claudicāt.qd̄ aliqn̄ diphthongus

Diphthon. breuis sequente uocali. — breuiet̄ sequēte uocali in eadē dictiōe exēplo est mœrotis præustus. Set nō uidēt.ωμεγα idest.o magnum ēt breuiari:nisi uelis dicere.Sidoniū posuisse in secunda sede spondeū pro dactylo:eo ꝙ in tēpore conueniant.te ipsum consule.mea solum inter fuit ista perquirere. at exempla persequamur. Vergil.i. Aeoleq̧ nanq̧ tibi.d.p.a.h.r.&

quũ de Aeolo mentionẽ fecerimus breui uisum est uti diuerticulo.
Dũ Brixiæ poeticis initiarer disciplinis:aduerti Seruiũ ab Ouidio Seruius ab
dissentire.Seruius aũt in adlegato Vergilii uolumine ait super hoc: ouidio dis
& pulchra faciet te ple parẽtẽ.non ꝑpter Canacem & Machareum sentit.
qui alius æoli fuere filii.Ouidius uero in Canaces epistola ait am
bos fuisse Aeoli filios uentorum regis dicens. Ille noto zephyroq̧
& sythonio aquiloni Imperat:Sciendum est poetas plurimorũ deo Poetæ qđ
rum:aut hominum uni tribuere facinora:ut quum fuerint plures multoꝶ ẽ
Hercules:Mineruæ:Ioues:tamen Herculem Mineruam Iouem ce unitribuũt
lebrant.Nam nominis similitudine plures deos intellegere poetas
ait idem Seruius.S.cõmẽt.super hoc.Dardanus illiacæ.p.p.u.e.a.Iõ Aeoli duo
nullus tam sit exoculatus:qui ignoret Ouidium alterius Aeoli Tyr Inter Serui
rhenorum regis Aeolo lyparitano præclariori gesta tribuisse:Sic um & oui
Seruius Ouidio concordabit.placet aliqando interserere aliqua:ut diũ cõcilia
uersificatoribus prosim:& plurimis fastidium adimã flosculis. Ver tio.
gili.tenuisq̧ lageos.Iuuenal.peregrina iuuare lagois.Ouid. Cogni
ta cyane.Idem.T.i.strenua cyaneas.Martia.audax læãder amores.
Ouidi.Extinctiq̧ iube cæycis imagine.m.Idem Gignis aloidas:nõ Ouidius
aut gignis & aloidas:ut perperam aliqui habent codices.quod infe emaculat⁹
rius dicam late.Idem spirare typhoea sedes:in qua dictiones Tor Georgium
tellium errasse superius admonuimus:& nõ mireris Vergilium di uallã non
xisse.qui tela typhoea temnis.quum adiectiua.a.nominibus in eus admitto.
diphthongo.e.semper in penultima longent ut orpheus orphea or
pheum.Hoc fieri doricorum more in primo docet Priscianus:Do Scitu pul
rici autem solent ab ei diphthongo abiicere.i.quod etiam in ænea chrum.
des fit.in ænæas nãq̧ penultima longatur.& nullo pacto Georgii
Vallæ aduletur opinio dicentis Maronem in hoc:qui tela typhoea
temnis:penultimam elongasse:adtestantisq̧ typhoeus esse trisylla
bum cum œ diphthongo:set ut diximus in ultima diphthõgus est
eus. Ouidius. Mæonides nullas ipse.r.o. Idem. Ad uada mæan
dri concinit.a.o. Idem. Dicite io pæan. Statius in achil.didicit
quo pæones arma rotatu.Ouidi.nec te pœantius heros.Lucan.par
ui set gurgitis æas.Iuuenal.Proxima phæacum. Idem.T.q.excusat
mæotide sæuior ira:in.6.legito epographi.ubi docebimus aliquã
do(ut supra ostendimus)breuiari.Ennius.M.f.p.agæaq̧ longa re
pletur.Vergili.Thyas ubi audito.s.t.b.Idem Exercet diana cho
ros:tamen ambigue ponitur.Tibul. Quicquid amalthea.q.m.d.
Ouidi.alios acheloe dracones Vergili.Acoasq̧ domos:in.6.tamen
uideto epographi. Martial.ratibus.naualis enyo. Vergili. potiun
tur troes harena.Ouidi.ueteres heroidas æquas.Idem.scis hæc me

nelae nephandas.Idem.Protesilae cadis.Priscianus in per.Hic lapis heliotropius qui nomine uero.Pruden.in psych. I gregio.c.u.nam proximus iob.Vergili.quinto iussit didymaonis artes. Idem.troiano a chaone dixit. Ouidi.notus feritate lycaon Vergilius chiron amithaoniusq; melampus.Idem.dum texit imaona alesus. Statius in thebai.clitomim chremetaona curru.Propertius sanauit crura machaon. Val.flac.Hic & odoratus fragranti crine michael. Ouidi. Vertitur ixion.e.s.r.q.s.q.Idem quorum fuit unus echiō. Idem. pandiona misit ad umbras. Vergili.fluctu nimbosus orion.Idem.inter delphinas arion.Ouidi.quid nunc hiperione nate.Horatius.Dictus & amphion.th.c.a.Iccirco plectendi sunt illi:qui apud Iuuenalem legunt Amphion exclamat:set pæan contrahit arcum: quādo mensu syllabario suffragante legendum sit. Amphion clamat.s.p. c.a.Ouidi.uaccam spectabat ad io:tamen aliquando breuiari inuenies.Horatius.Pthius achilles.ex hoc in errorem decidit Tortelli[9] super ea dictione dicens aliquando inter.p.et.th.i.aliud interponi: & isto Ouidii nititur exēplo.Quam fine me pthiis canescant æquora remis:ita enim legendum est bisyllabum:non autem pithiis trisyllabum ut Arretinus putat:alioqui Horatius cum Ouidio luctaretur propter primam syllabam. Vergili.gaudet sermone thalia. Stati.in th.Quærit inops argia uias.Martialis.cultis aut elegia comis.& cognitu pulchrum est dici & elegiam pentasyllabum. Ouid. in saph.Flendus amor meus est elegeia flebile carmen:ubi Domitius lapsitat: quum elegia legat quadrisyllabum.ait ille elegia penultimam habere longam.ideo elegeia ibi legendum esse adnotare debuerat q; si elegia legitur prima & secunda longatur contra omnium poetarum usum:immo & contra ipsum.in quo errore Chalderinus Tortellium habuit municipalem. quid insuper ibi Georgius dixerit Merula in aliis inuenies Epographia super hac dictione nec tacuit Lancilotus Gurius.Statius thebai.2.quos pigra uado lāgia tacenti.Ouidius.deidamia rotis.Statius in thebai.candensq; iugis lampia niuosis. Vergi.phasiphaen his laodomia.Statius in thebaid.In ualles lebadia tuas.Ouidi.Populifer Sperchius &.i.e.Statius in thebaid.Templa lycie dabis. Ouidi. metamor.2. Despiciebat humum cultiq; arbusta Lycii.ubi Raphael noster Regius fallitur Lycei legens.quum lyceus sit mons arcadiæ: Lycium nāq; athenis gymnaliū fuit.in quo Aristoteles disputare solitus erat:de quo. Au. gellius.quū forte in lycio uespera ambularemus.& alibi sæpius.Luca.hinc fortis arius.Ouid. Vtq; necatorę darii fraude scdi.sic Claudianus.Dariū ꝓprius manib[9].u.s.tamē ut superius adnotaui apud

Iuuenalis a uitio defensus.

Tortellii error.

Ouidius a uitio defēsus.

Domitius lapsitat.

Tortellii error.

Ouidii locus.

Raphael regi[9] errat.

Lyceus.

Lycium.

Sidonium breuiatur. Vergil. acheloia miscuit uuis. Ouid. orphea nec quicq̃ uoce uocatur. Ouid pinu.phœbeius anguis. A noibus in eius diphthõgo aliqñ i adiectiuo eus est bisyllaba: aliqñ trisyllaba ut orpheus phea pheũ:& orpheius pheia pheium. Vnde Claud. Nereia glauco. Neptunũ gremio cõplectit amphytrite. in quo carmie a Iano Parrhasio dissentio. interpretatur nãq; sic. nereia idest galathea iungit glauco:non respiciẽs sequẽs carmẽ: ita q̃ glauco sit nomẽ ꝓpriũ:qd displicet. ita ego sic ordino. nereia amphytrite complectitur neptunum gremio glauco idest cæruleo adiectiue:nec est mirum hunc in talem incidisse labeculam: quũ(teste gellio) Cesellius Vindex pudẽdo errore in Enniano carmine cõciderit.eo q̃ sequẽs carmen non inspexerit.tu lector uide Gellium lib.6.ca.2.dũ exẽpla persequar. Vergil. thuriferis panchaia pinguis harenis. Ouid. quam pauper achaia nostra est. Propert. Noxia Alexandrea dolis aptissima tellus. sic & Horatius. Portus alexandrea supplex: est autem uersus archilochius. spondeo iambo spondeo iambo & una constans syllaba ex quo uincuntur illi: qui apud Propertium legunt alexandrina. Vergil. pulcherrima deiopeam. Ouid in priap. cuno penelopea tuo. set magis penelopia legerim. nam fœminina in. e. in ia. in latino terminant. ut Hippodame hippodamia: penelope penelopia. Horat. Spondeos faciles in. i. p. r. Lucanus. In certi iudæa dei. Ouid. Mœnia fac condas Bœtiaq; illa uocato: & ut diximus scribendũ est bœtia: non bœotia alioquĩ,& orthographia & carminis deturparetur ratio. Isidorus in æthimol. dicit scribendum bouetiam a boue: quem non admittens damno. obiter hic admonuerim: quem uulgo Boetium nominant ingenio præualentem: omniq; doctrinarum dogmate præstantem Boethum debere adpellari: quod adnotarunt ante me Raphael Regius: & Parrhasius. Horat. Lesboum refugit. t. b. Ouid. Et qui myrtoas. n. f. a. non tamen hæc sufficere animo compræhenderis: quum alia tu ipse apud poetas studendo legendoq; reperies, de platea & chorea in. 6. uideas epograph.

Claudiani locus.

Inter Quitianum & parrhasiũ dissensio.

Cesellii error.

Archilochius uersus.

Oui. emaculatus

Regula pulchra.

Bœotia ñ boetia.

Isidorus dãnatur.

Vulgariũ error.

Boethus nõ boetu⁹.

De datiuo & genitiuo quintæ declinationis Cap. 16.

IN genitiuis & datiuis quintæ inflexionis. e. ante. i. si præcedat uocalis longatur. ut diei: si autem præcedit consonans breuiationi inhæret. ut rei fidei. Licet Beda dicet proprium esse: quum fidei lõgat: quum breuiatur fieri licentia poetica. Lucretius. 5. quam munitate fidei. Paulinus. galea scutoq; fidei. contra naturã rei etiam lõgauit Lucretius. 2. Tempore inane potest uacuum subsistere rei. Idem secundo. iactari unius

Fidei media longa.

Rei prima longa.

genitalia rei. In datiuo ei.e. breuiatur omnino ante.i. quod mono-
syllabum fecisse Lucretium supra uidimus. enotato insuper apud

Ii pro ei.

antiquos quintæ declinationis nomina genitiuū in es fecisse: uel in
ii: ut facies facies: uel facii. Matius illiad.21. Altera pars acu uitasset

Vergilii locus.

fluminis undas: idest aciei: Vergil: Munera lætitiáq; dii. idest diei. le
gito Gellium. lib.9. cap.14.

¶ De.i. ante.a. in nominibus barbaris. Cap. 17.

Ante.a. in nominibus barbaris sine dubio corripitur: &

Maria i syllaba.

a doctissimis (dicam.n. quod sentiā nō q; contēdā) Clau-
dia. Præparat & pulchros Mariæ set luce minores. Idem
inclusum Mariæ mox lumine uiso. Beda tamē dicit: quū

Seduliū & prudentiū non admitto.

breuiatur per licentiā fieri: qui secutus est Sedulium & Prudētium
Vnde Sedulius. Heliā corui quodā.p.m. quos non admitto. in hoc
namq; Ausonio magis & Claudiano in mēdaciis: q̄ Sedulio in ueris
astipulabor. ait enī Ausonius. Helias & solido cū pectore prævius
Enoch. sic in Tobia Matthia Sophia & Symphōia tragœdia comœ
dia: de græco accentu non loquor: set de syllaba: quare Prudentius
contra Sym. dixerit coluerūt dogma Sophiæ. uiderit ipse. Scio apud
Phocylidē breuiarii: & apud Martialem apudq; Vergilium in ciri.
Horatius. Vt gratas inter mensas symphonia discors. sic erit har-
monia Martianus Capel.9. Quæ illorum laudes protulit harmo-

In indoctos sacerdotes.

nia. Quapropter non possum quin inuehar in aliquos nostri seculi
sacerdotes: qui rudendo tot barbarismos euomunt ut si forent la-
pilli: q̄uis minimi: omnium pleni eēnt templorū anguli. hi harmo-

Michael raphael penultima lōga.

niam & symphoniam penultima longa proferunt: Michael & Ra-
phael Antiphona penultima breui: quum uice uersa pferenda sunt
O mores: o tempora: Pastores animarum: qui subsidio latinitati: &
eruditioni esse deberent: rudimēta penitus ignorent: quid mirum?

Antiphona penulti. longa.

(bonos excipio) in sacris mucidi: in humanis fœtudini: amplius li-
bros non curāt: set tesseras pyrgos aleas obsonia & amasias. iis quæ
curās arma pertractare: deorum nomina temerare. absint absint. ut
audientes Augustino ipsos non adlatremus. similiter arteria penul
timā breuiabit. Lucretius. Asperiora foras gradiens arteria clamor

Tortellii in curia.

licet accentū habeat græcū: ut in lib. de accentu diximus: In acade
mia Tortellio teste tantū penultima breuiatur: quā & lōgā repimus.

¶ De genitiuis in ius. Cap.18.

Enitiuos in ius ad placitū eē poetarū exēplis patet: licet

Alterius in syllaba.

naturaliter pduci dicat Seruius. Oui. Vnius sermōe mydæ
Ver. Vnius ob noxā. Alterius ita corripiēdū scp: q̄ alius sp

Prisciani regula.

pducēdū oēs edocet. Vn̄ ait Priscianus li.13 alius gēitiu

ga est par noīatiuo opus est ut supercrescat in tpe. Nā oīa in ius genitiuū faciētia superāt in gtō noīatiuū una syllaba: in qbus penultima (ut diximus) ad placitū est: ut genitiuo unius nullius. Alterius uero: qa duab⁹ supat: opus est sp breuiet: ut alius in genitiuo semp lōgat. qm̄ si nō crescit in syllaba: crescit (ut docuimus) in tpe. Aduerte tñ alteri⁹ penultima lōga īueniri apud Terentianū ex Prisciani sentētia: qd in. 6. late patebit epogr. Maturātius nō spernēdæ eruditionis ēt solius in gtō semp lōgari in penultima scribit: q si uera est Prisciani regula fallit. Excplū nūc nō suppetit: quo possim aut illi aut Grāmatico reclamare. mox pcipiēdū ē in iisce: datiuū tot syllabaꝝ eē: quot noīatiuus est: ut solus soli nullus nulli unus uni: pter in alter alteri. ex hoc nascit datiuū semp minorē gtō una syllaba in noībus eū casum in ius faciētibus: ut solius soli unius uni alteri⁹ alteri. excipe ali⁹: qm̄ in dtō reddit alii trisyllabū. Ouidi⁹ in epl'a œnones. Votis ergo meis alii rediture redisti. in quo carmine nisi alii trisyllaba esset: structura minime staret metrica. Iō in tpe supat datiuus: quum alius in genitiuo penultimam lōget in datiuo breuiet.

Alius in syllaba.

Inter priscianum & alium cōciliationem remitto.

Alius alius alii.

¶ De Regula. Cap. 19.

Regula quanta sit syllaba nec cognosci: nec compræhendi ulla artis ratione: set sola auctoritate testat Probus. tamen hac percipit ratione aliquando. ¶ Omne præteritum bisyllabū longatur: ut fugi legi. demuntur bibi: steti: dedi: fidi: scidi: tuli: & quæ habēt uocalē ante aliā: ut rui fui. Iuuenal. atq; duæ pariter fugere sorores: & non legas fugiere ut imperitorum mos est. fugio enim fugi præteritum reddit: non fugiui neq; per syncopē fugii. Quapropter succrescit illud Seruii. 3. commentario super hoc. Et bello illiacos uento petiisse penates. ait Marius causa metri Maronem addidisse syllabam in petiisse. ut Nos abiisse rati & uento petiisse mycenas. quasi peto peti faciat non petiui: ego uero fecisse syncopem disputauerim quod notum est rudimenta discentibus. Verg. Ducebat sic acer equo turbata petiuit. Vnde in eorum sententiā pedibus uado: q interpollatū sæpius credūt Seruium & adulterinum. Iuuenal. Quiq; nouum toties mustum bibit oro. p. Idem Et stetit ante aras. Ouidi. Arma dedi danais. Vergil. 10. Difidit ac multi. Idem Quadrifidam scindens quercum. & uenit a findo findis: non autem a fido fidis: ut male dixit Nicolaus ferretus: & ne me finxisse credat aliquis: illius uerba ponam. lib. primo dicentis: excipiuntur bibi fidi quod uenit a fido fidis: sed etiam a findo findis. sed tunc producitur: Vergl. tamen eius compositum breuiat Quadrifidam scindens quercum. Imo fido fidis fidere

Præteritū bisyllabū.

Imperitorum error.

Seruii error.

Nicol. fer. error.

Eiusdem error.

	semper longat cõtra eundem: & fisus sum in pterito reddit. Ouid.
Nestor decipitur.	& terris abscidit undas. Idem. Hac cœlum ceruice tuli. Nestor uero cũ eius sequaci Callepino: inqt liqui in pterito breuiari apud Vergiliũ. Nãq; suam in priam liquerat tellure sepultã. Vbi es Nestor?
Callepin⁹ fallitur.	te uellẽ. an aliũ habetis Vergiliũ? ĩ meo codice nusq̃ tale reperitur
Vergilii locus.	carmen: Hoc tale est. Namq; suam in patria antiqua cinis ater habebat. Apud Catullũ inuenies tamen iuuerint a iuui breuiare iu. Non ita me diui uera gemunt iuuerint. ubi fit figura: quã tu lector non admittes. aliqui mirãtur Vergiliũ ĩ. 3. dixisse. lauit idẽ cruorem. ibi
Lauo lauis	enim non est a lauo lauas: set a lauo lauis tertiæ coniugationis: &
Notandũ.	in pñti. Et notandum est omnia uenientia a pteritis in aliis modis tempora sequi pteriti quantitatem: ut ita dicam legi longat le sylla bam: in legerim lege. o legissem legisse itidẽ le lõgat. ℭ Si uero pte
Præteritũ geminatũ.	ritum breuiat. ita & in aliis. ℭ Si uero pteritũ geminatũ ẽ: corripit (teste ad Albinum Seruio) ut cecidit a cado: peperi a pario. hinc demito cecidi a cedo: pepedi a pedo: quæ secundam longant. Domitius Marsus. Si quos Orbilius ferula scuticaq; cecidit. Mart. Aethon
Posiui a pono.	in capitolio pepedit. Alia pterita sicuti præsentia ponũtur. ut amo amaui. excipito genui coegi dedi steti posui. licet posiui ueteres dixisse alias inuenies. & hæc est causa: quia deuiant a pñti. Sũt quoq; alia: quorum prima est ambigua. ut in. 6. leges.

ℭ De Supinis. Cap. 20.

Supina bisyllaba.	Vpina bisyllaba pducunt ut natũ. ℭ Extrahito hæc: q tũ a queo: citũ a cieo: sitũ a sino: litũ a lino: itũ ab eo: datũ a do: rutũ a ruo: ratũ a reor: statũ a sto: satũ a sero: & quæ ab illis oriunt. pterq̃ staturus & ambitus ta tũ: qđ
Io. pastranẽsis incuria.	Io. Pastranensis non secreuit: dicens tantum ambitus nomen demi: ĩmo est participium: quando nomen substantiuũ est ambitus oĩno breuiatur. aduerte q inuenies concitũ incitũ percitũ excitũ mõ in
Cieo cies.	penultima longari: mõ breuiari. nã a cieo cies secundæ coniugatio
Cio cis.	nis supinũ breuiato: quando a cio cis quartæ: longato. ℭ Iuuenal. paupertas obsita pãnis. Ouid. Sole satus phæthon. Vergilius paribus lita corpora guttis. Ouid. set itum est in uiscera terræ. Ver. Set
Prisciã error.	mihi sorte datum. Ouid. Diruta sunt aliis. unde satis non possum non mirari errorẽ Prisciani dicentis ubi agit de participio circa finem: omnia composita a rutum breuiari præter in dirutus ta. tum. O grãmaticorũ lumẽ auctorem proferas. ubi & a quo poetarum di
Priscianus incõstans.	dicisti? ĩmo tu quoq; puerilis & inconstans de accentu tractans (mo do tuum sit opus) tibi ipsi repugnas quum dicis a rutum composita ut dirutus erutus breuiari. Verg. Nos abiisse rati & uento. p. m

Lucan.10.quorum ſtata tempora flatus.Idem.2.Conſtatura fides. Idem.2.Et ſtatura redit.Ouidi.Iuſſit & ambitæ.c.b.t.Vergili.excitum ruit ad portas.Iccirco Pylades incurioſus eſt.quum nullum fecerit diſcrimen an a cieo cies:a n a cio cis ueniant. ℂSupina pluriũ ſyllabarum uenientia a præteritis uerborum ui monoſyllaba in tũ mutata penultimam longant:ut amatum cupitum auditum.& nõ mireris apud Columellam breuiari pectitum in hoc uerſu.Verum ubi iam puro diſcrimine pectita tellus.licet faciat pectiui:quum illud crediderim eſſe a pexui.q̃q̃ alii pexum dicunt.

Pyladis incuria.

Supina polyſyllaba.

ℂDe præterito in imus. Cap.21.

Præterita in imus in penultima breuiantur:ut amauimus.exceptis(teſte Probo)præteritis ſubiunctiuorum: quæ cum futuris longantur. ut amauerimus docuerimus.tamen & eſſe aliquam diſcretionem(Diomede teſte)ſuperius docuimus.ut late uideri eſt:ubi de ſyllabæ diximus accidentibus,cap.tertio.

Præterita i imus.

ℂDe participiis. Cap.22.

Participia in ans rus & dus &c.ſequũtur:a quibus naſcũtur:regulam.præter ſtaturus.ℂIn tus regulam ſupini: præter ambitus ta.tum.cognitus agnitus.

Participia.

ℂDe.I.in compoſitis &.o. Cap.23.

I In fine compoſitæ dictionis breuis eſt:ut ueridicus:& quandoq̃ ſi ſimul eſt per hyphen:ut officiperdi uilipreci.Horatius tamen dixit ſer.2.Nõ magnipendis quum contigit.a.m.c.Sic Auſonius longauit triſatidicus parricida matricida.ut in.6.dicemus.ſi demum ſecunda compoſitio inciperet a duabus conſonantibus.i.ambigue poneretur.ut fœdifragus multiſcius:ut ſi breuietur propter regulam:ſi longetur erit propter uenientes conſonantes.Martial.in diſti.Hæc tibi multiplici:q̃ ſtructa eſt maſſa tabella.Lucretius.2.Multiplexq̃ loci ſpacium trã ſcurrere eodem.& poſſet fieri propter mutã & liquidam.iſta tamen longantur.tanticũq̃ quanticunq̃ plæriq̃ qualicũq̃ utriq̃ ibidem ubiq̃ tibicen.quia Priſciano teſte libro primo in tibiicen duo ii in unum longum conuertuntur.quod non ſit in tubicem quoniã uenit a tuba:illud uero a tibia.Hæc omnia reliquit Antonius Nebriſſenſis alioqui oculiſſimus.In hoc Propertii uerſu.Vnicuiq̃ dedit uitium natura creato.uidi aliquos hæſitare:an in primo pede dactylum faciant:an ſpondeum utrunq̃ admitti poteſt.tamen rectius erit ſi ſpondeum feceris:ut cui ſit tantum una ſyllaba:quod ſi bene trutinatus fueris proculdubio hæc noſtra tuis auribus

I.in cõpoſitione.

Tibicen.

Antonii nebriſſenſis i curia.

Vnicuiq̃.

adulabitur opinio:tamen ut dixi poterit etiam esse dactylus.sic dubitāt in cuicūq; an cui sit monosyllabum:an dictio bisyllaba:apud Terentianum sic inuenio.Cuicūq; libebit ut istos.est autem carmē tribus cū una syllaba cōstans anapestis.ubi cui disyllaba fit dictio.

Cuicūq; ¶ Iuuenal.Quanticūq; domus constat.Manil.2.sub qualicunq; figura.Cæsar in ara.Virgine erunt pluuiæ plærisq; in nube fragores.

Sulpitio non heret nestor. Martial.pariter se phyllis utriq; daturam.Verg.li.ast illum ter fluctus ibidem.Sulpitius uult ambigue poni:cui non hæret Nestor nisi exemplum proferat.super his alias dicemus. Prisc.in per. montis cognomen ubiq;.& quia in hoc opere adlegaui Priscianum:aliorū opinionem demonstrauerim:qui non Prisciani illud esse opus uolūt ut dixit Angelus Politianus)set alius poetæ:qui dicitur Rhemnius Fannius.fuerit qui uelit omnino uterq; classicus:tamē Priscianum semper adlegabo. set nec inficiabor fuisse auctorem alium: legētium hoc sit iudicio:nos etiam alias dicemus.

Perihegesis non priscia set ali⁹

O ī cōpositione. ¶ O similiter in fine dictiōis compositæ corripit:ut Democritus Carpophorus.tamen in aliquibus quoq; longatur:ut apud poetas inuenies.

¶ De Exemplo. Cap.24.

Xemplo primam dignosci syllabā firmius ueriusue: nisi secors negat.quoties ad probati Poetæ auctoritatē cōfugies:ut si dubites quanta sit syllaba in saturno ex illo Ouidii poteris percipere.Postquā saturno tenebrosa in tartara misso.quapropter adulescentes poetis incumbere ac insudare:eorūq; plurima memoriæ mandanda carmina admonuerim.

Poete classici. præsertim classicorum.ut Vergilii:Ouidii:Horatii:Statii: Lucani: Catulli:Persii:Iuuenalis:Martialis:Senecæ:Propertii: Tibulli: Valerii Flacci:Claudiani:Cornelii:Ausonii:Manilii:Lucretii: Germanici:Ruffi Festi:Sidonii:cuius si carmina trutineris facile inter classicos enumerabis:Calpurnii Nemesiani:quæ multum conferent:&

Poete rancidi. erit ut cuiuscūq; dictionis facilime quantitatem syllabarum noscas.Nam ut repetitum est a Vulcatio Gallicano carmen. Morib⁹ antiquis res stat romana uirisq;.sic nostrum erit dicendum carmē. Versibus antiquis stat lingua latina uirisq;.hæc dixi ut barbaros taxarem:qui præ manibus rancidos semper habent poetas ut Theodolum:Floretum:Alanum: Facetum : Gracismum : Alexandrum: Petrum heliam:Petrum rigam:Marbodeum:& alios sexcētos qui a triuialibus quotidie atteruntur:tu adulescens si latinum redolere cupias classicos passim legito.Hoc frustra Phineo precipimus: qui poetas nūq; legit:nec intellegit.id enim fit quia syllabas non percipit:nisi aliorum racemis sibi comparet uindemiam.

De simplici aut duplici similiũ lraꝝ cõiũctione. Cap.25.

Simplex aut duplex litterarũ cõiunctio: quã parẽthesim dicit Probus:quũ aptæ poterit fieri primã syllabã notã faciet:ut si simplex erit lra breuiabimus:si duplex similis elõgabitur:ut in retulit:repulit:reperit:religio hoc mõ corripiemus:si uero scribať rettulit:reppulit:repperit:relligio ꝓtrahemus.& opus est ut sint similes consonantes.ex hoc nõ mirari eſt: si apud Seuerinum ululo in prima elongatur:quando ullulo posset scribi.nam poetæ solent adiũgere & adimere litteram similem:qď in porsena Vergilium fecisse cõment.6.dicit Seruius.Quapropter errori obnoxios eos puto:qui in hac dictione aplustre : quando.a breuis est.m.demptam litteram asseuerant: inuentes amplustre ẽe posse scribi:quum omnino aplustre tantum dici alias enotabimus: nec obliuioni committendum est græcos aliquando hoc etiam facere:ut βρεττανος per.T.duplex scribitur:tamẽ adimunt.τ.unũ & breuiant:quod leges in.yi.epographia. Hoc adnotasse uolui ut marte nostro q̃ plurima inuenta adiungamus:set iam ad scansionis diffinitionem descendamus.

Parenthesis.

Seuerinus excusatur.

Aliquorũ error.

De scansione. Cap.26.

Scansionem metro accidere superius dictum est:quæ ita diffinitur. Scansio est congruens uersus in pedes singulos partitio:& mensura:cui accidũt duo.Synalœpha & ecthlipsis. Synalœpha est quoties in uocalẽ unadictio terminat sequente a uocali incipiente dictione:& ꝙ prima uocalis abiiciatur:ut Cõnubio anchisa.u.d.s.Si uero genitiuꝰ in duo. ii.finiet sequente uocali abiiciuntur annuente uersu : quoniam talia in ius terminata:ita facere genitiuum per unum.i.sicut uocatiuum existimabant.Set ut confirmẽ duo.ii.in.i.solum cõtracta abiici exẽpla subiicio.Vergil.Et domus æneæ capitoli imobile saxum Horati.Sensit quum summa patrimoni insculpere saxo : quoniam diximus annuente uersu:est quia & si uersus pateretur ut unum tãtum modo abiiceretur unum tantum modo abiici oporteret. Ennius.senis ennii imaginis umbram.aliquando apud poetas inueniẽs non synalœpham fieri. Homerus in primo illiados μηνιν αειδε θεα πηληιαδεω αχιληος Ouidius.Castori amycleo & amycleo polluci.ubi.o.&.a.dactylus est. Vergili.quem dardanio anchisæ.Idem Glauco & panopeæ & inoo melicertæ.nam sic scanditur. Glauco: & pano:peæ &:ino:omely:certæ.idest cum spondeo:dactylo:dactylo:spondeo:dactylo:spondeo.Hoc fecisse uolui ut tyrunculis hic absit scopulus.Fit autem per Ecthlipsim.ut Semper ego auditor . p

Scansio qd

Synalœpha

Duo ii abiciuntur.

Synalœpha nõ semꝑ fit

Ecthlipsis

Ecthiipsis auditor.per Synerefim ut deiectum fulmine phaethon: per Synæze-
Synerefis sim ut Phama sub eurystheo fatis iunonis iniquæ.Dicat aliquis an
Synzenſis .h.ſequente uocali abiiciatur:ut in oh ueh proh ah:aut præceden-
tem finat abiici.Reſpondeo in iiſce uocalem cum.h.minime colli-
di.Horatius in epod.Ah ah ſolutus ambulat uenefice:eſt auté uer-
ſus iambicus:ſex conſtans pedibus:in quo ah ab ſpondeus eſt. quid
egi tandem?ideo qui uolunt.h.eſſe litteram hoc nitentur exemplo:
Eclipſis in quo niſi.h.uim haberet litteræ abiſceref.a. taceant p̄cor & hoc
H.nō abii- contenti:ſciant.a.non poſſe collidi:quia unum aliud colliſum eſt:
cif ſequéte nā aha proho uaha dicebant antiqui teſte Priſciano.¶ Eclipſis eſt
uocali quum dictio in.m.terminat ſequente a uocali incipiente dictione:
Metaciſ- tunc.M.cum uocali ſuperiore abiicitur:ut Troianam excludere gé-
mus. tem:& hoc per Metaciſmum fieri ſcribit Victorinus: unde antiqui
Trage- ſcribebant comœdiaſt tragœdiaſt dictuſt factuſt:pro tragœdia eſt
diaſt. dictum eſt factum eſt:& aduerte.m.cum ſequente:non cū p̄cedente
Factuſt. ut nunc:abiectum fuiſſe.Si uero circum cum eo is cōponitur,ī ſcan
ſione.m.non abiicitur uel cum aliqua dictione a uocali incipiente
Ouidius met.5.Circūeunt unum phineus & mille ſecuti. Iuuenal.
N.nō pati- Frigida circūagunt tardi ſarraca bootæ. ꝙ aliqui p.n. ſcribunt.N.
tur colliſio uero nunq̄ per eclypſim abiici teſtatur Seruius.& quandoq;(raro ta
nem. men) apud poetas non obſeruari has duas inferius demonſtrabi-
Admōitio mus.Hic non ab re fuerit:ſi iuuenes admonuerim: quum ſcandant
quædam. ſemper ſyllabam in uocalem debere deſinere:non in conſonantem
ut ita dicam.In noua:fert animus mu:non autem mus mut:atas:
Barbariſ- dicere:formas.¶ Scanſioni barbariſmus eſt:ut crocodillo ichneu-
mus ſcāſio mon:de quo adfatim Donatus Diomedes & Quintilianus dixe-
ni hoſtilis. runt.ut ſi uirtutis media breui:& dominus media proferamns lon-
A.gellius ga.Sic obiter.A.Gellium deceptum eſſe:& in atticis dormiuiſſe no
decipitur. ctibus manifeſtabo dicentem lib.5.cap.20.Solœciſmum barbariſ
Barbariſ muq; apud græcorum idoneos non reperiri.an Ariſtoteles ſit ido-
mus apud neus:qui uſus eſt eo in elēchis:& in poetica ſua:ubi etiam ponit ali
Ariſtotelé. is modis fieri barbariſmum:q̄ Quintilianus Diomedes & Dona-
tus apud nos ſcripſerint.de Solœciſmo etiam decipitur: quum au-
Scāſionum ctore Diogene Laertio Chryſippus tres libros de ſolœciſmo ſcri-
ſ pecies q̄t- pſerit:ſet ad alia tranſeamus.
tuor.

¶ De ſcanſione heroici. Cap. 27.

C oniūcta. Canſionū ſpēs q̄ttuor ſunt.¶ Cōiuncta: q̄ cæteras ante
D iſiuncta. cellit:eſt:quū nūq̄ pes cū dictione perficit: ut Iuſtitiaq;
M ixta. dedit géntes frenare ſupbas:¶ Diſiūcta ubi uerba uel di-
Diuiſa. ctiōes cū pedib⁹ p̄ficiunt:ut Quitia me mō uis: mō me

mea qntia nõ uis. ¶ Mixta q̃ utrũq; i se retinet:ut Fortunæ cũctis populis rota subtrahit oẽ. ¶ Diuisa qñ primi tres pedes simul con iũcti ab aliis separant̃:ut Armatas acies tuba cõcutit agmĩa calcat.

¶ De pedibus Hexametri & Pentametri. Cap.28.

Edes:qbus utimur: & maiores fuisse usos legimus.32. numero sunt:ut in prĩa uideri põt epogr. Alii ẽt iũgunt pẽtasyllabos:& Hexasyllabos:ex oĩum ãt aceruo dũtaxat sex utimur in Hexãetro Pẽtametroq;.s.dactylo:spõdeo:trocheo:anapesto:iãbo:& tribracho:qñq; proceleumatico pp solutionẽ:de qbus superius dictũ est. Hoc te nõ fugiat Vergilium tãtũmõ pceleumaticũ tribus sedibus iseruisse.primæ:ut Genua labãt.secũdæ:Hærent parietibus scalæ.quintæ:labat ariete crebro. Trocheũ tñ in Hexametro nõ admittẽdũ cẽseo:qđ iferius leges. Vergi.qb⁹ locis proceleumaticũ inserit.

¶ De carmine Hexametro dactylico. Cap.29.

Exametrũ dactylicum uel heroicũ(hoc enĩ nomẽ post Homerũ meruit)sex constare pedibus oẽs scribũt: quẽ etiã lõgũ uersum teste. A.gellio.lib.18.cap.ult.dicimus: ubi leges qd.M.Varro nimis anxie i Hexametro obseruauerit:coponit̃ nãq; dactylo & spõdeo:& ut alii referunt trocheo dũtaxat in ultĩa sede:qbus an hæreã iferius leges. Pylades uero municipalis me⁹ asseuerat i tertia qñq; hexametri iãbũ iueiri:quẽ ego nixus Fabii auctoritate iãbũ in hexametro nõ recipi edocẽtis:i hoc nõ admiserim. Nã si aliqñ in hexametro post duos pedes breuis iuenit̃ syllaba erit pp cæsurã:uñ ab aliqs pperã dãnat̃ Homerus q; uideatur in tertio fecisse iãbũ pede μηνιν αειδε θεα πηληιαδεω αχιληοσ nam α ob cæsuram potest elõgari. Dactyli sedes propria quinta est:Spondei sexta. in cæteris sedibus alternatim ponuntur. ut metrũ cõsulet. nisi forte i spõdaicũ icidamus. Diomedẽ legito. ut Cornua uelatarum obuertimus antennarum. nam hi dicunt̃: ut Donatianus ait Spõdaizantes uersus. Hexametrum cõtinet a.12.usq; ad. 17.syllabas:ut si erunt sex spondei:ut apud Enniũ. Olli rñdit rex albai longai:aut quinq; dactyli cũ spondeo. Si aũt plus habuerit per synalœphã & Eclipsim excutiunt̃. Et nisi qñq; fit hypmeter uersus cui semp una abundat syllaba. & quoties fiet oportet ut sequentis carminis prima dictio a uocali incipiat:dũmodo Hypmeter in uocalẽ:aut in.m.terminet:qm̃ excutiunt̃ in scansiõe ut. ex fetu nucis arbutus horrida. Et steriles platani:dicit̃.n. Horrid Et steriles platani:si uero i duas uocales(ultra modũ nã si diceres magno mõstrabat eoo nõ ẽ ultra modũ)carmẽ termĩauerit:nõ opus erit ut sequẽs uersus a uocali icipiat:qa nil rfert. nã fit synæresis Ver. cura peculii

Hexametrum. Heroicũ. Lõgus uersus. M.uarro nimis ãxie obseruat pyladẽ nõ admitte. Homerus defensus. Dactyli sedes. Spondei sedes. Spõdaizantes uersus. Hexametri quot syllabæ. Hypermeter uersus.

sequit enim. Quāuis multa meis: hoc quoq; retulit Seruius. Exēm

Ouidius emaculat⁹

plū de hypermetro per. m. Ouidius suggerit metamor. 15. Et tellus cyrcæa & spissi littoris antiū. sequit̄ nāq;. Huc ubi ueliferam. n. a. c. licet ibi perperam legat̄ ancon. set antium legerim: quod & notat interpres Regius: & aduertas nil referre: an penultima hypmetri sit longa: an breuis: quū utrūq; Inuenias. Vergilius. 7. Iāq; iter emensum turres: ac tecta latinorum Ardua cernebant. i. m. q. s. ecce rum abiecta no longum remanere: in alio uero uersu eiusdē poetæ scilicet. ex foetu nucis arbutus horrida. Et steriles platani da abiecta ri breuis superest syllaba. ¶ Hypmetri p̄fecto exacta esset mētio. nisi Seruianū illud occurreret nobis primū declarandum. in quo eruditiorū: alii hæsitarunt: alii acutissime se exercuerunt. At quū illi īgenuitatē p̄fitētes: hi īgeniū cōtundētes id loci penitus omiserint: iuris nr̄i futurū ratus nō possum q̄n aliqua lectoribus obiiciā: q̄bus si minus eruditi adriserint: tn̄ scrutiniū illaudatum nō respuent. Tale

Vergilii locus.

nāq; in buccolico Vergilii ludicro: ægogla. 8. legitur carmē. Necte amarylli mō & ueneris dic Vincula necto. ubi Seruius ait eē metrū

Bn̄dictus philolog⁹

anapesticū trimetrū hypcatalecticū: cuius uerba apud multos legūtur q̄dē: sed minus p̄cipiunt̄. Bn̄dictus philologus nō dilutæ mineruæ princeps: carmen illud cicatricosum asseuerans ita legit. Necte amarylli nodos & ueneris dic uīcula necto. q̄d (ut ille ait) poetæ eruditio patit̄: & sensus cōcinnitas. ex hoc inq̄t Seruiū intellegi ut hoc

Seruii loc⁹

modo scādatur. Necte ama dactylus: rylli no amphimacrus: dos & spondeus: ueneris anapestus: dic ui spondeus: cula ne anapestus: cto. syllaba abundante. ideo trimeter est hypercatalecticus: q̄a superest syllaba: hæc ille. cuiusq; opinio plurimū placet. Sed quum aio p̄ssius p̄pēderē cōstitui cōfutatis illius rōnibus nr̄am īterpolare sentētiā. Ille anapestice scandēdo duos tantū facit anapestos: q̄d iniuriū est: mox amphimacrū īserit: quē uersus non recipit anapesticus. exinde legēdo ut ille præcipit pōt uersus esse hexameter procœlius: in quo superabundant aut syllabæ aut tēpora in medio: supabundaret ergo tempus in secūdo pede rylli no: quādo no oīno lōgat̄. alii dicūt Seruiū intelligere nisi sup his uerbis: ueneris dic uincula necto. in q̄bus uerbis duo sunt anapesti īterposito spondeo: & superabūdante syllaba. ideo trimetrū hypcatalecticū est: q̄d nō asseuero nā in oīb⁹ uersuū generibus p̄ter in dactylicis semp duplicamus pedes: ut in iābico trimetro: quum habeat sex pedes. Itaq; meo iudicio legendum est. Nectas amarylli mō & ueneris dic uincula necto: ut si dactylice scandas as. abiiciatur antiquo more. si anapestice hoc pacto. Nectas spondeus: amary anapestus: li modet anapestus: ueneris anapestus:

pestus:dic uin spondeus:cula ne anapestus:&o abundante syllaba. dixi quod sentiam non q contendam.ut dicebat ille:at repetatur iter. Potest insuper hexametrũ in se recurrere ut. Musa mihi causas memora quo numine leso. Leso numine quo memora causas mihi musa. Notandum præterea ultimam uniuscuiusq uersus poni ad placitũ:idest adiaphoran. Testantur Cicero:Quintilianus. Terentianus:Bassus:Victorinus:Probus:Seruius:Fortunatianus. Attende etiã qđ Fortunatianus ait.ultimã cuiuscũq dictionis accipi indifferẽter syllabã.ut Inualidus etiãq tremens. Carmẽ heroicum 24.tẽpora excedere non põt: Censorinus uero aliqñ recipere nisi. 23.tẽpora inuit:qa ut cæteri:trocheũ admitti in hexametro pcipit cõtra quẽ insurgã statim. Ideo nõ mirũ erit si spõdei in dactylos resoluantur:quũ in tẽpore cõueniãt. Ecce qđ in hoc Lucretii. An cœlũ nobis natura ultro corruptũ.sex spondeorũ tãtũ cõsumet temporis:quãtũ in illo Vergilii Pandit interea domus omnipatentis olympi Heroico carmine Phemonoẽ dũ cãtaret futura prius usã eẽ testatur Eusebius. Mox apud te fit Linum(tradit Plinius)ad cytharam carmẽ cõposuisse:quũ prius aut assa uoce:aut tantum cythara canerent.de Heroici speciebus aspicito in arte breui.

Hexametrũ retro gradum. Vltia cuiuscũq uersus ad placitum. A diaphora. Vltia cuiuscũq dictionis ad placitum. Hexametri quot tẽpora. Quis prĩo heroico usus fuerit Linus.

¶ An trocheus hexametro accidat. Cap.30.

Vm in sexta aliquando sede trocheum recipi ex aliquorum opinione diximus hic quid sentiam discutere nõ uerebor. Qui ante me scripserunt q̃ plurimi trocheum posse in sexto hexametri loco admitti edocẽt: nisi forte auctoritate Cẽsorini in lib.de natali: qui municipales hẽt Cæs. Bassum:Terẽtianũ:& Victorinũ:dicẽtis oĩno trochœũ reperiri in hexametro:qđ & Ausonius inuit quodã in epigrãmate ad iãbum. ubi dicit in uersu Heroico tres subiugari pedes:in qbus & numerat trocheũ:ego aũt ueris motus rõnibus reclamabo. Prima rõ est. ultimã cuiusq uersus syllabã ad placitũ poni paulo supra docuius qđ si ita est:quũ dico pfugus lauinaq uenit. qs erit tã oculeus & cordatus ut dignoscat uenit esse trocheũ potiusq̃ spondeũ:quum ultima sit ambigua. Insup Diomedes huic nostræ opinioni anchorã dat:quũ ait maiores initio heroicũ sex spondeis texuisse:qđ si uerũ est trochei in hexametro nulla mentio facta est:cuius & his germana uerba legere poteris in prĩa epogra.cap.24.ubi de solutione. Prætere alia ualidior rõ est. si trocheus admitteref:nõ ne puerilia scripsisset Plinius dicens. M.quanta sit difficillimũ esse scitu. nam quũ in fine carminis est:ambigue ponitur:nonne potuisset ex isto uersu noscere. Dardanide duri quæ uos a stirpe parentum? ubi si

Carmẽ qñ primũ ad cytharam. Cẽsorino & qbusdã reclamo. Ausoniũ ñ admitto.

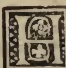
M.quanta sit scitu d.fficillimã.

esset trocheus absque dubio.m.breuiaret. Demum si sextam possideretur a duobus sedes pedibus plusquam.32.figuras hexametrum recipet carmen.at dicent meis conuinci telis quum dixeri in hypermetro nil referre:an penultima sit longa:an breuis.Ideo uideri trocheum posse recipi:quum breuis sit.id quid refert?quum omnino quae hypermetri sit penultima:in hexametro sit ultima. ¶ Ideo contra omnium (praeterquam Bedae) hactenus sententiam concludo nullo pacto trocheum in hexametro posse habere domiciliu. Hanc nostram sententiam (iam agitur sexennium) Bernardinus Macius:Dominicusque Stamera inter amicos meos primipilares:famigeratique Iuuenes:& literarum receptacula comprobarunt. Domitius tamen Quintius phoenix frater meus in sua Mettobasi contrario consensu trocheum posse recipi insinuabit:cui reclamandum omnino censeo:sic & Iacobo sentino:qui erroneam & ipse sequitur sententiam.

Trocheus in hexametro nunquam. Bernardinus macius. Dominicus stamara. Mettobasis fris mei. Iacobo sentino reclamo.

¶ De Heroico. Cap. 31.

Heroicum apollini debemus. Senarius. Hexameter. Heroici nomina. Epicus heroicus dicitur. Buccollicus uersus.

Eroicum Apollini pythio nos debere scribit Plinius:& adpellatur Senarius uel Hexameter uersus:quoniam omnes uersus.6.pedum uel hexametri uel senarii dicuntur. Heroicum etiam pythium:uel epicum:Pyrrhichium:& buccolicum nominamus:quum in quarta sede dactylus orationis parte finit:ut tu tityre lentus in umbra. Hoc ipse Theocritus obseruauit. Vergi. Calpurnius & Nemesianus minime obnoxios huic se fecerunt legi. in Heroico dactylis utimur:quum impetum aut citum aliquid denotare uolumus.ut Quadrupedante putrem sonitu ferit ungula campum. Spondeis utimur: quum aliquid graue significamus ut. Luctantes uentos tempestatesque sonoras.

Dactyli quando in heroico. Spondei quando in heroico.

¶ De decoro & gratia heroici. Cap.32.

Ecorum in heroico maximum esse & graue. R.litera resonante manifestum est:ut Caucasus hyrcanaeque admorunt ubera tygres. Hoc genuinum & peculiare dicitur meum:ut uideri est in nostris editis opibus. Aut quum in sede ultima dictio est: cuius positione prima longetur maxime duarum similium consonantium:ut totas splendescere terras. Aut quum trisyllaba:media positione longa: ut gentes frenare superbas. Aut quum secunda dictio est trisyllaba aut quadrisyllaba. Vt Torua mimalloniis impleru nt cornua bombis.& Rara cothurnato risere theatra menandro. In heroico eclipsis rutilat: set non plurima ut. Clamorem immensum tollit. ¶ Gratia & nitor in heroico conuenit:alioquin heroici amitteret gratiam:quod hoc modo fit. Quum dictio ultima unius:alterius in principio heroici repetitur:ut Ecce dionaei processit caesaris astrum. Astrum quo segetes:& dicitur Anadiplosis. Et quum una dictio in principio & in fine ponitur.ut Multa super priamo ro

R.resonat in carmine.

Gratia in heroico.

Anadiplosis.

gitans sup hectore multa. Comendať item quoties una cũ affectu repetiť dictio. ut Italiã italiam primus cõclamat achates Italiã socii. Pulcherrimũ etiã diciť: quum uerba sint plurima: quorũ participia aliis idgimus uerbis. ut in isto Ouid. Mars uidet hanc: uisamq; cupit: potiturq; cupita. Idẽ. sua uiscera traxit. Tractaq; calcauit: calcataq; rupit: & est figura: quæ diciť Climax. Mox nõ indecorũ erit carmẽ: si ponemus sæpius in principiis solã dictionẽ. ut Nate meæ uires mea nate potẽtia solus Nate patris sũmi. & diciť Anaphora. Delectat quoq; quũ sola noïa aut sola uerba carmẽ pficiãt. ut. Insidiæ arma doli pestis furor ira uenenũ: & in illo Fortũati. Lilia narcissus uiolæ rosa nardus amomũ. & Edocet inducit domat arguit urget agitq;. Decebit quoq; si noïbus singulis epitheta iunganť. ut Terra grauis: nemus ombrosum: nix alba: ferox lis. & in illo. Myrta cruẽtaq;: cærea poma: uolubile buxũ. Ornať similiter: quum rei res opponiť. ut Pes pede cõiunctus: mucro mucrone: uiro uir. Illustre carmẽ est: quoties animi adcrescit uehementia: Ouidi. Stantia cõcutio cantu freta: nubila pello. Nubilaq; iduco: uẽtosq; abigoq; uocoq;. Et syluas moueo iubeoq; tremiscere mõtes. & alia: quæ habes in. 7. metamor. Nõ iprobanť cõparationes aptæ. ut de Aenea: qui nullis pcibus moueri poterat. Verg. Ac ueluti ãnosam ualido cũ robore q̃rcum. Nunc huc nũc illuc & alia. Exornant itẽ carmẽ. q;. coniunctiones plurimæ ut Ceraunũ iphitidem alastoraq; chromiũq;. Alcandrũq; aliũq; nemonaq; prytaniũq; sic in isto Ouidii. Auræq;: & uẽti: mõtesq;: amnesq;: lacusq;. Hoc tamẽ alii uitiosum putant. sed taceant. dum de uitiis heroici differamus.

Climax.

Anaphora

ℭ De uitiis Heroici. Cap. 33.

Elut quæ sequaris dixius: ita quæ effugias exequemur. & nõ tm̃ fugias q̃tũ caueas (nisi ope in lõgo) Vitiũ primũ ẽ: quũ heroicũ cæsuris caret. ut Sidera cœlũ: tellus ordea: carbasa fluctus. Aut quũ (teste Seruio) una icipiat dictio a syllaba. in quã finit anterior. ut dorica castra. Aut quuz (ut idẽ ait Seruius) in pricipiũ finit: qd apud græcos obsuať. ut littora linquẽs: qd hemistichiũ ẽ in. 3. Aene. ubi Seruiũ legito: tñ latini id nõ obseruãt. Aut quũ syllaba fere eadẽ poniť i pricipio duarũ aut triũ dictionũ. ut casus cassandra canebat. Aut quũ i monosyllabũ finit: qd pessimũ ẽ (Seruio teste) ut pcũbit humi bos. sed aliq̃n sensus ita adpetit ut melius in monosyllabũ finiat. ut deiecta solo mox Ianua. ecce carmẽ cõcidere uelut cadẽtis Ianuæ adpetit snia. Et nisi forte totũ opus esset monosyllaborũ. ut apud Ausoniũ. Et Nos: qui cõposuimus opus monosyllaborũ: ubi miram ingenii ui-

Quintianus opus monosyllaborũ composuit.

debis experientiam. Et aduerte apud Satyricos ſæpius in fine monoſyllabum eſſe carmen. Euitato quoq; ſi poteris ne in fine heroici ſint duæ biſyllabæ dictiones. ut in hoc Varii Poetæ. Incubet & tyriis atq; ex ſolido bibat auro: quā q̄ ſæpius apud claſſicos iuenies præſertim penes antiquos. Indecens præterea eſt: quum dictiones multæ ab una littera incipiant: aut etiam in unam terminent. O tite tute tati tibi tanta tyranne tuliſti. & Machina multa minax minitatur maxima muris. & dicitur Paroemō ideſt ſimile. & Magnanimæ thebæ certamine marte dedere. ſic apud Lucil. 30. Et ſæuo duro in bello multo optimus hoſtis. ſic apud eundem libro eodē. Inq; tuis factis ſæuis & triſtibus dictis. Concurſus uocalium euitādus eſt. ut Improbe amor conuerte animi indignātia habenis. Sūt præterea plures figuræ: quas ſi poteris ut euites pſuadeo: ut ē Pleonaſmos: quum abundanter dicimus. ut Vidimus hæc oculis: greſſi pede: ſenſimus aure. Tapinoſim raro facias: quum rei magnæ ſit humilis expoſitio. ut mare gurges. Amphibologiam quantum in te erit non inſeras. ut Aio te æacida romanos uincere poſſe. Et te admoneat Atellanes poeta ſcriptor qui ob ambigui uerſiculū loci media amphitheatri harena a Caligula crematus eſt. Dii ipſum interimant. eius manes torqueantur: qui licet Romanorum imperator Vergilium principem litterarum (Suetonio teſte) tā q̄ nullius ingenii nulliuſq; doctrinæ abolere conatus eſt. & Liuiū tanq̄ uerboſum conſummere. Improbe uir Caligula ſi in corpora rabioſo ſæuibas uirulētoq; impetu. eſto: ſed quid dirius q̄ in animos uoluminaq; interneciuam exercere crudelitatem? te lancinē? in te inuehar? te adlatrem? quum nil in lingua latina Vergilio īgenioſius diuiniuſue: & Liuio nil expetibilius ſit: quem ut uiderent nomine moti adierūt ab extremo orbe uiri. teſtibus Plinio ac Hieronymo. Eſt & cacophaton: quam æſcrologiam dicunt ideſt compoſitiōis inuerecondam conſtructionem: quum aliqui ex uerbis: quæ lōgiſſime ab obſcænitate abſunt occaſionem turpitudinis (teſte Quintiliano) rapiūt. ut apud Ouidium metamorpho. i. Si qua latent meliora putat. Si quidem & Celſus apud Vergilium putat. Incipiunt agitata tumeſcere. & alii apud Terentium arrige aures pamphile. & apud Nos libro orpheos prīo. Cōponēs diua ora manu neruūq; repulſans. ſic in tertio: quum loquimur de Orpheo: qui tartarū ob erudycen adīt prætēptat. Et fiſus cythara & tenſi dulcedine neruiquæ omnia ſi recipias lector nihil loqui tutum eſt. Sic abſint Cacozelia: tautologia: & quædam aliæ: quas narrant Fabius & Diomedes Donatuſq;. & nos latius in libro de figuris.

- Paroemō.
- Pleonaſmos.
- Tapinoſis.
- Amphibologia.
- Atellanes poeta.
- C. caligula Verg. litterarū princeps.
- Liuiū barbari adeūt
- Cacophaton.
- Aeſcrologia.
- Pro ouidio
- Pro uergilio.
- Pro terentio.
- Pro ſe ipſo
- Quītian⁹ libros d' orpheo cōpoſuit.
- Quītian⁹ librū de figuris compoſuit.

¶ De pentametro. Cap.34.

Entametrũ:q̃d epodicũ ad differentiã aliorũ quinq̧ pedes habentiũ dicit̃:qnq̧ cõstare pedibus Ethymologia edocet.πεντα enim quinq̧ dicit & μετρα mēsura.unde Hexametrũ etiã ab ἕξ idest sex:& μετρα mēsura dicimus:Pẽtametri iuentoré ignorari Horat.innuit:& Grãmatici certant & adhuc sub iudice lis est.Aliqui tamen Mydam lydiæ regem fuisse dicunt.Alii Theoclen erythreũ.dum per amoris insaniã uociferaret.Terẽtianus uero iter doctos uexillarius sup hoc dicit. Pẽtametrũ dubitant quis primus finxerit auctor.Quidã nõ dubitãt dicere Callinoũ:ex quo itellego Horatiũ in arte poetica addubitare quis pentametri fuerit iuentor.non auté q̃s primus Hexametro cõiunxerit.ut inerudiri id iterpretant̃.Pẽtametri primis duabus sedibus dactylus & spõdeus uicissim & idiscrete dant̃:addita post cæsura:mox duobus dactylis sequentibus cũ alia cæsura.ut Nil mihi:rescri:bas:attñ:ipse ue:ni:ita q̃ duæ iunctæ cæsuræ unũ pedẽ faciant alio quoq̧ modo scãdi posse mãifestum est:auctore Beda:ut in prima & secunda sede dactylus & spondeus alternatim ponant̃.in tertia spondeus aut iambus(quod raro fit)in quarta & quinta anapestus: ut Nil mihi:rescri:bas at:tamen i:pse ueni:alii dicũt in quinta sede tribrachum quandoq̧ habere domicilium:quibus non adhæreo.nam(ut dixi)ultima cuiuscũq̧ uersus est ad placitum.sic rationibus hoc in loco utar:quibus usus sum:quũ adprobaui trocheũ i hexametro nullam habere sedem.Pentametro accidunt a.xii.usq̧ ad.14.syllabæ.&.20.tempora aut.19.aut.18.Si uero non admittatur tribrachus(ut dixi)aliud erit:sed de his hactenus.

Epodicũ pẽtametrũ
Pentametrum unde
Hexametrũ unde.
Mydas rex
Theocles
Pentametri inuẽtor
Callinous.
Horatii locus.
Pentametrũ dupliciter scãdit̃.
Oibus reclamo.
Pẽtametri quot syllabæ & tpa.

¶ De decoro pentametri. Cap.35.

Entameter decorus est.quum post cæsuram primã trisyllaba dictio:mox duabus bisyllabis sequentibus:ponatur.ut Et teneat culti iugera magna soli. Aut quum post eãdem cæsuram prima sit bisyllaba dictio & in dactylo coniungatur,cum trisyllaba sequente: ut Scipiades agitent Bella cruenta manu.alioqui decidet.ut Iuppiter in magno stabat amans solio.Si uero in fine pentametri dictio quinq̧ syllabarum fit:aut quatuor laudatissimum est:ut apud Catullum & Propertium sæpe:& in nostra Elegia de morte Philippi Beroaldi cuius exẽpla proferam.Barbara detrudet turba cacuminibus. Quæ legeret lætis Quintia luminibus:& erit carmen decentius si epitheta iungantur cum nominibus finientibus cæsuris.ut Carmina pennatis plena cupidinibus. Quæ positæ hamatis sunt sub harundinibus.

Elegia pr morte philippi Bero al.nostra.

Et notādum est ex Hexametro & pentametro posse cursum fieri retrogradum:ut ex pentametro nascatur hexametrum:& ex hexametro pētametrum oriatur.ut hoc in nostro disticho ad Romam pax tua non tua lis fecit te uincere gentes Perdere te fecit Lis tua non tua pax.sic & in alio nostro super rege galliarum Ludouico. Terribili modo quæ consurgūt milite gentes Turbine gallorum Rex cito corripiet.set ad uitia transeamus.

Hexame. &pētāe.simul retrogradiunt:

De uitiis pentametri. Cap. 36.

Itium in pentametro existimatur quoties sensus a pentametro in Hexametrū sequēs tendit:quo uitio raro utitur poetæ: imo uix iuenies:iueni tamen apud Ausoniū. Concussus dixit.Quid tibi diuitiæ.Nunc prosunt regū rex o ditissime quū sis Sicut ego sol⁹ me quoq pauperior. Similiter caueto ne post cæsurā primā sit syllaba in synalœpham cadens.ut apud Catullum.Nec desistere amare omnia si facies. Idem.Iuppiter ut teloꝝ oē genus pereat.Euitato etiam ne similis prorsæ uideatur uersus.ut apud Catullū.Qui mō qui me unū atq unicum amicum habuit.Similiter erit turpissimum:quū prima cæsura orōnis partē nō perficiat.Vñ Terentianus ait. Nam uitiosus erit sic pentameter generatus. Inter nostros gentilis oberrat equus .Fugito etiam ne ultima cæsura sit monosyllaba dictio.ut Illinc flent dryades sic flet hamadryas hinc.Euitato deinde ne in penultima pentametri sit syllaba propter mutam & liquidā breuis:quia crassum in se spiritū retorquebit. ut Se multos paulus iurat habere libros. & antequā de Pentametro mentionē desinamus iure facturi uidebimur si admonuerimus Pentametrum scribi per.t. & pferendū. p.d. more græco.nam illi quoties.γ. ante. τ. ponitur.τ.in prolatione.d. resonat. quāq̄ latini id minime seruant. Iam figuras aliquas adgrediamur: quando Poetis inseruire eas manifestum est.

Figuræ potis seruiūt.

De quibusdam figuris. Cap. 37.

Vulgariū error Tmesisnō Temesis. Incisio.

Oetas figuris uti qbusdā nō icognitū est:qbus nescio qd grāæ adipiscitur carmen.ut Tmesi. Est autem Tmesis (non autē temesis:nā est dictio bisyllaba cōtra grāmatistas)q̄ & icisio dr: quū dictio separat̄ iterpositis aliis.ut septē subiecta trionī. Lucretius.non turbari inq pediri.idest ipediri & plurimū fit in cōpositis.caueas ne in noībus propriis integris Tmesi utaris figura.nam Horat.quū æcoturicū oppidi nomē scidere nō posset ait.Mansuri oppidulo:quod uersu dicere nō est.sic Lucillius saty.6.seruoꝝ hic festus dies est:Quem pene hexametro uersu nō dicere possis. Ironia ut in.6. Quintilianus ait diuersum est:

Ironia.

qđ dicit intellectū petit.& Idem.8.ait.Illusioné dici:qua contraria ostendunt. Vergilius. Egregiam uero laudé spolia ampla refertis. ℂ Alegoria quæ(ut in.8.scriptū reliqt.Quintilianus)iuersio iterp taẽ.ut est Claudite iã riuos pueri sat prata biberűt.alii tñ dicűt ibi eẽ metaphorã. ℂ Parenthesis plurimű decori hét:quã Fabius.9.interpositioné uocat.ut Vix tenuere manus(scis hæc menelae)nephã das. ℂ Periphrasis est:quæ eloquẽdi circuitus dr̃ a Fabio:quum uelimus aliqd dr̃e:uel notare:lõgo uerboꝝ tramite describim⁹.ut Et iã prima nouo spargebat lumine terras Tithoni croceũ linqués aurora cubile.idest iã erat mane. ℂ Hypbole: quã Cicero superlationé:Quintilianus supiectioné:alii eminẽtiã:alii excessum noĩant:est quű uolumus aliqd magni denotare ueꝝ excedim⁹.ut de Polyphemo Vergilius & sidera uertice tãgit. ℂ Metonomia: quã trãsmutationé Diomed.dicit:est quũ ꝑ cõtinéte cõtétű:aut ꝑ cõtéto cõtinẽs dr̃ ut.Nũc pateras libare ioui ul'uina coronãt. ℂ Metaphora: quæ a Fabio Trãslatio dr̃:q̃ttuor fit modis:ab aĩato ad inanimatum:ab aĩato ad aĩatű:ab inanimi ad inanimatű:ab inanimato ad aĩatum: utunẽ ꝑterea poetæ epenthesi:ephæresi:syncopa:apocope:paragoge:& aliis q̃ plurimis:de qbus Fabiű & Diomedem legito.nõ enim meű est oẽs cõprahẽdere. Has nãq; adnotaui ut & me figuris habilé & earű familiarem esse uel iuidus diffiteri nõ possit.Has breuiter prælibaui donec de figuris nostrum edaẽ opus:set in fine artis breuis sunt figuræ quo ad syllabas a nobis explicate plures.At iam qm̃ fere creméti oblitus fuerã de creméto aliqua breuiter ꝑquiremus.

Illusio. Alegoria. Inuersio. Parenthesis. Interpõ. Periphrasis Circuitus eloquendi. Hypbole. Suplatio. Supiectio. Eminẽtia. Excessus. Metonomia. Transmutatio. Metaphora. Trãslatio. Poete utűtur figuris Quĩtian⁹ de figuris opus composuit.

ℂ De cremento. Cap.38.

CRementum in nominum aut uerborű dictionibus esse dicimus:quum recti a suis obliquis.Et instantis idest ꝑsentis indicatiui prima secunda & tertia persona a reliquis aut syllabis:aut temporibus superantur.sic erit ẽt in aliis modis temporibusq; ut.pater pr̃ibus:amo amamus.& prio.

Crementi quid.

ℂ De crementis nominum. Cap.39.

AIn nominum cremento longatur:ut animarum dominabus. & similiter in nominibus in al: ar neutralibus: an & as.ut animalis calcaris titanis pietatis.nisi fuerint monosyllaba.ut sal salis:par paris: uas uadis. similiter anas anatis: quod breuiatur. Longato quoq; ab ax ut audacis. sic nar naris pan panos.demuntur dropacis abacis pharnacis atracis athacis styracis coracis smilacis cãdacis iubaris nectaris hepatis facis:& quorum in dis genitiuus est.ut palladis archadis.cætera itidẽ corripito.ut arabis Annibalis. quãquam super hac dictione alias

A.in noĩs cremento.

E.in nois cremento.

nec spernenda dicemus.nã in penultima aliqui elongarunt. ¶ E.in nominum cremento producimus.ut rerum diebus:& in oibus i el: en:es:ex.ut gabrielis syrenis locupletis fecis.demito segetis tegetis parietis abietis præpetis teretis hebetis arietis gregis interpretis ne cis pedis cereris:& quæ uocalem habent ante aliam.ut rei spei.longantur uero quæ.i.ante.e.habent sequente uocali alia.ut speciei:sic & ueris & plebis:& quæ faciunt genitiuum in eris ab ηρος græce.ut pantheris crateris.& non miraberis quare aer & æther corripiant: quia non in ηρος set in ερος in genitiuo græco faciunt.alia omnino breuiato.ut ciceris uelleris. in mulieris esse ambiguum nonnulli differunt:tamen quid sentiam in.4.legito epogra. ¶ I.in nominis

I.in nominis cremento.

cremento breuiari testantur omnes.ut patribus: demito in nominibus in terminatis & salaminis delphinis.sic & quiritis samnitis:& in græco genitiuo circumflexa.ut gryphis eleusinis. & in ix adiectiua seu feminina ut fœlicis radicis:sic cæicis bombycis sandicis spadicis phœnicis. demuntur hæc picis niuis filicis salicis laricis stygis coxendicis hystricis masticis claxendicis codicis uirginis militis carminis:& similia in nominatiuo bisyllaba ut lapidis.uibex longa

O in nois cremento.

tur:strigis & bebrycis hæc duo ad placitum. ¶ O in nominum cremento longamus.ut ambobus:corripito in on nomina græca breuem habentia.o.ut demonis:& in on nomina.o.longum apud græcos habentia producito ut babylonis: sic & in.o.apud nos ut sermonis:& in or masculina fœminina communia adpellatiua.ut doloris maioris sororis uxoris:si autem fuerint ꝓpria aut neutra corripi uidemus.ut hectoris marmoris:sic rhetoris arboris indecoris memoris publiporis marciporis scrobis inopis pecoris scobis eboris:& composita a potis.ut compotis.Si uero nomina in os aut ox terminabunt producimus:ut custodis uelocis.demito cappadocis bouis præcocis. ¶ V.in nominis cremento breuem censemus: ut

V.in nois cremento.

uerubus lacubus:quibus similia nomina nulla differentiæ causa cogente.u.pro.i.ponunt teste Prisciano.elongato tamen a nominibus in us ut salutis:hinc demito:quæ uocalem ante aliam retinẽt: ut gruis suis:sic intercutis pecudis. Nomina in ux producimus:ut pollucis:demptis monosyllabis ut ducis trucis:longatur tamen lucis.cætera corripient.ut lyguris consulis præsulis.fur tamen furis elongabit.

¶ De uerborum crementis. Cap.40.

A. in uerbi cremento.

In uerborum cremento longationi hæret.ut amamus. excipitur tamen in do:& in compositis suis:quæ in primo breuiantur cremento, ut damus circundamus:&

iure diximus in primo cremento: quia in aliis. 3. longatur ut dabamus: qd nõ adnotauit Maturantius. ℭ E. similiter longamus ut docemus. nisi in uerbis tertiæ coniugationis sequente. r. in præsentibus & plusq̃ perfectis ut legeris legeram. si uero essent secunda crementa longarentur. ut sequereris. in bere & beris primæ & secũdæ coniugationum breuiatur. ut amaberis docebere. In plusq̃ perfectis indicatiuorum & in præteritis: futurisque subiunctiuorum etiam corripitur. ut dederam dederim dedero. ℭ I. in cremento: uerbi: nisi in quarta & in præteritis in ui monosyllaba. ut lacessiui breuiatur. ut regimus in secundo cremento: in omnibus breuiatur. ut audiuimus. producũtur autem simus a sim uelimus uelitis a uelim. Si uero in plurali perfectorum & futurorum subiunctiui inuenies non corripitur: ut male sentit Pylades noster: set producitur. uti ex Probo legimus. ut amauerimus dederitis. sed super his latius diximus in superioribus. ℭ O. tam semper longatur. ℭ Quam. V. breuiatur ut docetote ad sumus.

Maturantii incuria.

E. in uerbi cremento.

I. in uerbi cremento.

Pylades errat.

O. in uerbi cremento.

V. in uerbi cremento.

ℭ De penultimis infinitiuorum. Cap. 41.

INfinita primæ secundæ: & quartæ in penultima longãtur: in tertia corripiuntur. aduertendum tamen est in prima excipiendum esse dare: cum suis compositis. ut uenũdare: si uero aliquando in secunda breuiabuntur dices prisco id more fieri. nam ut ait Seruius cõmenta. quarto: & nos retulimus in. 5. epograph. Verba secundæ habentia. e. ante. o. antiquitus tertiæ poterant esse coniugationis. Vergilius. & littota feruere latæ. Manilius. toto respondere mondo. Priscianus. perhibent quã fulgere sole. Vergilius. feruere leucatem. Plautus in mustel. Nõ omnes possunt olere unguenta exotica. ubi olere in media corripitur, ab olo olis: quæ uerba ueniunt a feruo uis. respondo dis. fulgo gis. olo olis. tertiæ. Iccirco nulla te teneat admiratio si caue uale in ultima aliquãdo breuiantur. Horatius. Vade uale caue ne titubes mandataq; frangas. Ouidius primo trist. Idq; quod ignoti faciunt uale dicere saltem. nam a cauo uis. ualo lis. ueniunt. Sed iam ad tertiam transgrediamur epographiam: hæc est: intende lector.

Verba i eo secũdæ tertiæ erant coniuga.

Jo. Francisci Quintiani Stoae Poetae Laureati de syllabarũ quãtitate Epographia Tertia.

¶Prohoemium.

VVM finchronoꝝ quorũdam diu mecũ uarias cogitarẽ ieptias: nõ potui quin hanc tertiã cõtexerẽ epographiã. dignũ ratus si nõ tñ eoꝝ opinioni dissonus nõ supuacaneũ esse de primis disserere syllabis oñderẽ: set ut ẽt aliquos circa syllabaꝝ cõcinationẽ labores exãtlarẽ. exãtlaui certe & qđ isipidũ esse referũt sapidũ feci conditũq;. Referũt ãt. ii. malæ eruditionis tabernæ redũdatiõis uitio dãdũ: si de primis aut mediis syllabis per regulas aliqs edissertet. qđ gruniũt irrito uiliores catapotio: triuialis fecis iclyta nosocomia: umbratiles grãmatistæ? An iuuenes sp exẽpla hñt memoriæ? An sine pceptore tyrũculi fient eruditi? ubi nũc sũt illi: quos graeci αυτοδιδακτοι dicũt. i. se ipsos pceptores hñtes. Vbi Manilius Ro. quẽ uariis doctrinis nobilẽ fuisse sine pceptore ait Pli.? ubi Apulei⁹ Madaurẽsis: q nullo magistro pũnte erũnali labore studia excoluit grtia? Nũ nr̃is sub seculis nasceẽ Aug. q(ipso teste) nullo docẽte libros artiũ liberaliũ legit & itellexit? Nũ in lr̃is erit Syllanion statuarius: quẽ nullo doctore nobilẽ pdidit antiqtas? Quo nr̃a se uergũt tpa: qbus & mille auctoratis pceptoribus nulli uel pauci fiunt eruditi? Videant & relegant has nr̃as tabulas: an allectitio pgrediar ordine uiderit. Nõ ificias ibo tñ(ut supius dixius) difficillimũ eẽ p regulas cõtineri syllabas. Vñ pcœpimus multoꝝ uatũ memoriæ mãdãda carmina: qa fidelior exẽplis est tenor q̃ regulis. Nihilominus quo ad nr̃a suppetiit facultas: ita regulis cõtexui: ut syllabæ i primis: si ñ oẽs penitus: plurimæ tñ per quascũq; uocales subditæ emergãt. At dicant aliq me nec iusta pgressum serie: quum dictiones per. y. enotãdas dictionibus. i. recipientibus iserui ante omnes cõsonãtes: q ut ignoscant sciant uelim nõ id ignorãtia: set dedita factũ opera & bre

Manilius Roma. Apuleius absq; pceptore latinæ discit. Augustini ingenium. Syllanion statuarius. Exẽplis fidelior tenor q̃ regulis.

uitatis cã.mox succurrit ut ueniam deprecer. si minus: quæ dixero oĩa exẽplis cõprobauero:nã quæ facilia repertu sunt omittẽda duximus:& ob id dictiões aliqñ duobus pũctis septis litteris intelligẽdas curauimus.sed iam repetatur iter:& primo.

¶ De.A.in primis syllabis. Cap.1.

Ante.b.breuiari pceptorũ edictũ est:ut labor nomen labo labas labefacto.i. cõcutio strabo grabatũ licet græci scribãt γραββατον nã similiter scribunt λακκος lacus πτισάνη prisana: scabies itidem breuiat:nõ aũt lõgat ut Frãciscus pcœpit niger. ¶ Lõgant uero labor laberis labes labis strabo stabã fabula fabella fabura.n.p.nabis.n.p.abel.p.n.fabor & alia a faris uel fare fatur flabo flabam tabeo tabes nomen & uerbum & ab eo uenientia ut tabens tabidus tabi tabo trabigilus sab⁹ nabã nabo pabulũ & oĩa in bilis uerbalia ut labilis fabilis nabilis pter stabilis & habilis.flabellũ labrũ abraham labicũ hæc q̃ttuor ad placitũ: sic erũt obliq a faber fabrico fabrilis & oĩa a breuib⁹ uenictia,quũ hẽant mutã cũ liqdæ ut scabri glabri.aliq dicũt crabro & flabrũ lõgari qđ nõ affirmo:quũ possent breuiari sequente muta & liqda & spãliter:quũ a flabro flabellũ breuiari possit:qđ Ascẽsius minime uidit.trabes a trabs oĩno breuiat & nõ audiendus est Iuuencus dicẽs prio. Diripe sed pprio fallax de lumine trabẽ.nisi uelis excusare eẽ miuron carmẽ: qđ carmis genus semper penult.breuiat legito in arte breui ubi de heroici spẽbus fit mẽtio. ¶ Catul.Non si illam rare labefactes munere uestis.Horat.S.q.s.u. nõ fastidisse strabonẽ. Cõtra Sulpitiũ Robertumq;:& Maturantium longari dicentes Vergil. sensim demissa grabato. Pull.Quem tuleram casu labor & ipse super.Ouid.Phamẽ.u.t.labe perire meæ. Idem.metamor.4.H.f.i.t. notissima fabula cœlo. Tibul. Hæc tibi fabellam referat. Auson. Fabellam permitte mihi.d.p. Franciscus niger breuiari præcipit:cui adhærebo si exemplo id confirmauerit. Sil.15.A.s. stridentem fabura cornum.Idem.in eodem Fatidicus nabis ueniẽs.a.a.o.Pruden.in dittocheo.pastorem sternit in abel. Vergil. Hæc tibi fabor enim.Ouid. metamorph.9. Tabe liquefactis.t. a.s.p.Vergil.Et terram tabo maculat. Claud. Trabigilium timidũ desertoresq;.g.Sil.8.pars laudes ore canebat. Sabe tuas. Ouid.metamorpho.13. Pabula decerpsi decerptaq;.d.m. quæ dictio inducit. A.gellii locum dicentis libro.16.capitulo.4.hastile ligna pom pabulm ubi meo iudicio legatur pabulum. aliter lectoris tardat curiositatem. Verg.3.nec dictu affabilis ulli. Ouidius.1.metamor. Sic

Frãcisc⁹ niger errat.

Aliqui dãnantur.

Ascẽsii icuria.

Iuuencus nõ audiendus.

Sulpitius Maturantiusq; & robert⁹ fallũtur.

Francisco nigro non hereo.

A.gellii locus.

Nestoris in curia & sulpitii. erat instabilis tellus innabilis unda. Vergi. 1. Nãq; hũeris de more. habilem. f. a. Propt. caudæ flabella superbæ. qua pp nõ possum nõ mirari Nestora contra Sulpitium scribere tãtummodo longari flabellum: quippe qui incuriosum scribat Sulpitiũ: qui docuerit breuiari. discant ambo ambigue poni ut in. 6. dicemus epogra.

Sulpitii incuria. Præcedens. c. breuiationi inhæret: ut Hiacynthus & si sub hac regula non est. acanthis. quod Sulpitius spaciũ etiam dicat breuiari manum non uorto: quum sub hac regula non sit nam per. t. non per. c. scribit quasi patẽs.

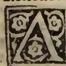
¶ Excipiunt uacinia brachara pacuuius zacharias. n. p. achar. n. p. obliq a pax & cõposita ut pacificus: brachiũ facũdus facũdia cacula apud Plautũ in pseu. obliq a thrax thracia cacabo uerbũ: cacabus tracha uacia uacienus machĩa glacito glacinia trachyn trachynius bacca bacchus bracca gracculus licet positiõe: acer qñ forté significat dacus paco placo racipalis lacõ. n. p. aculeus apd Capellã annuẽte sic dictione ait eni Nec stimula inceñso allicit aculeo: cacus macero uacillo pachynus acis hæc quinq; ambigue ponũt. in academia

Sulpitii error. Maturãtius & Valla siculus fallũtur. Hiacynthus qdrisy. Io. pastranẽsis & robertus allucinantur. Sulpitius errat. Vergilius formatus. Tortellius decipitur Papias blatit. Philomẽa ãn sit ouidii

Sulpitius ait. a. ante. c. lõgari in hoc Tullii Laureæ ut ex Plinio recitat. Atq; academiæ celebratã noie uillã: breuiari autẽ in hoc Horatii. Atq; inter syluas academi dicere uerum. ego uero ubiq; breuiari dico & precipio. i. 6. latius legito. ¶ Verg. & suaue rubẽs hiacynthus: risum cient Maturantius & Valla siculus dicẽtes apud Vergilium longũ reperiri: ut Et pinguẽ tiliã & ferrugineos hiacynthos. cogitant autẽ ibi trisyllabã: quũ sit quadrisyllaba dictio: in qua ẽt Io. pastranensis: Robertusq; anceps esse nomen referentes allucinãtur. imo sub hac regula minime contineri disputauerim: qa potius mediarum portionem retinet syllabarum. Verg. resonant & achãtida dũmi. ubi errauit Sulpitius deceptus carmine: nam sic legitur: non autẽ resonant acanthida dũmi. iuxta illud Calpurnii ut uincat acãthida cornix. Tortellius similiter decipitur forte propter suum mendosum codicem: quum legat apud Vergiliũ resonãt acalãtida dũmi. super qua dictione nescio quæ nugamẽta blattit Papias: quẽ non damno ut primarium: sed ut barbaros contundam ei nimium inhærentes. Vergil. Alba lygustra cadunt uacinia nigra leguntur. Auson. Quæq; f. p. iactat se bachara diues. Pers. saty. 1. Sũt quos pacuuius. Sidon. zachariæ fusti linguam. p. l. Prudent. in psych. quum uictor concidit achar. Ouidi. set erat facundus ulysses. Idem in philom. Cacabat hic perdix & g. m. a. modo illud opus Ouidii sit: qđ nõ crediderim. nam Ouidianæ diuinitati illud opus est dissonũ: set quia sub eius circũfert titulo & multi falso pdicãt: nec habebo nec

fidem adimā.Stat.syl.5.Al borum calicum atq; cacaborum:est enī carmen phalec.unus tamen Codro carmē obtulit hoc:in quo bre uiatur.Quo caro decoquitur cacabus græce a sonitu fit.quod Co drus non admisit noster:& si admisisset non ipse admitterem: quū illud carmen alicuius triuialis Gracismi aut Theodoli barbarorū fuisse crediderim.& iuenies apud Petroniū apte positum.s.ut.a.an te.c.longetur Horati.epi.1.Tracha ne uos ebrusq;.n.c.o. Martial. Docti patria narbo uacieni. Vergil.æneí.2.fabricata est machina muros.Ouid.in phil.& glacitát improbus anser. Idem metamor. 11.Herculeam trachyna iube.Horati.inexorabilis acer.Martialis. Grande iugum domi ta dacus ceruice recœpit:Et notandum est si secūdæ erit inflexionis lōgabitur.ut in exēplo patet:sin primæ bre uiabit.Verg.indomitiq; dacæ.e.p.1.a.Vnde nō possum nō mirari Iacobū Crucium alioqui litterarum pelagus hoc nō animaduertis se:quū ait super.2.pharsaliæ.motura dacas ut clade getasq; legen dom:esse dahas:qa reluctat syllaba.imo inuit ut uidimus in exem plo Verg.imo alibi Lucanus(si recte memini).6.iquit. Et uetitos errare dacas in mœnia ducat.Luca.5.Deiotarū & gelidæ dnm raci palin oræ.Ruf.fest.Gracculus & tenui.q.s.g.c.Verg.hic.mactat la cona pheretaq;.d.q.licet in aliqbus codicibus ladona fit.Caius Cæ sar seu fuerit Germanicus.Vnū hoc maceror & doleo.t.d.t.set am biguum in.6.dicemus epogra.quod negat Baptista Pius totius rei litterariæ Spirarches:& grāmatistarum malleus in Plaut.cōment. in.6.uideto.Ouid.meta.13.quoq; erat tamen acis in amnē.in qua dictione Sulpitius & alii omnes incuriosi fuerunt.

Notandū. Dacus ci. Daca ce. Iacobum crucium miror. Lucanus defensus. Baptiste pii laus. A Baptista pio distetio Sulpitii & oīuȝ curia

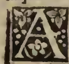

Sup.d.corripit:ut spado ador adoris.¶ Tollito hic tra do clades ladon adon fadus radix radico radicit⁹ rado uado uadis caduceus caducifer traduco suadeo suadus dadū gades gaditanus spadix gadir gadilō cadusii:sadu cei gradiuus adria adrastus adā:in q̄ dictiōe Aeli⁹ Antōius nebris. de fecit tātūmō lōgari edocēs:in q̄ icurria fuit & Sulpiti⁹:ista qnq; ambigua sunt.¶ Iuuena.Quū tener uxorē ducat spado næuia th. lector i hoc Aratorē xpianū poetā nec spernedū:ne tāgito dicētē i prío Præuius hic spado est.q.p.l.ubi falso.a.añ.d. lōgauit. Auson. Moxq; ador atq; adoris.d.p.p.f.& oīno breuiat:nō autē ambigue ponit:ut Nestor ait.fallit nanq; in illo Vgannii.Emicat in nubes nidoribus ador adoris.nā legit ardor adoris.nō ador.Iuuena. Tra didit archano.q.u.m.Ouid.metamor.9.Claudibus exclamat.s p. n.Idē met.1.placidum ladonis ad amnē.Martia.Capel.A.a.l.ac bi bliusadon. Vergili. Et fadumq; hebesūmq; subit.r.q.a.q.Ouidi.

Aelii antoníí incuria Sulpitius defecit. Arator poeta. Aratorem nō admitto. Vgannius exculius.

met.2.subita radice retenta est Vergili.3 Radimus & fatis.n.e.m. Idem.2.Vadimus imixti danais.Ouidi.in fast.T.i.a.sumptis caducifer alis.& non mireris apud Iuuenalem breuiari caduceus.quum ait uiolato pœna caduceo.ubi Georgius ualla cadurco arte mot⁹ metrica legit.quod nullo pacto admittendum est.Nam ibi potius pedem amphimacrum facerem.aut ratione(ut alii uolunt dicētes forte ambiguum esse)breuiari dicerē:q̄ cadurco substituendū esse asseuerauerim.Ennius Flos delibatis populis & suada medulla.Iuuena.quæ sunt a gadibus usq̄.Idem.quam gaditana canoro.Vergil.Spadices glaucicq̄ color.Priscia.Post hos cadusii durissima.i.c. Horati.Hyrpine quinti cogitet adria.ubi Acronem errasse dicunt aliqui:q̄ dixerit ibi adria neutri esse generis.sed impressorum errorem crediderim.ut pro masculino neutrum posuerint.nam alio in loco Acrō ait Horatium masculini generis protulisse in isto. Dux inquieti turbidus adriæ.de ambiguis in.6.uideto.

Iuuenalis defensus. Georgium uallā non teneo. Acron defenditur. Alii non uiderunt.

Veniente post.f.breuis est.ut uafer.❡ Excipitor apher sapho quāquā duplici.pp.scribit̄:daphne ambigue qđ alii non uiderunt.Saphirus longatur.nec huic nec ali seruit regulæ:quia positione producitur.scribitur aūt sapphyrus:& aduerte quoties.ph.subsequat̄ intelligēdū esse.p.subseq.❡ Pers.omne uafer .uitiū.r.f.a.Mar. R.m.q.magis traduceris a fer.sed magis per.ph.scriberem Hora.& mascula sappho.

Iuuenalis defensus. Georgii merule error.

Sequēte.g.breuiatur.ut magis:quæ dictio inducit Georgii merulæ errorē dicentis interpretātisq̄ illud Iuuenalis.quid confert purpura magis:quū legatur maius. alio qui claudicaret uersus.❡ Excipiunt̄ mago.n.p.pagina fragia fagus pagus paganus strages pago flagito agalma magalia fragū dago pages uñ cōpages uagio uagitus uagor nomen uagía lagana stragula tragula sagio saga sagæ bragada tagitia tragema nō a τραγο idest hirco:set a τραγο.i.comedo secundum aliquos:unde tragemata dicunt̄:quas uulgo cōfectiones uocant.flagitiū lagus lageus sagana agæa plaga:quū uulnus significat. fragor fragaris agger pro cumulo licet positione ❡ Sil.5.socericq̄ mi ser magonis inire.Iuuenal.millesima pagina surgit.Verg.sub tegmine fagi.Iuuenal.laudet uicinia pago.Pers.Hederæ sequaces ipse semipaganus.Mart.Capel.de nup.phil.Et robur thalamo flagitat abditum.Idem.6.Q.d.a.habitu qui agalmata firmant. Ouid.1. meta.mōtanaq̄ fraga legebant.Idē.10.met.Reddit onus uagitq̄ puer.tamen in libro de Philom.breuiat̄ in alia significatiōe. Glaucitat & catulus at uagiūt lepores.Lucre.E.f.i.miscet̄ funere uagor

Tragemata.

idest uagit⁹. Quid. uagīa diripit ensen: Iccirco succurit illd Verg. seruans sub imagine falcē. expone tu idest sub uagina. de lagano: multi dicūt longari: tamē apud Horatium est. ciceris laganiq; catinum. aliqui tamen legunt lachani. Martial. Stragula succincti u.f.u. Lucili. Tum spara Tum rumices portant & tragula porro. Tibul. 1. Pollicita est magico saga ministerio. Iuuenal. Flagitio dabit in laqueū uestigia noster. Idem famosaq; mœnia lagi. Sil. i. roseos oīs lageus ad ort⁹. Ennius Multa foro ponens agæaq; longa repletur. Ouid. in priap. c. m p. tu suffragare rogatus aliqui sub hac regula ponūt cōtagiū cōtages cōtagio coagulū repagulū: s3 poti⁹ in medus ponēda dixeri3 syllabis. Verg. geor. 4. serpant contagia uulgus. Ouid. in met. robusta repagula poste. Calpur. in buccolico ludicro. T.e.n. tremuere coagula lacte.

Vergilii locus.

A Super. L. in bisyllabis dictiōib⁹ lōgat: ut malo uerbū: & malū ꝑ pomo: & malus ꝑ arbore pala palæ apud Columel. ℭ Excipiūtur salo salonis cales oppidū campāiæ pal⁹ paludis pales dea palam phalæ phalanx calix salu3 sali sales halys oblig a sal. calybs calor halis mal⁹ la lū sal⁹ salix alo alis. i. nutrio salar talus. n. p. apud Vergil. si uero talus q conuersus est in perdicē: de quo Ouid. lōgat. calo ambigue poni aliq testantur: thales ad placitū ēt poni in. 6. dicemus. ℭ In polisyllabis breuiatur ut palumbes ualerius aloeus: salebra contra Io. Pastranensem & Robertū lōgari dicentes. ℭ Excipito alea alecto talio phalarna piscis caligo nomē & uerbum balena halitus alipes palantes scalena talare alifanus. n. p. aliphani calices aliphanum oppidu3: talea salētū salētin⁹ aliū apud Vergiliū & Columel. calisto lalisos alopecea phaleni malobathꝝ sulustri⁹ ballat⁹ ballistā squalleo sq̄llidus malleus callidus. i. astut⁹ palliū palliolatus & si positio ē palatiū ābigue. Sūt & q dicāt aliā ꝑ fluuio poni ambigue. qd nos sentiamus i. 6. legito. ℭ Martia. 4. Armoꝝ salo temperatur ambit. est aūt phal. Vergil. 7. Aeq̄ra qq; cales liquūt. a. q. u. Idem. Te quoq; magna pales. Prob⁹ Laudaris qdcūq;. palā. q. p. Non potere tamen mirari lr̄aꝝ cultores cur sub Probi titulo carmē ad legauerim. Iō qd sentiā cū diuerticulo ꝑterminare uisu3. ē. Opusculū illud florida elegans & ꝑpolitū nequaq̄ Catōis eē edocēt tēpora. qn̄ Lucanu3 Nasonē Vergiliūq; legēdos pcipiat. non imus tamen inficias Catonē de moribus libellū posteris reliquisse. set ex. A. Gellii uerbis prorsō nō uoiso eloquio conscriptū coniicimus. alii tenent Senecæ: alii Ausoni fuisse opus: qb⁹ astipularer si ob stilum hosce nō mentiretur itaq; Narniensi Galeoto concordans illud fuisse Probi

Ioā. pastranēsis error. Roberti idē error.

Vtrū catonis opus sit de morib⁹

Cato d̄ moribus libellū cōposuit

Prob⁹ carmē de moribus composuit.
Ouidii locus.
Seruius emaculat⁹
Prudētii rō quæ sit ignoro.
Ouidius emaculat⁹
Verg. emaculatus.
Domitius. emaculat⁹
Domitii i uerg. glossę.
Silius reformatur.

opus crediderim. placet aliquãdo e re nata (ut in prouerbio est) aliqua inserere: ne tibi lector suboriatur fastidium. Ennius. 15. Malos diffidunt fiunt tabulata phalæq;. Lucanus. Nec soliti lusere sales. Claud. in ruf. Iam rubet altus halys. Ouidi. metamophos. 15. salibus uitiatur amaris. i. maribus interpreteris: non autem pro cōdimento ut multi triuiales exponunt. Auson. Purpureisq; salar stellatus tergora guttis. Lucanus. 4. Qua cresso fatalis halis. q. u. L. Vergili. tua cura palumbes: ubi obiter Seruium mendosum esse aduertas. ait enim palūbes idest brungidæ: quos uulgus tetas adpellat. lege tu titos: ut ex Cornuto didicimus. Horat. ser. i. Contra leuinum ualeri genus. u. s. itaq; quū dicat Prudentius. Valeriane sacer. apud me incognita ratio est. nisi ut inquit Ianus parthasius forte uoluerit aliud. l. iungere: ut poetarum morem esse diximus. Ouid. metamor. 6. Gignis aloidas. unde aliquos codices emaculandos admonuerim. habentes Gignis & aloidas. quod non uidere qui emēdatū īprimi præ se ferētes opus curauerunt. sic apud Vergi. in mecœ. obitu uel fuerit auctor Cornelius. Fudit & aloidas. p. d. o. legito Fudit aloidas. aliqui cōtextus habent æolidas & sic a Domitio legit (modo illæ Domitii sint glossulæ: quod non credo) Tu corrigito: & omnino aloidas legas: sic & apud Domitium interpraetē Propt. Luna ministrat iter demonstrant astra salebras. Vergi. Talibus alecto dictis. Martial. 12. Corrumpunt fine talione cœlebs Laurenti⁹ lippius in oppianum. Phalarnam dicas fœdam. q. e. m. l. Iuuenal. Quum pateant altæ caligantesq; fenestræ. unde illud Silii. 12. legēdum est. Iuxta ac caligante situ longumq; per æuum. nō aūt ut in impressis codicibus. Ac iuxta caligante situ. Robertus ille gallus nescio quæ nugamēta effutit super hac dictione: cuius uerba obiicerem nisi siculis uaniora censerē. Sil. 12. Orythia domos huic alifanus iaccho. Horati. ser. 2. Inuertunt alifanis uinaria tota. Ouidi. fast. 2. Calisto sacri pars fuit una chori. Interpres Strab. 14. Lidon lalysonq; dein claraq; camiron. Vergi. 9. Q. a. m. balatibus agnū. Horati. Malobathro syrio capillos. Idem. Libertinarū dico Salustius in quas. Martial. quæ palliolata uagatur. & si aliqui syllabarum

Aliquorū error.

expertes uolunt palliū breuiari propter illud Ausonii. Molle aurum palliis græcia texe tuis. Dii boni qbus ambagibus se ostētāt. nō ne ibi duo ii in unū uertunt? alioq claudicaret Burdegalense carmē: qa palliū p duplex. ll. scribit. Vn Martia. Pallia donauit. g. c. t.

Ante. m. in disyllabis longatur. ut famen hamus. ℂ Excipito amo amas lamus. n. p. fames zama urbs camers dam⁹ tū clamys famos fame thamos sm aliquos tamē

thamus apud Columel. longatur genus herbæ. ¶ Si uero erunt dictiones polisyllabæ breuiantur. ut amurca ¶ Deinito bamura lamius a mõte mamertinũ mamerci amineũ quãuis ambiguum esse iferi⁹ dixerim⁹ lanima lamẽtor lamẽtũ & ab a cõposita ut amitto amẽtũ lamẽtatio mamurius samaria ramẽtũ damoetas damippus apud Theocr. mamurra apud Martialẽ. scamãder idifferẽter apud aliquos põit. ¶ Cipriañ. cũctis. credentibus amen. similiter posuit Ausonius. Ouid. fallaci piscis ab hamo: nec te decipiant Maturantius: & Valla Siculus Antoniusq; Nebriss. dicẽtes apud Iuuenalem breuiari. Dispositis prædiues hamis. quum ibi es collidatur syllaba antiquorum more: immo etiam armis nõ hamis secũdũ aliquos legendum est. Horat. car. 3. Aeli uetusto nobilis a lamo. Sil. 3. Et zama & uberior rutilorum. s. t. Verg. gæor. 3. A. t. t. contigũt corpus amurca. & sciẽdũ est: Terentiano & Seruio testib⁹: scribi p. c. & proferri p. g. sic in caieta cneo curculione: quare id fiat in. 5. legito epo gra. Sil. 3. Tum chalybes pauper bamuræ cruda iuuentus. Vergili. Lami⁹ endymion. aliqui tamẽ scribunt latmius. Mart. in xen. A. n. tibi mamertina senectus. Iuuenal. sat. 8. Mamercorum alapas. Auson. Solus qui chiũ miscet & amineũ. aliquorũ obiter adnotet incuria: qui dicunt in amineo. a. ante. m. ambigue poni propter Vergilianum illud in gæorg. Sunt & amineæ uites. non proculdubio inficias irẽ si mendosum Verg. carmen non cognoscerẽ. qđ ita legito. Sunt. etiã amineæ uites minuto chalcotypo;q; errore uideamus in super quid ibi dicat Seruius ait ille sane amineæ dici uersus probat qa nõ staret si dicerem⁹ eminneũ Serui si (ut ais) amineũ a minio uenit cur legendo Sunt & amineæ uites mi longat: quũ miniũ breuiat: nemo est qui tuã sequatus sententiã; nisi Solus Nicolaus ferretus: qui & ipse cũ suo ductor in errorem prolapsus est. Set hi q a. ante. m. in amineo ambigũ uolunt aliud afferre debebant exemplum: quod in. 6. afferro: ubi de ambiguis i pria syllaba fit mẽtio. Stat. ach. 3. Lamenta & notas. a. p. u. Ouid. met. 10. ceu quõdam lamina candens. Verg. 3. Hic patrem amitto. Ouidi. met. 7. dun digytos amentis addere tempto. Idem fasto. 3. A. f. f. mamuriumq; uocant. Arat. primo Samariæ uicina petens. Seren. Nam bis rementũ & quæ nomine prasiion herba.

Maturãtii & Valle siculi error. Antonii nebriss. idem error. Iuuenalis locus. Amurca p c. scribi & p g. proferri Aliquorũ incuria. Vergilius emaculat⁹ Seruii error. Nicolai ferreti error.

A Super. n. in disyllabis longat. ut nanus anus pro podice manus mana manũ idest bonũ unde manes p cõtrariũ non autem manes a manẽdo ut Sinthenius ille uoluit. ¶ Excipito mãus idest palma: cão cãis uerb; canis animal anus idest uetula: phanes anas anatis panos planus idest sedu-

Sinthenii error.

ctor.canon clanis manes uerbum:si uero pro inferni umbris in.6. ambigue poni edocebimus. ¶ In dictionibus multisyllabis breuiatur.ut tanais ganea danae. ¶ Excipito hinc anulus anellus quis alii duplici.n.scribât cane⁹ canie canicies lanugo fanatic⁹ anachorita danubi⁹ ianitor ianua caneo canabis uanesco ganeo lanuuiũ urbs panareta panareolus manius.n.p. ¶ Heluius cinna. At nunc me mea nana per salicta.est enim carmen phale.ubi nana trochę⁹ est.Seren.Excruciant turpes anum si forte papillæ.Manil.4.& fusa panoleq;.Hora.Fracto crure planum.Sil.8.Et clanis & rubico.s: d.n.s.Ouidi.metamorpho.4.Persea quem pluuio danae conceperat auro.super qua dictione quantum lapsitet Sulpitius non differam:quando cogitat aliquando hoc nomen bissyllabum reperiri & longari:quum semper breuietur:& sit trisyllabum.unde nõ semper aliorum errores taxabo:quia maiore opus esset uolumine. Prudentius in psych.Ima pati laxa ganearum lege teneri.quem miror quum in amar.etiam dixerit.uegetemq; gulam ganeonis inescet. contra Iuuenalem dicentem occultus ganeo pultes. Ideo quid de Prudentio sentiam lector aduerte.est ille non humilis: non sublimis:non spernendus:nec inter primos adnumerandus: neutique impolitus:non figuris tamen poeticis nimium bracteatus:nec feliciter audax.Cuius auctoritatem(ut breuibus ostendam)tanti facias:quantum classicorum poetarum nõ relinquet iter.Hora.car. 3.Extremum tanain si.b.l.ubi Acron inquit tanaim esse danubiũ: quod docti non admittunt.Tanais nanq; alio nomine Silys ab indigenis dicitur.Sidon.Anachorita tremit.q.q.f.p.Pers.tibi torta ne canabe fulto.Iuuena.& crine senex fanaticus albo.Idem.occultus ganeo pultes.de qua dictione superius dictum est:set super hac dictione adfatim & dilucide in sexta legere poteris epographia. Valla Siculus icuriosus admodum fuit dicens breuiari:quum debuisset satius Iuuenalem admittere: aut ambiguam dicere syllabam. Proper.Lanuuium annosi uetus.e.t.d.Mart.5.Cum panareolis tribus dedisti.Pers.præsto mihi manius hæres:

Sulpitius errat. — *Aliorũ nõ sp errores taxo.* — *Quid de prudentio sentiam.* — *Acronis error.* — *Valla siculus icuriosus.*

Ante.p.breuiatiõi ihæret.ut aponus pape lapatos apd Columel.in.6.legito. ¶ Demanẽ uapulo papo uerbũ: papi flores papi flocci papia lex papini⁹ apulus uapa papa pappas licet positiõe:crapula sapo rapa lapa papilio apher aphrica apis ægypti deus:apeninus apidanus sapda lapis regio:lapathes cappadoces mappa sapphirus licet positione:quamq̃ Baptista noster Pius per simplex.π.scribi tãtum sapirum ex Rhodio scribit Apollonio:apulia aprilis apricus a capet⁹ aplustre hæc

Sapirus

quinque ambigue. Sapis fluuius in hoc loco ab aliquibus excipitur: eo q Lucanus dicat.& iunctus sapis isauro.sed decipiuntur. nam isapis trisyllabum legendum esse inferius testabimur. ¶Mart. 6.Nec fontes aponi rudes puellæ.Pers.Marcus dama pape.Iuuena.sat.3.ubi tu pulsas ego uapulo tantum.Pers.pueris papare minutum. Lucreti.2.plumas auium paposque uolantis: aliqui tamen dicunt duplici pp scribendum esse Ausonius Papia lex placuit Iulia displicuit.ubi multi qærunt quæ sit illa lex papia.hanc credo esse; de qua Tertullianus capi.4.Apolog. quæ ante liberos suscipi cogit.q̃ Iuliæ matrimonium cõtrahi.set latius dicimus in dubitationibus.Sidon.Nec quid Papinius tuus meusque. Vnde uidetur Sidonius fecisse Papinium Statium Gallum . qui decipitur. nam Statius poeta parthenopen habet patriam:qui sub Domitiano floruit.Alter.Statius fuit rhetor:& Tholosanus imperante Nerone.de quo Eusebius.ideo Sidonius nominum fallitur similitudine.non ignoro tamen fuisse Cæcilium Statium:de quo. Aulus Gellius.Serenus.si crapula sæuiet æscis.Idem.Atrito lapone genas.p.m.Iuuenal.prægustet pocula papas.Lucã.Aut uagus apherequos .u.p.e.a.Ouid.metamor.9.uariisque coloribus apis.Pers. E.c.l.subduximus apenino . Vergili.g.iiii. Argmentarius apher agit tectumque laremque; ex hoc noscitur africa nomen natura longam habere primam.qua propter miror Seruium dicere aphricam quasi apricam dici:quum apricus primam indifferentem.habere in.6. dicemus.Ouidi. Apidanusque senex.ubi legitur Eridanus.set latius infra.Pers.E.q.a.rogitas en saperdam adueho ponto.Vergil.g.iii. c.i.t.& lapidis arua timauit:& si id melius legam in.4.epograph. ubi de.a.ante.p.referam.Seren.Sæpe chelidoniam cum succo lapathis addis.Cicero Nauibus assumptis fluuitantia quærere aplustra.in quo nonnullorum opinionem minime teneo dicétum amplustre per.m.scribi:quum.a.super.p.sit ambigua.

Sapis. Multi decipiuntur. Lucanus emaculat[9] Papia lex. Ausonii locus. Sidonius decipitur. Statii duo Cecilius statius. Seruius miror. Aplustre nõ amplustre. Aliquorũ opinio falsa.

Super.q.breuiatur.ut aqua aquinum. ¶Hinc tollito compositum quaque:quia ablatiuus est:diximus tamen apud antiquos fuisse ambiguam uocalem ante.q.ut in liquidus:& aqua.

Veniente post.R.breuiari apud omnes constat.ut parũ. ¶ Demito maris.n.p.larinas arete ppli:baris carex narisnaris carecta areo ares aridus carabus piscis apd Oppianũ.arinca parhisius taraco cares populi carica area uarex pareo pares uarillus q̃re quarũ uaricus.uñ puarico uarica harea naritia uarico uar[9]larus:adiectiua i rus.ut charus clar[9]

gnarus rarus rarefco rarentur fario galera larius lacus harum pharus ueftis lariffa lariffeus barium larifa lariſeus lariffus ftare nare narem nares ftarem ftares ftaret flare & fimilia (nifi in do das) primæ coniugationis:faris arene urbs aruns arados larides baris baridos marubium arrabia quia.r. duplicatur:ara pro altari.fi uero ab hara ftabulo:aut aue breuiatur.unde haruſpex.nõ aũt uenit ab ara ideft altari.ut inerudite Nicolaus potus & Antonius nebriſ. edocent.qđ ab hara:ideft ftabulo ueniat Donatus auctor eft:qđ ab hara ideft aue quadã teftaẽ Seruius in Donati artẽ:fic & hariolus.darius rex caria & fmaragdus hæc tria ambigue fecũdum aliquos ponunẽ.in.6.legito.℄Martia. Verfus fcribere me parum feueros.Sil.7.buten & marin & arfen.Idẽ.8.Ac larinatum dextris.f.h.a.Calpur.ægl.4.I.p.f.uel acuta carice tectus.Oui.Acta retro naris.m.q.a.p.Vergi.tu poft carecta latebas.Iuuẽ.& fe cutis arida laxet.Hic non poffum non mirari Domitii errorem in hoc Statii filuarum.4.Quantum uel dare cæreos arentes.nam fi ita legereẽ:ut præcipit Domitius:claudicaret uerfus:in quo tu leges cæreos olẽtes:non arentes.Architrenius.Parhifius cyrrhea uiris:chryfea metallis:alii tamen.r.duplici fcribunt.Aufon.non arce potens tibi taraco certet.Martia.cares in aftra ferant.Ouid.Hic nux hic mixta eft rugofis carica palmis.Aufo.diftinguat glarea mufcum.Vergi.te.lari maxime teq;.Idẽ.Q.n.t.nec lariffeus achilles.& nõ eft ambiguum propter illud Sereni.Vtq; lariffea curatus telephus haftã.nam menda eft.tu legito ut lariffea.dicẽt aliqui alibi Serenum breuiaffe.in ifto.ut longe neq; cede lariffæ:tu legito fariffæ.exquo uidetur in primo etiam carmine poffe legi.Vtq; fariffea.c.t.h.Hora.Bari mœnia pifcofi.d.g.l.Stat.th.ii.poft habita eft larifa iugis.Proper.Et domus ĩtactæ te tremit arrabiæ.ubi.r.ĩterpofuit qa breuiatur arabs.Stat.th.4.Aegion arenen.q.e.q.t.t.Pri.in ꝑer.Nec procul arados phœnices æquore cingunt.Luca.primo.Aruns incoluit.d.m.l.Verg.10.Daucia laridæ;tymber.q.f.p.Pro.4.Baridos & cunctis.r.l.s.Serenus.Marubiumue potens.h.o.f.s.

A Super.s.in diffyllabis ꝓducitur.ut cafus.℄Demantur prafon & deriuatũ prafinos thafos oñ thafius quafi cafa bafis.℄In polifyllabis breuiaẽ.ut mafurius afia pro orbis parte:licet afiaticus.afiacus apud Oui.met.12.lõgeẽ.Ecqđ ubi afiacas cafuras ẽfpicis arces.℄Hic euellito pafithea afecla afia palus rafilis uafidius.n.p.afopus cafelius.n.p.cafeus bafiũ nafica iafius afius.n.p.℄Mart. De nr̃a prafina fynthefis empta toga.Stat.fyl.i.Nõ huc admiffæ thafos aut undofa caryftos.Verg.

Hara ftabulum.
Haruſpex unde.
Hara auis.
Hariolus unde.
Nicolai peroti & Antõii nebriſ. error.
Domitii error.
Stati⁹ emẽdatus.
Serenus emẽdatus.
Idẽ emaculatus.

Sunt thasiæ uites.s.e.m.a.Petron.Cui lesbos uiridisq; thasos.Oui. pon.3.Q .m.d.stat basis orba deæ.in quibus Maturantius.& eius simia Valla Siculus fuere incuriosiores. Pers.Excepto si quid masu ri rubrica notauit:& non admittenda est Marini Becichemi alioqui doctissimi opinio dicentis ibi legendum mansuri per.n.post a. quod ratione carminis uisa & camœnali perspecto mensu posteris mādasset nūq.Stat.th.2.Nō hoc pasithea blādarū.p.s.Iuuen. Vos humili asseclæ. Vergi.D.p.c.n.amnis & asia lōge.ubi oēs pro palu de esse referunt:tamē cōpertū est asia primitiuū breuiari. deriuatiuum lōgari. Vnde Vergi.asia prata dixit:& palus asia:& asia deiopea Sil.15.Cartalo uasidio.r.a.Ouidi.Quid referam asopon que3. c.m.t.Quapropter nō possum mirari Aldū apud Ouidium legere Aeginæ amplexus quondā sub asopidos isse cū melius legatur.Isse sub asopidos quondam amplexus æginæ.ut sit spondeus in qnto: non dactilus.ut forte ille putauit.Mart Caseus ethruscæ format⁹ .i.l.Catull.Da mi basia mille.d.c. Vergil.x.Iasius imbrasides.i.q.t. Pindar.Auson.i pioch.Idomenei dextra cadit asius hector atrocē.

Maturāti⁹ & ualla siculus incuriosi.

Marini becichemi error.

Notandū.

Antecedens.t.breuis est.ut plato statim:idest illico statera scateo platea:nō aūt ambigue ut male pcipit Robertus gaguinus.¶ Demuntur statim a stando:qd etiā uult Marcellus idest iugiter stator ater atra atrū atramentū nathanael quatinus quatenus uates a uaticinior uaticiniū uaticanus scatinia uatinessa atella atellana uaticanus deus(si Gellio credimus)atrina flatus latus lata latū latitudo fatur fatus fatū lato latū latu latena latona laturus catylus atagena saturnus stlatum stlataria natura naturalis gnatia staturus squatina a squallore fatū atys fatidicus natus nata natum natalis natalicius blatto licet positione:clatros nō desunt tamen indifferenter ponentes propter mutā & liqdā.& aduerte si id sit naturaliter breuiari. blatero catena hæc duo ambigue secūdū aliquos in.6.aspice. Catholicus omnino ca breuiat qa a catha pposition e:tñ cogēte metro lōgari inuenio.Sidon. Vi quæ catholicā fidē lacessunt.Prudent.in psych. Catholico in tēplo d.s.a.u.ideo uidet ambiguū.cattus pro aiali secūdū aliquos lōgat positione.alii uero simplici.t.uolunt scribi & breuiari:quum id aīal catū sit & astutū:longato ēt si pcedet.m.ut mater matertera matinissa matrimus materies:aut.r.ut pratū crater cratera.hinc tollito matinus matella matho mathesis mathematicus ratus rata ratū rates.i.nauis crates nomē ppriū:atrox natrix crathis atlas atrides satricus.n.p.hæc sex ambigue posse poni in.6.legere poteris sic & atys & uatrax & uatricosus.¶ Marti.iex

Roberti gaguini error.

Vaticanus deus.

Catholic⁹ in syllaba.

plicitosq platonas Mar. Sex sestertia si statim dedisses. Idē. ib. Non ergo est manus ista sed statera: unū errauit Sulpitius, pduci edocens. Prudēt. potum largita scaturit: sic scatebræ apud Vergi. sic scateo: quod uerbū Pōticus obiicit Pōponio Melæ tāq barbaꝝ: imo latinissimū assœuero: quū utatur Gelli⁹ his uerbis lib. i. cap. 15. uideas quosdā scatere: unū & merito utitur Laurētius Valla: quē & in hoc idem corrigit Pōticus. hei dicat aliquis semel apud Gelliū inueniri: imo sæpius. ut in lib. i. cap. 17. sic apud Solinū ubi de india. num dilutæ sunt auctoritatis? legito Pliniū lib. 8. cap. penultimo. Oui. 6. fastoꝝ. Tēpus idē statoris erat. q. r. o. Iuuenc. 2. sequit̄ uox nathanaelis. Ouid. uaticinor moriens Mart. In uaticanis. c. m. c. & aduertas hic Capellinū alioq eruditū cæcutire: quū breuiari referat: quē errorē latius in. 4. notabimus epogra. Auson Scatiniā metuit. n. m. t. Mart. 4. Et paruæ uada parua uatinessæ. Iuuena. sat. 5. e. r. mouet atellanæ. Verg. Tela nouant atina potens. t. q. s. Idē. lateq; furentes Baccei: cuius aduerbii quū recordor se se offerunt (ut ex Seruio habuimus) duo Donati errores in. 3. Vergilii. ingens quod fronte latebat ait enim ille latebat: idest late patebat: quū late longetur in prima syllaba. & ibi breuiaret: similiter in eodem uerbo lapsitat & hoc a Dōato excœpisse ne psuadeas: sed a Seruio. utrū illa quæ sub Donato in Vergiliū dicuntur cōmentaria Donati sint alias uidebimus. Vergi. Catylusq; acerq; corax. Mart. 2. Cōmunēq; duobus atagena. Auson. A. ph. l intribus stlatis rate: & ita deriuatio edocet: quia in eo carmine stlatis posse iābū esse aliqui referēt: nā antiqtus por ebant. st. ante. l. ut latū stlatū. Ennius. Et melior nauis q̄ q̄ stlataria portat. Hora. B. m. p. dehinc gnatia lymphis. Lucan. 5. e. c. Lucent bucceta matini. Mart. D. s. t. p. præstare matellā. Furius Bibacul. En cor zenodoti en iecur catonis. ambigua in 6. legito.

Sulpitii error. Pōtici error. Pōponius mela defēditur. Laurētius ualla defēsus. Callepini error.

Donati errores duo.

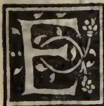
St. ante. l. antiqui ponebant.

A Ante. u. corripit̄: ut cauillū cauillatio pauimētū. ¶ Excipito blauia auius auia auiū: idest sine uia nauūs naua nauū nauo gnau⁹ gauisus mauors pauo mauis mauult suauis dauus suauiū dauid dauidicus audienus nauiga nauita lōgato etiā si præit. L. aut. r. muta addita ut clauis clauiger claua flauus clauus prauus. Lauinū hoc nomē ambigue. ¶ Mart. Capel. 5. Nā si reuoluas qd cauilla sæpius. est enim lābicū carmen: ubi cauil. iābus est. Iuuenal. Verre pauimētū. n. o. c. Auson. fert militarē ad blauiā. Idē. T. c. nebuloso flumine nauā. Sil. 7. Nauus abire, timor. d. c. s. d. q. Per. Daue cito hoc credas Catul. Si tria amatorū suauia repperent. Sedul. Cur ego dauidicis. Hora. detorserit audienus. Properti. Nauita de uentis: de tauris narrat arator.

Ante.z.longari a Sulpitio põitur.sed superflue:ut gaza lazarus:nam sequente.z.uocalem lõgari &pueri sciũt. quia unum temp⁹ habet:tamen diximus aliquando ꝑ simplici haberi:idest medii esse temporis. ut i gaza exẽ pluꝫ dedimus:quod si scire inhias lege ĩ prĩa epographia.cap.48. — Sulpitius superfluus

¶ De E.in primis syllabis. Cap.2.

Super. B.breuiationem recipit: ut lebes ebur a Nest ore indifferenter ponitur:sed falso uideto in sexta Epographia quid sentiam. Hebrus uero omnino indifferens est. ¶ Demuntur rhebas hebesus crebrenus Rhebus nomen proprium hebe coeb⁹ licet diphthongo crebenis trebula creber crebro debeo debitus præbeo crebeo crebesco rebus debitor rebus equus.debeor flebo flebaꝫ flebile nebam ebrius ebrietas ebosia debilis debilitas debilito nebrida nebo nebunt flebunt gleba glebo rebar rebor rebamur bebrycia sebetus sebum quod alii sæuum dicunt.plebis plebescitum zebedeus phoebus phoebe œbalus œbalia licet diphthõ.gebennœ hoc nomen ambigue.hic non audiendus est Alexander cum Francisco Nigro: quum nubulam longari dicant quando omnino breuietur.Ille est Alexander litterarum græcarum non expers.latini non contemptor idiomatis:cuius si quis ĩ re difficili facile timetur iter iter proletarios non posuerit:& si in plurimis errauit.unde non ipsum corrigam.nam eius errores unum opus facerent. huic itaq; tantum adhibebis fidei quantum quæ dixerit auctores comprobarunt classici.& quia diximus ebrius ebrietas nebrida bebrycia longari:aliqui ambigue ponunt quando muta cum liquida sequat. ¶ Verg. 3.dodoneosq; lebetas.ubi Seruius inquit cumas.uel ut allii habent codices.zeumas latinum est. Emaculabis ergo Seruium & leges cucumas:super quod Vergilianuꝫ multa in nostris dubitationibus non spernenda differemus.sed qui in dictionem cucumæ incidimus nostrum erit uocis dictionem edocere:est autem Cucũa illud uas:quo utuntur tonsores ad quam calefactam extra tonstrinam portandam.hanc.dictionem nõ diffusilem apud auctores dixit.Politianus.sic enim aliqua interseruero:ne lectori.suboriatur fastidium. Priscianus. Rhebas qui rapidi. d.a.h. p. Vergilius.9. Fadumq; hebesumq; subit.r.q.a.g. Ouidius meta.11.patria crebenida ripa. Idem.in nonia muneris hebe. Auson. Distinguit solidos coebo.p.t. Stati.1.syl. Salmacis & uiduæ crebenidos arida. Martial.in xen. Trebula nos genuit. Vergilius. Rebe diu res si

Nestoris error.

Alexandri error.

Frã. Nigri error

Alexandro quãta sit fides.

Seruius emaculat⁹

Cucuma quid.

qua.d.m.u.Stat.i.ſyl.tumeat ſebetus alumna.Lucan.& plebeſcita coactæ.Iuuencus.Hic tunc zebedei coniux.s.r.Stat.Soluerat œba liō.c.d.l.p.

Statius a uitio deſē ſus. Domitiĩ er ror. Statius re formatus.

Ante.c.breuem edocem⁹ ut echin⁹ lechæus.uñ errauit Domiti⁹ in eo Papinii uerſu.His.paruus niſi deuiæ ue taſſent.ſcribēs lechæe ñ deuiæ legēdū eſſe:qui ſi me cō ſuluiſſet lechæe primā breuiare:& ſecūdā longare: nō aūt e cōtrario didiciſſet.Stat.alibi.& inoo fert ſemīa tecta lechæo. Idē.Curua palemōio ſecludif unda lechæo.nō aūt legas lycæo ut imperiti faciūt.℄Longantur uero iſta tecetheus ſecius uecatus le cytus cecubum præco præconis præconiū recula a re ſpecula a ſpe obliquos a fex ſecis mecum tecū ſecum ſecurus ſecondus uecors echo theca & ſua cōpoſita ut bibliotheca cecilius apud Columel. & cecilia herba.lecania.n.p.œconomus œcalia mœch⁹ cæcus cæ cutio græcus græcia licet diphth.ſeculū:cecrops uero ſolū ambi gue ſic & recido.℄Mart.C.d.mollis e chinus erit.& non te fallat

Lucanus emaculat⁹ Platine er ror. Alber.ma gni error.

Lucani illud pharſ.6.In mediis echinus aqs(quod ita legi perperaȝ innuit Platyna)Quum ibi legendum echeneis eſſe edoceat ſylla ba.nam ſunt diuerſi piſces echineis & echinus: & ſi falſo Albertus Magnus unum eē tantum edoceat.Pruden.in amart.Tecethee iu uat.s.g.ſ.ſ.alii ſegregatiȝ legunt.Vergi.nō ſecius ac rotat enſem. licet aliqui ſegnius legant:alii ſetius per.t.ut ſupius uidimus.Au ſon.T.q.p.o.fauces uecate ſeraui. Lecytus quia græce ληκυτοσ. Homerus.8.odyſ.δωραγδ'ε χρυσεν εν ληκυθω υδ'ρογελαιον. Mart. Cecuba ficcentur.q.a.c.o.Idem.xi.quum tuta nouacula theca.Idē .7.Set.m.u.d.t.taceam lecania ſeruus.

Præcedens.d.in diſſyllabis longatur.ut pedo pedis pe dor ſedes nomē.℄Demantur obliqui a pes pedis cedo ideſt dic edo ideſt comedo medon pedū ſedes uerbū ce druȝ ābigue.℄In poliſyllabis breuiaf ut ſchediū me deor medicus & ab eo medicamētū.℄Demito hinc ſedētanus de ditus hædiculus edulco medica herba medicamētū a medis:qa ſū uenefici legito Marcellū.cedic⁹ tediū pedico hædulus æditi⁹ ædi tuans dædalus pædagogus ædiliis licet diphth.edictum edico ſe

Pyladis incuria. Pedo pe dis. Acronis er ror.

datus ſedulus ſeduco ſeductor:media prouincia medea medimnus ſeditio pdator prediuȝ:reduco hoc uerbū ābigue:in iis incurioſus fuit Pylades.℄Horati.ſer.i.Curtis iudeis oppedere nulla mihi in quam.ubi oppedere compoſitum eſt a pedo pedis ideſt crepitum uentris emitto:& Acron ibi audiendus non: eſt dicens oppedere quaſi contra pedeȝ opponere:quum in pede pe breuietur.& ſic obl

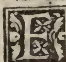
ter castigandus Christophorus Landinus est Acroni adhærens. Stat.4.th. Obsitus exhaustos pedore & sanguine .u.Iuuenal. Facti crimen habet cedo si conata peregit. Ouid. Ignis edax. similiter compositum. Iuuena. comedunt collyphia paucæ: quod hemistichium inducit mendum esse in. A. Gellii codice. lib.9.cap.6. ait enim. Cur igitur ab eo quod est edo: & ungo: in quibus uerbis prima breuiatur littera dicitur esito quæ sunt eorũ frequentatiua prima littera longa pronũcia mus hæc ille. Profecto fenestrata & mãca sunt hæc Gellii uerba: ideo lector Quintiani iudicio ita legas. Cur igitur ab eo quod est edo. & ago. non autem ungo: in quibus uerbis prima littera breuiatur dicitur: quare igitur esito & actito quæ sunt eorum frequentatiua prima littera longa pronunciam⁹. ubi si aliter legeris nullus poterit elici sensus. hei mihi quid machinor? omnes præcipue maleuoli obiicient Philippum Beroaldum secus legere. immo & Beroaldus decipitur nec quid uelit Gellius percipit. Ouidi. metamorpho.3. primusq; medon nigrescere cœpit. Auso. Nomine ego Ausonius non ultimus arte medendi. ubi passim nomen legitur. Sil.3. Sedentana cohors. q.s.r.u. tamen Edetana cohors melius legitur. uideto Hermol. in cast. lib.3. cap.3. Vergili. V.f.s. tum te quoq; medica putres. Idem 9. Cedicus ille suo. m .d.h.u. Tibul. primo. Tedia paulatim. s.i.c.d. hædulus omnino longatur: quia ab hædo: & non uenit ab edo ex ut Isidorus & Vgutio uolunt quos dum Ascensius uelit tueri in labem concidit dicens apud Manilium inueniri Incipient heduli tremulum producere mentum: proculdubio Ascensi mi tuam defendis opinionem hoc autem carmen (si recte memini) habetur.5. astron. apud Manilium: set ita legitur. Incipient hædi tremulum. p.m. non autem ut uis heduli. sic fit quum nostri nos fallant duces: nam Nestorem uoluit in hoc sequi talia enotantem. Gn. Matius in mimiiambis. Qua propter edulcare conuenit uitam: in quo uersu secundus pes iambus est. Martia. Crinitæ line pædagoge turbæ: quia a græco uenit naʒ παιδὸς puer dicitur. apud nescio quem Gallum hoc falsum reperitur carmen. Me. pædagogus adit illã tristissima mater. & non credas illa fragmenta esse Poetæ Galli: ut dicemus in sexta epogra. Vergili. Media fert tristes. s.t.q.s. Ouidi. collectos sedula flores. Idem. Robore Medimnum idest. q.l. Iuuenal. inter tot prædia nullos: in.6. legito epogra. de ambiguis.

Post. f. breuiatur. ut ephesus stephanus. ¶ Demito cõposita ab e: & de. ut efero defero refert. i. distat. licet ali quãdo breuiari in.6. dicemus epographia similiter in alio

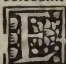
Horatii locus.
Landini error.
A. gellius restitutus & emaculat⁹
Beroaldi incuria.
Ausonius emaculat⁹
Sili⁹ emaculatus.
Isidori & ugutionis error.
Ascẽsi⁹ male allegat.
Nestor. male allgat.
Galli non sunt quæ I ueniuntur carmina.

significato ambigue:cepheni cephisus longatur. ¶ Mart. Scis qua sint stephani balnea.i.m. Ouid.5.metamor. Dumq; ea cephenum m.d.h.Idem.I.metamor.adeunt pariter cephisias undas.

Subsequente.g.breuiatione diligit.ut lego legis. ¶ Producito phege⁹.n.p.egates egypt⁹ licet dipth.egypsos obliquos a lex legis & rex regis regia lego legas legat⁹ regula regius regia regiu regaliter regalis rhegiu regulus regula pegasus equus dego egios legitim⁹ ægoceros ægis æga & sua copolita ægistus æger ægroto æge æge⁹ ægides ægeuz ægina ægeria ægiale ægeon ægialus longantur diphth.egregi⁹ omnino longatur propter præpositionem.e. Vnde miror Prudentium in hoc hemistichio dixisse.pastor egregius.ubi breuiauit.e.forte ꝑpter.g.&.r.quare id fecerit alii uiderint.ipse scio illum errasse bis in hac dictione.ut alias dicemus. ¶ Auso.phegea nec cursu te.l. p.e.Sil.primo.Flore uirens auet egates abolere parentum. Ouid. pon.4. Vincitur ægypsos idem. dominum legata rogabo. Idem. aduersaq; menia rhegi.Mart.nimirum regule mores.hinc nescio qua ratione motus Sedulius dixerit.Post regulus nato quidam moriente rogabat.Perf.Cantare credas pegaseium melos:nam quando pegasus est nomen proprium breuiatur Vergili.xi.Tu lyrim pegasumq;.super.q.a.h.Interpres Strabonis.S.P.q.h.atq; egion inde colebant.

Prudetiu miror.

Sedulii error.

Veniete post.L.in disyllabis producimus.ut peleus:qd non est trisyllabum ut Antoni⁹ putat Nebrissensis. Zelus feles. ¶ Demim⁹ helix helops melas.n.p.scelus telon rex celer melas gulu gela meles melo lelex populus felo lis uelim uelis uelit celox uelunt & omnia a meli.qd' est mel ut melimella:& a melas qd' est niger ut melolothus melanthium.helos chelis idest lyra melos hoc nomē ābigue pōi i.6.dicem⁹. ¶ In polisyllabis breuiatur.ut selibra elegia clementum. ¶ Excipimus melanurus piscis heliotropius heliotropium & similia ab helios. idest sol.composita ut heliopolis heliades uelicer apud Sidonium melantium apud Columellam.clelius helisabet eleus populus elogium pelamys:quia a luto qui græce dicitur πηλος uelabrum uelabrensis lelius pelias achillis hasta telechoon pelusiu pelusiacus telemus telemachus telephus telegonus zelotipus pelignus helias speleum spelunca eleborus Teleboas delibutus delinquo deliquo deliquas:& omnia quæ a de &.e.cōponunt:belua elysius delubrum deleo delictum deliciæ delicatus delius delia delium ꝑliuz cloelia licet diphth.pelion:electru hoc nomen ambigue ponimus.

Peleus bisyllabum. Antoni nebris.error.

sic & reliquus.in.6.legito:pelion poni etiam ambigue Mancinel-
lus:Ascensius:Nestor:Anton.Nebrissensis & aliqui scribunt:qui si
uidissent quæ nos uidimus talia docuissent nunq̃.nituntur autez
hoc Silii.4.Ossaq; cum pelio cũq; hæmo cesserit othris.set carmẽ
mendosum est:& legendum.Ossaq; cũ pindo.deinceps apud græ-
cos per η scribitur:quæ uocalis in e longum uertitur. ideo semper
pelion longatur:& si alii dicunt η in ea dictione forte breuiari pos-
se ut in electrum.¶ Auson.iunctus quia zelus amori est. Ouidi.5.
metamor.Fele soror phœbi.n.s.u.in qua dictione nõ admittas ex-
positione Io.Boccatii genealo.dicentis.4.felem esse animal quod
est dama:cui eruditorum reclamat turba.est autem catus feles.he
lix apud Theocritũ edyllio primo breuiatur. καρπω ελιξ ειλει
ται αγαλλομενα κροκοεντι.Ouidi.metamorp.12. Fixus helops
iaculo.q.p.t.s.Val.Flac.5.Aeolidæ fraterq; melas.Vergili. Oeba-
le quem generasse telon.s.n.Telon autem idest longum producit.
unde Mustella dicitur teste Seruio.Stat.syl.3.S.t.g.s.potiusq; uerẽ
do.Fonte meles.Lucan.Mox lelegum dextra.p.d.a.Ouidi.in phil.
pardus hiando felit.Auson.Totum opus hoc sparsum crinis uelut
Antiphilæ pax.ubi in impressis codicibus hæc dictio uelut deest.
& quid uelit dicere Ausonius triuiales tantum latet:quantum aq̃s
renuunt rabie circumuenti:est autem illa Antiphila:de qua Teren
tius in heut.super cuius crine ait capillus passus prolixus circũ ca-
put reiectus negligenter pax.Pax autem aduerbium græcum esse:
& tantũmodo significare Priscianus asserit.& sic Ausonius & Te-
rentius declarabunt.super qua dictione nos in monosyllabis mi-
nime tacuimus.Stat.th.4.Quos helos & teleon.Horati.Regina
longũ calliope melos.sed aliquando longari in.6.uideto.ut apud
Persiũ.Cantare credas pægaseiũ melos.ubi substituit Politianus
nectar.a quo eruditorum nõ stat opinio.Marullus epigrãmatarius
nõ inuenustus:nec insipidus:set dignus:& salis plenus uiruléti,uno
Hexast.lib.3.Politianum arguit:quẽ Ecnomum adpellat.similiter
Persii iterpres Plautius lõgari apud græcos adprobat:quod & an-
te ipsum Hermolaus.Bibac.Quũ tres colliculi selibra farris.Oui.
in sapph.F.a.m.e.elegeia flebile carmen.non autem ibi elegia qua
drisyllabum legatur contra Domitium:Tortellium:Sulpitiũ:&
Cyllenium Tibulli iterpretẽ:cur & q̃re alibi diximus.Ianus Parrhasi
us iter synchronos multi nõis ait apud Ouid.lõgari duas prias syl
labas:eo q dicatur ab αι αι:quæ iteriectio dolentis est.Ille qd placue
rit scripserit:ei tamẽ minime adhæserim.Iuuena.sat.xi.Interea gu
stus elemẽta p oĩa q̃rũt.ubi Georgiũ Vallã miror dicentẽ elemẽta

Ascensius errat.
Mancinellus nestor. & antoni⁹ errant.
Silius a uitio defẽsus
Io.boccatii error.
Feles quod animal.
Telon.
Mustella unde.
Ausonius restitut⁹ & declaratus
Pax aduerbium.
Terẽt.lo⁹.
Pollitian⁹ fallitur.
Marulli laus.
Ouidius a uitio defensus.
Domitii & Tortellii error.
Sulpitii & cyllenii idẽ error.
αι. interiectio.
Iano pbatio ñ herco.
Georgii ualle error

Elemētū unde. dici quasi eleuamēta ex sententia Hieronymi in Pauli epistolæ ad hebræos comentario.uel dici elimenta per.i.ab elimo elimas:cui⁹ apud me nō erit error:nam aduersatur compositio:quum semper e.composita elongetur:tu potius ab alendo dici discito annuente syllaba.risum ciet Papias quum per diphthon.scribat & nugas bla teret.Ennius.Melanurum turdummerulamq; umbramq; marinā Prisc.in per.Hic lapis heliotropius.q.n.u.Sil.9.Iam clelius oraq; qui su Iuuenc.p.Helisabet clausæ.t.p.a.p.Prisc.Hic tamen eleos & di uidit.1.l.Iuuena.Pelamydum & ueteres.Martia.in xen.Set uelabrē sis qui.s.i.b.Iuuena.miretur lelius alas.Ouidi.T.h.pelias hasta la tus.Vergili.Nec pelusiacæ curam.a.l.Auson.Helias & solido cum c.p.e.Stat.Syl.4.Theleboumq; domos.t.u.d.n. Ouidi. metamor. 2.De ramis electra nouis.apud Vergilium breuiatur liquido ue

Hierony- mo non au dio. Papie er- ror.

Potestur. potestur electro:quod Politianus negat:ego uero non potest(ut il le uult)se potestur legi affirmauerim ex Nonio:an Noni⁹ artis me tricæ expers fuerit docti iudicent.set in.6.latius aspice.ubi quibus rationibus nixus Politiano aduerser intueri poteris.

A politiāo dissentio.

Ante.m.breuiatio ne utitur.ut remus.n.p.quod nomē quare breuietur inferius legito ubi de.u.ante.m.fit mē tio.themis contra Franciscum Nigum longari docen tem.⸿Excipito rhemus populus remus nauale instru mentum emanuel emodus demodocus phemonoe demonium de mon demo demis demum stema emi præteritum emeram emeriʒ emero emisse semen eminus crementum hemina nemo remex re migis demens dementia remigo remigium semita emolumentuʒ flemus demus stemus nemus a no nas plemiriū emineo & cōposi ta ab.e.ꝓpositione ut emano emon.n.p.schema sementinus semis hemis & ab istis cōposita ut semisepultus semiustus temo temonis

N.marcel- lus defēsus Frāc.niger errat.

Demos. demophodus demosthenes democritus demoleon & similia cōpo sita a demos qđ interpretaẜ populus æmulor æmulus ꝗꝗ ab amo deueniant si Apuleo grāmatico credimus & Perotto.ꝓmiū æma thia fœmina cæmētū œmus.n.p.cœmiteriū hæmon hæmonia:li cet dipht.temet memet cōposita hemitriteus temetū hoc nomen ambigue.Vnde Terentius in hac dictione Temulēta te syllabā po suit lōgā teste Donato.ex hoc(ut ex Fulgētio nouimus).C.Rabiri us dixit.Abstemiū temulēta fugit mœcenia nomen.te corripiens. & nō īmerito abstemiū in secūda syllaba ambigue poni in.4.&.6. dicemus epogra.Hæc:qui ante me scripserunt:nōn uidere.sup eo: qđ ait Antonius Nebrissensis in dictione femē feminis ꝙ cōtra Ser uiū apud Verg.10.Eripit a femine & trepidanti feruidus instat ex

Temulēt⁹ prīa longa & breui. Aliorū īcu ria. Antoni. ne bris.nō he- reo. Seruius de fenditur.

Prisciāo legeret femore nō penitus admitto:quia & Ausonius ait Per teretes feminū gyros surrasq; nitētes:ideo corriperē. ¶ Ouide syllaba prima remi. Lucan.excusso leucus rhemu'q; lacerto. Pruden.in apoth.Edidit emanuelq; meum.m.c.f.Priscia.Quos capit emodo missus.g.m. Vergi 10.pheretaq; demodocūq;. Lucanus.5. Phemonoem errore uagam.Ouid.metamor.3.iaculo perit emin⁹ ipse Pers.Fregerit heminas.a.æ.i.Iuuena.nulla emolumenta laborum Interpres Strab.io.L.a.d.stirpis satus emone forti Martiali.3. Schemate nec dubio.Ouidi.primo fast.Nec sementina ēst.i.r.d. Iuuena.Eloquium ac phamā Demosthenis ac Ciceronis. Vergi.quā demoleon detraxerat ipse.Martia.Non silice duro structiliue cœmento.est autem Scazon.Iuuen.cum molli demetrius hæmo.ubi Domitius apud Statium de isto fieri mentionem inquit. Huc intrent faciles emi puellæ:& ibidē ēt Domitius lapsitat:nā emi.i.ad emēdū īterptādū est ut sit īfinitiuus:nō aūt ut emi sit nomē ppriū. aliter claudicaret carmen.Catul.c.a.f.cōsoler memet amore.Martia.2. Vt.t.male dicit hemitriteus. Oui.i ib.demophodiq; caput. Super.n.lōgat.ut lenis peniculamērum apud Luci.2o. Ebrenus apud Sidonium:quāq; positione.ex quo miror aliquos nostri seculi briennū trisyllabū pferre:quū ille dicat Mox brenni uidere fugam. ¶ Excipito enesinus enipeus menestheus enapse menalippus enyo xeniū & cōposita a xéos.i.hospitiū mēapis menecrates.n.menesis fenestra menœce⁹ menœcius pheneus penates penus penus penui peni penoris penitus penes penetro penetrale phrenesis:quā alii freniti dicunt. menāder menalippe menedemus si Donato credimus dicēti hoc nomē pœone tertio cōstare.& si.b.s.t.g.u.pcedunt:ut bene:& cōposita ut beneficus senex senones galli teneo uenio gēiū:hinc demito ueneo idest uendor.uenenū uenui uena uenar uenator uenatrix tena tenia sena oppidū senos uel tenos senus na nū senio senionis benacus tenarus strena strenuus strenuitas licet.r.īterponat enosigæus apud græcos p.n.simplex scribit:apud nos p duplex metri cā:iō elōgat. ¶ Oui.met.8.A.n.l.effugit enesinus ictus. Vergi.io.fratre menestheo.Stat.th.4.uētosaq; donat enapse.Idē.9.Ergo prophanatum menalippi.funus.Marti.N.t.d.r.ratibus naualis enyo.Idē. Omnis in hoc gracili xeniorum.t.l.Idem.De menapis lauti.d.p.u. Stat.Sil.4.genus ecce menecratis urget.Horati.car.3.Iā bis menesis & pecori nemus:alii tamē ibi monesis legunt:alii munesis.Oui. siue menœciaden.f.c.s.a.Idē.met.15.E.l.arcadiæ pheneum dixere priores. Auson.Diogenes cui parua penus.c.d.s.Iuuenal.quum sit

Domitii error.

Statii locus.

Aliquos miror.

Brénus.

Briennus.

Xenos.

manifesta phrenesis. Ouid. 2. trist. nulla est sine amore menandri. Iuuena. tu personã menalippes. Idem. pueri senonumq; minores. Verg. Tũ senior nautes. Vnus iter grãmaticos non spernendus ait senior foeminini generis repiri nix Ouidii i priap. carmine. Quædã senior hectoris pente. i quo errat nõ aduertẽs mẽdosum eẽ carmen: in quo legas segnior aut serior: ut diximus i nr̃is i priap. cõmẽtariis. Proper. 4. Veneat & pedibus. u. b. t. Vergi. & fremitu insurgens benace marino. & nõ audias illũ q in fine hexametri dixit acipẽser siue benacus. breuiãs be cõtra naturã. Pers. quũ dexter senio feruet. Sil. 15. qua sena relictum. Ouid. met. 6. didymeq; & senos & andros. Hermolaus tamen Barbarus legit tenos ipsum legito in cast. Plin. lib. 4. cap. 12.

Vnius error. Ouidii carmẽ emaculatum. Comentarios in priapeis cõposui. Vnius error. Ouidius emaculatus. Franci. Nigri error.

E Ante. p. breuis est. ut crepida nepa tepor non aũt lõgaẽ ut male sensit Frãciscus niger. ¶ Demãẽ cepos urbs naз græce κηπος scribiẽ cepisus epirus hepar cæpa æpolus cæpha tlepolemus epie nympha apd̃ Ouidiũ. epitus æpi ỹputiũ æpia ỹpes licet diphth. tepo repis: set repẽs a quo repẽte te ste Seruio breuiaẽ: repulit reperit uepres peplũ hec q̃ttuor ãbigue producito ẽt si. s. ỹcedit ut sepio sepes separo sepia sepias: hinc tol lito sepelio. ¶ Pers. Non hic qui increpidas. g. l. g. licet per η scribatur apud græcos. dicẽt aliq a crepitu ueire: ego uero ex græco oriri affirmauerĩ. aspice. Aulũ gelliũ. lib. 12. cap. 20. Cicer. pedibus pectusq; nepai. Ouidi. Rura petunt epirus ab his. r. q. u. Hepar longatur quia ηπαρ greci scribũt Homerus xi Odyss. ὑπὸ σπλάγχνων ... ἧπαρ ... Macer tamen ille dicit. Sumptum curat hepar. & quia ut superius diximus duo inter neotericos non spernendi nominis tenẽt hunc Macrum classicũ: tamen huic penitus in omnibus nõ inhæreo: cuius carmen a maiestate abest: set propter sentẽtiam: & rei materiã. Nã difficile est naturas herbarũ & uires elegantissimo celebrare stilo. unde ait de se Manilius. 3. astro. Ornari res ipsa negat contenta doceri. Hoc operis non uatis erit. ideo auctoritatem illius ueram non affirmauerim. an aliquis uelit sustinere teruntifacio. Columel. xi. lachrymosaq; cæpa. Ouidius metamorph. 14. Epitus ex illo. p. h. c. q. c. q. Horat. Fas est obrepere somnum. Vergil. quo ue ista repens discordia surgit? Auson. separor unus ego. Val. Flac. 2. Sepias atollit. t. p. m. Vergil. iacet hic bailista sepultus. de ambiguis in. 6. legito.

Quid de macro sentiam.

E Super. q. corripitur. ut neq; equus animal. ¶ Demitõ equanus. n. p. neq; nequa noquod nequit neqtia neq̃ ne. gor nequaquũ deq; sequanus sequanicus æquuor æquus

æquã æquum æqualis æquitas quæq; licet diphthong. æquiculus ambiguæ. ℭ Ouid. Nequitia est quæ te non finit esse senem. Lucil. 3. Susq; & deq; fuere inquam omnia ludus iocusq;. Sil. 5. Equanum noscens. p.q.r.i.a. Iuuena. Vox blanda & nequam. d.h. Martial. 2. Cur uos nomina nequiora. t. Lucan. i. In gyrum sequana frenis. Martial. Hanc tibi sequanicæ.

E Post ueniente. r. breuiato. ut cherusci apud Lucanum. & Claudianum. albin liquere cherusci: Strabo tamen Hermolao teste diphthongo scribit chærusci. Serum pro liquamine merus meroe. ℭ Demito ceryx. i. præco nã κηρυξ scribitur græce: & q̃dam quæ legere poteris in. 4. epogra. in regula. E. ante. r. herodes pherecíades herodotus hieros therõ heros feralis feronia feriæ feriatus erumna cherintus. n. p. feria pro olla ferũ feres populi fero ferus fera ferũ: quãq̃ ferus ambigue repiri in. 6. iuenies epographia. therodamas cheropulũ cæra cæreus cærulus cæruleus hæreo hæres hæreditas quæro quæror passiuum licet diphth. geriones meriones mæreo obliquos ab æs æris & composita deriuataq; ut æripes æreus licet diphthõ. eruca ceres ceretis clerus quod ĩterpretatur fors. erugo cerusa'cerete cereris pa perula ceroma sericũ eretum tereus erigõe teron. n. p. chere idest salue xerampelinæ & similia a xeros idest siccus qa ξηρος scribitur græce flere nere rere reris neris berytus cerynthe eridanus nereus eretus nerycium nerio nerytos pleriq; pleraq; plerũq; thera cherulus xerolophus flerẽ nerem terer geri populi pero peronatus: neriene beryllus eryphile heresis cerimoniæ hæc qnq; ambigua sunt. lõgato item si.p. aut. u. preit ut spero sphæra. licet hoc nomen ambigue uideatur poni. uerus uera uerum. hinc demito ueru contra Sulpitium uereor ueretrum uerhedũ. ℭ Vergi. Pasce sero pingui. Iuue. Atq; ubi festa mero celebrant pede. s. r. idest nudo: ut est apud Prudentiũ mera calce. i. nuda: quia antiqui pura omnia mera dicebant. & ut etiam aliquid subiungam est carmen apud Martialem. in dist. Accipe. m. c. c. r. Et frõtem nugis soluere disce meis. ubi meris legi non ĩsipidum erit. Auson. Potare immixtum sueta merũq; merum. ut omnes habent codices: & perperã allegat Perotus: sed legito. Potare ĩmixtum sueta merum moreo. Iuuenc. primo. Rex fuit herodes. i. i. q. c. pherecíades longa s: quia græce φηρηκιαδης & non te moueat Ouidi. 8. metamorpho. Cũq; pherecíade & ianteo iolao. nam carmen mendosum esse asseuero: quum. q. coniũctio sit obelo confodienda. Sidon. Torrens herodotus tonãs Homerus Manil. 4. Bactraq; & herios babylon. e. s. p. q. Ouid. 3. metamorph.

Sulpitii error. Prudentii. Iuuenalisq; locus. Martialis locus. Ausonius emaculat. Perotti error. Ouidius a uitio defensus.

& trux cum lælape theron. Vergi. Solaq; culminibus ferali.c.b.& mirum est: quũ Põpeius a ferendo uel feriendo dici scribat. Domitius tñ ille Calderinus scribit antiquos ferá dixisse mortem: in hoc fidé nõ obstrinxeri3 meá nisi auctoré pferat. Horat. lauimus feronia lympha. Mart.5. Durum est perdere ferias rogamus. Tibul.2. Annuat & cherinte tibi.q.r. Pers. argenti mihi feria dextra. Idem. Laxamus feria mensa Ouid. in ib. Therodamáta dryops. Columella.xi. Ian breue cheropulum.e.t.g.c Iuuenal. tu tantu3 erucis imprime dentem. Mart.2. Cerussata timet.f.f. Idem in apo. Dormiat & tetrico cũ cane pera rogat. Vergi. pectum tenuia feres. illud ad monueri3 Ser dici in singulari nominatiuo a quo feres. Sidon. Apollinaris. Assyrius gémas: fer uellera: thura sabæus. nam & uermiculus ipse Ser dicitur Pausaniæ. Ouid. meta.6. H.a.c. ignarum terea mensis unde aduertas mendum esse in Ibide Ouidiano: ubi ait: Tanlatidæ tu sis tu tereiq; puer. Hoc enim carmen duplici errore claudicat. & meo iudicio legat tereos atq; puer. & miror Domitiũ in oĩbus ut p' æ se fert occulatũ nõ uidisse: quũ íterpretis sit carmina restituere: & a labe defendere. Zarotus alter interpres innuit legédum esse tereidesq; puer. cur scribat ipse uiderit nisi uelit dicere ea: quæ adnotaui in scđa epographia super isto Vergilii: qui tela typhoea temnis. Ouidi. Simius erigone. Stat. th.ii. martisq; e semine theron. Idem.4. Neris & ingéti.t.m.c. Prisc. Antiquanq; tyron beryti & mœnia.g. Sic & Dionysius και τυρον εσ' ι ειην βηρυτον ταιαν ερατην Vergili. & cerynthe ignobile granum. Idem. & discludere nerea ponto. ubi aduerte nerea poni pro mari mediterraneo. Idem.7: Ereti manus.o.q.m. Idem.3. & nerytos ardua saxis. Callim. fuerat set post modo thera. Horati. in episto. Cherulus incultis.q.u.e.m.n. Xerolophus apud græcos lõgatur. Martialis moneo rapiente uerhedo.

Ser in nominatiuo

Ouidius emaculat⁹

Domitii in curia.

Zarotũ nõ admitto.

Vergilii locus.

E Añ.S. longari optat. ut thesaurus: quia greci θησαυρος scribũt &.η. in.e. longũ uertit resina cõtra Pyladé i Alexandrũ. tñ ambigue poni in.6. dicem⁹. ¶ Excipito thesis chresiphon uesagos enim.p. uesulus sesostrisresipisco & alia a re cõpõsita ut resisto resurgo mesana uesu⁹ hæc duo ãbigue ponũt. Ioánes Pastranésis excipit les⁹ cũ Frácisco nigro: set duplici error cæcutiũt quũ.e. añ.s. oĩno lõgat. mox nõ huic subest regulæ: qa est trisyllabũ: nõ (ut putát illi) bisyllabum. ¶ Verg.i. Thesauros ignotũ auri en carmé ad legauimus: cuius interpres qd dicat Seruius ad huc (ut credo) nulli cognitũ est. In hoc omnes genuinũ rũpũt: & tñ ut ægyptii canes effugiunt. Quintianus iuuenis. & adhuc

Pylladis error.

Io. pastra uen. & Fráci. nigri duplex error.

adhuc in litteris lac redolens has alpes igni & aceto diffecet. iugu3 gordii macedonico mucrone resoluat: quem locum si penitus nõ reclusferit: ansam dabit forte doctioribus: qui declarare oĩno cõtẽdent. Seruius autem scribit Thesauros hoc nomen. h. non habet sicut atlas bigas abas pallas: licet in obliquis casibus ĩueniatur. certe abstrusa aspera & nodosa Marii sunt uerba: quem sic patefacio asseuerans mendosum esse Seruium. qui ita emaculandus est. Thesauros hoc nomen. n. non habet sicut atlas gigas abas pallas (ut gigas non bigas legendum cures) licet in obliquis casibus ĩueniatur: inquit enim sine. n. littera scribi Thesaurum quia a θησ θητοσ & aurũ componitur idest auri debitorem: uel pro debito in pignus datorem (quãq̃ alii a θησω futuro indicatiui modi quod est ponã deductum uolunt, sic quia a θησ componitur & sine. n. scribitur: ideo Thensaurũ dici non permittit: quũ aliqui thẽsaurũ a thensa dedu ctũ existimarent: sicut (ĩquit ille) atlas abas. ecce in nominatiuo. n. litterã nõ esse: in oliquis casibus tamen inueniri ut atlantis abantis. Quod thesaurus sine. n. littera oĩno scriberetur ab antiquis: qđ atlas in nominatino. n. non recipiat testibus adprobabo. Donat⁹ Terentii oculissimus interpres in eunuchi ait prologo Thesauru3 ueteres latinos secundum græcos sine. n. littera protulisse. ubi aduerte in aliquibus Donati codicibus legi sine. h. quod sensus non patitur cõcinnitas. tu omnino sine. n. legendum persuadeas. Mox Seruius. 4. ait cõmentario nullum in ns græcum terminare nomẽ (licet contra Seruiũ Priscianus dicat hæc duo nomina apud græcos terminare tyris & elynis) ideo θησ in ns apud græcos nõn terminat. set adhuc restat enarrandus scrupulus. Sequitur Seruius sicut nec formosus: q̃a deriuatiuum est a forma: ut ab odio odiosus &c. ait Seruius quemadmodum Thesaurus & gigas. n. litterã non habent: sic & formosus: quod Caper etiam testatur grãmaticorum lux: dicens formosum sine. n: scribi ab ethymo qđ est forma. & hæc ratio est. nam formosus dicit̃ a forno idest calido: q̃ sanguine calidiore forma adgritur: ideo quia melius primitiui sequitur regulã: relicta prima analogia seruauit. m. nã uelut ab odio odiosus a scelere scelerosus: ita a forma formosus uenit. in hoc lector paulo latius ut contentus fieres euagatus sum: & ut retuli lecto℞ intẽtiõi hæc non forte adulabuntur. esto. unicuiq3. n. me meliori subiicia3 sentẽtiæ. Quod resina sit ambigua in. 6. legito. scimus quid Baptista dixerit Pius neotericorum princeps. Ipse suam ego meam imitabor sententiam. Sidon. nec tessera castris. In chtesiphonta datur. quamq̃ per. ε. græci scribunt. Vnde Hermolaus Barbarus barba-

Seruii locus exquisitissimus.

Seruius emẽdatus.

Thesaurus sine. n. littera proferebatur.

Donatus emaculat⁹

Nullum in ns nomen græcum.

Priscianus contra Seruium.

Grãmaticorũ lux.

Baptista pius

Sidonius rix maleus eum:ut in multis:arguit:quem non malum latinitatis
ab Hermo auctorem dicit:set litterarum græcarum expertem:licet se in ma-
lao arguif. nibus Menandri habuisse prædicet Fabulas. Hunc Sidonium Lá-
cilotus curius in uorso stilo tenet classicum:cui & ipse ihæreo. Est
Sidonii la⁹ sublimis bracteatus sonorus multiplex in heroico:In phaleco di-
gnus facilis decorus multiiugus:in prorsa facúdia argu⁹ nec sper-
nendus.uerum nimium affectationis amator:immo ipsa affecta-
tio.Hunc totum legendum non totum approbandum admonet
Barbarus.ego ipse:si qua in eo sunt uitia: seculo:non Sidonio ad-
scribam.relinquemus illum ideo:& quæ supersunt exépla psequemur.
Sil.4.Demetit auersi uesagus tum colla iubasq;. Vergili.10.
Locus ex multos uesulus quem pinifer annos. Lucan.10.mundiq; extrema
Ausonio. sesostris.& sciendum est apud Ausonianum Paulinum quadrisyl-
labum legi in isto.Et qui regnauit line nomine mox sesoostris: &
sunt idem. Propert.3.fessi resipiscimus æstu.

E Præcedens.t.longationi iungitur.ut æthos quádo cau-
sam significat:quando uero mores breuiatur:metropo
lis nam dicitur a μήτηρ & πόλις.i.ciuitatum mater.fe
Fráciſci ni- teo getulus meta metæ non autem corripitur ut Fran-
gri error. ciscus precipit Niger. ¶ Demito metopon metaurus pr/etiæ uuæ
prætium seticulus meticus rhetus populus metallum fretum me-
to metis etiá metuo metabus.n.p.metus retro tetrino creta in pon
Antõii ne- tó tetigi tetricus betulus betola ethruria ethruscus licet lógentur
brif. ícuria etiam propter mutam & liquidam heterogeneus heterochitum &
Británico omnia ab heteron tetrarcha & a tetra composita tetendit metra &
nõ hereo. a metra & a meta composita ut metamorphosis metereus metreta
Statii loc⁹. geta & s.p.aut.u.præit ut petoritum peto petis uet⁹ ueternum.ex-
Quidá fal- cipe petenor petus quod non adnotauit Aelius Anton.nebrissensis
luntur. uetoni ca:retulit ueternu3 retro hæc tria ambigue.sic & tethis pro
Vbertinus oceani coniuge:thetis uero pro achillis matre semper breuiaf. Vn
fallitur. de Io.Británicus alioqui oculatus cœcutit exponens apud Statiu3
Británici per tethyos amnes.idest thetidis:quem dum corrigunt quidam si-
error. mul errant dicentes pro oceani coniuge semper lógari:quos Vber
Statius a ui tinus sequitur:quum aliquando breuietur.ut in.6.uidebimus. Ali
tio defen- us error Británici in eo Statii uersu é.Thetidos aduersæ gremioq;
sus. præmaf aquosæ.quú legédú sit Tethyos. ¶ Sidon.logicu uel iun-
Domitii er git ad æthos.& ut diximus qñ cám significat lógaf:qñ uero moré
ror. corripif ex quo Domitius ille iterpretú uexillarius sup eo Martia
Mart. loc⁹ lis errauit æthia callimachi.interpretans idest morales.quú causas
Aethia. significat. Verg.ducat getulus hyarbas.licet ambigue põaf cõtra

Georgiuz merulā: qui in Domitiuz ait apud Martialem ī prima & secunda breuiari contra omniuz auctoꝝ usum. in. 6. legito. quib⁹ niter rationibus contra eū. Prisc. grāu dixere metopon. Lucanus. lat⁹ ueloxq; metaurus. Verg. Purpureæ prætiæq;. e. q. t. c. d. Idem. 7. pariterq; seticulus asper. Claudia. Quæ sæuis obiecta rhetis. q. f. f. Ouid. Acta retro paris. Sil. 4. Non illum metabus non illum. c. u. Ouid. in phil. Forte tetrinat anas. Val. flac. i. metués pontumq; cretāq;. Vergili. 7. Quiq; ryphas betulumq; colūt. Ennius. H. n. f. pendebit hetruria tora. Hetei ō cū suis cōpositis apđ græcos corripif. Horat. mō reges atq; tetrarchas. Ouidi. 2. trist. Laziges & colchí meteræaq;. t. g. aduerte tñ Hermo. teste legendū eē Iaziges ut. i. fit cōsonátis loco. Ná apđ alios uocalis ē Vale. flac. Increpat & stricto sic urget iazigas ense. Idem. canentis iaziges æui. Auson. impolita petorita mulæ. Seren. Vetonicá ex duro prodest. e. b. de ambiguis: in quibus est nomen geta: quod ante me nulli uiderūt in. 6. aspice.

Geor. me rullæ recla mo.

Oui. ema culatus I. consonā tis loco.

Alioruz in curia.

E Sequente. u. producitur. ut leuita leuitæ euáder. ¶ Demito neuius. n. apud Horatiuz. seuer⁹ breuis breue breuitas leuo idest onere priuo leuis oneř priuat⁹. ¶ Arator. Leuitas uocitas. Verg. Tūc rex euáder aliq dicunt apūd eundē breuiarii. ut sedéq; petiuit euádri. set ibi cuz Politiano legeré petit euádri: quod negat Nicolaus ferretus eo q quadā Prisciani nitatur regula dicens petit pro petiuit in syncopa nō esse: q̄a ut ait syncopa non fit de una syllaba: set de littera ut obiit obiuit. ego uero de syllaba fieri etiā cōtéderim. Vergil. hyrcanæq; admorunt ubera tygres. latius uideto i. 5 epogr. ubi de desinétibus in. t. fit métio. Horati. Absentem neuius quū carperet. h. t.

Verg. ema culatus. Prisciani regula. Nico. ferr. fallitur.

¶ De. I. in primis syllabis. Cap. 3.

I Super. b. corriptur. ut tributum. ¶ Demantur tibilo sibilum sibilus hybrida uibidius. n. p. tribuſta hybernus fibula scribo ibo ibam tibia tibicen libum libo uibex libethr⁹ libethra libanuz scibo scibilis tibula tiburna nomen propriuz tiburnuz quibo quibis ibis ibidis liber libera liberum liberrus liberalis libertas liber pro baccho. Aduerte tamen quando liber pro codice & cortice pōitur breuiari. lōgato etiaz tybur tyburn⁹ libella a libra hypocoristicos. i. diminutiuuz tibarn⁹. n. p. uibro hoc uerbū ábigue ponif sic fibræ: liburnū oīno breuiamus: non lo igamus ut uoluit Alexander. ¶ Iuuena. saty. 3. Frementum tibi h ibe præstare tributa clientes. codices uero oēs habent præstant tributa clientes. contra sensus concinationē: &

Hypocoristicos. Alexandri error.

Iuuenalis emaculat⁹ | Syllabariũ mẽsu3. Verg. Tribulaq; traheæq;:& lõgaẽ qñ est neutri generis. si uero masculini breuiaẽ. Ouidi⁹. loliũ tribuliq; fatigãt Vergilis. mordebat fibula uestẽ. Licentius. Spumat aper: fluit unda: fremit leo: sibilat anguis. Ouid. nõ est mea tibia tanti. Vergili. oscula libauit natæ. d. t. f. in. quo carmine oẽs Priscianũ arguunt dicẽtẽ osculũ non retinere primitiui significatũ. qđ est apud Maronẽ: est aũt ibi diminutiuũ ab ore: quãq; ibi Serui⁹ ꝑ basio interpretatus est: cuius mihi nõ adulaẽ sentẽtia: quũ oĩno osculũ idest paruũ os ibi sensus adpetat concinnitas. Sic & Martialis. crudeles ederunt oscula nerui. Ouid. uidet oscula q̃ non Est uidisse satis. sic Ausonius. Aut tua sigalion ægyptius oscula figat. ubi Sigalion ponitur. ꝑ silentii deo: de quo Oui. q̃ dicitur harpocrates. Perf. & multa uibice flagellas. Ruf. fest. in ar. E. d. u. tegerent libethra pereptum. Sedul. Semper hẽs frondes: & tamq̃ libanã cedrus. Verg. inter uiburna cupressi. Sil. 2. Tyburnæ gressumq;. f. s. q. l. Ouid. cyllenius ibidis alis. in qua dictione Io. Boccatius: & Pogius alioqui eruditi audiendi nõ sunt. putãtes ibida esse ciconiam: quũ diuersa sit auis: qđ ita iuenies si serios lectitaueris auctores. Stat. syl. i. recubat tyburnus in umbra. Horat. in epi. Romæ tybur amem uentosus tybure romã. non aũt legas uẽtosũ ex sensus cõcinitate. ut male Tortelli⁹ & Nestor legunt. a me stat Seruius adlegans illud cõmentario. 4. sup. Dardaniũq; ducem. t. c. q. n. Lucret. 4. Et libella aliqua s. e. p. c. l. Val. Flac. Tybarni q̃ terga noue. g. q. s.

Vergilii locus. Priscian. arguitur. Osculũ ꝑ paruo ore. Serui⁹ male sentit. Ausonii locus. Sigalion. Ibis. Boccatii & pogii error. Seruis. Seruius. Tortellius & Nestor male legũt. Horatius a uitio defensus.

Ante. c. breuiari oportet. ut dico dicas. ❡ Demuntur picũnus sycha. n. p. Lycheus. n. p. siche ico icis dico dicis phycus oppidum mychax spiculum uic⁹ sicut nicerotis niceterium nice idest uictoria dicharchis tricha tricæ trice ciuitas apud Senecã in troia. uicenus uicies uicesimus tricen⁹ tricesimus micylus ficus ficedula liciũ spica spice⁹ fica ficarius. licet alii positionẽ dicãt. mica picus pica picens picenus icarus icarius icaria icon uicinus uicinia uicarius omnino breuiatur: nõ longatur ut aliqui perperam dicũt. sycheus cyclops lychas cyclas ficanus sicilia lyceus hæc septem ambigua sunt. ❡ Vergili. propriamq; dicabo. Aemilius Macer ut ex Nonio didicimus. Et nunc agrestes inrer picunnus habetur. Sil. 9. At sycha auxilium. m. t. d. Idem. 14. Voluitur in fluctus lychei uulnere cydnus. Iuuencus. uenit samaritida sichen. Lucret. 2. Propellit & icit. Idem. se tollit & icit. Idem. 4. sanguis Vnde icimur ictu. Caper grammaticus tamen ait in primo exemplo icit esse præteritum. innuens ico icis breuiari in præsenti: contra quem Catullus ait. Infestum tellis icere

Nice. Aliquoruz error. Capri error.

multa potest.ubi non est præteritum.& in illo extremo Lucretii exemplo.super hoc uerbo nec tacuit Priscianus.Robertus autem gaguinus ait eē anceps cui si exemplo adprobet fidem adhibebo. Lucan.9.meritum phycunta rapinas.Idem.4.quum torsit miTile mychæx.Ouidi.primo ponti.spicula felle linunt. Iuuenal.E.c.fert niceteria collo.Martia.10. Nimbis ebria nicerotianis.Petrō.P.t. magnæ dicharchidos arua.set ambiguum inuenio:quod ante me qui scripserunt non uidere.Martial.Sunt apinæ tricæq3.e.s.q.n.i. Claud.non fallor ait tricessima curit.Martial. Nō plenum modo uicies habebas. Ouidi.ulti.metamorpho.Micyius illius.d.a.æ.Iuuena.Mergere ficedulas.d.n.p.Ausoni.Licia qui texunt &.c.c.m. quæ dictio in mentem reuocat scitu dignum apud.A.Geliium.libro.xii.capitulo.iii.ait enim quis autem est:qui propterea putet ꝓbabilius eē:qđ Tyro dixit.qm prīa syllaba in lictore sicuti ī licio ꝓducta est:& in eo uerbo qđ est ligo:ubi codices habent litigo:nihil ad rem ipsam pertinet:nam sic a ligando lictor:ut a legendo lector & a uincendo uictor & a tuendo tutor:quis.n.est tam litterarum expers:qui non uideat contextum esse mendosum? quum ꝓbet aliqua in tot nomina a uerbis uenire breuibus:quum ait a uincendo uictor non ne erit contra semetipsum?ideo Quintiani pericula legas a uehendo uector.hoc non uiderunt: qui emendatum præ se ferentes Gellium imprimi curauerunt quos non nomino ne maleuolos irritem.putantes nepharium & morte piandum si iuuenis Quintianus in aliquibus melior lōgæuis appareat.ah duræ ceruices an ignorant & doctiores multa scire: non tamen oīa. Martia.mica uocor.q.s.Iuuenal.tum picens accipe dixit.Martial. in xen.Filia picenæ uenio.Ouidius.Me pater icarius uiduo.d.Lin qua dictione quātus Tortellii sit error alias dicemus.ait enim Icarium patrem Penelopes & Erigones &c.Horati⁹.Siue uicarius est qui seruo paret.h. Palladas seu ut alii uolunt Palladeus in Epigrāma.ει κογα τογ εγτοτ κφυσισ εχ τοσεχει.

Robertū ñ admitto.

Cæterorū incuria.

A.gellii dictiões duæ emēdatæ.

Aliquorū incuria.

Tortellii error.

I Præcedens.d.producitur.ut fidus idem masculini generis tydeus.n.p.non autem breuiatur.ut Frācīscus uult Niger:qui forte putauerit in aliquo carmine esse trisyllabum:quum eus sit diphthongus:sic longatur fido fidis dido didis.¶ Demito idem neutri generis fides fidis fidis fidicula fidelis fidelia fidius deus ideo cydonium ponū cydonius nianiū quidē ī Ioneus rhidium sydon.n.p.fidicinus bidens tridens & oīa cōposita a bis & ter uideo uidebā uidebo didici uidua idume idumeus hydaspes gnydos gnydius didyme didymus. Arator tū

Frācisci nigri error.

primo ait. V.ſ.m.probans modo didyme diſcis.didius hydrops hydrus hydra cydon fidenæ hæc ſex ambigua ſunt:ſic & phidias qui non uiderunt:qui ante me ſcripſere. ℂ Vergi.Sedibus optatis gemina ſuper arbore ſidūt.Idem.7.Diditur hic ſubito.idest in diuerſas partes datur:ubi tamen falſo deditur legunt alii. ℂ Perſc.percuſſa fidelia limo.Ouidi.Donec idem paſſa eſt. Idem.6.faſt.Quærebam nonas ſancto fidio ne referrem:& quia in fidii nomen incidimus non abſurdum eſt Grāmatiſtarum errorem enotare hoc in aduerbio medius fidius.cogitantum unam eſſe dictionem.ego uero docuerim me accuſatiui eſſe caſus:dius fidius ſubaudi adiuuet: ut ſint tres dictiones. Fidius autem tanq̄ Hercules eſt.unde dius fidius.i.ut Seruius ait:Iouis filius hercules:alii aliter interpretantur auctore Feſto.ſed latius dicemus in dubitationibus noſtris.Ouid. art.3.matura cydonia armos.Vergi.partho torquere cydonia cornu.ideo Auſonium emaculabis in illo.Iambe parthis & ſynodum ſpiculis.tu legito cydonum.tamen cydo.n.p.apud Vergi.lōgatur. & cydonias dis apud Ouidi.primo art.Marti.2.In rhidio poteras. p.l.p. Val.flac.6.Non rodalo cum fratre ſydon.Sil.5. Nec lidicina cohors. Vergi.8.Funera tam multis uiduaſſet.c.u. Lucan.palmarum diues idume. Vergili.Primus idumeas.r.t.m.p.Lucan.& qua nyſeus hydaſpes.Sedul.Cui didymus cognomē erat.ſimiliter Martia.4.Plus habuit didymus plus.ph.h.

Margin notes: Aliorū incuria. — Vergilii locus. — Fidius. — Me dius fidius. — Grāmatiſtarū error — Auſonius emaculat[9]

I Ante.ſ.longaſ.ut typhis. ℂDemito nyphates cyphus ſtyphelus a ter & bis compoſita ut triſurcus biformis. ℂ Ouidi.Typhis in æmonia.p.m.e.Iuuenal.quoldam facit iſſe nyphatem. Vergi.Et pater ipleuit dextras cyphus ocyus omnes:& in hoc Tortellium miror:& erraſſe dixerim: quum apud Vergilium legat in.7.Hoc pater Anchiſes cypho libabat.a.a.& fine.S.lr̄a in dictionis principio:ubi non legiẗ cypho ſet auro.Oui.Quinq; neci dederat ceneus ſtyphelūq; bromum:q;.

Margin notes: Tortellii error. — Vergi.a uiuo deſēſus

I Ante.g.bi cuis ē.ut lygur frigit.i.erigit ſi Marcello credim[9] ℂExcipito fligo frigo.i.frigutio figo cōpoſita a di ut digero digeſtus ſtrigoſus uigiti uigeſimus uigeſis frigutio frigeo frigus bigæ trigita pygæ pygard[9] lyge[9] gyge[9] ſtigo:migro cīo naturalr̄ breuiaẗ cōtra Alex.tygris ſtrigilis gyges ſtriges cygn[9] hæc qnq; ābiguæ ponūẗ. ℂMart.6.Adfligūt hominē iā m.e.t.Idē.āphora uigeſis.m.d.æ.q. Calp.ægl.pría.nox iā uigeſima cœlo.Lucil.11.Hic ſtrigoſus bouinatorq; ore ípi ob[9] duro.Hora.Depygis naſuta breui.Idē.Ne nūmi pereant aut pyga aut denique phama.Properti.Lydia gygeo.t.p.l.de ſtrigili quod

Margin notes: Alexandri error.

ponatꝛ ambigue in.6.docebimus.tamé aliqui apud Iuuenalem legunt.& sonat unctis Strigibus & pleno.c.l.g.Nam Striges sunt olera uilia quo uocabulo utitur Plautus:alii legunt Strigilibus.super qua dictione nec tacuit Prisci nus. Striges. Iuuenalis carmé dupliciter lectum.

Præ.h.longatꝛ.ut pilo a græco quãdo significat expolio unũ expilo cõpilo hiluз. ¶ Demito ilertes.n.p.phyle cy Pilo.

i lidrus ilaira phylira cylindrus a philos cõposita ut philippus philomela hyla hylæ milo filix hyle hilaris ciliũ miliuз p femíe gilippus.a ter & bis cõposita ut bilinguis trilibris pilus pili pilo.i.pilos detraho:& ab eo cõposita:pila qua in ludo utimur pylos pylius pylene ilerda lilybæum lilæa:miletum tilia pilatus philoctetes hæc quattuor ambigue.quæ oía non adnotantur ab aliis.sic & ilisos anceps:similiter ilithya:quæ nulli añ me uiderunt:breuiato etiã si.s.aut.t.præit ut sileo.stilus tilia licз ambiguũ fit ut diximus.sic & silenus & hyle urbs.demito tamen sylogismus syla mons thyle tylis.n.p. pilotrum. ¶ Lucil. Quod q.t.l.c. nec proficis hilum.Sil.3.C.u.set bello ferus ilertes.Lucan.x.Regi claustra phyle.m.d.t.s.Idé.9.tractiq uia fumáte cylidri.Prop i.P.c.nõ ilaira soror.Horat.Displicent nexæ phylira coronæ.Stat.th.4.b.u.f.s.scopulosa pylene.Horat.in epist.A.f.u.aut unct' mitteris ilerdam.Stat.th.7.Qui breue littus hyles.a.q.s.tamen ut diximus ambigue ponitur.in.6.legito epogra.Tibul.4.potior fit phama gilippi.Ouid.5.met.D.æ.c.lilybæo crura premuntur.& aduertas lilybæum dici in neutro genere:uel lilybe in fœminino pro promontorio:quãq falso omnes generis masculini proferant.Stat.th.7.c.q.n.ppellentẽq lyleã.Auson.Sola uolunt stilus ut tenuis.s.t.p.Sidon.Argumentosis dat retia sylogismis.alii tamen duplici.ll.scribunt.Vergi.12.Ac ueluti ígenti syla summo.u.t.Idem.g.i.tibi seruiat ultima thyle.Sil.7.superantem uertice tylin. Aliorum incuria. Oés nõ uiderunt. Lilybeum.

I Super.m.in bisyllabis pducitur:ut Strimon limax apd Columel.cimex apud Serenũ.¶ Demito simon nimis simul simus mymas dimas:hymen & thymũ hæc duo ambigua sunt.¶ In polisyllabis breuiatꝛ ut tymauus. ¶ Excipito cymata apud Columel.cymosus apud eundem.primitiæ & omnia a longis uenientia ut strimonius cimerius nimirum cymodoce simulus nomen propriuз symethia cymothoe hymera chimerinos limone mimalion simius & simia hæc duo poni ambigue Nestor & Pylades scribunt.ppter illud Statii syl.ultimo. ¶ Infanté lingua simiũ.alii legũt nimiũ latius i.6.legito epog. ¶ Oui.caritura mymasq.Stat.th.6.Ante dimas sed tunc.æ.t.s.Vergili.&

Tymauus fontẽ ſupare tymaui.in qua dictione erraſe Blondũ Ceorg.Meru-
Blondi er- la ſcribit:eo q̧ dixerit tymauũ eſſe:quẽ uulgo Brentã dicũt:quum
ror. Meduacus dicatur.Sil.14.A.s.qua mergitur hymera põto.Priſc.ci
Brenta. merii gelidis.alii ſcribũt.m.duplici.Idẽ.Hic pecoꝝ ẽ diues nimi-
Meduacus rũ gentes tibarenũ.Verg.thaliaq̧ cymodoceq̧.Idem Simulus exi-
gui.p.q.r.h.Proper.2.C.n.cærula cymothoe.Mart.H.ſ.b.ſidera
Propertii chimerinos.Ouidi.in ibi.Solaq̧ limone.p.ſ.i.Ouidi.Mimalion
locus. hũeris.a.c.g.apud Propertiũ in prima epiſtola aliqui legendum eẽ
μιλοϛ Milanion dicunt:nã μηλον pomum dicitur.demum.η.in.i.tranſul
tat:ſic Muſæus Hyppomanem adpellat:ideo Iſti unam tãtum fuiſ
Athalante ſe athalantam referunt.ego uero cum Luctatio Statii interprete
due. duas fuiſſe copioſius in noſtris dubitationibus ediſſertabo.ſuper
qua re nec Codrus tacuit.nec ante ipſum Domitius.

Poſt ſequente.n.longatur.ut Scrinium finis:hinulus & tinea hæc duo ambigue:phryne lõgatur apud Lucil.7. Phryne nobilis illa ubi amatorem ꝓprius quẽ. ¶ Tolito lino linis linio inula linus.n.p.pinarus inuum oppidu phinous.n.p.& quæ hñt.c.aut.s.aut.m.ut ciconia citus finus ꝓ gremio & pte oculi minyæ mior.demãſ hinc cinyps cinyphe⁹ chineus lynas ſinus ꝓ uaſe teſte Seruio mios minois minous mineus minei des minotaurus cinamũ cinamomũ ſet apud græcos breuiatur Dionyſius κλάδον φυλλα φερουσαι ακηρατίων κιναμώμων. ¶ Horati.& chartas & ſcrinia poſco.Idem in epiſto.H.ſ.q.quem
Vgutionis uerſibus oblinat atris.unde errauit Vgutio ille Barbariæ uas:di-
error. cens linio primũ producere ſyllabã.Heu quam noxam contraho?
quos & quãtos triuiales irrito quũ Vgutionem ſuũ damno.Quid
clangũt nebulones marcidi?nõne bonaꝝ penitus litteraꝝ fuit ex-
pers Vgutio?Vgutio inq̃ barbaroꝝ primari⁹:triuialis fecis archa
Barbari quẽ iſti grãmaticuli tãq̃ Apollinem uenerantur.Sunt & alii apud
plures. hoſce pueroꝝ uerberões uelut Romanæ linguæ prĩcipes.ut Catholicon:Eberardus:Graciſmus:Petrus helia.Io.aldrius:Paganellus:Lamola:Rhabanus:Azo:Britto.Mamatractus:& iis paulo melior Papias.Horum maximus Burrus:Gaſparinus minor:Alexander:& quos noſtris inſerere operibus pudet.Proh deũ atq̧ hoiũ fidem in tãtũ adcreuit quorũdã pertinacia.ut nil latinũ ſom nient:qd ab iis fuerit itactũ.abeãt in malã rem abeant:& me exẽ pla perſeq permittãt.Verg.maluæq̧ inulæq̧ uirebant.Priſc.pyramus piaruiq̧ uoluti.Verg.7.Pometios caſtrumq̧ innui.b.q.c.q.Stat.th.7.croniũ phinoumq̧ phagenq̧.Mart.Dimidium donare lino.q.c.t.Idem.7.Tonſor cinyphio cilix marito.Catul.Brixia

chinea supposita in specula.Stat.syl.i.P.s.cauo phrygiæ quam sy-nados antro.Ouidi.non possidet aera minos:nec te moueat illud Propertii dicentis.2.Nec sic incolumen minois quum thesea uidit. nam meo iudicio legatur.Nec sic quum incolumen minois thesea uidit. aliter claudicaret uersus:aut fieret finæresis. hoc adnotare debuisset Beroaldus.Ouid.At non alcathoe mineias orgia.b.Ver. Minotaurus inest.Ouid.in fast.Cinama tū.p.c.q.t.d.

Propert. adaptatus.

Beroaldi incuria.

I Ante stās.p.breuiaē:ut obliqui a styps idest numm⁹:& cōposita ab hyp ut hyperbore⁹.℄Excipito ab hippos cōposita ut hippocamel⁹licet p.p.duplex.uñ miror apđ Iuuenalē legi fere ab omnib⁹.Solā hipponāq; deā:q uersus claudicat:& ut ait Hermolaus delōbaē.ideo legas.Solā hippo accusatiui casus.ut hippo hippus:ut dido didus declinetur.Ex hoc nō desunt:qui dicāt Fulgentiū de ea intellexisse.ubi de sermonibus ait.ut ē Priapus Hippo Vertūnus.producito etiam hipocrita ripa uipera uipeus iphitus triphyllis typhon pipo pipilo gryphes scipio gryphus typhis sipus urbs riphes iphis riphei iphinoe, siphariū ci pus stipo stipes stipitis siparium stipendiun tamen breuiauit Sidonius.ergo indifferēs est.scripulus seu scrupulus & triplex hæc duo ambigue ponunē:sic & cyprus contra Aelium Antoniū.Ouidi.i. pon.Qui stypis ære negat.Vergil.Iphitus & pelias.Prisc.Zephyros triphyllidos arua.Lucan.7.rabiem typhonis anhelat.Ouidi. in phil.Accipiter pipat miluus.h.q.l.Idem Scipio magne tibi.Luca.5.S.p.& subdita sipus.Val.Flac.2.Iphinoe nec turba.s.n.q.r.Iuuena.sat.8.Sipario clamosum ageres.u.p.c.tamen aliqui Supario legunt alii Siphario.

Styps.

Aliquorū error.

Delūbaē.

Iuuenalis emaculat⁹

Hippo.

Fulgentii locus.

Aelii antonii defect⁹

I Sup.q.breuis ē.ut liqueo liquor nomen.℄Excipito liqtius fluui⁹ a quo fit liq ti⁹liqtia liquetiū liquor liqueris & liquesco ab eo tñ liquor liqdus ambigue:qđ Maturātius & Sulpitius omiserūt.℄Ouid.i.pon.Si mea ppetuis liquescāt pectora.c.aspice in pria epogr.ubi de Q .lra fit mētio: & in.6.ubi de ambiguis.Ver.ix.Quales aeriæ liquetia flumīa circū.ubi imperiti grāmatistæ liquētia legūt:qđ & Seruius arguit.

Maturātii & Sulpitii incuria.

Verg.a uitio defēsus

I Ante.r.in dissyllabis longaē.ut uir⁹idest uenenū uiro.p uirtute syr⁹ pherecydis pria ut legimus in.10 Strabōis: quod & Homerus σύρίη κικλήσκεται ὀρτυγίης καθύπερθε.lira pro sulco scyros in sula.℄Demūē obliqua uir lyra idest cithara miron pira pirus pigæ syrus tyros quāq; hæc duo ambigue inueniantur:quiris tyras styrax.℄In plurisyllabis breuiatur.ut pyropus pyrois: & alia a pyr:tamen aliqñ longantur

cōposita.¶ Demito sphirena piscis apud Oppianuʒ.irenarcha: q̃a græce εἰρηναρχα.& ει in.i.lōgū uertit. Virosus q̃ñ a uirus uirulentus uiresco quādo a uiribus ueniunt.si uero uirosus a uiro & uiresco a uireo breuiant:lōgato etiā crinius pthiriasis miritenes pyrites piræus portus sirius pro sidere stiria tirynthius pirula pirata cyrene mirificus dirachiū pyramides pyramus pyralis Sirenes cyriacus. Tiresias piroma cirene cireneus spiritus in qua dictōe errauit.

Sedulii error. Seduli⁹ dicens.Cū sancto spiritu gloria.m.p.licet Beda excuset.excusatū in hoc nō admiserim.a chir χειρ cōposita aliquādo breuia

Aliorū incuria. aliquādo longa iuenies ut poetaruʒ usus est.pyrene pyreneus hæc duo ambiguæ q̃d alii nō adnotarūt.¶ Lucil.2.cōceptasq̧ suo seruare & pdere uiro.Ouid.Ignara tetigi scyria mēbra manu.Sidoniū

Sidonius ab hermo. corrigitur. tñ Apollinaris ait. Vel scyrias uacuasse colos uel serica fila.qui ab Hermolao Barb.corrigit:& quē nō dicit:ut de Cæcilio.M.Tullius ad Atticū:latinitatis malū auctorē fuisse:sed lr̃as nescisse græ-

Cecili⁹ male latinitatis auctor. cas.qd sup hoc sentiā in.6.legito Epogra.Iuuenal.tabulis signisq̧ myronis.Iuuenc.i.Solimiq̧ syriq̧.Ouidi.seu q̃ris hasta fuit.Clau.

Virosus. Et pyrois rutilans.d.n.p.Vergi.uirosaq̧ pōtus Castorea.& tunc a

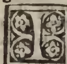
Lucilii locus. uirus.Lucil.uenio ad uetulā atq̧ uirosam.& tunc a uiro:nā uirosæ (Marcello teste)dicunt mulieres uirorū adpetētes & luxuriosæ.iō

Viresco. si iuenies apud Serenū uirosum prīa breui a uiro nō a uirus uenit:

Verrii loc⁹ Verrius in poematis.Hinc crescunt animi uirescit uulnere uirtus.

Pthiriasis & tūc a uiribus:si uero a uireo breuiat.Columel.xi.iā rhamni spōte uirescunt.Prisc.Mititeneq̧ bonū nardi.c.r.o.Iuuenc.2.Cirin⁹ proprii.c.t.p.f.Polit.in epigr.Iā iam pthiriasi scaturiente.sic etiam apud græcos:& est pedicularis morbus.Prisc.Nec non pyrites digito.q.s.a.Propert.3.Inde ubi piræi capient.m.l.p.Sil.14.repressit sirius æstus.Marti.T.a.i.pendebat stiria naso.Vergili.Mater cy

Ouidius emaculat⁹ rene.m.q.g.h.Columel.xi.mutare tuas cyrenia uirgo.Ouidi.Chirurgiq̧ manum miser timerem.ita legendum est ut etiam Auantius Veronensis uidit:Quum passim legatur chirurgicamq̧: alii legunt chirurgamq̧.Mart.S.n.p.p.hæc chiragra est.

Præcedens.s.longamus.ut uisus chrysis.¶ Demito isus locus teste Strabone.9.ubi tamen dicit longari metri causa.physadea isalces isara isaur⁹ siser isaura isocrates uisurgis sisimbriū miser misereor:& deriuata ut miserabilis disertus cisiū ptisana ptisanariū:cōposita a ter & bis ut bisulcus trisulcus uisellus.n.p.apud Horatiū:crisis nisi cōiūctio bisō

Aliorum incuria. ptysis hisopum licet græci scribāt geminato.S.physicus ābigue q̃d alii nō uiderūt sic erit physis a quo uenit.¶ Pers.dū frangā chrysi-

dos.u.physadea apud Callimachum breuiatur:quem transferens Politianus ait.V.h.a.ferte urnas ad physadeam.sic protulit in eadem traductione Iacobus Crucius . Sil.5.Ante oculos spe laudis isalces.Lucan.H.u.liquerunt isaræ qui gurgite ductus.Idem.2.C. q.r.e.i.isapis isauro.Columel.xi.la3 siser assyrioq; uenit.q.s r.Ouidi.de se uocat alter isauras.Ruffinus.Et uitam insignem laudam⁹ isocratis artem.sic Lucilius satyra.5.Si minus delectat φατέχνον isocraticum hoc . estSidon.Tutum crum & uachalin uisurgin albin.est autem phal.uersus.Ouidi.date grata sisimbria myrto.Ausoni.Vel cisio triiugi.s.p.i.Horati. Quid cessas agedum summe hoc ptisanarium orizæ.Martia.Bubalus atque bison.Iuuenalis. Et prysis & uomicæ.p.e.d.c.

Ante.t.breuis est.ut item iter lito litas.unde corrigitur a Seruio Donatus:q; in eo Vergilii dixerit carmine.iacet ingens littore truncus.littus esse locum ante altare a litando:cuius correctio mihi non bláditur:ná posset duplicari.t.in littore.ut in multis aliis.ideo a litádo posset dici littus.¶Demito pitholeon apud Horatiú sat.10.trito uithógus triticú triticeus tritura triton tityrus tita titillo thitonus Thitonius zithus ityreus clitella nitor uerbú citus qñ diuisu3 teste Seruio cóment.8.significat:obliquos a dis dito ditior ditissimus diteo obliquos a lis litigo litigiú:& a glis glitis obliquos:litiú italia italus licet ambigue hæc duo.Isa qa duplici.t.scribit pythesche.i.interrogare.si Strabói credimus li.geor.9.pyton pitysma psitacus litus sitis a sum scitis a scio itis itur clitorius scitus scitú clitúnus clitó clitis fluuius apud Sidoniú sithon sithonia triton palus tritonius tritonia scito scitor sithonis pithagoras pytho ciuitas dithyrambus. Bithinia bithinus pituita hæc tria ambiguæ. pducito ét si.m.uel. r.uel.u.pit ut mitis mitigo rito ritus rites rite uita.examiant mytilene mitilo mitella británus británicus uitulus uitellus:uitrú uitre⁹ británus hæc tria ambiguæ.britones uero cótra Alexádrú lógat:qui in eodé errore Io.Pastranésem hét municipalé.¶Auson. tres numerant ité.Sidon.lá post uithúgos.e.n.b.s.Auso. Titillata. b.q.i.s.f.u.Columel.xi.E.p.p.pocula zythi.Verg.g.ii.Corn⁹ & ityreos taxi curuant in arcus.quáq; alii aliter legút.Hora. Hinc muli capuæ clitellas tpe ponút.nunc qa diximus citú.i.diuisum lógari. non ab re fuerit Nonii Marcelli erroré taxare dicentis super Hoc Vergiliano.Haud procul inde citæ metium in diuersa quadrigæ. ibi citum idest diuisum interpretandum esse.quo in loco Seruius quoq; Donatú taxat Marcello adhærenté.ideo exponendu3 citæ

Donatus arguitur. Littus. Seruiú nó admitto. Donatus defensus.

Alexádri & Ioá.pastra. error. Vergilii locus. Nonii marcelli error. Donati error. Baptiste pii incuria. Serui⁹ blaterat.

ideſt ueloces.ſuper his dum ſe exercet Pius Baptiſta fallitur:autũ
mans forte Nonium recognouiſſe illud carmen ut legatur. Haud
procul huic citæ metium in.d.q.nonne omnino Nonius aberra
ret quãdo oſcito in media abſq; dubio corripiatur? exin aduertas
in eo carmine Seruium blatterare ſuper dictione metii. blateret p̃
cor dum exempla proſequar.Ouidius.cauſam litis traiecit in om
Feſtũ põpe um miror. nes. Vnde miror Feſtum Pomp.dixiſſe lituum a lite uenire quum
breuietur niſi forte ſit propter litteratum mutationem. Ouidi.te
Lituus. maxime phyton.aliqui tamen legum python.Iuuenal.Q .l.pitiſ
mate lubricat orbem.ubi uaria eſt neotericorum opinio. tui ipſe
legito Politianum Domit.Merul.Britan.Aegnatium:ubi tamen
Geor.ual. error. ait Georgius Val.Pytiſma dici a pytis ideſt pinus:qui errat:quum
pytis habeat primaʒ breuem.ut ex primo liquet Theocriti carmi
Pytis. ne.ſet omnino legendum pityliſmate in noſtris diximus dubitatio
nibus.Ouid.Clitorio quicũq;.s.d.f.l. Auſo.qui ſcita platonis. Ver.
Hinc albi clitumne greges. Stat.4.th. Et rapidus cliton.e.q.r.p.l.
Ouidi.Tu quoq; ſithonios.u.m.p.a.I dem. metamorpho.6.Sitho
Aldus Ma. nis accepto.q.a.p.a.ſuper quo.carmine inter me & Aldum Manu
Mulierum opus cõpo ſui. tium utriuſq; linguæ reparatorem eſt diſſenſio:quam in noſtris le
ges dubitationibus:& de Sithone diximus in libro de mulieribus.
Tibul.2.ubi delphica pytho.cuius interpres Cyllenius tam decla
Cyllenii error. rat q̃ non intellegit.Ibi nãq; putat accipi pytho pro ſerpẽte pytho
ne:quum pro urbe accipiendum ſit.& ne mihi ad ſcribam ĩgenue
Tibulli locus. Iano Parrhaſio acceptum referam.dignum nanq; laudare eſt: per
quos profecimus.Mancinellus quoq; ut Cyllenius errauit in ſuo
Pytho. uerſilogo. Vnde apud Heſiodum mentionem fieri pithonis urbis
Mancinelli error. crediderim quum eius interpres Mombritius dicat.Iuppiter hunc
capit inq; ſacra pythone manere Iuſſerat.Horat.car.4.Seu per au
Iuuẽ. locus daces noua dithyrambos. Iuuen.ſaty.6. Profectura domo ficula
non mitior aula.ubi interpretes ficulam aulam exponunt propter
phalaridem:aut propter Dionyſium:ego uero de aula Aeoli intel
lego.quod ſi bene rimeris lector laudabis & annues. Horat.claraʒ
rhodon aut mityleneo.Ouid.in phil.M.tempore nunc mitilans:
Vergi.C.s.c.grata redimita mitella.de ambiguis.in.6.uideto.

Antõii nebriſſenſis i curia. Præ.u.longatur.ut uiuo friuola. ℂ Deme obliquos a
nix niualis.a bis & ter compoſita ut biuiꝰ triuius triuia
i nomen dianæ:triuicus.hic nullam exceptionem. Anto
Carmẽ uergilii dupliciter lego. nius fecit Nebriſſenſis. ℂ Vergi.Mors autem ueniens
uiuite ait uenio.ubi etiam lego Mors aurem uellens uiuite ait ue
nio.Iuuena.iam friuola transfert.Horat.niſi nos uicina triuici.

¶De.O.in primis syllabis. Cap.4.

Præcedens.b.longatur:ut gobio:qui & gobius dicitur.obex ambigue ponit.¶Breuiato auté obes obest soboles obesus obelus obeliscus obolus phobetor:& si ob componatur cũ dictione a uocali incipiente:& si duplex præit consona ut globus scrobis probo probrũ cõtra Sulpitiũ:quod ãbiguũ est nõ auté penitus longat:ut uult ille.sed naturaliter breuiatur.Hinc demito crobialus.n.p.¶Iuuenal. quum sit tibi gobio tantũ.Horat.quũ sit obeso.Auson. Pone obelos igit.p.s.u.Prisci.Semioboli duplũ est.Ouid.mortale phobetora uulgus.Martia.Capel.2.Orbita curua globos. Horati. Opprobrium dignum.l.i.i. Vale.flac.5.Crobiali latus &.f.t.t.n. Sulpitio aduersor.

Sequẽte.c.corripit ut iocus cocyto procitũ idest petitũ teste Põpeio.¶Deme locusta cocalus apud Oui.meta.7.& qa græce κωκαλος coceius.n.p.ocymum obliquos a uox uocis:& uenietia.ut uocalis oculo uerbuz. c.duplici:pcerus ocyor ocyus ochenius.n.p ocyroe ocium iocasta phoca:phocus.n.p.focus piscis ocheus.n.p.pcio cocytos cocytus cocytius cocytia tiũ phoce urbs phocea urbs oceanus poculũ oco phocis ocalee pcedo pcido pculco pcindo pcũbo procire idest puocare seu pducere:focale & pcuro ista duo ambigua sunt.Iocundus a Sulpitio excipit:tñ non hac sub regula psistit:qa scribit p.u. ante.c.&.p.u.ante.d.nec uenit a ioco.sed a iuuo.iõ cõstat Isidoruz errasse id pcipiẽté.testat.A.gellius.in hoc errore ẽt Ioánes pastranus militat.Iuuena.baptæ lassare cocyto:ubi médũ esse crediderĩ: qa ibi breuiat:quũ cocytos lõget.iõ cotyto p.t.legédũ putauerim & nullo pacto admittẽdus est Geor.Merula:qa pueriliter lapsitás ait ibi poni pro pserpina ubi coleret:& adlegat carmẽ ei aduersans in priap.Raptá cocytos ostreosa diuá.in quo carmine post spõdeũ dactylus est.Nõ ne in syllaba dilcordát.Præterea Domi.nescio q̃s ibi nugas iterpollat scribẽs a coccyto fluuio eliso.c.breuiari.ergo Politiano assentiẽs cotyto legẽdũ autumo:quẽ legito ĩ miscel.ca. 10.Hora.Coceius capitoq; simul.Vale.Flac.Ochenii dedit ille sonũ:Ouid.meta.2.Ocyroen nõ hæc.a.c.p.Claud.C.p.fratres iocasta maritos.Vergi.sternũt se corpore phocæ.Oui.met.6.& proles tertia phoc⁹.Auson.L.c.p.tergora focus.Val.Fla.2.præceps equ⁹ ochea conto.Ouid.in priap.Raptam cocytos ostreosa diuá.quáq̃ cyzicos aliq ibi legũt.Vergi.rabiẽ cocytia uirgo. Varro attacin⁹. Cingitur oceano lybico mare.ti.n.Ouidi.1.meta.actæis phocis ab

Sulpitii error. Iucundus unde. Isidori error. Io.pastrani error. Cotyto. Iuuenalis emaculat⁹ Georgii merule error. Domitius fallitur.

aruis.Stat.Ocalee medeonq; & consertissima syluis.& apud græcos scribitur ωχαλεα.

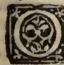
Ante.d.in bisyllabis longatur.ut podex rodo rodis nodus. ℭ Demātur modus modo odor rhoddos uibs rhodos idest rosa. ℭ In plurisyllabis corripit. ut odium. ℭ Demito clodius clodia ꝓdeo ꝓderim ꝓdesse ꝓduco ꝓdigno ꝓdigo ꝓdigus ga gum prodigitas dodona dodoneus zodiacus. ℭ Quia ut diximus rodo rodis longari non te moueat Prudentius in amart. Aut populata rodit germinātia germina brochus.nā aut errat aut mēdosus ē.nā legere fodit non rodit.Hora; Nec de⁹ intersit nisi dignus uindice nodus:q̄ dictio ut diuerticulū faciā admonet.legitur nāq; apud Terentiū nodum in syrpo q̄ris, scio quid referāt interpretes.hoc adagium & Plautinus Messenio in menech.& Ausonius.in epist.ternarii numeri ad Symachuȝ teti gerūt:& Ennius.Quærunt in syrpo soliti q̄d dicere nodū.hic Hieronymus ad pāmachiū .Nos aūt omissa oīum opinione aliū eruemus sensuȝ.q si penitus nō admittet:ab aliquibus saltē.non dānabit:nodū ergo in syrpo quærere intellego rem durā in ænigmate. nā Pamphilus ait quæ–i nodum in syrpo.idest durum quoddam in ænigmate.idest rē ingt Pamphilus faciliorē:quū sit facilis:quæritas tāq̄ nodū i nodo syrpo:quum syrpus Aenigma ex omni parte haud itellegat:& ut id comprobet.A.Gellii uerba ponam.lib.12. cap.6.Aenigmata quæ græci dicunt aliqui e nostris ueteribus scyrpos adpellarunt.si cui hic placebit sensus Quintianū primū sciat inuentorem.non desunt tamen qui Gellium mendosum referāt legentes griphos non syrpos:quod non improbo.nam si syrpos legas est a uerbo syrpare idest implicare:si gryphos est:quia γρῖφος rete dicitur & sermo perplexus græcis:Vergili.in cul.Laurus.i ph. decus exurgens rhododaphne.Iuuenal.Prodiga non sentit.p.f.c. Auson. Nec.dodonei cessat tinnitus aheni.hic obiter quid uasa sint dodonea ahena declarabo.nam pelues circa Iouis Fani parietes ita positas scribunt græci ut si quis unam leui tactu tangeret omnes machinata complosione longum tinnirent. Auson.illo in loco inquit quottidiano solis ortu radiis contactas crepare. Vnde etiam Prouerbium in loquaces est.Ille est dodoneus lebes.alii dicunt teste Menandro lebetē quēdam fuisse æneū supra colūnā i sublimi positū:& puerū æneū fabrefactū in alta cominus colūna cōstitutū flagellū tenentē æneū:qui flāte uento lebetem percuteret: & ita locus ille diu resonabat:alii referunt fuisse ænea uasa: q̄ magni aliquid negocii facturi consulerent heroes:& percutiēdo uox

Prudētius aut errat: aut mēdosus.
Terentii locus.
Plauti loc⁹ & Ausonii.
Syrpus.
A.Gellii locus.
Syrpare.
Griphi.
Ausonii locus.
Dodonee pelues.
Prouerbiū in loq̄ces.
Puer æne⁹

exiliret e tinitu.q͂ qd acturi eẽnt datis seriatim icussibus intellege-bãt.ex quo nõ desunt aliq dicẽtes.in.3.æneı.Helenũ dodoneos lebetas Aenææ dedisse tãq fatidicos ın repcussu.qd crederẽ si uel semel Aeneas lebetes cõsuleret:quod in toto Vergilio nusquam est. set latius ın nr̃is dubitationibus disseremus.Lucil.5.Nequitia occupat hoc petulãtia pdigitasq.Auson.Quotq.s.t.sidera zodiaci. Ex Vergilio.

Veniente post.f.breuis est.ut stropha ofella ophiucus. ¶ Demito tophus scropha psophis offa licet positio fit profero proficio:profugio ab aliquibus excipitur: set omnino breuiatur teste. A.Gellio.lib.2.cap.13. profiscor pfundo hæc duo ambigue ponunť. ¶ Mart.Iã stropha talis erit.Vergi.Et tophus scaber &.n.e.c.Gerem.Cæs.medium cingẽs ophiucum.Iuuena.eadẽ scropha fecundior alba.Ouid.metamor. 5.Vsq sub orchomeno psophidaq.c.q.& quia diximus profugio longari aliquorũ sentẽtia.exemplo comprobabimus omnino breuiari.Manil.Qui babylonıacas submersa profugit in undas.Iuuena.Profectura domo.s.n.m.a.ubi deceptus Georgius Valla legendum esse Præfectura autumat:eo q eẽt barbarismus.ego uero poni ambigue in.6.scribam.Robertus Gaguinus tamen adlegauit carmẽ Silii.lib.5.sup hac dictione.Hinc pfectus æquo postq̃ iter prælia notã.set illud carmen in nr̃o codice ita legiť.Hinc puectus æquo:nõ aũt profectus ut male adlegauit ille alioq bonus lector. Aliquorũ error. Georgius ualla fallit Robertus male allegat. Silius defẽsus.

Ante.G.longatur.ut cogo trogilios insula si Hermol. credimus. ¶ Demito bogus.n.p.rogo rogas phlogis.n p.uogesus rogito rogus toga togatus logos phlogius. n.p.progne ambiguum inueniri.in.6.dicemus Epogr. ¶ Sil.4.Contra læta bogus tyrio.c.o.r.Martia.libro.xi.Pulchrior est chione:set phlogis ulcus habet.Luca.i.Castraq quæ uogesi curuam.s.a.r.Vale.Flac.5.Aut olicũ phlogiumq.d.f.

Super.l.breuis est.ut stola colossus oleo scola.non aũt longatur ut uult Franciscus Niger. ¶ Demantur bola dolium nolo nolis nolit nolumus nolimus colus ciuitas colo las bolanus.n.p.molior moliris olı3 moles nomẽ molimẽ obliq a sol solus la lum solariũ solers soles i nũero plurali plixus solẽnis solor solertia solamẽ solatio solatiũ molyos ples pletarius bolet⁹ polẽtinus colyphia nola tmolus stolo colyab⁹ loligo olearos olenus olenius colyriũ colina coleus spoletũ q olentin⁹ moly folia.n.p.pluo plõgo plato ploquor plog⁹ plabor pollydamas pollydamãte⁹ pollyp⁹ 13 põ sit metri cã:tñ aliq dñt aliqñ græcos.o.i.u.pmutaŕ & tũc lõgari ut apd Oppi.li.i.πολλιποδ' ἐν Fráci.nigri error.

σχολιοι χοισχο ρδυλοσ ηδ αλιευσι sic κολεον κουλεον Homerus
Illiad.i. αψ δ' ες κουλεον ωσε μεγα ξιφος ουδ' απιθησε dolon indiffe
Aliorū in/curia. rens.sic & polycletus:quod alii minime uiderunt. ¶ Tibul. Et sto
la longa pedes.non autem longatur ut inerudite dicit.Ioan.Pastra
Io.pastra. error. nus.Stat.i.syl.Q.s.i.m.geminata colosso. & obiter scias diuum
Paulum uastissimum eloquentiæ pelagus sæpius ad colossenses
Pauli loc⁹ scribere:qui sunt rhodienses a colosso solis suo. Ouidi.& olentes
Colossen/ses qui. sulphure thædæ.Hinc tueri Nasonem a Diomede ueritas cogit.
ait nāq; Diomedes uitiose dictum ab Ouidio olentia sulphure: q;
Oudi.de sensus. sulphura differentiæ debuisset.& apud Vergilium.redolentq; thy
mo fragrantia mella.q; thymo non ab oleo regatur:set a fragran/
Vergilii lo/cus. tia.esto.grāmatice.excuses Propertianum hoc. Cur nardo flāmæ
non oluere meæ. Vergil.castrumq; inui bolamq; coramq;.Auson.
Diomedi aduersor. cui dolia sedes.Iuuena.Aut pastor fuit aut aliud quod dicere nolo
sic obiter quid sit:quod Iuuenalis nolit dicere:quum interpretes al
Oleo cum ablatiuo. lucinētur:declarabo.Ergo primi erimus:qui quod nolit poeta ef/
fari patefaciemus.arguit enim Romanos sanguinis nobilitate tu/
Iuuenalis locus. midos dicens.Quisquis maiorum fuerit aut pastor fuit ꝓpter Ro
mulā.aut aliud quod dicere nolo,ꝓpter Romuli nutricē:quæ fuit
prostibularis meretrix & lupa.Ideo q; Romani sint ex lupa genitri
ce orti ac educati poeta negat dicere:& ut Quintiani doctis adule
tur opinio adponā Ausonii epigrāma quoddā in diuitem mœcho
genitū.Quidā superbus opibus & fastu tumens.Tantumq; uerbis
nobilis.Spernit uigētis clara secli noīa.Antiqua captans stēmata:
Martē remūq;:& conditorē Romulū.Primos parentes nuncupās.
Hos ille serū ueste contegit iubet·Hos celat argento graui. Credo
q; illi nec pater certus fuit.Aut mater est uere lupa.ecce quantum
Ausonii uerba Iuuenali concordent.ita flo res inserā ut aliquo nul
los afficiā fastidio.Auson.grato scola noīe dicta.Manil.5.Et cola/
re uagos.i.r.a.Stat.th.7.Qui colon densamq; iugis æ.i.Ouid.Mo
ly uocant superi.Stat.syl.2.Seu polentinos mersisset.f.s.Iuuena.co
medunt colyphia paucæ.Ennius annal.3.Proletarius publicus ex/
cubiis ferroq;.est autem uersus hexameter spondaicus. Vergi.No
la iugo.si.A.gellio credimus.Sil.12 Campo nola sedet.c.c.i.o.un/
Prudenti⁹ errat. de errauit Prudētius dicens.Iamq; nolanus ager:quia omnino no
la longat̄.Sil.14.Transfert citus agmina nolā. Martia.2.Mollem
debilitate choliambum.Verg.3.Olearon niueamq; paron.u.q.d.
Stat.th.4.Olenos ioniis.c.f.h.p. Ouidi.io.metamorpho. Olenus
esse nocens.Hora.sat.5.H.o.e.nigra meis collyria lippus.Martia.
Spectasses cato coleon seuere . Persi. Ne mihi pollydamas. alii
pulydamas

pulydamas legunt.Ouidi.depræhensam pollypus hastam.Mar.5. Spoletina data est.Ouid.Moly uocant superi.n.r.t.ubi falso tmoli legit Tortellius.Horati.Arminensem foliam,est autem dimetrum Iambicum.ubi sem so spondeus est. Tortellius falsus.

O Veniente post.m.longatur.ut como comis:comis comis cominus pomilio apud Martialem.ℭ Demito gomorra gomorreus chromis homole promulus.n.p.tomacula momordi bromius tomyris nomas bromus dromas dromo dromos homilia homo tomorus mōs omitto homerus domus tomos tomitta.& alia a tome idest incido. comedo dominus domina coma comæ comes comitis comitor comata comare uomo comœtes uomitus stomachus omasum glomus glomero domo domas como comas.uomica hoc nomen ambiguū: qđ alii omiserunt.ℭ Mart.Capel.i.Comere uernificis.f.l.s.Ouidi. art.3.Comibus est oculis.a.a.Prudent.in psych.Sodomæ Gomorræ quas fouebat aduena.ubi post anapestū iābus seqtur. Vergi.xi. Demophoonta chromimq;.Idē.7.Descendunt cētauri homolen othrynq; niualem.Idem.dioxippum promulūq;.Iuuena.diuina tomacula porcæ.Ouid.Nyctileū bromiūq; uocant. Tibul.4.N.q.regna uago tomyris finiuit araxe.Sil.5.E.m.q.m.garamasq; nomasq; Oui.12.meta.ceneus styphelūq; bromūq;.Idem.3.metamor. Et dromas & canace.s.q.Interpres Strabi.7.Aut tomori incutiā cædē per mēbra cruentā.Horat.& psens in tēpus omittat.uñ & Prisc.2. ait omitto dicimus pro omitto.ex quo falli Baptistam pium Pylades in cōmen.Plauti asseuerat:q; Pius dixerit ommitto scribi duplici.m.mox Horatii carmen inducat aut spem deponas aut partē illusus omittas.set Pylades falso corrigit.nam Pius inquit omitto per.m.duplex scribi.set omitto simplici dici: quod adprobat illo carmine Horatiano:in quo breuiatur . Iuuenal. comedunt colyphia paucæ:licet comessatio longetur : quia a con & mensa uenit: non autem a comesse,ut docuit Seruius. refragante structu camœnali.uel ut.F.Pompeius ait a κωμαι.i.uicus:nam in uicis fiebant conuictus.Luca.toti prælate comatæ. Vergil.g.c.i.u.e.nec sera comantem.alia exempla repertu facillima sunt.

Aliorū incuria.

Baptista pius defenditur.

Pylades fallitur.

Cōmessatio unde.

Seruii error.

O Præ.n.breuiat.ut onager.ℭ Demuntur phonascus ionas tonū tonites zona nonus nonaponus nonæ monychus.& sic.c.d.r.uel.p.præit.o. ut Conopeū conor donū pono pone aduerbiū ꝑnus hinc excipito conon ꝑnepos ꝑneptis ꝑnesū donysa don⁹.n.p.ℭ Mart.Dū tener ē onager s.q.l.m.phonascus:qa græci φωνασκον.unde Sidonius ab Hermo

Sidonius græcorum non stodiosus. Sidon. ab hermolao arguitur. Papiæ error. Conopeū. Seruii error. Vergilii locus. Ptolome⁹ Conon samius. Nicolaū feretū nō admitto Sulpitii icuria. Aelii Antonii incuria Sulpitii pyladisq; error. Oppidum unde. Licinius emaculat⁹ Anton. nebriss. fallit

lao arguit dicens. Psalmorum modulator & phonascus. unū constat Sidoniū līarū græcarum non fuisse studiosū. etiā si rhythmos. comicos: & Menandri fabulas in manibus habuisse pdicet. Sidon. complesti ionā resonāt. d. u. m. Prisci. i pon. Cur tono interius modico. p. i. g. Idem. Atq; gradu medio thonites exit & intrat: Verg. q̄ zona niualis. Ouid. Nona dies aderat. q. t. i. c. Idem. 2. fast. Quærebam nonas. s. f. n. r. Stat. 2. th. Pallada monichiis cui. n. a. p. u. Iuuenalis. iaculetur monychus ornos. Idem. Vt testudineo tibi lentule conopeo. nec uenit a canopo idest ægypto: ut falso dicit Papias: sed a κονωψ idest culex. nam ad arcendos culices aptum est: Catullus. Idem me ille conon. c. m. u. cuius nōis quū memini offertur illud Maronis. In medio duo signa conon & quis fuit alter. Descripsit radio totū q gētibus orbē. ubi ait Seruius Vergiliū intellexisse de Ptolomeo quum Claudius Ptolomeus multis post Vergilium annis floruit. sed itellegas de Conone Samio nobile mathematico: q tēpore Ptolomei regis fuit. Sed latius in nr̄i dubitationibus disseram. Val. Fla. 3. tonsas auroq; pronefon. Pers. patruelis nulla pronē ptis. Verg. uiridē q̄ donysam. Lucre. At quū mēbra donas. p. f. f.

Sup. p. breuiationi inhæret. ut tropi tropic⁹ ꝓpiti⁹ qa a ppe quāq̄ īuenio aliqñ longū. s; ē qa alr nō pōt poni nisi cōtra naturā lōget pro. ꝓpago ī hoīe ēt breuiat: ñ aūt est cōis. ut uult Nicol. Ferret⁹. set est ꝓpter differētiā. ut dicem⁹ iteri⁹ posita ēt Probi regula. ¶ Demūtur sopio sopit⁹ dro pax ꝓpago in uite: ꝓpago uerbū qđ ambigue ponit populus ꝓ arbore tophus scropha psophis ꝓpugno ꝓpalo ꝓpello ꝓpono opys nympha poppisma positiōe: qđ nō aduertit Sulpitius: sic & oppetior opportunus stlopus: propino poples hæc duo ambigue cōtra Aeliū Antoniu;: qui poples solū longari pcipit. producito etiam si. c. pit. o. ut scopa scopæ copia. demito scopus scopulus scopas. n: p. copas. cophinus. Sulpitius & Pylades dicunt opilio longum esse: quod breuiat si Seruio credimus. ut legatur. Venit & Vpilio: non opilio. tñ in. 2. uideto Epogr. ubi de diphth. oppidum p duplex. p: lōgat: quū ab ope ueniat testibus Festo & Pōponio iurisconsulto. ¶ Verg. Quātaq; nox tropico se. p. i. c. Idem. 6 uobis romana propago. Licinius. Custodes ouiū teneræq; ꝓpaginis agnū. & sic legito apud Gelliū hoc carmen. lib. 19. cap. ix. nō aūt ut in codicib⁹ inuenies scriptitatū Auson. leuas tibi dropace causa est. non aūt breuiat: ut Antoni⁹ Nebrissensis decipitur. Verg. gæ. 2. S. t. o. melius. ꝓpagine uitis. & ut dixi Nicolaus Ferretus cōem tenet in utroq; significato: quum debeat discrimen adnotare. super. hoc regulam

Probi obiiciã dictis alia esse nomina: quæ in uno itellectu per casus naturam uertunt. ut in nominatiuo. uobis romana ppago. at i ablatiuo longũ esse. ut melius ppagine uitis. an tibi placeat susq; deq; facio. Claud. Si ppagãdi ruerant pro limite regni. aliqui etia breuiant. ut. 6. legere poteris. Auson. Aut de fronde loquens cur dicat populea frons. hic Ausonium explico. quærit ille cur quum ait de frõde dicat in ntõ frõs. quũ melius dicatur frondis teste Seruio. uñ ait Serenus. Prodest pterea cũ baccho pfica frondis. Vergili. xi. V. i. superis in sedibus opim. Pers. Nec stlopo tumidas. hinc aduerte aliquorum errorem scribentium per. c. sclopum: quũ per. t. scribi Priscianus & Mart. capella testentur. Mar. i. In prætio scopas testatur. p. f. Pers. geminos horoscope Varro. Ouidi. in Priap. Nõ me praxiteles scopasue fecit. Iuuena. fœno cophinoq; relictis.

Probi regula.

Ausonii locus.

Frons frondis.

Aliquorũ error.

Stlopus p t. nõ. per. c.

O Ante. q. breuis est. ut loqutio loqutus coquus quoq; cõiunctio. ℂ Demito composita ut quoq; ablatiuus: pro quiro quoquo. ℂ Probus. nocet esse loqutum unde Antonius Ruffus qui de ortographia scribit per. q. non p. c. scribi uolebat: nã ut dixi. Q. secũdũ aliquos nõ ẽ aliud q̃. c. &. u.

Locutio p. q.

Q. nil aliud q̃. c. &. u

O Præcedens. r. corripit. ut soror sororius scoria apd Vergiliũ in ciri. ℂ Demito chorus uentus cloreus oritæ dorion choreus chorytus cloro cloris doris doricus corycus corytiũ corytus noris norim norit mori moris morit morã morus moq; noricus corã orythus sora soracte sorax storax apud Vergil. in ciri: orythia obliquos a mos moris morosus sasum: & uenientia a mos moris ut morigeratus: oliquos ab os oris: oro orasorator orõ hora horæ ora oræ thorax morio phoreus. n. p uoraptus n. p. hoq; sorex orion coralliũ hæc duo idifferẽter: qd nõ adnotarũt Sulpi. Maturãtius. & Anto. Io. q; Pastranus. Producito etiã quũ præit. l. aur. r. ut loq; lorica loripes roris. ℂ Ouidi. 9. metamorphose. non esse sororia possent: & inibi Varini: quem falso Guarinum indocti adpellant: licet ita se ipse adpellauerit: error notandus est: & imperitorum: qui dicũt sororium substantiue reperiri: quum semper adiectiuum sit. Phineus marcidus condolet q̃ suũ errorem patefaciam. Iuuenal. Atq; abeas choro semper. t. e. a. Vergili. 12. cloreaq; sybarimq;. Priscia. Oritas aribasq; simul. l. q. a. Lucanus. 6. theleosque & dorion ira. in quo carmine Lucani hallucinationem Hermolaus Barbarus dicit: eo q̃ dorion dixerit: quum docion legendum sit melius: ipsum legito in castiga. pli. libro quarto capitulo. xi. Sidonius. Pugnastis pariter francis qua cloro patentes. Iuuenalis. & clorida nullo Cultam palliolo. ubi

Aliquorũ incuria.

Varini & imperitoq; error.

Sororius.

Lucanus allucinatur.

Iuue. locus

Cloris.

falso legit dorida.quæ na3 sit cloris aspicito Ouid.in annalibus. nos plura in nris dubitatioibus differemus. Verg.xi.cybelle choreus olimq; sacerdos.Ouid.5.trist.est nemo q non coryton & arcu. aliqui tn legunt goryton. Verg. Doris amara suam.n.i.u.Idem.& dorica castra. Ouid.i.met. Corycidas nymphas.e.n.m.a. Vergili. 10.Corytiq; leues hueris:si uero erit.n.p.breuiatur. Ouid.Quaq; pr coryti parua tumulatus harena.Idem.14.metamo.qd noricus excoquit ignis. Verg.10.Inclusum buxo aut orythia therebinto.

Sorax. Iuuenal.aut ultima sorae.Vergili.Hi soractis hnt.Sorax idem est: quod Soracte si Porphirioni credimus. Ouid. magnæ soror orythiæ.Mart.Set no morosa ludere parce siti.Idem.8.Morio dictus eris.u.m.c. Val.fl.3. Phoreaq; olenidem. Idem.Sancte mihi uora pte pater.Seren.Si prægnans artus captiui soricis edit. Iuuena.Loripedem rectus derideat.æ.a.

Osi una tantu dictio.

Sup.s.longa e.ut rosidus a rore osi apud Persiu:& una esse dictione aliqui referunt moses hebræ osor. C De munt alter moses mosa rosa ,psopo.osinius ,pseuca mosella dosis cosæ posui ,psymna osiris:non aut logat ut

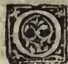
Fran. nigri error. uult Franciscus Niger.cosyra hoc nome ambigue sic & proserpina. quod no uidere qui ante me scripserunt. C Egnatius prio.Rosida

Aliorum defectus. noctiuagis astris labentibus phoebe Iuuenal.T.a.q.uolumine moses.Auson.L.p.p.q.u.tu mitis & osor. emaculabis Ausonium ideo:

Ausonius emaculat9 quia in codicibus legit.tumidis & osor Sil.15.decidit ense mosæ.d.p.t.Sidon. Rhenus arar rhodanus mosa matrona sequana ledus

Proseuca. Mart.turba prosopon amat. Verg.10.aduectus osini9oris.Iuuena. & qua te quæro ,pseuca.quod nomen non diffusile inuenies:nec. passiu3.Auson.S.I.tecto rumore mosellæ. Vergili.10. Quiq; urt est liquere cosas.Stat.th.i.hic celsæ iunonia templa prosymnæ.Tibul. P.a.m.solerti fecit osiris.

Fran.nigri error.

Præcedens.t.corripimus.ut notus uentus nothus idest spurius apud phoedra Ouidiana.pote aduerbiu botul9 quotus ta ru:no aut longat ut male sensit Francisc9 Niger. C Demito plotus a quo plaut9 not9 ta tu noresco nonsi co notu notu loros & copposita ut lotophag9 orhos soteria

Aliorum incuria. obliquos a dos dotis & cos cotis doto dotas dotion sorades tot9 tatum lotu3 fotus uotu3 motus & tade3 omnia supina bisyllaba.go

Sulpitii error. thus quotidie hæc duo ambigue:quod ab aliis omissum est.Sulpitius autem putat quando breuiatur:ut apud Martialem figura-

Quotidie unde. te poni.ego uero naturalius breuiari edoceo nam si Quintiliano credimus dicitur quasi quota & die & quotus primam corripit syl-

labã.pducito ẽt si bina præit cõsona ut scot⁹ scotia apud Sidoniũ clotho.hinc tolito crotalum croton proteron crotop⁹ pteruus:a Sulpitio progenes & protomus excipiunt.ego uero sẽp longari inuenio.de dictione protos uide in.2.epogr.ubi de cõpositione fit mentio. ℂ Mar t.i apo.Qu uenit botulus medio.t.t.s. Verg.pha ma sup æthera notus.ex hoc aduerte fœde Mancinelluʒ lapsitasse in hoc Horatiano.Illã cogit amor nothi.est autẽ carmen glyconicũ.ubi nothi genitiu⁹ est nominis proprii:& ille noti idest cogniti interpretat̃ cõtra structũ syllabariũ.Ouid.& aquatica lotos.Idem 2.remed.Illo lotophagus idest.f.i.a Matt.Nam quoties surgis sotería p.a.Pallad.14.Dotat & ignotum.c.a.d. Lucan.6. teleosque & dotion ira & sic Lucanus ponere debuerat ut superius diximus. Mart.6.Periclitatur capite sotades noster.ubi te so iambus est.sic apd Terẽtianũ iuenies.Ouid. Cymbala cũ crotalis.p.a.d.Idem.& in hospita tecta crotõis.Stat.i.th.tecta aut opulẽta crotopi. Iuuen. Protogenes aliqs.u.d.a.e.Columel.11.Et iã protomos.t.d.c.

Sulpitius fallitur. Mãcinelli error. Horatii locus.

Sup.u.breuis est.ut ouidius ouis in noĩatiuo pro pecude uoueo. ℂ Demito uoui pteritũ & ab eo ueniẽtia ut uouerã uouerĩ uouero uouissem uouisse & noui similr ouum prouincia prouid⁹ prouoco prouoluo prouenio & alia similia cõposita. ℂ Mart. Quinte caledonios ouidi uisure Britãnos.Iuuena.tu uictrix prouincia ploras.

ℂ De.V.in primis syllabis. Cap.5.

Ante.b.curtatur.ut iubar lubricus lubrico & si muta & liquida sequẽtibus lõgari possent:lʒ natura breuiant̃. ℂ Demito subula subulo glubo iubilum tuber generis neutri suber uber ubertas puber pubertas pubes rubigus rubigo ambigue ponit̃.pducito ẽt si.b.uel.n.pit ut bubo nubo bubastis.demito bubulcus & hæc cõposita innuba pronuba. ℂ Mart.Q .t.i.t.subula sicca rapit.Auson.Lucclii uatis subulo pullo premo.& sic legit̃ in oĩbus codicibus tñ legerẽ subullo pullipremo.quasi pmẽs pullos.i.pueros.Ausonius deglubit fellat m.p.u.c.Sil.14.E.l.s.audiuit iubila cyclops.Iuuena.post hunc radunt̃ tubera si uer.si uero masc.gen.breuiat̃.Mart.N.t.d.tuberes & apirina.r.Pers.& grãdi subere coctum.Rubigo tantum longari

Ausonii locus. Tubera. Tuberes.

scribit Sulpitius:qa apud Martialẽ legit̃ numiaq₃ erugine nõ rubigine.imo poni ambigue in.6.referam. Sup.c.longat̃.ut tucetũ fucor fucus tñ inuenio ãbigue poni:quod alii ante me minime adnotarũt. ℂ Deme lu

Sulpitius fallitur. Aliorũ icuria.

crum lucellum lucumo sucerda lucerna obliquos a dux ducis du-co ducas unde educo ducentum. lucrinus lucrum hæc duo indiffe rentia: sic & luceres: quod alii minime uiderunt. corripito quoq; si. c. præit uel. n. uel. r. ut nucis cucuma crucis. hic demito nuceria cu curio cucubo bruchus. ¶ Hora. in epod. Stercore fucatus croco-dili iãq; subando. Auson. iamii lucumonis acumẽ Lucil. 30. Hic in stercore humi sabulisq; fimo atq; sucerdis. Verg. quos educat ufẽs Mart. Extruxit cucumam fecit otacilius. Sil. 8. Illic nuceria & gau-rus. n. a. Oui. Cucurire solet gallus. Idem. N. l. cucubat in tenebris. Prudent. in amart. gẽmantia germina bruchus.

Aliorũ icu ria.

Præ. d. longatione gaudet. ut trudo cudo: non autẽ bre uiatur ut præcipit Franciscus Niger. ¶ Demuntur tu-ders rudis studeo studium rudimentum rudio ruder rudiæ rudis uirga rudin⁹ sudes pro stipite pudet pudor pudicus pudicitia: trudo ambigue sic a tudi in præterito composita ut in. 6. leges. ¶ Vergi. detrudunt naues scopulo. l. i. t. unde miror legi in. 5. Aenei. Ferratasq; trudes &. a. c. c. tu legito ferratasq; sudes & ibidem Christophori Landini errorem scias trudes a trudo tru-dis legentis. ex quo etiam male adlegauit Philippus Beroaldus co mentario in Apul. 2. Sil. 4. celso de colle tudertem. Ouidi. 1. articu. Tale rudimentum. t. n. s. n. d. Vergili. fremituq; uirum studiisq; fa-uentum. delirat Vgutio ille inter triuiales ineruditus dicẽs studet in prima longari. Auson. unde rudinus ait. d. d. a. c. & scito ibi Au-sonium intellegere de Ennio: qui fuit ex rudiis. Iuuena. Accepta ru de cœpisset. u. u. Vergili. agitur sudibus ue præustis. Ouidi. Lis est cum forma magna pudicitiæ.

Frãci. nigri error.

Vergilius emaculat⁹ Christo-phori lãdi-ni error. Philip. be-roald⁹ ma-le allegat. Vgutionis error. Ausonii lo cus.

Post. f. longatur. ut ufens. ¶ Demito rufæ. ¶ Vergili. In mare conditur ufens. Idem. Quiq; rufas botulumq; t. a. a. c. alii hoc omiserunt.

Alii omit-tũt.

Subsequente. g. producit. ut mugil uel mugilis: utroq; enim modo in nominatiuo dicitur. mugio. ¶ Deman tur rugio tuguriũ & si. p. uel. i. uel. f. præit. ut pugil. quã quã. Prudentius longat in. 6. legito: iugũ fugio. demi-to nũc pugio iuger iugis idest perpetu⁹ & iugiter fugi præteritum & ab eius præterito ueniẽtia ut fugerã fugissem fugero fugerim fugisse. pugilat hoc nomen ambigue: quod non uidit Sulpitius cũ aliis sic iuglans & buglossa. ¶ Ouid. in phil. T. i. rancant rugiũtq; leones. Verg. Paupis & tuguri cõgestũ. c. c. Sidon. Sparta terapneo pugilẽ cum gymnade pinguem. Mart. in apo. Pugio quẽ curuis. s. o. u. Tibul. 1. iugera magna soli. Ausoni. Iugiter acciri celebranda.

Mugil. Mugilis.

Sulpitii & aliorum i-curia.

a.f.u.ex quo liquet Seduliũ errori obnoxiũ dicentẽ. Hoc iugibus uotis hoc nocte dieq; ꝓcemur.ergo melius legas.Iugibus hoc uotis.fet q̃ diximus pugil breuiari non miteris.Prudente.in.2.cõtra Symac.dixisse. Vnctis pugilibus miles pugnabat ethruscus.nã aliter non posset stare in hexametro.Licet aliquando uti figura quũ una dictio sit inidonea ut uersui interseratur.sed raro & hoc Quintianus nisi impulsus haud fecerit. Sedulii error uł emaculatio. Prudẽtius excusatur.

V Super.l.corripit̃.ut culex.Demant̃ Pulidamas uligo bulimeon thule iulius iulianus pullulo licet positiõe apud Columel.dulichius culus culeus puleium:pulex hoc nomen indifferens:sic & ululo.ꝑducito ẽt si.g.uel.f.uel.m.sit.u.ut fuligo gulio mulus.hinc demito gula mulier muliebris.fulica ab aliq̃bus & uix ab oĩbus demitur.& ab aliq̃bus coętaneis meis corripit̃:qđ etiã Vergi.in Gæorgi.facit.ego uero q̃d sentio ꝓferã.nã quũ a fuligine ueniat fulicã in prima elõgari posse dicerem nixus uel Furii Antiatis carmine ut ex.A.Gellio nouimus dicẽtis. Vt fulica leuis uolitat super æthera classis.& sic leges apud Gelliũ lib.18.cap.xi.adito codicem Gellii ubi nõ ita legi uideris:alii tñ legunt. Vt fuligo leuis.set id absq; scrupulo legeret̃ nisi primã dictionem ab oĩbus adprobari uiderem.si placebit lector poteris potius cum Vergilio errare quã mecum bene loqui.❡ Mart. Accipe facũdi culicem.est enim Maronis opus:in quo pastorẽ mordens Culex interficit̃.nõ autem ibi pro pastore culex ponit̃.ut inerudite Iunianus scribit.super hoc Angelus nõ tacuit Politianus.nos in nostris dubitationibus plura.Priscia.bulimeon pariter.p.l.c.Claud.pictonum sanguine thule.& dicit̃ etiã thyle.nam.y.aliquãdo in.u.mutatur.nec audiendus est Tortelius dicens tilen dici a τηλοθεν.i.õlge quod si ita esset tele diceretur:qđ nusquã inuenies. Vergilius Georgi.2.dulciq; uligine læta.aliqui tamen ambigue reperiri scribũt. Vergili.Dulichias q; uexasse rates.Iuuenales.S.nõ unus serpens nõ culeus unus.Seren.Puleiumue potens.u.s.a.l. Fulica uñ. Carmẽ ex gellio emaculatum. Culex maronianus. Iuniani error. Tortellii error. Sumo simplici.m. scribitur.

V Antecedens.m.longatur.ut iumentum sumo is per.m.simplex.non summo dicas per.m.duplex ❡ Excipiontur rumex rumulus rumus nomẽ ꝓpriũ rumis idest mãma unde irrumo quod uerbum Georgius Merula a rima i.in u.mutata dicit.cur id dicat ipse uiderit.sumus crumena humus humilis humerus & si præit.c.n.uel.t.ut cumulus numãtia tumulus.hinc tollito cume cumanus numen numus. ❡ Iuuenalis. Set iumenta uocant.i.s.i.e.e.& non deduci a iuuo: ut uult Sulpitius: sed a iugando. Vt Varro & Marcellus testantur: Nestor Geor. merula nõ admittitur. Iumẽtũ uñ

Sulpitius defensus. Nestoris i curia. Aliquorũ error. Rumulus Rumis Romulus. a roma.

scribit.sed & Sulpitius Columellæ & Lactãtii auctoritate nititur. Lucil. Tũ spara tum rumices.p.t.p.& q̃a dixi rumulũ & rumẽ breuiari.scito rumulũ idest Romulum & rumen idest Remum dictos ethruscis uocabulis ab euentu.ut ait Sẽpronius in italiæ diuisione eo q̃ mamaȝ suggerent lupæ.unde non imerito Remus breuiatur nomen proprium.Romulus ideo longaẗ quia Roma:non autem a Romulo Roma dicta est.ut ait ille.& scias etiã Romũ quẽdaȝ regnasse apud celtas.Manæthone ægyptio teste Iuuena.quis eniȝ te deficiente crumena.Idem.q̃ sedem ponere cumis Destinet.

Priscianũ nõ teneo. Iunior uñ. Iunices Maturantius fallitur.

Super.n.lõgatione uniẗ.ut prunũ iunior.& non uenit a iuuene.ut Prisci.testaẗ:sed teste Cornut.a iune.iunis.n.minor iuuene diciẗ:uñ iunior.iõ pduciẗ.ex hoc iu ix iunicis diciẗ.si quidem Iunices ætate uiridiores uaccæ sunt.Pers.sat.2.iunicũ omẽta liquescãt. ¶ Excipito druna cuniculus cuneus cuneatus tunica.unde falliẗ Maturãtius tantũ duo corripi scribẽs. ¶ Iuuena.quo pruna & coctana uẽto. Auson. Te druna te sparsis.1.d.r. Mart. Gaudet in effossis hitare cuniculus antris. Oui.E.c.uenit tũica uellata recicta. Auson.cuneati forma theatri.

Præ.p.breuis est.ut lupcus. ¶ Demito upilio bupalus suparus uel suparũ iuppiter quis fit positio:stupa cupa: lõgato ẽt si.n.p.r.pũnt.ut nup rupes scrupus scrupeus pupillus pupula.hinc demito pupugi:scrupulũ stupruȝ. cupressus hæc tria ambigue ponunẗ.sic & pupa idifferẽter poni innuit Plautius Persii iterpres adlegans illud Ausonianũ.uincis alũna pupas.cuius q̃tus sit error i.6.legito epographi. ubi de pupa fit mẽtio. ¶ Iuuena.agili præbere lupco.Politian.in nutr.Bupalon & stratum morsu.l.a.Politiano rantum fidei adhibeo q̃tuȝ alicui circa syllabas:quo nil melius elegantiusq̃:nil ue tornatius inuenies. Lucan.Supara nudatos cingunt.a.l.Stupa quia a stipando.Lucil. Nãq̃ ratem uecuæ superemmet undiq̃ cupæ.etsi aliqui duplici.p. scribunt.Nicolaus Homeri interpres.hunc nãq̃ adiego non ut pedamentum:sed quia conseruat regulam:quam diximus in.2.epograph.ait enim.Aurea molliculam pupugit mala fibula uestem.

Plautius fallitur.

Politianũ i syllabis ad nutto.

Sup.r.longari optat.ut cura prurio turia fluuius apud Claudianũ. ¶ Demito curius cures populi turius.n.p. muria murinus turis.n.p.nurus durauus spurius furio furiæ furiosus furibũdus durius fluui⁹ curulis.curetes hoc nome idifferẽter sic & furius. ¶ Ticida.Lydia doctoȝ maxĩa cura lib.Iuue.Qui curios simulãt.e.b.u. Ver.R.t.q.seni. turibusq̃ seueris.Horat.Grãde malũ turius.l.q.f.c.Idem.Q .p.n.mero mu

r saq; decebit. Mart. Capis diues apollo de muris. sup qua dictione nō tacuit Domitius Chald. in calce comēt. in Martialem. Sil. 7. Inde ruens turin & buten &.m.&.a. Ausoni. Concedet gelido durauī.de.m.u. Idem Quiq; notas spuriis uersibus adposuit. Iuuena. sellas spectare curules. Sil. i. pactole tibi duriusq; tagusq;.

Praecedens. s. lōgatur. ut pusio. sic pusus pusa: nā ita dicebant antiqui pro puero & puella: sic muserda si Pōpeio credimus. ℂ Excipimus susurro susurrus susāna pusillus la lum trusino: busiris hoc nomē est. ābiguū qđ non uiderūt Maturātius & Valla siculus. ℂ Iuuenal. pusio qui noctu. n.l.e.a.t. Verg. suadebit inire susurro. Claud. Sic. l.d.u. sancta Susanna suas. Iuuena. Aut frabateriae domus aut frusinone paretur. — Pusus. Pusa. Maturātii & uallę iniuria.

Post sequēte. t. in bisyllabis pducit. ut scruta pluto nuto nutas. ℂ Demito rutrū & rutellū diminutiuū a quo uenit: nec a radēdo uēire crediderī ut uult Marcellꝰ: sed a ruēdo rutū dixerī uel suffragātibus Pōpeio Varrōeq; puto putas ta tū puta aduerbiū uti aduerbiū cutis frutex: & ab eo ueniētia uter utra lutū p fimo: uñ lutesco. Furius Antias ut ex Gellio. lib. 18. cap. xi. nouimus. Sāguīe diluit tellus caua terra lutescit. putor putoris. suthul urbs muthul flumē ab Vno breuiant qbus dictionibus utit Salustius in Iugurt. putris & muto p priappo haec duo ambigue: qđ debuissent adnotare Nestor & alii. sic ambigue ponito utrūq; utraq;. uter utris ab aliqbus lōgat ego uero corripere: qñ uterus breuiet. ℂ In plurisyllabis uero breuiat. ut mutina uterus: nō aūt elōgat ut uult Frācis. Niger. ℂ Demito mutinū ut i Priap. legit tutia riuus brutius tia tiū luteus mutius futilis luteolus lutius mutuus tua tuū mutuo mutio muteo mutito. i. mutua ago ut in Attei capitonis legit cōmētariis puteo putidus putidulꝰ mutuo uerbū glutio futilis futio tutela utilis utebar iuturna buteo buteoli uicus putreo naturaliter breuiat cōtra Sulpitiū nō longat: rutilius putridus putresco gluten glutinor glutinū ambigua sunt: quae oīa q ante me scripsere nō uiderūt. strutius apud graecos oīno lōgat: qa scribit p ou. ℂ Hora. uendentē scruta popello. & ē dictio nō diffusilis apud latinos teste Politiano. sunt aūt scruta res uiles & oīa uilia scruta possent adpellitari. uñ scrutarius ria riū. i. uilis. & scrutariā dicimus rē paruipēdēdā. ex hoc obiter suborit Apulei locus metamor. 3. & aniles cellulas reptātes scrutariam facitis. ubi facere scrutariā est uilia inquirere: & nullius praetii. Quod in scolastico suggestu publice multis audiētibus plausibiliter enarraui. ubi quid dicat Philippus Baroaldus nec laudo nec admitto. — A. Nonio marcel. dissentio. Lutesco. Suthul. Muthul. Nestoris iniuria. Frāci. nigri error. Sulpitio aduersor. Alii praeter miserunt. Scruta. Scrutarius Apulei locus. Philippum beroal. nō admitto.

Sylius emaculatus. Ennius.belli uictoria nutat.animaduertas Silii codices esse emaculandos in primo. Scandit in aduersum per saxa nutantia nixu, carmen namq; proculdubio claudicat: legas tu per saxa natantia nixu.uel potius micantia.Marsus interpres & ipse decipitur nutantia legens & interpretans.Lucil.sat.14.Frumentarius est modium secum atq; rutellum putus ta tum:si Gellio credimus:omnino breuiatur:quia a putando dicitur.& non a ualde purum ut perperam sensit Alphenus Iurisconsultus.legito noctes atticas.libr.6.cap.5. Vnde eorum penitus non admittenda opinio est:qui legunt illud Iuuenalis satyra.10. Pauca licet portes argenti uascula puri . idest puri non aduertentes claudicantem uersum.ideo legendum est uascula puri:ut ubiq; legitur. Iuuena. Compositiq; luto nullos.h.p. & non te moueat illud eiusdem poetæ sat.6.Dum redit & terram luto ferit intestino.carmen autem est mendo sum:quod instaurabis ita Dum rediit terramq; luto ferit intestino.Stat.syl. 4.Deterges sterilis soli putorem.quamq̃ puteo(ut diximus)longatur.Vergili.cauas uteri & tentare latebras.hic aduerte:quia in uteri dictionem incidimus apud Gellium lib.3.cap.3.legi carmen Plauti mendosum.carmen hoc est esurientis parasiti. Nam me puero uetus erat solarium.ubi non legendum uetus set uterus uel posito pignore disputauerim:quod sententiæ nimirum congruit.Stat.syl.1.Brutia sicanium circunspicit ora pelorum.Verg.Mollia luteola pingit .u.c.ex hoc miror Iuuenalem sat.x.Incude & luteo uolcano.ad.r.m.dixisse:nisi fiat sinæresis.Ouid.&mutua uulnera sensit.risu quatior quum syllabographus Valla siculus de syllabis precipiat: & errauerit in hoc sapphico.Iura permittunt mutuo naturæ.ubi quoq; perperam ĩ naturæ primam corripuit.Pers.Men mutire nephas. Horati.Putet aper rhombusq;.r.licet putor breuietur:ut uidimus. Iuuenalis. Quales tunc epulas ipsum glutisse putemus.Hora.Effutire leues.i.t.u. Ouid. Circa iuturnæ composue re lacus.Ouid.in phil.buteo bubit aquis. Idem:Puteolosq; sinus.

Marsus fallitur.

Put⁹ ta tũ Alpheni uirisc.error.

Iuuenalis defensus.

Aliquorũ error.

Iuuenalis emaculat⁹

Ex Gellio Plauti loc⁹

Iuuenalẽ miror.

Valle siculi error duplex.

Ante.u.breuiatur ut fluuius pluuia.❡ Demito uua uuldus: & sic tandem diuino annuente numine hãc tertiã perfecimus Epographiam. Phineus detrahat quantum uelit: nõ poterit quin quarta exeat exi quarta:placebis scio.iam te omnes exposcunt tyrunculi. Hæc est intende lector.

Jo. Francisci Quintiani Stoae Poetae Laureati de syllabarū quātitate Epographia Quarta.

¶ Prohœmium.

OGITARAM humanissimi litterarū cultores:ac apollineæ sectatores academiæ auspiciis nostris umbilicuʒ adponere:& absq; latratorꝝ nihilipendēda rabie:ac sine lauernaruʒ obtusis aculeis coronydē attigere. Set præter opinionē nr̄am aliqui non defuerunt nugiuenduli.qui stimulāte liuore.lāciniātiq; cordolio exciti in tenebris expuant:me.s.in hoc scribendi negocio insudare:ut cæteris antistare uidear. consuetuʒ rati aliquos doctioribus reclamare ut nomen adipiscantur phamigeratius. Proh supræmum nephas:quid disseminant? quid implanant? quid leuiora floccis dispergunt? hoc exantlauerim ut aliorū refutem sententias: & apud oēs sim plausibilior? id nō me (ut in operis dixi uestibulo) īpellit nō stimulat. Quis.n.est tā īsanus & meracæ īdigens anticyræ:qui doctis detrahēdo se doctū adpellitari ꝑsuadeat? Sciant uelim hi alieni noīs turpatores:alienaꝝ uigiliaꝝ hamiotæ enotasse hoc nostꝝ fuisse institutū eruditorū enotasse labeculas:nō ut eoꝝ candidum obfuscarē īgeniū:set ut eoꝝ deuio itinere in camœnali penario ueritatis excussor fierē:qđ legentes ꝓculdubio adseuerabūt. Inuidia ut oblatrēt cogit. Parco.non eis parcūt tamē īterc utanei & medulitus circūfusi suspiritus:& intima tormenta:quæ cæteri patiūtur inuidi:insurgāt gaudeo:dispereant lætor. Nam ut ait. Ingeniosus Naso Summa petit liuor. si essem diobolaris ac sellulariꝰ Iuuenis abessent inuidi. set quia (citra iactantiam) inter litterarum milites adnumero:& feliciter audeam non possunt quin spūmosis detrahant singultibus. taceant præcor:& quartam recto lumine rimentur Epographiam:in qua quo ad multiiugam obseruationem: & ad multiplicem frugem prioribus:non tantum conferenda: set & præponenda uiderint adnotamenta:& primo quot modis mediæ cognoscantur uideamus syllabæ.

Summa petit liuor.

Quot modis mediæ cognoscũt syllabæ. Ca. I.

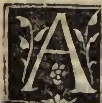
Modi quot mediarum cognoscendarum.

Ediarũ syllabaꝝ quãtitatẽ oẽs sex cognosci modis edocẽt. nos septẽ enarrabimus. Exemplo. s. Positione: Accẽtu: Vocali ante aliam: Regula: Diphthongo: & Simplici aut duplici similium lrarũ cõiunctione. Exemplo. ut si quãtæ sint mediæ in matutinus ignores: Ouidii cognosces excẽplo. Per idaq; & radiis iuga subdita matutinis. Positione. ut si sequantur duæ uocalem consonantes tũc illa uocalis longatur ut lapillus. nisi muta sequatur cum liquida: quia tunc ambigua est uide latius in prima epogra. Accẽtu. qui triplex est. Correptus qui Grauis dicitur quoties penul. dictionis corripitur ut dominus. Productus quem acutũ nominamus: quũ penultima longatur ut natura: & scitu dignũ est teste Seruio quũ in uerbis. i. breuis profert: & quũ illud. i. in medio in. e. cõuertit. illud. e. breuiari ut legerẽ legero. nisi ab. m. uel. b. &. r. excipiat. ut legebã legeris. de Circunflexo latius in nostro de accentu opusculo dicemus. Vocali ante aliam: quia in latinis dictionibus corripitur ut precium studium: ut in. 2. uidimus. & quæ demi oporteat. hic non ab re fuerit denotare Francisci Maturantii errorẽ alioqui eruditissimi dicẽtis in nemea penultimam modo longari modo breuiari ut in platea: qui quum aliqbus nitat exemplis sponte ascia sua crus illidit propriũ: illius exempla pono. Lucanus nemæi pectora monstri. Mart. Non Maratho taurũ nemeæ frõdosa leonem. cogitat enim apud Lucanum legi nemæi dictiõe trisyllaba: quũ legatur nemeæi quadrisyllaba: quia adiectiuũ est a nemea. illud uero Martialis substãtiuum est: ubi etiã fallit Pylades. ideo nemea faciet nemeæus. Vnde quid Christophorus Lãdinus in simili dicat errore scribẽdum existimaui. ait ille in. 5. æneí. cõmen. tegea penultima correpta urbs est: a tegea tegæus tegæa tegæum deriuatiuũ est: & in penultima producitur: q̃a diphthongũ habet: ut nemea a qua est nemæus mæa mæũ: resipisce Lãdine quod ais cõfundis: cõfusa perturbas. si uerũ quod dicis ergo tegea & nemea substantiua: & tegæus nemæus adiectiua indifferenti ponerẽtur prima syllaba. audi nec te pigeat. a tegea & nemea ueniũt tegæus nemeæus q̃drisyllabæ & non (ut putas) trisyllabæ dictiones: quapropter te artis expertẽ metricæ (sic. n. te cognoui quũ ẽt in Horatii cõment. sup primo carmine in fine odes. 30. falsum adducis carmen) proculdubio crediderim. ubi & ; si Seruiũ; & in primo Geor. intellexisses cum Maturantio in errorem decidisses nunq̃. Regula cognoscunt: ut in. 2. tertia & in ista epogr.

Accentus tres. Graui⁹ correptus. Acutus ꝑductus. I. i. e. uersũ breuiatur. Regula pulchra. Maturãtii error. Lucanus a uitio defensus. Nemea. Nemeæus Pyladis error. Lãdini error. Tegea. Tegeæus. Lãdinus artis exps metricæ.

ℭ Diphthongo longantur.ut comoedia:tamen aliquando set raro sequente uocali breuiantur:ut romphæa. ℭ Simplici aut dupli ci similium litterarum coniunctione:ut cybele cybelle parnasius parnassius marcelianus marcellianus porsena porsenna.

ℭ De.A.in mediis syllabis. Cap.2.

Ante.b.corripimus ut arabus calabria ambiguæ ponitur. ℭ Demito primæ coniugationis prætērita & futura.ut amabam amabo barabas amabo aduerbium uocabulum atabulus uentus nomina in bundus ut amabūdus teste i.2. Prisciano dicente in bundus si a prima cōiugatione longantur noīa:ab aliis breuiantur cōiugationibus. longato itē noīa in bulum ut tintinabulū in bilis ut amabilis ꝑter instabilis inhabilis & circūdabilis. ℭ Vergi.7.Hyrcanisue arabisq; parant:unde cōstat Vallā Siculū errasse longari dicētē nisi chalcotypoꝝ chalcographorūue euenerit cā.Mart.8.Dic ueꝝ mihi marce dic amabo.Sedu.Tunc elegere baraban.sic & Iuuenc.4.P.d.p.legicq; baraban.Marullus tamen inter neotericos gēma dixit in fine pentametri.mulciber es baraba:Horati.quæ sunt in honore uocabula si uolet usus.Idem.in ser.Ostētare mihi quos torret atabulus e.q.Iuuēa.Tot pariter pelues & tintinabula dicas.ubi alludit oīno ad dodoneas pelues:quas fuisse circa Iouis tēpli parietes supius diximus:ut si quis unam uel leui tactu contingeret protinus omnes tinnitum redderent:unde in loquaces prouerbiū esse ostendimus: & sic non immerito Satyricus loquacem mulierem taxans peluibus comparauit.ut late in adnotationibus diximus.

Amabo ad uerbium. Prisciani regula.

Valle erros

Iuue.locus Dodonee pelues:

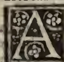

Præcedens.c.breuis est.ut abacus trinacria ambiguū est. ℭ Demas iachus & non miꝝ est qa teste Eustachio unū.c.metri gratia iterpositū est:oīno lōgato pistaciū mustaciū solopæchiū nouacula opaco opacas pediacia n.p. eumacus cloaca syracusæ syracusius meracus pastinaca portulaca tomacula bæacus phæacus phæacius.lōgato ēt i acus adiectiua ut opacus sarracū adiectiua in culus ut uernaculus i cula ut fornacula:i aceᵘs ut betaceᵘs mastaceᵘs:i cūdus ut iracūdᵘs:i culū ut iētaculū ūbraculū.sup hoc nō desunt:q Oibonū lácinent ꝙ dixerit.a. ān culū i oibᵘs lōgari:quū Verg.dixerit in.5.Cūq; gubernaculo liq das piecit i undas reuera aberrasset Oibonᵘs si ita legeret.nā fit syncopa.legit nāq; gubernaclo qdrisyllabū.sic ēt defendet Anto.nebr.isē.dicēs gubernaculū lōgari.hoc facit ut apud Proper.Spectaclū nō spectaculū legas i.6.aspice ubi de ābiguis fit mētio.ꝑducito ēt

Oibonᵘs deceditur. Anton. Nebris.defenditur.

noia in acis genitiuum reddentia ut mēdacis loquacis: & ab his ue nientia ut mendacium fallacia. Hinc tollito smilacis candacis dropacis styracis athacis atracis pharnacis: siphacis hoc nomen ambigue. ℭ Pallad. 14. subeunt pistacia ramos. Iuuena. cenam & mustacia perdas. Catul. Dii magni solopachium disertum: tamen legas solopichium ut multi faciunt: dicitur autem ab ὅλος totus & πῆχυς non παχύς brachium: aliqui etiam contendunt solopugium legi: ut ex Hermol. cast. 8. cap. 29. tamen non annuente syllabaruȝ mensu decipi crediderim. Mart. quū tuta nouacula theca. Horati. fragilis pediacia. f. q. Stat. syl. 2. reditus emacus ulyssis. Macer. Et pastinacæ uirtus. l. s. t. Stat. syl. prio. Et mastaceus & latēte palma. Mac. A. g. quæ portulaca latine. Iuuēa. diuina tomacula porci. Idē tardi sarraca bootæ. Quid. 4. meta. Et. c. i. p. uersum cum smilace flores. ubi smilace est trisyllaba: & non similace quadrisyllaba legē dū est contra Tortellium Nestorēq. Auson. l. q. c. leuas tibi dropacē cā est. Seren. Aut styracē ternes. a. d. u. a. Stat. 1. th. Atracia rubet arte labor Lucan. 2. nec pharnacis arma relinquas.

Catulli locus
Solopichium
Aliqui decipiuntur.
Tortellii & nestoris error

Super. d. cicada producit. ℭ Alia corripiunt ut cycladis quod dicat Sulpitius academiam in secūda longari apud Callimachum nostri temporis uatem ægregium non teneas: nam semper breuiatur quod Callimachus ille non diffiteretur: quāq̄ ipse longauerit: quem id fecisse miror. ℭ Iuuenal. s. q. p. p. cui uix in cyclada mitti. ubi Georgius ualla ne scio quid puerile & infantissimum scribit: putat enim legi cycladē. eadem ablatiuus & troades ambigue ponito.

Sulpitius nō admittitur
Callimachū miror
Georgii ualle error

Ante. f. breuis est. ut colaphus. ℭ Iuuenalis. Nos colaphum incutimus. l. c. f.

Ante. g. productione gaudet. ut suffragor & ab eo suffragiū indago nomē & uerbū andrago secūdū aliquos longatur: quos quū breuiari contēdā minime sequor. ℭ Excipe a phagos cōposita & a uagus ut lotophagus noctiuagus: & quæ a græco ut ampsagoras pithagoras anaxagoras massagetæ anaglypha atagena phenagoræ synagoga astiages mādragora idagus ga gum naufragus & similia cōposita a frāgo sm aliquos ut lūbifragiū suffragiū crurifragiū coxifragiū̄ falage pātagia: & nomina secūdæ iflexiōis. ut asparagus pædagogus contra Sulpitiū longari dicentem. paphlagones uertagus onager podager aruiragus: agragas hoc nomen indifferens: quod alii non uidere sic podagra & chiragra ℭ Ouid. tu suffragare rogatus Idem. 2. pon. Grata quidē sunt hæc animo suffragia nr̄o Mart. Io.

Sulpitii error
Aliorū incuria

nicaş gust⁹ atagenaş.in quo scazōte tage iābus est.Prisc.Postq̄ phœnagoren hermonassanq;.u.Sedul. Discedat synagoga suo.f. c.Oui.met.5·Dum stupet astiages.n.t.e.Mart.Capel. C.m.g.quod q indaga ueri.Ouid.naufraga pupis aqua.ita obiter ut Vergilii emendes carmē in.3.admōuerim.C.q.a.& naufragū scylaceum.le gas tu nauifragū: & nō mireris cur scylaceū breuiet quū(si Seruio credimus)a scylla deueniat:qm̄ multa id gen⁹ i supioribus recensui m⁹:& qa dixim⁹ a frāgo cōposita breuiari referā carmē cui alii ini tunt.Ouid.Quid nisi suffragiū nimbos uitātibus eēm.idest in ope cui titulus ē de nuce:qd̄ falso tribuit Ouidio.an id recipias lector puifacio.Ouid.fast. 4.megareaq; pātagiamq;.Mart.Crinitæ line pædagoge turbæ.Interpres Stra.12.Paphlagonesq; ferox.d.i.a.p. Mart.uenat uertagus acer.Idē.Dū tener ē onager.f.q.l.m.Claud. A.n.p.stare putat podager.Iuuenal.& de temone britanno Excidet aruiragus.Sil.12.In bella hāpsagoras tyrios.r.u.

Vergilius emaculat⁹

Ante.l.breuiationē capit.ut tātal⁹ abe salom qd̄ cū.m. i fine Nestor.n̄ ut aliq absalō:trisyllabū legit.qd̄ nomē lōgat Sulpitius cui adhærebo si exēplis cōprobet. ¶ De mito sardanapalus sādalia omphale stymphalus cepha lonia cephalones caramalus apud Sidoniu3.aq̄liculus exhalo las: noīa ꝓpria &adiectiua i ntō i alis terminātia& i ale ut martialis.ā barualē.trabalis penetralis:heteroclita in alia ut magalia mapalia: obliquo a noībus i al neutris ut aīalis.si uero alr̄ breuiant ut astru balis hāibalis tamē ut hēmus apud Gelliū.li. 4.cap.7.Probus ille hæc noīa in al barbara in obliqs ita ꝓferebat ut in penultima haberent accentum.Ennius.Qui pp Annibalis copias confiderāt.est aūt tetrāmetrū carmē iābicū brachicatalecticum:i quo niba iābus est ultimā longa3 cōtinēs:nō aūt spōdeus est ut uitiose dixit Anto. nebrissensis.sed alias latius dicemus.pharsalia hoc nomē ābiguū sic & atalante italia stymphalides coralium quæ omnia non uidere qui ante me scripserunt:unus tamen Aldus dixit Stymphalidas tantum longari cui ne hæreas in.6.legito epograph. ¶ Ouidi.in ib.Quem finem uitæ sardanapalus habet Vergil.in obitu mec.qd̄ opus Cornelio tribuitur.A.t.etiam sandalia talos.Proper.3.Omphale in tantum.f.p.h.Ouid.met.9.uestrū stymphalides unde. Se neca in troa.Gressus nephandos dux cæphalonum admonet.ubi cepha iambus est:ultima gaudens longa:Pers. Pinguis aqualiculus.p.s.e.Verg.Aeternūq; aditis effert penetralibus ignē.hic non absonū erit. a Iano dissentire parrhasio scribente æternum ignem dici propter penates:ego uero de Vasta intellegēdum existimo &

Abesalom non absalon. Aliquoru3 error. Sulpitio nō hereo. Hanibalis penul. longa. Antōii nebris.error. Aliorū ieuria. Aldo nō hereo. Vergilii locus. A.parrhesio dissentio.

Frago

ne ariolari uideat legito Ouid.ult.meta. Obuia turba ruit quæq; ignes troica seruat Vesta tuos.set latius in dubitationibus dixius.

Ante.m.breuis est.ut calamus. ¶ Demito syridame tymiama examino contamino dictamus nomina in méntum ut armamentum:in men ut examé: noia barbara ad latiná declinationem uenientia ut adamus abrahamus:uerba primæ coniugationis in præsenti & præterito indicatiui ut amamus amabamus:nisi in compositis a damus dútaxat in præsenti ut circúdamus:producito etiá omnia uerba cuiuscúq; coniugationis in quolibet modo propter cremétú ut doceamus audiebamus. ¶ Hora. Tu ne syrida me aut.d.f.a.Mart.prio uilis contaminat unco.Verg.Dictamú genetrix.d.c.a.i.Iuuen.Quicquid habent telorum armamentaria cœli unde nescio qua ratione motus Arator dixerit.ii.Calciamenta pedum dignus.n.f.i.nisi forte fiat synæresis.Pulchra regula de nominibus in mentum inferius est:ubi de.u.ante.m.fiet métio.Claud.in rap.pro.I.c.credas examina fundi.ubi interpres Ianus perperam interpretať putat nâq; fundi genitiui esse casus:quum sit infinitus a fundor funderis.

Arator q̃ rône mor⁹ ignoro.

Iano par-rha.recláo. Claudiani locus.

Ante.n.corripiť ut balanus emanuel taprobane extraneus ut in priap.legiť:tñ apud aliquos inuenio lõgari. ¶ Demanť uomanus alifanus meuania alanus patalane carman⁹ elanus carmanis dianas diana pæanites amanú afranius bianor & similia ut alcanor euanesco euanui uolanerius mesana tigranes aranea araneolus lucania lemanus garganus aqtanus aquitania uulcanus miscellanea gauranú noía in an⁹ præcedéte.i.littera ut Quintianus oppianus.ꝓducito ité deriuata ut montanus lupanar bacchanalia:gétilia ut romanus brixianus adiectiua tertiæ declina.ut inanis secúdæ ut paganus excipito ea quæ a breuibus ueniút ut dardanius:qa a dardano. lõgato quoq; obliquos a noíbus í an græcis ut titanis.cyane & sicanus ambigua sunt hæc duo sic & cyaneæ quod alii nõ uiderút. ¶ Auso.Flos spirat odor balani.c.m.h.t.sic erroré Alexádri noscas lõgari ꝑcipientis.ímo breuiať & deriuatiuú.Pers.T.q.maxillis balanatú gausape pectis Prudé.in apoth.Edidit emanuelq; meú.m.c.f. Oui.prio pon.Aut ubi taprobanen indica tingit aqua Sil.8.statq; humecta ta meuano.Idem.12.hinc alifanus iaccho.Stat.syl.prio.uacuet meuania ualles.Priscianus. & martia pectora alani.Idem.D.c.patalane cingitur unda.non desunt qui & patalene legunt.Idem. carmani solis ab ortu. Idem. si post carmanida summam. Idem. Dianas fons est.c.c.u.Idé.Quá pæanitem pei hibent.Lucan.populus non cultor.

Aliorú incuria. Alexandri error.

cultor amani. Idem. 4. castris afranius istis. Hora. Scurra uolanerius postq̄ illi. Sil. 14. incumbens mesana freto. Luca. Tygraneq; meum. Verg. Vt quoq; araneoli: quæ dictio subiicit mendum esse in Sidonii codicibus: ubi ait. Arachneola micat proprias conferre laborat. lege tu. Splendet arachneola & proprias. c. l. i. & coniunctione addita: quod Pius non animaduertit Baptista alioqui sedulitatis acerrimæ Luca. sic iuncta lemano. Idem. 5. exit garganus in undas. Auson. Inter aquitanas gentes. Iuuen. ueniunt ad miscellanea ludi. Mart. 8. Gaurana & cosmi. t. m. a. Quintianus & Oppianus apud Martialem longantur. Licet Politianus dixerit. Oppianus diuesq; auro. ex hoc Quintianus apud me breuiatur sæpius & quia in nomē nostrum incidi quare inditum fuerit explicabo. Nā dum olim adulescens ipse in musarum penario: & camœnalibus incumberem uigiliis (ita dante omnium rerum opifice) cæteris antistare uideret. multi nō spernendæ eruditionis iuuenes synchroni meam lubenti limam animo subibant. ut pote quem suorum assertorem carminū diceret: & ut alluderēt ad illud Martialis dictū me Quintianū adpellitarunt: qd' nomē seruans augebo: & si primeuos eiusdem nominis non excellere opera nostra demonstrabunt. tamen illos me suum retinere nomē non pœnitebit. Fuere aūt ante me plures Quintiani: quos nec infelix poterit ruere annorum series: quos sp uenerabit posteritas. Vnus fuit ille: quē Martialis assertorem suorum facit carminū. alius fuit Afranius Quintianus Pisonianæ coniurationis conscius ut ait Tacitus. quāquam falso in codicibus legatur Quintilianus: alius Pompoei Quintiani mortem. libro epi. 8. deflet Plinius. Quintianum proconsulem: & Quintianum caputeum in quibusdam reperi epistolis: quæ perperam Quinto tribuuntur Curtio: quarum stilum non adprobo nedum suspicio: hoc si quis rimatur nostræ proculdubio adhærebit opinioni. Aliū prompti atq; audacis animi Quintianū nominat Herodianus historiographus Aliū Ap. Quintianum sibi amicum in prima apolog. notat Apuleius. in Alium Quintianum Neronem scripsisse satyrā retulit Cornelius. Quintiano alii Sidonius æternitatē cōdonauit: ab alio Quintiano Agatha uirgo erumnas passa est: quem merito dedisse pœnas autumo. Alius Quintianus martyr fuit ut in sanctorum habemus catalogo. Quintiani alius meminit Imperator Antoninus codice de inofficioso testamento. Alium Quintianum nominat Epitaphium quoddā Romæ in diuæ templo crucis: cuius copiam fecit Andreas Alzatus Mediolanensis utranq; linguam eruditus: antiquitatum omnium fidissimus interpres: quod hoc est.

Sidonius emaculat[9]

Bapti. pius nō aīaduertit.

Quintianus q̄re cognomen meū.

Quintiani añ me plures.

Cor. tacit[9] emaculat[9]

Curtii non sunt q̄ tribuūt epist.

Andreas Alzatus.

ATTIAE QVINTAE TATTIVS PLEGON CONIVGI OPTIMAE ET TATTIVS.T.F.PAL.QVINTIANVS ROMA PARENTIBVS INDVLGENTISSIMIS.

Alium nominat marmor quoddam Mediolanii in Diui templo Nazarii in Port.Rom.in propyleo:quod hoc est.

L.VERGINIVS.L.F.O.V.F.ATTILIANVS.VI.VIR SIBI ET.L. VERGINIO.MESSORI PATRI.ET VERVETIæ Q.F.ATTILIAE.MATRI.M.DIDIO.MARCELLO.L. VERGINIO.QVINTIANO.FRATRIB.VERGINIAE. SEMPHRONIAE. QVINTIAE.SORORIB. SENTIAE. ET PAVLINAE. VXORIB.ET CONGIO CILONI LIBERTIS. AED.M.VICT.PRO.CIRCO AEMIL.

Philobius. ¶ Dii faxit ut idoneũ uiuã æuum(nã & ipse sum φιλοβιος.i.uitæ cupidus)nec ego ipse inter seculi oblitescã tenebras:q tertio & uigesimo ætatis anno publico legẽdi:&.24.Laureæ donat⁹ sum mũere hæc adnotasse uolui:ut nulla ex pte hoc op⁹ tibi lector displiceat.

Isapis. Lucanus emaculat⁹ Boccatii error Plinius emaculat⁹ A Sup.p. breuis est.ut sandapila satrapa apud Sidonium. ¶ Demito isapis iapis iapix iapygia iapidia Neapolis mesapus synapis cynapes serapion anapis priapus licet aliqui positionẽ faciãt:terapneus & serapis hæc duo ambigue. ¶ Luca.2.& iunctus isapis isauro.nõ aũt sapis ut inerudite oẽs legunt.ex hoc liquet io.Bocatium errasse lib.de fluminibus Sapis scribentẽ.emaculabis ideo Pliniũ li.iii.cap.xiiii.ubi ait ab eo sapis quum legendũ sit ab eo isapis.latius aspicito Abstemium lib.ii.

Vergilii locus. Verg.xii.Ante alios dilectus iapis.Hora.pter iapyga.Verg.iii.Georg.Castella in tumulis & iapidis arua timaui:ubi iapygis aliqui: alii iapidis pperam legunt.Stat.syl.4.secreta neapolis aras. Columel.xi.S.q.s.fletum factura sinapis.Ouid.4.pont.& uoluens saxa

Aliquorũ opio falsa. Terapi eus cynapes.Idem.2.pont.Quaq3 suis cyanem miscet anapis aquis.sed quia diximus terapneus poni ambigue: non ab re fore duxi si aliquorum taxẽ contumaciã,dicentum scribendũ esse Teramneũ per

m.non per.p.irascor profecto:quum nescientes minus curēt:ergo per.p.scribēdū asseuero.quū aliquādo breuietur ,ppter.p.quæ lit/tera est muta sequente.n.aliquando liquida.an uelint hi.m.inter mutas cōnumerari? quos potius inter īfaꝫ hostes adnumerauerī.

Ante.q.breuiationi iungitur.ut tanaquil. ¶ Excipito in ablatiuo cōposita ut utraqꝫ nequaq̄. ¶ Claud.Præ/scia fatoꝝ tanaqꝫ rediēs.q.p.u.hāc regulā aliq omisēr. Ante.r.corripitur:ut icarus icarius. ¶ Demito tatarus

Aliquorū defectus.

apud Claud.aaron angario byzares Caluaria piscis: & mons ubi xps oīum reꝫ pens crucifixus est:ꝑgnariter apud Enniū.6. Vt ꝑ Ro.pplo̊ꝑgnariter armis. Zodoara margaritū margarita panarea baleares caphare⁹megar⁹ phalarica thiara mortariū.dꝛiuata ut scolaris apollinaris auarus:in rius ria riū ut sextari⁹aq̄riū uicari⁹temerari⁹statiaria carnariū mulctariū diariū:noīa ī are ut cocleare:denoīatiua ut auxiliar. uerba ī are & ari ut amare dn̄ari nisi ueiāt a do uel daris ut circūdare pesūdari:& qa ī ari⁹dixius ꝑduci excipito tenari⁹:qa a breui.breuiato obliquos ut cæsaris.dmūt calcaris torcularis.hic lector ad/uerte ī hac regula ad unguē nō posse cognosci syll'as ut exēplis . Iō si oīa nō cōphēdero mihi nō dtrahes:difficile.n.ē(ut Prob⁹ait) syl/labas rōne artis cognoscer.qcqd tn̄ potui adnotasse me haud nega/ueris. ¶ Oui.Dict⁹es ismariis isse p agmē eqs.ubi multi dubitant cur Penelope timeat quū uictor Vlysses ierit p agm̄ græcoꝝ ismariis eqs:quū lætari oporteret.lector Quītianū audi:timebat.n.ne Vlyssē īterficerēt græci sub spē Rhesi:qa equos herebat:quos ab/stulerat hostib⁹:īsciis oīb⁹ pter Diomedē.hoc dixi ut grāmatistas admōeā:q illd' nō tā ītellegūt q̄ ītelleger min⁹curēt.Idē.Me pr̄ icari⁹.u.d.l.cui⁹dictiōis quū recordor error succurrit Tortellii Iuniniq dicētū Icariū prēm fuisse erigōes.auctorē pferāt: icarū fuisse auctores pferā.quā opīonē tenuim⁹ī distichis ī Ouidiū. Sū qd' & icarus ē sum qd & erigōe.Prudēt.ī psych.sūmus nā ferē aarō.Arat. 2.pia iussa canūt angariat iqt.Prisc.ī ph.Byzares primi iuxta quos terra uechiꝫ.ubi falso byzeres legit.nā Dionysius ait Βυζηρες τε πρωτα και αι Χοβι φυλα Βεχειρων.Ennius Pollypus corcyræ caluaria pinguia carne super monte caluaria exemplū nō ē nisi apud nos in tragæ.de Christo:& scias dictum esse montem Caluariæ illū:qa ibi multæ caluariæ.i.mortuorū capita uiderent.nā in eo lo/co oēs malefactores trucidabant.Proh dedecus īgēs dedecus:mū/di ac cœloꝝ opificē sic turpi in loco cruci suffigi?nepharia gēs:īsi/da:ꝑpudiosa an idoneū mortis iuenisti locū?heu heu humāissime

Syllabæ exēplo me li⁹ q̄ regula

Ouidii locus.

Tortellii & Iuniani error.

Priscianus emaculat⁹

Caluaria Calua.

Euangelii locus.

lector dum lachrymas tergo.tu exempla lege:ac interim tuos studendo saties adpetitus.Mac.A.sumptis Zodoaram obstare uenenis.Prudent.in psych.Margaritum ingens opibus & uiribus arte: de qua dictione inferius ubi de.i.ante.t.fiet mētio.Mart.5.Cū panare olis.t.d.Ouid.in metamorpho.quantum balearica plumbū.. idem.i.trist.Q.a.de classe capharea fugit. Priscia.rapidusq; megarus.Luca 6.uibrata phalarica neruis.alia per se notissima sunt. denarius ambigue ponitur:& quia sic siccis nō abeundum est pedibus talaria sub hac esse regula nulli dubium est.Ergo Auson.emaculabimus.est autem carmen sic.Iam nunc per auras perses talaribus.tu legito perseos de quo Ouid.5.meta.uel legatur persei.

Ausonius emaculat⁹

Præcedens.s.breuis est.ut cerasus parasitus gymnasiū. ❡Demito gymnasiæ insulæ amasis.deriuata ut agaso occasio omasū colocasiu3 uiribasius.n.p.amasius amasia meo iudicio etiā elōgabis:parnasus per duo.ss.scribit lecucū aliquos qđ alii negant a cuius deriuato unū.s.Martia. Capel.amouit &.a.ante.s.curtauit in parnasius.❡Nemesian.ægl. 1.Accipe q̄ sup hæc cerasus quā cernis.a.a.Iuuenal.Gymnasia atq; audi.f.m.a.ex quo nō possum nō mirari Vnū alioq diuinū: quum ait hic honos gymnasia nobis.Luca.9.tumulis euulsus amasis. Iuue.sat.15.rapiēda occasio cūctis.Mar.8.crescūt colocasia phœbo. Sil.8.S.n.s.desit uiribasius armat.Mart.capel.i.Conscia parnaso. c.f.s.c.quod alii producunt ut marcelianus a marcello: scylaceum a sylla:in quibus demitur consonans ut sæpius diximus.

Parnasius

Vnū mi-ror.

Sequēte.t.breuiat:ut affatī tñ ambiguū iuenio qđ ante me cæteri nō uiderūt.❡Demito egates uiriat⁹.n.p. argathōius leucata grabatū gagates theutates lupatū erycates tyridates trebatius arat⁹.n.p.cyrrat⁹phanaticus pirrata obstatur⁹gregati tifata teate certatī.denoīatiua & pticipia & uerbalia supiaue.ut armat⁹barbat⁹nisi a dat⁹ut circūdat⁹ pducito ēt deriuata a primitiuis lōgis ut pfat⁹pfatio creatura qđ tñ breuiauit Sidon.Materiā cūctis creaturis aera credēs.lōganī ēt uerba ī atis ut doceatis legatis doleatis audiatis nisi a do cōposita ī pñti:filr obliquos a noib⁹ī as ut pietatis.pter anasanatis cōtra Sulpi.pducāt itē ī tes noīa ut achates.demāt hic a bates & crates cōposita:ut eurybates socrates lapates pelates zelates antiphates. Socra.tñ & socratic⁹hæc duo ābigua sūt qđ alii nō uiderūt.Hic ēt difficile oīa cōtinere ut nil sit difficili⁹:nō meli⁹exēplis q̄ regl'a cognosces:tñ hæc a Maturantio:Val.siculo.& Nebrissensi nō excipiunt. Produc etiā noīa in tium ut palatium solatium:nabathæus ambi-

Aliorū incuria.

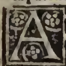
Sulp. errat

Alii non uiderunt.

Difficile in hoc.

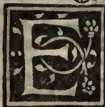
Aliqui non excipiunt.

gete quod alii omiserunt. ℂ Sil. 1. Flore uirens auet egates abolere. p. Idem. 10. Quum uiriatus agens telis. r. i. Idem. Argathoniacos armat carteia nepotes. quamq̃ argantonium alii scribunt. set ex Strabone hæc dicit Hermolaus barbarus. Idem. 15. Leucatæ & phœbi. u. c. a. t. Vergili. uili demissa grabato. Priscia. nigro splendore gagates. Lucan. 1. Theutates horensq̨ feris. Vergili. 10. lycaoniumq̨ erycaté. Horati. deduci posse trebati. Stat. 7. spes ne obstatura pelasgis. Idem. 8. totidemq̨ gregatim. Idem syluarum. 4. procul ista fuit tifata teate. Martia. 3. quæsta est præfatio fauces. Ruf. fest. Latipedemque anatem. c. e. p. Ouidi. aliquem solatia mortis honorem. alia patent exempla. — Cæteri omiserunt

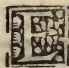

Ante. u. lõgatur ut ignauia. ℂ Deme ab auo composita ut abauus proauus pãtauiũ durau⁹ batauus hoc nomen indifferens est. ℂ Probus. quæ uitæ ignauia. fert. unde Mancinellus errauit eo in uersu dicens. Ignauiaʒ pertesus ait: qué aliqui excusant q̨ recitet Suetonii uerba. esto. omnino hic aliqñ in arte metrica dilapsus est & infeliciter. pserti ode. 12. li. 3. Horatii. tu ipse aspicito. uidebis eũ allucinari. Verg. Hic tñ ille urbé pataui sedes. q. l. Auson. gelido durau i de monte uolutus. — Mancinelli error. — Mancinellus lapsitat

ℂ De. E. in mediis syllabis. Cap. 3.

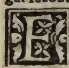

Ante. b. producimus. ut chorebus. ℂ Demuntur helleborus herebus terebellũ cerebelluʒ celeber thelebo æ archebulus atrebates terebynthus esebon: & noĩa in bũdus ut gemebũdus si Prisciano credimus: cuius regulã: ubi de. a. añ. b. dixius: adposui. tenebræ latebræ salebræ mulcebris funebris illecebræ muliebris terebro cerebrũ: & alia similia naturaliter breuia: q̃ licet pp mutã & liqdã aliqñ lõgent tñ (ut dixi) natu ra corripiunt. ℂ Mar. 9. A. s. s. potat i helleboro. sup hoc notãdũ est helleborũ in uirili esse genere: nõ auté in neutro ut uolũt Tortellius & Nestor. Vnde Columel. Et negat helleboros & noxia: g. s. Verg. Helleborosq̨ graues. Quod legat apud Plinium 25. albũ & nigrũ intellegas tu genus hellebori. Quod. 31. dicat per quæ helleborũ bibit librarii médũ esse asseuero. nã alio in codice bibũt & in alio helleborus legitur: nam hellebora nusquã íuenies. Ouid. noctisq̨ deos hereboq̨ chaoq̨. Idem in fast. C. e. pompa celebet numeroq̨ deorũ. Sil. 3. Theleboũq̨ domos. t. u. d. u. Terentianus. Generi datur auctor huic uetus archebulus. est autem uersus anapesticus: ubi chebulus bachius est primam breué cõtinens. Sidon. Atrebatũ terras. p. h. c. Verg. 10. aut orythia terebintho. — Hellebor⁹ Tortelii nestorisq̨ error. — Plinii loc⁹. — Plinii alius locus.

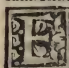

Ante.c.producit.ut uerecūdus.uñ Galli nō esse quæ in ueniunt fragmēta coniecto dicētis. At postq̄ tenerā rūpit uerecūdia frōtē.itē. Prostratus pedibus uerecūda silētia rupi.ecce q̄ insipide.e.ante.c.in uerecūdus breuiat iō ea fragmēta Gallū mētiunt: Aliqui Maximiano cuidā attribuunt. ℭ Breuiato hæc: duodecatemoria: & oīa a deca cōposita ut en decasyllabū ezechias senecha telecoon.n.p.romechiū illecebræ: imbecilis hoc nomē ambiguū ē: qđ alii nō uidere. sic phereclus & execror. sic & phalecus qđ itidē alii nō adnotarūt. ℭ Ouid. Atq; uerecūdo suffuderat.o.r. Manil.2. Duodecatemoria in titulos.s.c.nā p celeumaticus pes primus est. Prudē. in ditt. Hic bōus ezechias meruit.t.q.p.a. Iuue. magnos senecæ p̄diuitis hortos. Val. Flac.3. Telecoonta finit. Ouid. ult. met. Rhomechiūq; legit: licet Rumētū legat Iacobus Crucius. Claud. i ruf. Illecebris capit nimiū.q.e.i.a.

Galli non sunt q̄ fuerunt frag menta.

Aliorū icu ria.

Sequēte.d.longatur.ut pepedi. ℭ Demito lebedū uagedrusa pucedanū empedocles remediū essedū ueleda: nomina in edus ut tenedus: in eda ut iphimeda andromeda: in edon p̄pria ut alchimedon laomedon menedemꝰ qđ nomē Donato teste tertio pœone cōstat qui pes tertiā longā & tres breues cōtinet: cōposita a pede ut cōpedis suppedito comedo ipedio melchisedech: ficedula & macedo hæc duo ambigue qđ nō uiderūt Maturātiꝰ: & Val. Siculꝰ. breuiato ēt naturaliter ab ed p̄uenientia ut exhedra sinhedra cathedra. tñ apud poetas longātur aliquādo muta & liq̄da sequente. ℭ Mart. Aethon in capitolio pepedit Hora.1.epist. An lebedum laudas odio.m.a.u. Sil.14. Qui fōtes uagedrusa tuos.e.p.a. Lucan.9. Pucedanūq; sonans.f.e.q.t. Horat. Dum petit empedocles ardentem.f.æ. Lucret. Nec ratio remedii communis.c.d. Verg.g.3. melius fert esseda collo. Stat. syl.1. Captiuæq; prætes ueledæ.q.m.n. Claud. Suppeditant uires p̄ æbet origo. Prudent. in psych. Melchisedech qua stirpe quis maioribus. est enim Iambicus uersus: ubi sedech iambus est.

Maturātii & ualle icu ria.

Præcedens.f.breuis est.ut elephas. ℭ Demito ueneficium ueneficus ca cū. contra Frācīscū Nigrū breuiari dicētē. hīq; facio tepefacio rubefacio madefacio ambigua ista cōposita posuerī: qđ nō adnotauit Sulpiti. cū Maturātio. Oi. onꝰ quoq; errat dicēs tm̄mō breuiari i.6. legito. ℭ Ouid. 1.mē. Ista ueneficii.u.c.u.n.a. Idē. uenisse uenefica pellex. & merito: q̄a a ueneno in qua dictione ne longatur syllaba.

Frāc. niger errat. Sulpitii Maturātii q; incuria. Oiboni error.

e Sup.g.breuiat.ut attegiæ elegia egregius. uñ non possum nō mirari Prudentium in hemistichio hoc dixisse. doctor

Prudētiū n.i.c.r.

egregi⁹.i quo gregi⁹ dactylus ē. ℭ Lōgato ista categoria q̄ græce κατηγορία &.κ.uertitur i e lōgū:neupegus nam græce scribi ur p.κ.añ.ι.hic & tristega collega collegiū:& qcq̄d cōponit a lego le gis priæ cōiugatiōis cetheg⁹ cōpegit & alia ab egi cōposita ut rede git:peregrinus hoc nomē ambiguū. ℭ Iuuena. Dirue mauro℞ at tegias.c.b.super quo carmine Domitii pudendus error est:putans attegias ibi accipi ꝓ mauritania:& nitit Dionysii auctoritate. Ad summam libien habitant attegias undas:hui indepcabilis deliratio ná & auctoré mentit:& carmé cōtaminat.ná carmen ē Prisciani ul' ut aliq uolūt Rhenii Fannii in perhi:& ibi non legitur attegias set ad tethyos℞ si mēsum camœnalem syllabarū℞ spacia cōsuluisset talia dixisset nūq̄. Ná in attegias te longabat & as breuiabat contra omniū auctoritatem.erunt iō Attegiæ(Politiano teste)umbra cula qualia Mauri habitát:qua dictiōe utitur Ruffinus interpres Iosephi de bello iudaico.6. Ouid. Flendus amor meus est elegeia flebile carmen:ita ut pentasyllabū nō quadrisyl.legatur cōtra Tor tellium & Domitiū:qui si essent ueri.e.ante.g.ambigue poneret nul lis annuentib⁹ poetis.in eo quo℞ carmīe elegi pteritū a Georgio Merula perperá legitur.cui omnis doctiorū reclamat chorus.ait autem elegi substituendū esse quia nō staret uersus.imō si legit:ut præcepi nō claudicabit. Iuuenal. catilina cethegum. Horat. collegia pharmacopolæ. Idem. Collegam lepidum.q.c.l.a.Calp.compegit harundine lygdon.

Iuuenalis locus. Domitii error. Priscian⁹ a uitio defensus. Attegiæ. Ouidius emaculat⁹ Torrellii Domitii℞ error. Geor. merula decipitur.

e

Sup.i.ꝓduci iubem⁹. ut uidel3 pallel⁹. nam.p.κ. græce scribit. ℭ Demtto alleluia ágel⁹ & græca i teles ut pyrgoteles eleleus nyctel⁹ ficelis ardelio(uidelic⁹ marcelláus agelades asphodelū obelusobeliscus sepelio icelō: & aliq̄ ꝓpria ut eutrapelus steleneus menelaus thymele semele pterelas ápelus nepheleus piscelis euágeliū euágelista xerápelina heca tebeletes:cybele hoc nomē ābigue.israelita uidet apd Iuuēcū breuiari.Israeli ta℞ sctās.u.n.e.tū..ae.simul cōiugi dicerē. ℭ Lucret.i. Esse uidelicet in terris primordia rerū Sido.cōcinētibus alleluia ri pis.tū aduerte duas esse dictiōes allelu ia qd' ex Augustino & Hieronymó didicimus. Ouid.4.metamorph. Nicteliusq℞ eleleusq℞ pa rés. Martia.5. V.d.q.s.magnus es ardelio. Claud. Vindelicos saltus .e.n.r.t. Martia.2.c.o.p.t.coma marcelláo.ubi aduerte(si Domitio credimus)a Marcello deriuare:ubi.l.unum demptum est:ut in porsenna n.in syllaceum.l. Vergili.& Martialis abiecerunt:hæc supi⁹ diximu⁹. Columell.xi. N.u.phragmonis aut agel id.e. Carmē ex Aulo.gel II.18. Aut q̄ra utilitas i malpa atq℞ asphodelo sit:quod

Alleluia duæ dictiones. Marcelianus. Vtrū Gellii sint uerbo ℞ græ[illegible] tiones.

Græcũ lexicon corrige. etiam posuit Hesiodus αὐδ'οσον ἐν μαλαχ'' τε χει ασφοδ'ελῳ μεγ'α ὄνεια ρ.& qa carmen ex Gellio adlegauimus uisum est breuiter unũ nec spernendum adnotare scilicet non esse Gellii uersuum translationis græcoꝝ:aut græcarum dictionum.set ut alii uolunt fuisse

Callepinus decipitur. Perotti.uel ut alii annuunt Theodori Gazæ.Auson.Pone obelos igitur.p.s.u.hæc dictio obelus in aliquibus Lexicis græcis ĩ penultima habet diphthõgũ.set male.nam breuis est.Ex hoc Callepinũ deceptũ crediderim:qui obelus in media produci ait:qđ nusquam inuenies.Verg.in ros.fastigia celsa obelisci.Mecœn.Non curo tumulũ sepelit natura relictos.Ouidi.xi.meta.Húc icelon superi.m.ph.u.Idẽ.3.Fast.Ampelon intonsum.s.n.q.c.Prudẽt.in roma.Luã gelista scribit ipm talia.est carmen Iambic.in quo post spondeum iambus est.Idem in apoth.Aut euangelici pietas spernenda libelli.Suetonius.Noster erit pæan ille hecatebeletes.Suetonium auctoré nõ dico.set eius munere hoc didici carmẽ in uita Nerõis Cæsaris.

E Super.m.lõgaẽ.ut uindemia phœmiũ licet dipthongo: diastema euphemia glossema. ℭ Demitto Ptolomeus artemidorus anchemolus archemorus polemus.n.p. apud Sidoniũ:noĩa in polemos ut tripolemus triptolemus elemẽtũ elemosina gethsemani:noĩa quæ hñt tele ut telemus telemachus solemus.n.p.tutemet: obliquos ab hyems uehemens qñ trisyllabũ est.alemanus alemania teste Seruio.eremus uero cõtra Maturãtiũ & Sulpitiũ producitẽ:qa græce ἐρημος Diony.in per hi.ου ποτε τοι προχο οισιν ερημαιην αναχυχτα.Ex quo miror Prudentiũ in psych.corripuisse.Excidit ergo animis eremi sitis.e.i.Ab stemius ambigue ponit in quo alii defecerũt.ℭ Verg.spumat uindemia labris.hic adnotes quosdã dicẽtes uindemiator de breui proferri deceptos esse.pp illud Horatii saty.17. Vindemator & íuect⁹ c.s.u.putantes legi uindemiator.nã abiicitẽ.i. sicut apud Ouidiũ.3. Fast.abiicitẽ.a.At nõ effugiet uĩdemitor hoc quoqꝫ cãm. sic Seneca in claudium.Carpebat raras serus uindemitor uuas.Iuuena.miseræ cognosce prohœmia rixæ.ubi falso quidã: inter quos Nicolaus Ferretus est:legũt cognosce pmia.qbus sensus:& syllaba reclamat. diastema oĩno longatur:qa græce διαστημα.&.η.longatẽ: q̃ ista in e.lẽgũ uertitẽ.Inde est ꝙ aliq:inter quos Hermolaus est:inde pdicabilem & impatibilem Sidonii errorem recẽsent dicẽtis. Sic placidã paphien seruaie diastema qntũ.qđ nos rectius in primo Orpheos (nã de orpheo iã tria edidi uolumia) Voce diastema & rhythmi speciolior ordo.Curius Lãcilot⁹ neotericoꝝ grãmatice id potuisse Sidoniũ facere testatẽ:cui astipulor.nã uelut diphthongi græce apud

Maturãtii & Sulpitii error.

Prudẽtiũ miror.

Alioꝛum defectus.

Notãdũ ẽ.

Horatius a uitio defensus.

Iuuenalis a uitio defensus.

Nicol.ferr. error.

Sidonii error.

Diastema penult. breui.

Sidonius defenditur

nos aliqñ breuiant̃ &.n.aliqñ poterit breuiari.ut in aliqb⁹ dictiõibus adnotaui.sic fecit in euphemia dicẽs.Gaudeat euphemiũ filidus diuale pentis.quum scribat̃ p.n.apud græcos. Asin.Gal.Qui caput ad leuam didicit glossemata uobis.Lucan.10.Te ptolomee trahat.t.e.l.f.Mart.9.Artemidorus hz.puerum.f.u.a. Vergili.10. Anchemolum thalamos.a.i.n.Stat.i.th.Archemorus nec phama deæ.Ouid.Huius erat solemus phrygia.c.u.a.i.Lucret.i. Tutemet a nobis iam.q.t.u.qđ & testatur Seruius sup.i.Aeneі.in eo uersu. & uosmet reb⁹ suate secũdis.Prudent.Præceptor uehemens eundo firmat:& ut ait Serui⁹ qñq̃ bisyllabũ & qñq̃ trisyllabũ est:sic est phẽsus:latius in.2.legito Claud.Hæc alemanoӡ spoliis austra libus illa.Idẽ.Imploretq̃ tuũ supplex alemania nomen.

Euphemia secũda breui.

E Sup.n.lõgat̃.ut domicœniũ lӡ diphth.catena: neriene ãbigue ponit̃. ¶ Excipito carcenades pisces apud Oppiani interpretẽ Lippiũ cuius de piscib⁹ in latinũ uertit op⁹.borysthenes miritenes achemeni⁹ degener bereni cis stelenus:cõposita a uenio.& gigno:& sthenos ut aduẽa phœbigẽa đmosthenes: & a genos ut archigenes origenes iuuẽis iuuẽilis igẽiũ igenu⁹ orchomẽos eumẽides idasmen⁹ helen⁹ helena iphigenia q̃tenus hactenus armeni⁹ hormẽus hymeneus philopemenis pœmẽis abdenago ambenus.n.p.& mons ialmenus anaximenes nyctimene piclimenus achimenides pmẽo pmenio pthenope.& similia cõposita ut pthẽius hebẽus asenech clymene olenos olenus clazomẽius claxmenæ ochẽius.n.p.echeneis piscis & q̃a diximus a genos breuiari errãt aliq lõgantes origenes:& p̃sertiӡ isti idiotæ cõcionatores.q nihil effutiũt p̃ter barbariẽ.proh sup̃me Iuppiter nõ ne sibilo mulctandi eẽnt:malunt enĩ hi barbaros hẽre duces:q̃ bonos seq auctores.porsena hoc nom̃ ambiguũ est. ¶ Mart.5.Si tristi domicœnio laboras.Pers.trahitur pars magna catenæ.Picus tñ Franciscus in hymnis dixit.Assertor supas catenato demõe sedes.qđ aliq adprobãt eo q̃ catena dicat̃ a cane & teneo hæc posuisse uolui ut scires lector apđ auctores uarie reperiri syllãs.ego ipse semp elõgarẽ:ut in prio orpheos.Deinde catẽatis torquere sophismata nodis.Prisc.porrecta borysthenis unda.Idem.Mirite nẽ q̃ bonum nardi. Lucan.2.Mundus achemeniis decurrant.m.s. Vergili.degeneres aĩos timor.a.h.q.i. Luca.9.tepida berenicida. lepti.Ouidi.5.mera. Vsq̃ sub orchomeno.p.q.c.q.Valeri.Flac.6. Processere melas & idasmenus ĩcipit.h.Iuuena.Instãtem regi armenio.r.q.c.Ouidi.N.r.p.ormẽi nympha tuos.Auson.Carcere in argiuo philopemena sẽta adiit mors in quo uersu qs fuerit iste philo

Conciona torũ error.

Ausonii locus.

pemenes.Iustinu3 legito.li.32.Ouid.3.met.Pœmenis & natis.c.h.
Val. flacci locus. d.Val.Flac.6.Ambenus & trunco.m.f.o.l.Idem.Ambenus & geli dis pollés ophiusa ueneis.l3.ex Herodoto Hermolaus legédũ esse embolus in cast.Plin.li.4.ca.12.inuat.Pidarus Ausonius in perio Ascalaphusq potens &ialmenus acer uterq.Sidon.Quicquid ana ximenes euclides.a.3.Ouid.2.met.Nyctimenen auis illa quidem.s. c.t.Idé meta.12.Mira piclymeni mors est.c.p.f.Idem.Noscit achi meniden.i.q.r.Idem.11.meta.In medio tor⁹ é hebeno.f.i.a.Idem. Et tulit ad clymenen.e.c.m.Statius.4.th.Olenos ioniis.e.f.h.p. Ouid.met.10.Olenus esse nocens.Auson.discit duce clazomenio. Idé.Et.i.pumice claxomenas.Val.Flac.3.Ochenii dedit ille sonũ. Lucan.6.In mediis echeneis aquis.

An.p.corripit:ut decrepit⁹.¶Demá f psepe psepiũ asc p⁹ asclepi⁹ asclepiades ioseph⁹ hipocpi licet diphthõgo ¶Iuuéa.Qui bõa donauit psepib⁹.&.c.o.Prisc.A.m. .quos pellit numé a sepi.Mac.N.m.sanas asclepi⁹ affe rit illas:& qa scribit ἀσκληπιοῦ.Prudé.i rom.Incésus his asclepia des iusserat.ubi a'cle spõde⁹ est.Iuuenc.Vrget mõitis Mariæ pue rũq Iosephus:& ñ breuiat cõtra aliquos:dicéte Prisciáo Noía bar bara acutũ in fine accétũ detinétia more latino declinata acutũ re tinere:& penultimá pducere.ut ab Adá adam⁹ Abraham abraha mus Ioseph iosephus.ab aliis tñ Iosippus.dicitur.

Aliquoru3 error. Prisciani regula. Iosephus. Iosippus.

Sup.q.breuis é.ut die qnti qd ex Aul. Gel.li.9.discim⁹. obsequor obsequ undequaq.hác regulá aliq omiserũt: &⁹qa icidimus in obsequiũ Scias Ciceroné aDonato ar gui putáté obsequiũ prius esse a Terentio dictũ: quũ añ Terentiu3 Plautus usus fuerit.

Aliquoru3 incuria. Cicero ar guitur. Obsequiũ ante Teré tium.

e Sup.r.corripit.ut cremera hiera hiero hiericũ hiericos hieros:nisi duæ breues in unã lõgá coeát. Manil.Hiera syracusas.f.n.u.a.Ver.tñ ait luco syluestris hyera.lõgá do.e.ante.r.Lactan.Impia hierusalé rabulis.e.c.i iis le ctor aíaduertito.¶Lõgát ista: acheras.n.p.synteresis eueridas.n. p.philere urbs cypen galer⁹ hyspesia ualameris.n.p.apd Sidoniũ.ri cimer ricimeris apd eũdé.galerit⁹statera trieteristrieterica bizeres machera abdera beregitan⁹ arcæra neæra cithera cytheron cythe riac⁹ crater⁹ cratera megera furia chimera panthera pseuero: uer ba scdæ cõiugatõis ut doceré docere:& i pria & qrta ut ameris au dieris nisi forte sit in ptõ aut futuro subiúctiui ut amaueri docue ro audieri legero uidero.si erũt tertiæ tñ i passiui futuro lõgat.ut legar legeris legere uide i.2.ubi de creméto.Producito ité ppria i

rus ut rugerus: deriuata ut austerus seuerus iberus. breuiato tn̄ q̄r q̄rus buccerus posterus: obliquos breuiabis ut mulieris carceris aeris aetheris. demito bizeris creuesteris alteris crateris brachiōeste-ris physiteris soteris stateris luteris clisteris poderis ut disputat Codrus. breuiant̄ in riū ut glyceriū ministeriū magisteriū desideriū. demito tn̄ psalteriū nyceteriū dicteriū soteriū misteriū baptisteri-um: qa graece βαπτιστήριον &. n. in e lōgū uertit̄: cithera & p se-uero ambigue qd' alii nō uidere. ℭ Sil. 3. caesae germanus acheras. synteresis: qa graece συντήρησις. & aduerte apud ipitos scribi syn-deresis p. d. erroris cā fuit: qa apud graecos pferf p. d. nā quoties. ν. ante. τ. ponit̄ per. d. pfert̄. & per. t. scribit̄. Politia. O euerida quod maneat ptiū sic utit̄ & Callimachus: quē in ea trāstulit Politianus fabula: quā & trāstulit Iacob⁹ Crucius noster. Interpres Laertii. E. e. musaeum terra phylerū. Petron. E. x. r. q. e. molle cyperen. Ver. ful uosq; lupi de pelle galeros. Interpres Strabo. S. Inde hysperiā cel-celsamq; in colle. g. Propert. 4. Prima galeritus posuit. p. l. Mar. 10. Non ergo manus ista sed statera. Idem. 6. nec adhuc trieteride ple na. Verg. 4. stimulant trieterica baccho. Priscia. Bizeres primi. l. q. t. u. quāq̄ byzares legendum superius diximus. Enni. succincti cor da macheris. Ouidi. certis abdera diebus. Afon. In fundo patriae be geritanae. arcaera & neaera: quia diphthongo. Vergili. super alta cy thera. Ouidi. natusq; ad sacra citheron. Mart. 2. L. o. c. galle cytheriacis. Horatius. 2. episto. confusa genus pāthera camelo. Martial. Dicas & licet ipse perseueret. Asseuero tamen ab Ausonio breuiat̄ in. 6. legito: Val. Fla. 7. N. t. l. a. nec uideris ulla iuuentae. Hic in sa-cerdotes nō possum qn inuehar ineruditos. legit̄ autē in funebri euāgelio: tu uideris tēporis futuri in subiūctiuo scilicet media bre ui. hi nāq; media lōnga proferunt. Dii boni ut diuerticulum faciā omnino excandescens cogit uehemētia: quid (bonos ut multi sunt excipio) quod ineruditi sunt: quid q̄ rudimenta fere percipiant: & uix legendo dictiones exprimant: quid q̄ caenis indulgeant: myro polia tonstrinas quaeritent: calamistro cincinnos coaptent: sed iam Augustino audientes fatiscētes barbarismorum rimas relinquamus. & quae diximus exemplo comprobemus. Verg. ferrugine cla rus ibera. Lucillius. Querquera cōsequitur. m. c. q. d. Ouid. armen taq; buccera pauit. Ver. Postera phoebea. l. l. t. Mar. Amethystinasq; mulierum uocat uestes. est autem Scazon: ubi erum iambus est. hic in prima & quarta Andriae scaena Terentius mulierem breuiauit: & Plautus in milite dicat aliqs ut est Ascēsius apud Lucretiū lōgā ri in isto. Si qua uirū soboles si qua est mulieris origo. cōtextus aūt

Aliorū incuria.

Synteresis.

Impitorū error.

In idoctos sacerdotes.

Mulieris penul. breuis omnino

Ascēsius male allegat.

Lucretius contextus.

Theoădrothanatos tragedia nostra.

Ioā. pastranus fallit.

Marullus excusatur.

Prisciani ñ est opus de accentu.

Valle siculi error.

Paulini locus ex ausonio.

Videsis una dictio.

Ecclesia.

Aliquorū error.

Aliorū icu ria.

mendosus est. muliebris enim legendum asseuero quod ita legit & Pōpeius in dictione soboles. sic & nos semp breuiauimus in Theo androtha nato Tragœdia nostra in isto. Chorus mulierum flebat horrēdas uices:& in illo. Mœstæ mulieres fletibus detis modū:& i illo. Quid huic molesti estis mulieri perperā. in qbus ubiq; mulie tribrachus est: ideo decipitur Io. Pastranēsis dicens ambigue poni. si īuenias longū nullo pacto teneas. uel dic figurā esse: qua poteris excusare Marullū taracon. in hoc. Vt iā nemo sibi mulieri speret ademptū. alioqui nisi ectasis figura annueret impatibilis eēt error. tu caueto. Insurgunt contumaces grāmatistæ dicētes Priscianum lib. de accentu pcipere mulieris in penultima longari. nō imus infi cias. tamē illud nō fuisse Prisciani opus in libro de accentu nostro pluribus argumentis cōprobabimus:& si oīno Prisciani est absq; dubio pueriliter labitur. Ruff. fest. in ara. D. u. & physiteras anhelos. Luteris qa græce λουτηρ sic ϭοτηρ in qbus. η. in. e. uertitur longum. Clistere præter naturam ab illo Macro breuiatur: cui an fidem adhibeas manum non uorto: tamen meo periculo ei nō ihæ reas. ait enim. A. d. a intus clistere fusus. Ouid. xi. meta. Festa ministeriis in. r. q. l. Idem. meta. 6. Esse pōt tristi desiderioq;. c. nō autem longat ut inerudite Valla Siculus uoluit. Tibul. Q. m. ridebunt uana magisteria. Vergi. in. cir. Non arguta sonant tenui psalteria chorda. Iuuena. Et ceromatico fert nyceteria collo. Marti. 6. O. a. dicteria dicis in omnes. Idem. 12. N. q. surgis soteria poscis amicos. Paulinus Ausonianus. Q. q. magos docuit mysteria uana necepsi in quo uersu Zoroastrem intellegit regem: qui docuit mysteria ne cepsi. de quo Plinius. 2. &. 7. natura. histo. & nos in primo Orpheos. & Antiochenus in libris antilogiarū ut ex Hermolao discimus.

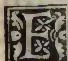
E Super. s. corripitur. ut uidesis apud Persium sat. pria. & esse unā dictionem quidam referunt: licet aliqui duas esse dictiones contēdant: ut ibi uide sit a uido uidis tertiæ coniugationis. ¶ Demuntur ithacesius uagesus. n. p. Ecclesia: qa græce εκκλησια &. η. in e longum uertitur:& dicitur (ut ita referā) concionatio: nō aūt pprie templū dicit ut in ore semper ineruditoꝝ enatat. herbesos moneses milesus thermesus pconnesus halesin⁹ thelmesis tytaresos obesus obelo galesus halesuspoe sis caresis carchesiū mesis pneson iesus marpesus lyrnesus megalesia tartesius milesius theumesus megalesos midesius magnesia phi lesius opesus diocesis synteresis theoresis synechesis: cōposita a longis. ut ābesus exesus adesus: phrenesis mathesis ābigua hæc duo sic & pleuresis qd alii minime uiderunt. ¶ Sil. S. o. g. sedes ithacesia

bai.Idē.x.sternit tellure uagesum.Idē.14.Nō herbesos iners.n.h.p.p.Val.flac.6.correpto crine monesen.Priscia.Themesus libyæ.n.n.c.s.Idem.saxisq; uiget pronesus in illa.Idem.Hic & halesius fons est.m.u.Lucan.8.magnosq; sinus thelmesidos undæ.Idem.6.Defendit tyratesos aquas.l.q.s.Stat.sylu.3.pecuaria culta galesi.Vergili.10.casus occurrit halesus.Val.Flac.cura uiri dipsanta caresus.Ouidius.7.metamor.liquidi carchesia mellis.super qua dictione an bene dixerit Macrobius in nostris dicemus dubitatiōibus.Horati.car.3.la3 bis monesis & pacori manus.est autem iambus post spondeum.Vale.Flac.3.tonsas aureq; proneson.Iesus omnino eē trisyllabum diximus:ut inuenies apud Prudentium:qui tamen ab aliquibus corrigitur in cath.in isto.Iesu3 ciemus uocibus.& ibi fecerit trisyllabum & breuiarit.e.ante.s.quem ipse sic excusauerim fecisse synϖresim.ita q͏ omnino ie longetur.nam in dimetro Iambico in primo pede etiam spondeus admittitur.tu tamen fugito.quando fere apud doctos trisyllabum est.Iuuenc.2.simul accipiebat iesus.Vergi.q̄ sit marpesia cautes.Ouid.13.met.Lyrnesia mœnia dextra.Ausoni.C.i.s.equos tartesia calpe.hic declarandum Ausonii locum duximus.Aut auus aut proauus antiqor aut fuit oli3. Tartesiorum regulus.fuit autem Argantonius:qui ut testatur Plinius centum quinquaginta uixit annos.suo iure uixerit exempla persequar.Ouid.2.trist.I.a.milesia carmina secum.Stat.in th.que3 per theumesia tempe.Idem.7.quos pinigeris megalesos in aruis. Ouidi.5.metamorph.& celedo mindesius occidit astreus.Idem in ib.adimantum philesia regna tenentem.Idem.i.trist.I.m.portus& opeson & arces.alia longantur:quia per.η.græcis scribuntur.

Prudētiū defendo.

Ausonii locus.

Argātoni⁹

E Ante.t.longat.ut arete alcinoi uxor cacoœthes. ¶ Demito hecatebeletes cercetii pometius icethaon archetius aetion uenetus:quāq̄ a Francisco Petrarcha uenetia pro regione longe t̄ qa aliter nō posset in heroico stare. Atq; adriæ īperitans alterq; uenetia mūdus.amethystus & si amethysus melius dici aliqui insinuent.ab arete cōposita ut aretusa panaretus massagetæ macete:obliquos.ab hebes hebeto heretic⁹ nepeta phaetō phaetusa:nomina in etas.i.āte e hñ tia ut pietas ebrietas hypethaon nomen ꝑpriū ascetus.n.p.epitheton syntheton cacosyntheton aganoteta tayget⁹ taygete trieteris trieterica iapetus Iāpetiæ chrysendetū antithetū:obliquos a noibus in es ut segetis interpretis.demito ceretis agnetis locupletis qetis lebetis daretis hermetis thaletis philoctetis chremetis pheretis magnetis.breuiato naturaliter piretrū feretrū pharetra triquetra:& q̄dā alia quæ ta-

men propter.t.&.r.longari possunt.uietus hoc nomen ambigue: sic temetum:quod alii non uiderunt. ¶ Arete longatur apud graecos.& fuit Alcinoi uxor:& re syllabam non breuiat ut docuit perperam Tortellius:qui & Iunianum in errore municipalem habet: & qui tam pueriliter isantarieq; deceptus est:q̃ alium amplius nõ posse crediderim:& nititur illo Satyrici sat.15.Mouerat ut mēdax aretalogus.putans duas esse dictiones.scilicet aretae & logos. falleris Arretine cum municipali in errore tuo.ubi ingenium tuum illud est?ibi autem una est dictio.in qua etiam lapsitat Domitius cũ Mancinello.Chalderinus enim scribit(hunc adpello tantũ ut iter praetum primarium) aretalogus dici ab αρετης idest uirtus:cui eru ditiores reclamant.componitur autem ab αρεστος. idest placitus & logos sermo:quasi placita loquens.in Domitii errore Antonius Nebrissen.etiam militat:de qua dictione apud Callepinum & Nestorem legito.Iuuena.Scribendi cacoœthes & aegro.i.c.s.est autẽ dictio quadrisyllaba ubi quid scribat Georgius Merula(Politiano teste)eliminandum est.Suetoni. Noster erit paean ille hecatebeletes.quod carmen apud Suetonium inuenies in Caesaris Neronis uita Priscia.Post hos cercecii iuxta.q.t.u.Idem.Purpureoq; amethysos inest.s.c.Vergili.7.Pometios castrumque inui.Idem.10.imbrasides icethaoniusque tymoetes.Idem.12. Archetium mnestheus.e.o.a.Ouidius.3.Fast.& ueteres aetionis opes.Iuuenal.7.c.uendunt amethistina conuenit illis.Stat.in ach.Quo macetae sua tela.c.q.t.Martia.tardant hebetantque palumbi.Arat.Quum tamẽ heretica nigredine.p.a.Seien.Siue apio nepetas tereticum.m.i.aliqui tamen nepitas legunt. Valerius Flaccus.6.E.n.magnanimos hypethaona gesso.Stat.6.thebai.Asceton increpitant.m.q.n.c.a. theton composita breuiantur:quia similiter graeci. Vergilius. Taygetique canes.Ouidius.3.Fast.Taygetenque ioui.Idem.Quam satus iapeto mixtam.f.u.Idem.Candida lampetie subita.r.r.e.Martia.xi.pueros chrysendeta mensas.Vergi.10. Qui cerete domo q. s.m.i.a.aduerte hi ceritis penultima breui inuenies testibus Capro & Prisciano uenire a nominatiuo hic & haec ceritis.Martia. Vxorem quare locupletem ducere nolim.Vergili.5.pulsat uersatq; dareta.Iuuena.& mite thaletis Ingenium.Stat.9.th.l.p.a.q.t.set cassa feretis.Silius.Qui magneta secant.s.h.i.m.in temeto errauit Omnibonus tantum breuiari scribẽs:quum sit ambiguũ.in.6.uideto.

Caeteroq; i curia. Aretae. Tortellii error. Iuniani idẽ error. Iuuenalis a uitio defenditur. Domitius Mancinellusq; lapsitant. Anto.neb. error. Geor. merula errat. Ceritis. Oĩbonus errat.

Sup.u.longatur ut sueuus parasceue quia graece παρασκευη 60. ¶ Excipe beneuentum.& composita a bene & male ut beneuolus maleuolus. ¶ Ausoni.q; campana in beneuento.

¶ De .i. in mediis syllabis. Cap. 4.

Ante .b. corripit̃ ut sensibilis aliqui nullibi in exẽplũ producunt quam dictionẽ apud idoneos uelut barbarã nõ inuenies auctores: unde te admoneo ut nusquã nõ nullibi dicas. ¶ Demitto oribasus: & cõposita: quæ per simplicia cognoscunt̃ ut prælibo. ¶ Lucre. 2. Et insensibili nõ credas sensile gigni. Ouid. 3. meta. dorceus & oribasus archades oẽs. & græci scribunt ὀρειβάσος & ει in i longum uertitur.

Nullibi triuialis dictio.

Nusquam.

Super c breuis est. ut suspicor qñ ab aspicio sic cũ similibus compositis: mordicus ubicũq; & hic Sulpitio adhæreho ubicũq; ambigue poni edocẽti quem falso Nestor corrigit: & noĩa in icus ꝓpria quæ a substãtiuis uel adiectiuis formant̃ addita cus ut a fœdus fœderi fœdericus Theodori Theodoricus dominicus. sic & noĩa barbara ut alaricus. aliqui tamen uolunt talia elongari. qbus astipulat̃ Clau. dicens. Res alarice tuas. ¶ Longato ista solopichyum phœnicopterus apud Iuuenalem inspico cas ĩspicor despicor a spica palici sicilices febriculosus apicius extrico aricia seticulus uaicus. n. p. extricatus triuicum cornicula apricus amicus inimicus umbilicus formica formicinus nouitius pudicus pudicitia lorica cornicor pedico nomẽ & uerbũ lectica mirica maryca cuniculus caycus embicus mẽdicus mendico uesica uesicula ceruical urtica postica posticũ anticum anticus antica lumbricus rubrica obliquos a radix radicitus prædico cis multicium lasserpicium conuicium quod nomen a uitio non uenit ut perperã aliqui ꝑcipiũt ex Marcelli opinione: quum fluctus camœnalis aduersetur: sed a uoce quasi cõuocium. ideo qui per .t. scribunt delirãt o h nisi auctorem proferam reluctantur. Vlpianum en ecce profero iurisc͡osultorum spirarchen. in lege item apud labeonẽ paragrapho. Ait ꝑter digest. de iniuriis & fam. lib. cuius uerba sunt. Conuicium autem dicitur uel a concitatione uel a conuentu: hoc est a collatione uocum: quum enim in unum q̃ plures uoces conferuntur: conuicium quasi conuocium dicitur. Pompeius uero a uicis in quibus primum habitatum est oriri ait. qualicunque quanticunq; tanticũq; periculum redimiculum equicolus cuticula canicula tegeticula craticula labicũ ustica nassica pallicus nessica: noĩa ṗ x. i ut beronice polynices thessalonices andronica: uaticanus numicius bebrycis orichalcum ambigue hæc quattuor. sic & phœniceus tot non uidere: qui ante me scripserunt. Producito etiam obliquos ab adiectiuis & fœmininis in ix. ut felicis pernicis idest ue-

Sulpitio hæreo.

Nestoris error.

Marcellũ non admitto.

Cõuicium unde.

Aliquorũ error.

Vlpianus iurisc͡o. spirarches.

Aliorũ in curia.

locis lodicis.hinc demito pernicis a pernix qđ nomen uenit a per-
neco unde perniciosus.natricis istricis salicis masticis filicis masty
cis pistricis laricis coxendicis onycis:si uero obliqui erunt a mascu
linis in ix breuiantur ut calicis excipito sandicis spadicis bombicis
cæycis phœnicis.Postremo nomē in ex obliquos reddit breues ut
uerticis filicis.hinc tollito uibicis:patricida matricida homicida
naturaliter breuianť.sed apud poetas annuente uersu longantur.
Cæteroꝝ i super qua re nullam cæteri fecere mētionē.Fulica auis a Furio An
curia. tiate longať.Vt fulica leuis uolitat.s.a.c.ut habemus ex Aul.gelli.
li.18.cap.11.doryclus ambigue ponitur.❡ Hora.3.car.Integer lau
do fuge suspicari.unde miror Callepinum dicentem suspicor & cō
spicor uenire a spica ut inspico apud Vergili.ferroq; faces inspicat
Priscianus acuto.& ibi ait Priscianum nō audiendum esse dicentem hæc uer-
defensus. ba ab aspicio descendere.ego autem Prisciano assentiens Callepi-
Callepinu3 num non admittam cogente sic structura camœnali mox est pro-
non admit pter differentiam ut diximus.Horat.diuellere mordicus agnā.Ca
to. tullus.Dii magni solopichyū disertū.nō autē solopachyū legas:ut
diximus.nā πηχισ non παχισ diciť.unde Oppianus quēdā pisce3
ισοπηχυν.idest cubitalē nominauit. Ouidius.5.metamor. Stagna
palicoꝝ rupta feruentia terra.& palisci nō dicuntur ut ꝑpera3 pu-
Tortellii tat Tortellius dicens esse cōpositum a græca & latina dictione no
error. mē:quem errorē uel infantissimus facile ꝑcipiet.Enni.Incedit ue-
les uulgo sicilicibus latis.Catul. Verū nescio quid febriculosi.Iuue
na.sat.4.Quæ miser & frugi non fecit apicius hoc tu. Horati.me
cœpit aricia roma Vergi.paritercq; seticulus asper.Sil.i.& mutāte3
membra uaicum.Horat.sat.3.M.n.a.h.unde extricat amaras.Idē.
si pugnat extricata densis.Idem saty.7.nisi nos uicina triuici.Idem
moueat cornicula risum.Martia.Iam peruenimus usq; ad umbili-
cum.Iuuenal.tetrumq; nouicius horret.Perscia.tecum graue cor-
nicaris inepte.Vergili.te nostræ uarre myrice.Martia.D.e.habita
re cuniculus antris.Lucreti.6.tum plena animæ uesicula parua.
Seren. Lumbrici quoque terrestres.m.o. Perscia. masuri rubrica
notauit Iuuenal.2.saty.quum tu multicia sumas.Sil.8.rastrisque
nouant equicola rura. Per.S.e.a.curuata cuticula sole : Idem.E.q.
a.s.insana canicula messes.Martia.Dat tibi fecundos iuli tegeti-
Oībonī er- cula somnos.Idem.P.t.incurua craticula sudet ofella: & in his er-
ror. rat Omnibonus dicens.i.ante cula tantummodo lōgari in cuticu
Nestorem la quum & in aliis lōgetur.Nestor uero ait in uiticula ti breuiari.
ō admitto. & apud Vergiliū in diris.Dulci nāq; tumet nōdū uiticula baccho.
obelo cōfodiendā dictionē & asterisco uitecula substituendū esse
edocet

edocet:puerilic ratione motus innuit uiticula nō esse ut craticu/la:& alia quae diximus eo q in uiticula ex primis tribus syllabis da ctylus optime posset confici:non sic in p̄fatis dictionibus: an quae dixerit placeant pilifacio:me tamen non habebit municipalem:& quia utor saepius municipalem habere eleganti metaphora intelle go esse eiusdē opinionis.uelut dicimus municipales eiusdē munici pii.Sil.12.ingressus & arua labici.Hora.Valles & ustica cubantis. qđ Nessica lōgeť Priscianū de accētu legito.quāquā alias illud Pri sciani nō esse opus dicemus.Mart.In uaticanis cōdita musta cadis licet ambiguum sit cōtra Calepinum dūtaxat breuiari dicentem: sed multa non spernenda legito in.6.Stat.clari polynicis ad ignes. Iuuen.modo sub lodice relictis.aduertas lector cōtra grāmatistas grāmato cyphonas ideſt necessitate urgēte submisso capite papyꝛ supra genu tenētes:dici in nominatiuo lodix non lodex Prisciano teste.Lucil.sat.2.Si natibus natricem.i.c.e.c. Calp.hirsuta spino/sior hystrice barba.Sere.c.a.i.geminae coxendicis umbras. Proper. uel fit sandicis amictu.Vergil.g.3.Spadices glaucic color.memen to Spadica apud doricos auulsum e palma termitem cum fructu adpellari:ubi Thermes dicitur ramus e tronco decerptus.sic decla rabis apud Au.Gellium lib.2.cap.26.Persi.Si puteal multa cautus uibice flagellas.de ambiguis in.6.aspice.alia exempla nō exequar quia aut repertu facilia sunt:aut alias induxi.

Municipalē habere.

Callepini error.

Cōtra grāmatistas.

Grāmato/cyphones.

Spadix.

Termes.

A.gellii locus.

I Praecedens.d.corripiť.ut stoicidae mitridates calydoni/us chelidonia ambiguū est. ¶ Demito eueridas.n.p.ca/lidonius a sylua britāniae:quāquā caledonius per.e.me lius scribitur.chelydonia nefidis a nefis posides apud Iu uenalem saty.xiiii.abydus pilides populi alibida syridame dauidis psophidis eidē meridies ibidē trucido matricida patricida homici da occido.i.interficio a cedo cedis:cecidi a cedo inciduus & cōposi ta a cedo succidaneae ut ait Au.Gel.lib.iiii.ca.vi.cōposita a fido fi dis ut subfido infido cōfido eligidiū apud Perusiū acidalia fastidio fastidium fastiuitus crepido crepida apud graecos:apud nos corri/pitur:longato etiam nomina propria in ides ut lycorides pherecy/des aristides:& patronymica a nominibus ī eus diphthōgū:ut the/sides coronides alioq patronymica breuianť ut priamides.bellides tñ longatur in patronymico masculino sic & lycurgides ut etiā ad notant Codrus & Priscianus.Lōgato etiam cupido cupidinis libi/do cōsidero desidero desiderium formido nomē & uerbum cōfido collido qa simplicia lōganť:chelydrus dauidis quotidie euripides haec quattuor ambigua sunt tot alii non adnotarūt.sic uť & ibidē.

Aliorũ defectus. ¶ Iuuena. Stoicidæ quid.n.falſi.L.ſ.q.in qua dictione ut non placet:ita ferendus non eſt Georgius ualla dicens ſtoicidæ fœminini
Geor. uallá non admitto. eſſe generis.an audiendũ ei ſit doctiores iudicét.Ouidi.ulti.meta. Cinyphiũq; iubam mithridateiſq; tumentem.Politian.O euerida qď maneat pcium.& ſic Callim.qué in ea fabula tranſtulit.Marti. Quinte Calidonios.Ouidi.u.b.Columel.xi.Purpureæq; chelydoniæ.p.q.m.quáquá ibi caledoniæ legaſ melius.Sta.Syluaq; quæ fixam pelago neſida coronat.Luca.admouit ſexton abydo. Priſcia. Poſt hos piſidum pinguiſſima.r.c.Idem.Nec ſpacio diſtat ueſidum littora.L.Verg.in cop.Huc alibida ueni.f.i.ſ.a.Hora.Tu ne ſyrida me.a.d.ſ.a.Iuuenc.E.h.m.dauidis origine ioſeph:tamé ut dixi ambigue ponitur.Oui.in meta.V.ſ.o.pſophidaq; cyllenemq;.Iuuena. Ire uiam pergant & eidem incũbere ſectæ.Hora.inclinare meridi-
Sulpitio hereo. em.Vergil.ter fluctus ibidem.ad placitũ poni Sulpitius ſcribit cui hæreo:quáquá Neſtor corrigit & a me rephenſus niſi merito id cõ
Neſtor reprahéſus. probet.Verg.primoſq; trucidant.Auſo.Matricida nero.Idé.ut par
Priſciani regula. ricidæ.r.a.d.& ait Priſcianus ubi de accentu (uel quicunq; fuerit) parricida matricida:ideo longari in penultia:quia e longa in i.pro ductum uertiſ.Sta.ſummis inſiditur aſtris:nec talia cõpoſita a ſi
Cellepinus do ſidis tertiæ coniugationis i.ante d.breuiant ut uult Callepinus
Callepinus errat. ex quo Benedicti philologi minus mihi adulatur opinio dicentis inſidias ab iſido uenire:quum refragetur ſyllaba:ſed ab inſideo po
Benedicto philologo nõ hereo. tius ideſt doloſe aliquem expecto:Matt.6.Ludit acidaho.ſ.n.m.a. n.Iuuena.Subſidunt pennæ.Idé nulla crepido uacat.crepida apud græcos longatur Theocrit.edyl.5. παντα κρηπιδες πανδα κλα
Inſidie uñ. Crepida. μιδηφοροι ανδρες.apud nos breuiatur.Horat.in ſermo.Chryſippus dicat ſapiens crepidas ſibi nunquam.Perſ.Non hic qui in crepidis græcorum.l.g.Ouidi.in ib.Stella lycoridæ cui fuit æqua.u. Seren.S.q.n.paueat pherecydis fata tragœdi.Ouidi.2.triſt.Iunxit Ariſtides.m.c.ſ.alia facilia repertu ſunt.Euripides omnino ambi
Aliquorũ error. gue ponitur contra aliquos contumaces:qui in ſuis nugamétis lõgari tantum uolunt:quod in.6.poteris uidere epogra.

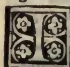
Ante ſ.breuis eſt.ut periphas antipho antiphus. ¶ Demitro meliphilla ſerypho aliſanus aliſani calices aliſanum oppidum cayphas hoc nomen ambigue inuenio. ¶ Ouidi.Teq; ſenex penipha.Pindarus Auſo.in perioc. Antiphon ingenti proſtratum uulnere fundit.Verg.g.3.Trita meliphilla.e.c.e.g.Ouid.Planamq; ſeryphon.Sil.xii.Orythia domos hinc aliſanus iacco.Horat.ſermo.2.Inuertunt aliſanus uinaria tota.de caypha quod ambiguum dixi in.6.legito.

Sequente.g.optat corripi:ut prodigus. ¶Demito coccyges pisces apud Oppianum.salpyga uestigo uestigiu3 depygis fastigium lestrigon uectigal præstigia præstigiator secundum quosdam quia a perstringo.tamen inuenio breuiari:quod placet ut inferius in exemplo dicam:longato item nomina in ga & in go ut auriga caligo: porrigo porriginis apud Iuuenalem & uitiligo apud Lucilium pro macula.legito Põpeũ pter caliga.longato itẽ quadrigæ affligo cõfligo castigo instigo:in compositis aduerte:quia simplicia sequuntur. ¶Lucan.9. tuas metuat salpyga latebras Claudia.3.rap.uestigare domum.p.c.a.Vergili.& uestigia pressit ex quo Sedul.noscitur dicẽtis error. Vestigiis calcare suis.sed a Iano Parrhasio doctorum lampade excusatur ut duo.ii.in unum uertantur.Horati.Depygis nasuta breui Ausoni.intrent fastigia nubes.Ouid.2.pont.Q..n.a.lestrigona: deuouet aut quis.Horati.Annonæ quoque uectigal mercesq; sequentur.Marti.Capel.4.Et iners marsica dudum fieret præstigiatrix.est autem carmen Ionicum a minore quattuor Ionicos a minore recipiens:in quo stigiatrix est Ionicus minor duabus primis breuibus & ultimis duabus longis:illis qui uolunt longari si exẽplum afferant adhærebo.Iuuenal. Quum pateant altæ caligantesq; fenestræ.unde emaculato carmen Sil.xii. Ac iuxta caligante situ.lege.iuxta ac caligante:aliter uersus claudicaret.Iuuena.ueniam caligatus in agros.Lucil.libro.xiii.Arcubus inter sese armis cõfligere cernit.

Quorũdã error.

Sedulius excusatur.

Silius emaculatus.

Super.l.corripitur.ut attila rex massylia urbs galliæ. ¶Demito Dactylotheca apud Martialem.massylia lybiæ regio manilius manilia oileus pãtilius seruilius aufilena pamphylia pamphylus la lum pamphylis uẽilia agilinus triphilis agileus cõpilo:quia a pilo idest expolio:ut in tertia epographia:ubi de.i.ante.l.diximus.longato etiam neutra in.e ut cubile incyle.mantile sedile crocodilus creopylus eryphile pro uxore amphiarai.pugilares asylum mirmilo cordilus argiletũ petilia masylus uespertilio asylas conchilium quod alii conchile dicunt:nomina in ilis ut hostilis exilis quintilis: aliqui etiam futilis adiungunt:quia a futio quartæ uenit coniugationis:ut est Callepinus:tamen inuenio breuiari apud Vergil.xii.Mortalis mucro glacies ceu futilis ictu.demito ista quæ breuiantur omnino agilis dapsilis nubilis utilis pestilis parilis humilis futilis altilis:& nomina in bilis quæ breuiant̃ ut amabilis.rutili⁹ eryphile carylus galilæa seruilius hæc gnq; ambigue ponunt̃,tot alii nõ uideãt. ¶Sidon.

Callepinũ non admitto.

Aliorũ icti.

E.t.i.t.diffuderat attila turmis. Lucan. Massyliá delere uacat. Iuuena.accusat manilia si rea non est. Horat. ser. i. Men moueat cimex pantilius aut.c.q. Sil.5.aderit seruilius armis. tamen indifferenter reperiri.in.6.edocebo Lucan. E.g.residens massylia ferro Catull. Aufilena fuit.s.d.c. Priscia.pamphylia clauditur isto. Idem. Páphylumq; latus. Idem.terræ pamphylidis aris. Idem zephyrum triphylidis aris.alii dicunt positionem esse. Vergili.x.cui diua uenilia mater. Idem.xii. Troes agilinicq; &.p.a.u. Horati. Leuis agyleu.est náque carmen adonium. Idem. Nec te compilent fugientes.h.i.h. Iuuenal. A.c.p.c.crocodilon adorat.& non imerito quádo græci cu; ει κροκοδειλον scribant. Interpres Strab. Ante creopyli Iuppiter at fueram.& hoc ex Callimachi epigrammate. Vergil. mœstamque eryphilen. Si uero est Sibyla eiusdem nominis.e.ante.r. longatur penultima breui. Tibul.2. Eriphyleq; phœbo.g.q.q.m. Iuuena.

Ausonius emaculat⁹ Nec pugilares defers. Ausoni. Quis mirmiloni.c.æ.t. Marti.prio. Argiletanas maius.h.t. Vergili. P.p.subnixa petilia muro. Ouidi.i phil.S.n.s.& uespertilio strident. Vergili.coryneum sternit asylas. Iuuenal. Horum ego non fugiam conchylia.m.p.i. Ausoni. Quisquis ab exili progrediere loco.ubi impressi codices exilii duplici.i. in fine habent.hic(ut opinor) Lauerniones & mihi detrahentes insurgent q; minimas impressorum adnotem labeculas: taceant hi litterarum hostes: qui si ipsi scriberent: aut adnotare minus scirét: aut labeculas labeculis contaminarent. Iuuena.saty.5. Ad nos iam ueniet minor altilis.i.p. Martia. Sutilis aptatur crinibus.a.r.

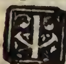
Præ.m.curtari debet.ut polymestor redimitus: quáq; Prudentius dixit in psych. Ipsa redimitos olea frondente capillos. ¶ Longantur uero adimantus.n.p.theotimus.n.p.adrimachides arimathia ariminum discrimé disci mino patrimus matrimus quadrimus rudiméţú pauimentú opimus opimius opimianus apud Martialé.sublimis illimis suffimé ephimerida amymome alimon amymone achimenides archimedes: qd tñ ambiguú íuenio: lógato ét enthymema.primá í púsí psoná pluralis qrtæ cóiugatóis ut audim⁹:& oía ab ea deriuata ut molimé múnimétú uestimétú: de noíbus í métú pulchrá Prisf.regulá í hac epogr.ubi de.u.añ.m.narrabimus: tñ si íuenies íqmus breuiari í hoc apud Hora.prio ser. Cói sensu plane caret íquimus heu. erit quia est anomalum. Præterea Probus uult in omni subiunctiuo oíum cóiugationú q; in pfecto & futuro pluralibus penultía lógetur.ut amauerimus audiuei ius legito qd dixius in.2.epogr.ubi de ptento in imus disseruimus: sed iá reuertamur ad cóposita: q oía

Inquimus media breui.

Probi regula.

sequuntur simplicia. ¶ Ouidius. xiii. metamorpho. V. a. a. diræ po lynestora cædis. & scribas per. m. non autẽ per m & n. ut docet Tor tellius Ouidi. in ib. Quiq; in adimantum ph. r. t. Quint. Catul. Au fugit mi animus credo ut solet ad theotimum. Sil. 9. Vulgus adri machidæ pariter. g. a. c. Iuuenc. 4. Hic ab arimathia nomen gesta bat Ioseph. Luca. 1. inaudit ariminum & ingens. Sta. primo the. frõ tem discriminat anguis. Oui. primo art. Tale rudimentum. t. s. n. d. Lucil. Verre pauimenta. a. e. u. Ouidi. 3. fast. Sanguis equi suffimen erit. Iuuena. saty. 6. Cernis ephimeridas. q. n. c. e. t. Sabi. in episto. Si neq; amymome. n l. f. Idem. Ciceq; & alimone nata. Ouidi. 6. me tamor. Argos amimonen ephyre. p. u. Idem. Noscit achimeniden. Martia. Capel. Archimedea astrificãte manu. Iuuenalis. Torqueat enthymema nec. h. s. o. Ouidius. 13. metamorph. fossis munimine cingo. Catullus. Dehinc quum millia multa fecerimus.

Tortellii error.

Præcedens n breuiatur: ut circino inquino destino: ami neum sardinia licet hæc duo ambigue: qđ alii nõ uide runt. excipiant larinas amerinus. n. p. mãcinus bouina tor paupertinus ueterinus cirinus selynis prodino inte stinũ lepinus mons puluinar balesinus cõfinium acessinus mossini perusinus couinũ caudinæ corphinũ uerginius hercinia sylua apđ Senecã. Verginia. n. p. phorcynis opiterginus echinades genuinus inclino ꝑpino opinor opinio triclinium qđ ambiguum est cæteris nõ adnotãtibus: & obliqui a trachin ithinus caminus euxinus pa chynus licet ista duo ponant ambigue. erynis thelchines salinum erasinus. obliqui ab acinax. ut apud Horatium. Medus acinacis. an toninus ut ex Lãpridio habemus. Flauinius ortinæ argantoninus iphinus catinus cõcinno licet põne. Spoletinum festinus oĩno lupi nus lacinia altinũ petrinum casinum urbiuum matinus matuti nus rudinus rutupinũ lucrinus locrinus murinns uelinus arpinuꝫ hirpini leontini uolscini antinus appenninus lauinum salentinuꝫ resina scatinia quãq; hæc duo indifferenter ponuntur: qđ maiores mei nõ uidere sentinũ aquinũ utinũ turrinus bizantinus triphol linus uicinus uicinia cuminũ ticinũ: set uideto inferius quid de hac referã dictione. producito quoq; tintinabulum hymine myrsinos eryneos myrina: noĩa propria in inus ut martinus iustinus cratin⁹ hinc excipito fuscinus cælinus lycinus murinus hebrinus morin⁹ producas itẽ deriuata ut quirinus. demant diutinus pristinus hor notinus quatinus christalinus pralinus amygdalinus glaucinus myrrinus coccina ianthinus hiacynthinus apyrinũ crocinũ opori

Aliorũ scia.

Cæteri nõ adnotarũt

Alii non ui derunt

nos chimerinor crastinus hiccine hæcine hoccine nondinæ bom bycinus amethystinus sandycinus serotinus protinus oleaginus bissinus faginus smaragdinus: quod nomen apud Poetas christianos ambiguum inuenies. Clandestinus mediastinus lōgant nō breuiant ut male sentit Oibonus cū Io. pastrano. quos forte decepit Tortellius in dictiōe hiacyntthus eadē scribēs. lōgato deinde noīa Prisciano teste ab habētibus. t. Venetia ut tarētinus pnestinus aretinus. demito adamātinus hiacynthinus amethystinus: lōgato ī super hntia. i. ante na ut fagina hemia cercina collina sarpina aruina farina cortyna libitina culina piscina de qua dictione uide Priscianū i possessiuis. hic demito fœmina lamia fiscina pserpina trutina buccina mutina sarcina fuscina eleimosina statina squatina piscis catina asina fellcina sophrosina ruspina euphrosyna casina comœdia. Plau. patia sasina machina sibina. Productio demū aliq noīa ppria in ne ut neryne neptunine adrastine: obliquos a nominibus i in. ut salaminis delphinis qd ēt delphinus ni dr. hic difficillimum est oīa sub regula cōtineri: nā potius exēpla edocent. ℭ Studiose lector hic exēplis supsedebimus: qa apud Nestora. lib. 8. inuenies: aliqua tamē quæ ille omiserit: aut in qbus aliquid eruditionis edocebitur ad ponem us. Verg & me destinat aræ. hic destinatus cōtra Franciscū Maturantiū dicentē destinatū apud Iuuenalem pro ducti fat. 4. Et domini gladiis iā destinata: sed olim. uete opinionē firmauit suā: sed fallitur. nā codicem mēdosuʒ uel myops nosceret & destinata obelo expungendū: & fistinata alienscosubstituēdū: & qa obeli & asterisci mētionē fecimus nō iucundū erit declarare qd sibi uelint dictiōes. O belus aūt erat uirgula in trāsuersum educta qua utebantur quoties una erat oblinēda dictio aut expungēda hoc modo ——— Asteriscus uero erat Stellulæ forma: qua utebantur quoties aliam idoneiorem loco ineptioris interponebāt dictionā hoc pacto * hæc dixisse uolui ut memoriæ mandares dū exempla psequerer. ex hoc ēt miror Vnū (cuius pco nomini) aliqbonū litteratorē sic dixisse. Vtpote quæ nato male destinata diu añ cui penitus nō hæreo. Sil. 8. At larinatum dextris. s. b. a. Idem. in eodem. fortes amerinus & armis. Idem. 9. Marcinus gaudens h. q. u. p. Lucil. xi. Hic strigosos bouinatorq ore improbus duro. ubi bouinator. i. tergiuersator interpretatur: quanq alii boniator legūt Sidon. Angulus iste patet paupertinusq recessis. Lucil. 5. Et genus omne quod est ueternio semine ptum. Iuuenc. 2. Cyrinus proprii cui. t. p. 9. F. Sil. 13. palmis quoq onusta selynis. Ennius. Prodinunt famuli quum candida lumina lucent. ubi prodinunt idest p

Oiboni & Io. pastrani error. Tortellii idē error. Clandestinus. Mediastinus. Casina pl a uti comœdia. Delphin Delphinus. Frā. maturātiꝰ fallit. Iuuenalis a uitio defensus. Obelus. Asteriscus. Vnum miror. Lucilii locus. Bouinator. Ennii locꝰ. Prodinūt

deunt interpretandum est, Lucre. 2. Intestinum habeat cunctis. i. r. a. Columel. quæ signat monte lepino. Priscia. Hic & halesinus fons est. Idem. sibimet confinia iungens. Idem scopuli fundũt acclinem. Idem. Mossiniq; domos. p. q. l. t. Luca. i. His cæsar perusina fames. Idem in eodẽ. monstrati belga conuini. Idem. 2. ultra caudinas. s. u. f. Idem in eodẽ. Ad te corphini ualidas. c. m. Iuuena. uerginia gibbum. & aduerte antiquos. Verginiam non uirginiã scripsisse ii crẽdendum marmoribus: unde Politianus Vergilium nõ Virgilium dicendũ innuit: quod pbo. Idem. T. n. s. qd enim uerginius armis. Luca. 9. late phorcynidos ora medusæ. Idẽ. 4. Hic opiterginis moles. o. c. Idẽ. 6. oblimat echinadas undas. Sta. 6. the. nec opinio sine reponunt. Catul. cõcesserit incola ithini. Val. flac. 2. Irãt ad iphinon iisdem. q. a. i. Iuuena. Tot pariter pelues tot tintinabula dicas. licet uerbũ apud Catullũ breuiet. Tintinant aures: est aũt principium sapphici: ubi trocheus est in primo pede. Interpres Strab. S. Et quantum hymine myrtinos & ultima claudit. Olenizæq; petræ. Idẽ 13. Tu populos consiste tuos ad eryteon hector. Idẽ. 12. a. i. u. monumenta myrinæ. Ticinũ uel ticinus apud Siliũ tum lõga: tum breui media reperit: sed ut cõqueritur Franci. Philelphus. Silii codex ubicũq; ei pducitur deprauatus est ab uno: ut sui errorẽ carminis tueretur: quæ tñ quũ ubicunq; Siliũ nõ corruperit eius fraus dephensa est. Nã inuenies ticinũ apud Siliũ duabus primis longis lib. 1. 5. 5. 6. 9. ubi corruptũ codicẽ asseuero, libro aũt. 6. Tale carmẽ est. Ad de etiã ticini spumãtes sanguine ripas. qd' carmen uerũ est. qd' cogitans Nestor allegat Sereni carmẽ. Allia pcepit ticini snia nectũ: sed decipit. nã apud Serenũ nõ ticini: sed Titini legendũ est. de Titinio facit mentionẽ Nonius Marcellus in dictione Toga & in dictione argutor. His enim fuit poeta togatarum scriptor: ut diximus & ex Sereno coniicimus. hunc etiã sæpius inducit Priscianus. non eo tamẽ inficias ei ambigue poni: ut in. 6. dicemus: set uel posito pignore affirmauerim ticinũ in prima semper breuiari: qd' Baptista Pius denegat: qui forte propter Silii exempla fallit corruptissima. hinc it ut Ioiano Põtano in fine hexametri. ticinide terra. primã lõgã ti minus hæream. Martia. Septem iustina bibatur. aduerte ut sæpius diximus substãtiua aliquãdo primitiuorũ minus sequi syllabas. ut Iustinus iustinianus: in qua dictione secunda breuiatur: quã pro tensam in primitiuo uidemus. Itaq; ut omnibus satis faciã carmen græcũ in mediũ afferendũ duxi: qd' nõ minus bonarũ litterarũ studiosis erit gaudio: quã legũ candidatis oblectamẽto. Præsertim si totũ epigrãma Angeli Politiani munere oĩbus cõe & domesticum

Verginia. Vergilius. Tintino Ticinus. Silii codex corroptus. Nestor fallitur. Serenus emendat9. A. Baptista Pio dissensio.

quod in digestorum florentiæ uisitur frōtisspicio oculis subiicia.
Βιϐλον ιουστινιανοσ αναξ τεχνησατο τηνδε
Την ρα τριϐωνιανοσ μεγαλω καμεπα μϐασυλει
Οια ιτηραχλη ι παναιολογα σπιδα τευξασ
Ηε πημα ρμαι ρουσιν αγαλματα παντα θεμιστον
Ανθρωποι δασιησ τε δο ρυχτη τουτε λιϐυστησ
Ευρωπησ τε πιθονται ολου σημαντορι κοσμου.
¶ Nos autem experiundi ingenii gratia sic latina fecimus.
Hunc Iustiniani fabricauit cura libellum:
Ipse Tribonianus quem condidit omniregenti.
Herculeo ut quis agens uaria undiq; scuta lacerto.
In quibus actarum fulgent mira omnia legum.
Ast homines asiæ:uictæq; libystidos hasta:
Europæq; tremunt:cui subdita machina mundi.
¶ Hæc adposuisse uolui.ut utraq; lingua cōditos haberes uersus in quibus Iustinianus secundam breuiat.Martia. De nostra prasina synthesis.e.t.quæ dictio facit ut patefaciam duo colorum genera.s.prasinum & hiacynthinum.nam Prasinus & Hiacynthinus ab eruditis dicitur color:quem triuiales uiridem & cœlestē adpellāt. Lucret.1.Naturam clandestinam cæcāq; adhibere.Idem.2.Significet clandestinos cæcosq; subesse Sil.7.Ceu clandestino traheretur.f.b.Manil.1.Et clandestinis surgentia.f.a.Hora.in episto. Tu mediastinus tacita prece rura.p.Lucil.17. Villicum aristocratem me diastinum atq; bubulcum.quamquam mediastrinum ibi multi legunt.tot exempla adscripsi ut Tortellium erroneum taxarem. Iuuenalis.stomachū laxare saginis.Saginatus ta tu3 corripuit Calp. æglog.4. Vt quoq; turba bono plaudat saginata magistro.Catul. Tu ne thetis tenuit pulcherrima neptunine.alia(ut dixi)apud Nestora inuenies exempla.

Prasinus color.
Hiacynthinus color.

Super.p.breuiationi obedit.ut œdipus.¶ Demans ra- cipalis meliphilla euripus obstipus constipo collyphiū Seryphos seryphi enipeus leliphagus ephippium licet positione:cayphas ambigue sic & disciplinæ magnipendo apud Horatiū longatur.Non magnipendis qa contigit.a.m.c. sed meo iudicio talia breuiari dicerem.nam.i.in fine compositiōis breuiatur:ut paruipendo magnipendo.Io.pastranus defecit dicēs ab hac regula nihil demi.Euripides ambigue quod non uidit ante me scriptorum chorus.¶ Ouid.Oedipodas facito.t.q.u.Lucan.5. dominum racipalin oræ.Vergili.Trita meliphilla.e.c.i.g. Ouid.1. pon.Stagnaq; & euripi uirgineus.q.l.Iuuena.comedunt collyphia

Io.pastranus deficit
Aliorum incuria.

paucæ. Ouidi. 5. metamorphose. rector polydecta seryphi. Idem. 8. metamorpho. irrequietus enipeus. Seren. P. e. m. potanda leliphagus herba est. tamen ego legerem lelisphagus. & referunt hanc herbam esse medici: quam Saluiam dicimus.

L Ante. q longat. ut ub. quod tamen est ad placitũ ut putat etiam Sulpitius: quem in hoc falso Nestor corrigit: cui hærerem si merito id comprobaret. ℭ Breuiato eliquo quas undiq; siliqua reliquæ reliqu⁹ licet hæc duo ambigua sint. & cõposita a quis breuianẽ. ut aliquis aliqua. ℭ Persicia. Eliquat & tenero. s. u. p. Ver. g. 1. Vnde prius siliqua. l. q. l.

R Ante. r. breuis reperitur. ut satyra. ℭ Demito nisyro insula papyrus papyrius ityreos uechires inimirum podalyrius semiramis equiria apud Ouidium fast. 3. suspiro suspiriũ suspiritus epirus epirota archimagirus collyrium cosyra deliro camiros osiris cypirus corcyra cercira: sapphirus busyris thentyra butyrum. hæc quattuor ambigua iuenio. ℭ Manil. primo per bella papyrius ultor. Homerus οἱ δ'ἄρα γιέυρον τεῖχον. Vergi. g. 2. Cornus ityreos taxi. c. i. a. quamquam aliqui aliter legunt. Priscianus iuxta quos terra uechirũ. Idem. diues nimirum gens tybarenum. Mart. fertur podalyrius hermes. Ouid. cinxisse semiramis urbem. Idem. 1. trist. qui me suspiret ademptum. Idem. 13. metamorpho. Rura perũt epirus ab iis. r. q. u. Domit. Marsus. Epirota tenellorum nutricula uatum. Iuuena. sat. 9. librarius archimagiri. Horat. nigra meis collyria poscit. Ouid. 3. fast. sterili uicina cosyræ. Hora. Quicquid delirant reges. p. a. Camiros cipirus: qa græce καμειρος κιπειρος & si Macer dixit. Contrito ualidum cipiro si. i. a. quia paulo ante incidimus in deliro. quid Nestor in Sulpitiũ proferat: differam. Sulpitius nãq; præcœpit delirum longari: cui Nestor aduersatur. eo q; Lucreti⁹ dicat primo. Quod facit hic idẽ per delyrus esse uidetur. O hominis aculeatum ingenium an apud Lucretium perdelyrus in eo significato: in quo Sulpitius militat: accipitur? falleris mi Nestor alioqui oculeæ. non enim ibi a deliro idest deuio. set perdelyrus. idest dissonus accipitur a lyra istrumento. Verumtamen Sulpitius incuriosus fuit quum non enotauerit: & tu similiter deficis quum nullum feceris discrimen inter duo similia nomina. alio in loco etiam Lucretius perdelyrum idest dissonũ dixit. Quod mihi tum uanum tum delyrum esse uideť. in quo carmine. m. nõ abiicitur: si abiiciatur delirũ longabimus & tũc a lira idest sulco ueniet quem græci αυλακα dicunt. unde Ausonius. Et si pierias patitur lirare sorores. Nunq̃ ipse torquet aulaca. ubi

Serenus emẽdatus & declaratus.
Lelisphagus.
Saluia.
Sulpitius defenditur Nestori nõ hereo.
Sulpitius defenditur Nestor fallitur.
Perdelyrus Lucrecii locus.
Sulpitii & Nestoris incuria.
Lira.

Ausonius emacolat⁹

omnes codices falso habent aulica. Interpres Strab. 14. L.l.q.d.cla ramq; camiron. & ut dixi scribitur per diphthon. a græcis.

Ante s breuiari oportet. ut elysius. ℭ Demitto maurisi us eliseus melchisedech ocrisia amethysos dionysius anchises lalisio cambises paradisus aphrodisius gaui sus larysa cephisus aruisium donysa crimnisus amphy sa amphysius amphrysus elysa helysos alisius lalysos charisius cha risianus paralisis amison secúdum aliquos quod nomen urbis est; deriuata a longis ut inuisus diuisus præuisus moyses a Prudentio longatur. nõ dũ sub carne moysi. tamen latine Moses dicitur. Acri sius hoc nomen indifferens: quod Maturãtius & Valla Siculus nõ adnotarunt cũ Nestore. sed propter nominis discretioné fieri cre diderim. phariseus ité ambiguũ est: qđ Cæteri nõ uidere. ℭ Sido. Q.q.d.q. uenisti in corpus elisei. Virgi. cui nunc maurisia pictis. Prudenti. in psych. Melchisedech qua stirpe quis maioribus. nam primus pes est spondeus: Ouidius. 6. fast. uulcanus ocrisia mater. Prisci. Purpureoq; amethysos inest. s.c. unde fit ut amethysum etí am adpelles lapidem qué falso amethistũ uocari Tortellius præci pit. nam dicitur ab. α. negatiua & μεθυσος ebrius. est enim lapis cõ tra ebrietatem. Archias in epigram. λιθος εστα μεθυσος ισολο ποτας διονυσος. Hora. T.n.s. aut dionysi filius audes. Martia. so laq; lalisio matre. Luca. x. Cambyses longi. p.p.a.æ. Húc esse Cam bysem: quem in instrumento ueteri (sic. n. adpello quod testamen tum uulgo dicitur: aliqui tamen Fœdus nominant) sacra pagina Nabucadenosor (& ut latine dicam) nabucadenosorum nũcupata eruditi scribunt. Ouid. Ad uada cephisi. Vergi. in pastorio ludicro V.n.s. calathis aruisia nectar. Idem naxon uiridemq; donysam. Lu canus. 3. Phocaicas amphysa manus. Ouidi. 15. metamorphose. le uisq; amphysia remis. Verg. Georg. 3. Pastor ab amphryso uos. s.a. q.l. Ouidi. inscribar elysa fichet. Statius quarto theba. amfractu ri parum incuruus helisos. qnamquã ilissos melius ibi uidetur legi. Interpres Strab. octauo simul intus alision ambit. Idem. 13. Lyndõ lalysonq; dein. c.q.c. Martia. 6. Nil lasciuius est charisiano. est auté carmen phalecum. ubi est cha trocheus est.

Moyses. Moses. Aliquorũ incuria. Cæteri nõ uidere. Tortellii error. Cãbyses. Instrumentum. Fœdus. Instrumenti ueteris locus. Nabucadenosorus.

Super t. breuis est. ut iustitia & omnino scribédũ é p r. non per c. dicente Prisciano libro de accentu (quáquam alium fuisse auctorem dicemus.) Et illa quæ in tia fini unt ut iustitia sapientia &c. iccirco quũ sapientiã in exé plũ attulit quod diximus comprobauit: qa a sapiés sapientis. peto ritum irritus ta tũ nequit apud Prisci. erythreus amphytrion hæc

Iustitia per t. non p c.

duo ambigua sunt. ¶ Longato omnium uerborum in quacunque coniugatione secundas plural. personas in perfecto & futuro subiunctiuorum (teste Probo) ut dederitis amaueritis. tamen alia nō spernenda diximus in. 2. Epographia. ubi de syllabæ accidentibus fit mentio. producito etiam anachorita hasbitæ lusitaus tesbites. no. p. israelita heraclitus paraclitus samaritis sodomita leuita nomen sacerdotum ordinis: faxitis Victorino teste. cocytus cotytto quia duplici. t. scribit. cotytaris mauritania cocytius orythia amphitrite coritus erysithon idololythus nolito nolite uelitis a uolo malitis a malo ualitudo margaritū margarita ophites æbosita gaditanus poeanites galactytes oritæ scelenites actites pyrites narcessites calonites thonites camaritæ catochites plebescitum ophites taurominitanus quod nomen ambigue ponitur cæteris non adnotantibus: argitis potitius onytes galeritus inscitia hyarpita amicitur ab amicior aliqui conuitium etiam demunt. sed nō huic subest regulæ: quia per. c. non per. t. scribi superius diximus: quanquam Marcellus eis assentiatur: longato etiam deriuatiua ut heremita. denominatiua ut maritus auritus ceritus damasiton abderitanus: obliquos a quiris quiritis quirito tas catamitus uiritim irrito. i. instigo irritor passiuum irritamen irritatio irritamentum orythia illythia quāq in. 6. ambiguæ repiri dicemus Epographia berytus inuito inuitor inuitus pituita hoc nomen ambigue. sic & aquitania: quod qui ante me scripserunt non tam uidere q̄ non adnotarunt Polimita a Sulpitio longatur: sed breuiatur: quia græce πολυμιτος nam constat quattuor syllabis breuibus. non eo tamen ificias cogēte uersu mi & ly posse longari: quia. i. & . u. dichronæ uocales apud græcos sunt: Lecytus etiam contra Sulpitium: non penitus lōgatur: sed corripitur: aut ambigue aliquando ponitur: quia. υ. dichrona uocalis est: quāquam omnino Codrus uelit breuiari Sermone suo decimo. quod ita posuisse in isto Homerum unus nec ineruditus ait δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν λη κύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον. Producito item tomitæ polygiton oblittero. & nomina propria in tes ut polytes thersites: similiter quum in patronymico additur syllaba ut sagaritides oceanitides: & obliquos a nominibus ī is lōgum ut samnitis memphytis sybaritis aconitum ignitus hermaphroditus suppositītius fortuitus ambigue: longato etiam recutitus: & quæ ueniunt a nomine in itus; & supina participia & frequentatiua & nomina a quarta coniugatione nisi ab eo is ueniant. ut salitus auditus ascitus auditorium conditus conditio a cōditor mētitus ambitus ambita tū ut ex Velcio nouimus. hic ab

Probi regula.

Aliorum incuria.

Aliq errāt. Cōuiciū p c. nō per. t.

Omniū incuria

Sulpitio aduersor.

Sulpitius fallitur

eo is ueniat longatur. ambitus tus tui substantiuum regulam ser-
Seruitus. uat: quia breuiatur. Seruitus nomen & ab eo uenientia ut Seruitiū
omnino breuiantur. Supina omnia primæ. 1. & 3. coniugationis &
frequentatiua breuiantur: nisi forte uerba tertiæ in iui præteritu3
reddant tunc supina longatur. ut petitum cupitum. I. ante. t. in de-
ponentibus producimus. ut oblitus partitus nisi a tuor tueris tui-
tus. in hac autem regula difficilis ratio est. nam melius per exēpla
cognoueris si aliqua præteriuimus. ℂ Hora. Pascendi dicenda pe-
Nestor fallitur. torita. n. m. p. Ouid. longiq; iacet labor irritus anni. Nestor autem
irritus idest irritatus corripi dicit nixus. Hoc Vergiliano. Arte lo-
Vergilii locus. cum & uariis assultibus irritus urget. pœniteat hoc ipsum dixisse
obsecro. nam ibi irritus idest cassus uanusq; accipitur. Sidoni. Ana
chorita tremit. q. q. f. p. Sil. 2. Venerat hasbithæ proles. g. h. Idem. 3.
Hos uiriatus agit lusitanumq; remotis. Sidon. Thesbiten cum for
Sidonius emēdatus. te senem. Iuuen. primo. Israelitarum sanctas. u. n. e. Sidoni. Quicqd
pythagoras democritus heraclitus. & sic legendum est carmen: nō
Herm. barbarus deceptus. autem heraclitusq; ut Hermolaus putauit Barbarus Sidonium i-
pugnans. nam græci scribunt ηρακλειτοσ unde apud Ambrosiu3
laertii Diog. interpretem legito. Vitæ heraclitus uiuere difficilis:
Carmē in laertō emēdatum. non autem Heraclitus uitæ. u. d. nam inferius etiam ait Noli hera
clitum rapido percurrere passu. aliqui tamen dicunt ει in. i. uerti
apud græcos: quæ mox apud nos breuiatur: quod in heraclito nō
Paraclitus admiserim. Paraclitus ideo lōgatur quia græce scribitur παρακλι
Paracletus τοσ, & η secundum quosdam in. e. lōgum apud nos uertitur. ex hoc
Paracletum penultima longa dicunt & merito. non autem breuia
tur ut falso sacerdotes proferunt: quorum peculiare est nisi falsa
Paraclytus eructare: nam paraclytus breui penultima dicitur infamis: nam
Iuuenalis emaculat⁹ παρα præter & κλυτοσ gloria. quod epitheton Christo perpera3
daretur. Iuuenc. 2. uenit famarithida sychen. Prudent. in psych. q.
p. s. faces sodomita libido. Arat. i. Leuitas uocitare placet. q. s. c. Iu-
uenal. bapræ lassare cotyto: & sic legendum esse superius diximus.
Geor. merule error. cocyto scribendum esse Georgi. docet Merula & nititur Ouidius
in priap. exemplo. Rapta in cocytos ostreosa diuam. Vnde Geor-
gi. hoc accipis? mensus entheus & camœnalis structus refragatur:
immo & ibi cyzicos etiam potest legi. cotytaris apud Theocritu3
longatur: quod lōgat Phileticus etiā eius traductor. Manil. 4. Ex-
siccat populos & mauritania nomē. Martialis. Heredes nolite bre-
uem. s. c. Ecce iterum ecce ignari adsunt mihi sæpe uocandi. risum
Iidoctos sacerdotes elicíunt sacerdotes ineptissimi litterarum expertes: qui in euange-
lio nolite timere Iesum q̄ritis & c. pferunt nolite media breui: ita

præcor ut dentes excreent (bonos excipio) per medium rũpantur. finamus Augustino audiẽtes cũ suis blesis uocibus: nugisq; meris. & exempla persequamur. Ouidi. Fast. 3. fieri malitis an orbæ. Horati. 13. sati. Dura ualitudo inciderit seu tarda senectus: tamen ualetudo dicendum esse in nostris leges dubitationibus. Stati. syl. i. Et quas præcoquit æbosita cannas. Prudẽ. in psych. Margaritum ingens obipusque & uiribus arte. ubi Margaritũ neutri generis est: qua dictione utitur parabolarum. capitulo. 25. Hieronymus: & est Margaritum idem quod margarita. Vnde emaculato Prudẽtii codicem qui non Margaritum habet: set margaritarum. Seruius etiã margaris in nominatiuo declinauit. Priscia. Quam pœanitem perhibent. Idem. Iste galactitem ripis. o. i. i. Idem. Orithas aribasque simul. Idem. Atque selenites lunaris. Idem. Hic est actites sonitum. c. s. a. Idem. Nec non pyrites digito. q. s. a. Idem. Hæc generat narcesitem oriente. s. u. p. Idem. c. Messabiasq; calonitesq; feroces. Idem. Atq; lacu medius thonites exit. e. i. Idem. Hic camaritarum gens est. e. c. b. Idem. perhibent cachotiten gignere terram. Lucan. i. hinc leges & plebescita coactæ. Idem. 4. Taurominitanam uincunt. s. c. Vergi. g. ii. Argitisque minor. c. n. c. u. Idem. 8. primusque potitius ibant. Idem. 12. & mœstum mittit onytem. Propertius. 4. Prima galeritus posuit. p. l. o. Horati. aut uafri inscitia iuris. Idem Ne male conditum ius adponatur. Idem. Rupit hyarpitam timagenis. Idem. Chartis amicitur ineptis. Martial. Abderitanæ pectora. p. h. Ausoni. A. i. e. tu catamitus eris. Horati. legeret tereretq; uiritim. Ouidi. magnæ soror orythiæ. Idem. p. t. parientibus illythiã. super qua dictione uideto iu. 6. Priscian. Antiquamq; tyron beriti &. m. g. Sic Dionysius. καὶ τυρον ωγιγιην βηρυτον ταλαν ἐραντην. Ausoni. non aliter polygiton membra resolui. Idem. Quos phama oblitterat & quos: alii tamen esse positionem referũt. Ouidi. 4. Fast. nympha sagaritide definit esse. Vergili. g. 4. soror oceanitides ambæ. & sic legendum non oceanides. nam duplex cõmitteretur error. Ignitus ta tum sordiusculum uerbum Hermolaus ait Barbarus. an classicus sit. Aulus Gellius nescio? qui ad Aurel. Augustino ciuitatis diuinæ. 9 dicitur elegantissimi uir ingenii ac eloquii ac multum facundæ scientiæ. Hic autem utitur. libro. 13. capitul. 8. similiter Apuleius utitur Florid. 2. dicens martis stella ignita. similiter & Lucretius. Stat. 2. th. generis ascita repertis. Corneli. Seuerus. distractos atq; solitos. Horati. Seruitus crescit noua nec priores. In quo saphico primus pes trocheus est. unde miror: Vnum inter neotericos nec postremum: quum dicat. Et seruitu-

Valetudo non ualitudo.

Margaritũ

Margarita

Prudẽtius. emaculat⁹

Vergilius emaculat⁹

ignitus apud classicos.

Hermolai barbari opinio.

Vnum miror.

tem duram seruire coactos. Iuuenal. rapit ambitus atque libido. & non immerito Scaurus media breui proferebat. Veieius autē Celer ad Hadrianum per epistolam de hoc interrogantem declinatione & tenore ambitus nomen substantiuum a participio discerni ostendit. ex hoc non possum non mirari illum nostri temporis doctissimum qui dixit. Ambitu uigilum solers. Statius iure breuiauit. Longos extimet ambitus nouocꝫ. sic nos in nostra de christi passione tragœdia cui titulus est Theoandrothanatos. Quicquid prophetæ de me in orbis ambitu. sic Horati. in arte. poe. per amœnos ambitus agros. ubi circuitus interpraetatur Acron. Iul. Montanus. Incipit & molli partitos ore ministrat. cætera exempla facile inuenies.

Hadrian⁹.

Vnū nō admitto.

Ante. u. longatur. ut gingiua cōniueo & cōniuo rediuiuus in penultima. ❡ Demito rediuiuus in secūda syllaba & rediuiæ quæ pro exuuiis aliquando ponuntur si Placido credimus grammatico niniuesimbriuiuꝫ & cōposita ut noctiuagus ubiuis: quamquam ambiguum esse persuadeo. Iuuenal. miseris gingiua panis inermi. Idem. Exhausta rediuiuus pullulet archa Silius. Conniuent solemcꝫ pauent deprehendere uisu. Caluus. Quom grauis ingenti conniuere pupula somno. Sil. 8. Simbriuio rastrisꝙ domant. c. r. Hora. saty. 4. Non ubiuis coramue quibuslibet in medio qui.

❡ De. o. in mediis syllabis. Cap. 5

Super. b. breuis est. ut niobe. ❡ Demito dolobella uirrobon october ambobus duobus iacobus & tādem. o. i. in cremento allobrox hoc nomen ambiguum est. ❡ Iuuena. saty. 8. Inde dolobella est. a. h. a. Catul. Si cui uirrobon sacer alarum. o. h. Claudi. Ne laceres uersus dux iacobe meos nec ullo pacto Andreæ. Carmel. & Raphaelis Regii tibi aduletur opinio dicentum breuiari.

Andreæ car. & Raphaeli non hereo.

Præcedens. c. breuiatur. ut apocope: qđ longatur a Sulpitio: cui ni exemplum afferat non subseruio. breuiari oīno cōstat scriptura græca ἀποκοπή. ❡ Lōgato ista triochala tyrociniū latrociniū pꝛociniū negociū pꝛofoco suffoco: nō aūt ambigue ponit̄. ut Io. Pastranus pcipit. pducito etiā obliquos a noībus in ox ut uelocis solocis. hinc demito præcocis cappadocis celocis. nullā hic Antonius Nebrissensis fecit exceptionem: patroclus ambiguum est. sic & Democritus. ❡ Sil. 14. uastata triochala bello. Manil. primo. Nec tyrocinio peccet. c. q. f.

Sulpitio nō subseruio.

Io. pastra. male precipit.

Anto. neb. deficit.

Ouidius primo tristi. Causa patrocinio non bona.m.e.Horatius. Furta latrociniis &.m.p.m. Claudianus.t.m.l. hominumque negocia ludit. Ouidius in ibin. Præfocent animæ gnosia.m.u. Lucil. Pascali pecore ac montano hirco atque soloce. Calpur.2.ægl. Insita præcocibus subrepere.p.p. Sic in hoc carmine quod recitat Apule. in oratione secunda. O di puerulos præcoci sapientia. in quo uersu iambico coci iambus est.

Ante d. corripitur. ut exodium thermodoon quadrisyllabum. ¶ Deme thermodon trisyllabū: quod alii omiserunt. nebrodes emodus pyrrhodes palinodia quod corripi præcipit Sulpitius. quem nō teneo. longato itē quicquid ab ᾠδή. id est cantus ut epodus herodes orodes erodio obliquos a custos custodia: eodē ambiguū est. ¶ De thermodōte in.6. dixi nec spernenda: quæ si Ascēsius uidisset Sulpitio adhæsisset. Iuuenalis. Tandēq; redit ad pulpita notū Exodium. quam dictionē Tortellius interpretatur erogationē: qui a Georgio Merula oīum doctorum lancinatore. set sui temporis omnibus conferendo corripitur. set dum nili sonantis strepitum fugere prætēptat in catadupa incidit. nā si exodiū cantum (ut ille uult) apud Iuuenalem significaret. o. tūc produceretur: q a ab ᾠδή id est cantu. unde oda. ubi etiā Ioan. Britannicus præceptor noster non pœnitendus deceptus est: qui in errore Mancinellum habet municipalem. alii dicūt exodiū dici ab ἐξ. id est extra & ὁδόν. id est uia & fine. inde Moisis Volumē unum dicit exodi. id est finis & exitus. Silius.14. Nebrodes gemini. o.n.d.f. Priscia. Quos capit emodo missus.g.m. Auso. Dactylicos elegos choriambum carmen epodon. sic Terentianus. Talis epodus erit. Sulpitius breuiari edocet: non me docebit unquam: quia semper longum inuenio. Verg. iacet altus orodes. Iuuenc. Rex fuit herodes. ἡρώδιος longatur: quia per. ω. scribitur.

Themodoon. Thermodon Aliorum incuria. Sulpitium nō teneo. Ascensius incautus. Tortellius defenditur Exodium. Geor. merula fallit. Ode. Britānicus decipitur. Exodi. Sulpitii error.

o Subsequente f. corripitur: ut sarcophagus: & similia composita ut œnophorum apostrophe.

Super g. breuis ē: ut allobroges. ¶ Deme syllogismus pædagogus tolistobogi Hermolao teste bagogus synagoga sagoga parage & similia cōposita ut anagoge: q a græce ἀγωγή dr ductio. Iuue. Cicerone allobroga dixit. Sido. Argumentosis dat retia syllogismis. q ab Hermo. corrigit eo q græci dicant συλλογισμός. & secunda breuiatur. hoc adnotasse uolui ut cui magis hæreas trutineris: scito tñ. o. semper apud græcos breuiari. Mart. Crinitæ line pædagoge turbæ cætera longabis quia per. ω. scribuntur. Bagogus apud Ouidi. longatur in ponto.

Sidonius ab hermo corrigitur.

Callepinus male sentit.

Antestás.l.breuiatur.ut laureolus aureolus dedolo ; qa cōpositū est a dolo dolas.non autē producitur ut male sensit Callepinus.℃ Demātur idolū cōposita a πωλεω .i.uēdo ut pharmacopola bibliopola præstolor mausolus thomolos Mediolaniū subsolanus œtolus œtolia capitolium pactolus tymolus cymolus cimolis cemolos geolophos.℃ Iuuen. Laureolū uelox.e.b.l.e.in qua dictione Priscianū miror ita pueriliter delirasse.ait enī in diminutiuis laurū laureolū & nitit isto Iuuenalis carmine.ego autē dico esse nomē ꝓpriū.de quo ibi Domitiū legito.Triuellius Pollio in uita Aurelii decimi.Prælia iā felix claudius aureolū.Ouid.in Priap.Set lignū rude uillicus dolauit:Idolū: quia græce εἴδωλα.unde aliqui Prudentiū errasse in psych.dicūt. Quosq; uiros non ira fremens nō idola tolli.nec ausim dicere Prudentium ignorasse longari quum in symach.ait & nigra idola uolare.alibi idolum longe.p.e.u.f.Alibi.Turpis ab idoli uasto.e.p.Sedulius & Arator christiani poetæ etiam breuiarunt.quare id fecerint ipsi uiderint.Quintianum non habebunt municipalem.faciant & dicant quid uelint semper elongabo.sic idolatra.non autem idolatra ut triuiales dicūt.Prudent.in amart.lapides fumosos idolatris:qui errat tamē breuiādo do.Hora.collegia pharmacopolæ. Martia pēdentia mausolea.Stat.7.the.Thomolos te nisa ferox.t. h.n.Auson.Et Mediolani mira omnia.c.r.Mediolanium dici hexa syllabum innuit Abstemius.cui hæreo licet in carmine synæresis fiat:quāquam in originibus Catonis inuenio prius dictū O lanum & a Medo principe.unde Mediolanū.set Catonis illa esse fragmenta penitus non asseuero.qđ Abstemio hærcā me monet Marmor: qđ ostendit Mediolanii Hieronymus Claritius utramq; callēs linguam & meus damōn in quo legit pulcherrimis characteribus Mediolaniēsis. super qua urbe libro adnotationū secundo multa nec spernēdā ex Procopii sententia diximus.Oui.meta.vii.cretosaq; rura cymoli.geolophos:quia a Γεω.alia tū ipse facillime inuenies.

Priscianū miror.

Iuuenalis. locus.

Prudentii error.

Sedulio Aratoriue non hereo.

Idololatra

Triuialiū error.

Prudentii error.

Olanum Medus.

Mediolanium.

Vtrū catonis sint originū fragmenta

Hieronymus claritius.

Super.m.breuis est ut postomis apud Lucil.saty.xy.uirdomarus ebdomas.℃ Excipito axioma:qa græce ἀξίωμα tamē aspice in.6.Epographia:condiloma : qa græce scribit p ω ante μ sic & peristroma ignominia ithome aroma abominor amomū glaucoma gæometra:tū uide qd in 2.diximus Epogra.cap.xy.taurominitanus ambiguum est qđ alii non uiderūt.℃ Propert.4.Virdomari genus hic reno.i.ai.ex quo apparet non esse dicendum uiridiomarū pentasyllabum nisi forte Propertius in primo Fecerit proceleumaticum.Iuuenalis. Ergo ignominiam

Aliorū incuria

Virdomarus.

ignominiam.g.p.o.Stat.th.4.P.q.m.montanaq; nutrit ithome. Ouidi.pon.i.F.e.i g.uertit aroma sinus.Calpur.æglog.3.Q .s.t.a precibus quod abominor istis.Iuuena.E.m.sudans crispinus amomo.Pruden.in amart.Et glaucoma aciem.q.t.u.a.sic & apud Sere. ducent glaucomata peplum.

O Ante.n.lõgat᷑.ut antiphona qa græci φωνη uox dicitur: oĩa quæ in noĩatiuo.i.ante.o.habẽt ut gurguliõis: etsi qñq; pp figurã breuiant᷑ ut scorpionis concionis apud Luca.& Sido.capronæ ionia symphonia simonis obsonor obsoniũ qa græci οψωνιον dicũt psona.& ideo Aul.gellius asserit pduci.qm uox augetur personati hoĩs:& noĩa locorũ populorum in on in noĩatiuo ut lacon laconis:pter lacedemonis paphlagonis.longato etiã homo homonis ut apud Ennium.tritonia sm aliquos ambigue ponit᷑ quibus an hæreã in.6.lege epogra.tñ interim elongato semper.¶ Breuiato autem a gonos ut telegonus autigonus antigone typhona dea pconesus chelydonia calcedonius sardonius scorpionis abrotonũ phemonoe concionator:quamuis possit aliquando elongari a prima sua positione:mandonius mygdocius dionysius nazamonius hylemone lycophronis Leuconotos trigonus hermione antedonis mamona carantonus erycthõis matrona fluuius aponus aphronitrum pannonia coctonũ nebrophonos & similia a φονος cõposita ioniũ bellonotii eurymone obliquos a demon eionides apud Ouid.de qua dictione in epogra.1.legito ubi de ω fit mẽtio.breuiato etiã obliquos a nominibus in on & aon ut erysithonis amithaonis memnonis sindonis & alia similia argonauta ausonius miconius harmonicus harmonia sythonia æmonia micone pethonius:& obliquos a nominibus in o populorũ ut uasconis britonis Vagionis.hinc excipito pictonis uetonis: ambigue uero ponunt᷑ hæc subsequentia sasonis saxonis orionis ædonis ægeonis bistonis bistonius sidonius trigonis geryones tot alii nõ adnotarunt.sic meo qdẽ iudicio indifferenter ponet᷑ anõis. & aduerte nil esse hac difficilius regula:quũ tot sint noĩa habẽtia.o.ante.n.in media syllaba.ideo melius per exẽpla cognosces:aut legito Geor.Vallã.l.31.cap.grãmatices.19 ubi lõgo uerborũ tramite hæc noĩa sub regulis cõtinere nititur.¶ Lucil.saty.17.A.c.atq; comas fluuitare capronas.Propert.Aut tu seu mollis quæ tẽdit ionia.Horat.mẽsas symphonia discors.Idẽ.P.e.Lucrata simone talẽtũ.unde miror cur apud triuiales & semitarios hic regnet Barbarismus scilicet simonis media breui.nisi forte Sedulii errãtis nitantur auctoritate;quũ ait.S.p.paruaq; sedẽs ĩ simõis alno.q imitatus for

Persona q̃re mediã lõgat.

Aliquorũ sententia.

Aliorũ scã ria.

Aduertendum est.

Sedulium Iuuencũ ue non admitto.

te est. Iuuencū dicētē. Persolidū simonem dignum. c. p. hos penitus in hoc non admittendos censeo. Iuuena. admissa obsonia patres: quod exemplū si ad ungue 3 ruminasset Sulpitius breuiari dixisset nunq. Hora. post hunc personæ pallæ. q. r. h. quod carmen facit ut parum digrediar. Laurētius Valla Boethum Seuerinū (ut solet) repræhendit. q usus fuerit persona pro substantia ut ita dicam tres personæ idest tres uiri legunt. Vnus inter litteratos nō postremus scribit cōtra Vallam inuenisse apud Ciceronē in philippicis p substātia quū ait: mea tamen persona ad istā pacem cōciliandam mini me fuit deligēda. Codrus huic respōdet dicens apud Ciceronē poni nō cū substantia: set quū qualitate ut late disputat in suis epistolis: ego uero apud Iuuenalē satyra. 3. inuenio cū fœda & turpior oī Crimine persona est. ubi si quis bene rimetur uidebit mea quidem opinione substātiā esse. set latius in dubitatiōibus dicemus Auso. Vna fuit tantū b ua respōdere lacones Littera &. i. r. p. n. recedo p culdubio hic multos īmorari quæ nā sit una lrā: qua lacones Alexādro rñdere: īmorantes exuam. nam Plutar. in apoth. scribit lacones monosyllabu3 nō rñdisse negantes. s. auxiliū: q fuerit tm̄ una littera crediderim hanc fuisse. S. i. non. si placuerit lector Quintiano tuo felicē pceris uitā. ita soleo diuerti & usce epographiis plura inserere: ut uariis uidear flosculis gēmascere. post me ēt (ita persuadeo) adnotauit Bap. ægnatius in suis racemationibus: quamq sua ante mea in lucem pdierint adnotamenta. Auso. Armatā uenerem uidit lacedemone pallas: hic ecce nescio quid oriatur noui Bapti. Pius. synchronoꝝ antesignanus: antiqtatis receptaculū: eruditionis uastissimū pelagus: quodā in adnotamēto legit Barbatā uenerē: a quo penitus dissentio. nā totius sal & fel epigrāmatis ruperet: qd' uel lusciosus pcipiet. Sidonius Cōcionatoꝝ plebs sedula circūsistit: & hoc est pp metrū m. nā si poteris elōgato: qa a concione nisi uelis hoc mō excusare ut io sit tātū una syllaba. Prudent. in apoth. Nemo cloacinæ aut typhonæ super astra deabus. Priscia. saxisq ui get proconesus in illa. Idem. Atq chelydoniæ rupes. c. e. Idem. Intra Sardonium pelagus. c. q. r. Lucan. i. Scorpioni incendis. c. c. q. p. Idem. 9. Abrotonum & longe. Alii legunt Abrotanū. Idem. 5. Phemonoen errore uagan c. q. u. Sil. 3. Mādonius populus. d. q. i. e. Horatius. Quam si mygdonus. r. h. Idem. T. n. s. aut dionysi filius audes. Idem Nazomono pueri magno. Ouidi. xii. met. Abstulit hylomone. Idem perisse lycophrona narrāt. Auso. constrator leucono thos libs. Idem. Per trinas spēs trigonorum linea currit. aduerte tamen Trigon obliquos lōgate. Manil. signis ornare trigonē. Auso.

Sulpitii error.
Boethus defenditur
Laur. Valla dānatur
Persona substātiue.
Auso. loc⁹.
S. i. non.
B. p. pii locus
Ausonii locus
A. Bap. pio dissentio
Trigon.

Sic anthedonius.b.p.s.g.Idē.non ipse carantonus æstu.,Idem Matrona non gallis.b.q.i.f.sic apud Sidonium inuenies.Idē. Non aponus potu uitreus.m.l.n.similiter inuenies apud Sil.xii. Stati.syl.4. Aut panes uiridantis aphronitri.Mar.8.Dum noua pannonici.n.g.b.Ouid met.3.Nebrophonosq; ualens.Iuuena.Pertulit ionium c.p.Val.fla.6.Bellonoti comitúq; celerrime.Mart 3 Non nauras puto uos sed argonautas.Sta.in achil.spretæ myconosq; humilisq; seryphos.Iuuenal.quo pruna & coctona uento:alii tamen legunt coctana:quod adprobo:quæ dictio ut Seruii cōmenta.prio dictionem narrē facit:ait sup illo Verg.Hic portus alii effodiunt:portus effodiūt idest cothona faciūt est enī3 cothon chartaginiēsis(sic.n.dico nō chartaginēsis uel hoc motus Enniano carmine.Hostē q se riet mihi erit chartaginiēsis:quæ dictio nisi esset hexasyllaba claudicaret uersus.ut late in dubitationibus differemus nřis)portus ut testat Diodorus bibliotheces suæ.4.dicens portui quē cothonē dicūt uidet esse similis & dicit manu factus portus. Præterea Strabo geograph.17.inqt cothon est isula arci chartaginis subiacēs:q̄ circū circa nauale het:qđ Dido cōdidit:& qa diximus apud Diodorū cothonē portū legi:memēto eē mēdosum codicē ubi legi passī est cothonū:quē portū ut relinq̄ ad exēpla uētus me euocat.Mar. Capel.9.ptulit harmonia.Asoni.Vasconis hoc saltus:& apud Iuue.Vascones ut phama est.a.t.u.uñ Britānicus municipalis & p̄ceptor meus nō animaduertit:quū corrupit Iuuenalis carmen legēs hoc pacto.Vascones phama est.& ita lehēdū p̄cipiens:qui si Ausoniū plegisset in errorē decidisset nūq̄:quē plegi:& sæpius uidi:uisū emaculabo:& declarabo:est autē carmē quod supius adlegauim⁹. Vasconis hoc saltus & enim guida pyrrenei.tu deleticio calamo& dispūctorio ungue duabus oblitteratis dictionibus enim guida.lege ninguida pyrrenei.Hospitia:& ninguida interpreteris.i.niuosa niuē enim ningue antiqui adpellarunt:qua dictione alias idē Ausonius usus est ubi de Tholosa ait. Ninguida pyrrenes & pynnea gebennarū sic Prudēt.in apoth.Ninguidus agnoscit boreas.ā.i.e. sic Sidon.Dat calais zethusq; mihi quem ninguida cernis.Claudi. in caluit pictonum sanguine thule.Sil.At uetonum alas.de ambiguis in.6.legito:tamen aliqua dicam de hac dictione œdonis:bre uiatur enim & longatur.Lucan.Oedonis ogygio decurrit baccha lyæo ubi Seruius Lucanum falli scribit: utinam ipse non deciperetur:non ne etiam Lucanum imitatus est.4.Silius? Oedonis aut pangea super t m aliquis nostri seculi doctissimus inquit Donatum ita adlegasse:obiter ideo an qui impressus est cōmentarius sit

Seruii loc⁹
Carthaginiensis.
Cothon.
Cothō q̄ I
Diodorus emaculat⁹
Britānicus fallitur.
Iuuenalis a uitio defensus.
Ausonius emaculat⁹ & dclarat⁹
Deliticius
Dispunctorius.
Ninguid⁹.
Ninguis.
Prudentii locus.
Sidonii locus.
Lucanus defensus.
Seruius fallitur.

An comentari⁹ i Ver. sit Donati. Donati illius doctissimi & grámaticorũ triũuiri discutiam⁹.aliqñ qbusdã in locis Donato similis:in plurimis adulterinus.uñ nullo pacto illũ interpreté Donatũ antiqssimũ dicẽdum esse existimauerim.uel hoc solo mot⁹.ná in secũdo sup.Belidæ nomé palamedis.e.i.f.ait ille iterpres Donatus dicit ea q̃ Seruius. similiter.2.Aenei. super.Palladium cæsis.s.c.a.ait ille Donat⁹ Seruium errare de Palladio:quum post Donatum Seruius uitam uixerit.non imus tamé inficias Donatum illum grammaticorum gemmam interpretatũ Vergilium:set forte temporum incuria amissum persuaserim: nã

Cométatores Vergilii. Tiberius. donatus. Quitian⁹ præcatur. isti Vergilii fuere interpretes.Caper:Vrbanus:Asini⁹pollio.Apronianus secũdũ aliquos:Hyginus:Didymus:Probus:Asper:Cornutus:Donatus:Seruius:Carminius:Tiberius Donatus: cuius ipressos esse in Vergilium putamus commentarios. neotericos nominandos nõ duxi.Hos uolui edidisse significans nil atrocius q̃ in re litteraria labores exantlatos iniuria temporum supprimi.deos p̃cor imortales ut nũq̃ nostris cariosa annorum series libellis noceat:quod si assecutus fuero me olim uixisse testabitur posteritas.

Subsequẽte.p curtaf.ut obliq a merops.n.p. ¶ Demitto antropos:qa græce per ω ante π scribit.sic & ꝓsopos ꝓsopopea meiope metopus asopus asopiũ sinope⁹ crotopus europa lycopeus obliquos a cyclops conopeũ hysopus æsop⁹ sinope iope iopas epopeus glaucopis canopus creopylus:hydropicus dolopis hæc duo ambigue.

Sulpitio ñ astipulor. Sulpiti⁹ ét cyclopis ponit cui nõ astipulor.a theo cõposita aduertito. ¶ Oui.p meropisq; caput.Idem.Si nõ merop en.f.s.a.alii tñ legunt æropen. Prisci.grai dixere metopon.Oui6.met.asopida luserit ignis.Idé.i.pon.cynic⁹ procul esse sinopeus.Stat.the.i.tecta aut opulenta crotopi. Philet. in traductione Theocriti.L.c.faciebant sacra lycopei. quod non ita posuisset nisi usus esset Theocritus.Iuuena.tibi letule conopeo

Vergilius emaculat⁹ Vergili.Infandi cyclopes &.a.m.e.& ita scandas ut:clopes &:sit dactylus. emaculabis ideo aliquos Vergilii codices. ubi legitur.cyclopes atq; altis montibus errant.Sunt & omnino aliqui cõtra ue-

Verg.a uitio dfensus rum contumaces scioli:qui apud Vergilium.i.legunt.uos & cyclo peia saxa:ut & cyclo.dactylus fit.& peia alter dactylus.hui gd euomunt:quid blattũt:boantq;:quũ cino cyclopea quadrisyl.legendũ sit.alioq cõmitteret i syllaba fœdissimus error. miseret quoq;

Tortellii nuge. Tortellii uerba iterpolare cui⁹nugas si qs uidere gestiat ipsũ legat in dictione Cyclops:Hysopus longat:qa per ω scribitur. Macer tñ

Horatii locus. ille breuiat.Est hysopũ siccũ:ali⁹uero cui⁹noĩ pco ẽm naturã dixit S.c.t.cõfirmat cedr⁹hysopo. Horati. Quæ grauis æsopus.q.d.r.c.

ubi intellegit de Aesopo histrione:de quo Cicero epist.prima.7.li-
bri:nõ aút de fabulatore(cuius fabellas elego Romulus qdá in lati
nũ trãstulit idioma)ut ĩerudite dixit Acron. Val.Flac.5.stat opima
synope. Verg.cithara crinitus iopas.Stra.5.rhe.fodiebat epopea fer-
ro:Mart.Capel.6.Tuq; ignis flos es cluis.& Γλαυκωπιδα θηνη ec-
ce etiam per ω scribi.Iuuenal.mores urbis damnãte canopo.Inter
pres Strab.14.Ante cecropyli iuppiter at fuerat.

Romulus esopũ transtulit

Acronis error.

Sup.q.breuiatur.ut eloquor eloquium pcoquus:¶De
mito quãdoq; alioqui qd frequẽtius longatur. ¶Mar.
fueramus pcoqua ramis Horat.aut siccarius aut alioq.
Præcedẽs.r.lõgat.ut roboris a.robor p.o.post.b.isido-
rus altoris decor decoris & ab eo decorus ra rum & de-
coro ras.¶Demito decus decoris & ab eo decorus & d
coro sup gbꝰuidetõ l.6.epog.hampsagoræ maiorianꝰ
n.p euphoriõis phenagoræ sicoris tomorus cichorea helleborꝰcli
torius callichorus cẽtores zachorus.n.p.pacorus.n.p.hypboreꝰ&
cõposita a φο ƒ εο ut carpophorus mẽoris arboris marmoris æquo
ris leporis p aĩali.frõdatoris p figurã apud Catullũ:breuiato ẽt no
mina in ur & in us tertiæ declinationis ut roboris eboris pectoris
dũ mõ sint neutra & noĩa ppria ut hectoris castoris phobetoris.de
mito hinc dioris antoris p poetas melius disces q̃ p regulas:adoris
& pmõtorũ ambigua sunt. ¶Ouid.gaudens altore recepto: q̃ di-
ctio an ĩueniret aliq ueneradi ĩter latinos synchronos noĩs:quorũ
noĩbus pco:diu dubitarũt:hac ẽt dictiõe Apuleꝰutit.Isidorꝰ oĩno
elõgat:qa δωρον donũ græci scribũt:& ω pducit.iõ ñ seq̃mur ho
sce cõcionatores q auctorẽ hũc allegãtes penultima breui pferũt.
heu lraꝝ uices doleo.quũ oẽs ad eas deturpãdas sint adproni: pau
ci auxilient:sed iã facessat dolor ut exẽpla psequar. Sil.12. In bella
hampsagoras tyrios.r.u.Sidon.Maiorianus eques fors.r.c.p.Poli-
tian.in ut.Euphoriona tacet uario.q.p.o.Prisc.Postq̃ phenagoren
harmonassamq;.n.Lucanus.iii.Hesperios inter sicoris nõ infimus
a.Interpres Strab.7.Aut tomori incutiã.c.p.m.alii legunt tomiri.
Horatius.Me cichorea leuesq; maluæ.Martia.9.potat in hellebo-
ro.Ouidius ulti.metamorpho.Clitorio quicũq;.s.d.f.l.Val.Flac.5
Callichoron nec uana fides.Idem.6.Cẽtoras & diros magico.t.c.
Idem in eodem.Et zachorum & palchem.p.p.h.a.Hora.car.iii.Iã
bis moncsis & pacori manus.Verg.10.Herculis antorẽ
comitẽ.q.m.a.a.Idẽ.7.priami de stirpe diores.
Ante.s.lõgat ut noĩa in osus ut saxosus lapidosus meta
morphosis:qa græcis per ω scribit.sic & anacephaleosis

Poetæ melius q̃ regulæ docent.

Altor repitur.

Aliquorũ dubitatio.

Lrarum uices doleo.

longatur. ¶ Demitto genosus cynosura euphrosyne mnemosyne mniosius leucosia ambrosius ambrosia syracosius æbosita nemose an q ante me scripsere tot excœperit uideas Ioseph uero ambigue. Oui. lapidosos surgere mõtes. cuius quũ dictionis recordor succurrit. Poetas nři tẽporis admonere ne uirtuosus sa sum inseraĩ carminibus. qñ illa dictio apud classicos nusquã inueniatur: q̃q̃ sit adeo apud triuiales usitatissima. ¶ Luca. 5. At genesum nunc sole niues n. h. s. Idem. 9. Et signis cynosura subit. t. s. p. Carmẽ qđ (ut Bapt. Pius in mercatore ait) in basi uidetur. Euphrosyne dextra subeo agla ieq; sinistra. Sic Orpheus in argon. αἴγλη τε καὶ εὐφροσύνη πολύολβος. Ouidi. 6. meta. Mnemosynem pastor. uarius deoida serpens non deolida ut oẽs fere habent codices. pro deoide proserpinã intelligit ab eleusina cerere. quæ græce δηὼ diciĩ. ex quo dioida melius q̃ deoida legerẽ. de qua sic Ausonius. Virgineas inter choreas deoida raptã Sustulit emersus stygiis fornacibus orcus. Philip. Baroaldus ille eruditorum apex in. 6. Apuleii commenta. fallitur dicens deolidos fabulam esse uulgo ignotiorem: qui si corruptam dictionẽ aĩaduertisset ea scripsisset nunq̃. Hoc ẽt in Claudianũ ianus adnotauit parrhasius. set anteq̃ cõmẽtarios ille suos edidisset illud adnotasse me Faustinus Cinthius pceptor meus cũ græcis tum latinis lr̃is adprime eruditus cognouit. cognouit inquã utpote meorum studiorũ stimulus: meum calcar incitamẽq;. cui debeo ac přius utpote qui semp me in palladia aluerit militia: & qui meũ laudãdo mirabaĩ ingeniũ: quãuis tunc tẽporis decimũ octauum nõ excederem annũ. heu Tẽpora labunĩ. & nil pfecerĩ: cesset gemitus & uitæ etiã supest spatiũ: quũ nũc uix qntã egredior olympiada. set repetatur iteꝝ. Catul. Mniosion linquẽs. d. c. c. Oui. metha. 15. Leucosiaq; petit. t. q. r. p. Verg. Prima syracosio. d. e. l. u. qa per ω. scribitur & in translatione ω dimittiĩ. hoc latius habes apud Nicolaum Ferretũ. tamen syracusium posse dici per. u. diximus. Sta. i. syl. Et quas præcoquit æbosita cannas. Auso. & nemoseq; adducta meatu.

Ante. t. longatur. ut exoticus apud Plau. in mustel. & existatura græca: qa per ω scribiĩ ante. τ. repotiũ nilotis niloticus œnotris œnotrius: qa græci scribitur οἰνώτριος itaq; lector te admonuerim apud Verg. Oenotrii colue re uiri: ut scãdẽdo duo ii in unũ copules & nõ credas. o. breuiari pter mutã & liqdã: qa natura lũgaĩ. ¶ Breuianĩ ista. Astrogothus herodot⁹ idothee deiotarus apotheca cõposita ut antidotũ monoprotũ zenodot⁹ acrota onocrotalus leuconotos bellonoti sibotes n. p. laothoe hippothous. ¶ Hora. i. ser. Ille repotia natales. a. u. d.

Virtuosus non est bona dictio.

Ouidius emaculat⁹ & declarat⁹ Deois. Diois.

Ausonii locus.

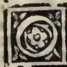
Philip. beroaldus decipitur.

Faustinus cynthius pceptor meus.

Quintiani ætas.

Oenotrius in syllaba. Vergilii uersus in scansione.

Sidon.Bisalta astrogotus procrustes.f.m.Idem.Torrens herodotus tonans Homerus.Priscian.Et pharos idothees scopuli.p.1.Lucanus.5.Deiotarum & gelidæ.d.r.o.Horati.Aut apotheca procis intacta.Ausoni.Antidotum sumet.q.f.b.Ouidi.14.metamorpho. Acrota sunt geniti.r.m.a.Martia.11.T.r.guttur onocrotali.Ausoni.constractor leuconotos libs.Valeri.Flac.6.Bellonoti comitūq; c.m.c.Idem in eodem.S.& gladio sibotes ferit ultima teli.Interpres Strab.13.Laothoe genuit patet illi.m.a.Idem.Hippothous tegit &.p.m.i.b.p.

Ante.u.breuis est.ut Ludouicus cōtrouersia græca ansi maduertito. ¶Sidon.Declamatio controuersiarum. i etiam longares non succenserem.

¶De.V.in mediis syllabis. Ca.2.

Añ.b.corripit.ut titubo. ¶Demas uolubilis ambubaiæ corruba anubis saluber deglubo exubero:lugubris & cōnubiū hæc duo ambigua sunt: sic & ulubræ. ¶ Ouidi.Fortuna uolubilis errat. Horati.Ambubaiarum collegia.ph.Columel.xi. corruba simillima filo.Iuue.6.saty.currit derisor anubim.ubi Domit.& cæteri anubis legūt:s; tru tinās lector anubin facile legendū uidebit.Ouid.3.fast.phœbe saluber ades. Ausoni. Deglubit fellat.m.p.u.c.Claudi.N.c.scopulis exuberat imber.uñ apud Persiū legendū est.Exupat grauis halit⁹: nō exuberat ut in oib⁹ legit codicibus:qd cæci nō uidere īterptes: aliog cū Vulcano iret carmē.sic legito apud Siliū.Sic fuit exupe rans astu.sed deuius æq:nō āt exuberās ut in tritis legit cōtextib⁹.

Iuuenalis emaculat⁹

Persius. emaculat⁹

Interpretes ceci.

Añ.c.lōgat.ut ophiucus & adiectiua i cus ea cū:& i oībus i ca substātiuis.ut uerruca lactuca lactucula marrucia marrucin⁹ apud Columel.fiducia māduco,sambucus pollucis pānucius & a lōgis cōposita.Sābuca ab aliquibus ēt lōgat.tñ Gildas optimus poeta temporibus Claudii ait epigr.5.Et dixit sabuca turuis ex uenere.& amouit etiā.m.a.syllaba.Alia corripito ut reducis.¶Germē.cæs.mediū cigēs ophiucū.

Silius emaculatus

Gildas poeta.

Ante.d.lōgat.ut testudo.¶Excipe a breuibus uenientia ut dispudet repudium repudio dryudæ pecudis erudio erudit⁹ gaudet qñ est trisyllabū:obtudi cōtudi ambigua sunt.¶Lucan.i.Sacrog,dryudæ.p.r.a.a. Catul. Verbosa gaudet uenus loquella.in quo carmine post sponđeum dactylus est.super qua dictione legito in.2. Epogra.

Gaudet trisyllaba.

u Ante.f.breuiatur.ut carnufex.

Subsequente g. producitur. ut lanugo salpuga apud Lucanum. & dicimus etiã salpyga si Hermolao credimus. ¶ Demito pfugiũ suffugiũ & similia obliquos a cõiux cõiugõ coniugiũ & cætera a iugo composita ut biiugis pupugi: aliqui etiam sanguisugam demunt qui si exemplo cõprobent audientur. ego satius longarem: quia a sugo. ¶ Ouidi. dubia lanugine malas. Quintus Catulus. D. s. e. perfugium illud hēt. Auso. Suffugia in cetũ. m. t. c. Iuue. 6. saty. l. i. domus & coniugis atq; sororis. non. n. coniux facit coniugis non coniungis differētiæ causa ut afferit Priscianus: set propter analogiam: Nam coniunx nõ a coniungo (ut uult ille) dicitur: sed a con & iugum ut coniux sine n. in fine dicatur nõ coniunx. Nico. Ferretus etiam fallitur dicens cõiugis in genitiuo facere: quia. n. littera a nominatiuo demitur: qui analogiam sciuisset talia dixisset nunquã. non desunt etiam aliqui coiux scribentes nulla. n. littera interposita post o. nec post u.

Prisc. error
Cõiux nõ coniunx
Coiux
Nico. ferr. fallitur

Ante l. corripitur. ut strágulo. appulit garrulus. ¶ Excipito cleobolus trasybulus & filia in bulus ut archebulus amulius edulis eduliũ adulor adulator Adulescẽs apulia: licet apulus breuietur: portulaca hic & hæc tribulis & hoc tribulæ tribunal curulis peculiũ torcular si Priscia. credim⁹ cuculus & getulus ambigua sũt. ¶ Oui. in ib. strágulet ora liquor. Verg. ufis deus appulit oris: q̃ dictio inducit Donati uerba adhuc forte nõ pcepta ĩ Andriæ ꝓlogo. Poeta postq̃ aium ad scribẽdum appulit. ait eni ille appulit in scda lectione appulit fuit: sed appulit magis. ego ita lego missis aliquoꝝ opionibus. Attulit ĩ scda lectione fuit minima ĩpressoꝝ labecula pmutatis duob⁹ tt in duo pp. lõ qd sibi uelit Dõat⁹ & pueri sciẽt. nã scda lectio dr̃ ꝓprie scds codex & liber. alii legũt hũit qbus musaꝝ reclamat chorus. alii ĩtulit. qd nõ pbo. Hic locus aliũ eiusdẽ attrahit locũ. ait Terẽ. ĩ pria Andriæ scæna. qd facies illi q dánum dederit. Interp̃tat Donatus illi ꝓ illo quasi illo fit nũc in usu & non illi: alii dicunt deesse in ut illi. i. in illo: alii legũt illi. i. alii quoꝗ mere sunt nugæ. Ego aũt antiquos Terentii contextus habere persuadeo. quid facias illo qui dánum dederit. qd Donatus ait interp̃tás illo. i. illi dictionibus impressorum incuria subuersis. qd antiqui illo ꝓ illi dicerẽt testat Priscianus. 2. cõstruc. adprobáte doctiorũ auctoritate. Idẽ. Terẽtius in eunuch. qd faciemus illo. Cicero ĩ Verrẽ. qd illo o p̃rone factũ est. i. illi. Scio qppe hæc lectoribus placitura ægre tñ laturis nisi excpla p̃sequar. Ouidi. 5. meta. Raucaq; garrulitas studiumq;. i. l. Hic etiã Ausonia nã explicabo spirã & burdegalensem micæandrum. Est epigráma in

Donatus emaculat⁹
Secũda lectio apud Dõatũ qd
Donatus emendat⁹
Terentius emẽdatus
Illo ꝓ illi
Ciceronis locus
Ausonii locus

uillicum.ubi legitur. Non cultor instans nō anitor gaururis.quae ultimae dictiones lectorē ĩmorantur. Municipales mei alioqui literati dicūt legendū esse ianitorue ruris:qd non patit carmē auersante poetico structu:qa triplex in carmine cōmitteret error.alii legūt ianitor rurarius:cur & quare ipsi uiderīt.nos iō Gordii iugū pellaeo mucrōe dissecemus.& legat Stoae tui iudicio. Non cultor instans ianitor nō garrulus:& sensus cōcinnitas uidebit quadrantior.en ecce q̄ multiiugis adnotamentis crescit opus:quod utinam fauorabiliter plausibiliterue ab oībus recipiatur. Ausoni. A.s.qui thrasybule tua.Idem.cleobulus lydius in re. Ouidiu.iii.fast.H.u.c. cōtemprora amulius aeui.Horat.2.ser.V.s.c.nec semper edules.Lucret 5.gānitu uocis adulant.super qua dictione Callepinus miratur poetas primam breuiare.Ouid.Agmē adulantum media.p.a.a.eū admirantem miror cum componi ab ad & aula referat:q cōponatur ab ad & δουλος.i.seruus non admitto.Iuuena.saty.4.Caecus adulator dirusq.a.p.s.At leuis ille deus cui semper adulescentum. Hoc carmē si rectae memini in Ciri Maroniana reperitur & allegatur a Politiano episto.5.dum uelit probare adulescēs per u nō adolescens per o scribi.& u super l produci contra originis naturam ut upilio apud Verg.adolescentia uero breuiat apud Senecā in octa. Marti.nunc accipienda tribuli.Torcular omnino longatur cōtra Sulpit.Prisc.nāq:lib.4.inquit in ar desinentia si consonantem hn̄t ante ar pducunt iō torcular producet:si uero esset uocalis breuiaretur ut laquear: sup hac dictione in libro de Accētu itē fit mētio.

Adulo. Callepini incuria Adulescēs non adolescens Sulpitii error Prisc.regula Torcularis syllaba

Ante.m.longat ut acumen legumen. Demito crustumium cucumis crustumeri autumo columen icolumis cōtumax collumela contumelia emolumentū cucuma irrumo lucumo cēposita a tumeo documentū mōumētū indumētū:in qua dictione nō audiēdi sunt Prudētius & Arator poetae:quū ĩdumētū lōgauerint. Prudē.in amart.Indumēta nouis t.p.t.Arat.2.qb9 idumēta pudoris. Ait.n.Prisc.noia ĩ mētū eandē retinere syllabā anī mētū quā hn̄t in penultima p̄teriti pfecti ut ĩdumētū ab idui qa u in p̄terito breuiat ita ĩ ĩdumētū:uestimētū iō lōgat qa a uestiui qd p̄teritū in penul.pducit:dicent aliqui argumētū uēit ab argui ubi u corripit:& tn̄ in Argumētū lōgat:discāt isti argumentum apud antiquos quinq fuisse syllabatum quia.r.cum uocali proferebāt ut arugumētum:latius diximus in prima ubi de r.littera fit mentio.in.6.et legito. Lucan.2. Crustumiumq rapax. Vergili.in cop.caeruleus cucumis. Idem.7. Ardea crustumeri q.e.t.a Horati. Autumat haec populus. Martu. Germanis ego con-

Prudētius & Arator nō audiēdi Prisc.regula R.cū uocali plata Arugumētū pentasyllabum

tumiax capillis. Idem. x. Nec te barbara cõtumeliosi. Idem. in eodẽ Extruxit cucumá fecit. o. Catul. Pedicabo ego uos & irrumabo. cu-ius uerbi significatum. Ouidi. in priap. expressit. Barbatum furem tertia pœna manet. Auson. A. q. b. famii lucumonis acumen.

Ouidii locus.

Super. n. ꝓductioni seruit. ut pecunia lugdunũ. ℂ De-mito albunea. ℂ Iuuena. Et lugdunensem rhetor. d. a. a. Vergili. Consulit albuneæ. n. q. m. s.

Ante. p. corripitur. ut uolupis centurupe uitupero qua-drupes. ℂ Demito marsupium. ℂ Marti. capel. 9. Pro-nuba sic uolupe est hæc feria. c. u. Sil. 14. nec non e uerti ce largo Centurupe. Prudent. cunctis etiam marsupia crebris: quod ita apud Plaut. inuenies.

Post sequẽte. r. ꝓducito. ut silurus iniuria penuria myu-ros. ℂ Demito sabura. n. p cẽturupe bituri centurio suc centuriatus centuria melanurus palphurius purpura& ab eo uenientia ut purpureus lygurinus securis fluuius tugurium masurius camurus mamurius hoc nomen ambiguum est: quod qui ante me scripserunt non uidere. breuiato etiam uer-ba quibus conuenit: non meditatio ut male sentiunt aliqui: set (ut ait Lauré. Valla) optatio in rio uel sui primi uerbi effectus ut æsu-rio micturio. hic demito scaturio cucurio ligurio: corripit ẽt mer-curius luxuria lemures: etsi lemuria Ouid. longat. breuies ẽt obli-quos a noĩbus in ur ut saturi lyguris murmuris. si uero in us tertiæ longato ut telluris. & q̃a diximus mercuri⁹ breuiari adulescens Pe-truꝫ heliã ut spernas admoneo dicentẽ in uocatiuo mercuri aliqñ cu lõgari quod falsissimũ est. ℂ Publi⁹. Veterẽ ferendo iniuriã iui tas nouã i quo senario iniu spõdeus est. Verg. 7. Exiguam in cere rẽ penuria. a. e. non autẽ breuiatur ut docuit Aelius Antonius. Te-rentia. Præmisso heroo subiungit nãq; myuron. & myuros licet sit uersus hexameter tamen in penul. syllaba breuiantur dictiões: quo carminis genere usus est Liuius Andron. Terentianũ legito: & nos in arte breui. Sil. 15. A. s. stridentem sabura cornum. Idem. 14. nec non e uertice largo Centurupe. Lucan. 1. Et bituri longis. q. l. a. i. a. Horati. magnis e centurionibus orti. & non admittas Sedul. dicen tem in dimetro Iambico Flexus genu centurio. in quo uersu'tu lõ gauit. Ennius. Melanurum turdũ merulam. q. u. q. m. Iuuen. Si qd palphurio. s. c. a. Ouidi. Carmina purpurea candidiora niue: quod prius Maro dixerat. nam purpureus dicitur color flãmigans & al-bus ut hoc in exẽplo: purpureũ quoq; nigrũ dicimus: ex quo Ho-merus mortẽ potuit adpellare purpuream. ut testat. Plutarc. libro

Aliorũ defectus.
Grãmaticorũ error.
In rio uerba nõ sunt meditatiua
Petri helie error.
Aelii antonii error.
Seduliũ nõ admittito.
Ouidii locus
Purpureus

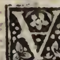
de lib.educ.Auso.Arida torrentem securim despectat.i.Verg.g.4. Pes etiam camuris hirtæ.f.c.a.Idem.Pauperis & tuguri.c.c.c.Persi. E.si quid masuri rubrica notauit.non possum tamen non mirari quum apud græcos scribatur μασουριος per diphtongum.Iuuena. Aesurit intactam.p.n.u.a.Prudentius.P.d.i.potum largita scaturit.Horatius saty ra.14.T.c.m.d.furta ligurit.Idem in episto. Nocturnos lemures.p.q.t.r.tamen Ouidi.ait. R.e.u.nocturna lemuria sacri.alia exempla facilia sunt.

Subsequēte.s.pducimus.ut creusa.℄ Tolluntꝰ ebusus hierusalē perusinus blandusia canusiū canusinus na nū brūdusiū uolusius syracusius:set ut diximus.p o.scribendum aliqui asserūt.alii dicunt græcos per omicron scribere quæ lr̃a sæpius apud nos in u.uertitꝰ. Venusinus syracusæ hæc duo ambigua sūt:qđ alii nō adnotarūt.℄ Luca.i.His cæsar pusina fames.S:l.3.Iamq; ebusus phœnissa mouet.Lactan.Impia hierusalem rabidis.e.c.Verg.xii.Corripit & uenienti ebuso.q.p.f.Hora.3. carmi.O fons blāduliæ.f.u.Iuuena.saty.6.Pastores & ouem canusinam.u.q.f.Hora.Nam canusi lapidosus aquæ.Idē.Brūdusiū longæ.f.c.q.u.q.Iuuena.Quis nescit uolusi bithynice.q.d. Aliorū defectus.

Ante t.lōgatꝰ ut refuto cōfuto q̄ a afatū(Pōpeio teste)ueniunt mutata a in u.matutinus.℄ Demito minūtiꝰ diuturnus obliquos ab īter cus destrurū arbutus ueluti recutitus cōposita a q̄tio ut cōcutio:in cōpositis aduerte:q̄a p simplicia cognoscētur.ꝑputiū ambigue poni duo eruditi scribūt i.6.legito cōglutino reglutio īdifferēter ponūtꝰ:qđ nō adnotarūt: q̄ añ me scripserūt.℄ Verg.fors dcā refutet.Ouid.i.met.radiis iuga subdita matutinis:nec te moueat aliq Mart.cap.codices i hoc. Et matutina greges q̄tiūt.i.p.c.lō abiecta.Et cōiunctiōe ita legas. Matutīa greges.q.i.p.c.Mart.3.Et nigri syra de fruti legœna. Vergi.ex fetu nucis arbutus horrida Pers.tacitꝰ recutitaq; sabbata palles.Catul.Quæ nūc tuis ab unguibꝰ reglutia.q̄le fit carm̄ i.6.legi. Aliorum incuria. M.Capel. emaculatꝰ

Post ueniente u.breuiatur ut diluuiū simpuuiū exuuiæ ℄ Iuuena.Simpuuiū ridere numæ.n.q.s.Vergi. Hectore q redit exuuias.i.a.Iam lector mediarũ syllabarũ umbilicū attigimus:quas si idoneo nō bene trutinati fuerimus scrutinio ne succēseas ꝑcor.Nihil enī difficiliꝰ:nil duriꝰ:nil laboriosius:q̄ regulis medias cōpræhendere.Hisce germana loqtur Probus dicēs syllabā nulla artis rōne:sed exēplis posse cōpræhēdi. Probus qđ de syllaba. Iō lector quū in supioribus me florulētū & multiplicē uideris: ita ut in.5.uideat epograp.me præparo: hæc est:exit exit:uide lector.

Jo. Francisci Quintiani Stoae Poetae Laureati de syllabarũ quãtitate Epographia Quinta.

Prohoemium.

IRAbuntur forte nostræ qualiscũq; eruditionis ĩdagatores ab his epographiis solitũ dicẽdi abesse lenimẽ: ac stilũ illũ leuigatiorẽ: & poetico rore fluentẽ: quos ne talis amplius teneat admiratio monitos uelim: non hic enodatoriã me detinere uetustatẽ: nõ continua serie penitissima receptæ auctorũ fidei referare loca: non cãtãda memorare prælia undi quo uersum detonãtia ut lectores brãcteatis dicẽdi delitiis permulceã. Hoc nanq; opus licet laboriosum: et ũnale: du; tyronibus planũ offero ac tractabile: ut & qui uix elemẽta ĩbiberint ĩtellegant mox sciãt idone orẽ hũc fuisse scribẽdi modũ q̃ si absolutiori exactioriue fabricassem ppẽdiculo. Hæc pueriscõdonet lectio nõ eruditioribus: q̃uis & ipsi nõ mediocrẽ accepturi sint hilaritudinẽ.

Dii faxint ut lõgã uiuamus uitã: qd' si assecuti fuerimus pro uirili parte curauero ut uigiliæ nr̃æ ullo nõ ĩuoluanť silẽtio. Ve; oĩu; machinar; iuro opificẽ & publicũ σωτῆρα me hoc opus uigesimo ætatis meæ cõdidisse anno: qd in archetypis: idiographisue iuentũ nuprime recognoui. qua in recognitiõe multa dẽpta plurimis additis. Sed qd ĩtercalari segrego pfatione: prĩas nãq; mediasue sine ĩtercapedine cõseq nituť ultimæ. nitẽtibus audiamus. exite tandem: ne ipso ordine tardiores uos tantæ & tot diiudicent Academiæ.

Quo ætatis meæ anno hoc op⁹ cõposueri.

A. in fine. Cap. 1.

Finalis ĩ ntõ: actõ: & utõ. nois breuiať ut musa hectora o poeta. Excipiunť monosyllaba ut mna: & Prisc. teste græco; noiatiui: quos aliqñ lõgãus. Stat. 4. the. Nõ tegea nõ ĩpe. d. u. a. f. Idẽ 6. th. Te plãgeret argos Te nemea tibi. l. c l. q. f. ubi Geor. ual. putat nemea eẽ uctũ; s; pperã. nã ibi ntm̃ eẽ ul' puer ñ ignorat. ait. n. ille a noib⁹ ĩ. e. fœmis uctũ; pduci ut nemea citatq; hoc Sta. carm. hæc adnotasse uolui ne me fingeř aliqs putet Quit. mastix. sup quo carmĩe ẽt Rob. errat gagui⁹. oui. 4. fas. sæpe

nomẽ in. a. Mna monosyllabũ.

Geor. ual. error.

Statii loc⁹

Robertus errat.

rhea questa est. Idem in episto. Mittit hypermestra de.t.m.f.u.ubi falso Sulpitius breuiari credit.tñ sciendum est eodem teste Priscia no.6.latinos etiá illa græca aliqñ corripere:qa oém in.a.noíatiuum latini idiomatis finalé cõstat corripi. Lõgant́ preterea uocatiui in.a. tã primæ q̃ tertiæ declina.a noíbus in as:qd́ Seruius &.M.Victori nus cũ Probo affirmãt:qbus & uatũ astipulat́ auctoritas. Vergi.6. Tros ait ænea cessas. Idẽ. Nõ hæc o palla dederas.p.p. Si uero apud Horatiũ.2.ser.inuenies atrida breuiaui:& apud Ouidiũ polydecta & penes Vergilium lõgari Anchisa rõné ibi idiomatum cognosci to.si breuiabit́ Prisciano teste erit uocatiuus latinus. Si uero lõga bit́ esse græcũ Seruius innuit. Ideo hæc lector aíaduertito. Abltús a.termi natus lõgat́:ut ab hac musa.uñ fetudino errore cæcutisse cõstat Seruiũ in.6 cõmé.sup hoc Vergilii. Set dũ forte caua tũ pso nat æquora cõcha.ubi putauit Marius caua actũm esse:quũ abla tiuꝰ sit. Sed qd luctaris Serui:an errorẽ occulis:cedo.nõ ne puerili ter te iterũ delirasse affirmauerim:est aũt carmen æglogã Verg.i. Nec gemere aeria cessabit turtur ab ulmo.scribis ibi turtur fœmi nini esse gñis:eo q̃ Vergilius aeria turtur dixerit. Proh quẽ geryo né pturis:an uersus patit́:discas q̃so grámaticoꝝ triũuir aeria nõ esse ibi adiectiuũ pp nomé turtur:set aeria ab ulmo dixerim ut sit ablatiui casus. Nõ doleas Serui in hoc Nico. Ferretũ hés comitem: quũ ait aliqñ breuiari ablatiuũ.& nititur isto Iuuena.uersu. Cæru lea indutus scutelata & galbana rasa.nos uero galbana accusatiui nõ ablatiui casus docuerimus. Noía in ginta ambigue oés põi scri bút. In gẽta aũt semp corripi.de qbus quid dicat Seruius:ne ulli sit incognitũ uisum est scribere.cuius uerba hæc sunt.2.cõmé.hæc in de numeroꝝ noía in.a.indeclinabilia a producũt ut Triginta ma gnos.u.m.o.tñ Iuuena.ait Quinquaginta dedit..g.f.d. Noía liraꝝ ut.h.k.ad placitũ ponunt́.sic in oĩ terminatiõe ut.p.c.b.r. ℂ Ver bũ in a.íperatiui modi pductiõe gaudet.ut da ama ara. Verg. Nu dus ara sere nudus.quã regulã si sciuisset Christophorus Landinus in.2.sermonum Horatii nõ infantarie locutus fuisset interpretãs: ergo núc clama sodalis.clama.i.uocẽ extolle:ac eleua.quũ legi de beat dama sodalis uocatiui casus.cũtibus inficias ars reclamat me trica. ℂ Participioꝝ & pnominũ casus in.a.noíum similes sunt ca sibus scilicet ut noíatiui:accusatiui:& uocatiui breuiát́.ablatiui p ducant́. ℂ Præpõnes accusatiuæ in.a. Victorino teste pductioné postulát.ut citra erga ifra:ultra.tñ ut dicemꝰ ambigue cõtra Cãta liciũ tantũ lõganté inuenio. Silr ablatiuis lõgitudo nexa est. Verg. Ecce aũt gemini a tenedo.t.p.a. ℂ Aduerbiis in a.pductio.seruit.

Sulpitius fallitur.

Vocatiui i a.a.noíbus in as.

Ablatiuus in a.

Seruii error.

Vergilius a uitio defensus.

Seruii error.

Vergilii locus.

Nicolai ferreti error.

Iuuenalis locus.

In ginta.

In genta.

Litterarũ nomina.

Verbũ í a.

Christop. Landini error.

Horatius emaculatꝰ

pricipiũ ía.

Pronomẽ, in.a.

Præpõ í.a.

Cantalicii incuria.

Aduerbiũ in.a.

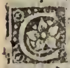
Vna côica tiuum. | Victorino teste ut qua:postea:antea:& una:quod aduerbium spô-
daeo cõstare scribit Probus.& é côicatiuũ.Horat.i epod. Roman?
Postea. | heu postea fugabitis.ubi stea iambus est secundam longã cõtinés
Ant.nebri. | nõ aût breuiat ut inerudite Antõ.nebrissensis.& Ascésius pcipiût
Ascésius error | ppter illud Ouidii.i.fast.Postea mirabar cur nõ sine litibus eét: nã
ibi post ea duae dictiões sunt:ut ea accusatiui sit casus.Horat.Pecti
Oui.locus | nihil me sicut antea iuuat.ubi ea iábus est.Catul.ubi iste post pha-
Antea. | sellus antea fuit.in quo uersũ itidé tea iambus est.Aliq tamé triuia
Triuialiũ error | les putant breuiandũ esse ppter illud Vergilii in aenei.Prospectũ la
te pelago petit antea si que3.isti fecis grámatistarũ principes dicát
Verg.loc? | an ibi antea sit aduerbium an accusatiui casus:profecto accusati-
Frustra | uus est ab hoc nomine anteus:unde alibi Vergil.Antea sergestũq
u.f.q.c.Vergil.Venatum aeneas unaq3.m.d.frustra(si Probo credi
Nestoris i-curia | mus)longatur.licet Nestor frustra ambiguũ esse asseueret.nixus
Iuuenalis ex saty.3.auctoritate.Aerũnae cumulus q nudum ac fru-
Geor.uall. | stra rogantem:quod & legit Georgius Valla.in quo si me consul-
incuria | uissent tália dixissent nunq:quapropter legẽdum esse doceo:q nu
Iuuenalis locus | dum ac frustra rogantẽ:ut sit accusatiui casus ex codicum lectiõe:
& sensus cõcinnitate:& si id cõprobare uoluissent acutissimi alioq
uiri.illud Ruffi Festi.in arat.protulissent.Ima uehût coeli luxit dũ
frustra frequenter.Sic & nos usi fuimus in Theoandrothanato ut
Ita. | late inferius leges.Ita:& quia:& puta breuianda censeo Seruiana3
Quia. | sententiam poetis comprobantibus:similiter in.a.pro.e.posita bre
Puta. | uiantur ut transuersa tuentibus hirquis:quamquam alii ibi accu-
Aliquorũ mere nuge | satiuum esse uolunt.Ouidi.Non ita diffidunt:cuius aduerbii quũ
recordor risum ¦cient quidã scioli eructantes ita affirmantis apud
Ita affirmã tis iuenif | receptae auctores fidei non reperiri.ant in malam rem & legát Te
rétium in andria in eunuc.quo uiso statim erroris poenitebit. Oui
Interiectio in.a. | dius in Priape.Vt phoebo puta filioue phoebi. ¶ Interiectio in.a.
purum corripitur ut eia:& ut ait Probus:quia Vergilius sciebat cõ
stare trocheo ubiq̃ue ei uocalem subiecit: quod ut probus uerus
admittatur comprobabimus. Valerius Flaccus.8.Ferret ad auri-
gerae caput arboris eia per ipsum.Sidonius tamen ait.Eia calliope
nitente palma:ubi eia est spondeus in.6.legito.Si uero interiectio
Cõiunctio in.a. | in.h.ut ah uah terminat longatur: inferius legito. Coniunctioni
in.a.longationem damus ut praeterea interea: demito ita & quia
Si q̃ in syl-laba. | de quibus diximus. Vergili.Praeterea si nona.d.m.ae.Siqua longa-
tur.Vergilius.Si qua fata sinant nam qua adiectio est:& sic sem-
per qua longatur quando uacabit. Vergili. Nequa scire dolos.m.
q.o.p.Idem.si qua fata aspera rumpas.

CDe.B.in ultimis. Cap. 2.

B Terminatæ dictiões cuiuscũq; partis breuiari exoptãt ut ab.sub:ob. C Excipito barbara ut iacob.qa uenientia ad latinã declinationẽ ita seruãt ut iacobus.& sciendũ est poni .p.u.b.more græco ut in antiqs marmorib⁹ romæ bixit annis 25.p uixit.aliqñ ẽt græcũ.β.in.m.apud nos trãsit ut Proboscis i pmuscidẽ.repit ẽt unũ thurrẽog nomẽ Ianib te ste Myrsi lesbio. — B.terminata. B.græcum i m.uertit. B.pro.u. ponebant. Ianib.

CDe.C.in ultimis. Cap. 3.

C Nomini terminato breuiationem damus ut lac. Victorino teste:& hormidac apud Sidonium.Lac tamẽ apud Serenum longatur.Lac asinæ placidæq; bouis prodesse loquuntur. C Producitur omnino halec.Verbum in c. longandum esse exempla edocent.ut dic.Ouidi.Dic age frigoribus.q.n.i.ã.Si Bedæ & Seruio credimus.dic duc fac lõgantur. Probus fac breuiat.ego autem fac ambigue poni in.6.cõprobabo.& meo quidem iudicio cõtra Sulpitiũ in iis similibus si prima positio lõga est lõgant ut dic duc.qa a dico dicis & duco ducis.Iuue.Pone domi lauros duc in capitolia.m.Verg.xi.Duc ait & rutulos.si uero breuiat corripiunt ut fac a facio.Ouidi.Phylli fac expectes.d.t. — Nomẽ ĩ c. Verbũ i.c. Sulpitio aduersor.

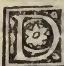
C Pronomini in c.pductio adnectit ut hæc licet diphthõgo.Hic ambiguũ esse iferius dicam.Hoc si Priscia.credimus cõtra aliquos breuiat.Prisciani uerba hæc sũt.li.13 hocce uocali ablata p synalephã manẽte duplici cc solet pduci.Verg.Hocce erat alma parens: sed scriptog negligẽtiã unũ.c.ptermisit.si enĩ duobus cc manenti b⁹lõgat:euẽit ut remoto altero corripiat.sed aspice ĩ.6.ubi de ambiguis.Mar.cap.& Seruius asseuerãt.c.p duplici hẽri:in q lra Terẽtianũ sugillat Seruius cõmẽ.6.q dixerit.c.simplicẽ duplicemq; hñri p metri rõne.cõtra quẽ futili isurgit argumẽto:eo q.p duab⁹ ĩ bisyllabis dictiõib⁹hñri debuerat.falleris Serui scribens.c.p duplici nisi ĩ monosyllabis teneri cui p Terẽtião põi p metri rõne aduersor.qa hic & breuiari oñdemus. — Pronomẽ in.c. Hoc Aliquoru3 error. C.duplex. Terẽtian⁹ defendit. Seruu error.

C Aduerbiũ in.c.longitudinẽ poscit ut illic illuc hic & nõ imerito ad pnois discretionẽ hic aduerbium p diphthõ.hoc mõ heic scriptitasse ueteres mãifustũ ẽ.Ex quo mi ror unũ nři uirũ seculi aliq eruditũ dixisse.Cur ergo ĩpẽsa3 fundis hic aut opam.ĩ quo pculdubio errauit.Nec & dõec breuiãt:qa nec a neq; donec a donicũ p apocopẽ q dictione utunt Cato:& Lucre.Donicũ ad extremũ uiuẽdi perfice finẽ:Beda tamen apud Paulinum donec longum inueniri scribit quod ui cæsuræ esse posset. — Aduerbiũ in.c. Heic. Vnum mi ror Donicum.

C Coniunctioni in.c,longationem damus ut ac:& scitu dignum est positum.c.pro,g.ut secobrica secobriga:unde nõ mirũ si aliqñ — Cõiunctio in.c. C.pro.g. ponitur,

scribimus dictiones per.c.& per.g.proferimus ut alias diximus.

℃De.D.in ultimis. Cap.4.

D.terminata. Finitas dictiones ubiq; corripi petit auctoritas.ut quid quod:ad:sed.quãq̃ Set p.t.magis q̃ p.d.scriberem.qđ i antiquis inuenies litteris.Isidorus tamen æthym.i.capi.25.Sedum antiquos dixisse inuit.mox esse detractas duas ultimas & dicamus.sed nos uero in nostris dubitationibus Isidori codicem mendosum esse:& Setum legẽdum:& set omnino scribendum docebimus.quia diximus.d.finita breuiari non te moueat hoc Prudentii in amart. Vt genuit dauid alias.p.o.u. nam est propter cæsuram:quæ fit in syllaba post duos pedes.in.2.legito epographia alii uolunt ita elongari quia in penultima genitiui elõgetur unicuiq; suam omittam sententiam:inuenies quoq; Nagid nomen regis apud Philonem.

Set p.t.nõ p.d.scribi. Sedum. Setum. Dauid. Nagid.

℃De.E.in ultimis. Cap.5.

Nomẽ i.e. Nominis finitus nominatiuus breuiatione3 suscipit.ut mare cubile.℃Dempto græcorũ nomine in.e.in oĩbus casibus ut tysbe penelope:sic in plurali ĩdeclinabilia ut tempe:Ouid.Sylua uocant tempe per quæ.p.a.i.ex hoc ridẽ dodecipit errore Callepinus dicens in hoc Sereni.Rugarũ sul cos lentisci mastice tẽdens.mastice ibi uẽire a mastiche mastiches quum potius mastix masticis declinari Versus structura &Plinius edoceant.Genitiui.& Datiui singulares noĩatiui & uocatiui pluriales primæ ĩflexionis diphthõgo longant. Accusatiuus & uocatiu⁹ in.e.breuiant ut mare o dñe:si uero noĩatiuus:accusatiu⁹:& uocatiuus plurales in.e.genere neutro terminant lõgantur ut mele. Lucret. Ac musea mele per.c.o.q.Idẽ Et cygnea mele phæbea.q.d.c. Ablatiuus in.e.tertiæ corripit ut patre:demunt ablatiui græci ut euphrate.Lucanus Signaq; ab euphrate cũ parthis.c.excipiuntur itidem fame tabe quæ ut Priscianus & Victorinus scribunt more quintæ declinationis uel græcorũ.e.protrahunt.Vergil.6.obiicit ille fame rabida.t.g.p. Lucreti.i.Himbribus aut tabe nimborum a.u.tñ hoc nomẽ ambigue poni inferius scriptum relinquemus.fame non mirũ longari.qa fames famei antiquitus declinabant ut inuit Gellius.l.9 Cap.14.Si autẽ erit quintæ ablatiuus productione utitur.ut spe:& est sciendũ apud maiores nomina quintæ in genitiuo.e.etiam longũ terminasse.Oui.metamor.3.Prima fide uocisq; ratæ.Idẽ.6. Vtq; fide pignus.i.fidei.tñ aduerte apud Ausonium legi.Hoc die mercatus cras citharedus eris.ubi mea sententia expungendæ sunt dictiones illæ;& substituendæ.Hæc here mercatus.

Callepini error. Serenus a uitio defensus. Fames famei. E.terminabat gẽitiu⁹ quintæ. Ouidii locus.

catus. licet in antiquo Laurentii Bargnani olim discipuli non poe nitendi codice legaẽ oĩa mercatus. Ablatiu⁹ & uocatiuus in.e. græcoꝝ lõgatio obtẽperat ut achate calpe. & cur Iuuenalis dixerit calpe relicta admiraẽ in.6. Priscianus q ẽt cõtra naturã dixit gelida ꝑ neste ruinã Vergiliũ posuisse. sic & Ruf. fest. in ara. ꝓcul ĩ uada calpe titana. sed aliq referũt apud Iuuenalẽ & Festũ nõ a calpe calpes sed a calpis calpis uenire ita & de ꝑnelte. nã calpis calpis dr̃ in epist. a Sidonio. Si forte uocatiui erũt a tertia breuianẽ certe. Ouid. Tristis oreste tuæ. quãq oresta legi põt. ut apud Senecam in Agam. Agrediar & te oresta furabor libens. Propert. Fregit achille domos. & sic pilades cõtra Alexandrũ debuisset dr̃æ: nõ niti exẽplo Martialis. Tereos aut cæna crude thyeste tua. ubi meo iudicio thyesta legaẽ aliter. Martialis cũ Vulcano ꝓgrederet carmẽ. & sciẽdũ est teste Quintiliano & Seruio cõmẽr. 6. noĩa primæ ĩflexiõis in es latinã sũmere declinationẽ ut anchises anchisa anchisæ laertes laerte laertæ & q̃a in dictionẽ incidi qd Tortellius in dictione laertes referat demõstrabo. ait ille noĩa in es priæ latinã sumere declĩationem in.a. ut laertes laerta laertæ. uocatiuo & ablatiuo laerta & ab hoc laerta: & adducit hoc Ouidii ĩ epist. Laertaq; satus. p.q.c.r. nã si diceret laerte uersum stare abnegat: q̃a.e. breuiareẽ. uere nugas Arretine loq̃ris. qd refert an laerte an laerta legas. oĩno.a. & .e. sũt lõgãdæ. uñ qd tibi uelis inconstans nescio: nisi forte uelis legi Et laerta satus: qd̃ si ita est itidẽ falleris. miserrime Phineu Tortelliũ si potis salua. & sup hoc corollariũ: & qd̃ græci dicũt πόρισμα .i. auctarium accipe. ut a Quintiano discere non te pudeat. legiẽ apud Ouidiũ .5. meta. Te tñ o parui rector polydecte seryphi ubi.e. breuiaẽ in polydecte refragãte poetaꝝ choro. iõ polydecta melius legẽdũ arbitror Seruio dicẽte cõmẽt. 10. oĩa in tes noĩa ĩ a uocatiuũ posse emittere: quẽ in simili a Marone in.3. lõgari inerudıti putãt. Coniugio anchisa. u.d.s. dicentes ita legendum eo ꝙ Seruius ita legat. Quoruꝫ ĩscitiã nõ possum nõ mirari: quũ ex sñia Prisciani ibi legaẽ anchise non anchisa ꝑterea si anchisa legaẽ qd dicat Seruius nulli erit cognitũ: quũ & cõtextus Seruii dicant anchisa hic nõ est latinus imo si anchisa legereẽ latinus eẽt. set si legaẽ anchise uocatiuus nõ est latinus. nõ mireris lector cur lõgius ꝓcedã. hæc oĩa ad uberãtissimam producẽt frugem. iam sequor. ℂ Verba in.e. breuiationi obediunt Ouidi. Lac facitote bibat. ℂ Dematur imperatiuus secũdæ cõiugationis singularis. Ouid. Nympha mane penea mane. iueniunẽ tñ uale caue uide ferue breuiari. Catul. Oramꝰ caue despuas ocello. Val. Flac. itro uide lata comãtẽ: & tũc a ualo ua

Ausonius emaculat⁹

Prisciani admiratio

ylades errat.

Martialis emaculat⁹

Tortellius errat.

Ouidius emaculat⁹

Seruii regula.

Aliquorũ error.

Vergilius emaculat⁹

Seruius emaculat⁹

Verbũ ĩ e.

Secūda in tertiā cōiu gationē uenit. lis cauo cauis feruo uis tertiæ cōiuga.ueniunt:qđ Seruius cōmen͏᷑. 4.innuit dicēs. Verba fecūdæ cōiuga.perdito.e.qđ habent ante o. in tertiā migrare ut ferueo feruo rñdeo respondo ualeo ualo.unus tamen cuius parco noī asseuerat potius tertiā in fecundā:q̄ fecūdā migrare in tertiā cui nō inhæret. Participiorū in.e.casus breuiantur ut o.lecte nisi forte in genitiuo:& datiuo fingularibus & nominatiuo & uocatiuo pluralibus:qui diphthō.longantur.ut lecturæ legendæ.

Participium in e.

Pronomē in.e.

¶ Pronomini in.e.longatio inhæret ut me:te:se:& genitiuus & datiuus fingulares & nominatiuus & uocatiuus plurales ut nostræ uestræ:qa est diphthongus. ¶ Demito alios casus ut ipse nostrate tute fili͏᷑ corripit. Ennius. O tite tute tati.t.t.t.t. Lucre. Accipe pterea q̄ corpa tute necesse.cōpi obat itē ex alio cōposito. Idē

Ce. Pte. Tutemet a nobis iā.q.u.t.n.breuiantur ēt in ce & in te huiusce sua pte. Ennius anna.7. Hocce locutus uocat qui quū bene sæpe libēter.

Præpositio in.e. ¶ Præpōnes in.e.si ablatiuæ sunt lōgantur.ut.e.de.præ. ¶ Demito absq; fine.q̄ breuiant. Accusatiuarū ppōnū.e.breuiamus : ut ante:usq;:prope:pone. Verg. Pone subit coniux. Præpōnes in.e.cōpositiuæ si cōponant sunt longæ:ut feduco:refert ideſt utile est:in aliis re breuiatur ut repono:remoueo:fet latius i.2.diximus epog. cap.9.ubi de Præpositiōe fit mētio.

Aduerbiū in.e. Absolutus gradus. ¶ Aduerbia in e.absoluto gradu:quē positiuū dicimus:longa apparent ut;fane:& si cōparatio cōgrue reperitur:ut iuste:docte:& nō fine rōne Vergilius teste Probo e.longum uertit in a.ut pede terram crebra ferit.i.crebre.fin iusta

Vergilii locus. defecerit comparatio breuia sunt:ut bene:male : quod in compofirione longari ab Ouidio.i.art. Sæpe maledixit.q.i.p.a. Sulpitius

Sulpitius fallitur. fcribit:fet fallitur.nam mane:non male legitur.& memoriæ mandes lector bene:& male nūquam in compositione corrumpi ut be

Ouidius a uitio defensus. reuolus:maleuolus:non autem per i.proferas ut ineruditi folent. Subiungit insuper Martia.Capel.aduerbia: quæ comparationem non sumūt corripi:ut pote.pte ut fuapte:pene:rite:impune : forte:

Maleuolus. Bñuolus. ficcine:hiccine:come:fortasse:unde:inde:mane:age:ecce:fæpe:qppe:nempe:licet a Probo inter cōiunctiones ponantur:here:pro heri. Ouidi. Pene puer. Prudentius.utpote quæ propriæ.i.a. Set dicat

Martiani incuria. Martianus an fere:& ferme:fuæ reclamēt regulæ.certæ reclamāt. nam longantur.tamen fere ambiguum inuenio quod nō uidere:q

Aliorum incuria. ante me fcripſerūt.quapp si meus uiueret Codrus Palmario petēti ante fere breuē posset habere ultimā intrepidus responderet: si no-

Probus infirmus. stra hæc fcripta uidēdi ei daretur facultas:regifice:magnifice:hodie quotidie:quare longantur. Probus ait quare trocheo constare nixus hoc Vergilii. Quare age.profecto ifirmum excplū eſt.nā.e.

abiicit qa a uocali excipitur breui. Iuue. Mobilis & uaria est ferme natura.m. Catul. Talibus amplifice uestis.d.f. Tibul. 2. Magna loquor sed magnifice mihi.m.l. unde magis admitterem Victorinũ dicẽtẽ breuiari ea: quæ a se originẽ ducũt: Hercule uero breuiatur Pers. nemo Hercule nemo. Ne affirmãtis: aut phibẽtis pducimus: sed affirmãtis scribit p diphthõ. sic Næ. alias idest qñ iterrogatiue ponit breuis est. Ouid. 9. met. Tu ne meæ necis auctor eris? Ne pro an corripit? Ouid. Quærebã nonas sancto fidio ne referrẽ. Apprime ambigue poni qdã testant: de quo iferius ubi de idifferẽtibus dicẽus. Aduerbia suplatiui gradus longari curãt: ut minime: maxime: optie: & illud Donati nõ iniiciat scrupulũ. qd cõpetat optie pãdens. tu legas ordine pãdẽs. Hora. minime cur stoice dicã. Ausoni. Quũ maxie nũc ploquor. in quo carmie xime iãbus est ultia lõga cõstãs. ¶ Interiectiõibus in.e. lõgitudo dat: ut ohe: pape. Pers. Marcus dama pape marco.s.r. Mart. ohe iã satis est ohe libelle. ¶ Cõiũctionũ.e. dictionũ breuis est: ut quoq: ue. p &: nãq neq: ne. q. p &. Quæ uero nomẽ diphthon. lõgat: & si apud Maronẽ Nasonemue q p & lõgat ut. Liminaq laurusq dei: qd tuet Seruius dicens. q. breuis est: & pro longa ponit: qa oia monosyllaba ad artẽ nõ ptinent: & his licẽter uti possumus: aut certe oẽ μοριον.i. pticula q sui substãtiã nõ hẽt mẽbrũ supioris putat dictiõis uel oronis: qd si est. Liminaq quasi una orationis sit pars: & põt q finalitatis ratione pduci uel corripi. ille hactenus. an bñ excusauerit & p funde lectores diiudicent.

Victorini regula. Hercule aduerbiũ Ne. Nae. Suplatiua in.e. Interiectio in.e. Coniũctio in.e. Monosyllaborũ priuilegiũ

¶ De. G. in ultimis. Cap. 6.

G Terminatas si inuenias dictiones lõgato ut uesperug. i prima etiam diximus epographia.

Vesperug.

¶ De. H. in ultimis. Cap. 7

H Finitæ dictiones: quã patibularẽ adpellat Didymus: p ductioni obediũt: ut uah: ueh: p: ha: qd mirũ nõ cẽseo eo q Pris. teste ultia sit abiecta uocalis: qa i.h. nullã latini idiomatis dictionẽ termiatã iuenies. aliq tñ iuẽies barbara: ut elescoph: suffuph. in lris ethruscis unum ut. larth. uñ larthẽianũ: q Enniana metropolẽ. labith turrhenũ uocabulũ teste Myrsilo lesbio. Loth apd Prudẽ. sic melchisedech sic ruth. q barbara lõgant. Prud. i amart. Loth igressus iter n.m.r.a. Iuuẽc. i. Cõpleuit gẽitrix & ioseph oia mirãs. In sup. h. sequnte uocali nõ abiici dixus. 2. epog. cap. 26.

Patibularis. H. Barbara in h. Larth. Larthenianum. Labith Loth.

¶ De. I. i ulti. Ca. 8.

Nominũ finitis casibus productio iungit: ut sinapi: dicitur & hæc sinapis: & scias lector oia in nominatiuo in.i. termiata nomina: nisi grũm in tos faciant ut meli melitos: bar-

Nomẽ in.i. Sinapi. Sinapis

bara eē:qđ testať grāmaticorū uetustissimus Moscopylus:uñ etiā
pipi & gumi barbara in nrō dixit Herodianus.lōgato ēt datiuos i.
i.tā graeci q̄ latini idiomatis ut Orphi calliopea.l.f.a.qđ orphi da-
tiuus fit legito ibi Seruiū.& in aeneide sup.Iam ualidā illionei.n.i.
f.a.demito tñ datiuū a noīatiuo in as teste Seruio.ut pallas palla-
Cui indifferens. di.Papinius achil.1.Palladi littoreae.c.f.h.& a nominibus in is grae
cis ut minoidi:pandi:phyllidi:quāq̄ plerūq; etiam lōgamus.& nō
miteris cur Orphi calliopea lino longeť.quoniā ει diphthongus
in.i.longū uertiť.cui qñ est bisyllabū aliquādo.i.breuiat ut in in-
differentibus dicemus.Vocatiui graeci si ueniāt a noībus in is Ser-
uio teste breuiationē hospitanť.Oui.Phylli fac expectes.d.t. Ver.
Iri decus coeli.sic typhi tybri thebai daphni amarili. Sulpitius ue-
Sulpitii error. ro:ut in multis:labiť alioq diligētissimus.scribens aliqñ noīa in.i.
graeca pduci nitēs Statii exemplo.Foemineis nerei dolis.h.m.q.a.
I.unū ī uocatiuo a noībus in uis ppriis. ubi secūdū illū lōgať.i.cui aduersor:quū oīno ibi corripiať : aliter
in carmine duplex cōmitteret error.uñ credo mendū esse in ei⁹ co
dice:qa nil puerilius est q̄ ut tātus uir in his q̃sqliis errori eēt obno
xius.Si uero uocatiuus in.i.fit a noībus in ius ppriis longať oīno
Verbū ī.i. ut Ouidi Vergili Terēti.qđ falso qdā negāt dicētes.i.breuiādū eē
Participiū ī in.i. qa in nrō.i.seqnte uocali breuiať:quū dicat Priscianus uocatiuum
una nrō eē minorē syllaba:set hoc uno uincunť exēplo epigrāma-
Pronomē in.i. tarii.Quinte caledonios ouidi uisure britānos.at dicent ceruicosi
esse ob caesurā.aliud afferā Horatii exemplū.Mercuri facunde ne-
Seruii error pos atlantis in quo uersu sapphico ri sa spōdeus est.I.ptęrea natu-
raliter longū sequēte uocali reperiť breue.Vergi.Credimus an q
Praepositio in.i. amant.i.f.l.f. ¶ Verbū in.i.cum participio lōgatur ut iui amanti.
¶ Pronomē in.i.longū poniť ut mei uestri sui mi. Ennius.nō mi
Aduerbiū in.i. pretiū dederitis.ubi mi.i.mihi ītepteris ut diximus cōtra Seruiū.
¶ Demito mihi tibi sibi q̄ ad placitū poni docebimus. ¶ Praepo-
Carmē ex gellio emaculatum sitio in.i.cōposita pduciť ut digero:excipe in dirimo disertus latu⁹
in.ii.epogr.legito.cap.9. ¶ Aduerbio in.i.finito breuiatio obedit
ut nisi.ibi:quasi:longanť tñ aliquando.demito hinc uti ueluti sicu
P.crinitum non admitto. ti quae longāť.Licet Lucretius Dixerit.Sicuti fūmarum summa ē
aeterna neq; extra.tñ alii legūt Sicut.nisi & quasi fere semper bre-
uianť.Val.aedituus.At cōtra húc ignē ueneris nisi sit uenus ipsa
& sic apud Aul.gel.lib.19.cap.9.legendū est carmen:non aūt ut in
codicibus scriptitatū est.Vnde fit ut Petrū crinitum minime ad-
mittā legentē.At contra hunc ignem ueneris si nō uenus ipsa.qua
Interiectio in.i. si tamē Apud Auienū:& nisi apud Sidonium Inuenio longari.Lu-
cretius.6.Demittit quasi saepe gel 1.q.c.i.s. ¶ Interiectio & con-

junctio in.i. pductionẽ suscipiunt ut hui:si:& si:ni:pro nisi & pro ne, ut. Ni faciat apud Vergilium. ubi ni pro ne interpræteris quod antiquos fecisse tradit Apronianus. excipitur nisi quæ inter coniun- ctiones ab aliqbus ponitur. Ouidi. Quã nisi tu dederis.n.e.h.s. Cõiunctio in i. Ni pro ne. Vergilii locus.

¶ De.L.in ultimis. Cap.9.

AL finitæ dictiones breues inueniuntur. ut animal hanibal. ¶ Excipito sal. Auso. Sal oleũ panis mel.p.h.n.hic aliquorum nugaméta refellenda sunt dicentũ al lõgari in genitiuo penultima lõgatur. contra quos Ouidius amor.i.ait. Quod faciet magnas turpe tribunal opes. ¶ El in fine breuiaẽ. ut fel. Seren. Siue fel ursinũ tepefacta dilue lympha. sic & mel cõtra Nicolaũ fer. lõgari dicẽté. Ouid. Quis mel aristeo.q.b.u. s. Vel oĩno breuiaẽ cõtra Georgiũ Val. pductioni dantem. & isto Martialis uersu nitenté. Nõ nisi uel ostro madida uel murice tĩcta set apud Martialé cõtra regulá elõgaẽ natura monosyllabi. quod breuieẽ sine dubio Ouid. assentiẽ in.i. meta. Qua nimiũ placui tel lus ait hisce uel istá. Idé. in her. Vel tua uirginitas esset libata uel il lud. Lõganẽ uero in el ppria ut gabriel michael raphael: quæ noĩa ad latiná traheré decliatioñé ut gabrielus michaelus raphaelus: ui detur tñ Israel corripi apud Iuuẽc. Israel es tu rex.d.e.i. p. quod nõ est. nam Israel ibi spondeus est ae in unam syllabam contractis: set quũ emunctæ naris Sidonius Apollinaris dicat Israel aut samuel crinitus diceret annæ. Israel appensi per concaua.g.i. nescio qd referam nisi feceris (ut dixi) synerœsim. dico quod sentio nõ qd conté dam ut dicebat Varro. ¶ Il finita dictio breuianda est: ut uigil. ex cipe tanaquil ethruscum nomẽ Capella. Victorino. Bedaq; assenerantibus. & nil aduerbium Iuuenalis.x. Nil ergo optabunt.h.s.c.u. qd aduerbiũ iducit ut Seruii mortuaria qdá adnoté dicẽtis cõmẽ. 6. qd nihil utimur uocali sequẽte. nil uero post ueniẽte cõsonante. an hæc puerilia placuerint terũcifacio. scio tñ Iuuenalẽ Nil ergo dixisse. ego uero p carminis uterer rõne. unũ est nil semp longari. Horatius. Nil oriturũ alias nil ortũ.t.s. ¶ Ol terminatã dictionẽ elongamus ut sol: heliol. demiẽ pol qd alii omiserunt. Ennius Nec pol hõ qsq̃.s.i.a. ¶ Vl in fine corripi exposcit: ut cõsul: facul: famul. Lucil. Heu facul ẽ hoĩ.i.e.b.s.n. idest facilis. Ennius.x. Reddidit ut sũmo regno famul optimus eẽt. Heliul barbarũ ẽ qd si lõgares nõ eẽt absonũ: iueniẽ ẽt phul nomen regis de quo legito Metasthenẽ persam. Al finita. Imperitorũ error. El finita. Nico.fer. error. Geor.ual. error. Dico quod sentio non qd cõtẽdã. Il finita. Tanaquil ethruscum nomen. Seruius futilis. Ol finita. Aliquorũ defectus. Vl finita. Facul. Famul. Heliul. Phul.

¶ De.M. in ultimis. Cap.10.

m Termĩatæ uniuscuiusq; ptis dictiones breuiantur: quam, quam Plinius difficile esse scitu scribit: quia si in fine car- M. termi nata. Metacismus.

minis est:ambigue ponitur:si sequẽte uocali metacismo subtrahitur:ut inquit Victorinus.tamen exemplis quibusdam cõprobabimus.Ennius.Insignita forent tum milia militum octo. Catul.Sospité ereptum se.o.u.p.Stat.11.1 lernã & argos.Persci.Impello expugnam nam & est scabiosus & exi.Prisci.Et formã contra positarum imagine coni Lucil.10.Ne quem in arce bouem descripsi magnifice inquit.Idem Nugator qdem ac nebulo sit maximus multo Lucret.2.Corporum omnino sensum.p.s.t.Set antequã longius procedam Sergii errorem adnotabo dicentis uulgus fœminini esse generis:qui nitit hoc Vergilii uersu.In uulgum ambiguaz & quærere cõscius arma.Proh dii immortales an ideo Sergius uellet.m.sequẽte uocali non abiici & longari in.3.pedestu lector. In uulgum ambiguas e.q c.a.legito ut recognouit Seruius:& Baptista pius in adnotationibus.Insuper aduerte:ne sine hoc adnotamento ptranseas:apud tuos grãmaticos:& Priscianũ.5.repiri oĩa in um neutri esse generis.paucis fœmininis exceptis ut glyceriũ dortiũ:& nullũ esse masculini generis edocent:ergo uero in sticho & in psa Plauti iuenio itroductos Pegniũ & Dinaciuz pueros.si pueri sunt ergo mascul.sunt generis.iuenies etiam nomen barbaruz in em.s.chem de quo sæpius Berosus in antiquitatibus.exinde discas ex aliquorũ opinione.m.in fine dictionis sequente alia uocali abiectũ fuisse ut f.ctũst factum est.quod etiam diximus secunda Epograp.cap.26. Non desunt Eruditi quidam dicentes quãdo erat masculini generis in ust finisse ut factust idest factus est.si uero neutri in ost.ut factost dignost.i.factum est dignum est.hæc uolui adnotasse ne ex aliorum racemis uidear mihi comparasse uindemiam.

Sergii error. Vergilius a uitio defensus. Grãmaticorũ incuria Masculini generis in um. Pegnium puer. Chem. Dinacium puer. Factost.

¶De An in Vltimis. Cap.11.

An finita nomina.

AN finita dictio tã græca:q̃ latina elõgat.ut pœan:titan ¶Demito accusatiuos a noĩbus in.a. Ver.summus ꝑmittitan olympus.Oui.põ.3.Nescio quã dicũt iphigenian iter.Stat.2.ach.Deidamian eat.p.q.a.s.r.tñ alibi Ouid. dixit Qui legis electran & egẽtẽ.m.o.qd posset eẽ cæsuræ gratia. ¶Verbũ ĩ an aliq lõgãt:qd breuiarẽ.ut amã cãtã.exẽpla nõ occurrũt.¶Aduerbio ĩ an breuiatio iũgit:ut forsan:forsitan:an.Ver.8. pacẽ ne huc fertis an arma? Val.Flac.5.An ullas ꝑferre praeces qd ita allegat Mancinellus inuens. An aliquãdo lõgari:sed fallitur nã An nullas:non autem an ullas legitur ex sensus concinitate.

Verbum in an. Aduerbiũ in an. Mancinellus fallit. uale.flac. emaculat[9]

¶De En in ultimis. Cap.12.

Nomẽ ĩ en

e N finita noĩs dictio longa tradit. ut lyen:syren:& accusatiui a nominibus primæ:& a nominib[9] in e fœmininis.

ut anchisen alciden penelopen nymphen:& nō te moueat illud Sidonii Nec quæ cadmeis pariens alciden in oris Suspēdit.t.n.p.naȝ dictiones peruersæ sunt.ideo leg is.Nec quæ cadmeis pariens suspendit in oris Alciden.t.n.p.quod non aīaduertit Bap.Pius alioq litteraꝝ antesignanus.Ouid.annal.3.Inuenies qui te nymphen atlantida dicāt:uñ Georgii ual.idepcabilis error est dicētis in.e.græca a noīa accusatiuū in en ꝑductū reddere:sed apud Statiū breuiari Raptā patriis æginen ab undis:quū legendū sit æginan. longātur itidē accusatiui in en a noibus tertiæ ut diomeden.Modestin⁹ Legati referūt diomeden arma negasse.breuianť uero neutra ut nomē crimē.Excipe ēt aliq̄ q.e.i.i.i genitiuo uertunt penultima breui.ut pollen pecten:flamen.& hoc est qđ breuiter dicit Probus latina breuiari græca lōgari.℄ Verbum in en breuiať ut uiden. Stat. Illa dedi uiden ut iugulo.c.e. Vergi.6.Educet uiden ut geminæ.s.u.c.q̄ q̄ dr̄ uiden lōgū esse:tamē Enniū sequuti curtauerunt . & est adeo eius imutata natura ut breue ubiq; inueniať. ℄Pronomē in en longatur ut men ten:licet ab aliqbus dicanť aduerbia.in his tñ adhuc dubito q̄a exēpla nō occurrūt īterim breuiato quāq̄ in Ciri inuenies Ten bis longari ut Ten ego plus patrio dilexi perdita regno.in aliquibus tamen cōtextibus Te ne ego legitur quod ꝓbo. dixi quod meæ aduletur opinioni te ipsum consule. ℄ Aduerbio in en inhæret lōgatio:ut en:demito tamē:quæ dictio iter cōiūctiones a Probo ponitur.Ouidi.1.art.Cui deus en adsum tibi cura.

Sidoni⁹ reformatus. Bap.pius nō aīaduertit. Geor.ual. error Statius a uitio dēfensus Probi reťa. uerbū ī en. pronomen in en. Aduerbiū in en.

℄De.In in is ultimis. Cap.13.

IN terminata noīa lōgari docet Capella ut delphin:salamin:& est sciēdū nō imerito in in noīa posse noīatiuū ī is lōgum reddere Prisciano.6.teste.ut salamin salamis Delphin delphis.corripiunť autē accusatiui ut thyrsin: itin:cyprin:capin:parin:ꝑerin:& alia id genus.tamē Sil.17.ait.Intima ab occasu tethyn īpellit,e.q.similiter breuiato teste Capella & Seruio datiuū pluralē græcū ut arcasin.Vergili.Daphnin ad astra feremus.Auson.Cyprin apellei,c,l.o. ℄ Verbum & ꝑnomen in in longant aliqui ut audistin min:nā uelut uiden breuiauit Enni. sic & hæc meo qdē breuianť iudicio.℄ Præpositio in termīata breuis uis est.ut exin.in:si uero in cōponať testibus Cicerone: & Seruio: Proboq; cū oibus cōsonātibus naturaliter breuiať nisi cuȝ.s.aut.f. ut insula infula de hoc Seruiū cōment.i. Aul.gel.libro.2.cap.17.& nos epogra.2.legito,cap.9.℄ Aduerbiū in finitū breue reperiť ut satin. ℄Coniunctioni in terminatæ ꝑductio annectiť.ut sin qn. Serenus Sin ēt rutilus.r.p.l. Verg.Quin etiā hiberno.m.s.c.

Nomē in i uerbū in i pronomē i in. præpositio in in. Aduerbiuȝ in in.

ℭ De On in ultimis. Cap. 14.

Nom i on.

N termnato noi ꝓprio lõgitudo seruit: ut agaménon leon Martiano teste: qa p ω apud græcos scribunt: qđ in omicron in obliqs pmutať ut τυραχμων τυραχμο νοσ demito q̃ p omicron scribunt ut illion barbyton.

Tortellii error. Ouidius a uitio defensus.

cuius quũ memini dictionis infantissimu s succurrit Tortellius dicẽs barbyton Fœmininicẽ gñis nixus Ouidii carmine. Non facit ad lachrymas barbyton ulla meas: quũ legať barbytos. Ouid. Illiõ ardebat. I dẽ iacet illion ingẽs. Nemon similiter lõgũ iuenio. Hora. Cõuiuá nemon oleũ fert. o. Accusatiui in on a noib⁹ in eus diphtõ. & in us secũdæ iflexionis corripiunť. Oui i. Orpheon eẽ ratæ. Genitiuus plural. in on græcus teste ad Albinũ Seruio breuiať ut lesbon.

Pronomẽ i on. Præpositio in on. Aduerbiũ in on.

ℭ Pronomen in on breue fit ut egon. ℭ Præpositio in on reperiť tm̃ in cõpõne: q̃ semp naturaliter breuiať nisi. s. aut. f. subseq tur. ut testať Seruius. i. cõmẽ. hoc ẽt uoluisse Ciceronẽ ex. A. Gellii. lib. 2. cap. 17. poteris uidere sententia. ℭ Aduerbium in o n longari negat nullus. ut non. Vergi. Non ego cuncta. m. a. u. o.

ℭ De. O. in ultimis. Cap. 15.

Nomẽ in o Mart. Cap. reglá falsa

Terminatus nois noiatiuus specialiter ambigue poni tur ut sermo. hic refellenda est Mart. Cap. regula dicẽtis noia in on finiẽtia si græce on ꝓductũ hñt: eádẽ literá apud nos ꝓducere ut cicero scipio cato. huic enim poetarũ reclamat chorus. Luca. Nos cato da ueniá. Iuue. Tertius e cælo cecidit cato. Mar. cur in theatrũ cato seuere uenisti. hoc car mẽ lector facit ut aduertas in Val. Maximi codicib⁹. li. 2. capit. de maiestate. duo Mart. repiri carmina: q̃ tu oino cõfodies. ꝓterea sci to teste Sergio eẽ q̃dá q̃ dicunť Nota: q̃ nõ primis syllabis set ultimis a græco sermone dissentiunt ut Agaménon agaménõ: & fere oía græca q̃ in on exeũt detractiõe. n. lræ p breuẽ o ꝓferũť ut apol lon apollo: pluton pluto. Vñ Star. Cõclamát danai stimulátq; agaméno uolẽtes. hác narrás regulá Ioá. Británicus decipiť: quũ dicat

Versus a ualerio ma xi. excipias

Británic⁹ fallitur.

græcos dĩe didon: nos dido: qđ penit⁹ absurdũ est: ná nũq̃ in ntõ di don iuenies. iá a diuerticulo repetať iter. aliquorũ opinionẽ dupli ci errore fuliginosá cõfutare nõ uerebor dicẽtũ. o. in ntõ tátũ lõga ri si in gtõ lõga remáserit ut cato catonis: huic opinioni aduersanť carmia prius cõtra Capellá adducta. Hoꝝ scda opío ẽ. o. i ntõ tm̃ breuiari si gtũs. o. mutatũ breuiauit. cõtra quos citeť Vergilianũ carmẽ. O uirgo noua mi facies. Ntũs in. o. græcorũ fœmininus lõ gádus ẽ: ut io: alecto: clotho: & nõ admittas illud: qđ in Lactátii codicibus repiť carmẽ. Clotho colũ baiulat: qs tale cõposuerit apud

Aliquoꝝ error duplex

me non est. in his aduertas posse declinari dido didonis secūdā latinā declinationē. ut apud Cæseliū: Paccū. Acti. Enniū: andron. Liuiū. Plau. Cæs. Ouid. A pul. q; pōt uideri. P hocas tamen nō admittit: nec edocet. Genitiuus in. o. græcus ꝓtrahit: ut atho androgeo. Ablatiui & datiui in. o. secundæ inflexionis longationem sumūt. ut deo dn̄o: & similiter græcorū in. o. fæmininorū in quocūq; casu. Accusatiuus in. o. latinus breuiat ut duo. Ver. Si duo præterea. t. i. r. Ideo Bedæ regulā scito falsā dicēris ambo & duo neutri generis corripi. masculini uero lōgari. mox Antonius Nebrissensis duo & ambo corripi omnino præcipit. ego uero ambigue ponerē. ut i. 6. leges Epograp. Vocatiui in. o. ad placitū ponunt: ut o cato: nisi sint a noībus in. o fæmininis græcorū ut o clotho. ¶ Verba in. o. cū gerūdiis ad placitū poni oēs scribunt. demito tamen monosyllaba: quæ Martiano teste elōgātur. ut do no sto flo. ¶ Participiis & ꝓnominibus in. o. lōgatio datur: ut lecturo nr̄o uestro: demito ego: qđ ambiguū est ut īferius exemplis comprobabimus. ¶ Præpositio in. o. finita longatur: ut si Bedæ credimus conecto: qđ uerbum a con compositū innuit Gellius. lib. 2. cap. 17. aliquando breuiatur sequente uocali ut coerceo: & est sciendum (quod Donatus melior non adnotauit) septem esse præpositiones compositiuas. s. co: con: re: se: dis: di: am. & hic triuiales admonitos uelim am dici nō an. ut in oīum ore enatat Priscianū. 14. legito. & q̄a diximus co in ueniri scito aliquos abnuere dicentes con esse in coerceo collisa. n. littera & in coinquino: dixi tamen quod sensi. ¶ Aduerbia in. o. lōgari e portet: ut o: quo: raro: falso: licet hæc ambigua dicat Beda. uero. paruo: certo: denuo: quod (teste Probo) cretico cōstat pede. s. prima & ultima longa media breui. uñ errasse Sedulium cōstat in hoc. Vox dn̄i super extat aquas uox denuo uerbū: quem excusari ex Victorini auctoritate nouimus. dicentis denuo cōstare dactylo qđ miror: quū & Probi auctoritas ualeat: & cōpositio edoceat. cōponitur autē ex de: & nouo. ¶ Breuiātur hæc cedo pro dic: illico: cito: quomodo: quando: modo: hinc demito: sedulo: crebro. ergo. mutuo: profecto: sero: quæ ambigue ponuntur. Vergi. O sola īfandos. Idem. paruoq; potentem Fabritium: quāq̄ ibi uidetur ablatiuus. Iuuena. Facti crimen habet cedo si. c. p. Idem saty. 6. credas cedo si breue parui. Auson. Illico nō marco. s. p. d. Martia. io. Accipe quomodo das. Ouidi. in Fast. Post modo quisq; suo. Idem. Quam cito de toto. n. r. o. C S: ren. quando flagella ligas. a. Vergilio usurpari testatur Seruius. Vt si quādo tybrim. quādo uero est īterrogatiue teste Porphyrione acutū habet accētū: & hoc ait. lib. carminū

Phoce reclamatio.
Duo. i. duos
Bede regl'a falsa.
Antōio nebris. nō hereo
Verbū ī. o.
Gerūdia in o.
Participia in. o.
Pronomē in. o.
Præpositō in. o.
Donati incuria
Aliquorū error
Am nō an
Aduerbiū in. o.
Sedulii error
Seduli⁹ excusatur.
Quando.

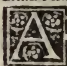
Sulpitii error. Horatii.i.ode.23.Quintianus in epigrã.Quitia me mõ uis:mõ me mea qntia nõ uis.meũ adduxi exẽplũ.ut Sulpi.se errori obnoxium cognoscat:scribẽs mõ ambigue poni:quũ Festus Põpe.ẽt dicat o io breuiari:de ãbiguis i.6.aspice.

Interiectio in o. Cõiũctio i. o. Ergo. ❡ Interiectio & cõiũctio in o.lõgãtur ut oh:ergo quũ sigñat cã3:ut Ergo nõ hyemes:alias Ver.subiecisse uocalem scimus:ut Ergo age chare pr.uero ambiguũ inuenio.

❡ De.P.& ph.in ultimis. Cap. 16.

P.finita. Terminata dictio lõgationẽ cõplectif:ut uolup.Enni⁹ annal.7.quo quũ multa uolup ac gaudia clãq; palãq;. hoc ex Aul.gel.lib.12.cap.4.nouimus:qd alii nõ docuerũt.❡ Si in ph finiãt noĩa lõgari retulim⁹.ubi de.H.in ultimis fit mẽtio.

❡ De.R.in ultimis. Cap. 17.

Aliorũ icuria. Ar terminata. Torculare puluinare pyladis & aliorũ icuria. R terminatæ dictiones breuiationẽ cõtinent:ut calcar legar.❡ Excipiunf torcular:puluinar teste Beda eo q̃ torculare:puluinare in ntõ dici aliqbus placuerit lõgãtur ẽt monosylla ut nar far par cũ suis cõpositis:licet ea cõposita ambigue ponanf:quod nõ adnotauit Pylades cũ cæterise Verg.Sulphurea nar albus aqua.

Er finita ❡ Er terminatis dictionibus cohæret breuiatio.ut macer:noster.quater:amer.❡ Excipito monosyllaba ut uer.tamen breuiantur ter per fer.longato itẽ crater ; caracter:æther:stater:iber.panther:aer:aliqui tñ hoc nomen uolũt: in quo3 numero sunt Maturãtius:& Ferretus:ambiguu poni dicẽtes apud Claudianum.i.rapt.repiri.miscebif aer auerno:immo isti ambigui sunt sensus.nam antiquum corrũpẽtes codicẽ legũt aer: quum axis legendũ sit.carmẽ hoc est Cladiani.Lucidus umbroso miscebif axis auerno.præterea αηρ græci dicũt:quod nullo pacto corripif.

Maturan. & Ferretus decepti. Claudian⁹ a uitio defensus. Alexandri error. Alexander quoq; imber longari pcipit:qui si Salis tãtum habuisset:quantum apud triuiales auctoritatis retinet dixisset nũq̃.ideo iber corripif.Oui.Imber erat.

Ir finita Hyr. ❡ Ir in qbuscũq; breuiari decet.ut uir martyr:demimus hyr.i.manus.

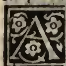
Or finita Or in os. ❡ Or in omnibus corripito:ut amor marmor:excipito cor.qa ambigue ponitur.aduertẽdum est in noĩbus or latinis poetas mutare or breue annuente uer su in os longũ.ut arbos lepos honos teste Seruio.

ur finita. ❡ Vr quæcunq̃ finitæ dictiones breues sunt:ut murmur.demito fur Prisciano.6. comprobante:& astipulante Poetarum auctoritate.Pers.Fur es ait pedio.trifur similiter apud Plautum longaf. longato itẽ cur.Oui. metamor.cur in contraria uersus.hic non obsoletũ fuerit aliquo3

Cur fine interrogatõe reperitur affanias refellere asseuerantum cur nisi interrogatiue nunq̃ inueniri:quibus reclamãs Ouidius in Sap.ait.Et semper causa est cur ego semper amem.Horatius primo carmi.Decantes elegos cur tibi in

nior. Læsa pœniteat fide. Ouidi. amo. i. Centū sunt causæ cur ego semper amē.

ℭ De As in ultimis. Cap. 18.

S finito nois ntō lōgationē damus: ut pietas excipe græcū in as si ī dos genitiuū reddit. ut pallas arcas. Oui. me. ta. 6. Pallas ait. Idē meta. 2. Arcas adest. masculina græca lōga sunt. ut æneas: gyas. peryphas: fœminina & cōia corripiunt. ut plias: lāpas: mænas: phœbas ea quā supius diximus ratione. Accusatiuus Pluralis longatione gaudet ut musas. excipe græcos ut troas delphinas. ℭ Ouid. uiolentos troas ituros. Vergi. iter delphinas orion. nisi per syncopam facti sint ut erynnias erynnas. Stati⁹. xi. nec erynnas ore rogaui. ℭ Verba: participia: pnoīa: aduerbia: cōiunctiones: & alia in as longant. ut amas lectas meas cras nephas quæ est interiectio teste Probo. & alias aduerbium au ctore Seruio: quod nephas sit lōgū est Vergilii carmen a Probo citatū, Bathra uehit sequtur (nephas) ægyptia cōiux: & scito Victorinū dīe in as aduerbia tūc tm̄ pduci quū. a. añ. s. habuerint.

Nomen in as.

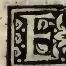
Verba cū aliis in as.

Interiectio una in as.

Nephas interiectio.

Alias aduerbium.

ℭ De Es in ultimis. Cap. 19.

S terminatus noīu3 casus primus lōgat tā græcus q̄ latinus: ut cremes uerres. Martianus tñ breuiat græcum. hic aduerte apud Prudētiū duplicē errorē eē. ait ille in psych. spoliatq; suos fames impia natos. Idem. Cuspis auaritiæ stupuit lues iproba castis. ecce breuiauit fames & lues in qbus fugiēdus est: nisi uelis excusare qđ. S. in scāsione abiiciat Ifa. ℭ Corripito q̄ in gtō crescūt penultīa breui. ut miles: seges: inter, pres. inqes oīno breuiat (Probo teste) licet in obliqs. e. pducat. hoc fit pp suū primitiuū qes qetis: qđ in penultima lōgat. hinc extrahito ceres: aries: abies: paries: spes: res: pes cū suis cōpositis: quāq contra Bedā & posse breuiari iferius docebimus ī 6. Manil. 2. aries ut principe dignum est. Verg. abies in mōtibus altis. Claudi. Beryllo paries & lubrica. i. s. Breuiato ēt nominatiuum singularē in es neutrū ut cacoæthes apud Iuuenalē. 7. saty. Genitiuus in es græcoru3 longat. ut penelopes. libyes. Sil. Fatali dido libyes appellitur oræ. es in plurali in oibus lōgat. ut pfes. nisi a græcis. ut troades troes archades. Vergili. ænei. 4. Stat sonipes ac frena ferox. s. m. Ide3. 10. Arrectum quadrupes & calcibus auras. Horat. ser. i. Non sit mihi mensa tripes & Probus tamen Prisciano teste inter breues posuit ut infra notabimus. hoc Sulpitius & Maturantius minime uiderunt. Vergilius potiuntur troes harena. Ouidi. Troades incipiunt Vergi. arcades ambo. ℭ Verba in es longationē sūmunt. ut doces ames. es ab edo teste Seruio. 5. comment. demito es a sum cum suis

Nomē ī es Prudentii errores duo.

Inquies.

Bedæ incuria.

Sulpitii & Maturātii incuria.

Verbū ī es

compositis ut ades.hic aduerte Philip. Beroaldum eruditionum examen:ac elegantiæ uastissimum pelagus:interprætumq; phœnicē in Propertiū dixisse es cōtra naturā debere longari in hoc:Si puer es alio traiice tela tua.quē penitus errasse aliqui existimarunt legentes.Si pudor est alio.t.t.t.Ipse autem nouam quodam commentario attulit sententiam & legit.Si par est alio t.t.t.Baptista pius synchronorum deliciæ omnino primam nititur tueri lectionē legēs: Si puer es alio.t.t.t.& ait es cōmunem esse syllabam:in medium;q; attulit Vale.Flacci carmē ex argonaut.7.tu supplice digno digni or es & fama meis iam parta uenenis.mox q; dicat,pducentes es regulariter facere corripientes poeticam sequi licentiam non admitto.nā meo quidem iudicio es semper breuiatur naturaliter:si uero longabitur erit ratione monosyllabæ dictionis:de qua superius diximus.¶ Participia pronomina:& aliæ in es partes longantur : ut amantes: nostrates.demito aduerbiū penes.Horatius. Quē penes arbitriū.Præterea in numeris es naturaliter breuiat(si Bedæ credimus)ut millies:nam ut superius diximus alia sunt naturaliter breuia q̄ lōga apud poetas sic ecōtrario ïuenies.& oīno fine.n.scribenda hæc millies toties cēties quoties scribitcap:quē imitari certū ē.

Philip. Beroaldi error. Propertii defensum carmen. Bapti.piū non admitto. Participia & alia ī es. Nūeri ī es.

¶De Is in ultimis. Cap.20.

IS nominū primus:& secundus casus breues sunt:ut axis patris.¶ Excipiunt monosyllaba:ut dis:lis:uis. Priscia no.6,teste breuiato tamen quis in noīatiuo.Producuntur quoq; græca in entis genitiuū facientia ut pyrois simois opois:q́a græce πυροεις σιμοεις & ει in.i.longū uertit:& lōgato etiam nomina quorum in penultima genitiuus longatur: ut samnis:& quæ faciunt in is nominatiuū mutata in.ut delphis eleusis:aris:trachys:Prisciano.6.teste similiter longatur sanguis qa teste Prisciano sanguen faciebat.Lucret.1.gigni sanguenque creari. Idem.4.Emicat in partem sanguis unde.i.i.Lucan. Dum sanguis inerat.d.u.m.p.tamen superius diximus hoc posse fieri propter cæsuram.Longantur item datiui ablatiui accusatiuiue in is teste Seruio.Lucanus proh fata quis ille:si uero quis erit in datiuo uel ablatiuo longatur: Vergili.Quis ante ora patrum.t.s.m.a.Idem simulans euantis orgia bacchi.i.euantes.¶ Verba in is breuiatiōe utūtur ut legis:scribis:inquis:excipiuntur secundæ personæ singul.indicatiui qnartæ coniugationis ut audis:uenis.unō Sedulii succurrit error.quum ait.Peruenis ad christū.s.c.p.a.n.longato is ab eo contra Georgiū Vallā breuiari præcipiētē:cū suis compositis.qa numerus pluralis ea pducit in penultima secūdæ personæ.Producito

Nomē ī is. Sanguen. Quis pro quibus. Verbū ī is. Sedulii error. Geor.ual. nō hæc eo.

quoq; uis a uolo. Martiano u ste. ex hoc Priscianus. 8. ait uolo ueis dixisse ueteres pro eo quod dicimus uis. & ei diphthō. in. i. longum uertimus. fis a fio: sis a sum: faxis: uelis: nolis: malis. mauis: scis: pro ducunt: possis uero ambigue inuenio positū qđ nō uiderunt aliq sic nescis in. 6. legito. fueris: dederis: legeris: aliqñ a poetis longari unus inter syllabographos eminētissimus scribit: quod forte accidit pp illud Diomedis. s. si erit pteritū subiunctı: ui lōgabit. si futurū breuiabit: quod in secūdis plural. psonis cognoscit. uel erit quia cadent in cæsurā. Alius tamen inter litteratos nō spernendus dicit si erit quartæ cōiugationis lōgabitur. Hora. ii. ser. Audieris hæres ergo: si uero tertiæ & aliarū breuiabitur. Horati. Dixeris egregiæ. an bene dixerit aliorum sit iudiciū. tamen non habebit me municipalem: quando apud poetas contrariū est. ego uero breuiari dixerim. & quū is longabitur esse (ut dixi) pp cæsuram crediderim. q illius falsa sit opinio exempla edocēt. Lucil. saty. 5. Debueris hoc noluens & debueris te. Ouid. fast. 3. Da mihi te placidū dederis in carmine uires. Tibul. 4. Respueris etiā. p. g. d. Phineu quid luctaris? dicas quæso: & exempla quæ afferā recipito. Hora. saty. 4. Inquis & hoc studio. p. f. n. p. Idem. si qs uis adde popino. Hora. car. 4. Audiuere lyce fis anus & tamē. ubi fis anus dactylus est. Idē ser. 2. Lenior & melior fis accedēte senecta. Luca. i. Quis deus eē uelis ubi. p. r. m. Ouid. cur sis aretusa sacer fons. ❡ Participia & pronomina in is breuia sunt: ut amantis in genitiuo: mis tis. Ennius. Ingens cura mis est cū cordibus æquiparare. excipito datiuos: ablatiuos: & accusatiuos ut lectis: nostris: qs pro qbus ut supius in noīe diximus: & tunc ab eo qđ est a quo: qñ facit qbus ab eo q est a qui uenire. i. cōmēt. putat Seruius. ❡ Præpositio in is ut cis (teste Probo) breuiatur: quā Victorinus lōgari inuit: cui etiā Seruius īhæret. ❡ Aduerbia in is breuiato: ut satis: bis: licet ambiguū sit: qđ aliorum incuria omissum est. ❡ Coniunctio in is longat: ut quamuis.

Veis p uis
Aliquorū incuria
Vnius non adprobo sententiā
Participiū in is
Pronomē i is.
Quis a q.
Quib⁹ a q.
Præpositio in is.
Aduerbiū in is.
Aliorū icuria.
Cōiūctio i is.

❡ De os in ultimis. Cap. 21.

OS terminatū nomē in ntō lōgum: ut dos mos os oris: demito os ossis: cōpos īpos (Donato teste.) nā ut ait Beda si penultima in gtō lōgat os est lōga: ut nepos. ❡ breuiatur os itē breuis est: ut cōpos. Ouid. post mō cōpos eris. quāq̄ Priscian⁹ putat elōgandū. breuiato itē græca ī os fœminina si habuerint genitiuū in o: ut delos argos naxos aglauros longantur: q̄ tertia declinatiōe attica emittūt genitiuū ī. o. ut cos apollos athos androgeos: & qa de atticis noīb⁹ dixi. supest ut referam q̄ fallo scripserit Britānicus. est aute3 carmine Statii. in achil. Aetholus

Nomē ī os
Britāni. fallitur.

ithacusq; deae.ait Britannicus aetholos scribēdū esse:qa est noīatiuus graecus aetholus latinus:& non staret uersus.immo est mi pce ptor qd si in os graecū esset breuiaret ex ea forma:& nō finit noīatiuum eē atticū regula:q uult in os noīa si attica fiāt penultimam corripere & dūtaxat in substātiuis.aetholus uero lōgat pen ultimā:

Statius a uitio defēsus

& adiectiuū est.ideo apud Sta.legito.Aetholusq; ithacusq;.haec dixisse uoluit:ut floridius sit opus.sīt in os terminata sunt lōga : quae apud graecos ωσ faciūt:apud nos ois ut minos heros tros:qd & te

Phoce rtā.

stat Phocas.Genitiuus in os a nomine in is:uel as:uel in eus diphthongo breuiatur:ut meotidos pallados tereos orpheos:& ut latius dicam omnes in os breuiabis genitiuos:ut tethyos sphyngos.

Accusatiui in os longandi oīno sunt:ut deos dominos. Lucreti.3. Exos & exanguis tumidas.p.a.Senec.in tragoed.Naxos aegeo redimita ponto.Ouidi.metamorpho.2.Cic opus est aglauros ea est.h.

Seruii error.

p.l.Vergili.Androgeos offert.n.f.a.i.Idem.12.Quantus athos aut quantus eryx.ex quo errasse ibi Seruium uel posito pignore contēderim athon legendum esse scribentem:quia os breuis est:set Pri-

Prisciani regula.

scianus longe rectius docet more syracusio in on facere nominatiuum:quae in os productum passim terminare inueniantur:ut heros heron.minos minon.ideo athos ibi legendum affirmo.qa per

Vergilius emaculat⁹

ωσ scribitur:;& reddit accusatiuum athon uel atho.Ouid xi.met. Nec leuius quā si quis athon.p.q.r.Verg.in Buc.Aut atho aut rhodopen.ubi.o.sequente uocali breuiatur:quāq; ibi athon perperam

Ouidius emaculat⁹

legit.Huic nostrae sententiae Domitius Chalderi.in.ib. astipulat. Mar.nephas incesti tereos & quae.Claud.Proteos & septem.d.c.n. Ouidi.metamorpho.12.Non ea tydides non audet oileos aiax : & sic legēdum est.non autem oileus aiax.ut in omnibus fere legitur codicibus.Terētius Varro.Quaq; fretum torrens maeotidos:hoc ex Probo nouimus.Oui.Tethyos has neptes.o.q.s.Stat.i.the.dum

Participia in os.

quaero patrem si sphyngos iniquae.si uero.s. collidit.o.breuiat. ut tyberino catillo.latius legito ubi de.s.in prima Epogr.fit mentio.

Pronomē in os.

¶ Pronomina participia:quaeq; in os alia longant:ut ufos lectos.

¶ De us in ultimis. Cap.22

Nomē i us

S termīatū nomē in noīatiuo breue esse cōuenit:ut manus pōdus:excipiuntur monosyllaba:ut grus:ius:thus: sus:rus:mus:plus:& graeca:ut panthus:hydrus:melampus:amathus:alcinus alcinois:si dices alcinous tūc merito breuiat.sic androgeus:qa androgeus graece dicitur & os in us longum uertitur.Ouid. Viueret androgeus utinā:de qua dictione legito Seruium.2.cōment. & constantinum lascarem. productum

etiam secundum aliquos tmolus quando bisyllabum est.(nam tmolus & tymolus dici locupletissimus testis est Stephanus)sed inuenies breuiari apud Ouidium.2.metamorpho.unde non possum quin mirer Sulpitium quando uelit longari quod si inueniat credam.eius hunc errorem poteris uidere ubi agit de.o.ante.m.in primis syllabis.longato etiam si quandoque nomen græcum in eos in us uertatur apud nos:ut androgeos androgeus ut dixi:& latina quædam:quæ in genitiuo crescunt tertiæ inflexionis penultima longa:ut salus uirtus:quod etiam testatur Seruius.excipitur palus paludis:quod aliquando breuiatur ut inquit ille:quia in dis genitiuum facit.cætera in ris & in tis genitiuum facientia producuntur.Si uerum est quod dicis Serui ergo incus breuiabitur quando:quia in dis genitiuum facit: quum sit omnino longum:& uenit a cus monosylla.an bene dixerit aliorum sententiæ iniungendum censeo.ideo talia nomina penitus producenda sunt ut salus uirtus. aduertendum tamen est in Victorini codicibus legi uirtus inueniri breue lege tu uirus. & si etiam uirtus legatur erit:quia.s.abiiciebatur ut sæpius diximus quod senectus breuietur in Galli fragmentis manum non uorto: quum galli non esse sæpius dixeri.Genitiuus fœmininus a nomine in o:ut sappho sapphus.manto mantus longatione utitur. Verg.10. Fatidicæ mantus & thusci.f.a.Genitiuus quartæ cum nominatiuo:accusatiuo:& uocatiuo:pluralibus longantur Prisciani sententiam probãte Vatum auctoritate:ex quo bis errasse Sedulium doceo:quum genitiuum quartæ breuiauerit.ait namque Dicemus sancti coniunctio spiritus actu ubi legito flaminis uel pneumatis:& alibi.Sexus & ætatis satiauit quattuor illic:in his ut non ferẽdus est: in alio ita non admittendus accusatiuum quartæ plura.numeri in hoc corripiens.primosque necans uagitus & audens.nisi uelis excusare in omnibus.s.abiici:& non mirum est si genitiuus quartæ longatur:quia teste seruio primo commen. pluralis nominatiuus regit genitiuum singularem:& hoc ait super illo Vergilii.curruque uolans dat lora secundo.ubi maxime dissentit ab Aulo Gellio lib. quarto cap.16.Datiui & ablatiui tertiæ & quartæ & quintæ in us breuiantur:ut patribus manibus diebus. Vergili.10. Est amathus est celsa mihi.p.a.c.¶ Verba:participia: pronomina : præpositiones:& aliæ:si quæ sunt:ut suptus teste Agrætio breuiamus:ut ama mus:amantibus:nostratibus:secus:tenus.

Sulpitii error.

An bñ Seruius uide.

Cus.

Victorin⁹ emaculat⁹

Sedulii errores duo.

Sedulii error.

Sedulius excusatur.

Seruius a Gellio dissentit.

Verba cũ aliis in us.

Suptus.

¶ De ys in ultimis. Cap.23.

Y S terminatæ dictiones breuiationem poscunt:ut clamys Statius. clamys horrida pendet: demito in yos geniti- Ys finita.

Aliquorũ defectus.

uum facientia ut tethys erynnis. Vergil. Teq; sibi generum tethys emat omnibus undis ab aliquibus omissa hæc fuit regula.

¶De. T. in ultimis & th. Cap. 24.

T. finita.

Vt. i. ubi.

Ouidius emaculat⁹.

Pylades cõtra alexãdrum.

Pyladis regula.

Aliquos taxaui.

Pyladis error.

Regula pulchra.

Th. finita.

V. finita.

Finitis dictionibus breuiationẽ damus: ut ait: aliquãdo Martiano teste lõgatur: ut caput euãdrius abstulit ensis. Vt cõiũctio siue aduerbiũ oĩno corripit. Ouidi. met. 1. Quaq; erat & tellus illic & pontus ut aer. idest ubi. qđ & Porphirio testat: carmen hoc Ouidii adlegans. & nõ legas &. ut passim legitur. longatur uero. t. pcedẽte diphthõgo ut Antigens uo lucris. aut pcedẽte cõsonãte ut aiũt dicũt. aut syncopa. Oui. met. 3. Interiit at uos. p. f. u. u. Pylades in alexãdrũ iuehit. q dixerit in con cisis lõgari: quũ Maro dicat. imugiit ætna cauernis. asseuerat quo que se recti⁹ posuisse regulã scilicet quũ tãtũ littera detrahit p syn copen breuietur: ut imugiit. si uero syllaba abiiciat longet. ut obit p obiuit. alias taxauimus dicẽtes syncopen syllabã non posse elidere: qđ posse diximus ut admorunt ubera tygres. obit pro obiuit: qđ Pylades iõ dicat. quãdo syncopa tãtũmodo accipit litterã. t. breuia ri falsum esse exẽplis depræhenditur. Iuuena. Confisus periit admirã dusq; lacertis. Ouid. 4. met. Nõ adiit apte nec. l. i. u. Idem. 2. fast. Il le abiit eadem. e. b. h. & alia sexcenta sunt. sed quum syllaba demit nõ imerito lõgatur: qa accẽtũ seruauit ut estimauit si demas ui & di cas estimat pter figurã opus erit ut mat syllaba seruet in eodem mẽsu. quẽ hẽt in integra dictiõe sic in obit obiuit mugit mugiuit. ¶Si uero in th noĩa finiunt lõgari supius diximus: ubi de. h. fit mẽ tio. nec te lateat. ϑ. apud græcos nouẽ significare p se. apud Home rũ uero litterarum ordinẽ numerũ facere nullus est qui ignoret.

¶De. V. in ultimis. Cap. 25.

Diomedẽ Victo. ser.

Prob. non admitto.

Probus infirmus.

Victorinũ ñ adnutto.

Finales in quacũq; orõnis pte dictiones elõgant. ut cor nu. amatu: uisu: diu. aliq tñ artiũ scriptores inter quos sunt Diomedes: Seruius. Victorin⁹: & Probus. scribũt noĩa in. u. quartæ in ntõ accusatiuo & uocatiuo breuia ri: i aliis casibus lõgari: sed exẽplis nõ platis minime fidẽ adhibue rim quando his reclament poetæ. Ouid. meta. 8. Pressa genu digy tis. sic Verg. Nuda genu nodoq; finus. c. f. ubi fine dubio accusati ui sunt. & non imerito: qa Prisciano asserente oĩs in quacũq; orõ nis parte dictio in. u. pducit ut panthu. Præterea inquit Probus & in ntõ pduci ut cornu: sed quum dicit aliqñ breuiari propter illud Tullii in ara. Ac pter leuum genu oĩs parte locatus. infirmum ẽ: qm excipit a uocali. Victorinus itidem aliqñ corripi hæc scribens noĩa facit: ut ei minus credã. breuiat etiam. S. collisa Lucreti. saxis

pendẽtibus

pendentibu structas. legito primam epographi. ubi de.S. fit mentio. non desunt etiam qui tu cum met breuient apud Lucre. Nam tu met a nobis. i. q. u. t. u. ubi nos legimus alias tutemet. Lucretius. emaculat

De.X. in ultimis. Cap. 26.

x Longas positione reddit dictiones: ut ex: tamen aliquando longari & breuiari nouimus. longantur auté quando in obliquis penultima lõga est: ut pollux pollucis: si auté penultima in obliqs breuis est corripi ex uerbis Prisciani (mõ is auctor sit) coniicio. uerba illlius pono ne me aliquis finxisse putet. Syllabæ quæ correptã uocalé hñt acuto accẽtu pferunt ut pax fax nux nix dux: qa naturalr̃ breues sunt: ex qbus coniicimus médũ esse in libro de accentu: quum pax ponaẽ inter naturalr̃ breues. ideo dictioné illã confoderim & pix substituerim: quoniã pax in obliquis penultimã lõgat: pix autem breuiat. sic emaculãdus in editione prima Donatus est: quũ ubi de accentu loquitur pax etiã interferatur illis naturaliter breuibus: & non mireris cur in prima epograph. ubi de.X. littera sit mentio dictum sit. x. aliquando natura longari: ut pax: lux: rex: uox: aliquãdo positione ut fax: nex: nix: nux: nox: & q posita sit dictio nox nõ mireris: nam est ppter genitiuum & alios obliquos: in qbus nõ statim. i. post. c. sequit ut in aliis: sed iterponit. t. ut noctis nõ nocis dicas. aliud ẽt succurrit nec spnẽdũ Bedam posuisse exul quem potius exsul & exsiliũ p. s. post. x. Capro teste: & analogia astipulante: scriberem. exsul enim dicitur quasi extra solum unde exsul & exsilium scribẽdum censeo. Tamẽ oia in. x. longa inuenies. (nam ut diximus) aliquãdo poetæ ponunt cõtra naturam syllabas: sed ratio spernendæ naturæ hæc est. quia. x. unius temporis est quum sit duplex consona: præcedens uocalis alterius: quæ duo tẽpora positione longam reddunt syllam. Priscianus emaculat Donatus emaculat X. finita. Exsul. Exsilium

¶ De.Y. in ultimis. Cap. 27.

y Terminata dictio breuis est: ut moly. Ouidi. Moly uocãt superi torta radice tenetur. Y. finita.

¶ De.Z. in ultimis.

Z Finita nulla latini idiomatis dictio est: unde errant Triuiales grammatistæ Galeam dicẽtes: quum latinius galeacius dicatur uel galeatus: sup qua re nec tacuit Pontanus. si aliqua inuenient erunt barbara & longanda cẽseas ut acam. Phineu lœteris q hæc quinta nostra ad umbilicum producta sit epograph. finis prope est: quo ad extremum traharis supplicium. Valeto tandẽ tacitus: ne tuis impeditus affaniis sextã supprimam. iam erumpit sexta: Sexta exi: placebis certe. Z. finita.

Io. Francisci Quintiani Stoae Poetae Laureati de syllabarũ quãtitate Epographia Sexta.

Prohœmium.

T si in prioribus epographiis ambiguas dictiones sparsim passimq́ adnotauimus: tamẽ quũ earum exẽpla curiosis minime obiecerimus. operæpretium fuit: ut facilior earũ esset cognitio: hãc Sextã adgredi epographiam: quæ non minus iucunda erit: q̃ utilis: & nõ minus delectabilis q̃ opulenta. nec imitabimur quosdam nostri seculi scriptores: qui in principio ita ample: ita magnifice: ita uberrime exordiũtur: ut nihil uberrius ampliusue uideri posse existimet. mox opis exacto meditullio ita lãguescũt ac torpescunt: ut uelut utres anauri decidãt corruãt flaccescãtq́: imo si priores copiosæ & multiiugæ fuerũt. hãc copiosiorẽ & mage multiiugã efficiemus. in primis nãq́ si cognitu digna eruditiõis plenaq́ aliqua cõtexuimus. in hac aũt mage digytis adligãda: memoriæq́ mãdãda: ac sæpius relegẽda imiscuimus. Quid enĩ dignius pulchriusq́ tyronibus offerri põt: q̃ dictionũ syllabas enotare idifferentes? euola tandem sexta: si placueris præter opinionem non euenerit. & primo.

De cõmunibus syllabis. Cap. I.

Ommuniũ syllabaꝝ modos esse octo Martianus & Victorinus scribunt. septẽ dũtaxat ponit Diomedes: nouẽ Beda: ego undecim nõ inextricabilis edocebo. Primus modus est: quũ in correptã syllabã orõnis finit pars. in comate enim lõgat: ut Nã tibi tymbre caput euandrius abstulit ensis. breuiat: ut Per caput alteri⁹: unde ut dicem⁹. t. ambiguũ eẽ Capella scribit. Secũdus quũ aliq̃ dictio in breuẽ definit uocalẽ. sequẽte dictione ab. s. incipiẽte cũ alia cõsonãte: lõgat ut. Vñ spissa comas. breuiat ut. Ponite spes sibi q̃sq́ suas. ubi qd dicat Diymedes legito. Præterea Pompeius (teste Beda) ait. s. nisi sit in dictionis principio non posse lique

Duos modos addo

T. ãbiguũ

Beda cõtra põpeium.

scere cõtra quẽ Beda insurgit dicens repiri apud Vergiliũ. Hortatᶜ menestheus nũc nunc isurgite remis. ubi sine dubio Beda ipse fallitur nõ enim menestheus trisyllabũ legendũ est: sed mnestheus bisyllabũ ut Mnestea sergestũq; .u.f.q.c. ℂ Tertius modus est: si correptã uocalẽ sequatᶜ muta cũ liqda. est eni lõga. ut uasto cyclopis i antro. breuis. manibus fabricata cyclopũ. Diomedes sub hoc tertio ait mõ. F. aliquãdo: licet sit semiuocalis: fungi mutæ officio sequẽte liqda: ut Talia flãmato: & simul ore fremebãt: nos aũt dicius in illis exemplis breuiari. a. &. e. natura: nõ ꝓpter. f. sic Sergius inqt in hoc Neue flagella ue breuiari propter. f. &. l. dicat quid uelit hoc nunq̃ dixerim. ℂ Quartus: quũ dictio ꝓnominis in. c. finit: in hoc lõgatur: dicier hic est. breuiatur: ut Solus hic inflexit. f. a. q. l. Terentianus tamẽ uult ibi creticũ esse pedẽ prima & ultima lõgis & media constantem breui. & ibi adprobat: illum aspicito. unde mirum est Seruium scribere Terentianum dixisse. c. haberi pro metri rõne quum hic disputet hic & hoc omnino longari. Diomedes isup aliud profert exemplum: in quo tam pedis primã syllabã longam: q̃ i tertia breuẽ dicit ut. Hic uir hic est tibi quem. p. f. a. dicat grãmaticus an in illo uersu primum hic longetur propter. c. solũᶜ an ꝓpter. c. &. u. consonantemᶜ quid dicet nescio. ℂ Quintus modus est: quẽ Diomedes nõ dicit: sed Capella: quũ diphthongus sequente uocali orationis finit partem: in hoc longa: ut Musæ aonides: breuis: ut Insulæ ionio: quãq̃ Terentianus creticũ uult esse pedem: quod & secundum aliquos reperiᶜ apud Homerum βουλεται αυτιαον ἐμμι ναπο λοιγου αμυναι. ℂ Sextus: quum longam breuis sequitur uocalem. ut O utinam tunc. q. l. c. p. hic longa est: aliquando breuis. ut corydon o alexi. ℂ Septimus: quum in unam uocalis breuis definat consonantẽ sequẽte. h. ubi aduerte (ut diximus) in Martiani codicib[9] esse. N. propter figuræ similitudinem. in hoc septimo modo Diomedes hoc attulit exemplum. Aenean hominum: quem miror dicat an ibi. h. faciat anteriorẽ syllabam longam: quum æneã per. n. scribatᶜ: quæ littera omnino ꝓducitur. Vergilius ac dominũ ænean in regna recœpit: qui uero dicunt Terga fatigamus hasta: ut Victorinus: Donatus: Capella & alii uidenᶜ infirmũ afferre exẽplum: nam & si. h. nõ sequereᶜ mus posset elõgari ꝓpter cæsurã ut. Omnia uincit amor & nos. c. a. nam posset melius afferri illud. Vir humilis mœsto. d. l. t. in quo etiam Vir posset produci ui monosyllabi. ℂ Octauus: quũ breuẽ uocalem z. sequitur. est. n. lõga Mezẽtii ducis exuuias breuis. nemorosa zacynthos. sic Diomed. & Capella. eo q̃ uim amittat duplicis: in hoc lectorũ fit iudiciũ. scito tamẽ

Beda fallitᶜ
Vergilii locus.
A. diomed dissentio & Sergio.
Seruiũ miror.
Diomedes fallitᶜ.
Diomedeȝ miror.
Exẽplũ mlᶜ toꝝ ifirmũ
Iudicio aliorũ remitto.

sa breuiari natura:& quamuis duæ sequerentur consonantes nun quam longa esset:quia est in diuersa dictione.Beda profert duo Iu uenci exempla:in quibus & longatur & breuiatur præcedens uo calis z.Difficile est terris adfixus diuite gaza.Et gaza distabat re rum possessio fulgens.ℭ Nonus est:quem ponit Beda:quia in fine uersus quælibet syllaba est ad placitum.ℭ Decimus:quem nostro marte iunximus est:quum uocalis excipitur in eadem dictione.a. q.&.u.ut aqua liquidus liquor.in prima lege epogr.ubi de.Q.lit tera fit mentio.ℭ Vndecimus est:quem itide3 scalpro nostro erui mus:quando duplicant simplices duæ similes litteræ.ut apud Ho merũ:qui in primo uersu illiados breuiauit in achille secũdã unũ. l.adimẽdo.& ut apud nos in repulit retulit porsena reliqæ catylus: & multa alia tunc quum simplex littera fit:breuiant.quu3 duplex elongamus.ut reppulit rettulit porsenna reliquiæ catyllus: & cæ tera id genus quæ inferius adnotabo.set iam dictiões adponemus in quibus aut in prima:aut in mediis:aut in ultimis indifferens re peritur syllaba.quas per ordinem hic ad posui.& primo.

Gaza pria breui

ℭ De ambiguis in prima syllaba. Cap.2.

Via ab Abraham uel ab abrahamo intemeratæ Virgi nis ordimur genesi3.sic ambiguarũ ab Abrhamo exor dium faciemus.ℭ Abrahã ideo in prima longat & bre uiat.Sidon.Abrahã sanctis merito sacrãde patronis.sic & Ambrosius.Abraham meritis impia secla.Arat.2.Principiũ me minisse iuuat deus inquit abraham.in hoc nulli sit admirationi si aliquando propter mutã & liqdam ambiguas adponã dictiões. nã & multũ cõferet.qa si breues naturaliter longantur & breuiantur syllabæ.si longæ quãq sequitur muta cum liquida breuiant nũq.

Abraham.

Adria. ℭ Adria ĩ prima long.& breui.Hora.i.car.Quo nõ arbiter adriæ; est autem carmen glyconium spondeum duosq continens dacty los.Propt.i.Nõ ego nunc adriæ uereor mare noscere tecũ. ℭ Adã

Adam. ambigue.Auson.Decœptumq adiunxit adam nos fera nepotum. que3 secuti sumus in theoanastasi.Tum sic primus adã.s.g.p. Sedu

Agrippa. lius.nã qui deessemus in adã.ℭ Agrippa long.& breui.Sidon.Leu cadiis agrippa fretis iudea tenet.Manil.i.Miles agrippa suæ uene risq ab origine proles.super hac dictione qd dixerim in pria epog. legito ubi de.l.&.r.fit mentio.& in arte breui de heroici speciebus.

Athrax. ℭ Athrax pro fluuio & urbe thessaliæ in prima longa.& bre.Oui dius in her.Athracis æmonios hippodamia uiros. Catul. Smyrna

Atrox. cauas athracis penit⁹ mittetur ad undas.ℭ Atrox.l.&.b.Sil.pur. 2.Instat atrox terga increpitans fugientia uictor.Virgili.in cul.

Pamaico asiamq hoi ret lestrygones atrox. ¶ Aminea in prima .l. & .b. Vergili. Sunt etiam amineae uites firmissima uina. Auson. Solus qui chium miscet & amineum. Seren. lyricus. Vmbra necat teneras amineas. est autem phaliscus uersus constans tribus dactylis: & pyrrhichio. Seren. phys. Succus amineae uitis cum pane medetur. ¶ Atlas in prima ambigue. Vergi. 4. ubi maximus atlas Oui. in her. Hercule supposito sidere fulsit atlas. ¶ Atrides ambigue. Vergili. 3. Et gemini atridae. Ouidi. metamor. 15. Haesit in aduerso grauis hasta minoris atridae. ¶ Aprilis a longat & corripit Marti. In mensem rogo differas aprilem: est carmē phale. ubi as a trocheus est. Ouidi. annal. 2. Aprilem memorant ab aperto tempore dictum. ¶ Apricus a. l. & . b. Tibul. Annus in apricis maturat collib⁹ uuas. Horat. Gaudet equis canibusq & aprici gramine campi. ¶ Atys. l. & . b. Ouidi. metamorpho. 10. Grata deum matri si quidem cybeleius atys. Idē metamor. 5. Datq animos erat idus atys quē fluminę gāge. Set aliqui id esse referunt propter nominis differentiam. ¶ Apulia. a. l. & . b. Mart. Velleribus primis apulia: parma secundis: Horat. 3. car. Nutricis extra limē apuliae. est autem alcaicum metrum ubi limen a dactylus est, aliqui non desunt tamen: q uelint apud Horat. intellegere de apulia nutrice. i. quadam muliere: ipsi suam ego meam sequar sententiam. ¶ Acis primam ambiguam habet. Ouidi. 13. metamor. Acis erat sic & quoq erat tamen acis in amnem. Claud. rap. pros. 3. Lucus erat prope flumen acis qd candida praefert. quamquam aliqui atym legunt: set acin legendū asseueranter autumo. ¶ Alia in prima ambigue. Sil. pun. 8. Maior & horrificis se se extulit alia ripis Lucan. 6. Quas aliae clades. sic putauit Seruius. contra quem Probat Beroaldus non ibi Lucan intellegere de fluuio. set q̄ sit ab alius alia aliud: quod credo: quia alibi Lucan. longat. romanis alia fastis. & quid si duplici. ll. longaretur simplici breuiaretur? lector te ipsum consulito. ¶ Afranius. l. & . b. Lucan. 4. phar. Iure patri rector castris afranius illis. Ausoni. Quam toga facundis caenis agitauit afrani. ¶ Aplustre a. long. & bre. Caesar in arat. Fulgent argoae stellis aplustria summa Cicero in ara. Puppibus assumptis fluuitantia quaerere aplustra Manil. primo. Incipit argiuamque ratem per aplustria sūma. ¶ Adrastus in prima indifferens est. Vergilius. 6. Parthenopeus & adrasti pallentis imago. Stat. the. 1. Cunctatur proferre pedem tunc mitis adrasti. ¶ Blatero apud Horat. saty. 17. breuiatur Audis cum magno blateras sermonē fugisq. sic apud Lucil. 20. Deblaterat plenus bonus rusticus una Ouid. in phil. uel quicunq fuerit auctor.

Aminea.
Atlas
Atrides.
Aprilis.
Apricus.
Atys.
Apulia
Acis.
Alia.
Seruius arguitur.
Lucani locus
Afanninus
Aplustre
Adrastus.
Blatero.

Blaterat hinc aries & pia ballat ouis. alii scribunt blacterò a uer-
Blax. bo græco βλαξ blax.i.stolidus. super qua dictione Festum legito:
Britannus. & Beroaldum in Appul. S. commentario. ¶ Britannus in prima
ambigue. Lucreti. 6. Nunquid britannis cœlum differre putamus:
Iuue. & minima contentos nocte britannos. unde quando breuia
tur simplici .t. quando longatur duplici scribitur. nam græci dupli
ci .tt. scribunt βρεττανοι Dionysius per unicum .t. protulit pro-
pter metrum ὠκεανοῦ κέχυται ψυχροῦ ῥόος ἔνθα βρεττανοί.
Bythinus ¶ Bythinus primam long. & bre. Vale. flac. 3. Bythino phrygio-
ue satum set quem sua uoto. Manil. iiii. Armeniæque iugis bythi-
nia diues. Iuuenal. saty. 7. Quamq́ & cappadoces faciant equitesq́
Busiris: bythini. ¶ Busiris in prima ambigue. Ouidi. in her. Si te uidisset
cultu busiris in isto. Stati. thebai. 12. Non trucibus monstris busi-
Berylos. rim infandumque dedisti. ¶ Berylus in prima long. & bre. Iuuen.
saty. 5. Heliadum crustas & inæquales berylos. Prudent. in psych.
Hinc sibi sapphyrum sociauerit inde berylum. tamen potius elon-
garem. quanquam Prudentii penitus non est excutiẽda auctoritas.
Catholic⁹. ¶ Catholicus in prima ambigue nam natura breuiatur quia a ca
ta præpositione græca componitur. quæ breuiatur apud Home-
rum. πολλὰ δ᾽ ὅ γ᾽ ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν. longatur
apud Sidoni. Vi quæ catholicam fidem lacessunt. similiter Prudẽ.
in psych. Catholico in templo diuini. f. a. u. unde Alexandrum me
rito ab aliquibus tueri est: quum dixerit elongari quia uiderat for
Cygnus. te apud hosce. ¶ Cygnus uel cycnus lon. & bre. Iuuena. saty. 6. Ra
ra auis in terris nigroq́ simillima cygno. Mar. Quæ capta est alio
nuda lacœna cygno. Ausonius cornix non ideo ante cygnum.
Cyclas ¶ Cyclas lon. & bre. Iuuena. Hæ sunt quæ tenui sudant in cyclade
quarum. Senec. in trag. Et uasta calpe sonuit: & uoces cyclas. est. n.
carmen iamb. ubi cyclas iambus est. ¶ Cecrops in pria lon. & bre.
Cecrops. Iuuena. saty. 6. De sulmonensi mera cecropis omnia græce. Lucre.
Finibus in cecropis funestos reddidit agros. ¶ Cerimoniæ in pri-
Cerimõiæ. ma ambigue. Sidonius. Consecratio cerimoniarum. est autem car
Cerimõiæ. men phale. in quo ceri trocheus est. Prudent. contra Symac. Immã
unde sueta suas ut cerimonias: est carmen asclep. in quo ut ceri est p da
ctylo & iure primã breuiauit quãdo a carẽdo cerimonias dici retu
lit Massurius Sabinus in cõmẽtariis quos de indigenis cõposuit.
Cupressus. ¶ Cupressus ambigue. Oui. meta. 10. Affuit huic turbæ metas imi
Caria tata cupressus. Catul. Flãmanti phaetontis & aeria cupressu. ¶ Ca
ria ambigue poni duo scribunt syllabographi. Manilius. 4. Arca-
des antiqui celebrataq́ caria fama. Carolus Arret. Quũ caria ap-

tiquo fuerit spoliata sepulchro.hic an Caroli teneatur auctoritas ignoro .duo tamen(ut diximus)adlegant.Carolus insuper omniũ sui temporis poeta laudatissimus absq; ratione id fecisset nunq̃.

Crepida. ¶Crepida in prima breuiatur. Horat. Chrysippus dicat sapiens crepidas sibi nunq̃ . sic apud cæteros latinos:apud græcos longatur:&per.κ scribitur.Theocritus edyllio quinto παν͂δα κρηπῖδ' ἐσ πάνδα κλαμυδ' ἠσ ροι αν͂δρεσ.

Cyprus. ¶Cyprus cy. lon.& bre. Ouidi. metamorpho.15.Scire dedit referam tota notissima cypro.Horat. Sicq; diua potens cypri.ubi tens cypri pro dactilo est.

Cacus. ¶Cacus in prima lon.& bre.Ouidi.in fast. Cacus auentinæ timor atq; infamia syluæ.Idem.meta.9.His cacus horrendum tyberino in purgite monstrum.

Curetes. ¶Curetes Cu.long.& bre.Luca.4.Illic bellaci confisus gente curetum .Ouidi.metamorpho.3.Cælme ioui largoq; satos curetas ab hymbri.

Calo. ¶Calo.l.&.b.primam.Hora.Hunc pminxerunt calones atq; caballi.Ouid.annal.4.Per flammas saliisse calones.quãq; in antiquo contextu legitur colonos:quod placet: qa calo potius lõgatur.Lucil.Scinde puer calam ut caleas: unde calo postmodum dicitur.

Cydon. ¶Cydon ambigue.Verg.10.Dum seq̃ris clitium infelix noua mœnia cydon.Stat.Hoc regi promissa cydon.si uis latius aspice Seru.10.cõmen.

Cosyra. ¶Cosyra co.l.&.b. Ouid.i fast.3. fertilis est melite sterili uicia cosyræ.Sil.14.Et bellare trabas docilis cosyraq; parua.

Cratis. ¶Crathis ambigue.Ouid.põ.4.Huc lycus huc sagarus peneusq; hypanisq; crathisq;.Idem.metamorpho.15. Crathis & hic sibaris uestris conterminus oris:sed propter discretionẽ fieri crediderim:quando.n.breuiatur est fluuius argiuus. quando long.est calaber:qa a cathide monte dicitur ut late Iacobus meus

Creta. Crucius in hymnorũ adnotatiõibus retulit:sic fit de Creta quãdo est fluuius in ponto breuiaẽ apud Val.fla.qñ est insula longaẽ ab omnibus poetis.

Criticus. ¶Criticus indifferenter ponĩẽ.Horat.epist.2.Et critici dicũt leuiter curare uidẽtur.Martia.7.Aequali liber est critice qui malus est.

Capetus. ¶Capetus ca.l.&.b.Ouidius fast.4.Et tuus est idem capete functus auus.Idem.meta.14.Epitus ex illo post hunc capetusq; capysq;.

Cedrus. ¶Cedrus ambigue.Ouid.nec cedro charta notetur.Horat.posse linenda cedro.

Cyclops. ¶Cyclops in prima ambigue. Ouid.primo metamorpho. Tela reponuntur manibus fabricata cyclopum. Vergi.3 uasto.cyclopis in antro.

Cyane. ¶Cyane cy.long.& bre.Ouid.9.meta.Cognita cyane præstanti corpore nympha.Idẽ in trist.Quaq; suis cyanen.miscet anapus aquis.set hoc fit forte ꝑpter discretionem.nã non eædem sunt.

Coralium. ¶Coraliũ.lon.&.b.Ouid. met.ulti.Sic & coraliũ quo primũ ɔtigit auras.Seren.corallũ uero

f.c.n.u.Vergi.Coralio fragili.e.l.m.e.Claud.Mergit se subito uel- litq; coralia cloe:quem immitatur Sidonius. Lactea puniceo sinu-

Citus. antur colla corallo.¶ Citus cum compositis ambigue ponitur:nã si uenit a cieo cies secundæ breuiatur.si uero a cio cis quartæ con- iugationis longatur.Ouid.2.metamor.Nec fruitur somno uigila- tibus excita curis.Statius in achil.Nec tantũ exciti bimari quos is- mara uallo.sic erit concitus accitus & cætera similia composita.

Catena. ¶ Catena in primã ambigue poni scribit Ferretus.Pers. Quum fu git a collo trahitur pars longa catenæ.Mart.Expectant curæq; ca tenatiq; dolores:unde affirmauerim ferreti contextum fuisse men

Didymus. dosum.sufficit lector q te admonuerim.¶ Didymus in prima am biguum est.Arat.4.V.s.m.probans modo didyme discis.Sedu.Cui

Daphne. didymus cognomen erat. ¶ Daphne da.l.&.b.Ouid.metamor.i. P.a.uisæque cupit connubia daphnes.Petron.Et baccis redimita

Didius. daphne fremulæq; cupressus.¶ Didius ambigue. Ouidi.fasto.6. Didius hostiles ingeminauit opes.Ausonius.Vt patricidæ regna

Darius. adimat didio.sed forte est propter differentiam.¶ Darius da bi- guam habet.Ouidi.Vtq; necatorum darii fraude secundi.Sidon. Et primum darii tumultuantes:est enim carmen phal.in quo mun dari dactylus est.super hoc nomine latius ubi de ambiguis in me-

Deorsum. diis dicemus.¶ Deorsum.l.&.b.Lucrecius.2.Pondera quãtum in

Diana. est deorsum cuncta ferãtur.Idẽ.atq; aerea quæq; deorsum. ¶ Dia na in prima longa & breuis.Verg.i.Exercet diana choros quã mil le secutæ.sic & Cinna.Secula permaneãt nostri diana catonis.Oui dius metamorpho.secundo.Et nisi quod uirgo poterat sentire dia na.& si quis ambigat an diana sit latinum legat Macro.satur.prio.

Dicharcheus. ¶ Dicharcheus di ambiguum est. Petron.P.i.magnæ dicharchi dos arua.Sidon.Namq; dicharcheæ translatus puluis harenæ. sic

Dolon. & breuiauit Silius.¶ Dolon in prima.l.&.b.Ouidius in her. Ret- tulit & ferro rhesumq; dolonaq; cæsos. Idem metamorphose.xiii.

Echion. Ausum eadem quæ uos phrygiæ de gente dolona.¶ Ecchion am- biguum reperitur.Ouid.metamor.3.quorum fuit unus echion.Iu uena.de qua citharedus echion..Ouid..metamorphose.5. Echiõq;

Egcolus. sagax quondam uentura uidere.¶ Equicolus prima.l.&.b.Ouidi- us.3.fast.Quantum laurentes bis quantũ equicolus acer.sic & Sil. 8.Simbruuio rastrisq; nouant equicola rura.Vergili.9.& pulcher equicolus armis:qui in eodem etiam longat nemorum duris equi

Eous. cola glebis.¶ Eolus.l.&.b.in prima.Luca.Aut quũ sole nouo ter ras irrorat eous.Verg.2.Geor.Eoasq; domos arabum pictosq; ge lonos:quod & dicit Serui.sed ut alias diximus quando corripitur

scribimus per.h:heous:& trahit ab heos.i.dies.quando longat pri
mam sine haspiratiōe scribit:& uenit ab eos.i.aurora quod nomē
producitur.Ouid.in fast.quū Romā aspexerit eos.℄ Ebur indiffe- Ebur.
rentem habere primam Nestor scribit.Catul.Ebore nyseo uerticē
cæsariē.Verg.i.Geor.India mittit ebur molles sue thura saboei.p- Nestor
fecto Nestor suam adprobauit interritus sententiam:nisi. Catullū decipitur.
contaminaret.nam apud Catul.Et bereniceo uertice cæsariē legi- Catullus
tur.nō aūt ut ille autumat.℄ Eriphyle in prima.b.&.l.Iuue.saty; emaculat⁹
6.Occurrent multæ tibi bellides atq; eriphyle Tibul.2.Eriphyle Eriphyle.
phoebo grataq; quod meruit.fet forte propter differentiam.nam
una fuit uxor amphiarai & tunc breui.alia fuit sibylla quæ ſm ali
quos heriphyle scribitur & in prima longat:alii tamē dicunt hero
philē.℄ Electrū prima ambigua.Oui.De ramis electra nouis.Ver Electrum.
gi.liquido ue postetur electro.ut allegat a Festo asseuerante pote-
stur pro pōt antiquos dixisse.dicet aliquis ibi legendum esse potest
ut in miscel.pcipit Politianus:qa electrū per η apud græcos scribi
tur.dicat mihi an crepida nō breuiet:qq̄ scribunt illi κρηπὶς:sic
inquit Sidon.nec thessera castris In chtesiphonta datur:ecce chte
breuiari licet græci per η scribāt.Idem.Gaudeat euphemiam:ecce
phe breuiari:quū per η scribat.dicet iterū Sidoniū lrāṝ græcarum
exptem fuisse.ut Hermolai iudiciū est.aliud exēplū de electro affe
rā.Verg.in ciri.Coralio fragili & lachrymoso mouit electro:quāq̄
alii legunt non electro pro mouit electro.℄ Focale fo.l.&.b.Mar Focale.
tia.Hoc focale tuas asserat auriculas.Hora.Fasciolas cubitale fo-
calia potus ut ille.sed aduerte qn̄ lōgat a fauce uenire & est genus
ligaminis quo gula colligat.qn̄ breuiatur a foco deriuatiuum est,
hoc dixisse uolui ut scires lector me penitus omnia inquirere:quæ
ad cognitionem ptineāt.℄ Fucus ambigue ponit.Columel.xi.De Fucus.
iectura quidē frontis data signa fucorum.Catullus. Tincta tegit
roseo conchyli purpura fuco.unde non mireris si aliquando com
posita a fuco u ante c ambiguam habeant.℄ Fibræ ambigue.Ver Fibræ.
gil.& amaris intyba fibris.Terentianus.Nec spirant animas fibræ
est autē Glicon.uersus spondeo & duobus cōstans dactylis.sic erit
fabri fabrilis fabrico.quorum exempla ponere superuacancū est.
℄ Fidennæ si ambigue.Iuuena.satyra.10.An fidennarum gabio- Fidennæ.
rumq; esse potestas.Vergi.6.Hæc tibi momentum gabios urbēq; Flabellum
fidennam.℄ Flabellum fla.lon.& bre.Propertius.Hæc modo pa- Fabri.
uonis caudæ flabella superbæ.Ouidius.i.art.Profuit & tenui uen- Fabrico.
tos mouisse flabello.Claudianus etiam longauit in Eutrop.Anni- Fabri.is.
bali pyrrhoq; rogas flabella perosi. ℄ Fieri fi.b.&.l.Iuuenalis.6 Fieri

sat. Vir nollet fieri nam quantula nostra uoluptas. fieri si Donato credimus longauit Ennius. at fere tu semper breuiabis. ¶ Gyges ambiguũ in prima. Vergi. xi. & succiso poplite gygem. Ouidi. Centimanusq; gyges. tamen propter discretionẽ factũ esse crediderim

Gyges.

¶ Getes ambigue. Ouid. i. pon. Nulla getis toto gens est truculentior orbe. Iuuenal. sat. 4. Tanq̃ de getis aliquid toruisq; sicambris: quãquam alii legunt geticis: alii Cattis.

Getes.

¶ Ganeo ga. lon. & bre. Iuuenal. occultus ganeo pultes. Prudentius in psych. Ima pati laxa ganeorum lege teneri. Idem in amart. Ingluuiẽ uegetãq; uegetamq; gulam ganeonis inescent. super hoc dubito. tamen ut diximus nec sperneda est Prudentii auctoritas nisi in manifestariis: de quo quid sentiam lege in epogra. 4. ubi de. a. ante. m. fit mentio.

Ganeo.

¶ Gradiuus in prima. l. & b. Vergi. 3. Gradiuumq; patrẽ geticis q̃ præsidet armis. Ouidius. 6. metamor. Et genus a magno ducẽtem forte gradiuo: & melius naturalr breuiatur: q̃a gradiendo dr. sed etiã dicitur ab hestæ uibratiõe (Põpeo teste) quam græci dicũt γραδαγειν. & α. apud grecos anceps est.

Gradiuus.

¶ Glutinor glu ambigue. Verg. in ob. mecœ. uel Cornelius (uterq; classicus) Conglutinãtur aquæ scopulis se cõdit hyrundo. Prisci. in perhi. Corporibus lapis hic ceu glutine tectus adheret. Catul. Quæ nunc tuis ab unguibus reglutina & remitte: est autem carmen iambicum septenarium hipercatalecticũ. ubi reglu spondeus est uel iambus ultimam continentes longam.

Glutinor.

¶ Gebennæ apud Ausoniũ & . lon. & . b. Ninguida pyrenes & pinea gebẽnarũ. Idem. Interiusq; petunt aquitanica rura gebennæ.

Gebennæ.

¶ Geometer lon. & bre. primã. lõgat: quia apud græcos per diphth. scibitur. ut late diximus epograph. 2. ubi de uocali ante aliam. Sidon. Non hic quum gæometricas ad artes: ubi quũ gæo dactylus est. & non est ut fiat synæresis ut in illo Ausonii. Vel quot iuncturas geometrica forma fauorum: & in illo Iuuena. Grammaticus rhetor gæometres pictor alyptes. quid dixerimus aspice Epogra. 2. in pallegato loco.

Geometer.

¶ Getulus ambigue. Verg. 4. Destruat aut captã ducat getulus hiarbas. Mar. i. Traducta ẽ getulis nec cœpit harena nocentes. Geog. Merula. Domitii Lancinator in eum inuehitur q̃ ignorauerit mendum esse in Mart. codice pcipiẽs legendũ eẽ. Traducta est geticis. uel Traducta est gyaris eo q̃ gætulus in pria & secũda lõget: eo uero aliqua mot⁹ rõne nullũ eẽ mẽdũ affirmaueri. ita i exẽplũ affert Tortelli⁹: & i Caprũ Agræti⁹. Geor. Merula possit stipulari cur breuiet diphthõg⁹ eo q̃ scribatur gætulus. nõ mireris Merula itidẽ breuiatur in mæotis & in strõphea diphth. uis ut breuiet sequẽte uocalis uah ceruicosus es:

Getulus

quid erit quũ iuenies apud latinos.η.&.ω.breuiari:quæ uocales tã apud græcos:q̃ diphthõgus semp elongant̃ ut superi⁹ diximus,sed ut ualidiori nitar argumẽto duo alia exẽpla proferã. Ouid. in her. Quid dubitas uinctam getulo me tradere hiarbæ. Auson. Tarqni us getulusq; iterũ postremus & ille.sic legitur in meo antiquo con textu:aliq tamẽ legunt.Tarquinius getulus itẽ.sed forte pp inau ditã dictionẽ:quæ longet̃ breuieturq; in prima & secũda syllaba. Itaq; lector.Si Quintiani iudicio audieris doctores cõsules quum & diphthongus breuiet̃ ut in phenestra prima breuiat̃ quũ a φαί-γειν.i.lucere ueniat ubi αι in e breue apud nos uertitur.ℭ Gothus ambigue ponit̃ Auson.Huc possem uictos ide referre gothos.qđ longetur satis firmũ nõ afferro exẽplũ.neoterici tñ longant quod non improbo:nam græci scribunt Γοτθων scilicet cũ.τ.&.θ. post. o.& longant Iulianus ουτω θρηικιος εστι βιοεται εθρεα Γοτθων. & idest quod sæpius dixi in aliquibus apud nos demi consonantem ut Γραββατον grabatum te ipsum cõsulito.ℭ Heresis apud Pru dent.in prima long.& bre.Heresim hanc p̃saga patris præuiderat olim.Idem in psych.Cognomento heresis deus est mihi discolor i-guit.ℭ Hydra long.& bre.Vergil. Ferro & face contudit hydram. Senec.in tragœ.Exedit artus uirus ut phama est hydræ:est autem carmen iamb,ubi hydræ pro iambo est.sic Hydrus ambigue poni tur.ℭ Hebrus ambigue.Seneca in her.œth.Et hydra uires posuit & notos hebro,ubi hebro pro iambo est, Ouid.metamorphos.xi. Membra iacent diuersa locis caput hebre tuamq;.ℭ Hinulus hi.l. &.b.Horatius.Vitas hinuleo me similis cloe.Propert.Atq; hinuli pellis totos operibat amantes.ℭ Hymẽ ambigue.Ouidius in her. Affuit & sertis tempora uinctus hymen.Catul.Hymẽ o hymenææ hymen ades o hymenææ.ℭ Hyle ambigue.Stat.the.7.Qui breue littus hyles.a.q.i.Homerus elongauit si Hermolao credimus. Bar baro:quẽ legito.cast.lib.4.ca.7.Homeri carmen est οι τυλε ονει-χον οιδυλην και μεδεωνα.ℭ Ilithya ambigue. Ouidius. Præpo sitam timidis parientibus ilithyam. Vergilius in ciri. Perfer sæua præcor per numina sacra ilithiæ. super hac dictione inferus uide to ubi de ambiguis in mediis syllabis.ℭ Itys ambigue. Ouidi-us sexto metamorphoseos. Nec mora traxit itym ueluti gange-tica ceruæ. Idem in eodem.Prosiliit itysque caput philomela cru entum: non desunt tamen qui ityos seu ityli legunt. ℭ Ilissus apud Statius ambigua prima reperitur. amfractu riparum incur uis ilissos. Idem. Celauit geticos ripis ilissus amores. ℭ Io pro filia inachi ambigue.Ouidius.i.metamorphoseos.Fletibus auget

Gothus. Heresis. Hydra. Hydrus. Hebrus. Hinulus Hymen. Hyle Ilithya Itys. Ilissus. Io.

aquas nataq; miserrimus io. Idem in her. Quæ tibi causa fugæ? quæ io freta longa pererras? Idem. in ib. Quem memor a sacris nunc

Italus. quoq; pellit io. ℂ Italus primam ambiguam habet. Vergili. Hinc Augustus agens italos in prælia cæsar. Oui. in her. Quæq; ubi sint

Italia nescis itala regna sequi. sic erit Italia. & italus nomen ꝓpriũ a quo

Iuuit italia de quo. Q . fabium pictorem legito. ℂ Iuuit præteritum. l. & b. Mart. In tota iuuit quem nihil esse domo. Catul. Non ita me diui uera gemunt iuuerint. uenit aute3 a iuui præteritum. sed sem

Ichneumõ per elongato. ℂ Ichneumon in prima. b. & l. Mart. Delectat mari

Lucrinus. um si pernitiosus ichneunõ. lõgatur uero positiõe. c. & n. ℂ Lucrinus primam. b. & l. Mart. ostrea tu sumis stagno saturata lucrino.

Lapathes Vergi. An memorem portus Lucrinoq; edita fundo. ℂ Lapathes secũdum aliquos in prima ambigue inuenitur. Serenus. Sæpe chelidoniam cum succo lapathis addis. Columella. Lubrica iam lapathes iã thami spõte uirescunt. quod non probo na3 apud Serenũ tertiæ est: declinationis apud Columel. lege lapathos ut sit secũdæ sic apud Horati. ser. 14. Et lapathi breuis herba: s. a. n. s. c. & sunt diuersa et in significatione. alii uolunt in declinatione tantũ: te ipsu3

Lucrum. consulito dixi quid senserim non ꝙ disceptauerim. ℂ Lucrum ambigue. Horat. Pythias emuncto lucrata simone talentum. Plaut. in alc. Emundis uendundisq; me lætum lucris. est autem Iambicum ubi lucris iambus est. unde merito lucellum a lucro breuiat. Mar.

Luceres. 13. Alea nec damnũ nec facit ista lucrum. ℂ Luceres in prima ambigue Ouid. 3. Fast. Quosq; uocãt Ramnes luceribusq; simul. Propert. ramnesq; uiri luceresq; coloni. ℂ Labrum. l. & b. Iuuenal. sat.

Labrum 10. Pallida labra cibum capiũt. d. a. Val. æditiuus. Quid mihi quæram abs te membra labris abeunt. unde nec immerito labellum

Lauinum. breuiatur. ℂ Lauinum la ambigue. Vergili. cernes urbem & promissa lauini. Sil. Lauinum ac altrix casti collatia bruti. Vergilius profugus lauinaque uenit. ut uult Seru. uel ut alii lauinia uenit.

Lyceus. ℂ Lyceus apud Ouidi. Et cum cyllene gelidi pineta lycei. Idem. secundo metamorphose. Consitaque arboribus lycea relinquerat arua. licet Iacobus ille Crucius Bononiensis lyrcea legendum esse feliciter uelit. Ille est Iacobus quem amo ac ueneror nusqua3 a me uisum: sic soleo uirtutis gratia incognitos amplexari: eorumque labores extollere: ut multi me incognitum diligunt. meum uenerãtur nomen. nõne toties uenere multi nostro tãtum moti nomine: ubi uiderint abire me solum uidisse gloriantes. set iam sequamur.

Labicum. ℂ Labicum la. l. & b. Martialis primo. Labicana leui cespite leuat humus. Vergilius. 7. Et sacranæ acies: & picti scuta labici.

¶ Liquor ambigue. Lucreti. 1. Pondus uti saxis calor ignis liquor Liquor.
aquarum. Ouidi. 1. metamorpho. Ergo ubi libatos irrorauere li-
quores. ¶ Liquidus similiter. Ouidi. metamorpho. 13. Munera cũ Liquidus
liqdo capiunt cerealia baccho. Lucreti. Crassaq; conueniunt liqui
dis & liquida crassis. Idem. 1. Liquidus humor & uberibus. s. o. g. sic
& nos in primo Orpheos. Frigida & an liquidis concordent crassa
sub uno Corpore & an crassis socie tur liquida rebus. causam aspi
ce epogra. 1. ubi de. Q. littera fit mentio. ¶ Lychas ambiguũ est Lychas.
apud Vergilium. Inde lycham ferit ex tinctum iam matre per em-
pta. Idem. Protinus antæum & lychan prima agmina turni. ¶ Mi Miletum.
letum ambiguum in prima esse duo litterati scribunt. Marti. Nec
miletos erat uellere digna tuo. Arator poeta christianus: quẽ aliqui
qui receptum affirmant. Mensibus hibernis tribus in statione mi
leti. lector an hunc recipias paruipendo: non spernendum affirmo
Vatem. te ipsum consule. quod sentio dico non q̃ contendam ut
dicebat romanorum doctissimus Varro. ¶ Muto mu. l. & b. Ho- Muto.
ra. 1. ser. Hinc si mutonis uerbis mala tanta uidenti. Martia. Dor-
mis cum pueris mutoniatis. est autem uersus phal. ubi ris mu tro-
cheus est secundam breuem continens. ¶ Maceror omnino ambi Maceror.
gue. G. Cæsar. Vnum hoc maceror & doleo te deesse terenti. Oui.
Interdum maceror. oh dicent aliqui legendum esse Maceror inter
dum permutatis dictionibus. aliud affero exemplum ineuitabile.
Priscia. in per. quod opus Rhennii fannii esse scribunt aliqui. Frã-
gitur hircino maceratus sanguine tantum. contra meum Piũ Ba-
ptistam. mox etiam melius uidetur si breuiemus quia a macer ue-
nit. ¶ Mesana ambigue. Sil. 14. Incumbens mesana freto nimiũq; Mesana.
reuulsa. apud græcos breuiatur in hoc Thomæ Pindari interpræ-
tis ἱβυκοσ ἱταλοσ ἐκ του ρηγίου ἐκ μεσσηνησ. ¶ Migro ambigue. Migro.
Vergili. in buccolico ludicro. ueteres migrate coloni. Manil. 3. Na
scentum acciperent proprias signisq; migrarent. ¶ Manes in plu- Manes.
rali ambigue. Vergili. 6. Si potuit manes accersere coniugis Or-
pheus. Lucreti. Et nigras mactãt pecudes manibusq; deisq;. ¶ Me Melos.
los. b. & l. Lucre. Ac musea mele per chordas organiciq;. Pers. Can
tare credas pegaseium melos. est autem scazon ubi melos sponde-
us est primam longam continens. licet Ang. Politianus inter litte-
ratos Pphoenix nectar legendum asseueret: cui Pius. Marullus: &
Plautius reclamant: quia apud græcos (teste etiam Hermolao)
lõgum reperitur: ut in himnis hoc uersu Homerus μελοσ ἀείσειν
apud Orpheum & reperiri Pius noster scribit. ¶ Mœotis in pri- Meotis.
ma ambigue. Iuuena. Tale quid excusat mœotide sæuior ira. Ma-

nil.4. Ponto mæotis & undis. Ouidi.i.tristi. Longior antiquis ui-
Neriene. sa mæotis hyems: sed fecit propter uocale3 sequentem. ℂ Neriene
primam.l.&.b. Ennius in primo annal. Nerienen mauortis & her-
cle. Licinius imbrex in neæra. Nolo ego neæram reuocent set ne-
rienen. in quibus quo ad Ennium long. quo ad alium breuiari ait
Natrix. Gellius.li.13. Cap.21. legito etiam inferius apud nos. ℂ Natrix am
bigue. Lucil. Si natibus natricem impressit crassam ac capitatam.
Obex. Luca. Et natrix uiolator aquæ. ℂ Obex in prima ambigue. Sil.4.
Et fidos certant obices accersere sylua. Vergili.10. Ecce maris ma-
gna clausit nos obice pontus. de uerbo obiicio in.2. legito epogra.
Orion. ℂ Orion in prima ambigue. Ouidius in fast. Obstitit orion lato-
na nitentibus astris. Horatius in Epo. Dum pecori lupus & nautis
Ohe. infestus orion. ℂ Ohe in prima.l.&.b. Hora. Laudarit donec ohe
iam. Martial. Ohe iam satis est ohe libelle. Iuuenal. satur est quum
Pugilar. dixit Horatius ohe. ℂ Pugilar pu Ambigue. Ausoni. Bipatens pu-
gilar expedi: est autem dimetrum. Iamb. ubi pugi iambus est pri-
mam breuem continens. Iouenal. saty.xi. Nec pugilares defert in
balnea. dicitur eni3 pugilar & pugilaris: nec mireris: quia in diuer-
sa uidentur posita significatiõe: nam omnino ab uno ueniunt no-
Progne. mine. ℂ Progne in prima.l.&.b. Ouidi. metamorpho.6. Et lachry
mæ fecere fidem uelamina progne. Petron. Atque urbana progne
Pilatus. quæ circum gramina fusæ. ℂ Pilatus.l.&.b. Iuuenc.4. Pilatũ nũc
ipse rogat sibi credere membra. hic est ille Iuuencus poeta christia
nus: cui omnes eruditi fidem adhibent. Arator.i. queat memorare
pilati: sic nos semper breuiauimus in theoandrothanato tragœ-
Proserpina. dia de passione Christi nostra. ℂ Proserpina primam ambiguam
habet. Claud. rapt.i. Matribus & numeri damnum proserpina pẽ-
det. sic Ouidius in.5. metamorpho. longat. Senec. in trag. her. fur.
Vidisti siculæ regna ꝓserpinæ: ubi regna pro dactylus est. ℂ Phi-
Philoctetes. loctetes in prima.l.&.b. Sidoni. Philocteta tibi dedit pharetram.
aliqui tamẽ uolunt ut in primo huius phal. iambus sit: quibus assti
pularer si uteretur alias Sidoni. Vergili. Parua philoctete subnixa
Physicus petilia muro. ℂ Physicus.b.&.l. Prudenti.2. contra Sym. Nec uos
o miseri physicorum dogmata fallant. Sidoni. Physica uel logi-
Putresco. co: logicum uel iungit ad æthos. ℂ Putresco ambigue. Horati-
us. Blactarum ac tinearum epulæ putrescat in arca. Ouidi.i. pon.
Estur ut occulta uitiata putredine nauis sic putris putridus putre-
Propontis. do ambigua sunt. ℂ Propontis in prima.l.&.b. Manil.4. Aequo-
ra & extremum propontidos hellespontum. Catul. Propontidem
trucéq; ponticum sinũ. ubi Propon iambus est omnino. similiter

Lucanus.xi.paruo ruat ore propontis. ¶ Phydias ambigue in prima ponitur. Martial.9. Lisippum lego phydiæ putaui:ubi phydi trocheus est primam longam continens. Auson. Cuius opus? phydiæ. qui signum pallados? eius. ¶ Pulex. lon. &. bre. Columel.11. Paruulus aut pulex irrepens dente lacessat. Ouidius. Parue pulex & amara lues inimica puellis:nisi auctorem mentiatur opus. Martialis etiam longauit. ¶ Pupa secundum quosdam in prima ambigue, longat autem a Persi. & Martial.isti inter quos est Baptista Plautius allegant unum Ausonii carmen. ubi breuietur: & reuera: nisi carmen contaminarent:eorum opinioni adhærerem. est hoc carmen. Barbara quæ latias uincis alumna pupas. Parce mi Plauti alioqui oculissime. carmen Ausonii mutilas quod est. Barbara set quæ latias uincis alumna pupas.est autem carmé choriambicum sapphicum tribus choriambis constans & bacchio. ubi na pupas bacchius est primam breuem & duas longas habés ultimas. non autem est pentametrũ ut cogitas remota set coniunctione. ¶ Palatium in prima longatur & breuiatur. Sil.primo. Dum noua contentis surgant pallatia flammis. Ouidius primo metamorpho. Haud timeam magni dixisse pallatia cœli:hæc duo sufficiant exempla: quum classicorum sint plurima tu legendo inuenies & uenit secundum aliquos a balatu ouium: alii uo lunt a pallante. ¶ Pachynus ambigue. Ouidius quinto metamorphose. Leua pachyne tibi lilybœo prura præmuntur. Idem metamorph. 12. E quibus imbriferos uersus pachynus ad austros. non desunt tamen q ita legant.imbriferos est uersa pachynos ad austros. prio rem ego dictionem laudauerim. ¶ Profectus pro ambigue. Propertius.2. Hæc tibi profecto ludebat Iasone Varro:aliqui dicunt ibi legendum esse perfecto: quod probamus. aliud addam exemplum Iuuena. Profectura domo ficula non mitior aula. Stat.theb. 12. Huic ego te coniux ad debita regna profectum. ¶ Profundo ambigue. Has postquam mœsto profundit pectore uoces. Sil.xi. Impia dementis uulgi & uox tota profundit. ¶ Pugil. bre. & lõg. Sidonius. Sparta terapnea pugilem cum gymnade pinguem. Prudentius secúdo cõtra sym. Vnctis pugilibus piles pugnabat ethruscus. Sidonius tamen melius: quamquam a pugnis uenit & longatur. unde etiam Iuuenalis inquit. Nec pugilares defert in balnea raucus. ¶ Propino longatur & breuiatur. Martialis Cænat propinat poscit negat innuit una. Iuuenalis. satyra.5. Hiscere tanquá habeas tria nomina quando propinat. ¶ Propello prolongatur & breuiatur. Sil.5. Ocyus interea propelli signa uidebat. Lucreti.

Phydias. Pulex Pupa. Bap.plautii error. Ausonius a uitio defensus. Palatium. Pachynus. Profectus. Profundo. Pugil. Propino. Propello.

Procuro. 6.quasi prouehat atq; ꝓpellat. ¶ Procuro. similiter. Verg. xi. Procurate uiri & pugnã spera re parati. Accius in annali. Exercent epulis læti famulosq; procurãt. ¶ Pituita pi.l.&.b. Catul.i. Muccusq; & mala pituita nasi. est autem carmen phal. ubi pitu trocheus est prima gaudens longa. Horati. saty. 12. Lenta foret pituita uides & pallidus omnis: quamuis aliquibus placeat ut in Horat. fiat synęresis ut pituita sit trisyllaba dictio tantum. ¶ Peplũ ambigue Vergili.i. Crinibus illiades passis peplumq; ferebant. Sidoni. Post Chalybem pendente peplo tegit extima pepli. sic Capella. 6. Aetheris astrifico lumina multa peplo. ¶ Propago ambigue. Vergil. uobis Romana propago. Idem Georgico. secundo. S.t.o. melius propagine uitis. sed est propter differentiam. plura legito. in tertia epog. tñ propago uerbum prima longa & breui inuenitur. Lucrecius. nat. l. Propagare genus posiit uitamque tueri. Idem in eodem. Efficis ut cupide generatim secla propagent ¶ Pyrene ambigue. Sili. xiiii. Pyrene misit populos qui nomen ab amne. Tibullus primo. Non sine me est tibi partus honos tua bella pyrene. ¶ Pyreneus ambigue. Claudianus in stilla. Pyrenea tetigit lapidosis frondibus ilex. Lucanus. 4. Iamq; pyrenææ quas nunquam soluere titan. ¶ Polypus apud græcos breuiatur. Phocylides. μήδ᾽ ἐν πετροφυεῖ πολύποδος κατὰ χρῶμα ἀμείβου. apud nos longatur duplicatiõe. l. Ouidi. Vtque sub æquoribus depræhensum pollypus hostem. & aduerte aliquando apud græcos per ου scribi & tunc pulypus longatur. Oppianus primo. πουλυπόδεσσι σκολιοὶ καὶ σκορδιλοῖσι ἰδάλιμοι. ¶ Poples. l.&.b. Vergilius & succiso poplite gygem. Lucretius. 4. Brachia palpebræque cadunt poplitesque cubanti. quod etiam adnotat Seruius nono commentario. ¶ Polycletus in prima longatur & breuiatur. Prudentius in rom. Forceps myronis polycleti malleus. est autem Iambicum in quo nis po spondeus est. Iuuenal. saty. 4. Hic aliquid præclarum euphranoris ac polycleti. & est propter. l. in qua dictione modo simplex modo duplex est. ¶ Polydamas in prima. l.&.b. Pers. Ne mihi polydamas & troades labeonem: quamquam pulydamas legunt alii. sed omnino πολυ apud græcos breuiatur. fet forte quum longamus. l. duplex fit: quum breuis est. l. simplici scribitur ut in multis aliis uideri est dictionibus. ¶ Quadrupes. l.&.b. Vergili. Quadrupedes & frena iugo concordia ferre. Ennius. 7. Deniq; ui magna quadrupes equus atq; elephanti. ¶ Quotidie quo. l.&.b. Catul. Coniugis in culpa flagrabat quotidiana. & tunc duplici. t. scribitur. Marti. 10. Leuis dropace tu quotidiano. Idem. xi. Cultus syndone tu quotidiana

Margin headwords: Procuro. — Pituita — Peplum — Propago — Pyrene — Pyreneus — Polypus. — Poples. — Polycletus — Polydamas. — Quadrupes. — Quotidie.

tidiana.ubi tu quo in duobus exemplis trocheus est.sic dixit Sido. Orpheum uiscere qui quotidiana.hanc dictionem per.c.omnino scribendam uult Abstemius. ℭ Reficio re ambiguum habet. Oui di.metamor.13.Pugnantem domui uictum orantéq; refeci.Lucre. nat.1.Reficit æterno deuictus uulnere amoris.& quando longaẽ duplici.f.quando breuiatur simplici scribendu3 est. ℭ Repulit am bigue.Ouidi.in her.Quiq; feros repuli doctis medicatibus ignes. Luca.Reppullit a libycis immensum syrtibus æquor.tamen quan do longatur.p.duplici scribimus. ℭ Reperit similiter.Auso.At qui cōdiderat postquam non repperit aurum.Aptauit collo quem re perit laqueum. ℭ Retulit similiter.Ouid.Rettulit & ferro rhesum dolonaq; cæsos.Catul.Si reditum retulisset is aut in tempore pri mo. ℭ Reiicio apud aliquos ambigue ponitur.Sta.th.Tela manu reiicitq; canes.Idem in eodem.Et prima uigil arte lacon hos reiicit ictus multa super hoc uerbo discuterem:set onus iniūgo Domitio Quintio phoenici fratri meo qui in sua metrobasi fideliter de hac re disputauit. ℭ Refert in alia significatione q̃ pro dicit re.l.&.b. Iuuena.Quid refert quanta siccum iecur ardeat ira.Lucreti. Vsq; adeo magni referunt studium atq; uoluptas. ℭ Similiter & in alio significato.l.&.Sere.b.Sin etiam rutilus refertur pectore sanguis. Vergili.Et quæ mane refert & quæ surgentibus astris. ℭ Reduco ambigue.Lucre.1.Reducit uenus & reductam dædalla tellus.Ho rati.saty.14.Palma negata macrum donata reducit opimū. ℭ Re latus similiter.Ouid.ulti.metamor.Esse fidem digitis ad frontem sæpe relatis.Idem.metamor.9.Thermodoontiaco relatus balteus auro.Lucreti.2.Hinc rursum cœli relatum templa receptant. Ter. in phorm.quod ab isto allatum est at sibi rellatum putet:ubi teste Donato ratiōe carminis.l.debet geminari. ℭ Retro re.l.&.b. Oui di.metamor.10.Ne flectat retro sua lumina donec auernas. Idem Acta retro naris.Lucre.2.Ipsam seq; retro partem petere ora prio rem. ℭ Rubigo ru.l.&.b.Hora.in ser.Iuppiter ut pereat positum rubigine ferrū.Martia.2.Veteris ore aliter nimiaq; erubigine captus.alii ceruicosi dicunt apud Marti.legi nimiaq; erugine:aliud af fero.Ouidi.metamorpho.8.scabriq; rubigine dentes.Prudentius in psych.Condere uagina gladium ne tecta rubigo.an hoc Prudē tii contra contumaces insurgit? ℭ Rutilius primam ambiguam habet.Martia.Phamæ rutilium suæ relinquas.est autem carmen phale.ubi post spondeum dactylus est.Ouid.fast.6.Hæc tibi præ posito memorant dixisse rutili. ℭ Rhea in prima ambigue.Ouid. 4.fast.Sæpe rhea questa est.Pruden.Et si rhea sacram lasciui mar

Reficio. Repulit Reperit Retulit. Reiicio. Refert Reduco. Relatus. Retro. Rubigo. Rutilius Rhea.

Reliquus tis amore. tamē rectius breuiari affirmauerim. ¶ Reliquus re ambigue. Pers. Hæc reliqua accipito licet illud & ut uollo tolle. Lucre. Nunq̄ relliquo reparari tempore possit. ¶ Recido similiter. Lucre. Recidere inferiora magis q̄ tempora nostra. sic & Propert. Recidit inq; suos mēsa supina pedes. breuiatur quia componitur ex re & cado cadis. ¶ Rudo. lon. & bre. Persi. Fin dor ut arcadiæ pecuaria rudere credas. Ouid. in fast. Intempestiuo quum rudit ille sono. Idem. stridorq; rudentum. ¶ Resina in prima ambigue Martia. Resinam ueneto nec resecare luto. Iuuenal. quid enim resinata iuuentus. scio quid dicat Baptista Pius non humani set diuini particeps ingenii. & q̄ apud Mart. Veterno resinaq; pigriores legat remora. placent Pii uerba de remora: q̄. resina ambigue minus possit poni calculum nō adiecerim. non ne sic in resina prima & secunda longantur breuiātur ue sicut in temeto. lector eru ditiores cōsulito: qd sentiam dixi. ¶ Scyros ambigue. Ouid. Ignara ra tetigi scyria membra manu. Sidon. uel scyrias uacuasse colus uel serica fila. ab Hermolao tamē corrigit in hoc Sidonius: quem non dicit ut de cæcil io. M. Tullius ad atticum: latinitatis malum auctorem fuisse: set græcas nescisse litteras. Hermolaus nimis seuere arguit quasi ignorect. y. apud græcos esse ancipitem. qa apud poetas modo producatur modo breuietur. in hac re tam Sidonio q̄ Hermolao adhæserim. præ sertim quum alibi Sidonius produxerit. ¶ Strigis ambigue. Ouid. fast. 6. Sic fatus uirgam quam striges pellere. p. Senec. in her. fu. Omenq; triste resonat in mensæ strigis similiter & Ouidi. amor. i. Vulturis in ramis & strigis oua tulit quem in Orpheos libris imitati sumus. ¶ Sopitus so ambigue ui detur poni. Ouidi. metamorphose. 7. herbis superest sopite draconem. Ide3 in hero. Purpureo iacuit semisopita toro. Claud. rap. ult. Semper in occiduos insopitosq; manere. ¶ Satricus sa. long. & bre. Sil. 9. Satricus esse manum & sidonia uulnera credens. Idem in eodem. Seruitiu3 satricus mox inter p̄lia regi. ¶ Supremus am bigue. Augustus. Ergo ne supremis potuit uox improba uerbis Ouidi. in trist. Nec mandata dabo nec cu3 clamore supmo. ¶ Strigilis stri. l. & b. Per. I puer & strigiles crispini ad balnea defer. Iuuena. & sonat unctis Strigilibus. aliqui tamen ut in. 3. epogra. diximus aliter legunt. ¶ Sycheus apud Vergili. ambiguam habet primam. Huic coniux sycheus erat ditissimus agri. Idem. miseri post fata sychei. ¶ Scamander ambigue ponitur. Catul. Testis erit magnis uirtutibus unda Scamandri. Interpres Strabonis. 13. Fluxus q̄ hic geminis Scamander fontibus exit. & non mi-

Marginal notes: Recido. Rudo. Resina. Scyros. Striges. Sopitus. Satricus. Supremus. Strigilis. Sycheus. Scaman der.

reris me interpretes adlegare:quando nō aliter transferrent. ac in auctoribus inuentum est:alias risui haberentur. ¶ Saducei sa am- Saducei
bigue. Iuuencus. 3. Illa pharisæi saducæiq; dolosi. Idē. 4. Inde sadū
cæi tali cinxere latratu. ¶ Sicilia ambigue. Ouidi. in sapph. Quid Sicilia
mihi cum lesbo sicelis esse uolo. Vergili. 3. Ore aretusa tuo siculis
confunditur undis. ¶ Sicanus similiter. Vergili. Sicano prætenta Sicanus.
sinu iacet insula contra. Idem. 5. Fida reor fraterna erycis portusq;
sicanos. ¶ Stuprum stu. long. & bre. Ausoni. Tres uno in lecto stu- Stuprū.
prum duo perpetiuntur. Prudent. 2. contra sym. Et stupra uestra
deæ ueneris prætexitis umbram. sic inuenies apud Senecā in octa-
uia. ¶ Silenus primam ambiguam habet. Vergili. in bucco. Quā Silenus.
tum omnis mundus gaudet cantante sileno. Ouidi. metamorpho.
xi. At silenus abest titubantē annisq; meroq;:tamen alii negāt pri-
mū esse Maronis carmē ꝑpter mutatā syllabam:ego uero posse eē
censerem quum & multa alia ad libitum ponuntur nisi græce scri
beret σιληνοσ & ει in. i. longū uertit itaq; lōgato semper. ¶ Sphæ Sphæra
ra. l. & b. Manil. i. Ingenti sphæra totum præcingit olympū. Prud.
in psych. Cuius ad arbitrium sphæra mobilis atq; rotunda. in hoc
Prudent. paulū fidei adhibeo propter deriuationem:quā si quis ue
lit aspici at Eusebium Pamphilum præparat. euange. 2. si placet. ut
Prudentium admittas habenas laxo. ¶ Stipendium apud Catul. Stipendiū.
longatur. Indomito nec dira ferens stipendia tauro. apud Sidoni.
breuiatur. Possit fœdere sub stipendiali:est carmē phal. in quo sub
sti trocheus est ultima gaudens breui. non desunt qui Sidoniū im-
pugnent qbus non astipulor. nā uidet seruasse naturam suæ priæ
positionis. nam stips stip is sti breuiat a quo uenit. Si Vlpiano credi
mus lege Agger est locus digestis de uerborum significatiōe. Oui.
i. pon. qui stipis ære negat. sufficit lector ut scias quid sentiā. ¶ Si- Signū.
gnum. l. & b. Ouid. Rex erit is qui sit signo non noīe dicā. Lucreti.
Nil tamē eē signi mixtas potuisse creari:& hoc fit:qa. n. l ttera po-
nitur ut liqda ideo non mirum est si Sigillu3 breuiatur:qa a signo
quod primā naturaliter breuiat. ¶ Syrus ambigue. Mart. Et nigri Syrus.
syra defruti lagœna. ubi gri syra dactylus est. Iuuena. sat. 3. Iam pri
dem in tyberim syrus defluxit orontes. ¶ Simia apud Iuuena. lon- Simia.
gatur. Simia nec serpens unus nec culeus unus. apud Stati. syl. ulti.
breuiat. Infantē lingua simi:i salibusq; proteruū:nō desunt qui ni-
mium legunt. contextus noster habet simiū. quo uelis lector curri
to:tamē melius lōgandum uidetur qa a simus sima simū. at quan-
do uideo græcos σιμον scribere & qd iota apd eos dubia sit lr̄a nō
possum qn etiā posse breuiari indubitāter asseuerāterue existimē.

Scrupulũ. ℭ Scrupulũ ambigue Martia. Flãmiriis ue togæ scrupula tota decem. Prisc. libro de ponderibus ac mensuris: quod opus Rhemnio Fannio adscribunt. Drãma uocant scrupulum nostri dixere priores: & nullo pacto Prisciano adscribendum est.

Serus. ℭ Serus ra rum in prima apud antiquos breuiatur. Cicero i arato. Occidit andromedæ clarum caput & fera pistrix. Vergilius & recentiores lõgant ut & sera sub nocte rudentum. hoc & adnotat Lancilotus.

Sera. ℭ Sera p hostii claudendi instrumento ab aliquibus ambigue ponitur Ouidius. Mille domos clausere seræ. Silius. 13. Obnixi torquent obices munimina seræ. alii legunt tamen munimina sera. set in omnibus seræ codicibus est.

Smaragd⁹ ℭ Smaragdus a Stati. thebai. 2. breuiatur. Sudor ubi archano florentes igne smaragdos. Martia. Ion. Sardonicas smaragdum adamantas iaspides uno. sic. n. legendum est non smaragdos ut habẽt codices: nisi forte. s. cuȝ uocali antiquorũ more elidatur.

Tyrus. ℭ Tyrus ab Ouidi. meta. 3. long. A tyro hac profugos posuistis sede penates. a Verg. bre. nõ ante tyro despectus hiarbas. set aduerte apud Ouidium posse legi A tyro in hac profugos. p. s. pan audias lector naucifacio.

Triplex. ℭ Triplex ambigue. Verg. 10. Gens illi triplex populi sub gente quaterni. Oui. in trist. Causarũ q triplex uaticinatur opus. Sic erit duplex.

Temetum. ℭ Temetum lon. & bre. Horati. epist. 2. Pullos oua cadum temeti nempe modo isto. Iuuena. saty. 15. De corcyrrea temetum deduxerat urna.

Troia. ℭ Troia longatur latino more. Ouid. Troia iacet certe danais inuisa puellis. & hoc fit q a i. littera inter duas uocales fit duplex cõsonans: more autẽ græco breuiatur: quia iota apud pelasgos semper uocalis ẽ. unde ait Seneca in troad. Misit ifestos troiæ ruinis. in quo sapphico stos troi dactylus est. latius poteris legere epogra. i. ca. 31. circa prĩcipiũ.

Temulẽt⁹. ℭ Temulentus similiter (si Donato credimus) apud Teren. temulẽta longaẽ ut etiã diximus in. 3. epogra. C. Rabirius breuiauit ut ex Fulgẽtio nouimus. Abstemium temulenta fugit mecœnia nomẽ. Insurgunt quidam scioli apud Rabirium merulẽta nõ temulẽta legendum esse uociferantes. taceãt obsecro aliud affetã exẽplũ Capel. 4. Neq me conspiceret somnificam uel temulentam. est autẽ carmẽ quattuor ionicis a minore constans: qui pes duabus primis breuibus & ultimis duabus longis gaudet.

Tinea. ℭ Tinea ambigue. Seren. Natura interno cum uiscere tinea serpens. Auso. I tineam cariemq pati te charta necesse est.

Thymum. ℭ Thymũ ambigue. Verg. redolentq thymo fragrãtia mella. Mac. Si desit thymũ pro thymo ponere tymbrã. an classicus sit auctor manũ non uorto. melius itaq clõgato.

Thales. ℭ Thales apud Iuue. breuiaẽ. & mitte tha letis: apud Sidonũ lon-

gatur. Quartus anaxagoras thaletica dogmata seruat. Idem. Thales hoc etiã numeris inqrit: & astris: quẽ adprobo hoc solo motus ꝙ si Hermolao displicuisset suo more impugnasset. ℂ Tilia ambigue. Seren. Fraxinea in flammis quæ fundit tilia succum. Vergilius Georgicorum. 2. Nec tiliæ fragiles nec torno rasile buxum. Tilia

ℂ Tethys pro oceani coniuge indifferenter ponitur. Ouidius. 5. fasto. Tethyos has neptes oceanique senis. Martialis. 5. Cæsar & hĩc triuiam prospicis inde tethym. Vergilius in Buccol. Quæ tentare tethym. Claud. Reginã resonant othrys & ossa tethym. ℂ Tygris ambigue. Senec. Violentus unda tygris aut rhenus ferox. est. n. Iãbicum ubi de ty spondeus est. Manil 4. Et tygris & rubri radiantia littora ponti. ℂ Tegmessa in prima ambigue. Ouidius art. 3. Odimus & mœstas tegmessam diligit aiax. Horati⁹. 2. car. Forma captiuæ dominum tegmessæ: est carmen sapph. ubi num te trocheus est ultima gaudens breui. ℂ Vitrum. ui. l. &. b. Horatius. car. 3. O fons blandusiæ splẽdidior uitro. est autem uersus asclep. ubi or uitro dactylus uel creticus est. Ouidius metamorphoseos. 13. Splendidior uitro tenero lasciuior hædo. ℂ Vlulo prima ambigua inuen io. Ouidius. 13. metamorphose. Tum quoque sithonios ululauit mœsta per agros. Boethus. 4. Flere dum parat ululat. ubi ululat dactylus est primam longam continens: quamquam alii anapẽstum in eo carmine admittunt: at quum cogito. I. posse aliquando duplicem fieri longandam aliquando dictionẽ autumo. ℂ Vtroque non immerito bre. & long. quia naturaliter uter breuiatur. Ouidius metamorphoseos 5. Nescit utro ruat & potius ruere ardet utroque. Idem metamorphoseos. xi. Puppe secabatur longeꝗ erat utraꝗ tellus. sic erit utrumque & ab uter uenientia. ℂ Vatrax ambigue apud Lucillium inuenio saty. 28. Vt si progeniem anti quam qua est maximus quintus Vatrax qua uatricosus uatrax in quo carmine. s. abiecta cum uocali uidebis absꝗ dubio ambigue poni. Sic erit & Vatricosus. ℂ Veternum primam ambigua habet. Vergilius in Georgico. Ne torpere graui fineret sua regna ueterno. Martialis. Veterno resinaque pigriores. uel (ut uult Pius me us) remora: non absunt tamen qui uelint in eo carmine primum esse iambum pedem. ita ut in ueterno etiam breuietur ue apud Martialem. set iambo raro utitur poeta. Quintianus propter hoc non fraudandus est: multa uestigo uestigata propalo. curre lector amoti sunt carceres. ℂ Vepres longatur & breuiatur. Lucretius quarto. Illorum spoliis uepres uolitantibus auctor. Horatius in sat. Corna uepres & pruna ferunt. ℂ Vomica longatur & breuiat. Tethys. Tygris. Tegmessa. Vitrum. Vlulo. Vtroꝗ. Vtrumꝗ. Vatrax. Vatricosus Veternum Vepres Vomica.

Seren. Vomica qualis erit uel eidem proxima quædam. Iuuenalis
Vesceuus. saty.13. Et phtysis & uomicæ putres & dimidium crus. ℭ Vesceuus ambigue. Sil.6. Monstantur uesceua iuga atque in uertice fumo.
Vibro. Stati. Syl.4. Crescit & insani solatur damna uesceui. ℭ Vibro ambigue. Ouidi. in priap. Quintia uibratas docta mouere nates Stat. thebai.5. Spuma urens ter lingua uibrat terna agmina adunci.
Vacillo. ℭ Vacillo long. & bre. in prima. Ouidius. Spes mea uacillat subtili pendula filo Lucretius.i. Hymbribus aut tabe nimborum arbusta uacillent. Idem.5. cum uentis uulsa uacillas: & sic in primis ambigua quo ad potui in unum redacta ut legeres curaui nunc in mediis indifferentia pertractabo syllabis.

ℭ De ambiguis in mediis syllabis. Cap.3.

Ntimachus ille thebanæ historiæ conditor: quum qtuor & uiginti uolumina perscripsisset: & ne quidē unū duxisset thebas principem habitus impendio loquacior est. uelut nimis cassa: reptiliaq; suo operi inseruisset. nc & ipse id expauescerem q; fusius procedam: q̄ sit aut omniū fuerit expectatio: nisi opus hoc tot adgerarem adnotamentis. Quapropter non sum nescius mea qualiacūq; scripta ab aliquibus esse pertranctanda perlegendaq;: quod ratus unum hoc tyi ūculos admonere impingor: ne loquendo in fœdissimam barbarismi conci dant spurcitiē: quum itaq; hoc tertio capite de ambiguis in mediis agatur syllabis nō te lateat me apud classicos inuenisse dictiones: quarum mediæ indifferentes sint carminis ita suadente necessitate: quas tamen pferendas ita dissuaderē. exēpli gratia. in arietibus: quia in hac dictione natura oēs sunt breues aliquādo. e. ante. t. longari iuenies: nihilominus arietis penultima lōga nolim pferas. sic asseueratus apud Ausoniū. e. ante. r. breuiatur. caueto tn̄ in asseuero dū loquaris corripias. sic creatura phæacius in secūda quādoq; curtant nō tamē creatus phæacus secunda breui pferantur. Italia ab aliqbus in secūda longatur nō ppter id italus eadē longa effera tur. Hoc ne nescius esses admonuisse uolui. lege ergo. ℭ Abstemius
Abstemius ste.l. & b. Ouid. ulti. meta. gaudetq; meris abstemius undis. sic Lucil.6. Lanificam dici siccam atq; abstemia; ubi audit. C. Rabirius ut ex. Fulgentio nouimus. Abstemiū temulēta fugit mecœnia nomē: & nō īmerito quū etiā temetū ut uidimus sit indifferens. ℭ Ar
Archimedes. chimedes in secūda ambigua Mart. Capel. Archimedea astrificante manu. breuiatur pp cōpositionē & melius: nunc poetæ antiqui nō occurrit exēplū: proferā nostrū; Quicquid sphæricus auxit archimedes. est autem phal. ubi archi trocheus est ultia cōstās breui.

¶ Argumentum gu.l.&.b.nam ut diximus in.4.epog. antiqui.r. pferebant cum uocali ita in hoc magno celauerat arguméto lege retur arguméto pentasyl.& esset dactylus:ideo gu breuiat̃ ppter regulã Prisciani quã ibi adnotauimus.Ouidi.auté.5.trist.omnino longauit.Simq; arguméti conditor ipse tui.Hoc si lector bene tru tineris nõ erit naucipé pendũ. ¶ Adoris ab ador do.b.&.l. Auson. Moxq; ador atq; adoris de polline pultificũ far. Vgannius.2. Emi cat in nubes nidoribus ardor adoris. ¶ Arietis in penul. ambigue Vergili.2.Labat ariete crebro.Stat.2.th. Apparet aut celsum cre bris arietibus urbis:ubi tamen uideri ectasim esse in.2.dixim⁹.uel est Lagarus uersus ut in breui dicimus arte. ¶ Aegæonis in penul ti.lon.& bre.Ouid.metamorpho.2.Aegæona suis imania terga la certis.Stat.in ach. Audierat duros laxáré ægæona nexus. ¶ Anni balis in penult.ambigue.Iuuena.sat.6.Tolle tuũ præcor annibalé uictũq; syphacé.Longatur ut ex Gellio nouimus.lib.4.cap.7. ab Ennio hoc uersu.Qui pp hannibalis copias cõsiderãt.est aũt tetra metrũ carmé iábicũ brachicatalecticũ ubi niba iamb⁹ est ultima gaudẽs lõga.nõ aũt spõde⁹ est ut multi insulsissime scribunt: & sic Valeri⁹ Prob⁹ hæc noia barbara accẽtu tali pferebat lati⁹ legito Aulũ gelliũ. ¶ Acrisius cri ambigue.Ouid.meta.13.Nam mihi la ertes pater est accrisius illi.Idem meta.4.Acrisius superest q mœni bus arceat urbis:set pp differentiã crediderim.ut quãdo est ulyssis auus lõgetus:quãdo pater danaes breuiet̃:q̃q̃ Aldus nititur apud Ouidiũ legere.li.13.arcesius eo q; Homerus laertæ patré arcesium noiat & arcesiadé laerté.Homer⁹ ulti.odys. λαερτης αρ κεισι̃αδης πατερ εμμεναι αυτου quod si ita est ei fidẽ adhibuerim. ¶ Allo brox in secunda ambigue.Iuuena.Ruffum qui toties Ciceronem allobroga dixit Horat.in epo. Nouisq; rebus infidelis allobrox. est enim iambicus trimeter ubi lobrox iambus est primam conti nens breuem. ¶ Alterius in penulti.ambigue.Lucan.Harpen alte rius monstri iam cæde madentem.Terentianus.Secuplos uel una uincet alterius singulum.est autem uersus(teste Prisci.)trochaicus septem constans pedibus cum syllaba. Nam primus secundus.4. 5.7.trocheus est.3.&.6.spondeus:lum syllaba superante Idé. Nec alterius indigens opis ueni.est autem carmen iãbicum in quo duo primi pedes & omnes sunt iambi:ideo teri iambus est ultima gau dens breui.Idem.Sub alterius consonat uocabulo.est itidẽ iamb. in quo teri iambus est. ¶ Amineus in secunda & tertia ambigue. Ausoni.Solus qui chium miscet & amineum Seren.Succus ami neæ uitis cum pane medetur: posses hic humanissime lector ad

Argumentum. Adoris Arietis Aegeonis. Annibalis. Acrisius. Allobrox. Alterius. Amineus

mirari cur apud Vergi.legendum esse. Sunt etiam amineæ uites. non autem & amineæ uites in.3.dixerim epograph.quū ita posset legi.nulla apud te sit admiratio quia apud Serenum contra naturam posita est syllaba:quam breuiant Auson.& Serenus lyricus. ut alias notauimus.

Asseuero. ¶ Asseuero in penult.l.&.b.Mart.8. Post manes tumulumq; perseueret.est phal.ubi ueret trocheus est primaʒ longam continens.Auson.Patribus ambiguos & matribus asseueratos.tamen semper elongato.

Affatim. ¶ Affatim media ambigua. Prudent. Affatim plenis quibus imbuatur: est sapph. in quo primus trocheus est pes ultima cōstans breui. Arat.2.Suppetit affatim exemplorum copia.n.q.& seruauit originē.nam dicitur a copia fandi si Pompeio credimus.

Agragas. ¶ Agragas in media lon.&.bre.Priscia.in perh.Hic salis agragas miracula possidet unus. Vergi.3.Arduus inde agragas ostentat mœnia longe.

Aquitanus. ¶ Aquitanus in secunda lon.& bre. Ausoni.Inter aquitanas gentes & nomen iberum.Idem. Interiusq; petunt aquitanica rura gebennæ.

Aeneis. ¶ Aeneis ne ambigue.Statius theba.ulti.nec tu diuinam æneida tenta. Ouidi.3.pon. Aeneidos uati grande fuisset onus.& hoc fit quia græci aliquādo demūt ex diphthōgo litteram quod late alias diximus.

Amphitryo. ¶ Ampbitryo in secunda ambigue. Ouidi. metamor.6.Amphitryon fuerit quum te tirynthia cœpit. Plau.Pro patria amphitryo dum cernit cum hostibus.in quo carmine amphi spondeum esse inuenies.

Axioma. ¶ Axioma longatur quia græci αξιωμα scribūt &.ω.longatur.Martianus capella breuiat lib.quarto. Aduenit & scol cum præstruit axiomatiō non mirādum est si aliqñ apud latinos græca mutaſ syllaba.

Academia ¶ Academia mi ambigue.Cicero.Inq; academia umbrifera nitidoque lycio.Similiter Tullius laurea ut ex Plinio habemus lib.33.Atque academiæ celebratā nomine uillam. Claud. In latium spretis academia migrat athenis.Sid.Obruet & quāquam totis academia sectis.Sulpitius ut in.3.retulimus uult apud Lauream ac Ciceronē a ante c longari.& a ante d.mox e ante m breuiari.ideo si ita esset in duobus a & e ambigue reperiretur set decipitur. nam aca omnino in ambobus. a. breuis reperiſ syllaba.Hora.Atq; inter syluas academi dēre uerum.

Archyta. ¶ Archyta chy ambiguum est. Hora. Mensorem cohibent archyta.est autē uersus heroicus tetrameter ubi chy longaſ.Sido.breuiat dicēs in fine hexametri.Euclides archyta zenon totum carmē nūc nō memini.

Atalanta. ¶ Atalanta apud Oui.l.&.b.in secūda ait.nāq; met.10.Nil opus est atalāta tibi fuge cōiugis usuʒ. Idem.meta.8.Venit atalante schœnei pulcherrima uirgo.

Barathrū. ¶ Barathrum ra.b.&.l.Horat.in epist.Pernicies & tēpestas baratrumq;

macelli. Martia. 3. Quid cum fœmineo tibi Betice galle barathro. Bistonis
sic erit balatro. ¶ Bistonis sto. l. &. b. Vergi. in cir. Sæua uelut geli Bistoniu⁹.
di ciconum bistonis honores. Ouid. in her. Et tuta a bello bistonis
ora fuit. sic erit bistonius. ¶ Bathauus in media. l. &. b. Iuuena. sat. Bathau⁹.
octaua. Hic petit euphratem iuuenis domitiq; bathaui. Luca. i. Va
giones bathauiq; truces quos ære recuruo. ¶ Bebrycis mediam. l. Bebrycis.
&. b. Sil. 3. Possessis bacco sæua bebrycis in aula. Vale flac. 2. Bebry
cis & scithici procul inclementia saxi. ¶ Butyrum apud græcos ty Butyrum.
longat: quos imitatur Sidonius dicens. Infundens acido comam
butyro. Macer ille breuiauit: Cum butyro modicoq; oleo decocta
tumorem. ego elongarem. unus tamen qui uocabularium edidit
cuius nomini parco apud Stati. reperiri carmen scribit in quo bre
uiatur cuius est emistichium butyrũq; comedit. legi Statiũ & uidi
tale nunq̃ inueni carmẽ. nisi ille somniet aut alium habeat Statiũ:
quẽ non habemus nisi Serenũ pro Statio dr̃e uoluerit. ¶ Busiris si Busiris.
ambigue. Oui. Si te uidisset cultu busiris in isto. Sta. the. 12. Nõ tru
cibus monstris busirim infandũq; dedisti. ¶ Chelydrus media am Chelydr⁹.
bigua. Sil. 9. Erexere oẽs immania membra chelydri. Idẽ. 8. Et bel
lare manu & chelydris cantare soporem. ¶ Creatura apud Sidon. Creatura.
lon. & bre. secundam. Quinta creaturas superas substãtia prodat.
Idem. Materiam cunctis creaturis aerea credens: quod factum esse
per figuram asseuero. quia a creatum uenit in qua dictione natura
liter. a. longatur. ¶ Cytherea in secunda. l. &. b. Ouid. fast. 4. Mota Cytherea.
cytherea est leuiter mea tempora myrto. & nõ i merito q̃a cythera
unde uenit longatur. Vergi. 10. Est. p. i. q. n. sunt alta cythera. Ver
gil. primo. Parce metu cytherea manent imota tuorũ. ¶ Catylus Catylus.
ty ambigue. Vergil. 7. Catylusq; acerq; corax argiua iuuentus. Ho
ra. car. i. Circa mite solum tyburi & mœnia catyli: est autẽ carmen
choriambicum ubi catyli dactylus est uel creticus. ¶ Cephea me Cephea.
dia ambigua. nam breuiatur: quia omnia in eus diphthõ. nomina
accusatiuum reddunt in ea & ea breuiatur ut orphea: sct aliquãdo
longantur. Ruf. fest. Nec mea musa senẽ tantũ cephea relinquet.
Idem. summa poli cephea reuolunt. & hoc fit Priscia. teste: quia do
rici ex ei diphthõ. i. adimũt ut sæpe adnotauimus. ¶ Cõtudit me Contudit.
diam. b. & l. Verg. Proxima lerneam ferro & face contudit hydrã.
Ennius in annal. (si Priscia. credimus.) Contudit crudelis hyems.
¶ Cayphas media ambigua. Prudent. in ditto. cecidit domus alta Cayphas.
caiphæ. Sedulius. 4. Continuo ad uastas cayphæ deducitur ædes.
quem in tragœdia de Christo nostra imitati sumus. ¶ Cyane me
diam communem habet. Oui. 2. pon. Quaque suis cyanen miscet Cyane.

anapus aquis. Idem metamorpho. 9. Cognita cyane præstāti corpore nympha: set est propter differentiam: & nō desunt aliqui legētes. Cognita cyanae ut sit quadrisyllaba dictio.

Cipirus. ¶ Cipirus in media ambigue. lōgatur autem: quia græce per diphthon κυπειρος Macer breuiat. Cum trito ualidum cipiro si iungis acetum. super hoc Macro alias diximus.

Chiragra. ¶ Chiragra in media longatur & breuiatur. Persi. In uenerem putris set quum lapidosa chiragra. Martialis. Set nil patrono porrigit hæc chiragra est.

Calabri. ¶ Calabri ambigue. Vergilius. Mantua me genuit calabri rapuere tenet. nūc Horatius epi. 2. Quid uici ꝓsunt aut horrea quidue calabris.

Chelidōia. ¶ Chelidonia apud Macrum filum in secunda syllaba ambigue ponitur in uno carmine. Indeque nomen habet chelidonia nanque chelidon. nam dicitur a χελιδόνος. id est hirundine. qd' inuenias apud Columellam. Purpureæque chelidoniæ. non est ut cures: nam caledoniæ legerem apud Priscianum in perhi. inuenies. Atque chelidoniæ rupes in alia significatione est: itaq; lector aduertito: quia inuenies apud Serenum. Sæpe chelidoniam cum succo. l. a.

Cyaneæ. ¶ Cyaneæ in secunda ambigue. Ouidius. Transeat instabiles strenua cyaneas. Iuuenalis Saty. 15 uel concurrentia saxa Cyanes plenos & tēpestatibus utres. Prudentius. nam forte cyanea propter Stagna lapis. aliqui tamen legunt apud Iuuenalem cyaneæ quadrisyllab. quum idonea uoce ad latinum uenit ut cyanea.

Cybele ¶ Cybele ambigue. Claudi. in rap. Turrigeramque petit cybelem sinuosa draconum. Columella. xi. Profilit & tali compellat uoce cybelem.

Cōnubiū ¶ Cōnubium secundam habet ambiguam. Ouidius in hero. At mea despecti fugiunt connubia thraces. Vergilius. Connubio iungā stabili propriamque dicabo.

Cerebrum ¶ Cerebrum in secunda ambigue Seren. Aut mixtum rutæ cerebro stillatur acetum. Vergilius. 5. Arduus effractoq; illisit in ossa cerebro.

Crepida. ¶ Crepida indifferenter ponitur. Horatius, Chrysippus sapiens dicat crepidas sibi nūq̄. Theocritus lōgauit. ut superius potest uideri in dictione crepida.

Cuculus. ¶ Cuculus indifferenter ponitur. Martialis. Quāuis per plures cuculus cantauerit annos. Horatius. saty. 7. Cessasset magna compellans uoce cucullum.

Chorea. ¶ Chorea ambigue in penultima. Vergilius. Pars pedibus ducūt choreas & carmina dicunt. Ouidius metamorphoseos. 14. Ad numerum motis pedibus duxere choreas: & ut inq̄t Seruus quum non longatur est contra naturam.

Coralium. ¶ Choralium in secunda ambigue. Ouidi. ultimo metamorpho. Sic & coralium quo primum contigit auras. Vergilius. Coralio fragili & lachrymoso mouit electro. Clau, Mergit se subito uellitq; coralia

clotho. ℂ Conopeũ in penulti. ambigue. Iuuena. Vt testudineo ti bi lentule conopeo. Propert. 3. Fœdaq; carpeio conopea tédere sa xo. sic & Horati. in epo. Sol aspicit conopeum. ubi peñ pyrrhichi⁹ est. ℂ Democritus mo. long. & bre. Sidoni. Quicquid pithagoras Democritus heraclitus. Martial. Democritos Zenonas inexplici tosq; platonas. ℂ Darius media ambigua. Ouidi. Vtq; necatorũ darii Fraude secundi: quem immitatur Claud. Darium ꝑpriis ma nibus. u. s. Sido. Et primũ darii tumultuátes: est carmé phal. in quo mũ dari dactylus est. Sidonio in hoc habédá fidé assero hoc mot⁹ si errasset ab Hermolao impugnatus esset. & forte Sidonius sciuit regulam: qa aliquádo ει in. i. uertitᷣ. ut apud Lucreti. δουρεια δου ρια δαρειοσ δαριοσ. super hac re alias diximus. ℂ Dauidis mediá ambiguá habet. Sedul. Cur ego dauidicis assuetas cantibus odas. Iuuenc. Edidit hic Mariam dauidis origine Ioseph. ℂ Disciplina sci. long. & bre. Verg. Hinc etiá placidis scola cõsona d⁻sciplinis. est auté uersus spõdaicus Bibaculus. Mirarᷣ qbus ille disciplinis. est. n. phal. in quo disci trocheus est. Similiter Capella. Et disciplinas ad notabunt sobrias. est aũt Iamb. ubi scipli est iábus prima gaudens breui. ℂ Denarius na. l. &. b. Mart. Hanc uolo quá redimit totam denarius alter. Idem. Denariis tamé hanc nõ amo basse tribus. ad uerte in hoc me penit⁹ nolle fidé obstringere: qa duo ii in unũ pos sunt cogi: & qm̃ aliq sic posuere ne deficeré sic posuisse uolui: tamé apđ Probũ ídubitáter breuiarᷣ. Di lige đnariũ. s. p. d. f ℂ Doryclus ambigue. Virgil. Est dorycli cõiux diuini signa decoris. Idem. F. t. coniux longæua dorycli. non mireris lector q; sæpius ob mutá & liquidam ancipites dictiones quando id ad ad boná perducet fru gem. ℂ Dolopes lo longatur & breuiatᷣ Vergi. Myrmidonum do lopumue aut duri miles ulyssi. Sil. 5. Telum ingens perq; arma uiri perq; arma dolopis. set propter discretionem crediderim. ℂ Deco ris a decus neutri generis breuiatᷣ. Vergi. æneí. 5. oblitus decorisq; sui sociũq; salutis. sic decorus ra rũ & decoro ras. Stat. Terraq; de cora alta uiri decorique iugales. Hora⁻ At bñ nũatũ decorat suade la uenusq;. ab eo qđ est dec⁹ fit hic & hæc decor: & ét breuiatᷣ. Ver. xi. Non tamé ídecoré tua te regina reliqt. Idé. 12. Nec genus ídeco res sine. m. h. h. m. f. sic simplex decor breuiatᷣ. Neuius in bello pu nico. Magnáq; domum decoréq; dité duxerát. ubi co breuis est: & nõ credas ibi decoré esse masculini generis. set est ab hic & hæc de cor: imo etiá & hoc decor ut sit omnis generis inuenies. Salusti. ar mis decoribus cultus. ℂ Decoris ab hic decor masculini tm̃ gñis ongatur semper. Vergilius diuini signa decoris. ab hoc etiam de

Conopeũ
Democritus.
Darius.
Dauidis.
Disciplina
Denarius.
Doryclus.
Dolopes.
Decoris.
Decorus.
Decoro.
Decoris.

corus & decoro uerbum b: euiāt co. Horatius in ser. ut sæpe decora Molli fulta pede. sus er hoc nec grammaticus tacuit Palemon. modo auctorem non mentiatur opus. ℭ Eodem in media ambigue. Lucil. 20. Tempestate sua atq; eodem uno tempore& hora. sic & Vergil. in Buc. Vno eodemq; igni sic nostro daphnis amore. aliqui tamen fieri per synezesim uolunt. Stat. the. 7. Fata trahūt aīas & eodem pollice damnant. ℭ Eadem in ablatiuo ambigue. Ouid. metamor. 3. At nō duritia iaculū quoq; uicit eadē. Calpur. ægl. 4 Rupe sub hac eadē quā proxima pinus obumbrat. aliqui tamē uolunt fieri ea figura quā in superiori diximus dictione: & aduertas si in alio esset casu semper breuiari. ℭ Euripides in secunda & tertia ambigue. Sidon. Orchestram quatit alter euripides. Idē. Cessissent sophocles & euripides. sic Angel. Politianus nullius exps syllabæ. Lucreti fuit hoc & euripides. hi autem sunt phal. uersus ubi ri breuiatur & pi longat. Terentianus. Fabula sic euripidis inclyta monstrat orestes. ecce hic ri longari & pi corripi. ℭ Erythreus secūdā habet cōmunē. Claud. Qualis erythreos intextus nebrida gēmis. Sido. Bassaris & maculis erythreæ nebridos horrens. ℭ Euxinus ambigue. Ouid. in trist. Frigida nec cohibent euxini littora ponti. Prisc. in ph. Post hos cercetii iuxta quos euxinus altis: in aliqbus tamē codicibus est axenus. ℭ Eryphile in penult. ambigue. Iuuenal. sat. 6. Occurrent multæ tibi belides atq; eryphilæ. Tibul. 2 Eryphile phoebo grata q; qđ meruit. set pter differentiam est. alii tamen legunt herophyle apud Tibullū. ℭ Execror in media. l. & . b. Ouid. meta. 13. Dure philoctete licet execrere meūq;. Horat. in epog. Eamus oēs execrata ciuitas. in quo uersu ecra iambus est prima constans breui. ℭ Edonis do anceps. Propert. Non minus assiduis edonis festa choreis. Lucan. Edonis ogygio decurrit plena lyeo: quem corrigit Seruius: quod si quæris latius. 4. epogra. cap. 5. in. o. añ. n; legito. ℭ Ficedula in secunda cōis. Iuuen. Mergere ficedulas didicit nebulone pente. Mart. 12. Cærea quæ patulo lucet ficedula lūbo. ℭ Fortuitus in penulti. ambigue Stat. th. 12. Aequa & fortuitu ductæ quaæ aggere pinnæ. Manil. i. Nā neq; fortuitos ortus surgētibus astris. Hora. Nec fortuitū q̄rere cespitē. ubi post spondeū iābus est ultimā habens longā: quāq̄ aliq uolunt apud Sta. & Manil. fieri ut tui sit sola syllaba: qbus nō astipulor. nā ut ait Seru. 6. cōmētario uenit a fortuna & eundo. Seruiū aspice sup eo carmine. Itur ī antiquā syluā stabula alta feraæ. sic soleo te lector admōere ne me fingere tibi psuadeas. nā in quacūq; re litteraria auctores me adducere qui me audiūt expiunt. quos uelut anchoras semper attractē.

❡Getulus in secunda ambigue. Vergi. aut captam ducat getulus hiarbas. Ouid. uinctam getulo me tradere hiarbæ. set superius diximus late ubi de ambiguis in prima syllaba. ❡ Geryonis in secunda & tertia ambigue. Vergili. Geryone extincto tirynthius attigit arua. Claud. in ruf. Hoc neq; geryon triplex nec turbidus orci. Lucretius. 5 Quidue tricorpora tergemini uis geryonæ. ❡Galilæa media ancipiti. Iuuenc. 2. Inde galilæam reperit saluator Iesus. Idē 3. Talia dicta dedit galilæaq; rura reliqt. sic posuimus in tragœdia de passione Domini. ❡Hydropicus dro anceps. Horatius in episto. Si noles sanus cures hydropicus & ni:& merito quia græci per υ scribunt. Macer ille breuiauit. Hydropicis sic humores desiccat aquos. an classicus an proletarius sit uilipendo. ❡ Helias in media anceps est. Sidoni. Quodque etiam heliam terris missure secūdū. Ausoni. Helias & solido cum corpore præui⁹ enoch. si potes lector in his nominibus barbaris .i. breuiato. ❡ Heroicus ro ambuigue. Vergili. carmina calliope libris heroica mandat. sic Terentianus. Leges quippe datas heroica carmina poscunt. Ouidi. in fasto. Ponderis heroici res erat ista pedis. ❡ Herous similiter. Terentianus. Partes heroi dupliciter recipit. Idem. Quis acta homerus heroum cum scriberet. est. n. Iamb. senarius: in quo roum Iambus est. sic alio in loco posuit. ❡ Ilithya in secunda ambigue ponitur. Vergil. in ciri. Perfer sæua præcor per numina sacra ilithyæ. Horatius in car. sec. Lenis ilithya tuere matres. est. n. carmen sapph. trocheo spondeo dactylo & duobus trocheis constans: in quibus aduerte ilithyam quadrisyllabam esse dictionem: quam apud Ouidium quinque syllabarum uolunt esse aliqui in. 9. metamorpho. Præpositam timidis parientibus ilithyam. in quo carmine dactylum in quinto faciunt & tunc ibi secunda breuiatur. nā & græci scribunt ιλιθυα. ❡Ilionea. e. communem habet: quia ut retuli in dictione cephea ultima breuiatur accusatiui in ea a nominibus in eus diphthong. longauit. Vergi. Ilionea petit dextra leuaq; cloantū. ❡Israel aliqui uolunt ra esse ancipitem. Prudent. psych. Israei rabiem pōti post terga minacis. Sidon. Israel appensi per cōcaua gurgitis iret. Idem Israel aut samuel crinitus diceret annæ. tamen lector si mihi audieris in utroq; spondeum feceris: ut ae fit tantum una syllaba: super hac re in. 5. Epographia. capitu. 9. ubi de. l. in ultimis mentionem fecimus. ❡Integra ambigue. Seren. Fertur & integros illinc auertere sensus. Vergili. Geor. 4. Integrat & mœstis late loca q̄stibus īplet. ❡Ioseph. o. cōmunē habet. Iuuenc. 4 Hic ab arimathia nomē gestabat ioseph. Arat. i. Cōstituere duos ioseph cognomine

Getulus. Geryonis. Galilæa. Hydropic⁹ Helia Heroicus. Herous. Ilithya. Ilionea. Israel. Integra Ioseph.

iustum. libentissime. n. soleo sacræ paginæ imiscere noia nō ut pe nitus eorum opinionē adprobem. set ut me circa syllabas ellaborasse uel inuidus fateatur.

Italia — ¶ Italia secunda ambigua. Vergilius. Italiam fato profugus lauinia uenit. Manil. 4. Gallia protensis italia maxima bellis.

Imbecillis. — ¶ Imbecillis secunda communi. Horati. saty. 17. Imbecillis iners si quid uis adde popino. Pruden. in peristeph. Quē lex corporis imbecilla poscit: est autem carmen phal. ubi imbe tro cheus est ultimam continens breuem. Lucreti⁹. etiam longauit. i. Adde q imbecilla nimis primordias fingit. unde an teneam Prudētium hallucinor: aliquando errori obnoxium & in īfantissimis supra ostendimus. tamen si iambos eiusq carmina inspicias potius īter secundos q inter tertios collocaueris: de isto lege diuum Hieronymum de uiris illustribus in hoc meo iudicio fidem adhibueris.

Illius Istius Ipsius — ¶ Illius mediam long. & bre. Ouidius. Perdidit illius temporis aura fidem. Vergi. Namq erit ille mihi semper deus illius arā. sic erit in ipsius istius in. 2. epogr. legito ubi de genitiuis an ius sit mentio.

Ludibriū. — ¶ Ludibrium di. bre. & long. Sil. 6. Ludibriū necis horrescens uis aspera ponti. Vergili. 6. Ne turbata uolent rapidis ludibria uētis.

Lugubris. — ¶ Lugubris gu. long. & bre. Sil. 17. Lugubre increpitans late circū uolat ardor. Horati. car. i. Tam chari capitis precipe lugubres. ubi lugubres pro dactylo ponitur uel sic creticus pes.

Liqfacio — ¶ Liquefacio in secunda ambigue. Ouidi. metamorpho. 14. Luctibus extremū tenues liquefacta medullas. Idem metamorpho. 7. Thura liquefaciunt indutaq cornibus aurum. cur hoc fit in dictione tepefacio inferius uidebimus.

Mamuri⁹. — ¶ Mamurius mu. long. & bre. Oui. fast. 4. At tibi Mamuri formæ celator ahenæ. Idem. mamuriūq uocat.

Matricida. — ¶ Matricida tri anceps est: breuiatur propter compositionem: & exemplum in parricida dabimus. Ausoni. longauit. Matricida nero. sic Sidoni. Matricida pius set ne spreuisse dolorem.

Malēa. — ¶ Malea media cōmuni. Stat. the. 7. Destinat & raucæ circūsonat ira maleæ. Vergil. 5. Ionioq mari maleæq sequacibus undis: quez alibi imitatur Statius. Arripit ex templo maleæ de ualle resurgens.

Mathesis — ¶ Mathesis ī media ambigue. Sidon. Percurrit mathesim numeris īterrogat umbras. Prudentius. 2. contra Sym. Nec præscripto aliquo pellit sua uota mathesis. Idem in eodē. trahit inuoluitque mathesim.

Macedo. — ¶ Macedo ce. l. & b. Ouidius metamorphoseos. 12. Qui clypeo gladioq

Multiplex. — macedoniaque strissa. Lucan. 5. Quum tibi sacrato macedo se ruetur in antro: & qd mai⁹ est Arator in macedo oīno ce pduxit dicēs uir qppe macedo. ex hoc unus ait græcosquādoq. e. l. ī. mutare. unde Geminium in epigram. inducit dicentem εφσα μακιδονιο ιε

ἐγχέσι κεκλιμένα quod ita Ouidius protulit. sic erit multiplex ꝓ
pter mutam & liquidam exempla habes in epogra.2.ca.23.ubi de
i.in compositis fit mentio. ¶ Numicius mi.lon.b.Vergi.7.Thyr Numicius
rhenum ad tybrim & fontis uada sacra numici. Horatius in epist.
Brundusium numici melior uia ducit an api.& dicitur etiam nu-
micus. ¶ Neriene in tertia longatur teste Gello: Licinium induce Neriene
te.tamen qui breuiauit. Nolo ego neæram reuocent set nerienen.
similiter apud Ennium breuiari dixit in isto. Nerienē mauortis &
hercle. Gelliū latius legito.lib.13.cap.21. ¶ Nabatheus ba anceps Nabatheus
est. Ouidi.i.metamor. Eurus ad auroram nabathea q; regna recess
sit. Sidon. Texta nabatheum pro remo sulcat idaspem. & credas
aliqua ratione posuisse sidonium quum alibi corripiat. ¶ Nerei Nereides
des in secunda anceps. Ouidi.metomorphose.13. Discedunt placi
disq; natant nereides undis. Martia.i. Lusit nereidū placidus cho
rus æquore toto. Stat. Fluctibus inuisis iam nereis imperat helle.
at alii his fidem non adhibent exemplis: aliud offeram in quo ni-
si re omnino breuietur uersus claudicaret. Nympharū pariter ne
reidumq; domus. hoc est ex.lib.4. Martialis. ¶ Orionis in secun- Orionis
da & tertia ambigue. Claud. Debilis orionis dextrā miraꝰ ēensē.
Ouidi.metamorpho.13. Aut helicen.iubeo nitidūq; orionis ensē
Lucan.9. Teste tulit cœlo uicti decus orionis. ¶ Orichalcum in se Orichalcū
cunda ambigue. Horat.in ar.poe. Tibia nō ut nunc orichalco iun
cta tubæq;.apud græcos: sic scribitur ὀρειχαλκον & inuenies secū
da longa apud Callimachum: quem imitatur politian. dicens. Se
uel orichalco magna hæc dea uel simeontis. ¶ Phæacius in secun Pheacius
da ambigue. Iuuena. Qualia perpetuus phæacum autumnus ha-
beba. propertius.3. Nec mea phæacias æquant pomaria syluas ta
men aliqui habent codices phæacas: boni phæacias te ipsum le-
ctor consule. ¶ Parricida ri ambigue. breuiatur ob compositio- Parricida
nem. Horat.oda.3. Telegoni iuga parricidæ. est autem uersus pin
daricus duobus dactylis duobusq; throcheis constans. Auson. Et
parricidæ regna adimit didio. ¶ Peregrinus secundam cōmunē Peregrinꝰ
habet Ouid.in her. Quisquis ad hæc uertit peregrinam littora pu
pim. Manil.i. Orbe peregrino cœlum depingiꝰ astris. ¶ Phereclus Phereclus
in secunda.l.& breui. Ouid.in her. Puppe phereclea per freta longa
uia. Pindarus Ausoni.in perioc. Meriones phereclum uibrata per-
cutit hasta. ¶ Pharaon secundam long.& bre. Arat.2. Sumpserit Pharaon
hoste caret nec iam sua iura pharaon. Prudenti.in amart. Adsediꝰ
se focis positos pharaonis iniq. Quē nos imitati sumus in Theona
basi.i.in Christi ascēsione. Seiūctis forti uirga & pharaone ꝓfūdo.

Promonto ⁋Promontorium in tertia ambigue. Ouidi. metamorph. 15. Inde
rium legit caprias promontoriumq; mineruæ. longum inuenies apud
classicos: tamē quia exemplum in promptu non est meum afferā.
Podagra Imponunt siculæ tria promōtoria terræ. ⁋Podagra in media am
bigue. Ouidius. Tollere nodosam nescit medicina podagrā. Mart.
Præputiū. Litigat & podagra diodorus flacce laborat. ⁋Præputium duo in
ter syllabographos eruditi in secunda ambiguum scribūt. Iuuen.
Impatiensq; more pauet & præputia ducit;. Illi adducunt exem-
plum unius cuius nomen meis non inseram papyris. Ille quicunq;
sit ait. Nato præputium mox aufert sephora dictus: in hoc fidē nō
obstrinxerim meā. uis ut paucis absoluam nunq̄ breuiato. alioqui
Parnasius. erit error indeprecabilis. ⁋Parnasius na. b. & .l. Mart. Capel. i. Cō-
scia parnasio cui fulgent sidera coetu. Vergil. 2. Georg. Vt cerasis
ulmisq; etiam parnasia laurus: & hoc fit aliquādo ut diximus: quū
unam de minus litterā similē ut in cybele cybelle: sic in parnasius
parnassius qa s̄m aliquos scribit parnassus: alii negāt duplici. s. scri
bi: unusq́sq; suā sequat sentētiā: id restat ut parnasius ambigue in-
Patroclus ueniri scias. ⁋Patroclus apud Homerū breuiat si Vrbano Bellu-
nensi credimus πατροκλεμοι δειλε πλεῖστον κεχαρισμενε θυ-
μω longatur apud Stat. in achil. Patroclus tantisq; extendit æmu
Porsena. lus armis. ⁋Parsena in secunda anceps. Mart. Hanc spectare ma
num porsena non potuit. Sil. 8. Cernitur effigies ardentem porse-
na dextram. Claud. Et. poene mulctata genus porsenna reducat.
Vergili. 6. Nec non tarquinium eiectum prosenna iubebat & tūc
Pheniceus. duplici enim scribitur. quod etiam retulit Seruius. ⁋Phœniceus
secundam habere potest longam quum phœnices phœnicis in se-
cunda longentur. Lucan. 4. Phœnices primi (phamæ si creditur)
ausi. apud. Ouidium uero breuiat amor. 3. Saga ue phœnicea desi
Pharsalia. xit nomina cæra. ⁋Pharsalia secūdā ambiguā habet. Catul. Phar-
saliam coeunt pharsalia tecta frequētant. in uno solo uesu. alii uo-
lunt legendū esse & pharsala tecta frequentant: taceant quæso do
nec aliud exemplnm afferam. Ouid. meta. ult. Victa petent muti-
Platea. næ pharsalia sentiet illum. ⁋Platea in media ambigue. Horatius
epist. 2. Plures sunt plateæ nihil ut medicantibus obstet. Auso. Vt
mediam facias nauali ponte plateā. & naturaliter longatur Dona
to teste super illo Terentii in hac platea dicunt habitasse chrysidē.
Phariseus. hoc inuit dicens græcos πλατειαν scribere. ⁋Phariseus in secū-
da anceps. Sedul. 3. Post dn̄s pharisæa petens cōuiuia cœnæ. Iuuēc.
Phronesis 4. Illa pharisæi saducæique dolosi. ⁋Phronesis ambigue. Iuuena-
lis. Quum furor aut dubius quum sit manifesta phronesis. Ser en.

Ex uitio capitis phronesis furiosa mouet̃. Anticlaudi. 4. Altius ingrit phronesis sensuq; profundo. ℂ Pachynus chy lon. &. bre. Oui di. 5. meta. Leua pachyne tibi lilybeo crura p̃munt̃. Priscia. in pih. Procurens pachyno longe claustrisq; pelori. ℂ Phalecus in media ambigue. Auson. Istos cõposuit phalecus olim. ubi lecus trocheus est prima gaudens lõga. Terẽtianus. Qui nomẽ quoq; phaleco dederunt. idẽ Cõiungit sibi phalecos trocheos. ℂ Pleuresis in media ambigue. Macer. Costarũ quã pleuresim uocat attica lingua. Pruden. in Rom. Mucrone quãto dira pulsat pleuresis: est carmen iãb. ubi resis iãbus uel pyrrhichius est prima gaudẽtes breui. ℂ Polymnia ly lõgat Hesiodus in theogonia τερψιχορη τερατω τεπολυμνια τουρανιατε. i. Terpsicoreq; eratoq; polymniaq; uranieque. componitur autem απολυσ & μνεια quæ a Theodoro gaza per ει scribitur quamquam hesiodus. ε. remouerit. Horatius uero ly breuiat diuisa diphthongo. Euterpe cohibet nec polymneia qđ carmẽ recipit spõdeũ dactylũ cũ una syllaba mox duos dactylos. nec ibi ly breuiat̃ propter. m. & n. ut male Lexici græci scribit auctor: sed qa finis p̃cedẽtis dictionis naturaliter corripit̃. alii apud Horatiũ legunt polyhymnia a cantu dicta ut apud Ouidiũ. 5. fastorum. Dissensere deæ q̃s polyhymnia cœpit. sic & nos. 2. Orpheos. Rhetoricos expta micãs polyhymnia gestus. in qbus oĩbꝰ posses legere polymneia diphthõgo diuisa sup his hactenus. ℂ Quotidie in secũda ambigue. Mart. 10. Leuis dropace tu quotidiano. Idẽ. 11 Cultus syndone tu quottidiana: sunt aũt phal. uersus in qbus tidi trocheus est primã habẽs lõgã. Catul. Cõiugis in culpa flagrabat quotidiana. & ut retulimꝰ p. c. nõ p. q. scribi admonet Abstemiꝰ. ℂ Rutilius secũdã. l. & b. Oui. fast. 6. Hæc tibi p̃posito memorãt dixisse rutili. Mart. Phamæ rutiliũ suæ relinquas. ℂ Redimitus di. b. & l. Verg. Copa syrisca caput graia redimita mitella. Prudẽ. in psy. Ipa redimitos olea frondente capillos. uñ est qđ sæpius diximus nihil esse mediis incertius syllabis: si poteris tñ breuiare lector laudauerim. ℂ Resina si. l. & b. Mar. Resina ueneto nec resecare luto. Iuue. qd eni3 resinata iuuẽtus. de qua dictiõe supius legito de ambiguis in pria. ℂ Rõphæa. l. & b. lõgat̃ qa p diphth. scribit̃ apud græcos & nos. breuiauit Val. fla. argo. 5. Aequaq; nec ferro breuior nec rõphæa ligno ℂ Reliquus li ambigue. Pers. Hæc reliqua accipito licet illud & ut uolo tolle. Lucre. Nũquã relliquo reparari tempore possit. Idẽ. Relliquas tñ esse uias in mẽte patentis. quare hoc fiat. i. epog. legito ubi de. Q. littera diximus. ℂ Sophocles pho. long. & bre. Iuuenal. Grande sophocleo carmen bacchamur hiatu. Sidon.

Pachynus. Phalecus Pleuresis Polymnia Quotidie. Rutilius. Redimit. Resina. Romphea Reliquus. Sophocles

Cessissent sophocles & euripides:est.n.uersus phal. in quo est sapho dactylus est. ¶ Spectaculum aliqui in secunda ambiguum dicunt Vergil. Nocte pluit tota redeunt spectacula mane. Proper. 4. Spectaculum capta nec minus urbe fuit. sed meo iudicio figura fiet. ut legas spectaculum trisyllabum. ¶ Sardinia. long. & bre. di. Pruden. Iamq; temi populos quernas sardinia glãdes. Pri. in pich. Sardiniæ postq̃ pelago circũflua tellus. Mart. 1. Venerit in medio tybure sardinia est. ¶ Sasonis in media ambigue. Sil. 7. Hadriaci fugite i faustas sasonis harenas. Claud. Quicquid auo senior mauro uel sasone uictus. nisi fit propter nominis discretionem. tamen adnectasse libuit. ¶ Sapphirus phi. long. & bre. Prudent. Hinc tibi sapphirum sociauerit inde beryllum. Sidon. Vernans herbula cru ctra sapphiratos. nã sapphi trocheus est. ¶ Syphacis pha anceps. Iuuena. Tolle tuum præcor annibalem uictũq; syphacem. Claud. glic. mar. Compulimus. durum syphacẽ tactũq; metello. ¶ Syracusæ cu uidetur ambigue poni. Manil. 5. Roma syracusas salamis non merget athenas. Verg. Prima syracusio dignata est ludere uersu alii legunt syracosio eo q; ex ou diphthõ. u. trahit & .o. remanet quod placet nã & inuenies συράκουσ συρακόσ. ¶ Sicanus ca. lõg. & bre. Vergil 5. Fida reor fraterna erycis portusq; sicanos. Sil. 14. Sidera elysiis aderit gens sicana uotis. ¶ Socrates & socraticus cra. bre. & long. Iuuẽa. Inter socraticos notissima fossa cynedos. Sido. Quos atomos uocat ipse leuis socratica post hunc: quem nisi merito dixisset impugnasset Hermolaus. præterea in illis fragmẽtis quæ falso assignantur Gallo tale carmen est. Socratem palmam promeruisse ferunt. unde audio nonnullos nec a re litteraria excuriãdos proferentes Socratem media longa: cur & quare id faciant ipsi uiderint. ¶ Scatinia in secunda ambigue. Iuuena. Ante omnes debet scatinia respice primum. Auson. Scatiniam metuit nõ metuit titiam. ¶ Seruilius ui anceps. Ennius annal. 7. Hunc inter pugnas compellat Seruilius sic. Sil. punicorum. 5. aderit seruilius armis. ¶ Sidonius do. long. & bre. Ouidi. 1. Pon. Liquit agenorides sidonia mœnia cadmus. Vergili. 4. Sydoniam picto clamydem circundata limbo. Idem auctor etiam longauit. quare id fiat legito Aldum in tabula Ouidii metamorphoseon qui fieri ratione græca demonstrat. ¶ Serapis in media ambigue. Mart. Vincebãt nec quæ turba serapin amat. Idem. Isæũ serapin nilus ueneratur osirim: sic Prudent. 2. contra symac. Aliaq; & serapin cœli super astra locare. Idem in eodem. Isis enim & serapis & grandissimia cauda. sic posuit Martianus Capella. 2. Te serapin nilus mem-

Spectaculum. Sardinia. Sasonis. Saphirus Syphacis. Syracusæ. Sicanus. Socrates. Socraticus Scatinia. Seruilius Sidonius Serapis.

phis ueneratur osirim. ℭ Smaragdinu: in pęultima ambigue Prudent. in psych. Has inter species smaragdina gramine uerno. Valfred. in poet. Luce smaragdina uel sideris instar ocelli. in hoc eru ditorum sit iudicium: quisq; suam teneat sententiā: breuiarem sanus. ℭ Sambuca in media longatur. Persius. Sambucam potius caloni aptaueris alto. Gildas uero Poeta non indoctus remouit. m. dicens. Et dixti sabuca tu ruis ex uenere. & breuiauit bu. q. m. demptum sit Serenus astipulatur: nam & ipse inquit radix decocta sabuci: quum sambucus dicatur. tamen bu longauit. hæc dixisse uolui ut. m. abiectu3 nosceres latius. ℭ Stymphalides pha ambigue. Ouidi. metamorpho. 9. Vestrum opus elis habet uestru3 stymphalides undæ. Auso. Stymphalidas pepulit uolucres discrimine quarto. ℭ Saxonis ambigue. Luca. longisq; leues saxones in armis. Claud. panegy. 2. Prospicerem dubiis uenturu3 saxona uentis. ℭ Terapneus in scda ambigue. Sil. 8. Ecce inter prios terapneo a sanguine clausi. Ouidius fastorum. 5. Prima terapneo feci de sanguine florem. ℭ Ticinus ci ambigue. Sil. 6. Adde etiam ticini spumantes sanguine ripas. Sidon. Vltima iam claros querunt post damna ticini. alii tamen longant etiam primam ut est Iouianus Pontanus inter poetas neotericos fere antiquis comparandus dicens in hemistichio ticinide terra: lector aspice in. 4. epograph. ubi de. i. ante. n. fit mentio .. ℭ Totius long. & bre. Vergil. Magna nimosq; duces totiusq; ex ordine gentis. Lucret. Mutat enim mūdi natura3 totius ætas. ℭ Tritonia ꝯm aliquos to. lon. & bre. Ouidius. 6. metamorpho. Præbuerat dictis tritonia talibus aures. Lucan. Tritoniam cui fas soli uidisse minerua3. hi qui Lucanum allegant errare uidentur: nam in meo codice Troianam non tritoniam scriptum inuenio: & Seruius ita secundo commentario allegauit: fet illos decepit Tortellius in dictione Palladiu3. ideo nisi aliud afferant exemplum minus fidei adhibuerim. ℭ Trinacria na anceps. Claudian. Totaq; decrescit refugo trinacria uisu. Vergil. 3. Murmure trinacriam & cœlum subtexere fumo. sic pheretru3 meretrix pyretrum latebræ salebræ tenebræ pharetra: & similia quæ naturaliter breuiantur. nam ut retuli si aliqua uocalis naturaliter breuis sequente muta & liquida erit ambigua. si uero uocalis naturaliter longabitur nunq̄ corripietur. ℭ Taurominitanus in secunda & quarta ambigue. Iuuena. Taurominitanæ rupes quando omne peractu3 est: ecce hic ro breuiari & ni longari. Sidonius. Vel taurominitana quos caribdis: est autem carmen phalecum: ubi romi ni dactylus est: Ecce Lector ro longari & ni breuiari. ℭ Trigonus

Smaragdinus. Sambuca. Stymphalides. Saxonis. Terapneus. Ticinus. Totius. Tritonia. Luc. a uitio defensus. Tortelius male allegat. Trinacria. Taurominitanus. Trigonus.

go.l.&.b.Manil.2.Et quæcunq; tamen dicuntur signa trigonna.

Tricliniū Auson.Per trinas species trigonorum linea currit. ℭ Triclinium in secunda ambigue. Vergi.in cop.Triclinia umbrosis frigida harundinibus.Lucil.Nempe fores autem & triclini limina quidam: quem imitatur Manil.5.Nunc iam luxuriæ ps & triclinia templis.

Tepefacio ℭ Tepefacio pe.l.&.b.Catul.Alta tepefaciēt pmixta flumia cædē. Horat.sat.13.In matris iugulo ferrū tepefecit acutū: qa adnotauimus tepe cale rube lique cōposita ambigue reperiri: cā est(ut credo)qa uerba in eo scdæ cōiugatiōis terminātia abiecta.e. antiqꝰ tertiæ erāt.s.ut.e.in imperatiuo longaret & breuiaret.latiꝰ uidebis.

Tenthyra. 2.epograph.ℭ Tenthyra in media anceps.Ouidi.i.trist. Saltus ab hac terra breuis est tenthyra potenti. Iuuena. Quæ uicina colunt umbrosæ tenthyra palmæ.ℭ Troades ambigue.Pers. Ne mihi pulidamas & troades labeonem.aliqui legunt troiades quadrisylla.

Trodes. Ouidi.metamorph.13.Troades ut primæ fumātia tecta relinquūt legito.i.epog.ubi de.A.tractat.ℭ Temetū secunda ambigua Iuuena.15.De corcyrea temetum deduxerat urna.Hora.in epist.Pullos oua cadū temeti nempe modo isto.ℭ Termodon aliquādo trisyllabū est:& qñq; quadrisyllabū ut termodoon:qñ trisyl.est idest quādo post.d.unū solū.o.sequit longatur.Ouidi.Et tu fœmineæ thermodon cognite turbæ.Stat.in syl.Thermodōtiaca sēdere tur mas:est carmen phal.spondeū dactylū tresq; recipiēs trocheos iō ibi longatur mo.quādo est quadrisyl.idest q; post.d. duo.oo.subsequantur breuiatur. Verg.10.Quales threiciæ quum flumina thermodoontis:in quito nāq; pede dactylus est.hoc etiā testat.Seruiꝰ.

Temetum

Termodō.

Vbicunq;. ℭ Vbicunq; in secunda longatur & breuiatur.Ouidi.7.meta.Ser

Vbiq;. uor ubicunq; est uni mea gaudia seruo.Idē amor.3.Te dea munifi

Vbiuis. ca gentes ubicunq; loquūtur.& nō īmerito quū ubi in ultima am

Ibiq;. bigue ponit.Hoc facit ut au umē ubiq; & ubiuis in secūda ad pla

Ibidem. citū poni.nam ubiq; apud Enniū Ouidiumq; lōgari inuenies: ubi uis apud Horatiū breuiari sat.4.sic teneo ī cōpositis ab ibi ut ibiq; q; ibidē:quia in secūda ambiguū inuenies.ℭ Vaticanus in secūda

Vaticanꝰ. ambigue.Mart.In uaticanis cōdita musta cadis.Horat.i.car. Redderet laudes tibi uaticani.est autem sapph.ubi uati trocheus est ultima constans breui.& crediderim hoc fieri: quia teste Aulu. Gellio.lib.16.cap.17.uaticanus dicebatur a uaticiniis & tunc breuiaretur: si uero ut uult.M.Varro a uagitu longatur.hæc sen

Vrania. tio.ℭ Vrania ra.lon.& bre.sic & ni.Ouid.metamorpho.5.Excipit Vraniæ fecere silentia cunctæ.Vergil.Vrania poli motus.s.e.a.alii

Venusinꝰ. legunt Vraniæq; poli.ℭ Venusinus nu.l.&.bre.Iuuena.Malo ue

nusinam q̄ te cornelia mater. Horatius. Nam uenusinus arat finez sub Vtrunq; colonus. ℂ Vlubræ lu. long. & bre. Iuuenal. saty. 10. Frangere pannosus uacuis ædilis ulubris. Horatius. Est ulubris animus si t. t. n. d. æ. ℂ Vietus indifferenter ponitur. Lucretius. 4. Nec supra caput eiusdem cecidisse uietum. Horatius in epo. Quis sudor uietis & quam malus undiq; membris. ℂ Vnius ni. l. &. bre. Ouidius. Vnius sermone mydæ. Vergilius. Vnius ob noxam & furias aiacis oili: & ut adnotaui in. 2. epographia in ius facientia genitiuum & datiuum in. i. adplacitum ponuntur. ℂ Zabulones bu ambigue. Iuuencus. 1. Finibus & statuit zabulonum ponere sedes. Idem. Terra zabulonum & regio cui neptala nomē, & sic huic parti impositus est finis. Vlubræ. Vietus Vnius. zabulones

ℂ De ambiguis in ultimis syllabis. Cap. 4.

Eia in fine ambigue. nam breuiatur teste Probo: & quia sciebat hoc Maro semper subiecit uocalem. Sidon. Eia calliope nitēte palma: ubi eia spondeus est: quāq̄ alii uolunt trocheum esse: quod non probo. ℂ Frustra similiter. Vergilius. 1. Georg. Nec frustra signorum obitus speculamur & ortus. Ruf. fest. in arat. Ima uehunt cœli luxit dū frustra frequēter. ℂ Triginta similiter. Vergili. Triginta magnos uoluendis mēsibus orbes. Manilli. 2. Ter triginta quadrum partes per sidera reddent. Iuuenc. Argenti triginta minas. ℂ Rhea. Prudē. contra sym. Et si rhea sacram lasciui martis amore. Ouidi. fasto. 4. Sæpe rhea questa est. super hoc aspice in. 5. epograph. ubi de. A. in ultimis fit mentio. ℂ Vltra. Iuuenalis. Vltra sauromatas fugere hinc libet & glacialem. Seren. Curaq; nil p̄dest nec dicitur ultra cicatrix quē imitati sumus in theoandrat. Iudea tellus ultra quid iniqui est refer. ubi a quid i tribrachus est. ℂ Hic pronomen. Pers. At pulchrū est digito monstrari & dicier hic est. Vergili. Solus hic inflexit sensus animumq; labantem. tamen Terentian. uult ibi esse creticum pedem. superius aspice ubi de cōibus. ℂ Hoc similiter si Prisci. credimus breuis est: si Martiano & Seru. c. pro duplici habetur. Hora. Hoc erat in uotis. Ouidi. in Priap. Nimis; hoc ipsum qd' iuitamur iuitat: est aūt sczaon in quo post spondeum iambus est prima gaudens breui. ideo recte Priscia. sensisse in ea regula: quā uidimus in. 5 epogra. ubi de. c. tractatur: asseueramus. præterea ait Probus hic & hoc breuiari: hæc longari. ℂ Lac ambigue: qa Victorino teste breuiatur. longauit Seren. Lac asinæ placidæq; bouis p̄desse loquunt. ℂ Fac similiter. Ouidi. in rem. Durius incedit fac ambulet. Idē i hero. Et dicet referas arma fac ista ioui. set in regula de. c. in ultimis Eia. Frustra Triginta. Rhea. Vltra Hic. Hoc. Lac. Fac.

Calpe. aliquorũ retulimus opiniones. ℭ Calpe pe ambigue:qñ lõgat̃ est: qa in.e.græca oĩa gentiuũ in es faciẽtia sunt longa:breuiauit. Iu. uena.saty.14. Aequora trãsiliet iã longe calpe relicta.ubi ait Valla fecisse systolen.aut a nõ calpis:qua dictione utit̃ Sido.in epistolis.Sic Ruf.Fest.procul in uada calpe titana.Seruauit meli⁹.Luca.

Fere. Hesperiã calpe summoq; ipleuit atlante. ℭ Fere aduerbiũ in ulti.anceps.Iuuena.6.Nulla fere causa est in qua non fœmina litẽ. Auso. Nã tecũ fere totus ero quocũq; recedã.qd si uidisset Codrus aliqñ fere ultima constare breui intrepidus dixisset latius uide in.5.epo-

Tabe gra.ubi de aduerbiis in.e.fit mentio. ℭ Tabe similiter. Lucretius. Hymbribus aut tabe nimborum arbusta uacillent.Ouid.meta.9.

Vale. Tale liquefactis tollens ad sidera palmas. ℭ Vale similiter. Ouidi. meta.10.Supremũq; uale qd iam uix auribus ille.Idem.i.trist.Idq; quod ignoti faciunt uale dicere saltẽ.s3 quando breuiat̃ est a ualo

Caue ualis. ℭ Caue similiter Probus.Litẽ iferre caue cu3 quo tibi gratia iũcta ẽ.Proper.Tu caue ne tristi cupias pugnare puellæ: & notato uerba secundæ cõiugationis quãdo .e.in impatiuo breuiat̃ esse ter

Apprime tiæ ut cauo cauis ualo ualis feruo feruis. ℭ Apprime.Mac.Appriẽ sumptis zodoaram obstare uenenis.Verg.2.Geor. Flos apprime tenax.quãuis Seruius legat apprima nomẽ pro aduerbio:qd & An

Mihi tonius Nebrif.facit quare ipsi uiderint. ℭ Mihi.Verg.Musa mihi causas memora quo numine leso.Idẽ.Nõ mihi si linguæ cẽtũ sint

Tibi. oraq; centũ. ℭ Tibi.Ouid.Quæ tibi dẽ & turbæ pantesilea tuæ.Iu

Sibi uenal.Hæc soli commissa tibi celare memento. ℭ Sibi.Caluus.10. Mens mea dira sibi prædicens omnia uecors. Vergil.Credimus an

Cui. qui amant ipsi sibi somnia fingunt. ℭ Cui dissyllaba dictio ambigue in fine. Albinus.i.Ille cui terras capitolia celsa triumphis. Marti.Sed norunt cui seruiũt leones:est aũt phal.ubi sunt cui dactylus

Vbi. est.set latius uideto epograph.1.ubi de.i.uocali fit mẽtio . ℭ Vbi. Tibul.Laurus ubi bona signa dedit.Ouidi.metamor.4.Ignorant ubi sit nigri fera regia ditis.aliqui tamen uolunt ubi.i.quando lõgari:ubi aduerbium loci breuiari:qd non seruatum apud poetas inuenies:hinc est quod composita ab ubi & ibi in secũda ambigue

Ibi. poni edocuimus. ℭ Ibi.Ouidi.metamorpho.12. Nõ uigil ales ibi cristati cantibus oris.Idem.i.metamor.Mons ibi uerticibus petit

Quasi. arduus astra duobus. ℭ Quasi.Ouid.Et quasi discedẽs oscula nul-

Nisi. la dedi.Ruf.fest.Auien.Puluerulenta quasi cano pedulaere pandit. ℭ Nisi.Ouidi.Quã nisi tu dederis nõ est habitura salutẽ.Sido.Sint

O tantum penitusq; nisi nihil esse probetur. ℭ O terminata uerba& gerundia ad placitum.sic & nomina latina in.o.Vergil. Cãtãdo tu

idum. Alphius. Spaciando paulatim trahit: in quo uersu do pau. Iambus est. ¶ Ego Vergil. Non ego cuncta meis amplecti uersibus opto. sic in composito protulit. Lucil. saty. 7. Vxorem cedam potius quam castrem egomet me. Propert. 3. Frater ego tibi sim filius unus ego. Ouid. Set quit ego reuoco. Stat. Set quid ego fessos: Ego.
¶ Quando. Seren. Quando flagella ligas. Vergili. Si quando tybrim: queꝫ Seruius posuisse usurpatiue scribit. ¶ Sero Tibul. Heu sero reuocatur amor. Iuuenal. galeatum sero duelli. Stat. i. thebai. Sero memor thalami. ¶ Ergo. Iuuenal. Ergo quid optandum foret ignorasse fateris. Ouid. met. 3. Nō iurasse pōt ergo mœstissim⁹ altum. ¶ Vero similiter Vergi. 4. Egregiā uero laudē & spolia ampla refertis. Val. Flac. 5. Quod penitus lin uero pces & dicta super bus. ¶ Ambo. Vergi. Ambo florentes ætatibus archades ambo. Mart. elysiuꝫ possidet ambo nemus. ¶ Dispar. Mart. 10. Tā dispar aquilæ colūba nō est. Mart. Capel. Oīa cōpat hꝫ parib⁹ sub legibus ordo. ergo sic oīa a par cōposita cuꝫ simplici. r. hēbūt ancipitem. Quando. Sero. Ergo. Vero. Ambo. Dispar.
¶ Cor. Ouid. Inq; cor hamata pcussit harūdine ditē. Idē in sapph. Mille meū leuib⁹ cor ē uiolabile telis. Lucret. 2. Deniq; cor hoīum set forte fit iure monosyllabi. ¶ Nescis. Ouid. ī her. Nescis an excedāt etiā loca uenim⁹ illuc: quē imitat̃ Arat. Nescis amare deū concordia nexa calescat. Martia. Nescis heu nescis dñe fastidia romæ alii tñ in supioribus uolūt. S. abiici. ¶ Velis. Vergi. Seu dextra leuaq; uelis occurrere pugnæ. Auiansu. Siue dec⁹ busti seu uelis esse decus. ¶ Bis. Ouid. Quinq; bis esse suo. Claud. Bis æther bis terra dedit cōfusaq; rursus: aliq legūt. Aether bis bis terra. set quid hoc insulsius? aliud exemplū affero. Manil. 4. Bis undena noccēs & bis duodena nocentes. ¶ Prodis a prodo tertiæ breui. Ouid. Me mihi prodis ait. a prodeo quarte cōiugationis lōg. Horat. serui. 2. Romanoq; habitu prodis ex iudice dama. ¶ Dormis ambiguum in fine aliqui scribunt. Longatur: quia quarte coniugatiōis uerba secundam indicatiui singul. longant. breuiauit. Propert. Et soror. & cum qua dormis amica sinu. set ego legerem dormit aut. S. more antiquo abiicerem. ¶ Possis. Horati. Possis & magnam morbi deponere partē. Iuuena. 5. Sat. Tā ieiuna fames quum possis honestius illic: rationem lege in. i. Epographia ubi de. S. littera loqmur. aliqui tamen poscis legunt: quod nō probo. ¶ Tripes. Hora. ser. i. Omnia magna loquens modo sit mihi mensa tripes &. Ausonius. Qui bipes & quadrupes foret & tripes omnia solus. quod Prisc. teste omnino breuiari Probus docuit. ideo a pede cōposita cum simplici es accipitem habent. ¶ Palus. Ouidius metamorpho. 2. Diis Cor. Nescis. Velis. Bis. Prodis. Dormis. Possis. Tripes. Palus.

iuranda palus oculis incognita nostris. Horati.in art.poe. Regis opus sterilisq; diu palus aptaq; remis:lubi.s.abiici dicerem lege.i. epog.ubi de.s.littera loquor.¶ Caput luuena. Per caput alterius Vergi.Nam tibi tymbre caput euādrius abstulit ensis:& nō imme rito.quia.T.esse ambiguum testatur Martianus Capel.lib.3.

Caput.
T.

¶ De aliqbus in litteris similibus aut prounciatiōe:q in syllaba & significatiōe discrepāt & primo in primis syllabis. Cap.5.

Apis. Ara. A Pis pro uolatili breuiat.Ouid.Non apis inde tulit collectos sedula flores.pro deo ægiptio longatur.Idē met.9.Sanctaq; bubastis uariisq; coloribus apis.Ara pro altari longat.Vergi.Crudelis aras traiectaq; pectora ferro.p stabulo aut aue breuiatur.Ouid.Tertius imundæ cura fidelis haræ.Iuuēa.uaricosus fiet haruspex.tamē p haspirationē hæc scribimus.Atys cybellei⁹ longat.Pers.Claudere sic di[..]icit uersum berecyntius atys.alias breuiatur.Ouidi.Datq; animos erat indus atys quē flumie gange.Ager pro cāpo breuiatur.Verg.Vsq; adeo turbatus ager.pro terræ cumulo longat quāq; positiōe.Idē tumuliq; ex aggere fat.Acer.i.fortis long.Horat.& inexorabilis acer.p arbore breui.Oui.Et platan⁹ genialis acerq; colorib⁹ impar.Ales pro uolucri long.Ouid.Non uigil āles ibi.ab alo alis uerbo breui. Vergi.Spiritus intus alit.Anus p podice lōg.Seren.Excruciāt tue pes anū si forte papillæ.p uetula breuia.Ouid.Pallas anū simulat. Asia pro regiōe breui.Ouid.Te duce magnificas asiæ.s.u.pro palude long.Verg.sonat amnis & asia lōge.uideto tamē in.3.epographia.Aras ab aro aras breuia.Ouidi.Incola captiuo quæ boue pictor arat.si uero ab ara.i.altari lōg.Verg.priamūq; obtruncat ad aras.¶ Calidus.i.tepidus breui.Ouid.Frigida pugnabant calidis humentia siccis.pro astuto fet geminatiōe.l.longat.Idē Callida p tenebras uersato carmine tysbe.Colus ciuitas loga.Stat.Qui colō densamq; iugis.pro instrumēto fœmineo breui.Ouid.Et colus & fusi digitis cecidere remissis.Citus id est uelox breui.Vergi.Ferte citi flāmas date tela impellite remos.citus quādo diuisum significat lōgat.si Seruio credim⁹.S.cōmēt.Creta īsula minois longat. Verg.Hortant socii cretā pauosq; petam⁹.creta in ponto breui. Val.flac.pontūq; cretāq;.Canis animal & a cano canis breui.Iuuē. Et canis & postes & marmora:si uero datiu⁹ & ablatiu⁹ a can⁹ cani sunt lōg.Persi⁹ miserisq; uiatica canis.Claros urbs breuia.Oui. Et claros & tenedos.p.q.r.l.si a clarus ra rū lōga.Verg.tibi me claro demisit olympo.Cares populi longā.Mart.cares in astra ferant. a careo cares breui.Ouid.Quod caret alterna requie d.n.e.Chelis

Atys.
Ager.
Acer.
Ales.
Anus.
Asia.
Aras.
Calidus.
Colus.
Citus.
Creta.
Canis
Claros.
Cares.
Chelis.

pro lyra breui. Mart. Capel. 9. Sed nec arioniam marmora surda cheli. a chela longa. Vergi. inter chelasq; sequentes. ¶ Dico dicas breui. Vergil. propriáq; dicabo. dico dicis longat. Auso. Dicebā tibi galla. f. e. æ. Duces a dux breui. Ouid. Consedere duces &. u. f. c. a duco ducis long. Vergi. Ducite ab urbe domum. m. c. d. d. Duco cis tertiæ longatur: ut habes exemplo supiori. duco cas primæ breui. Vergi. Iuuenes quos educat ufens. ¶ Equus aīal breui. Vergi. Bello armátur equi. ꝑ iusto ob diphthōgū long. Iuuen. diis æquāda potestas. Edo. i. comedo Breui. Iuua. comedūt colyphia paucæ. Edo idest extra do & ꝑbeo long. Verg. puerū nec sanguinis edet. ¶ Fretum. i. mare breui. Ouidi. Inq; fretum credas. a fretus. i. cōfisus long. Verg. Illa fretus agit uētos. Fugit in p̄senti breui. Vergi. Ad te cōfugio. in p̄terito longa. sic fugere infinitus breuia. Horat. Virtus est uitiū fugere. a p̄terito long. Iuuen. pariterq; duæ fugere sorores. ¶ Io uox gaudentis breui. Ouid. Lauro cingetur ioq; ꝑ filia inachi long. Idem. uaccam spectabat ad io. tamen ambiguum esse superius dixi. Idez. masculinum long. Ouid. fit in hoc præcor exitus idem. si uero neutrum est breui. Ouid. Donec idez passa est. Iugis. i. perpetuus lōga. Auson. Iugiter acciri. si a iugum iugi breui Iuuena. si rara iugo uictoria sedit. ¶ Leuo. i. polio long. Auson. Inguima q; calido leuas tibi. quando pro exonero breui. Ouid. dñæ gratare leuata est sic erit leuis. i. politus longat. si uero exonerat⁹ bre. Liber pro codice & cortice breui. Ouid. fine me liber ibis in urbem. Idem. Colla. liber serpit. pro bacco & hoīe libero long. Ouid. Liber & admonitus Iuuena. Libera fidentur populo. Labor nomē breui. Vergi. molitur laude laborē. labor uerbum long. Ouid. Labitur occulte. f. q. u. æ. Lira ꝑ sulco long. Auson. patit lirare sorores pro instrumēto breuiat. Ouid. carmina culcta lyra. tamē p. y. scribitur in secundo. Latus lateris breui. Verg. Dat latus insequit. Latus ta tū: long. Ouid. nubes latis inducere terris. lego legas primæ long. Ouidi. dominum legata rogabo. Lego gis tertiæ breui. Ouid. Me legat & lecto. sic leges a lego legis breui. a lego legas aut a lex legis longa. Iuuena. & legūz ænigmata soluit. Legit in p̄senti breui. legit præteritūz longa. Lyris si a lyra instrumēto breui. ut superius diximus. si pro flumine long. Mart. Cærule⁹ nos lyris amat. Late aduerbium long. & a latus ta tum: Vergi. & littora feruere late. a lateo lates breui. Vergil. fugite hinc latet anguis in herba. Lino a linum long. Ouidi. & lina madentia sicco. lino linis uerbum breui. Ouidi. Oblinit & mutat. ¶ Molit deponēs long. Vergi. sua molit laude laborē. sic ē Moles molis passiuū a molo breui. Auso.

Dico. Duces. Duco. Equus. Edo. Fretum. Fugit. Fugere. Io. Idem. Iugis. Leuo. Leuis. Liber. Labor. Lira. Latus. Lego. Leges. Legit. Lyris. Late. Lino. Molitur. Moles.

Malum. molitur per utrāq; cauernā. Malū pro pomo lōng. Vergil. Aurea
mala decem: sic erit quando pro arbore nauis ponitur. pro infirmi
tate & a malus la lū: breu. Iuuena. & acre malū semp stilantis ocel
Manes. li Manes a maneo breui. Vergi. priamiq; arx alta maneret. a mano
manas long. Verg. Externū tulit haud cruor hic de stipite manat.
sic manes a maneo breui. manes. i. aīæ infernales long. Vergi. aut
manes credas curare sepultos. tamen super hac dictione paulo an
Manus. te diximus. Manus na num: longa. id est bonus: ut in composito
cognoscitur. Ouidius. Aegeona suis immania terga lacertis. man⁹
pro palma & choro breui. Vergilius. iuuenum manus emicat ar
Metis. deus. Metis datiuus uel ablatiuus a meta lōg. Ouidius decursa no
uissima meta est. si uero uerbum est breui. Iuuenal. Ille metit bar
bam. Mera idest pura a merus ra rum: breui. Iuuenal. ubi festa me
Mera. ro pede sabbata reges. mera canis quædam long. Ouidius Atq;
ubi mera nouo. l. t. a. tamen mera scribitur. ¶ Nitens idest splen
Nitens. dens breuiatur. Vergilius. Tristior & lachrymis oculos suffusa ni
tentes. nitens idest conans a nitor niteris long. Vergili. paribus
nitens cyllenius alis. Notus a noscor long. Iuuenal. Nota magis
Notus nulli. pro uento breui. Ouidi. Emittitq; notum. m. Nato. i. filio.
long. Vergil. Nate meæ uires. nato uerbum breui. Iuuenal. ita
Nato. chum lugere natantem. nisi coniunctio breui. Ouidi. Quam nisi
Nisi. tu dederis. nisi genitiuus e nisus long. Ouidi. proles ego regia nisi.
¶ Ora pro regione & in imperatiuo ab oro ras long. Vergi. libyæ
Ora. uertūtur ad oras. Idem. Oramus prohibe infandos. pro dea breui.
Ouid. Mutat oramq; uocat. Opis ab ops breui. Vergi. Nō opis est
Opis. nostræ. opis nympha long. Verg. Opis ad æthereu3. ¶ Palus pali.
lōg. Iuuena. quis nescit uulnera pali. palus paludis bre. Ouidi. Diis
Palus iuranda palus. Phylira nympha long. Ouidius. Philirides pueru3.
pro tenui cortice apud Horatium breui. aut pro populo Priscia.
Phylira. pariter phyliresq; sequuntur. Plaga pro rete & regione breui. Ver
gil. Rostia rara plagæ. Ouid. totidemq; plagæ tellure premuntur
Plaga. pro uulnere long. Horati. memini quæ plagosum mihi paruo. pla
cet a placeo ces bre. Ouidi. Iudiciu3 sanctiq; placet. s. si a placo cas
long. Ouid. Placet achileos. m. p. m. Propago in homine breui. in
Placet. uite long. superius legito. Pila pro ludo breui. Horati. Namq; pi
Propago. la lippis. pro columna long. Idem. habeat neq; pila libellos. Py
Pila. ramus fluuius breui. Priscia. Per spacium pyramus. pro Iuuene ba
Pyramus byloniaco long. Ouidius. Pyrame responde. Populus arbor
Populus! lon. Ouidius. Popule uiue precor quæ consita margine ripæ. ali
Paret. as breui. Idem. Perq; leues populos. Paret a paro ras breuia.

Vergili. Arma parent. a pareo res: long. Idem. patris magni parere parabat. ❡ Quæror idest lamentor breu. Ouid. Vela quæror iedi tu uerba carere fide. quando cum diphthongo scribitur passiuum est & long. Ouidi. Quæritur interea. q. t p. m. ❡ Rapis a rapa longa. Martial. brumali gaudentia frigore rapa. a rapio breui. Ouidi. brachia tendentem rapit & bis terq; per auras. Remus pro nauali instrumento long. Vergili. nunc nunc incumbite remis. pro fratre romuli breui. Idem. & uesta remo cum fratre quirinus. Roseus a rosa breui. Vergili. Aurea fulgebat roseis aurora. a rosulano agro long. Idem. Qui nomētum urbem qui rosea rura uelini. Reges nomen longatur. Iuuenal. pede sabbata reges. uerbum bre. Armiferā thracen qui regat alter erit. ❡ Soles a soleo breui. Ouidi. tethys solet ipsa ueteri. pro æstiuis diebus long. Ouidi. Solibus hibernis. æ. g. u. Statim idest illico breui. idest iugiter long. alias uidimus. Securi ab instrumento breui. Ouidi. rapta sceleratus uerba securi. si a securus ra rum. lōg. Petron. Quisquis habet numos secura nauiget. a. Solum idest terra breuia. Ouidi. & murus quod fuit ante solum a solus sola long. Vergili. Solus hic inflexit sensus. Saga sagæ. lōg. Tibull. Pollicita est magico saga ministerio: si uero a sagum sagi breui. Iuuenal. An saga uendenti. hoc etiam adnotat. F. Pompeius. Senis a senex breui. Ouidius. Hic steterat priami Regia celsa senis. a senus na num: long. Vergili. Aspice bissenos letantes. Sinus pro gremio & parte oculi breui. Vergili. Sic effata sinus lachrymis. pro uase long. Vergili. Sinum lactis & hæc tibi. Seres populi long. Vergili. pectunt tenuis seres. a sero seris bre. Idem. Insere nūc melibœe pyros Sudes a sudo long. Horati. fecitq; puer sudauit & alsit: profuste bre. Vergili. agitur sudibusue præustis. Stipes stipitis long. Ouidi. latet hoc in stipite mater. a styps stypis. per. y. breui. Ouidi. Qui stypis æra negant. Sedes uerbum breui. Vergili. sedet æternumq; sedebit. quando est nomen long. Ouidi. aut citius sedem properamus ad unā. Syrius a ꝓuintia breui. Iuue. Quod nec in assyrio. ꝑ si dere & per. i. lōg. Pers. iam sirius ardet. Sero. a serus ra rū long. Mar. fac cito sero uirum. & est aduerbiū. quādo est uerbū & pro liq̄mīe breui. Verg. pasce sero pingui. ❡ Tumet uerbū breui. Ouid. corpꝰ tumet oē ueneno. Tumet ꝓnomē lōg. Thetis ꝓ achillis mr̄e bre. Oui. Iuppiter æquoreæ thetidis cōnubia. ꝓ oceāi cōiuge lōg. Vergi. geneiū tethys emat. o. u. & aduerte i orthographi[illegible] differe tñ p oceani cōiuge aliqñ breuiari diximꝰ. ❡ Vadis a uado lō. Verg. Vadimus imixti danais. a uadū di breui. Idē. Illiditq; uadis. Velis a uolo bre. Iuue. Scire uelim quare. a uelū ueli lōg. Oui. totū subne

Quæror Rapis Remus Roseus Reges. Soles Statim Securi. Solum. Saga. Senis Sinus Seres Sudes Stipes Sedes Syrius. Sero Tumet Thetis Vadis. Velis

Vires ctite uelum. Vires a uis long. Ouidi. Hæc repat uires. f.q.m.l.a ui-
Viri. reo bre. Colum. iam rhamni sponte uirescnnt. Viri a uir breu. a ui
tus longatur alias diximus.

¶ De similibus in mediis syllaba discrepantibus. Cap. 6.

Ambitus Ambitus substãtiuũ breui. Luca. Letalisq; ambitus ur-
bi. adiectiuũ long. Ouid. Ambitæ circũdare littora ter
ræ. Alius in ntõ breui. Iuuena. Atq; alius cui fas. i gtõ lõ
Conditus gari alias diximus. ¶ Cõditus & cõditio a cõdor cõde
Conditio. ris breui. Pallad. Cõditus hic ego sum. c.m.r.m. a cõdior cõdiris lõ.
Molitur. Iuuena. Turgida nec pdest cõdita in pixide lyde. ¶ Molitur a mo-
lor breui. Auson. Molit per utrãq; cauernã. a molior lõg. Verg. ipe
Massylia. sua molit laude laborẽ. Massylia in aphrica long. in secũda. Verg.
Massyliq; ruunt eqtes. in gallia breui. Lucan. Massyliam delere ua
Matrona cat. Matrona fluuius qdã breui. Ausoni. Matrona nõ gallus. b.q.i.
Oblitus. f. lõ. Iuuenal. capitis matrona pudici. ¶ Oblitus ab obliuiscor lõg.
Oui. nimiũq; oblite tuorũ. ab oblinor breui. Idem. Spumãtes obli-
Occidit ta rictus. Occidit idest mortuus breui. Oui. Occidit una domus oc
cidit idest iuterfecit lõg. Iuuenal. Quẽlibet occidũt populariter. &
Parere. quãdo breui. a cado. qñ long. a cædo uenit. ¶ Parere a pareo lon.
Vergi. magni parere parabat: a pario breui. Mart. gellia non pare-
Pamphilus re. Pãphilus nomen proprium breuiatur ut alias ex compõne uidi-
Roboris. mus. a pamphilia regione long. Priscia. Pamphilũq; latus. ¶ Ro-
Seruitus. boris a robur breui. a robor long. ¶ Seruitus substãtiuũ apud Ho
Subito. ratium breui. adiectiuum long. ut alias uidimus. Subito aduerbiũ
breui. Vergili. Quum subito e syluis. Verbum long. Ouidi. in sap-
Volucrum ph. q̃ nunc erit aura subito. ¶ Volucrum a uolucris breuiat natu
raliter: sed & lõgat ob mutam & liqdam. set uolucrũ uolucri neu-
Vtraq;. tri generis lõgatur oĩno: qa a uolutũ uolutu. Vtraq; ablatiuus lõ-
gatur. Vergi. Creber utraq; manu pulsat uersatq; dareta. alias bre
uiatur. Lucanus. Vtraq; frugiferis est insula nobilis aruis.

¶ De aliqbus similibus in ultimis syllaba discrepãtib⁹. Cap. 7.

Mea. Mea uerbũ lõgat ex impatiuorũ regula in. a. pnomẽ nisi
Rota. in abltõ breui. Oui. Si mea cũ uris ualuissent. u.p. Rota
Siqua similiter impatiuũ long. nomen nisi in abltõ ex regulis
breuiat. Si qua qñ qua uacat lõg. Verg. Si q̃ fata sinãt. si
uero a bqs breuiat. Iuuca. Vmbra uẽit cupẽt lustrari si qua darẽt.
Hic. Sulphura cũ thædis. ¶ Hic pnomẽ ambigue ponim⁹. Verg. Solus
hic isfelixit sensus. aduerbiũ oĩno long. Ouidi. Constitit hic & tuta
Quæ. loco. ¶ Quæ coniunctio breuiat. At nomen longat diphthõgo.
Ne prohibentis & pro ut. long. Ouidi. Ne ue operis famam. p.d.u.

ne pro an breui. Vergi. Sola ne perpetua mœrens carpere iuueta. Ne.
Mane uerbũ lõg. Ouid. Nympha præcor penea mane nõ insequor
hostis. quãdo est nomẽ breui. Verg. Et quæ mane refert. ℭ Modo Mane.
aduerbiũ oĩno breui. Ouid. Qui mõ nasonis. mõ diũs ul' ablatiu⁹ Modo.
longaẽ: quod etiã Põpeius adnotat. ℭ Os oris long. Ouid. Os homini sublime dedit. os ossis breui. Lucre. Exos & exanguis. Is pro Os.
men in ntõ breuiaẽ. Ouid. Tu pater est is ait. ab eo is lõgaẽ ex regu Is.
la. Quis noiatiuus breuiaẽ. Lucan. proh. fata qs ille. Quis fuit ille
dies. quis pro quibus in dtõ & abltõ long. Vergili. Quis ante ora Quis.
patrum troiæ sub mœnibus altis. Es a sum breuiaẽ. Ouidi. Ausus
es o nimiũ ab edo longaẽ teste Seruio. Thetis mater achillis. bre. Es.
Ver. Leua tenent thetis & melite. pro oceani cõiuge lõgaẽ. Verg.
thetys emat oibus unde. Sic erit mensis & auris in dtõ abltõq; ab Thetis.
aura & mensa long. si noiatiui eiũt breuiabunẽ. Hæc pauca adno
tasse uolui ut undequaq; multiplicem habeas frugem. & sic huic Mensis.
sextæ finem imposuimus epographiæ. Auris.

ℭ Ad lectorem Auctor.

ℭ HAEC SVNT HVMANISSIME LECTOR Q VAE ANnuente omnium machinarũ opifice plurimis laboribus: assiduisq; studiis in unum congessimus. quibus si legendo ac insudando auidẽris ad maiora Q VINTIANVM tuum impelles. Sciũt discipuli oĩum horarũ nostri comites: qb⁹ frigorib⁹: quo feruẽte æstu: & quibus ieiuniis erumnisq; defatigatus has effigiauerim epographias. Set omnia lubenti perpessus sum aĩo ut saltem tyrunculus ꝓdessem. & scias uelim: quũ ex aliqua parte alicui pro futurum cognoscam me adeo circa negocium insudare elaborareq;: ut neq; ante peractum opus cibũ somnumue percipiam Vale igitur. & a Q VINTIANI ab inuictissimo Galliarũ Rege LVDOVICO nostro laureati multiiuga opera expectabis officina. datũ Anno post quintum & decimum Parthenopei partus seculum ultimo Iunii.

ℭ Ioan. Francisci Quintiani Stoæ Poetæ laureati Epographiæ sextæ & ultimæ felicissimæ perastus finis.

ℭ Jo. Frãcisci Quitiani Stoae Poetae Laureati Ad Joãnẽ Salomoniũ Tholosanũ Juuenẽ rariss. ac legũ studiosiss. Epistola.

VO magis magisq; tunc circa camœnalia studia igeniũ ppẽdo. tãto Ioãnes mi nr̃ in te repululascit amor: ac nr̃a in tuos labores obseruãtia. Sẽt qd labores adpelle3: quũ nulla sit erũna: lepores nulli: nullus uigiliaꝝ terror: nulla isõniaꝝ rabies nulla somni obseq̃la quæ a studio te possint auellere. Scio quo ĩpulsu: qua sollicitudie ne semp obtuderis: ut quas circa syllabarũ cognitionẽ efformassẽ in publicũ ꝑferrẽ lucubrationes. Idcirco quũ ad umbilicũ sex deduxisse3 epographias: idoneũ duxi si artẽ metricã breuiter: imo breuissime in epithomen cõtrahere3: ac tibi cõtractã dedicarẽ. In epographiis enĩ lõgo uerboꝝ cõtextu recẽsent syllabæ: ꝑpter uarias auctoꝝ opiniones & uaria adnotamẽta: ut nisi cũ labore (minimo tamẽ) posses decerpe. In hac ãt breuissima arte syllabaꝝ enotat quãtitas: quas prio (ut aiunt) uult pcipies: & si in hac tibi minus satisfecero ad Epographias uelut ad ansas currito. Vale optime Iuuenis: & ut cœpisti litteris incumbe.

Exametri carminis sex cõstantis pedibus qnta sedes dactylo: sexta spõdeo est: cæteræ his cões. Dactylus aũt prima lõga & duabus gaudet breuib⁹. Spondeu3 uero duæ faciunt longæ. ℭ Pentameter in primis duabus sedibus duos spondeos: aut tot dactylos. uel alternos: sequente post una syllaba longa orationis partẽ terminante recipit: mox duos dactylos cum ali⁹ syllaba. & sciendum est lõgæ syllabæ duo breuĩ solũ rp̃s cedere. ℭ I. iter duas uocales ui suã retinẽtes fit duplex cõsonãs ut aio troia. Dii diis ii iis iidẽ iisdẽ ĩ scãsiõe solũ. i. hñt. i semianim⁹ semihõ semiustus scãdẽdo. i. elidit. ℭ I. &. V. in dictionũ principio uocali alia sequente cõsonãtes sunt. ut uenus iuno ꝑ

Dactylus Spondeus.

I.

I.V.

ter in paucis nominibus propriis. ℂ V. post. q. & g. sequente uocali uim amittit. ut lingua iniquus: sic aliquando sequēte. u. s. cū alia uocali ut suetus suesco suadeo. Si dictio aliqua in uocalem terminauerit: & recipiatur a dictione cuius principium sit uocalis per synalephā uocalē primā elidimus: similiter si dictio in. m. finierit sequēte uocali p Ecthylipsim aufert. m. cū uocali pcedēte ut multū ille & terris iactatus & alto. tamē apud poetas aliqñ. fet raro: nō seruatur regula. ℂ S. aliquādo apud antiquos elidebat. Catull. tu dabis suppliciū: aliqñ cum uocali ēt. ut Inter se coiisse uiros & decernere ferro. H. ui nullā i carmie hēre oīno cōtēdim⁹. x. & z. sūt duplices. V. post. q. & g. Synalepha Ecthlipsis S. H. X. Z.

ℂ De prima syllaba.

Yllabā primam octo modis noscimus positiōne: diphthongo: ppositione: deriuatione: cōpositiōe: regula: uocali ante aliā: exēplo. ℂ Positione. ut si duæ aut plures consonātes aut duplex uel geminata uocalē sequuntur in eadē dictione: tunc uocalis est longa ut parma troia gaza. set si altera duarū consonantium sit muta & altera liquida si naturaliter erit breuis uocalis erit anceps ut patris. si uero uocalis naturaliter esset longa nunq̄ breuiaret ut matris. Liquidas esse. l. & r. nullus ē qui ignoret. m. & n. aliquando liquidas fuisse in Epographia dixi. ℂ Diphthongo producit prima ut euterpe æolus. sequente uocali breuiari pōt. ut sudibusue pustis. ℂ Præpositio quanta per se stat tanta in composit ione reperit ut a e de præ se longæ. nisi sequatur uocalis. ab at in cum dictione a uocali incipiente compositæ breuiantur. Re breuiatur nisi in refert. i. distat uel est utile: Pro ubiq̄ lōgatur nisi sequēte uocali ut proauus. sic in pronepos profiteor pro pero & in aliquibus in Epographia. 2. enumeratis. ℂ Deriuatione ut si ptimitiuum longatur deriuatiuū itidem producamus. ut donum. quia a dono donas: Excipiunt q̄dam deriuatiua breuia a primitiuis longis. s. dicax stabilis titulus domus sopor uadū arista lucerna quater farina disertus fragor dux ofella uir aqua noto tas q̄ternus mamilla fides siquidem nato tas bubulcus odium lotiū fatuus curulis acer manus & aliqua quæ īuenies poetarū exēplis & i. 2. Epogr. Item sunt aliqua deriuata longa a primitiuis breuibus. s. humanus sedes nomen staturus tegula remus uitupero seriū sumē petus gradiuus rete cunæ laterna seculū rapum lex iucūdus binus trinus tot⁹ rex regula denus nonus uox uiginti uena uomer iumētum humor secius ceritus Iugerum iuires feralis pedor: & aliqua: q̄ poetas lectitādo inuenies: & in secūda Epographia. ℂ Cōpositiōe cognoscuntur primæ ppter accentū. ut pdico præpono & in cōpo Positio. Liqde quæ Diphthongus. Prepositio Deriuatio Cōpositio

Regula. fito tanta erit quanta in simplici pter in dirimo & disertus. ℂRegula ut legi. Nam omnia bisyllaba præterita longantur: exceptis si uocalis áte aliá fuerit ut fui rui: & bibi steti dedi tuli scidi fidi a findo. ℂOmne pterit ĩ geminatú prima; breuiat: ut momordi. alioru pteritorú tanta est prima quáta in pñti. demunt posui genui potui itẽ repuli retuli reperi: quæ aliquádo pducunt. ℂOmne supinú bisyllabú longamus ut lotú. demito itú qtú citú a cieo cies sitú litú datú statú satú ratú rutú: & aliqua cõposita a notu; ut agnitú cognitum: ab iis uenientia corripiunt præter staturus & ambitus

Vocalis. ante aliam ta tum. ℂVocalis ante aliá in latinis dictionibus breuis est: nisi i fio mõ. r. non subsequatur. e. ut fieré. græca multa excipiunt: quæ 2. uidebis epograph. ℂIn genitiuis & datiuis quintæ declina. si uocalis erit ante. e. longatur ut diei. si uero erit consonans breuiat. e. ut rei spei. ℂIn genitiuis ius terminatis. i. uocalis ponitur ad placi

Exemplu; tum ut illius nullius præter alius: quia semp elongat. ℂExéplo. ut si ignoraueris quanta sit prima in uale per Ouidi. carmen scies. Iáq; uale seniorq; pater. Vnde mi Ioánes poetis incumbas: quoru; si memoriæ mandaueris carmina fere regulis non erit opus.

ℂDe media syllaba.

Edias syllabas dicimus: quas ĩter primá & ultimá plurium syllabaꝝ uidemus: has qnq; modis nosci dicimus. ℂExéplo. qñ adprobati auctoris carmé currimus: qa sunt multa quæ ambigue ponimus. ℂPositiõe. quádo duæ sequunt uocalé cõsonátes. tunc uocalis illa longat ut medulla.

Accentus. ℂAccétu. q sunt tres correptus q grauis dr. Productus qué acutú noiamus. Circú flexus q de utroq; pticipat latius uidebis ĩ libro Accétuú nro. ℂVocali ante aliá: qa breuiant ut delius nisi sint nomina græca: q in maiori ope notata sunt. ℂRegula cognoscunt ut in. 3. & . 4. uidimus epog. ℂDiphthongo lõgant ut comœdia.

ℂDe ultima syllaba.

A. Ltimá nosci tribus modis syllabá oés edocet. ℂDiphthõgo longatur ut musæ. ℂPositiõe similiter ut dicút ℂRegula: ut oía in. A. longant ut canta. exceptis accusatiuo ntõ & uocatiuo: nisi sit uocatiuus a noib⁹ in as: qa túc pducit ut æthnea: aliqñ ẽt ntús in. a. græc⁹ lõgat ut rheaxita & quia breuiant: ultra frustra & in ginta noía ad placitú ponunt:

B.d.m.t. antea postea singulæ dictiões oíno lõgant. ℂB.d.m.t. breuiantur ut ab ad donú caput: excipe in. T. desinétia diphthõgo uel. d. ut aut

C. haud pcedéte: stante syncopa ut obit. ℂC. longat demito nec do,

E. nec: hic pnomé ad placitú & lac. ℂIn. e. monosyllaba pducius ut

me te

nie te se quæ nomen:demito.q.coniunctioné ue pro &:ne pro an.
Plurisyllaba corripito ut mare.demuntur nomina græca in e ut
tysbe:genitiui & datiui singul.nominatiui & uocatiui plural.priæ
inflexionis ut musæ:quia diphthongus est.longantur item ablati
ui quintæ cum compositis ut quare quotidie hodie pridie & fame
quia olim famei faciebat genitiuum.sic & tabe:tamen ambiguū
inuenio. Ablatiui græci longandi sunt ut ephrate.Secundæ perso-
næ imperatiui secundæ coniugat.longantur ut doce.itideꝫ aduer-
bia quorum positio prima recte comparatiuum facit ut docte.ali
ter corripiunt ut male bene. ¶H.longat ut uah ueh ph. ¶I.lon H.
gat ut mari.demito græca ut amarylli mihi tibi sibi ibi ubi ambi I.
gua sunt cū cōpositis.sic & quasi nisi.¶L.breuiatur pter nil sol sal L.
tanaquil:& hebrea ut gabriel. ¶N.producitur ut nō:demito neu N.
tra ut nomen forsan forsitan an tamé attamen in proin dein exin
& aliqua in on græca.quæ scribuntur per omicron.accusatiui in
an & en ancipites iueniuntur nisi sint a nominibus in.e.græcis ut
tysben.uiden satin breuiantur. ¶O monosyllaba longát ut do sto O.
no flu.plurium syllabaruꝫ dictiones ad placitum.hinc demito no
mina in.o.græca ut dido quæ longantur:datiuos ablatiuosq́ qui
producuntur ut domino:& si aduerbia fierent ut tanto quáto:mu
tuo sero cito secuto crebro profecto ergo cōmunia sunt & quádo,
¶P.longatur ut uolup. ¶R.corripitur ut cæsar:excipe aer æther P.
iber crater character stater & monosyllaba ut cur. præter per fer. R.
par cū cōpositis & cor ad placitum sunt. ¶As producitur ut æstas As.
demito græca si genitiuus dis uel dos habet ut pallas palladis uel
dos:& accusatiuos græcos ut troas. ¶Es producitur ut dies:tolli- Es.
to inquies penes & es a sum cum compositis:& corripientia penul
timam genitiui crescentis ut miles seges.hinc eximunt paries abi-
es aries spes res ceres:pes cum compositis ad placitum græca cor-
ripimus ut troades. ¶Is corripit ut ignis.demito noīa in genitiuo Is.
penultimam longantia ut samnis samnitis:& secūdas idicatiui sin
gul.quartæ ut audis sis mauis uis uelis possis scis quáuis : datiuos
& ablatiuos ut dominis. ¶Os pducitur ut bos.demuntur os ossis Os.
cōpos impos & græca in os tá in ntō q̄ in gtō ut illios pallados: tū
minos heros & tros tá ppriū q̄ gentile longant. ¶Vs breuiat.de- Vs.
mito monosyllaba ut mus & pducentia penultimá genitiui ut tel-
lus salus.Horati.tamē corripuit palus:quáq̄ meo iudicio.S.abiici-
tur.genitiui insuper singula.nominatiui accusatiui & uocatiui plu
ral.quartæ declinat.lōgantur ut manus:itē græca in us tá in ntō q̄
in gtō ut páthus didus. V.&.X.lōgantur. ¶Y breuiant ut Moly. V.X.Y.

sunt charissime Ioãnes: quæ sub breui Periocha tibi dedicaui. ubi si(ut retuli)tuo minus satisfecerim adpetitui ad Epographias euolato. Set quia non tantum elegis incumbis: set etiam aliis metrorum generibus aliqua usitatiora subiungo lege.

¶De metro phalecio endecasyllabo.

Etrum dactylicũ phaleciũ pẽtametrũ cõstat ex spõdeo & dactylo: tribusq; trocheis. ut hoc i nño. tamẽ Catul. & aliqui in prio mõ iambũ modo trocheũ ponunt.
Quid stas inuide Quintianomastix
Quid stas inuide? charta Quintiani.
Summo nuper honore laureati
Non curat rabidas uirum per ora
Nugas: nec ue calumniationes.
Te non inuide charta Quintiani
Formidat. procul hinc abi: imprecabor.
Lucem aer tibi deneget: calorem
Ignis: Lumina phœbus: unda potum.
Aut nil sit tibi: ut inuide indecora
Extritis pereas fame labellis

¶De Sapphico metro dactylico endecasyllabo.

Etrum Saphicum dactylicum pentametrũ cõstat trocheo spõdeo dactylo duobusq; trocheis. ut hoc in nño: quod ex tẽpore dixi quũ laurea sum donatus corona.
Rideant nymphe charites uenusq;
Flammiger uultus hilaret cupido.
Nostra Rex gallus Ludouicus ornat.
Tempora lauro. ¶De adonio.
Tempora lauro. adonium est dactylo constans & spondeo.

¶De metro Asclepiadeo dactylico.

m Etrum Asclepiadeũ dactylicum constat spondeo dactylo alia adiunctá syllaba lo nga. & duobus dactylis. ut hoc in nostro ad Philippum Beroaldum dum essem puer.
O spes felsineæ sancta bononiæ:
Fontis præsidium Bellerophontici
Cuius per meritum diua poetices
Cœlestem superat gloria tramitem:
Et uates stimulo quæ quatit entheo.
Digneris scopulum rumpere: & arduum
Declarare locum: quem peto flagitas?
Hic est: qui pedibus fertur epistolæ

¶De metro glyconico.

m Etrũ glyconicũ.qđ apud Horat.post tres asclepiadeos po- nit cõstat spõdeo & duob⁹ dactylis.ut hoc i nr̃o ad libellũ

Quo uadis liber improbe?
An sic thura minantia
Cernis?sic metuis piper?
His fies tunica improbe.

¶De metro tetrametro catalectico.

m Etrum tetrametrum catalecticum constat spondeo dacty lo catalecto.i.cum una syllaba dactylo & spondeo ut hoc in nostro ad Quintiam.

Decantent alii prælia uates
Horrores:strepitus:classica:martem:
Bellorum rabiem:castra tumultus
Cantemus ueneris furta iocosæ.
Non ullum peramat fœmina bellum:
Præter quod uacuis membra medullis
Iuncto basiolo lassa fatigat.
Miraris nimium Quintia carmen
Hoc forte improbulis surgere uerbis?
Lasciuus lepidis uersibus ipse
Dicar:sed placida mente pudicus.

¶De metro iambico Hexametro.

m Etrũ iambicũ senariũ recipit iambum locis omnib⁹: Tri brachũ locis oĩbus pt̃er nouissimũ.spõdeum dactylum & anapestum locis tãtũ imparibus:impares autẽ loci sũt pri mus tertius quintus.ut in prologo Fultiuoꝶ comœdiæ nostræ.

Sunt qui poetæ comicam tragœdiam
Tragicaq́ sufferant agi comœdiam
Faciunt ut ipsa uapulent catastrophe.
Aliqui ligentur:ulmeas uirgas terant.

¶Scito tamen(ut dixi)apud tragicos omnibus sedibus posse iam bum recipere quod Terentian.uidetur culpare.iis usus est Catul. Vergilius.Aureliusq́ Augurellus.& nos sæpius.

¶De metro iambico dimetro.

m Etrum iambicũ dimetꝶ recipit iambum locis oĩbus spon deum anapestum locis tãtum imparibus.ut hoc in nostro.

Fulmen retorquet iuppiter.
Phœbus sagittas aureas.
Telum mineruæ est pallados.

Arcu ferocit cynthia.
Claua minatur hercules.
Thyrsos lyeus concutit.
Consus tridente confremit
Turget priapus fascino.

¶ Hoc metrum(ut refert Mallius theodorus)tribrachũ locis omnibus recipit præter nouissimum:dactilum & anapestũ locis tantũ iparibus.rara istorũ sunt exẽpla. ¶ De metro Anacreontio.

Metrum Anacreontium:quod & colophon dicit:recipit Anapestũ duos iambos & unã syllabã.ut hoc in nostro.

Veneres ioci lepores:
Varioq; mensa cantu
Variæq; cantiones:
Volucrum choriq; amorum.
Maneant domo beata.
Hodie cibo fruamur.
Dubia est dies futura
Veniet necis libido:
Rapiet cibum merumq;.
Hodie cibu fruamur.

¶ De metro trochiacho tetrametro.

Metrum trochaichum tetrametrum recipit locis omnibus trocheũ spondeũ oĩbus præter tertiũ.currit autem alternis uersibus ita ut prior pedes habeat quattuor.posterior pedes tres cũ syllaba.ut hoc in nostro.

O qui sacrum phœbe montem.
Sacro reples numine.
Musarum concio felix
Quæ das numen uatibus.
Iam nostri est finis laboris.
Dantis parnaso uiam.
Fontem mitto gratiarum.
Quod mi fauit gratia.
Iam iam uates laureandos
Ad uos ducet nostrum opus.
Quos musæ Quintiani
Dono uates tollite.
Iam iam finitum hocce nostrum est:
Musis sanctum præmium
Iam iam finis syllabarum.
Fient uates plurimi

Lauri frondes præparentur.
Fiant plures laureæ.
Plures uates coronandi
Poscent musæ laureas.
Fontem mitto gratiarum:
Quod mi fauit gratia.

¶ Habes igitur studiose Ioannes ex magno metrorũ aceruo: quæ magis delectabilia & usitata uisa sunt. quibus si incubueris de faci li te uatem præstiteris multiiugum. & q̃a Versus Heroici quales & quantæ sint species scire desideras hic uelut corollarium offero.

¶ Quot sunt heroici species.

Carminis heroici multæ reperiuntur species: quas breui ter recensendas hoc in auctario duxi. ¶ Acephalũ est. quum a breui incipit syllaba ut Fluuiorum rex erida nus.c.q.p.o.nõ autem est in eo Lucretii. Liquidus hu mor & uberibus.f.o.g. ut male sensit Georg. Valla. hoc Mutilum & Trũcum latino dicitur idiomate. ¶ Logoides. quod prorsaico more incedit ut. Iba3 forte uia sacra sicut meus est mos. aliqui Co lossum seu Colobum nominant. ¶ Procephalum. quod in primo pede plus quattuor tẽporib⁹ habet. ut Insulæ ionio ĩ magno.q.d. c. licet æ breuiari uocali sequente dixerimus. ¶ Isochronu3. quod eosdem a primo ad ultimum tenet pedes. ut Olli respondit rex al bai longai. ¶ Lagarum est. quum in medio syllaba breuis pro lõ ga inuenitur. ut Muneribus tibi pampineo grauidus autũno. hoc etiam Laxum dicimus. ¶ Apertismenum totam comprahendẽs sententiam. ut O curas hominum o quantum est in rebus inane. ¶ Miuron. quum penultima breuiatur. ut Magnus Aristoteles do cuit qui tale docimen. his maxime Terentiano teste usus est Liui⁹ Andron. Scazonta etiam adpellãt græci: Secaudum latini. ¶ Ma lacoidum quod leui & æquali lubricoq; nexu ad aures uenit. ut Et q̃ cæruleũ dirimebat nerea delphin. ¶ Trachyn quum aspere coe untibus litteris non facile pronunciamus. ut Princeps graiorum cecrops ferrata refregit. ¶ Cacophonum. quod crebro coeuntib⁹ uocalibus uastum hiatũ reddit. ut Glauco & panopeæ & inoo me licertæ. ¶ Cacosymphonum. quod iisdem consonantibus plures aut omnes incipientes dictiones habet. ut O tite tute tati tibi tan ta tyranne tulisti. ¶ Dolichouron. quod longam supra quam con ueniat caudam retinet. ut Lœtus erat donis & munere uelleris au rei. alii qui idem uolunt esse & Macroscelũ. ¶ Spheciũ ubi in me dio redundat syllaba: quæ patiatur synæresi3 ut Dat segetes terræ

Acephalũ
Mutilum.
Truncum.
Logoides.
Colossum
Colobum
Procepha lum.
Isochronũ
Lagarum.
Laxum.
Apertis menũ
Miuron.
Scazon
Secaudũ
Malacoi dum.
Trachyn.
Cacopho num.
Cacosym phonum
Dolichou ron
Macrosce lon.
Sphecium.

Procelium & dabit aeris gratia ſemper.ecce ae in unam cõire ſyllabã. ¶ Pro
cœlium quum ſyllaba oĩno ſuperat ſine ſynæreſi:ut Argolici dixe
runt fore pergama fortia bello.nã runt ſyllaba in medio redũdat:
Seruii ſcu- ſic apud Verg.2.Eueniunt nec te comitẽ hinc aſportare creuſam.
ria. ubi dicit Seruius carere ſcanſione carmen:ideo Seruius procœliũ
Grauidũ eſſe melius dixiſſet.hoc Grauidum adpellãt alii.eſt etiam Procœ-
lium quum in medio tempus ſuperat ut apud nos in theonabaſi.
Quot teſtes diuini operis protomartyr agyrtes.ecce tempus ſupa
re in ꝓtomartyr:quia pro oĩno longaẗ.ſimiliter apud Lucretium
Quĩtian⁹ Præter enim quã quod morbi eſt quum corpus ægrotat.ecce tem
qđ dubita- pus ſuprrare in ægrotat uerbo:qa ſcribitur per diphthõgũ.i.quod
uit manife dubitaui in prima epogr.ubi de.l.&.r.litteris fit mentio.uel anti-
ſtat. quorũ fit more quũ ait corpus ægrotat us abiicitur ut in multis
abiici diximus:ubi de.S.littera fit mentio in prima epogra.Quod
etiã ibi miratus fuerim apud Maniliũ Agrippam in prima breuia-
rii non miratione dignum eſt:quia.æ.in.a.permutaẗ quẽadmodũ
in integer e corripitur quãq̃ ab ægro deueniat:ut tradunt grãma-
Differẽtiæ tici.ſic fit mi Ioãnes ut quotidie doctiores efficiamur. ¶ Differen-
metrorum tiæ metrorꝫ quidem ſunt aliæ:quas uerſuum cognitiones aliqui
Catẽopliũ adpellitãt uariis diſtinctas nominibus ut. ¶ Catenoplium metrũ
Periodicũ. duos habens dactylos & unum ſpondeum in fine & in medio : ut
Improbe romulidum ſic te tua prælia uexant. ¶ Periodicum.quũ
dactylus & ſpondeus ponuntur uſqꝫ ad finẽ:ut Hectoris armati iu
gulum traiecit achilles. ¶ Buccolicum poſt tres pedes pedẽ in par
Buccolicũ tem orationis habens terminantem.ut Tityre tu patule recubans
Sapphicuꝫ ſub tegmine fagi. ¶ Sapphicum a ſpondeo incipiens:& in ſponde
um terminans:ut Inſignem pietate uirum tot adire labores. ¶ In-
Intercalarẽ. tercalare.quod ſæpius iterponitur:ut apud Vergi.Ducite ab urbe
Interpoſi- domum mea carmina ducite daphnim.inuenies & apud Catul. &
tum. Ouid. ¶ Interpoſitum quod ſaluo ſenſu poteſt tolli. Verg.2.æneĩ.
Hipporry- Perfuſus ſanie uictas atroqꝫ ueneno. ¶ Hipporrythmũ.quum ſin-
thmum gulus pes dictionem terminat.ut Cynthia cornu:phœbus ſpicula:
Telium. prælia mauos:& in iſto aut ſimili nullæ ſunt cæſuræ. ¶ Telium.
Abſolutũ. quod & abſolutum eſt quum omnis orationis partes continet . ut
Pangrãma Veh tibi ſi nantem ſub flumina nunc poſuiſſent. ¶ Pangramma-
tum. tum continens omnes litteras . ut Duc zephyre exurgens kurum
Climaco cum flatibus æquor. ¶ Climacotum.quum procedẽdo auget ſyl-
tum. labas quod & aſcendens dicitur.ut Num turmis pueros coniungi
Aſcendens tis auxiliares. ¶ Emperibolum habens unum ex decem prædica-
Empibolũ mẽtis uel plura.ut Multi hominũ celeres repetẽt iuga tygride ui-

ſa.hic nanq; ſunt quantitas qualitas locus & tempus. ¶ Illibatum. Illibatum.
quod non aucta uel minuta aut detracta ſyllaba uitiatur:ſet inte-
gra plenaq; dictione formatur.ut Depreſſo incipiat iam tum mi-
hi taurus aratro. ¶ Iniugum.quod nulla coniunctionis copulatur Iniugum
ſyllaba:quod græci Aſyndetum nominant.ut Tectum auguſtum Aſyndetū
ingens centum ſublime columnis. ¶ Aequiforme.quod non com Aeqforme
poſita uel ſimplici figura oſtentatur.ut Vrbe fuit media Laurētis
regia pici. ¶ Aequidicum.quum ſingulis propoſitionibus antithe Aeqdicum
tæ ſuppetuntur dictiones.ut Alba lyguſtra cadunt uacinia nigra
leguntur.albis nanque lyguſtris nigra appoſuit uacinia:& caden-
tibus legenda aſſignauit. ¶ Teres.quod uolubilem cohærenteq; Teres.
dictionem cōtinuat.ut Torua mimaloneis implerunt cornua bō-
bis. ¶ Sonorum.quod crepitat fragoſo tono,ut Quadrupedante Sonorum
putrem ſonitu ferit ungula campum. ¶ Aequiuocum.quum ulti Aequocū
mæ ſunt ſimiles ſyllabæ.ut Exciret mentes fraternas grata malis
lis. ¶ Biceps eſt quū duæ ultimæ dictiones ſunt ſimiles ut An ſic Biceps.
romulidæ & pœni conceditis itis. ¶ Caudatum.quum finis duo- Caudatū.
rum in conſonas deſinit dictiones.ut Troas reliquias danaum at-
que immitis achillis. ¶ Hypermetrum.quum in fine ſuperabun- Hypmetrū
dat ſyllaba:& quoties fit opus eſt ut ſequēs carmēs īcipiat a dictio
ne uocalem in principio habente.ut iactemur doceas ignari ho-
minumq; locorumque:ecce ſtatim ſequi:Erramus.u.h.e.f.a.ſet la
tius uide in ſecunda epograpia.capitu.29.ubi de carmine hexame
tro dactylico fit mentio. ¶ Vocale eſt.quum protracta locutione Vocale
ſonantes litteræ totam illuſtrant dictionem:ut Portus ab acceſſu
uentorum immotus & ingens.Ipſe ſet horrificis iuxta ſonat ætna Hemiſti-
cauernis. ¶ Hemiſtichium quod incœptum tātum eſt & ſemiple- chium.
num ut apud Vergili.inuenies.Hic currus fuit. ¶ Tibicen quum Tibicem
(teſte Seruio)aliquid eſt ad ſolam metri ſuſtentationem. ut Aſpe- Reciprocū
ctans ſyluam immenſam & ſic forte præcatur. ¶ Reciprocum qđ Retrogra-
& retrogradum.quum in ſe recurrit.ut Muſa mihi cauſas memo- dum.
ra quo numine leſo.Leſo numine quo memora cauſas mihi muſa
hoc & recurrēs dixit Sidonius. ¶ Recurrēs(ut Sidōii uerbis utar) Recurrens
eſt metro ſtāte neq; litteris loco motis ut ab exordio ad terminū
ſic a fine relegit̃ ad ſūmū.ut Roma tibi ſubito motibꝰ ibit amor.
& iſtud.Si bn̄ te tua laus taxat ſua laute tenebis.& illud Sole mede
re pede ede perede melos.hæc ex Sidonio. ¶ Serpētinū.quum prin Serpētinū.
cipia ſequētē termināt uerſum:ut Rūpit̃ inuidia quidam chariſſi-
me iuli.Quod me roma legit rūpit̃ īuidia. Macrocolō.quū lōgæ Macroco-
dictiōes carmē faciūt ut Inſatiabilibus cōſtātinopolitani Oppreſ- lon.

terator. ℭ Maliuolentiam beniuolentiam pueri: beneuolentiam maleuolentiam docti præceptores ftudendo inueniunt. ℭ Mediolanum chartaginenfis quadrifyllabæ apud omnes funt dictiones apud me pentafyllabæ mediolanium. f. & chartaginienfis. ℭ Publice & priuatim: non autem publiee & priuate: latinum eft. ℭ Ad facra euangelia iurant bubfequæ. per facra euangelia latinius alii. ℭ Conciuem & compatriotam qui dicunt litteras nefciūt. ℭ Adminus ineleganter: faltem eleganter. Tu tityrus tibi francifco non dicitur: tu tityre tibi Francifce melius. ℭ Penus nō eft uinaria cella: fet quid fit eruditius notat Gellius. ℭ Dialogus difputatio dicitur: non autem duorum fermo. ℭ Granata regio bœtica eft: nō illa quam ignari putant. ℭ Venio amatu uenio lectu auditu uifu triuiales edocent. antefignani hanc rē dignam auditu amatu & lectu proferunt. ℭ Virtuofum non dici: fet uirtute præditum: difcito. ℭ Nubo tātum cū duobus cafibus. f. cū nominatiuo & datiuo cōftruit: nō autē adprobo fi dicas me uel ꝓpter me nubit Pōpeio iulia. ℭ Sororius adiectiuū femper eft: fubftātiuū nunq̄. ℭ Feles nō eft quod dama: fet idē quod catus: animal. ℭ Arbitrator nō fatis latinæ dicitur. ℭ Dominatio tua dominatio ueftra nefcio qd barbariæ hēt. ℭ Obliuifcor cū omnibus ad memoriā ptinētibus uerbis poft genitiuum uel accufatiuū expofcit: ablatiuū renuit. ℭ Doctrinale in latino non eft idiomate. ℭ Brēta fluuius nō eft idem ut tymauus: fet Meduatus eft. ℭ Ligonizo ridicula dictio eft nō latina. ℭ Carica non proprie ficus paffa eft. ℭ Thmefim docti: thememfim adpellant indocti. ℭ Phaethon trifyllabum: nō autē bifyllabū ponitur. ℭ Genā eruditi oculorum membranā adpellāt. ℭ Chronica in plurali declinantur tantum: & in genere neutro. ℭ Textus fatis latinæ dicit: contextū qui dicat mihi magis adulabit. ℭ Boetia & boetius a bubulcis effert. ab eruditis Bœotia & Boethus: ℭ De curtiis de pōpeis de gallis aliquē dicunt Barbari: curtiū pōpeium gallum qui pure eloquuntur. ℭ Campanam a uoce ductaꝫ teftant pædagogi. Campanū ab ære Campano nobili fublimes referunt gymnafiarchæ. ℭ Fabum non Romane dicitur: fet faba. ℭ Certiorē facio dicimus: reddo te certiorem non iuenio. ℭ Gloffam ab imperitis dici: gloffam a doctis audio. ℭ Galeaz a litterarū expertibus dicitur: Galeacius a latinis. ℭ Guielmum Guidonē Gualterium barbare: uielmum uidonem ualterium latinæ nominabimus. ℭ Imperfonale in ur a paffiuis: ante neq̨ poft nullū habet cafum: fin aliter non habebis me municipalem. ℭ Iunior a Iuuene nō uenit: fet a iune. ℭ Deterior cōparatiuum eft fecūdū grā-

matistas a uerbo detero: secundũ doctos a deter detera deterum. ¶ Penitior non ab aduerbio penitus: set a penitus ta tum adiectiuo uenit. ¶ Irascor Francisco optime: irascor cum Francisco pessime. ¶ Runcina non est serra: set instrumentum quo tabulæ expoliunt. ¶ Scobina nõ est ascia: set lima latioris laminæ: qua atterun tur leuia illa ligna foraminosa crepidarum. ¶ Amo antonium iuliumq; apte ponitur: amo antoniumq; iuliũ3 ut, q3. fit in principio clausulæ perperam. ¶ Lego Vergilium & Ouidium concinne: lego Vergilium Ouidiũ. &. ut. &. fit in fine clausulæ inepte dicimus oh admirabũtur aliqui q tam futilia adnotem hei mihi quæ uidi carmina: cuius auctoris: in quibus tales falso erãt labeculæ. ¶ Doceo doces accusatiuum a parte post regit & a parte ultra dicunt triuiales: a parte posteriori & a parte ulteriori dicent eruditi. ¶ Lachrymo mas centies inuenies: Lachrymor maris rarenter. ¶ Cardo cardonis apud Varinom nõ pro herba accipitur. ¶ In bundus nomina similitudinem non intra se portant: set uerbi proprium significatum. ¶ Habere gratiam & gratias dicimus: Agere gratias non gratiam: Referre gratiam nõ gratias apud idoneos inuenies. & si aliter quandoq; set rarenter dici in adnotationibus dicam. ¶ Alterutrũ idest aut unũ aut alterum interpreteris: non aũt modo unum modo alterum: set alternum dicas. ¶ Parapho malæ breuitatis causa ignaris peculiaris dictio est. paragrapho doctæ eruditionis causa doctis domestica. ¶ Aera Aethera nunquam in plurali inuenies. ¶ Cento quid sit docet Ausonius & nos superius: non autem cento dicitur a centum ut fere omnes falso putãt. ¶ Cerdones sunt quicunq; Lucri causa se exercent: non aũt proprie calceorum sutores habenť. ¶ Valitudo apud uulgares: Valetudo apud receptos dr̃. ¶ Patronymicis & græcis genitorẽ in uersu utaris tãtum carmini inseras prosæ nunq̃. ¶ Idolatra uulgo inepte: idololatra doctius noĩať. ¶ Parrhisius indeclinabile cum magno barbarorum ponitur dedecore. Parrhisius parrhisii ab aliquibus dicitur: sed parrhisii parrhisiorũ ab eruditionibus ¶ In epistolis pueriliter aliqui dicunt domino domino Papæ: domino domino Cardinali: quum dñs aliam habeat significationem q̃ triuiales sciant. ¶ Barbytos nõ est instrumentũ qd uulgo adiutũ dicunt. ¶ Lilybæũ uel lilybe dicitur in nominatiuo: lilybæus nõ inueniť. ¶ Helleborus masculini gñis: neutri non est. ¶ Sibi nisi reciproce cõstruitur: unde errant dicẽtes da sibi de tertia psona. ¶ Licostratos legũt ineruditi sacerdotes: Lithostrotos docti. ¶ Esculum pro fructu quẽ, ut maturescat in paleas mittimus non adpellamus: set mespilũ. Impa

tiui modi plurales primas non habent personas. quum potius illæ dictiones exhortatiuæ sint ut amemus. ¶ Caules non solum brassicas set etiam uiridia quæcunq; olera nominare possumus. ¶ Vigintiquinq; quadraginta sex quidem dicitur. set melius quinq; & uiginti sex & quadraginta. ¶ Vos uobis de uno tãtum dr̃e Barbare barbata est barbara barbaries. ¶ Legere & non intellegere est negligere uulgares proferunt. receptioris homines fidei. legere & non intellegere est non legere. ¶ Poma & nuces: Inuenire & reperire non ita differunt ut uolunt grammatici. oh obiicient Ouidianum illud. tu non inuenta reperta es. id ego quando esset disputatio secus q̃ hi faciant interprætarer. set latius in adnotationibus. ¶ Quid si referã ethimologias uulgo diffusiles. hei risu; quatior quum concionatores metum incutientes referant Diabolu3 a dia idest duo & bolus dici eo quod tãtum duobus bolis animas deuoret. ¶ Quid memorem dicentes Diuum Ioannem Babtistam Locustas in desertis locis comedisse. set erroris causa (credo) est. quia græci ἀκρίδας quandoq; locustas uocant: quandoque teneriores herbarum sumitates. Ideo interpræetes deceptos esse crediderim. ¶ Transeo illud. quum referant Longinum nomine dictum militem qui hasta pectus σωτῆρος nostri idest, saluatoris transfodit: quando apud græca uolumina id nusquam reperiatur. set coniiciunt docti itidem interpræetem decœptum fuisse: quoniam scriptũ inueniret λόγχη. idest lancea. ille uero opinatus fuerit esse nomen proprium. ¶ Sunt & alia quam plurima: quorum si enumerare seriem aggressus fuero. Ante ter occiduas phœbus descendet in undas. Præsertim si aliorum contentiones recensere curauero, ut de Plinii Secundi patria: quum omnino Veronensis sit. ¶ Et an. Ille ego qui quondam gracili modulatus auena, cum tribus subsequentibus sint adponenda in armigeri operis frontispicio. quando meo iudicio adulterina sint carmina. & Vergilium litterarum principem persuadeo suum diuinum opus incœpisse. Arma uirumque cano. ¶ Relinquo cur Ouidius in exilium missus fuerit. ¶ Vtrum Statius primo Syluas an achilleida an thebaida scribere orsus sit. ¶ Quo sub imperatore Iuuenalis satyras scripserit. ¶ An ad Herennium libri rhetoricorum sint Cornificii: an Ciceronis. ¶ An Seneca in tragœdiis sit laudandus. ¶ An Lucanus poeta sit an historiopius. ¶ Qui secundi apud latinos poetarum oratorumq; fuerint. ¶ An poeta sit Lucretius. ¶ An cõmentariorum libri sint Cæsaris. ¶ An Senecæ sit laudãdus stilus. ¶ Vtrũ in uernaculo eloquio Dantes Vergilio: Petrarcha Ouidio. Boc-

catius Ciceroni:Polyphilus Apuleio iure cōparentur. ¶ An Agellius an Aulus gellius dicatur. ¶ Quis in epigrammate Romanorum argutior. ¶ Quem Ibin uocitet Ouidius. ¶ An elegantiarū liber sit Laurentii Vallæ. ¶ An Politianus Domitio ingeniosior. ¶ Quantum in litteris Hermolaum superarit Merula georgius. ¶ An Pontanus & Marullus in classicorum respiciendi sint albū. ¶ Quid referam alia his similia:ut. ¶ Vtrum sub Siluestro pontifice Constantinus imperator floruerit. ¶ Quem locum Ioan. Boccatius inter latinos habeat. ¶ An Vegetius merito Romana in academia sit receptus. ¶ An Fulgentius a limine salutandus sit auctor. ¶ An Martiani Capellæ dicendi genus conferat. ¶ Sub cuius auctoris titulo circumferatur illustriū uirorū libellus. ¶ Trāseo de synchronis iudicia:quæ in dies ociosi plures proferāt. ¶ An futuris in annis Baptista Pius sua dicendi permutabit fulmina. ¶ An uerbo an scripto laudabilior sit Ianus Parrhasius. ¶ Vtrum inter interpraetes sit nouos primus Antonius Volscus. ¶ Quantū a superiore nostra ætas differat in litteris. & plura sunt haud .his dissona:quæ iugi ac enormi uerborum tramite quotidie a pædagogis disputantur.qui præse ferunt ut omnia intellegentes nihil intellegāt.& ut mures indicio suo mortem oppetunt:idest si quid nominis ex grammaticorum Regulis indepti sint.statim hæc frigidiuscule iugiter tractando amittunt. ¶ Iam uale:& hæc lectoribus tibiqȝ sint satis donec aliud nostrum in publicum edatur uolumen:in quo de metris:de carminum uenusta compositione:de Accentu:de figuris:de orthographia:large & accumulate disserem⁹ nec non de poetarum artificio:quæ omnia non diu penes me oblitescent si tyronibus has qualescunqȝ nugas placuisse sensero.nō.n. doctis scribo:quando uix omnes nobis præceptores:& paucos fore discipulos animaduertam.quorum etiaȝ bona pars in me maleuolam distringēt rabiem:ad quam penitus exasperascentē nostris apologiis dirumpendam me adcingo:nec eo inficias nos in aliquibus non potuisse errare:quando id mortalis humanæqȝ fragilitatis sit:& maiores nostri plura immo plurima non tamen omnia uidere. Si ut discam:non ꝗ turber:errores obiicient nostros. id mihi maximæ futurum est uoluptati & genio. Sin secus incredibili erit cordolio:quum detonanti Verborum fulmine:coruscanti defensionum Tonitru obiecta diluere:& mordaci aceto compingar abstergere.datum Ticini post quintum Christianum Nestora anno undecimo ultimo Iunii.

¶ Auctor ad lectorem.

Peracta tandem est syllabarum quantitas.
Oppressa quondam plurimis labeculis.
Emuncta sancto splendicans libamine.
Tu qui latinæ miles esse pallados
Arde:peractum perlegas libellulum.
Legendo sacra sæpius uolumina
Augebis omnem pectoris mulcedinem
Vinosa contra barbarorum murmura.
Ruantur omnes Romulorum syllabæ
Erunt pereuntes semper hoc opusculo:
Aut hoc patebunt syllabæ ex oraculo.
Tu lector ipse quo decore fulgeam
Vin scire?primis syllabas des litteris
Si iambicorum:uideris quod quæritas.

¶ Andreæ Alzati Victoris Mediolanensis patricii Iambic.cui interroganti echo respondet.

Echo unde fit liber iste nescio. scio.
Dic igitur:an ne uatis est Sstoæ? Sstoæ.
Erras.id erato fecit haud Stoa. Stoa.
Echo in poetas ista non cadunt. cadunt.
Prorso atq; uorso hic ore num ualet? ualet.
Ergo poetis præstat omnibus. omnibus.
An uarro nostro tempore ædepol est? pol est.
Codex hic igitur omnia in se habet? habet.

¶ Iacobi Gadasci Brixiani Hexastichon ad lectorem.

Perlege Quintiani Lector noua dogmata Vatis:
Quæ nec a dhuc Iuuenes:nec didicere senes.
Increpat hic balbos:trepidantes dicere uersus
Suscitat:& claueos hic docet ire pede.
Ledere sed uatem caueas:si ledere quis uult:
Suspensus laqueo Bubalus alter erit.

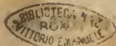

¶ Ioan. Baptistæ Paucidrapensis Distic.

Hoc tria sunt Phœbi clarissima dona libello.
 Quæ dona? an dubitas? Gratia: Laurus. Honos.

¶ Io. Baptistæ Crosii Moran. carmen ad lectorem.

Si quis in ænean uelit horrida prælia Turni.
 Perlegat andini grande Maronis opus.
Siue cupidineas inhiet quis nosse sagittas
 Naso habet: & quicqd continet alma uenus.
Lucanus ciuile nephas: fraternaq; bella
 Statius: armatum Silius hanni balem.
Sed si pierides optat quis adire sorores:
 Cernere & archanas bellerophontis aquas.
Pallados altiloquæ numenq; haurire: chelimq;
 Auratam manibus tangere appollineam
Hunc legat ante oculos teneat semperq; fidele.
 Hoc opus: ostendit clausa: molesta domat.
Clausa aperit: reserat q; incognita: opaca serenat:
 Dat docet instimulat concutit urget agit.
Hoc eme q̃ primum parnasia iura fauebunt
 Teq; sacrum uatem reddet Appollo: uale.

Errores Epiſtolæ.

A tergo optumi le.optimi uerſiculo.5.atergo altenris uer.1.cõtuc deri.l.cõtederí uer.22.optumi.l.optimi.Errores Epographiæ príe uerſiculo & phœmii ſæpin⁹.l.ſæpi⁹ca.7.uer.14.refragabilis.l.irre fragabilis eodẽ uer.16.hiſcus.l.hirc⁹ca.9.uer.21.ab ελκο.l.ab ελκω eodẽ uer.41.ſcripſi.l.ſcripſit eodẽ li.46.pſſus.l.pſſi⁹eodẽ.li.58.cõ tẽder.l.cõtẽderẽ eodẽ li.69.memeſianus nemeſian⁹cap.11.li.2.par ticeps.i.pticipes cap.12.li.2.cuius.l.cui.cap.16.li. diſcurrẽtes.l. de currẽtes:eodẽ li.25.dauniũ.l.daunio,cap.18.li.29.hetroplico.l.he teroplicos cap.27.uer.3.dux.l.duæ cap.28.uer. 5.declinãda.l.dcla rãda.cap.29.uer.37.inuſp.l.iſup cap.31.uer.79.ppriis.l.pſiis capi. 40.hẽe.l.hẽm:eodẽ uer.52.noiare.l.noia. cap.44.uerſi.1.anph.l. an.ph.cap.49.uerſi.1.eruditiia.l.eruditi.ia. ¶Errores Epographiæ ſecũdæ. ¶Cap.1.uerſi.13.uertũt.l.uortũt.cap.3.uer.28. dicit.l.ducit.cap.7.uer.15.phethõthiẽ.l.phethõtẽ.cap.10.uerſi.12. mexẽtius.l.mezentius.cap.11.uer.1.ſemperi ducit.l.ſp iducit.capi. 14.uer.19.alq.l.aliq.cap.15.uer.132.dictiones.l.dictione:eodẽ uer. 214.bœtiaq.l.bœotiaq:& i ſequẽti uer.bœotiaq:Itẽ ſeqt ſcribẽ dũ eſt.bœotia:nõ bœotia tu lege ſcribẽdũ ẽ bœotia nõ bœtia.ca. 29.uer.10.aliqd.l.aliqbus.cap.30.uer.30.literaꝝ le.lraꝝ. ¶Errores Epographiæ.3.phemio uer.36.itellgendas l.itelligẽdas.ca. 1.uer.33.capitulo.l.capite.cap.a.añ.m.uer.30.ſequatus.l.ſequatur cap.a.ãte.n.uer.24.neutiq.l.neutiquã.cap.a.ãte.p.uer.16.qærunt le.qrũt:eodem uer.34.timauit.l.timaui.cap.a ãte.ſ.uer.ſuere.l.fue re.cap.a ãte.t.uer.5.a uaticinior.l.a uaticinor:eodem uer.35.capel linũ.l.callepinũ.cap.d.ãte.b.uer.25.q.l.qa.cap.eodem uerſi.27.ad q.l.ad aq.cap.e.ãte.d.uer.6.ſũ.l.ſũt.cap.e ãte.q.uer.3.neqquũ.l.ne quaq.cap.o.ante.s.uer.13.urbeſt.l.urbem ¶Errores Epographiæ.4. Cap.1.uer.7.p idq.l.pſidaq uer.ſequenti:ut.n.l.ut ſi cap.a.ante.c.uer.12.ne b ris.l.nebris.cap.a. ante.r.uerſ.18.herebat l.habebat.cap.e.ãte.m.uer. 2.ptolomeus.l.ptoleme⁹.cap.1.ante.b. uer.6.Et.l.Ex.cap.1.ante.l.uer.7.incyle.l.ancyle.cap.1.ante.n.uer ſi.31.hyacitthus.l.hyacinthus:ſequenti uer.uenentia.l.uenetia:eo dem uer.39.pductio.l.pducito:eodem uer.55.dictionã.l.dictionẽ eodem uer.61.ueternio.l.ueterino:eodem uer.30.cõuini.l. couini.

a b c d e f g h i k l m n o p q r

Omnes ſunt quaterni pter r qui eſt qnternus.

Impreſſum Venetiis p Gulielmus de Mõteferrato
M.D.XIX.Die.XX.Iunii.

In ſũma quinterni.8.car.1.

